

နိဒါနဝဂ္ဂ

သံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဒုတိယတွဲ။

နမော၊ တဿ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။

နမော၊ တဿ ဓမ္မဿ၊ သွာက္ခာ တဿ၊ သန္နိဋ္ဌိကဿ။ ။

နမော၊ တဿ သံဃာဿ၊ သုပ္ပဋိပန္နဿ၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ။ ။

၂-အဘိသမယသံယုတ်-၁၀-အဘိသမယဝဂ်၊

၁ အဘိသမယသံယုတ္တဿ၊ အဘိသမယသံယုတ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နသိခါယန္တိ၊ နသိခါယံဟူသည်ကား၊ မံသဋ္ဌာနေန၊ အသားတော်နှင့်စပ်သောအရာမှ၊ ဝိမုတ္တေ၊ ကင်းလွတ်သော၊ နေဂ္ဂေ၊ လက်သည်းတော်ဖျား၌၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ နသိခါနာမ၊ လက်သည်း၏ အစွန်အဖျားမည်သည်၊ လောကီယာနံ၊ လောကီဖြစ်သော လူတို့အား၊ မဟာဝိဝိ၊ ကြီးပြန့်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နသိခါ၊ လက်သည်းတော်ဖျားသည်၊ ရတ္ထုပ္ပလပတ္တကောပိဝိယ၊ ကြာနီ၏ ပွင့်ချင်ဖျားကဲ့သို့၊ သုခုမာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤလက်သည်းတော်ဖျား၌၊ ပံသု၊ မြေမှုန့်သည်၊ ပတိဋ္ဌိတောပန၊ တည်နှိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးခြားအံ့၊ အဓိဋ္ဌာနဗလေန၊ အဓိဋ္ဌာန်တော်၏အစွမ်းကြောင့်၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်နှိုင်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ပြဦးအံ့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဥပပေတုကာမေန၊ သိစေတော် မူလိုသောကြောင့်၊ အဓိဋ္ဌာနဗလေန၊ အဓိဋ္ဌာန်တော်၏အစွမ်းဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုလက်သည်းတော်ဖျား၌၊ ပတိဋ္ဌာပိတော၊ တည်စေ

၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တော်မူအပ်၏။ သတိမိကလန္တိ။ သတိမိကလံဟူသည်ကား။ မဟာပထဝီ
ယာ။ မဟာပထဝီ၌။ ပံသုံ။ မြေမျှန်ကို။ သတကောဋ္ဌာသေ။ တရာသောအတို့
တို့ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ တတော။ ထိုတရာသောအတို့မှ။ ဇေကကောဋ္ဌာသံ။ တ
တို့ကို။ ပရတောပိ။ နောက်ဖြစ်သော သတသဟသိမံဟူ၍ ဆိုအပ်သော
အရာ၌လည်း။ ဧသေဝ။ သတိမိကလံပုန်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော ဤနည်းသည်
သာလျှင်။ နယော။ သိကြောင်းတည်း။ အဘိသမေတာပိနောတိ။ အဘိသ
မေတာပိနောဟူသည်ကား။ ပညာယ။ မဂ်ပညာဖြင့်။ အရိယသစ္စာနိ။ အရိ
ယသစ္စာတို့ကို။ အဘိသမေတွာ။ ထိုးထွင်းလျက်သိ၍။ ဌိတဿ။ တည်
သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပုရိမံဒုက္ခက္ခန္ဓံ။ ပရိက္ခိဏံပရိယာဒိဏ္ဍိဥပနိဓာယာတိ။ ပုရိမံ
ဒုက္ခက္ခန္ဓံ။ ပရိက္ခိဏံပရိယာဒိဏ္ဍိဥပနိဓာယဟူသောပုန်၏။ ဧတဒေဝဗဟု
တရံဒုက္ခံယဒိဗပရိက္ခိဏန္တိ။ ဧတဒေဝဗဟုတရံဒုက္ခံယဒိဗပရိက္ခိဏံဟူ၍
ဝေ။ ဤသို့။ ပဌမံ။ ရှေးဦးစွာ။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သော။ ဒုက္ခက္ခန္ဓံ။ ဒုက္ခအရကို။ ဥပ
နိဓာယ။ ထောက်၍။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဥာဏေန။ ဥာဏ်ဖြင့်။ တဿ။ ထိုဒုက္ခ
အရ၏။ သန္တိကေ။ အနီး၌။ ဌပတွာ။ ထား၍။ ဥပပရိက္ခိယမာနော။ စူးစမ်း
ဆင်ခြင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။ ဧတ္ထ။ ဤ။ ပုရိ
မံဒုက္ခက္ခန္ဓံ စသော ပါဠိဝါကျ၌။ ပုရိမဒုက္ခံနာမ။ ပုရိမဒုက္ခ မည်သည်။
ကတမံပန။ အဘယ်နည်း။ ယံ။ အကြင်ဒုက္ခအရသည်။ ပရိက္ခိဏံ။ ကုန်ပြီး
တံ။ ထိုကုန်ပြီးသော ဒုက္ခအရသည်။ ပုရိမဒုက္ခံနာမ။ ပုရိမဒုက္ခ မည်၏။
ပရိက္ခိဏံ။ ကုန်ပြီးသောဒုက္ခအရသည်။ ကတမံပန။ အဘယ်နည်း။ ပဌမ
မဂ္ဂဿ။ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ အဘာပိတတ္တာ။ မပွါးစေအပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ ယံ။ အကြင်ဒုက္ခအရသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ တံ။ ထိုဒုက္ခအရ
သည်။ ပရိက္ခိဏံ။ ကုန်ပြီးသောဒုက္ခအရမည်၏။ ကတမံ။ အဘယ်တရား
ကို။ ဥပနိဿာယ။ အမှီပြု၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျပန။ ဖြစ်ရာသနည်း။ သတ္တသု။ ခုနစ်
ကြိမ်ကုန်သော။ အတ္တဘာဝေသု။ အတ္တဘောတို့၌လည်းကောင်း။ အပါယေ
စ။ အပါယ်သံ၌လည်းကောင်း။ အဠာမံ။ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ ပဋိသန္ဓိံ စ။
ပဋိသန္ဓေ ကိုလည်းကောင်း။ အာဒိံ ကတွာ။ အစပြု၍။ ယတ္ထကတ္ထမိ။ အမှတ်
မရှိသောဘဝတို့၌။ ယံ။ အကြင်ဆင်းရဲဒုက္ခနှစ်ပါးအပေါင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေ
ယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ တံသဗ္ဗံ။ ထိုအလုံးစုံသော ဆင်းရဲဒုက္ခအပေါင်းသည်။ ပရိက္ခိ
ဏံ။ ပရိက္ခိဏက္ခန္ဓမည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ သတ္တက္ခတ္တံ
န္တိ။ သတ္တက္ခန္ဓဟူသည်ကား။ သတ္တဝါရေ။ ခုနစ်ကြိမ်သောဘဝတို့ပတ်
လုံး။ သတ္တသု။ ခုနစ်ကြိမ်ကုန်သော။ အတ္တဘာဝေသု။ အတ္တဘောတို့၌။ ဣတိ

၂-အဘိသမယသံယုတ်-၁၀-အဘိသမယဝဂ်၊

၃

အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ပရမတာတိ၊ ပရမတာဟူသောဝုန်ဖြင့်၊
အံ၊ ဤရန်ကြိမ်သောဘဝသည်။ အဿ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပရိ
မာဏံ၊ အဘိုင်း အရှည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤအနက်သဘောကို။ ဒေသတိ၊
ပြတော်မူ၏။ မဟတ္ထိယောတိ၊ မဟတ္ထိယောဟူသည်ကား၊ မဟာတော၊
များမြတ်သော၊ အတ္ထဿ၊ အကျိုးကို၊ နိပ္ပာဒကော၊ ပြီးစေတတ်၏။
ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ပေါက္ခရဏီတိ၊ ပေါက္ခရဏီဟူသည်ကား
ဝါဒီ၊ ပူဇနာငါးဆယ်အလျားအပြန်ကျယ်သော အိုင်တည်း။ ဥဗ္ဗေနေနာ
တိ၊ ဥဗ္ဗေနေနဟူသည်ကား၊ ဂန္တိရတယ၊ ပူဇနာငါးဆယ်နက်သည်၏
အဖြစ်အားဖြင့်၊ သမတိတ္ထိကာတိ၊ သမတိတ္ထိကာ ဟူသည်ကား၊ မုခဝဋ္ဋိ
သမာ၊ ကမ်း၏ အနားရေးနှင့်ညီ၏။ ကာကပေယျာတိ၊ ကာကပေယျာဟူ
သည်ကား၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဌိတေန၊ တည်သော၊ ကာကေန၊ ကျိုးကန်း
သည်၊ ပကတိယာဝိ၊ ဖြကတေ အားဖြင့်လည်း၊ မုခတုဏ္ဏိကံ၊ နှုတ်သီးကို၊
ဩဘာရေတွာ၊ နှစ်ချ၍၊ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယော၊ တတိယသုတ်၌၊ ယတ္ထိမာတိ၊ ယတ္ထိမာဟူသည်ကား၊
ယတ္ထိသံဘိဇ္ဇဗ္ဗာနေ၊ အကြင်ပေါင်းခြင်းကိုပြု၍တည်ရာ၌၊ ဣမာ၊ ဤမြစ်ကြီး
သည်၊ သံသန္ဓန္တိတိ၊ သံသန္ဓန္တိဟူသည်ကား၊ သမာဂတိံ၊ ညီညွတ်သော
အဖြစ်သို့ရောက်၍၊ သန္ဓန္တိ၊ စီးကုန်၏၊ သမေန္တိတိ၊ သမေန္တိဟူသည်ကား၊
သမာဂန္တိ၊ ညီညွတ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ ဧဝါတိဝါတိ၊ ဧဝါတိဝါ
ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပေါက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တိလိဝါ၊ သုံးပေါက်
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဒကဗုသိတာနိတိ၊ ဥဒကဗုသိတာနိဟူသည်ကား၊
ဥဒကဗိန္နုနိ၊ ရေပေါက်တို့ကို၊ သန္တေ ဥဒကန္တိ၊ သန္တေဥဒကံဟူသည်
ကား၊ အညာတိ၊ တပါးကုန်သော၊ နဒီဟိ၊ မြစ်တို့၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သန္တိန္တ
ဗ္ဗာနေ၊ ရောရှက်ပေါင်းစပ်ရာအရပ်၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တတိယံ၊ တတိယသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာတည်း။ ။
စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ မဟာပထဝိယာတိ၊ မဟာပထဝိယာဟူသည်
ကား၊ စက္ကဝါဠန္တန္တရာယ၊ စကြာဝဠာတော်၏ အတွင်း၌ တည်သော၊
မဟာပထဝိယာ၊ မြေကြီးမှ၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ကောလဋ္ဌိယောတိ၊

၆ နိဗ္ဗာန်ဝဂ္ဂသံယုတ်အတ္ထကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ကောလမ္ဘိမတ္တိယောဟူသည်ကား။ ဗဒရဋ္ဌိပ္ပမာဏာ။ ဇီးစေ့ခန့်မျှပမာဏရှိသော၊ ဂုဋ္ဌိကာတိ၊ ဂုဋ္ဌိကာဟူသည်ကား။ မတ္တိကဂုဋ္ဌိကာ၊ မြေညက်ခဲတို့ကို၊ ဥပနိက္ခိပေယျာတိ၊ ဥပနိက္ခိပေယျဟူသည်ကား။ ဧကသ္မိံဌာနေ၊ တခုသောအရာ၌၊ ဌာပယျ၊ ထားရာ၏။ မဉ္ဇမံ၊ ပဉ္ဇမသုတ်တည်း။ ။

၆-၁၀ ဆဋ္ဌာဒီသု၊ ဆဋ္ဌသုတ်အစရှိသည်တို့၌၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ပဌမသုတ်အစရှိသည်တို့၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အက္ခော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဆဋ္ဌာဒီနံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်အစရှိသည်တို့တည်း။ ။

၁၁ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအံ့။ ပရိယောသာနေ၊ အဘိသမယ သံယုတ်၏အဆုံး၌၊ အညတိတ္ထိယ သမဏဗြာဟ္မဏ ပရိဗ္ဗာဇကောနံ အဓိဂမောတိ၊ အညတိတ္ထိယ သမဏဗြာဟ္မဏ ပရိဗ္ဗာဇကောနံ အဓိဂမောဟူသည်ကား။ ဗာဟိရကာနံ၊ သာသနာတော်မှအပ ဖြစ်ကုန်သော တိတ္ထိတို့၏၊ သဗ္ဗောဝိ၊ အဆုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဂုဏာဓိဂမော၊ ရအပ်သော ဈာန်အဘိညာဉ်နှင့် တကွဖြစ်သောကျေးဇူးသည်၊ ပဌမမဂ္ဂေန၊ ပဌမမဂ်ဖြင့်၊ အဓိဂတဂုဏာနံ၊ ရအပ်သော ကျေးဇူးတို့၏။ သတဘာဂဓိ၊ တရာသော အဘို့သို့ လည်းကောင်း၊ သဟဿဘာဂဓိ၊ တထောင်သော အဘို့သို့ လည်းကောင်း၊ သတသဟဿဘာဂဓိ၊ တသိန်းသော အဘို့သို့လည်းကောင်း၊ နဥပဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဧကောဒသမသုတ်အဖွင့်အငြီးတည်း။ ။

ဧကောဒသမံ၊ ဧကောဒသမသုတ်တည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အဘိသမယသံယုတ္တံ၊ အဘိသမယသံယုတ်တည်း။ ။

၇-ဓာတုသံယုတ်-၁၁-နာနတ္ထဝဂ်၊

၁ နာနတ္ထဝဂ္ဂဿ၊ နာနတ္ထဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အက္ခော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ နဿတ္ထဋ္ဌသုညတဋ္ဌသင်္ခါတေန၊ သတ္တဝါမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်နိစ္စသုဘသုခအတ္တတို့မှဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သဘာဝဋ္ဌေန၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြစ်သော အနက်ကြောင့်၊ ဓာတုတိလဒ္ဓနာမာနံ၊ ဓာတုဟူ၍ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ စက္ခု၊ အစရှိသော တရားတို့၏၊ နာနာသဘာဝေါ၊ တပါးသည်တပါးနှင့်မတူသည်အဖြစ်ဟူသော သဘောသည်၊ ဓာတုနာနတ္ထံ၊ ဓာတုနာနတ္ထမည်၏၊ စက္ခု၊ ဓာတုတံအာဒီသု၊ စက္ခု၊ ဓာတုဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ စက္ခု၊ ပသာဒေါ၊ စက္ခု၊ ပသာဒသည်၊ စက္ခု၊ ဓာတု၊

စက္ခုဇာတ်မည်၏။ ရူပါရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံသည်။ ရူပဇာတု၊ ရူပဇာတ်မည်၏။
 စက္ခုပသာဒဝတ္ထုကံ။ စက္ခုပသာဒဟူသောတည်ရာရှိရာရှိသော၊ ဗိတ္တံ။
 စက္ခုဝိညာဉ်စိတ်သည်။ စက္ခုဝိညာဏဇာတု၊ စက္ခုဝိညာဏဇာတ်မည်၏။
 သောတ ပသာဒေါ၊ သောတ ပသာဒသည်။ သောတဇာတု၊ သောတ
 ဇာတ်မည်၏။ သဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ သဒ္ဓါရုံသည်။ သဒ္ဓဇာတု၊ သဒ္ဓဇာတ်မည်၏။
 သောတပသာဒဝတ္ထုကံ၊ သောတပသာဒဟူသော တည်ရာရှိရာရှိသော၊
 ဗိတ္တံ၊ သောတဝိညာဉ်စိတ်သည်။ သောတဝိညာဏဇာတု၊ သောတဝိညာ
 ဏဇာတ်မည်၏။ ဗာနပသာဒေါ၊ ဗာနပသာဒသည်။ ဗာနဇာတု၊ ဗာန
 ဇာတ်မည်၏။ ဂန္ဓာရမ္မဏံ၊ ဂန္ဓာရုံသည်။ ဂန္ဓဇာတု၊ ဂန္ဓဇာတ်မည်၏။ ဗာန
 ပသာဒဝတ္ထုကံ၊ ဗာနပသာဒ ဟူသောတည်ရာရှိရာရှိသော၊ ဗိတ္တံ၊ ဗာန
 ဝိညာဉ် စိတ်သည်။ ဗာနဝိညာဏဇာတု၊ ဗာနဝိညာဏ ဇာတ်မည်၏။
 ဇိဝှိပသာဒေါ၊ ဇိဝှိပသာဒသည်။ ဇိဝှိဇာတု၊ ဇိဝှိဇာတ်မည်၏။ ရသ
 ရမ္မဏံ၊ ရသာရုံသည်။ ရသဇာတု၊ ရသဇာတ်မည်၏။ ဇိဝှိပသာဒဝတ္ထုကံ၊
 ဇိဝှိပသာဒဟူသောတည်ရာရှိရာရှိသော၊ ဗိတ္တံ၊ ဇိဝှိဝိညာဉ်စိတ်သည်။ ဇိဝှိ
 ဝိညာဏဇာတု၊ ဇိဝှိဝိညာဏဇာတ်မည်၏။ ကာယပသာဒေါ၊ ကာယ ပသာ
 ဒသည်။ ကာယဇာတု၊ ကာယဇာတ်မည်၏။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရမ္မဏံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ
 သည်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဇာတု၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဇာတ်မည်၏။ ကာယပသာဒဝတ္ထုကံ၊ ကာ
 ယပသာဒဟူသောတည်ရာရှိရာရှိသော၊ ဗိတ္တံ၊ ကာယဝိညာဉ်စိတ်သည်။
 ကာယဝိညာဏဇာတု၊ ကာယဝိညာဏ ဇာတ်မည်၏။ ဟိသော၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ မနောဇာတုယော၊ မနောဇာတ်တို့သည်။ မနောဇာတု၊ မနော
 ဇာတ်မည်၏။ ဝေဒနာဇယော၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာအစရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံး
 ပါးကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည် လည်းကောင်း။ သုခုမရူပါနိ၊ သုခုမရုပ်
 တို့သည် လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနန္တု၊ နိဗ္ဗာန်သည် လည်းကောင်း။ ဓမ္မဇာတု၊
 ဓမ္မဇာတ်မည်၏။ သဗ္ဗိပိ၊ အ၊ သုံးစုံသနစ်ဆဲ၊ ခြောက်ပါး အခြားရှိသည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်သည်။ မနောဝိညာဏဇာတု၊ မနော
 ဝိညာဏဇာတ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကိုသိအပ်၏။ စ၊ ဆက်ပြီးအံ့။ ဧတ္ထ၊
 ဤတဆဲ ရှစ်ပါးသော ဇာတ်တို့တွင်၊ သောဇ္ဇယ၊ တဆဲ ခြောက်ပါးကုန်
 သော၊ ဇာတုယော၊ စက္ခု အစကာယဝိညာဏအစုံရှိသောဇာတ်တို့သည်။
 ကာမာဝစရာ၊ ကာမာဝစရန္တအကျိုးဝင်သည်ဖြစ်၍ ကာမာဝစရဖြစ်ကုန်၏
 အဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ ဧန္တရ်ပါးကုန်သော၊ ဇာတုယော၊ မနောဇာတ်မနော
 ဝိညာဏဇာတ်တို့သည်၊ စတုဘူမိကားသုံလေးပါး၌အကျိုးဝင်သည်ဖြစ်၍

မိုးဒါနဝိဂ္ဂသီယုတ်အဋ္ဌကထာမူလ - ဒုတိယတွဲ

စတုဘူမိကဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ပဌမသုတ်အပြီးတည်း၊
ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။ ၊

၂ ခုတိယော၊ ခုတိယသုတ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိပဿ နာနတ္တန္တိ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိပဿ
 နာနတ္တံဟူသည့်ကား။ နာနာသဘာဝေါ၊ အာရုံသည်အပြားဖြင့် ထူးခြား
 သောသဘောရှိသော၊ ပဿော၊ ပဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထို
 စက္ခုဓာတုဘိက္ခဝေပဋိစ္စအစရှိသောပါဠိဝါကျ၌။ စက္ခုသမ္ပဿာဒယော၊
 စက္ခုသမ္ပဿအစရှိသည်တို့သည်။ စက္ခုဝိညာဏာဒိသမ္ပယုတ္တာ၊ စက္ခု
 ဝိညာဉ်အစရှိသည်နှင့်ယှဉ်တူသည်ဟော၍၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မနောသမ္ပဿော
 မနောသမ္ပဿသည်။ မနောဒွါရေ၊ မနောဒွါရ၌၊ ပဌမဇဝန သမ္ပယုတ္တော၊
 ပဌမဇောစိတ်နှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနောဓာတုပဋိစ္စာတိ၊ မနောဓာတုပဋိစ္စဟူသော
 ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနံ၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနံဟုဆိုအပ်သော၊ ကိရိယာ
 မနောဝိညာဏဓာတု၊ ကိရိယာမနောဝိညာဏဓာတ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ အကြောင်း
 ပြု၍၊ ပဌမဇဝနသမ္ပဿော၊ ပဌမဇောစိတ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ပဿ
 သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။ ခုတိယံ၊ ခုတိယသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ။ တတိယသုတ်၌။ နောမနောသမ္ဘဿံပဋိစ္စဥပ္ပဇ္ဇတိမနော
 ဓာတူတိ။ နောမနောသမ္ဘဿံပဋိစ္စဥပ္ပဇ္ဇတိမနော ဓာတုဟူသောဝုဒ္ဓိ၌။ မနော
 ခွါရေ။ မနောခွါရ၌။ ပဌမဇောနသမ္ဘယုတ္တံ။ ပဌမဇောနှင့်သမ္ဘယုတ်ဖြစ်သော။
 ဖဿံ။ ဖဿကို။ ပဋိစ္စ။ အကြောင်းပြု၍။ အာဝဇ္ဇနကိရိယာမနောဝိညာဏာ
 ဓာတု။ အာဝဇ္ဇနန်းဟူသော ကိရိယာမနောဝိညာဏာဓာတ်သည်။ နောဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ။ မဖြစ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဧဝမတ္ထော။ ဤသို့ဘုရားအလိုတော်သို့ အစဉ်လိုက်
 သော အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ရှတ်အပ်၏။ တတိယံ။ တတိယ သုတ်
 တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ စက္ခုသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာတိ၊ စက္ခု
သမ္ပဿဇာဝေဒနာဟူသည့်ကား၊ သမ္ပုနိစ္ဆ နမနောဓာတုထော၊ သမ္ပုနိစ္စိုင်း
ဟုဆိုအပ်သော မနောဓာတ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ တသ္မိန္ဒြာရေ၊ ထိုစက္ခုန္ဒြာရ၌၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဝေတ္တယျ၊
ဖြစ်သင့်ကုန်ရာ၏၊ ပန၊ ယင်းသို့ ဖြစ်သင့်လျက်လည်း၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဟိသုကတ္တံ၊
ဥပနိဿယ၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်ခြင်း၏ပြလွယ်ခြင်းအကျိုး၌၊ အနန္တရံ၊ စက္ခု
ဝိညာဉ်၏အခြားမဲ့ဖြစ်သော၊ သမ္ပုနိစ္ဆ နဝေဒနမေဝ၊ သမ္ပုနိစ္စိုင်းနှင့်သမ္ပ

ယုတ်ဖြစ်သော ဝေဒနာကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတု၊ ယူခြင်းငှါ၊ ငနုတိ၊ သင့်
 ဝေရုပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ၌ဆိုအပ်၏၊ မနောသမ္ပဿံပဋိစ္စာ
 တိ၊ မနောသမ္ပဿံ ပဋိစ္စဟူသည်ကား၊ မနောဒွါရေ၊ မနောဒွါရေ၌၊ အာဝဇ္ဇန
 သမ္ပဿံ၊ အာဝဇ္ဇန်းနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော မနောသမ္ပဿကို၊ ပဋိမ္မ၊ အ
 ကြောင်းပြု၍၊ ပဌမဇဝနဝေဒနာ၊ ပဌမဇော၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောဝေဒနာ
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဌမဇဝနသမ္ပဿံ၊ ပဌမဇောနှင့် သမ္ပယုတ် ဖြစ်
 သောမနောသမ္ပဿကို၊ ပဋိစ္စ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဒုတိယဇဝနဝေဒနာ၊ ဒုတိ
 ယဇော၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ
 အဓိပ္ပါယ်၊ ဤသို့သောတရားအလိုတော်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ တတိယစတုတ္ထေသု၊ တတိယသုတ် စတုတ္ထ
 သုတ်တို့၌၊ ဝုတ္တနုယောဝ၊ နောစက္ခ၊ သမ္ပဿံပဋိစ္စ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခ၊ ဓာတုအစ
 ရှိသည်ဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သော နည်းစက္ခ၊ ဓာတု တိက္ခဝေ ပဋိစ္စစက္ခ၊
 သမ္ပဿော အစရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော နည်းကိုသာလျှင်၊
 ကေတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုတိယာဒိသု၊ ဒုတိယသုတ် အစရှိကုန်
 သော၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ သုတ္တေသု၊ သုတ်တို့၌၊ မနောဓာတု၊ ပဉ္စ
 ခွါရာဝဇ္ဇန်း သမ္ပဋိန္ဒြိယဟူသော မနောဓာတ်ကို၊ မနောဓာတုတိ၊ မနော
 ဓာတ်ဟူ၍၊ အဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ မနောဒွါရာ ဝဇ္ဇန်းကို၊
 မနောဓာတုတိ၊ မနောဓာတ်ဟူ၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ င၊ မနောဒွါရာ ဝဇ္ဇန်း
 ကိုမနောဓာတ်ဟူ၍ ဟောကြောင်းကိုဆိုအံ့၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊
 တောနိ၊ ထိုဒုတိယစသော ငါးသုတ်တို့ကို၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကထိတေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓိနကာနံ၊
 သဗ္ဗာလေးပါးကိုထိထိုက်ကုန်သောဝေဒနယုတို့၏၊ အဇ္ဈာသယေန၊ အဇ္ဈာ
 သယအားဖြင့်၊ ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတော၊ ဤပဉ္စမ
 သုတ်မှ၊ ပရေသုပိ၊ နောက် ဖြစ်ကုန်သော နောပရိယေသနာ နာနတ္ထံ၊ နိစ္စ
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပရိဇ္ဇာဟာနာနတ္ထံ အစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသဝ၊ ပဉ္စမသုတ်၌
 ဆိုအပ်သောဤအစီအရင်သည်သာလျှင်၊ နုယော၊ သိကြောင်းသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေပန၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌ကား၊ ပဉ္စ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓာတုယော၊ ရူပ
 ဓာတ်အစရှိသော ဓာတ်တို့သည်၊ ကာမာဝစရာ၊ ကာမာဝစဖြစ်ကုန်၏၊

ဓမ္မဓာတု၊ ဓမ္မဓာတ်သည်၊ စတုဘူမိကာ၊ သံလေးပါး၌ဖြစ်၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ ရူပဓာတုကိ၊ ရူပဓာတုဟူသည်ကား၊ အာပါတေ၊ အဘိမုခိဘူတဗန္ဓန ဖြစ်လတ်သော်၊ ပတိတံ၊ စက္ခုပသာဒ အားထားခြင်းသို့ရောက်သော၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏ လည်းကောင်း၊ ပရေသာ ဝါ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ သာဓုကဝေဠနာဒိဝတ္ထကံ၊ ပုဆိုးဦးနှစ်စ သည်အနက်ခြံပ်ဟုသိမှတ်အပ်သော ထုတ်အပေါင်းကိုမှီးသော၊ ရူပါဓမ္မ တံ၊ ရူပါရုံသည်၊ ရူပဓာတု၊ ရူပဓာတ်မည်၏။ ရူပသညာကိ၊ ရူပသညာဟူ သည်ကား၊ စက္ခုဝိညာဏ သမ္ပယုတ္တာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်နှင့် သမ္ပပုတ်ဖြစ် သော၊ သညာ၊ သညာသည်၊ ရူပသညာ၊ ရူပသညာမည်၏။ ရူပသင်္ကပ္ပေါ တိ၊ ရူပသင်္ကပ္ပေါဟူသည်ကား၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြနာဒိဟိ၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြင်းအစရှိကုန် သော၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိက္ခဟိ၊ မနောဝိညာ ဉ်စိတ်တို့နှင့်၊ သမ္ပ ယုတ္တာ၊ သမ္ပပုတ်ဖြစ်သော၊ သင်္ကပ္ပေါ၊ သင်္ကပ္ပသည်။ ရူပသင်္ကပ္ပေါ၊ ရူပ သင်္ကပ္ပမည်၏။ ရူပန္တန္ဒောတိ၊ ရူပန္တန္ဒောဟူသည်ကား၊ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌၊ ဆန္ဒိကတဋ္ဌေန၊ လိုချင်ခြင်းကိုပြုတတ်သောအနက်သဘောဖြင့်၊ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒမည်၏။ ရူပပရိဇ္ဇာဟောတိ၊ ရူပပရိဇ္ဇာဟောဟူသည်ကား၊ ရူပေ၊ ရူပါရုံ ၌၊ အနုဗဟနဋ္ဌေန၊ ထက်ဝန်းကျင် ပူပန်တတ်သော အနက်သဘောဖြင့်၊ ပရိဇ္ဇာဟော၊ ပရိဇ္ဇာဟာမည်၏။ ရူပပရိယယသနာတိ၊ ရူပပရိယယသနာဟူ သည်ကား၊ ပရိဇ္ဇာဟော၊ ထက်ဝန်းကျင်ပူပန်ခြင်းဟူသော တဏှာသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သန္တိဋ္ဌသမ္ပတ္တေ၊ တကွမြင်ဘူးတကွသုံးဆောင် ဘူးသောအဆွေခင်ပွန်းတို့ဘို့၊ ဂဟေတွာ၊ သွေးဆောင်၍၊ တသရူပသ၊ ထိုရူပါရုံ ဘို့၊ ပဋိလာဘတ္တာယ၊ ရှေ့ခြင်းအကျိုး၌၊ ပရိယယသနာ၊ ထက်ဝန်း ကျင်အရပ်မျက်နှာရှာမှီးခြင်းတည်း၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသညာသင်္ကပ္ပ စသည်တို့တွင်၊ သညာသင်္ကပ္ပဆန္ဒာ၊ သညာသင်္ကပ္ပဆန္ဒတို့ကို၊ ဧကဇဝ နဝါရေဝိ၊ တူသော ဇောဝါရ၌လည်းကောင်း၊ နာနာဇဝနဝါရေဝိ၊ အသီး အသီးသောဇောဝါရ၌လည်းကောင်း၊ လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ပရိဇ္ဇာဟပရိ ယေသနာပန၊ ပရိဇ္ဇာဟပရိယေသနာတို့ကိုမူကား၊ နာနာဇဝနဝါရေယေဝ အသီးအသီးသောဇောဝါရ၌သာလျှင်၊ လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိအပ်၏။ ဧဝံ၊ ခေါ်ဘိက္ခဝေဝတုနာနတ္တန္တိ၊ ဧဝံ၊ ခေါ်ဘိက္ခဝေဝတုနာနတ္တိ ဟူသော၊ ဧတ္ထစ၊ ဤပါရှိ၌ကား၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ရူပါဒိနာ နာသဘာဝံ၊ ရူပါရုံစသည်အပြားဖြင့်ထူးခြားသောသဘောရှိသော၊ ဓာတု

ခေတ်ကိုပဋိစ္စ။ အကြောင်းပြု၍။ ရူပသညာဒိနာနာသဘာဝသညာ။ ရူပသညာအစရှိသည်အပြားဖြင့်ထူးခြားသောသဘောရှိသော သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဣမံနာနယေန။ ဥပ္ပဇ္ဇတိနသညာနာနတ္ထံအစရှိသောပါဠိ၌ ဟောအပ်ပြီးသောဤနည်းဖြင့်။ အတ္ထော။ အနက်ကိုဝေဖန်တဗ္ဗော့သိအပ်၏။ သတ္တမံ။ သတ္တမသုတ်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ။ အဋ္ဌမသုတ်၌။ နောဓဗ္ဗပရိယေသနံပဋိစ္စဥပ္ပဇ္ဇတိဓဗ္ဗပရိဋ္ဌာဟောတိ။ နောဓဗ္ဗပရိယေသနံပဋိစ္စဥပ္ပဇ္ဇတိဓဗ္ဗပရိဋ္ဌာဟောဟူ၍။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အာဂတံ။ လာသော။ ပဋိသေဓမ္မတ္တမေဝ။ နောဟူသောပဋိသေဓသဒ္ဓါမျှသည်သာလျှင်။ နာနံ။ ထူး၏။ အဋ္ဌမံ။ အဋ္ဌမသုတ်တည်း။ ။

၉ နဝမေ။ နဝမသုတ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိရူပသညာတိ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိရူပသညာဟူသည်ကား။ ဝုတ္တပ္ပကာရေ။ အာပါကေပတိတံအစရှိသည်ဖြင့်သတ္တမသုတ်၌ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော။ အာရမ္မဏေ။ အာရုံ၌။ သညာ။ ရူပသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ရူပသင်္ကပ္ပေါတိ။ ရူပသင်္ကပ္ပောဟူသည်ကား။ တသ္မိယေဝ။ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောသဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အာရမ္မဏေ။ အာရုံ၌။ တိဟိ။ သုံးပါးကုန်သော။ စိတ္တေဟိ။ သမ္ပဒိန္နိန္ဒြိယန္တိရဏာဝုဠောစိတ်တို့နှင့်။ သမ္ပယုတ္တသင်္ကပ္ပေါ။ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော သင်္ကပ္ပသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ရူပသမ္ပယောတိ။ ရူပသမ္ပယောဟူသည်ကား။ တဒေဝါရမ္မဏံ။ ထိုသို့သဘောရှိသော အာရုံကိုပင်လျှင်။ ဖုဿမာနော။ တွေဝတံသော။ ဖသော။ ဖသသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဝေဒနာတိ။ ဝေဒနာဟူသည်ကား။ တဒေဝအာရမ္မဏံ။ ထိုသို့သဘောရှိသော အာရုံကို ပင်လျှင်။ အနုဘဝမာနာ။ ခံစားတတ်သော။ ဝေဒနာ။ ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဆန္ဒာဒယော။ ဆန္ဒအစရှိသည်တို့သည်။ ဝုတ္တနယာဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ရူပလာဘောတိ။ ရူပလာဘောဟူသည်ကား။ ပရိယေသိတွာ။ ရှာဖွေ၍။ လန္ဓံ။ ရအပ်သော။ သဟတဏှာယ။ တဏှာနှင့်တကွသော။ အာရမ္မဏံ။ အာရုံကို။ ရူပလာဘောတိ။ ရူပလာဘောဟူ၍။ ဝုတ္တံဆိုအပ်၏။ အယံ။ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ။ ရှေးဦးစွာ။ သမ္ပယင်္ဂီဟိကနယော။ အလုံးစုံကိုသိမ်းကျုံး၍ယူခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်ပြုအပ်သောနည်းတည်း။ ကေသ္မိယေဝါရမ္မဏေ။ တခုတည်းသော အာရုံ၌သာလျှင်။ သဗ္ဗဓမ္မာနံ။ သညာသင်္ကပ္ပအစရှိကုန်သော အလုံးစုံသော တရားတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိဝသေန။ ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တော။ ဆိုအပ်၏။ အပရေားနည်းတပါးကိုမဟာ။ ငါသည်။ ဝုတ္တတေ။ ဆိုဦးအုံး။ အာဂန္တုကာရမ္မဏမိဿ

ကော၊ အာဂန္တုကအာရုံ၏နိဗ္ဗာနအာရုံနှင့်ရောပြွမ်းသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ရူပသညာ၊ ရူပသညာ၊ ရူပသင်္ကပ္ပေါ၊ ရူပသင်္ကပ္ပ၊ ဖဿော၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ခုဝပရိဘောဂဝေ၊ အမြဲသုံးစွဲအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနရမ္မ ဧက၊ မပြတ်သုံးဆောင်အပ်သောအာရုံ၌၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့် စွာ၊ နိဗ္ဗာနရမ္မဏံ၊ မပြတ်သုံးဆောင်အပ်သောအာရုံသည်၊ ဣဋ္ဌံ၊ အလိုရှိအပ် သည်၊ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သည်၊ မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်၊ ဝိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည်၊ သမာနာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ယံကိဉ္စိဝိယ၊ အမှတ်မရှိ အချင်းချင်းကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ရှေးရှုတည်၏၊ အာဂန္တုက ရမ္မဏံပန၊ ဧည့်သည်ဖြစ်သော အာရုံသည်မူကား၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိအချင်းချင်း သည်၊ သမာနာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ခေါဘေတွာ၊ ချောက်ချားစေ၍၊ တိဋ္ဌတိ တည်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုသို့ချောက်ချားရာ၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဝတ္ထု ညွှန်ပြကြောင်း သက်သေတည်း၊ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ အမစ္စဝုတ္တော၊ အမတ်သားသည်၊ ဂါမိယေတိ၊ ရွာသား တို့သည်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂါမမဇ္ဈေ၊ ရွာလယ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကမ္မံ၊ အမှုကိုစွဲကို၊ ကရေတိ၊ ပြုစီရင်၏၊ တသ္မိံ၊ စသမယေ၊ ထိုအမှု ကိုစီရင်သောကာလ၌ကား၊ အဿ၊ ထိုအမတ်သား၏၊ ဥပါသိကာ၊ ဇနီး အိမ်သူသည်၊ နဒိ၊ မြစ်ဆိပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ နှတွာ၊ ရေချိုး၍၊ အလင်္ကာတ ပနိယတ္တာ၊ တန်ဆာဆင်ယင်ခြင်းနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓာတိဂဏပရိဂုတာ၊ အတိန်းအယအပေါင်းခြံရံလျက်၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ပြန်၏၊ သော၊ ထို အမတ်သားသည်၊ ခုရကော၊ အဝေးမှ၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အာဂန္တုကမာတု ကာမော၊ ရှေးကမကြွမ်းဘူးသော အာဂန္တုကမိန်းမသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်သတတ်၊ ဣတိ၊ သညံ၊ ဤသို့သောအမှတ်သညာကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဘဏေ၊ အချင်း၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ ဇာနာဟိ၊ သိအောင်ပြုလော၊ သော၊ ဤမိန်းမသည်၊ ကာ၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဝုရိသံ၊ အချင်းယောကျ်ားကို၊ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏၊ သော၊ ထိုအချင်းယောကျ်ား သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားလေ၍၊ တံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ ဒိသွာ၊ ရှုကြည့်ခဲ့၍၊ ပစ္စဂတော၊ ပြန်လာခဲ့၏၊ သော၊ ဤမိန်းမသည်၊ ကာ၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိ၊ ဝုတ္တော၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်၊ ယထာသဘာဝံ၊ သဘောဟုတ်သည်အတိုင်း၊ အာရော စေတိ၊ ပြန်ကြား၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာဂန္တုကရမ္မဏံ၊ အာဂန္တုကအာရုံသည်၊ ခေါဘေတိ၊ စိတ်နှလုံးကို ချောက်ချားစေ၏၊ တသ္မိံ

ထိုအာဂန္တုကအာရုံ၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်။ ရူပန္တန္တော
 နာမ၊ ရူပန္တန္တမည်၏။ တဒေဝ။ ထိုအာဂန္တုကအာရုံကိုပင်လျှင်၊ အာရမ္မဏံ
 ကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ ပရိဇ္ဇာဟော၊ ပူပန်ခြင်းသည်။ ရူပပရိ
 ဇ္ဇာဟောနာမ၊ ရူပပရိဇ္ဇာဟာမည်၏။ သဟာယေ၊ အပေါင်း၊ အဖော်တို့ကို၊
 ဂဏှိတွာ၊ သွေးဆောင်၍၊ တဿ၊ ထိုအာရုံကို၊ ပရိယေသနံ၊ ရှာဖွေခြင်း
 သည်။ ရူပပရိယေသနာနာမ၊ ရူပပရိယေသနာမည်၏။ ပရိယေသိတွာ၊
 ရှာဖွေ၍၊ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော၊ သဟတဏှာယ၊ တဏှာနှင့် တကွသော၊
 အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်။ ရူပလာဘောနာမ၊ ရူပလာဘာမည်၏။ ဥရုဓေ
 လာယဝါဝီ၊ ဥရုဓေလာယလိုက်၌ နေသော၊ စူဠတိဿတ္ထေရောပန၊ စူဠ
 တိဿထေရ်သည်ကား၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ ကိံ အာဟ၊ အတယ်သို့ဆိုသနည်း၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဖဿဝေဒနာ၊ ဖဿဝေဒနာတို့ကို၊ ပါဠိ
 ယာ၊ ဝေတုနာနတ္ထံတိကွဝေပဗ္ဗုပ္ပန္တတိအစရှိသော နည်းဖြင့်ဖြစ်သော
 ဤနဝမသုတ်ပါဠိ၌၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ကိဉ္ဇာဝိဂဟိတာ၊ အကယ်၍ယူတော်
 မူ အပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ယင်းသို့ယူအပ်သော်လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိကို၊ ပရိဝေဒ္ဓတွာ
 အလယ်၌ဟောအပ်သော ဖဿဝေဒနာကို အဆုံး၌ထားသည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်ပြန်၍၊ ဂတ္တပ္ပကာရေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ အာရမ္မဏေ၊
 ထင်ခြင်းသို့ရောက်သောရူပါရုံ၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ သညာ၊ သညာသည်။
 ရူပသညာနာမ၊ ရူပသညာမည်၏။ တသ္မိံယေဝ၊ ထိုသို့ထင်ခြင်းသို့ရောက်
 သော သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌၊ ဥပ္ပန္နော၊
 ဖြစ်သော၊ သင်္ကပ္ပေ၊ သင်္ကပ္ပသည်။ ရူပသင်္ကပ္ပေ၊ ရူပသင်္ကပ္ပမည်၏။
 တသ္မိံ၊ ထိုရူပါရုံ၌၊ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်။ ရူပန္တန္တော၊ ရူပန္တန္တမည်၏။ တသ္မိံ၊
 ထိုရူပါရုံ၌၊ ပရိဇ္ဇာဟော၊ ပရိဇ္ဇာဟာသည်။ ရူပပရိဇ္ဇာဟော၊ ရူပပရိဇ္ဇာဟာမည်
 ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုရူပါရုံ၌၊ ပရိယေသနာ၊ ရှာဖွေခြင်းသည်။ ရူပပရိယေသနာ၊
 ရူပပရိယေသနာမည်၏။ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာဖွေ၍၊ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော၊
 သဟတဏှာယ၊ တဏှာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်။ ရူပ
 လာဘော၊ ရူပလာဘာမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ လဒ္ဓါရမ္မ
 ဏေ၊ ရအပ်သောအာရုံ၌၊ ဖုဿနံပန၊ တွေ့ခြင်းသည်ကား၊ ဖဿော၊ ဖဿ
 မည်၏။ အနုဘဝနံ၊ ခံစားခြင်းသည်။ ဝေဒနာဝ၊ ဝေဒနာသည်သာတည်း၊
 ရူပသမ္ပဿော၊ ရူပသမ္ပဿ၊ ရူပသမ္ပဿဇာဝေဒနာ၊ ရူပသမ္ပဿဇာဝေဒ
 နာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤတရားနှစ်ပါးအပေါင်းကို၊ လာဘတိ၊ ရ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ အပရိတ္တံ၊ တပါးလည်း၊ အဝိဘူတဝါရုံနာမ၊ အဝိဘူတာ

၁၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ရုံဝါရမည်သည်ကို။ ဂဏ္ဍန္တိ။ ယူကုန်၏။ ဟိ။ ထင်စွာပြဦးအံ့။ အာရေဓတံ။ အာရုံသည်။ သာဏိပါကာရေဟိ။ တင်းတိမ် အရံတို့ဖြင့်။ ငရိက္ခိတ္တံဝါ။ ရံအပ်သည်လည်းကောင်း။ တိဏပဏ္ဏာဒီဟိ။ မြက်သစ်ရွက်စသည်တို့ဖြင့် ပဋိစ္ဆန္တံဝါ။ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တံအာရေဓတံ။ ထိုအာရုံကို။ မေ။ ဝါသည်။ ဥပဗ္ဗံ။ ထက်ဝက်မျှကို။ ဒိဋ္ဌိ။ မြင်အပ်၏။ သုဠု။ ကောင်းစွာ။ နံ။ ထိုအာရုံကို။ ပဿိဿာမိ။ ရှုအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ လုံးသွင်း၍။ ဩလောကယတော။ ကြည့်သောသူအား။ တတ္ထိ။ အာရေဓဏေ။ ထိုအာရုံ၌ ဥပ္ပန္နာ။ ဖြစ်သော။ သညာ။ သညာသည်။ ရူပသညာနာမ။ ရူပသညာမည်၏။ တတ္ထိ။ ယေဝ။ ထိုအာရုံ၌သာလျှင်။ ဥပ္ပန္နာ။ ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ကပ္ပါဒယော။ သင်္ကပ္ပ အစရှိသည်တို့သည်။ ရူပသင်္ကပ္ပါဒယောနာမ။ ရူပသင်္ကပ္ပအစရှိသည်မည် ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထာပိ။ ဤအပိဘူတာရေဓာဝါရေ၌လည်း။ သညာသင်္ကပ္ပဗယာဝေဒနာဆန္ဒာ။ သညာသင်္ကပ္ပဗယာဝေဒနာ ဆန္ဒတို့ကို။ ဧကေဝေနဝါရေပိ။ တူသော ဇောဝါရေ၌လည်းကောင်း။ နာနာဝါရေပိ။ အသီးအသီးသော ဇောဝါရေ၌ လည်းကောင်း။ လတ္တန္တိ။ ရအပ်ကုန်၏။ ပရိဇ္ဇာဟောပရိယေသနာလာဘော။ ပရိဇ္ဇာဟပရိယေသနာလာဘတို့ကို။ နာနာဇေနဝါရေယေဝ။ အသီးအသီးသောဇောဝါရေ၌သာလျှင်။ လတ္တန္တိ။ ရအပ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်နာမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ နဝမံ။ နဝမသုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမံ။ ဒသမသုတ်သည်။ ဥတ္တာနမေဝ။ ပေါ်သည်သာတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ပြီးခြင်းကိုသိအပ်၏။ ဒသမံ။ ဒသမသုတ်တည်း။ ပဌမော။ ရှေးဦးစွာသော။ နာနတ္ထဝဂ္ဂေါ။ နာနတ္ထဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။

၃-ဓာတုသံယုတ်-၁၂-ဒုတိယဝဂ်

၁ ဒုတိယဝဂ္ဂသာ။ ဒုတိယဝဂ်၏။ ပဌမေ။ ပဌမသုတ်၌။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဧဝံ။ ဤဆိုလတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ အာဘာဓာတုတိ။ အာဘာဓာတုဟူသည်ကား။ အာလောကဓာတု။ အာလောကဓာတ်တည်း။ ဧတံ။ ဤအာဘာဓာတုဟူသော အမည်သည်။ အာလောကဿပိ။ အာလောကကသိုဏ်း၏လည်းကောင်း။ အာလောကကသိဏေ။ အာလောကကသိုဏ်း၌။ ပရိကမ္ပံ။ ပရိကံကို။ ကတ္တာ။ ပြု၍။ ဥပ္ပန္နတ္ထာနဿပိ။ ဖြစ်သောစရာနှင့်

၏လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ သဟာရမ္မဏဿ။ အာရုံနှင့်တကွဖြစ်သော
 ဈာနဿ။ ဈာန်၏။ နာမံ။ အမည်တည်း။ သုဘဓာတုတိ။ သုဘဓာတုဟူ
 သည်ကား။ သုဘကထိဏေ။ သုဘကထိဏ်း၌။ ဥပ္ပန္နက္ခာနဝသေန။ ဖြစ်သော
 ဈာန်၏အတွင်းဖြင့်။ သဟာရမ္မဏက္ခာနမေဝ။ အာရုံနှင့်တကွဖြစ်သောဈာန်
 သာလျှင်တည်း။ အာကာသာနဉ္စာယတနမေဝ။ အာကာသာနဉ္စာယတန
 သည်သာလျှင်။ အာကာသာနဉ္စာယတန ဓာတု။ အာကာသာနဉ္စာယတန
 ဓာတ်မည်၏။ သညာဝေဒယိတနိရောဓဓာတုတိ။ သညာဝေဒယိတနိရော
 ဓဓာတုဟူသည်ကား။ သညာဝေဒယိတနိရောဓာဝ။ သညာဝေဒနာတို့၏
 ချုပ်ခြင်းသည်ပင်လျှင်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓဓာတု။ သညာဝေဒယိ
 တနိရောဓဓာတ်မည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထံ။
 ထိုပရိသတ်၌။ နိဝိဒိတွာ။ နေတော်မူ၍။ ပဉ္စံ။ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတုကာမဿ
 မေးလျှောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ အနုသန္တိဏုသလဿ။ အနုသန္တိ၌
 လိမ္မာသော။ ဘိက္ခုနော။ ရဟန်းအား။ ဩကာသံ။ အခွင့် အရေးကို။
 ဒေန္တော။ ပေးတော်မူလိုရကား။ ဒေသနံ။ ဒေသနာတော်ကို။ နိဋ္ဌာပေယိ။
 ဥဒ္ဓေသမျှ၌ထားတော်မူ၏။ အန္ဓကာရံပဋိစ္စာတိ။ အန္ဓကာရံပဋိစ္စဟူသော
 ပါဠိ၌။ ဟိယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ အန္ဓကာရော။ အဓိကံတိုက်ကို။ အာ
 လောကေန။ အလင်းဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နော။ ပိုင်းခြားအပ်၏။ အာလောကောပိ။
 အလင်းကိုလည်း။ အန္ဓကာရေန။ အဓိကံတိုက်ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နော။ ပိုင်းခြား
 အပ်၏။ ဟိ။ ၎င်း၏။ အန္ဓကာရေန။ အဓိကံအတိကြောင့်။ သော။ ထိုအလင်း
 သည်။ ပါကဇ္ဇော။ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။
 အန္ဓကာရံပဋိစ္စပညာယတိတိ။ အန္ဓကာရံပဋိစ္စပညာယတိဟူ၍။ ဘဂဝါ။
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ အသုဘံ ပဋိစ္စာတိ ဧတ္ထာပိ။
 အသုဘံပဋိစ္စဟူသောဤဝုဒ္ဓိလည်း။ ဧသေဝ။ ဤအန္ဓကာရံပဋိစ္စဟူသော
 ဝုဒ္ဓိဆိုအပ်ပြီးသောအစီအရင်သည်သာလျှင်။ နယော။ သိကြောင်းတည်း။
 ဟိယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ အသုဘံ။ အသုဘအာရုံကို။ သုဘောန။ သုဘ
 အာရုံဖြင့်။ သုဘဉ္စ။ သုဘအာရုံကိုလည်း။ အသုဘောန။ အသုဘအာရုံဖြင့်။
 ပရိစ္ဆိန္နံ။ ပိုင်းခြားအပ်၏။ အသုဘော။ အသုဘအာရုံသည်။ သတိ။ ရှိသော်။
 သုဘံ။ သုဘအာရုံသည်။ ပညာယတိ။ ထင်ရှား၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ။
 ဤသို့ အသုဘံ ပဋိစ္စ ပညာယတိဟူ၍။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။
 အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ရူပံပဋိစ္စာတိ။ ရူပံပဋိစ္စ ဟူသည်ကား။ ရူပါဝစရ
 သမာပတ္တိ။ ရူပါဝစရသမာပတ်ကို။ ပဋိစ္စံ။ ဤ။ ဟိယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။

၁၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ရူပါဝစရသမာပတ္တိယာ၊ ရူပါဝစရသမာပတ်သည်၊ သတိ၊ရှိသော်၊အာ
 ကာသာနန္ဓာယတန သမာပတ္တိနာမ၊ အာကာသာနန္ဓာယတန သမာပတ်
 မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ရူပသမတိက္ကမောဝါ၊ရူပဈာန်ကိုလွန်ခြင်းသည်
 လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဧဝံ၊ဤသို့ရူပပဋိစ္စ ပညာယတိ
 ဟူ၍၊ အာဟ၊တရားမိန့်တော်မူ၏၊ ဝိညာဏန္ဓာယတန ဓာတု အာဒိသုပိ၊
 ဝိညာဏန္ဓာယတနဓာတုအစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ဧသေဝ၊ဤအစီအရင်
 သည်သာလျှင်၊နယော၊သိကြောင်းတည်း၊ နိရောဓံပဋိစ္စာတိ၊နိရောဓံပဋိစ္စ
 ဟူသည်ကား၊စတုန္ဒ၊လေးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓာနံ၊နာမက္ခန္ဓာတို့၏၊ပဋိသင်္ခါ
 ပဋိသင်္ခါ၊ဉာဏ်ဖြင့်၊ အပ္ပဝတ္တိံ၊ပိုင်းခြားအပ်သော ကာလပတ်လုံး မဖြစ်
 ခြင်းကို၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ပိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ခန္ဓနိရောဓံ၊နာမက္ခန္ဓာတို့၏
 ချုပ်ခြင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊အကြောင်းပြု၍၊ နိရောဓသမာပတ္တိနာမ၊နိရောဓသမာ
 ပတ်မည်သည်၊ ပညာယတိ၊ထင်ရှား၏၊ခန္ဓပဝတ္တိံ၊ခန္ဓာတို့၏ဖြစ်ခြင်းကို၊
 ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ နိရောဓသမာပတ္တိနာမ၊ နိရောဓသမာပတ်မည်သည်၊ နပညာ
 ယတိ၊ထင်ရှားသည်မဟုတ်၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ဤသို့နိရောဓံပဋိစ္စ
 ပညာယတိဟူ၍၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ စ၊ဆက်ဦးအံ့၊ဧတ္ထ၊ဤခန္ဓနိရောဓ
 အစရှိသောစကား၌၊ စတုန္ဒ၊လေးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓာနံ၊ နာမက္ခန္ဓာတို့၏၊
 နိရောဓေဝ၊ ချုပ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိရောဓသမာပတ္တိတိ၊ နိရောဓသမာ
 ပတ်ဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ကထံသမာပတ္တိပတ္တဗ္ဗာတိ၊ကထံသမာ
 ပတ္တိပတ္တဗ္ဗာ ဟူသောပါဌ၌၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိ ကုန်သော၊
 သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်တို့မည်သည်၊ ကိဒိသာ၊အဘယ်သို့ သဘော
 ရှိကုန်သော၊ သမာပတ္တိယာနာမ၊သမာပတ်တို့မည်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ပတ္တဗ္ဗာ၊ရောက်အပ် ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့ သိအပ်၏၊ သညာ
 သမာပတ္တိပတ္တဗ္ဗာတိ၊သညာသမာပတ္တိပတ္တဗ္ဗာဟူသောပုဒ်၌၊ သညာယ၊
 ထင်သောသညာ ကိစ္စရှိသောသညာ၏၊ အတ္ထိဘာဝေန၊ ရှိသည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ သညာသမာပတ္တိယော၊ သညာ သမာပတ်တို့သည်၊ သညာသမာ
 ပတ္တိယောနာမ၊ သညာသမာပတ် မည်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊
 ပတ္တဗ္ဗာ၊ရောက်အပ်ကုန်၏၊သင်္ခါ၊ရာဝသေသသမာပတ္တိပတ္တဗ္ဗာတိ၊သင်္ခါ
 ရာဝသေသသမာပတ္တိ ပတ္တဗ္ဗာဟူသောပုဒ်၌၊ သုရမသင်္ခါ၊ရာနံ၊သိင်္ဂဗ္ဗေ
 သောသင်္ခါ၊ရတို့၏၊ အဝသိဋ္ဌတာယ၊ကြွင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊သင်္ခါ၊ရာ
 ဝသေသ သမာပတ္တိနာမ၊ သင်္ခါ၊ရာဝသေသ သမာပတ် မည်ကုန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ပတ္တဗ္ဗာ၊ရောက်အပ်ကုန်၏၊ နိရောဓသမာပတ္တိပတ္တဗ္ဗာတိ၊

နိရောဓသမာပတ္တိပတ္တဗ္ဗာ ဟူသောပါဌ်၌၊ နိရောဓဝ၊ နာမက္ခန္ဓာလေးပါး
တို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ နိရောဓသမာပတ္တိနာမ၊ နိရောဓသမာပတ္တိ
မည်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့
သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုသိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သနိဒါနန္တိ၊ သနိဒါနံဟူသော၊ ဇေတံ၊ ဤ
ပုဒ်သည်။ တဒဝနဝံသကံ၊ တဒဝနဝံသကသဒ္ဓါတည်း။ သနိဒါနော၊ နိဒါနံ
ရှိသည်။ သပစ္စယော၊ ပစ္စည်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ကာမဓာတုသိက္ခဝေပဒိုစ္စာတိတ္ထော၊ ကာမ
ဓာတုသိက္ခဝေ ပဒိုစ္စဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ကာမဝိတက္ကောပိ၊ ကာမဝိတက်
သည်လည်း။ ကာမဓာတု၊ ကာမဓာတ်မည်၏။ ကာမာဝစရေမ္မာပိ၊ ကာမာ
ဝစရတရားတို့သည်လည်း။ ကာမဓာတု၊ ကာမဓာတ်မည်၏။ ဝိသေသတော
အထူးအားဖြင့်၊ သဗ္ဗာကုသလံပိ၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်သည်လည်း။
ကာမဓာတု၊ ကာမဓာတ်မည်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟော
တော်မူသနည်း။ တတ္ထကတမာ ကာမဓာတု၊ (ပ)၊ သဗ္ဗေပိ အကုသလာ
မ္မောကာမဓာတုတိ၊ တတ္ထကတမာကာမဓာတု၊ (ပ)၊ သဗ္ဗေပိ အကုသလာ
မ္မောကာမဓာတုဟူ၍၊ အာဟ၊ ဘုရားဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥဒ္ဓေသ၌၊
ကာမဓာတု၊ ကာမဓာတ် ဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမပဒို
သံယုတ္တော၊ ကာမရာဂဟု ဆိုအပ်သော ကာမနှင့် စပ်သော၊ တက္ကော၊
ကြံစီခြင်းသည်။ ဝိတက္ကော၊ အထူးကြံစီခြင်းသည်။ သင်္ကပ္ပော၊ ဗျေပတံ
မမှန်သော အခြင်းအရာသို့တင်၍ကြံစီခြင်းသည်။ အပ္ပနာ၊ အာရုံ၌စိတ်ကို
သွင်းခြင်းသည်။ ဗျပ္ပနာ၊ အထူးအားဖြင့် အာရုံ၌စိတ်ကို သွင်းခြင်းသည်။
စေတသော အတိန်ရောပနာ၊ အာရုံ၌စိတ်ကို ရှေးရှုတင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်း
သည်။ ဝိစ္ဆာသင်္ကပ္ပော၊ ပေါက်ပြန်သောအားဖြင့် ကြံစီခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ အယံ၊ ဤသဘောတရားကို၊ ကာမဓာတု၊ ကာမဓာတ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။ ဟောဋ္ဌတော၊ အောက်အဖို့မှ၊ အဝိစိနိရယံ၊ အဝိစိရဲကို၊ ပရိ
ယန္တိကရိတွာ၊ အပိုင်းအခြားပြု၍၊ ဥပရိတော၊ အထက်အဖို့မှ၊ ပရနိဇ္ဈိတ
ဝသဝတ္တိဒေဝေ၊ ပရနိဇ္ဈိတဝသဝတ္တိ နတ်ပြည်တို့ကို၊ အန္တော ကရိတွာ၊
အတွင်းပြု၍၊ ယံမ္မဇာတံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်၊ ဇေတသ္မိံ၊ အန္တရေ၊
ဤအရပ်အတွင်း၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတ္ထာဝစရာ၊ ဤတဆွဲတပါးသောအရပ်
၌ကျင်လည် ကုန်သော၊ ဣပ္ပပရိယာဇန္တာ၊ ဤတဆွဲ တပါးသော အရပ်၌
အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ခန္ဓာဓာတုအာယတနာ၊ ခန္ဓာဓာတ်အာယတနတို့

သညလည်းကောင်း၊ ရှပ်၊ ရုပ်သညလည်းကောင်း၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသညလည်းကောင်း၊ သညာ၊ သညာသညလည်းကောင်း၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရေတို့သညလည်းကောင်း၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သညလည်းကောင်း၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤသဘောတရားကို၊ ကာမဓာတု၊ ကာမဓာတ်ဟူ၍၊ ဝုဇ္ဈတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗေပိအကုသလာဓမ္မာ၊ အလုံးစုံသောအကုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်း ကာမဓာတု၊ ကာမဓာတ်ဟူ၍၊ ဝုဇ္ဈန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒုတိယသုတ်၌၊ သဗ္ဗသင်္ခါရိကာ၊ အလုံးစုံကိုသိမ်းကျုံး၍ ယူတတ်သော ကာမဓာတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော ကထာသည၊ အသံဘိန္နာ၊ ဓာတ်တို့၏ အချင်းချင်း ရောရှက်သော အားဖြင့် မကွဲမပြားသော ကထာတည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နွေကထာ၊ နှစ်ပါးသော ကထာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြုအံ့၊ ကာမ ဓာတုပ္ပဟဏေန၊ ကာမဓာတ် သဒ္ဓါဖြင့်၊ ဗျာပါဒဓာတ်ပိဟိ သာဓာတ်ယော၊ ဗျာပါဒဓာတ် ပိဟိ သာဓာတ်တို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝေဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ၊ ဤကာမဓာတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော ကထာသည၊ သဗ္ဗသင်္ခါရိကာ၊ သဗ္ဗသင်္ခါရိကာမည်၏၊ ပန၊ ယင်းသို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ ခန္တိန္တိ၊ နှစ်ပါး ကုန်သော၊ တာသံဓာတုနံ၊ ထိုဗျာပါဒဓာတ် ပိဟိ သာဓာတ်တို့၏၊ ဝိသု၊ အသီး၊ အခဏတက္က၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသဓမ္မာ၊ ဗျာပါဒပိဟိ သာတို့မှ ကြွင်းကုန်သောတရားတို့သည်၊ ကာမဓာတု၊ ကာမဓာတ်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ၊ ဤကာမဓာတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသောကထာသည၊ အသံဘိန္နကထာ၊ အသံဘိန္နကထာမည်၏၊ အယံ၊ ဤအသံဘိန္နကထာကို၊ ဣမ၊ ဤကာမ ဓာတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော ပါဠိအရာ၌၊ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ယူအပ်သင့်၏၊ ဣမံကာမဓာတ်၊ ဤသို့ကာမာဝစဟုမှတ်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော ကာမဓာတ်ကို၊ အာရမ္မဏဝသေနဝါ၊ အာရုံ၏အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမ္ပယောဂဝသေနဝါ၊ သမ္ပယောဂ၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲ၍၊ ကာမသညာနာမ၊ ကာမသညာမည်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမသညံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ ကာမသညံပုဂ္ဂိုလ် ဟူသောပုဒ်၌၊ ကာမသညံပန၊ ကာမသညာကိုမူကား၊ သမ္ပယောဂဝသေနဝါ၊ သမ္ပယောဂ၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပနိဿယဝသေနဝါ၊ ဥပနိဿယ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲ၍၊ ကာမသင်္ကပ္ပေါနာမ၊ ကာမသင်္ကပ္ပ မည်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်၏၊

ဣဒိနမနယေန။ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ သဗ္ဗပဒေသု။ ကာမသင်္ကပ္ပံ ပဋိစ္စ
 ဥပ္ပဇ္ဇတိကာမတ္ထံ။ နှာအစရှိသောစင်သိမ်းသောပုဒ်တို့၌။ အတ္ထော။ အနက်
 တို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ တိဟိဌာနေဟိတိ။ တိဟိဌာနေဟိ ဟူသည်
 ကား။ တိဟိ။ သုံးပါးတုန့်သော။ ကာရဏောဟိ။ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ မိစ္ဆာပဋိ
 ပဇ္ဇတိတိ။ မိစ္ဆာပဋိပဇ္ဇတိဟူသည်ကား။ အယာတာဝပဋိပဒံ။ မဟုတ်မမှန်
 ပေါက်ပြန်သော အကျင့်ကို။ အနိယျာ နိကပဋိပဒံ။ ဝန်ဆင်းရဲမှ ထွက်
 မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သောအကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ။ ကျင့်၏။ ။

ဗျာပါဒခေတုဘိက္ခဝေတိဇ္ဇေ။ ဗျာပါဒခေတုဘိက္ခဝေဟူသောဤပုဒ်၌
 ဗျာပါဒဝိတက္ကောဝိ။ ဗျာပါဒဝိတက်သည်လည်း။ ဗျာပါဒခေတု။ ဗျာပါဒ
 ခေတ်မည်၏။ ဗျာပါဒဝိ။ ဗျာပါဒသည်လည်း။ ဗျာပါဒခေတု။ ဗျာပါဒခေတ်
 မည်၏။ ယထာဟ။ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း။ တတ္ထကတ
 မာဗျာပါဒခေတု။ (လ)။ အယံဝုစ္စတိဗျာပါဒခေတုတိ။ တတ္ထကတမာဗျာပါဒ
 ခေတု။ (လ)။ အယံဝုစ္စတိဗျာပါဒခေတုဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။
 တတ္ထ။ ထိုဥဒ္ဓေသကား၌။ ဗျာပါဒခေတု။ ဗျာပါဒခေတ်ဟူသည်။ က။ တမာ
 အဘယ်နည်း။ ဗျာပါဒပဋိသံယုတ္တော။ ဗျာပါဒနှင့် စပ်ယှဉ်သော။ တက္ကော။
 ကြံစီခြင်းသည်။ ဝိတက္ကော။ အထူး ကြံစီခြင်းသည်။ (လ)။ အယံ။ ဤသ
 တောတရားကို။ ဗျာပါဒခေတု။ ဗျာပါဒ ခေတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။
 ဒသသု။ ဆယ်ပါး တုန့်သော။ အာစာတ ဝုတ္တု။ သု။ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းအ
 ကြောင်းတို့၌။ ဗိတ္တဿ။ မိတ်၏။ အာစာတော။ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်။ ပဋိဝိ
 ချောခေ။ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ ကောပေါ။ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ ပကော
 ပေါ။ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ (လ)။ ဗိတ္တဿ။ မိတ်၏။ အနတ္တမန
 တာ။ မိမိနှလုံးမဟုတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ အယံ။ ဤသတော
 တရားကို။ ဗျာပါဒခေတု။ ဗျာပါဒခေတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဣဒံဗျာပါဒ
 ခေတု။ ဤသတောရှိသောဗျာပါဒခေတ်ကို။ သဟဇာတပစ္စယာဒိဝသေ
 န။ သဟဇာတပစ္စည်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိစ္စ။ အကြောင်းပြု၍။
 ဗျာပါဒသညာနာမ။ ဗျာပါဒသညာမည်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ သေသံ။
 ဖွင့်အပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသော စကားကို။ ပုရိမနယေနဝ။ ရှေးဖြစ်သော
 နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ဝိဟိံသာခေတုဘိက္ခဝေတိဇ္ဇေ။
 ဝိဟိံသာခေတုဘိက္ခဝေဟူသောဤပုဒ်၌။ ဝိဟိံသာဝိတက္ကောဝိ။ ဝိဟိံသာ
 ဝိတက်သည်လည်း။ ဝိဟိံသာခေတု။ ဝိဟိံသာခေတ်မည်၏။ ဝိဟိံသာဝိ။
 ဝိဟိံသာသည်လည်း။ ဝိဟိံသာခေတု။ ဝိဟိံသာခေတ်မည်၏။ ယထာဟ။

၁၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ တတ္ထကတမာဝိဟိံသာဓာ
 တုဝိဟိံသာ ပဋိသံယုတ္တောတက္ကော ဝိတက္ကော(လ)။ အယံဝုစ္စတိဝိဟိံ
 သာဓာတုတိ။ တတ္ထကတမာ ဝိဟိံသာဓာတု ဝိဟိံသာပဋိသံယုတ္တော
 တက္ကောဝိတက္ကော(လ)။ အယံဝုစ္စတိ ဝိဟိံသာဓာတုဟူ၍။ အာဟာ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ တတ္ထ။ ထိုဥဒ္ဓေသစကား၌။ ဝိဟိံသာဓာတု။ ဝိဟိံသာဓာတ်
 ဟူသည်။ ကတမာ။ အဘယ်နည်း။ ဝိဟိံသာပဋိသံယုတ္တော။ ဝိဟိံသာနှင့်
 စပ်ယှဉ်သော။ တက္ကော။ ကြံစီခြင်းသည်။ ဝိတက္ကော။ အထူးသဖြင့်ကြံစီ
 ခြင်းသည်။ အယံ။ ဤသဘောတရားကို။ ဝိဟိံသာဓာတု။ ဝိဟိံသာဓာတ်
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဣမ။ ဤလောက၌။ ဧကေစ္စော။ အချို့သောသူသည်။
 ပါဏိနာဝါ။ လက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ လေဒ္ဒုနာဝါ။ ခဲဖြင့်လည်းကောင်း။
 ဒဏ္ဍေနာဝါ။ ထွံတံဖြင့်လည်းကောင်း။ သက္ကေနာဝါ။ ထားဖြင့်လည်းကောင်း။
 ရန္တုယာဝါ။ ကြိုးဖြင့် လည်းကောင်း။ အညတရညတရေနာဝါ။ တပါးပါး
 သောလက်နက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သက္ကေ။ သတ္တဝါတို့ကို။ ဝိဟောဋ္ဌတိ။
 ညှဉ်းဆဲ၏။ ဝေဇ္ဈပါ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ယာဟောဋ္ဌနာ ဝိဟောဋ္ဌနာ။
 အကြင်ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ ယာဟိံသနာဝိဟိံသနာ။ အကြင်ပင်ပန်းစေ
 ခြင်းသည်။ ယာရောသနာ။ အကြင်ချွတ်ချယ်ခြင်းသည်။ ယောပရူပစာသ
 တော။ အကြင်သူတပါးတို့ကိုညှဉ်းပန်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ အယံ။ ဤသ
 ဘောတရားကို။ ဝိဟိံသာဓာတု။ ဝိဟိံသာဓာတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။
 ဣမံဝိဟိံသာဓာတု။ ဤသို့သဘောရှိသော ဝိဟိံသာဓာတ်ကို။ သဟဇာ
 တပစ္စယာဒိဝသေန။ သဟဇာတပစ္စည်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိစ္စ
 အကြောင်းပြု၍။ ဝိဟိံသာသညာနာမ။ ဝိဟိံသာသညာမည်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ။ ဖြစ်၏။ ဣဓာဝိ။ ဤပါဠိဝါရ၌လည်း။ သေသံ။ ဖွင့်အပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်း
 သောစကားကို။ ဂုရိမနယေနေဝ။ ဈေးဖြစ်သော နည်းဖြင့် သာလျှင်။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ။

တိဏဒါယေတိ။ တိဏဒါယေ ဟူသည်ကား။ တိဏဂဟတော။ မြက်
 တို့ဖြင့်ချုံသာခွယ်ဖြစ်သော။ အရညေတော၌။ အနယဗျသနန္တိ။ အနယဗျ
 သနံဟူသည်ကား။ အဝုဇ်ဝိနာသံ။ စီးပွားမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဝေမေဝခေါတိ
 ဧက္က။ ဝေမေဝခေါဟူသောဤပါဠိ၌။ သုက္ခတိဏဒါယောဝိယ။ ခြောက်သော
 မြက်တောကဲ့သို့။ အာရမ္မဏံ။ အာရုံကို။ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်၏။ တိဏုက္ကာဝိယ။
 မြက်မီးရှူး ကဲ့သို့။ အကုသလ သညာ။ အကုသိုလ် သညာကို။ ဧဋ္ဌဗ္ဗာ။
 မှတ်အပ်၏။ တိဏကဋ္ဌနိသိတာ။ မြက်ထင်းကဲ့သို့သော။ ပါဏာဝိယ။ ပိုးငယ်

တို့ကဲ့သို့၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ သုက္ခတိ
 ဣဒေ၊ သေးခြောက်သော မြက်တော၌၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော၊ တိဏုတ္တံ၊
 မြက်မီးရှူးကို၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝါယမိတွာ၊ လုံ့လပြု၍၊ အနိဗ္ဗာပေန္တံ၊
 မငြိမ်းစေသည်ရှိသော်၊ တေပါဏာ၊ ထိုပိုးငယ်တို့သည်၊ အနယဗျသနံ၊
 ချမ်းသာကင်းသော ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါဝုဏန္တိ ယထာ၊ ရောက်ကုန်သ
 ကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော၊
 သမဏာဝါ၊ ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ အကုသလသညံ၊ အကုသိုလ်သညာ
 ကို၊ ဝိက္ခမ္ဘနတဒင်္ဂီသမုန္တေ ဒပ္ပဟာနေဟိ၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနံတဒင်္ဂီပဟာနံ
 သမုန္တေ ဒပဟာနံ ဘျိဖြင့်၊ နပ္ပဇဟန္တိ၊ မပယ်ကုန်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေရကုန်၏၊ ဝိသမဂတန္တိ၊
 ဝိသမဂတံ ဟူသည်ကား၊ ရာဂဝိသမာဒိနိ၊ မညီညွတ်သော ရာဂအစရှိ
 သည်တို့သို့၊ အနုဂတံ၊ အစဉ်လိုက်သော၊ အကုသလသညံ၊ အကုသိုလ်
 သညာကို၊ နိဗ္ဗေဝပဇဟတိတိ၊ နိဗ္ဗေဝပဇဟတိဟူသည်ကား၊ ဝိက္ခမ္ဘ
 နာဒိဝသေန၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနံစသည်တို့၏အတွင်းဖြင့်၊ သီလံ၊ လျှင်စွာ၊ နပ္ပဇ
 ဟတိ၊ မစွန့်၊ နဝိနောဒေတိတိ၊ နဝိနောဒေတိဟူသည်ကား၊ နနိဟရတိ၊
 မပယ်၊ နဗျန္တိ ကရောတိတိ၊ နဗျန္တိ ကရောတိဟူသည်ကား၊ ဘင်္ဂမတ္တမ္ပိ၊
 ဘင်မျှကိုလည်း၊ အနဝသေ သန္တော၊ မကြွင်းကျန်စေမူ၍၊ ဝိဂတန္တံ၊
 ကင်းခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ နအနဘာဝံဂမေတိတိ၊ နအနဘာဝံဂမေတိ
 ဟူသည်ကား၊ အနုဘာဝံ၊ အသစ်ဖြစ်ခြင်းသို့၊ နဂမေတိ၊ မရောက်စေ၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ သဗ္ဗပဒေသု၊ ခပ်သိမ်းသောပုန်ဘုံ၌၊ နကာရော၊ ပဋိသေခ နအက္ခရာ
 ကို၊ အာဟရိတဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်၏၊ ပါဋိကင်္ဂါ၊ ပါဋိကင်္ဂါဟူသည်ကား၊
 ပါဋိကင်္ဂါတဗ္ဗာဇ္ဇန္တိ တဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ နေက္ခမ္မဓာတုတိက္ခဝေတိဇ္ဈေ၊
 နေက္ခမ္မဓာတုတိက္ခဝေ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ နေက္ခမ္မဝိတက္ကောပိ၊ နေက္ခမ္မဝိ
 တက်သည်လည်း၊ နေက္ခမ္မဓာတု၊ နေက္ခမ္မဓာတ်မည်၏၊ သဗ္ဗေဝိကုသလာ
 ဓမ္မာ၊ အလုံးစုံသောကုသိုလ်တရားတို့သည်လည်း၊ နေက္ခမ္မဓာတု၊ နေက္ခမ္မ
 ဓာတ်မည်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့၊ ဟောတော်မူသနည်း၊
 တတ္ထကတမာ နေက္ခမ္မဓာတု၊ နေက္ခမ္မပဋိသံယုတ္တောတက္ကောပိ တက္ကော
 (လ)၊ သဗ္ဗာသင်္ကပ္ပေါ အယံဝုပ္ပတိနေက္ခမ္မဓာတုတိ၊ တတ္ထကတမာနေက္ခမ္မ
 ဓာတု နေက္ခမ္မပဋိသံယုတ္တော တက္ကောပိတက္ကော၊ (လ)၊ သဗ္ဗာသင်္ကပ္ပေါ
 အယံဝုပ္ပတိနေက္ခမ္မဓာတုဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ လျှင်သ

စကား၌၊ နေက္ခမ္မဓာတု၊ နေက္ခမ္မဓာတ်ဟူသည်၊ ကထမာ၊ အတယ်နည်း၊
နေက္ခမ္မပဋိသံယုတ္တော၊ နေက္ခမ္မနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ တက္ကော၊ ကြံ့မြဲခြင်းသည်၊
ဝိတက္ကော၊ အထူးကြံ့မြဲခြင်းသည်၊ (လ)၊ သဗ္ဗသင်္ကပ္ပေ၊ မပေါက်ပြန်သော
အခြင်းအရာသို့တင်၍ကြံ့မြဲခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤသဘောတရား
ကို၊ နေက္ခမ္မဓာတု၊ နေက္ခမ္မဓာတ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣသံ၊ ဤနေက္ခမ္မ
ဓာတ်အရာ၌လည်း၊ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ကထာ၊ ကထာသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟံ၊ ထင်စွာပြုဦးအံ့၊ နေက္ခမ္မဓာတုဂ္ဂဟဏေန၊ နေက္ခမ္မဓာတု
သဒ္ဓါဖြင့်၊ ဣတရာဝိ၊ ဤနေက္ခမ္မဓာတ်မှ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ နွေ၊
နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓာတုယော၊ အဗျာပါဒဓာတ်အဝိဟိံ သာဓာတ်တို့သည်
ကုသလဓမ္မ ပရိယာပနတ္တော၊ ကုသိုလ်ဓမ္မ၌ အကျုံးဝင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ မျောက်ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤကထာသည်၊ သဗ္ဗ
သင်္ကပ္ပံ၊ ဟိကာ၊ သဗ္ဗသင်္ကပ္ပံ၊ ဟိကာကထာမည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ တာဓာတု
ယော၊ ထိုအဗျာပါဒဓာတ်အဝိဟိံ သာဓာတ်တို့ကို၊ ဝိသုံ၊ အသီး၊ ဒိပေတဗ္ဗာ
ပြအပ်ကုန်၏၊ ဣတိတဿော၊ ထိုကြောင့်တော၊ ထိုအဗျာပါဒဓာတ်အဝိဟိံ
သာဓာတ်တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သေသော၊ ကြွင်းကုန်သော၊ သဗ္ဗကုသ
လော၊ အလုံးစုံသော ကုသိုလ်တို့ကို၊ နေက္ခမ္မဓာတုတိ၊ နေက္ခမ္မဓာတ်ဟူ၍၊
ဒိပေတဗ္ဗာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤကထာသည်၊ အသံဘိန္နော၊ အသံဘိန္န
ကထာမည်၏၊ ဣမံနေက္ခမ္မဓာတု၊ ဤသို့သဘောရှိသောနေက္ခမ္မဓာတ်ကို၊
သဟဓာတာဒိ ပစ္စယာဝသေန၊ သဟဓာတာအစရှိသော ပစ္စည်း၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ ပဋိစ္စ၊ အကြောင်းပြု၍၊ နေက္ခမ္မသညာနာမ၊ နေက္ခမ္မသညာမည်သည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သညာဒီနိ၊ သညာအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိစ္စ၊ ဖွဲ့၍၊ ဝိတက္ကော
ဓယော၊ ဝိတက်အစရှိသည်တို့သည်၊ ယထာနုဉ္စပံ၊ မိမိမိမိ၏ ပစ္စည်းအား
လျော်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဗျာပါဒဓာတုတံဘိက္ခဝေတိဇ္ဈေး၊ အဗျာပါဒ
ဓာတုဘိက္ခဝဟူသောဤပါဠိ၌၊ အဗျာပါဒဝိတက္ကောဝိ၊ အဗျာပါဒဝိတက်
သည်လည်း၊ အဗျာပါဒဓာတု၊ အဗျာပါဒဓာတ်မည်၏၊ အဗျာပါဒေါဝိ၊
အဗျာပါဒသည်လည်း၊ အဗျာပါဒဓာတု၊ အဗျာပါဒဓာတ်မည်၏၊ ယထာဟ
ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ တတ္ထကတမာအဗျာပါဒဓာ
တုအဗျာပါဒပဋိသံယုတ္တောတက္ကော(လ)၊ အယံဝုတ္တတိအဗျာပါဒဓာတုတိ၊
တတ္ထကတမာ အဗျာပါဒဓာတု အဗျာပါဒပဋိသံယုတ္တောတက္ကော၊ (လ)၊
အယံဝုတ္တတိအဗျာပါဒဓာတုဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥဒ္ဓေ
သစကား၌၊ အဗျာပါဒဓာတု၊ အဗျာပါဒဓာတ်ဟူသည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်

နည်း။ အဗျာပါဒပဋိသံယုတ္တော၊ အဗျာပါဒနှင့် စပ်ယှဉ်သော၊ တက္ကော၊ ကြံ
 ခြင်းသည်။ (လ)။ အယံ၊ ဤသဘောတရားကို။ အဗျာပါဒဓာတု၊ အဗျာပါဒ
 ဓာတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သက္ကေသု၊ သုခိတဒုက္ခိတ သတ္တဝါတို့၌၊
 ယာမေတ္တိ၊ အကြင်ချစ်ခြင်းသည်။ ယာမေတ္တာယနာ၊ အကြင်ချစ်သောအ
 ခြင်းအရာသည်။ ယံမေတ္တာယိတတ္ထံ၊ အကြင်ချစ်ခြင်း၏ အဖြစ်သည်။ ယာ
 မေတ္တာစေတောပိမုတ္တိ၊ အကြင်မေတ္တာ၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောပိတ္တသမာဓိ
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤသဘောတရားကို။ အဗျာပါဒဓာတု၊ အဗျာပါဒ
 ဓာတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမံအဗျာပါဒဓာတု၊ ဤသို့သဘောရှိသော
 အဗျာပါဒဓာတ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝုတ္တနယနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်
 သာလျှင်။ အဗျာပါဒသညာနမ၊ အဗျာပါဒ သညာမည်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏။ အဝိဟိံသာဓာတုံဘိက္ခဝေတိတ္ထေဝိ၊ အဝိဟိံသာဓာတုံဘိက္ခဝေ
 ဟူသောဤပါဠိ၌လည်း၊ အဝိဟိံသာပိတက္ကောပိ၊ အဝိဟိံသာပိတက်သည်
 လည်း။ အဝိဟိံသာဓာတု၊ အဝိဟိံသာဓာတ်မည်၏။ ကရုဏာပိ၊ ကရုဏာ
 သည်လည်း။ အဝိဟိံသာဓာတု၊ အဝိဟိံသာ ဓာတ်မည်၏။ ယထာဟ၊
 ၃ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ တတ္ထကတမာအဝိဟိံသာ
 ဓာတု၊ အဝိဟိံသာပဋိသံယုတ္တောတက္ကော၊ (လ)။ အယံဝုစ္စတိအဝိဟိံသာ
 ဓာတု၊ ယာသက္ကေသုကရုဏာကရုဏာယနာကရုဏာယိတတ္ထံကရုဏာ
 စေတောပိမုတ္တိ၊ အယံဝုစ္စတိအဝိဟိံသာဓာတုတိ၊ တတ္ထကတမာအဝိဟိံ
 သာဓာတု၊ အဝိဟိံသာပဋိသံယုတ္တောတက္ကော၊ (လ)။ အယံဝုစ္စတိအဝိဟိံ
 သာဓာတု၊ ယာသက္ကေသု ကရုဏာ ကရုဏာယနာ ကရုဏာယိတတ္ထံ
 ကရုဏာ စေတောပိမုတ္တိ၊ အယံဝုစ္စတိ အဝိဟိံသာဓာတုဟူ၍။ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥဒ္ဓေသစကား၌၊ ကတမာ၊ အဘယ်တရား
 သည်။ အဝိဟိံသာဓာတု၊ အဝိဟိံ သာဓာတ်မည်သနည်း။ အဝိဟိံသာ
 ပဋိသံယုတ္တော၊ အဝိဟိံသာနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ တက္ကော၊ ကြံခြင်းသည်။
 (လ)။ အယံ၊ ဤသဘောတရားကို။ အဝိဟိံ သာဓာတု၊ အဝိဟိံ သာဓာတ်
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သက္ကေသု၊ ဒုက္ခိတသတ္တဝါတို့၌၊ ယာကရုဏာ၊
 အကြင်သနားခြင်းသည်။ ယာကရုဏာယနာ၊ အကြင်သနားသောအခြင်း
 အရာသည်။ ယံကရုဏာယိတတ္ထံ၊ အကြင်သနားသည်၏အဖြစ်သည်။ ယာ
 ကရုဏာ စေတောပိမုတ္တိ၊ အကြင်ကရုဏာ၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောပိတ္တ
 သမာဓိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤသဘောတရားကို။ အဝိဟိံ သာဓာတု၊
 အဝိဟိံ သာဓာတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အဝိ

၂၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဟိံသာဓာတု၊ အဝိဟိံသာဓာတ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အဝိဟိံသာသညာနာမ၊ အဝိဟိံသာသညာမည်
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဒ်တို့၌၊ သေသံ၊ ဖွင့်အပ်ပြီး
သည်မှကြွင်းသောအနက်ကို၊ ဝုတ္တာနုသာရေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
သို့အစဉ် လျှောက်သဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဒုတိယံ၊
ဒုတိယသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဓာတုဘိက္ခဝေတိ၊ ဓာတုဘိက္ခဝေဟု
သောပုဒ်ဖြင့်၊ ဣတော၊ ဤတတိယသုတ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဇ္ဈာသယဓာတု
နှလုံးသွင်းခြင်းဟူသောအဇ္ဈာသယဓာတ်ကို၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဝေါ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိသညာတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
သညာဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈာသယံ၊ ဟိနဝသည်အပြားရှိသောအဇ္ဈာသ
ယကို၊ ပဋိစ္စ၊ အကြောင်းပြု၍၊ သညာ၊ ဟိနဝသည်အပြားရှိသောသညာ
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗိ၊ နိဗ္ဗိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ ဣဝေဝိ၊ ဤတတိယသုတ်ပါဠိ
အရာ၌လည်း၊ ကစ္စာနော၊ ကစ္စာနရဟန်းသည်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုတ္တိသ
တိ၊ မေးလျှောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးတော်ဝိုက်၍၊ တဿ၊ ထိုကစ္စာန
ရဟန်းအား၊ ဩကာသဒါနတ္ထံ၊ အရေးပေးတော်မူခြင်း၌၊ ဧတ္တာဝတာစ၊
ဓာတုဘိက္ခဝေ၊ (လ)၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိဝိတက္ကောဟူသော စကားတော်ဖြင့်လည်း၊
ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊ တန့်ရပ်ထားတော်မူ၏၊ အသမ္ဘာ
သမ္ဘုဒ္ဓသူတိ၊ အသမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေသုဟူသည်ကား၊ ဆသု၊ ခြောက်ယောက်
ကုန်သော၊ သတ္တာရေသု၊ ပူရာဇာကဿပအစရှိသော ဆရာတို့၌၊ သမ္ဘာ
သမ္ဘုဒ္ဓတိ၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓါ ဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါပူရာဇာကဿပအစရှိ
သောဆရာတို့သည်၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓါ၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ကိံပဋိစ္စပညာယတိတိ၊ ကိံပဋိစ္စပညာယတိ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ကိသ္မိံ၊ အ
ဘယ်တရားသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သတ္တာနု၊ ဆရာတို့အား၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗိ၊ အပူကို၊ ဝုတ္တိတိ၊ မေး
လျှောက်၏၊ အသမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေသု၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓမဟုတ်ကုန်သော၊ တေသု၊
ထိုပူရာဇာ ကဿပ အစရှိသောသူတို့၌၊ ဧတေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သမ္ဘာ
သမ္ဘုဒ္ဓါ၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓတို့ပင်တည်း၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ တိတ္ထိ
ယသဝကောနတ္ထိ၊ တိတ္ထိတို့၏ သာဝကတို့၏ လည်း၊ နိဗ္ဗိ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊
ပုစ္ဆတိယေဝ၊ မေးလျှောက်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊

ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုဆသက္ကာရတို့အား၊ အဝိဇ္ဇာဓာတု၊
 အဝိဇ္ဇာဓာတ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ အဝိဇ္ဇာဓာတုနာမ၊ အဝိဇ္ဇာဓာတ်မည်သည်၊ မဟတိ၊ ကြီး
 ကျယ်သော၊ ဓာတု၊ ဓာတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟ
 တိ၊ ကြီးကျယ်သော၊ ဓာတု၊ အဝိဇ္ဇာဓာတ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ အကြောင်းပြု၍၊
 တဿ၊ ထိုဒိဋ္ဌိ၏၊ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြတော်မူလိုကောင်း၊
 မဟတိခေါသောတိအာဒိ၊ မဟတိခေါသောဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
 ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိနံကစ္ဆာနဓာတု
 ပဋိစ္စာတိ၊ ဟိနံကစ္ဆာနဓာတုပဋိစ္စဟူသည်ကား၊ ဟိနံ၊ ဟိနဖြစ်သော၊ အဇ္ဈာ
 သယံ၊ အဇ္ဈာသယကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ပဏိဓိတိ၊ ပဏိဓိဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တဗ္ဗပနံ
 စိတ်ကိုထားခြင်းတည်း၊ သာပနေသာ၊ ထိုစိတ်ကိုထားခြင်း ဟူသောပဏိ
 ဓိသည်ကား၊ ဣတ္ထိဘာဝံဝ၊ မိန်းမအဖြစ်ကို၎င်း၊ မက္ကဋ္ဌာဒိတိရန္တောနဘာဝံ
 ဝ၊ မျောက်အစရှိသော တိရစ္ဆာန်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ပတ္တေန္တဿ၊
 တောင့်တသောသူအား၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိနောပုဂ္ဂလောတိ၊ ဟိနောပုဂ္ဂ
 လော ဟူသည်ကား၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ ဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်သော၊
 ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုသညာဗိတက် အစရှိသောတရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိနော
 နာမ၊ ဟိနမည်၏၊ ဟိနာပါစာတိ၊ ဟိနာဝါစာဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုသူ
 ၏၊ ယာဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်၊ ဟိနာ၊ ယုတ်၏၊ သာဝိ၊ ထိုစကားသည်
 လည်း၊ ဟိနာ၊ ဟိနမည်၏၊ ဟိနံအဓိက္ခတိတိ၊ ဟိနံအာဓိက္ခတိ ဟူသည်
 ကား၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာဓိက္ခန္တောပိ၊ ဟောကြားသော်လည်း၊
 ဟိနမေဝ၊ အယုတ် တရားကိုသာလျှင်၊ အာဓိက္ခတိ၊ ဟောကြား၏၊ ဧ
 သေန္တောပိ၊ ဟောပြောသော်လည်း၊ ဟိနမေဝ၊ အယုတ်တရားကိုသာလျှင်
 ဧသေတိ၊ ဟောပြော၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗပဒါနိ၊ ပညာပေတိအစရှိသော
 အလုံးစုံသောဝုဒ်တို့ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗာနိ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏၊ ဥပပတ္တိတိ၊
 ဥပပတ္တိဟူသည်ကား၊ ဥပပတ္တိယော၊ ဥပပတ်တို့သည်၊ ပဋိလာဘောစ၊ ပဋိ
 လာဘဥပပတ် လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တိစ၊ နိဗ္ဗတ္တိဥပပတ် လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဒန္တုပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့
 တွင်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ နိဗ္ဗတ္တိဥပပတ်ကို၊ ဟိနကုလာဒိဝသေန၊ ယုတ်နည်းသော အမျိုး
 အဆင်းသဏ္ဌာန် စည်းစိမ်အခြံအရံ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပဋိလာဘော၊ ပဋိလာဘ ဥပပတ်ကို၊ ဗိတ္တုပ္ပါဒက္ခဏော၊

၂၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံပုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

စိတ္တုပ္ပါဒ်စာသွား၊ ဟိနတ္ထိကဝသေန၊ ဟိနတိက်၏။ စွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ သိအပ်၏။ ကထိဝေဒိတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့ သိအပ်သနည်း။ ဟိ၊ ထင်စွမ်းဖြင့်၊ အံ၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိဝကုလသု၊ ပခုတ် နိဝံသော၊ စွန်းစဏ္ဍားဒေါင်း၊ ရှသားရေနပ်မျိုး မူဆိုး တံငါ ပန်းဖြိုက်သွန် တင်ကျုံးတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ နိဗ္ဗတ္တိဥပပတ် သည်၊ ဟိနာ၊ ဟိနမည်၏။ ဝေဿသုဒ္ဓကုလေသု၊ ကုန်သွပ်လတ်လုပ် အမျိုးတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ မန္တိမာ၊ မန္တိမမည်၏၊ ခတ္တိယ၊ ပြာဟူ၏။ ကုလ သု၊ မင်းမျိုးပုဏ္ဏားမျိုးတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပဏိတာ၊ ပဏိ တမည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဣဒဿကုသလစိတ္တုပ္ပါဒ်၊ ဒါနံ၊ တဆွဲနှင်ပါးသော အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့ကို၊ ပဋိလာဘာ၊ တားရခြင်းကြောင့်၊ ဟိ၊ နာ၊ ဟိန ဖြစ်သော။ ပဋိလာဘော၊ ပဋိလာဘမည်၏။ တေတူမကဓမ္မာနံ၊ တေတူမက တရားတို့ကို၊ ပဋိလာဘတော၊ ရခြင်းကြောင့်၊ မန္တိမော၊ မန္တိမဖြစ်သော။ ပဋိလာဘော၊ ပဋိလာဘမည်၏။ နဝလောကုတ္တရ ဓမ္မာနံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတို့ကို၊ ပဋိလာဘတော၊ ရခြင်းကြောင့်၊ ပဏိတော၊ ပဏိတဖြစ်သော။ ပဋိလာဘော၊ ပဋိလာဘမည်၏။ ပန၊ အထူးကား၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ယာယံဘန္တဒိဋ္ဌိ အစရှိသည်ဖြင့် လာသောဤပါဠိအရာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ ယော၊ နိဗ္ဗတ္တိဥပပတ်ကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည် အဓိပ္ပ တာ၊ အလိုရှိတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ တတိယံ၊ တတိယ သုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ သံသန္ဓန္တိတိ၊ သံသန္ဓန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဧကတော၊ တူသော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ အဇ္ဈာသယအားဖြင့် တကွနက်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သမေန္တိတိ၊ သမေန္တိ ဟူသည်ကား၊ သမာဂန္တန္တိ၊ တူ သောအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ နိရုန္တရာ၊ တူသောသန္ဓရှိသည်ဖြစ်၍ စိတ် အားဖြင့် အခြားမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိနာဓိမု၊ ကာဝိ၊ ဟိနာဓိမုတ္တိ၊ ကာဟူသည်ကား၊ ဟိနဇ္ဈာသယာ၊ ပခုတ်မာသော အလိုရှိကုန် သည်။ ကလျာဏာ၊ မိမုတ္တိကာဝိ၊ ကလျာဏာ၊ မိမုတ္တိကာ ဟူသည်ကား၊ ကလျာဏဇ္ဈာသယာ၊ ကောင်းသောအလိုရှိကုန်သည်။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထ သုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ပဿထနောတိ၊ ပဿထနောဟူသည်ကား၊ ပဿထနံ၊ ရှုမြင်ကြံကုန်၏လော၊ သဗ္ဗေ၊ ခါဧတေတိ၊ သဗ္ဗေ၊ ခါဧတေဟူ သည်ကား၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ ထေရ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေမမသာဝကာနံ ဘိက္ခုနံ မဟာပညာ
 နံ ယဒိဒံသာရိပုတ္တောတိ၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေမမသာဝကာနံ ဘိက္ခုနံ မဟာ
 ပညာနံ ယဒိဒံသာရိပုတ္တောဟူ၍၊ မဟာပညာသု၊ မဟာပညာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်
 ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ ဌာဝိတာ၊ ထားတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာပညာနံ၊ ကြီး
 သောပညာရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအယံ သာရိ
 ပုတ္တော၊ အကြင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ သော၊ ဤသာရိ
 ပုတ္တရာသည်၊ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊
 နံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာထေရ်ကို၊ ခန္တန္တရံ၊ ခန္ဓာကိုဝေဘန်ခြင်းကို၊ ဓာတုန္တရံ၊
 ဓာတ်ကိုဝေ ဝန်ခြင်းကို၊ အာယတနန္တရံ၊ အာယတနကို ဝေဖန်ခြင်းကို၊
 သတိပဋ္ဌာန ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မန္တရံ၊ သတိပဋ္ဌာန ဗောဓိပက္ခိယ တရားကို
 ဝေဘန်ခြင်းကို တိလက္ခဏာဟာတံ၊ အနိစ္စအဖြစ်စသော လက္ခဏာရေးသုံး
 ပါးကိုဆောင်သော၊ ဝန္တိရံ၊ နက်နဲသော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဖုန္တိ၊ ဟောတိ၊
 မေးလျှောက်ကုန်အံ့ဟူ၍၊ မဟာပညာဝ၊ မဟာပညာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာ
 လျှင်၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏။ သောဝိ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်သည်
 လည်း၊ တေသံ၊ ထိုမဟာပညာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ ပတ္တရေ၊ နွေ
 ဝိယ၊ ဖြန့်ထွန်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သိနေရပါဒတော၊ မြင့်မိုရ်တောင်
 ခြေရင်းမှ၊ ဝါလိကံ၊ ရတနာသေရ်ကို၊ ဥဒ္ဓရန္တောဝိယစ၊ ထုတ်ဆောင်ဘိ
 သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတံ၊ စကြာဝဠာသောင်ကို၊ ဘိန္ဒုန္တော
 ဝိယစ၊ ခွဲဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သိနေရံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို၊ ဥက္ခိ
 ပေန္တောဝိယစ ချီဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အာကာသံ၊ ကောင်ကင်ကို၊
 ဝိဣာရေန္တောဝိယစ၊ ချွဲဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ စန္ဒိမသုရိယ၊ လနေ
 တို့ကို၊ ဥဗ္ဗာပေန္တောဝိယစ၊ တက်စေဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဖုန္တိ တ
 ဖုန္တိတံ၊ မေးတိုင်းမေးတိုင်းသော ပြဿနာကို၊ ကထေတိ၊ ဖြေဆို၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေခေါဧတေ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုမဟာပညာတိ၊ သဗ္ဗေခေါ
 ဧတေဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုမဟာပညာဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ မဟာမောဂ္ဂလာနောဝိ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်ကို
 လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား
 ၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒိမန္တနံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်
 သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံမောဂ္ဂလာနော၊ အကြင်မောဂ္ဂလာန်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤမောဂ္ဂလာန်သည်၊ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊

၂၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဤသို့။ ဣဒ္ဓိမန္တေသု၊ ဣဒ္ဓိမန္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ တေဒဂ္ဂေ၊ တေဒဂ်အရာ၌၊
 ဌပိတော၊ ထားတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ နံ၊ ထို
 ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်ကို၊ ပရိကမ္ပံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓကိုရခြင်း၏ ရှေးအဘို့ဖြစ်
 သောပရိကံကို၊ အာနိသံသံ၊ တန်ခိုးဣဒ္ဓိ၏အာနိသင်ကို၊ အဓိဋ္ဌာနံ၊ အဓိဋ္ဌာန်
 အစီအရင်ကို၊ ဝိကုပ္ပနံ၊ ဝိကုပ္ပနအစီအရင်ကို၊ ပုန္နိဿာမာတိ၊ မေးလျှောက်
 ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဣဒ္ဓိမန္တေဝ၊ ဣဒ္ဓိမန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်၊ ပရိဝါရေန္တိ၊
 ခြံရံကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်ထေရ်သည်လည်း၊ တေသံ၊
 ထိုဣဒ္ဓိမန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ပထဝိပတ္ထရေန္တော ဝိယအစ
 ရှိသည်ဖြင့်ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပုန္နိတပုန္နိတံ၊ မေးတိုင်း
 မေးတိုင်းသောပြဿနာကို၊ ကထေတိ၊ ဖြေဆို၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေ
 ခေါတေတိက္ခဝေ တိက္ခူမဟိန္ဒိကာတိ၊ သဗ္ဗေခေါတေတိက္ခဝေတိက္ခူ
 မဟိန္ဒိကာဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ မဟာကဿပေါပိ၊ မဟာကဿပကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဓုဘင်္ဂဓရာနံ၊ ဓုတင်ကိုဆောင်ကုန်သော၊ တိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊
 ယဒိဒံမဟာကဿပေါ၊ အကြင်မဟာကဿပသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤ
 မဟာကဿပသည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓုတဝါဒေသု၊
 ဓုတင်၏ကျေးဇူးကိုဆိုကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ တေဒဂ္ဂေ၊ တေဒဂ်အရာ
 ၌၊ ဌပိတော၊ ထားတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ နံ၊
 ထိုရှင်မဟာကဿပကို၊ ဓုတင်ပရိဟာရံ၊ ဓုတင်တို့၏အစောင့်ရှောက်ကို၊
 အာနိသံသံ၊ ဓုတင်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်သော အာနိသင်ကို၊
 သမောဓာနံ၊ ဤမျှသောဓုတင်သည် ဆွမ်းနှင့်စပ်ယှဉ်၏ ဤမျှသောဓုတင်
 သည်သင်္ကန်းနှင့်စပ်ယှဉ်၏ ဤမျှသောဓုတင်သည် အိပ်ရာ နေရာနှင့်စပ်
 ယှဉ်၏ဟူ၍ ပစ္စည်း၏အစွမ်းဖြင့်ပေါင်းခြင်းကို၊ အဓိဋ္ဌာနံ၊ အဓိဋ္ဌာန်အစီ
 အရင်ကို၊ တေဒံ၊ ဥက္ကဋ္ဌစသောအပြားကို၊ ပုန္နိဿာမာတိ၊ မေးလျှောက်
 ကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဓုတဓရာဝ၊ ဓုတင်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်၊ ပရိဝါ
 ရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုရှင်မဟာကဿပသည်လည်း၊ တေသံ၊
 ထိုဓုတဝါဒပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ပုန္နိတပုန္နိတံ
 မေးတိုင်းမေးတိုင်းသောပြဿနာကို၊ ဗျာကဓောတိ၊ ဖြေဆို၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ သဗ္ဗေခေါတေ တိက္ခဝေတိက္ခူ ဓုတဝါဒါတိ၊ သဗ္ဗေခေါတေ
 တိက္ခဝေတိက္ခူ၊ ဓုတဝါဒါဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊

ဟောတော်မူအပ်၏။ အနုရုဒ္ဓတ္ထရောပိ။ အနုရုဒ္ဓါထေရ်ကိုလည်း။ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာ
 နံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဗိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ နတ်၏။ မျက်စိအမြင်ရှိကုန်သော။
 ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံအနုရုဒ္ဓေါ၊ အကြင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤအနုရုဒ္ဓါသည်။ အဂ္ဂံ၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိဗ္ဗစက္ခုကေ
 သု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌။ ဌပိတော၊ ထား
 တော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်နံ။ ထိုအနုရုဒ္ဓါထေရ်
 ကို၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုဿ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၏။ ပရိကမ္ပံ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုကို ဤသို့ဖြစ်စေအပ်၏
 ဤသို့စင်ကြယ်စေအပ်၏ အစရှိသည်ဖြင့်ပရိကံအစီအရင်ကို၊ အာနိသံသံ
 သူတပါးတို့၏အဇ္ဈာသယအားလျောက်ပတ်သည်အစရှိသော အာနံသင်
 အထူးကို၊ ဥပတ္တိလေသံ၊ ဆက်ဆံသည် မဆက်ဆံသည်နှစ်ပါးအပြားရှိ
 သောဥပတ္တိလေသကို၊ ပုန္နိဿာမာတိ၊ မေးလျှောက်ကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု
 ကာဝ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုကပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်သာလျှင်၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏။
 သေဝိ၊ ထိုအရှင် အနုရုဒ္ဓါထေရ်သည်လည်း။ တေသံ၊ ထိုဗိဗ္ဗစက္ခုက
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တထေဝ၊ ရှေးမထေရ်တို့အတူသာလျှင်၊ ပုန္နိတပုန္နိတံ၊
 မေးတိုင်း မေးတိုင်းသော ပြဿနာကို၊ ကထေတိ၊ ပြောဆို၏။ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ သဗ္ဗေခေါတေဘိက္ခဝေဘိက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုကာတိ၊ သဗ္ဗေခေါတေ
 ဘိက္ခဝေဘိက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုကာဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ပုဏ္ဏတ္ထရောပိ၊ ပုဏ္ဏထေရ်ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာနံ၊
 တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မကထိကာနံ၊ ဓမ္မကထိကဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့တွင်။ မန္တာနိဝုတ္တော၊ မန္တာနိဝုဏ္ဏာ၏။ သားဖြစ်သော၊ ယဒိဒံ
 ယောအယံပုဏ္ဏော၊ အကြင်ပုဏ္ဏသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံသေသော၊ ဤပုဏ္ဏ
 သည်၊ အဂ္ဂံ၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မကထိကေသု၊ ဓမ္မကထိက
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ ဌပိတော၊ ထားတော်မူအပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်နံ။ ထိုပုဏ္ဏထေရ်ကို၊ ဓမ္မကထာယ၊
 ဓမ္မကထာ၏။ သင်္ခပပိတ္တာရဂန္တိရုတ္တာနိဝိတြိကထာဒိသု၊ သင်္ခပပိတ္တာ
 ရဂန္တိရုအဖြစ် ဥတ္တာနအဖြစ်ဝိတြိကအဖြစ်အစရှိကုန်သော ဟောအပ်သင့်
 သော အခြင်းအရာတို့တွင်၊ တံတံအာကာရံ၊ ထိုထို အခြင်း အရာကို၊
 ပုန္နိဿာမာတိ၊ မေးလျှောက်ကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဓမ္မကထိကာဝ၊ ဓမ္မကထိက
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏။ သေဝိ၊ ထိုပုဏ္ဏထေရ်

၂၆ နိဗ္ဗာန်ပစ္စသင်္ဂဟသုတ်အဗ္ဗကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

သညံလည်း၊ တေသံ၊ ထိုဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့
ဓမ္မကထိကေနာမ၊ ဓမ္မကထိကဖြစ်သောသူမည်သည်၊ အာဒိတော၊ အစမှ
ပချေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဝဇ္ဇေတုံ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ မဇ္ဈေ၊
အလယ်၌၊ သုညတံ၊ သုညတကို၊ ပကာသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊
အန္တေ၊ အဆုံး၌၊ စတုသစ္စဝသေန၊ သစ္စာလေးပါး၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကုဋံ၊
အထွဋ်ကို၊ ဝဏ္ဏိတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ တံတံဓမ္မ
ကထာနယံ၊ ထိုထိုဓမ္မကထာနည်းကို၊ အာဝိက္ခတိ၊ ဟောကြား၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေခေါတေတိက္ခဝေ တိက္ခုဓမ္မကထိကာတိ၊ သဗ္ဗေခေါ
တေတိက္ခဝေတိက္ခုဓမ္မကထိကာဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊ ဥပါလိဇ္ဈေရောပိ၊ ဥပါလိထေရ်ကိုလည်း၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊
သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိနယဓရာနံ၊ ဝိနည်းရိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊
တိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဗ္ဗပါလိ၊ အကြင်ဥပါလိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ
ဤဥပါလိသည်၊ အဂ္ဂံ၊ အရှေ့၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိနယဓရေသု၊ ဝိနည်းရိုက်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဧတဒဇ္ဈေ၊ ဧတဒဂ်အရှေ့၌၊ ဌပိတော၊ ထားတော်မူအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်နံ၊ ထိုဥပါလိထေရ်ကို၊ ဂရုကံ၊ ဂရုကာ
ဖြစ်သောအာပတ်ကို၊ လဟုကံ၊ လဟုကာဖြစ်သော အာပတ်ကို၊ သတေ
ကိန္တံ၊ ကုစားကောင်းသောအာပတ်ကို၊ အတေကိန္တံ၊ မကုစားကောင်း
သောအာပတ်ကို၊ အာပတ္တာနာပတ္တိံ၊ အာပတ်သင့်ခြင်း အာပတ်မသင့်ခြင်း
ကို၊ ပုန္တိ၊ သာမဏိ၊ မေးလျှောက်ကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဝိနယဓရာဝ၊ ဝိနည်းရိုက်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏၊ သောပိ၊ ထိုဥပါလိ
ထေရ်သည်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပုန္တိတပုန္တိတံ၊
မေးတိုင်းမေးတိုင်းသော ပြဿနာကို၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးမထေရ်တို့အတူ
သာလျှင်၊ ကထေတိ၊ ဖြေဆို၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေခေါတေတိက္ခဝေ
တိက္ခု၊ ဝိနယဓရာတိ၊ သဗ္ဗေခေါတေတိက္ခဝေ တိက္ခု၊ ဝိနယဓရာဟူ၍၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အာနန္ဒတ္ထေ
ရောပိ၊ အာနန္ဒာထေရ်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိက္ခဝေ
ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုသုဿု
တာနံ၊ များသော အကြား အမြင်ရှိကုန်သော၊ တိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်
ယဒိဗ္ဗံ၊ အာနန္ဒာ၊ အကြင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤအာနန္ဒာသည်
အဂ္ဂံ၊ အရှေ့၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဟုသုတေသု၊ ဗဟုသုတပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်

တေဒဂ္ဂေ၊ တေဒဂ်အရာ၌၊ ဌဝိတော၊ သားတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော
အကြောင်းကြောင့်နံ၊ ထိုအာနန္ဒာထေရ်ကို၊ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိ
သော၊ ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓံ၊ သီတိလခနိတဒိဗာရသေ အစရှိသော ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိအထူး
အပြားကို၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တံ၊ ထိုထိုသုတ်ထိုထိုစာတ်၏အဋ္ဌ၊ ပုတ္တံကို၊ အနုသန္တံ၊
အနုသန္တံကို၊ ဗုဗ္ဗာပရံ၊ ရှေ့နောက်သမ္ပန္တံကို၊ ပုစ္ဆိဿာမာတိ၊ မေးလျှောက်
ကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဗဟုသုတာဝ၊ ဗဟုသုတာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်၊ ပရိဝါ
ရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏။ သေဝိ၊ ထိုအာနန္ဒာထေရ်သည်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုဗဟု
သုတာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဣဒံ၊ ဤပုန်ကို၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ရှုတ်အပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤ
ဗုဗ္ဗာပရံကို၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံမေး
လျှောက်သမျှကို၊ ကထေတိ၊ ဖြေဆို၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေခေါတေ
တိက္ခဝေတိက္ခ၊ ဗဟုသုတာတိ၊ သဗ္ဗေခေါတေတိက္ခဝေတိက္ခ၊ ဗဟုသု
တာဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
ဒေဝဒတ္တောပန၊ ဒေဝဒတ်သည်မူကား၊ ပါဝိန္ဒော၊ ယုတ်မာသော အလို
ရမ္ပက်ရှိ၏။ ဣန္ဒာပကတော၊ ယုတ်မာသောအလိုရမ္ပက်သည်နှိပ်စက်အပ်
၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်နံ၊ ထိုရှင်ဒေဝဒတ်ကို၊ ကုလသင်္ဂဏှန ပရိဟာရံ၊
လတ်ကုန်ဖြစ်စေခြင်းငှါဒါယကာတို့အား ခြီးမြှောက်ခြင်း အစီအရင်ကို၊
နာနပ္ပကာရကံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ကောဟညတံ၊ ကုဟနသ
ဘောကို ပုစ္ဆိဿာမာတိ၊ မေးလျှောက်ကုန်အံ့ဟူ၍၊ ပါဝိန္ဒော၊ ယုတ်မာ
သောအလိုရမ္ပက်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည် သာလျှင်၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံ
ကုန်၏။ သေဝိ၊ ထိုရှင်ဒေဝဒတ်သည်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုပါဝိန္ဒရဟန်းတို့
အား၊ တန္တိယသမံ၊ ထိုလတ်ကုန်ဖြစ်စေခြင်းငှါဒါယကာတို့အား ခြီးမြှောက်
ခြင်းအစီအရင်ကို၊ အာစိက္ခတိ၊ ပြောကြား၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေခေါ
တေတိက္ခဝေတိက္ခ၊ ပါဝိန္ဒာတိ၊ သဗ္ဗေခေါတေတိက္ခဝေတိက္ခ၊ ပါဝိန္ဒာ
ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကသ္မာ
အတယ်ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုဟောထေရ်တို့သည်၊ အဝိနုရေ၊ ဘုရားသခင်၏
အနီးအပါးတော်၌၊ စက်မိံ သု၊ စင်္ကြံသွားကုန်သနည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့မေး
ကုန်မူကား၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပဒုဋ္ဌ
စိတ္တော၊ ပြစ်မှားသောစိတ်ရှိ၏။ အနတ္တန္တိ၊ အကျိုးတော်မဲ့ကုန်သည်၊ ကာဝသံ၊
ပြုခြင်းငှါ၊ ဥပက္ကမေယျ၊ လုံ့လပြုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ အာရက္ခဂ္ဂ
ဟဏတ္ထံ၊ အစောင့်အရှောက်ကိုယူခြင်းငှါ၊ အဝိနုရေ၊ အနီးအပါးတော်၌၊
စက်မိံ သု၊ စင်္ကြံသွားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေအပ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်

၃၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

လျက်။ ဒေဝဒတ္တော။ ဒေဝဒတ်သည်။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ စက်မိ။
 စကြိသွားသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့မေးငြားအံ့။ အယံ။ ဤ။ ဒေဝဒတ်သည်။ အကာ
 ရကော။ ပြစ်မှားမှုကိုပြုသူဟုတ်။ ယဒိ။ အကယ်၍။ ကာရကော။ ပြစ်မှားမှု
 ကိုပြုသသူသည်။ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဣဝ။ ဤဘုရားသခင်အပါးတော်၌။
 နအာဂစ္ဆေယျ။ မလာဝေရာ။ ဣတိ။ ဤသို့ကြံ၍။ အတ္တနာ။ မိမိသည်။ ကတ
 ဒေါသပနိစ္ဆာဒနတ္ထံ။ ပြုအပ်သော အပြစ်ဒေါသကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ။ စက်မိ
 စကြိသွား၏။ ဣတိ။ ဤသို့ဖြေအပ်၏။ ကိံ။ အသို့နည်း။ ဒေဝဒတ္တော။ ဒေဝ
 ဒတ်သည်။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရားအား။ အနတ္ထံ။ အကျိုးမဲ့ကို။ ကာတုံ
 ပြုခြင်းငှါ။ သမတ္ထောပန။ စွမ်းနိုင်သလော။ ဘဂဝတောဝါ။ မြတ်စွာဘုရား
 အားမူလည်း။ အာရက္ခကိစ္စံ။ စောင့်ရှောက်အပ်သောကိစ္စသည်။ အတ္ထိ။
 ရှိသလော။ ဣတိ။ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆော။ ပုစ္ဆာတည်း။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား။ အာရက္ခကိစ္စံ။ စောင့်ရှောက်အပ်သော ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။
 တေန။ ထိုကြောင့်။ အဋ္ဌာနမေတံအာနန္ဒ အနဝကာသော။ ယံတထာဂတော
 ပရူပက္ကမေန ပရိနိဗ္ဗာယေယျာတိ။ အဋ္ဌာနမေတံအာနန္ဒ အနဝကာသောယံ
 တထာဂတော ပရူပက္ကမေန ပရိနိဗ္ဗာယေယျဟူ၍။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ အာနန္ဒ။ အာနန္ဒာ။ တထာဂတော။
 ရှေးဘုရား ရှင်တို့ကဲ့သို့ လာခြင်းရှိတော်မူသော ငါဘုရားသည်။ ပရူပက္က
 မေန။ သူထပါးတို့၏ လုံ့လပယောဂဖြင့်။ ယံပရိနိဗ္ဗာယေယျ။ အကြင်ပရိ
 နိဗ္ဗာန်စံလွန်ရာ၏။ တံ။ ထိုသူထပါးတို့၏ လုံ့လပယောဂကြောင့်ပရိနိဗ္ဗာန်
 စံလွန်ခြင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ။ အကြောင်းမဟုတ်။ အနဝကာသော။ အရာမ
 ဟုတ်။ ပန။ ယင်းသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္တရိ။
 မြတ်စွာဘုရား၌။ ဂါရဝေန။ ရိုသေသောအားဖြင့်။ အာဂတာရဝေရောက်
 လာကုန်၏။ တေနော။ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝတ္တာ။ မိန့်တော်မူ၍။ ဝိဿဇ္ဇေဟိအိနန္တဘိက္ခုသံဃန္တိ။ ဝိဿဇ္ဇေ
 ဟိအာနန္တဘိက္ခုသံဃံဟူ၍။ ဝိဿဇ္ဇာပေသိ။ လွှတ်စေ၏။ ပဉ္စမံ။ ပဉ္စမ
 သုတ်တည်း။

၆ ဆဋ္ဌေ။ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ ဂူထောဂူထေနသံသန္ဓတိသမေတိတိ။ ဂူထော
 ဂူထေနသံသန္ဓတိသမေတိဟူသည်ကား။ သမုဒ္ဒန္တရေ။ သမုဒ္ဒရာတဘက်
 ၌။ ဇနပဒန္တရေ။ ဇနပုဒ်တဘက်၌။ စက္ကဝါဠန္တရေ။ စကြာဝဠာတဘက်၌။
 ပြိတောဝိ။ တည်သော်လည်း။ ဝဇ္ဇန္တနဝိ။ အဆင်းအားဖြင့်လည်း။ ဂန္ဓေနဝိ။
 အနံ့အားဖြင့်လည်း။ ရသေနဝိ။ အရသာအားဖြင့်လည်း။ နာနတ္ထံ။ ထူးခြား

သည်အဖြစ်သို့။ အနုပဂန္ထန္တော၊ မရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သံသန္ဓတိ၊ နှီးနှာ၏ သမေတိ။ တူသောအဖြစ်သို့ရောက်၏။ ဧကသဒိသောဝ၊ ထင်တူထပ်မျှ သည်သာလျှင်။ နိရန္တရော၊ အထူးအခြား မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသေသုပ္ပ၊ ကြွင်းသောမုတ္တုခေဋ္ဌ အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝ၊ ဤဂူ ထ၌ဆိုပြီးသောအစီအရင်သည်သာလျှင်။ နယော၊ နည်းတည်း။ ပန၊ ဆက် ပြီးအံ့။ အယံအနံဥပမာ၊ ဂူထအစရှိသော ဤအနိဋ္ဌဥပမာကို။ ဟိနန္တောသ ယာနံ၊ ယုတ်သောအလို အန္တောသယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဟိနန္တောသ ယဿ၊ ယုတ်သောအလို အန္တောသယ၏။ သရိက္ခဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ တူသည် အဖြစ်ကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဘာဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟဇ္ဇာ၊ ထုတ်ဆောင် တော်မူ၏။ သင်္ခါရနံ၊ နွားနို့၊ ဆီအစရှိသောသင်္ခါရတို့၏။ ဣဋ္ဌာပမာ၊ ဣဋ္ဌ ဖြစ်သော ဥပမာကို။ ကလျာဏန္တောသယာနံ၊ ကောင်းသော အလိုအန္တော သယရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အန္တောသယဿ၊ အလိုအန္တောသယ၏။ သ ရိက္ခဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ တူသည်အဖြစ်ကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဘာဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ အာဟဇ္ဇာ၊ ထုတ်ဆောင်တော်မူ၏။ သံသဂ္ဂတိ၊ သံသဂ္ဂါဟူသည် ကား။ ဒဿနသဝန သံသဂ္ဂါဒိဝတ္ထုကေန၊ ဒဿနသံသဂ္ဂသဝနသံသဂ္ဂ စသည် အကြောင်းရှိသော။ တဗျာသေဝဟေန၊ တဗျာ တည်းဟူသော အစေးကြောင့်။ ဝနထောဇာတောတိ၊ ဝနထောဇာတော ဟူသည်ကား။ ကိလေသဝနံ၊ ကိလေသာဟူသောတောသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ အသံသဂ္ဂေ နဆိန္တတိတိ၊ အသံသဂ္ဂနဆိန္တတိဟူသည်ကား။ ဧကတော၊ အတူတကွ။ ဌာနနံသန္တာဒိနံ၊ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်း အစရှိသောဣရိယာပုတ်တို့ကို။ အက ဂျောန္တဿ၊ မပြုသည်ဖြစ်၍။ အသံသဂ္ဂေန၊ မနှီးနှာခြင်းကြောင့်။ အရေဇ္ဇေန မတပ်ခြင်းကြောင့်။ ဆိန္တတံ၊ ပြတ်၏။ သာဓုဇိဝိတံ၊ သာဓုဇိဝိဟူသည်ကား။ ပရိသုဒ္ဓဇိဝိတံ၊ စင်ကြယ်စွာသော အသက် မွေးခြင်းကို။ ဇိဝမာနော၊ အ သက်မွေးလေ့ရှိသော သူသည်။ သဟာဝသေတိ၊ သဟာဝသေဟူသည် ကား။ သဟဝါသံ၊ အတူတကွနေခြင်းကို။ ဝသေယျ၊ နေရာ၏။ ဆဋ္ဌိ ခာဠသုတ်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌ ။ အဿန္ဓါအဿန္ဓေဟိတိ အာဒိသု၊ အ ဿန္ဓါအဿန္ဓေဟိဤသို့အစရှိသောပါဠိဝါကျတို့၌၊ ဗုဒ္ဓေဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား ၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေဝါ၊ တရားတော်၌၎င်း၊ သံဃေဝါ၊ သံဃာတော်၌၎င်း၊ သန္ဓါဝိရဟိတာ၊ သန္ဓါကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရောဓာ၊ သန္ဓါတည်းဟူသော ဩဇာကင်းကုန်သော၊ နိရဿ၊ သန္ဓါတည်းဟူသော၊ အရဿကင်းကုန်သော

၃၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

၉

သမုဒ္ဓဿ၊ သမုဒ္ဓရာ၏၊ ဩရိမတီရေ၊ ဤမှသာဘက်ကင်း၍၊ ငြိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပါရိမတီရေ၊ ထိုမှသာဘက်ကင်း၍လည်း၊ ငြိတေဟိ၊ တည်ကုန်သော၊ အဿဒ္ဓေဟိ၊ သဒ္ဓါကင်းကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ တာယအဿဒ္ဓတာယ၊ ထိုသဒ္ဓါခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကသဒိဿ၊ တူမျှကုန်သည်၊ နိရုတ္တရာ၊ အခြားမရှိကုန်သည်ဟော၍၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟိရိကားဟိရိကင်းကုန်သော၊ ဘိန္နမရိယာဒါ၊ ပျက်သောဟိရိအပိုင်းအခြားရှိကုန်သော၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂလာ၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဟိရိကေဟိ၊ အရှက်မရှိကုန်သော၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂလေဟိ၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ ဧကသဒိဿ၊ တူမျှကုန်သည်၊ နိရုတ္တရာ၊ အခြားမရှိကုန်သည်၊ ဟော၍၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနောတ္တပ္ပိနော၊ ဩတပ္ပကင်းကုန်သော၊ ပါပကိရိယာယ၊ မကောင်းမှုပြုခြင်းမှ၊ အဘယမာနာ၊ မကြောက်လန့်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနောတ္တပ္ပိဟိ၊ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းမှကြောက်လန့်ခြင်း မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ ဧကသဒိဿ၊ တူမျှကုန်သည်၊ နိရုတ္တရာ၊ အခြားမရှိကုန်သည်၊ ဟော၍၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပဿုတာသုတပိရဟိတာ၊ အကြားအမြင် ကင်းကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အပ္ပဿုတေဟိ၊ အကြားအမြင်ကင်းကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ ဧကသဒိဿ၊ တူမျှကုန်သည်၊ နိရုတ္တရာ၊ အခြားမရှိကုန်သည်၊ ဟော၍၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကုသိတာအာလသိယပုဂ္ဂလာ၊ ပျင်းရိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကုသိတေဟိ၊ ပျင်းရိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ ဧကသဒိဿ၊ တူမျှကုန်သည်၊ နိရုတ္တရာ၊ အခြားမရှိကုန်သည်၊ ဟော၍၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မုဋ္ဌဿတိနော၊ ကင်းလွတ်သော သတိရှိကုန်သော၊ ဘတ္တနိက္ခိတကာကမံသနိက္ခိတ္တ သိင်္ဂါလသဒိဿ၊ ထမင်းဖြင့် ပစ်ချအပ်သည့်ကျီးကန်း သားတစ်ဖြင့် ပစ်ချအပ်သည့် မြွေခွေးနှင့် တူကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မုဋ္ဌဿတိဟိ၊ ကင်းလွတ်သောသတိရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ ဧကသဒိဿ၊ တူမျှကုန်သည်၊ နိရုတ္တရာ၊ အခြားမရှိကုန်သည်၊ ဟော၍၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ခန္ဓာဒိပရိစ္ဆန္တဒိကာယ၊ ခန္ဓာအစရှိသည်တို့ကို ပိုင်းခြားတတ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဒုပ္ပညာ နိပ္ပညာ၊ ပညာ မရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တာဒိသေယံဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုပ္ပညေဟိ၊ ပညာမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ ဧကသဒိဿ၊ တူမျှကုန်သည်၊ နိရုတ္တရာ၊ အခြားမရှိကုန်သည်၊ ဟော၍၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဒ္ဓါသမ္ပန္နာ၊ သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ စေတိယ ဝန္ဓနာဒိ ကိစ္စပသုတာ၊ စေတိတော်ကို ရှိခိုးမှုခံခြင်း စသောကိစ္စကို အင်းထုတ်ကုန်

သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္ဓေဟိ၊ သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ နုရေဋ္ဌိတာဝိ၊ အဝေဒန္တ တည်ကုန်သော်လည်း။ တာယသဒ္ဓါ သမ္ပတ္တိယာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသဒ္ဓါ၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ သံသန္ဓန္တိ၊ နှိုးနှောကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ဟိရိမနာ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်သောစိတ် ရှိကုန်သော။ လဇ္ဇိပုဂ္ဂလာ၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟိရိမနေဟိ၊ မကောင်းမှုမှရှက်တတ်သောစိတ်ရှိကုန်သော။ လဇ္ဇိပုဂ္ဂလေဟိ၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သံသန္ဓန္တိ၊ နှိုးနှောကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ဩတ္တပ္ပိနော၊ ဩတ္တပ္ပနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ပါပာဘိရုကာ၊ မကောင်းမှုကို ကြောက်လန့်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဩတ္တပ္ပိဟိ၊ မကောင်းမှုကို ကြောက်လန့်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သံသန္ဓန္တိ၊ နှိုးနှောကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ သုတဓရာ၊ အကြားအမြင်ကိုဆောင်ကုန်သော။ အာဂမဓရာ၊ အာဂုံပါဠိကိုဆောင်ကုန်သော။ တန္တိပါလကာ၊ သူတော်ကောင်း အစဉ်ကို စောင့်ကုန်သော။ ဝံသာနုရေက္ခိတာ၊ အရိယာ၏ အနွယ်ကို စောင့်ရှောက်ကုန်သော။ ဗဟုဿုတာ၊ အကြားအမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဗဟုဿုတဟိ၊ အကြားအမြင်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သံသန္ဓန္တိ၊ နှိုးနှောကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ အာရေဒ္ဓဗီရိယာ၊ ခြီးမြှောက်အပ်သောဝီရိယရှိကုန်သော။ ပရိပုဏ္ဏပရက္ကမာ၊ ပြည့်စုံသောလုံ့လရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အာရေဒ္ဓဗီရိယေဟိ၊ ခြီးမြှောက်အပ်သောဝီရိယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သံသန္ဓန္တိ၊ နှိုးနှောကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ဥပဗ္ဗိတဿဟိ၊ ထင်သောသတိရှိသော။ သဗ္ဗကိစ္စပရိဂ္ဂဟိကာယာ၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးလုံးကိုပွားစေခြင်းကိစ္စကိုပိုင်းခြား၍ယူတတ်သော။ သတိယာ၊ သတိနှင့်သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဥပဗ္ဗိတဿတိဟိ၊ ထင်သောသတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သံသန္ဓန္တိ၊ နှိုးနှောကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ပညဝန္တော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မဟာပညေဟိ၊ ကြီးသောပညာရှိကုန်သော။ ဝဇိန္ဓပမညာဏေဟိ၊ ဝရဇိန်နှင့်တူသောဥာဏ်ရှိကုန်သော။ ပညဝန္တေဟိ၊ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ နုရေဋ္ဌိတာဝိ၊ အဝေဒန္တတည်ကုန်သော်လည်း။ တာယပညာသမ္ပတ္တိယာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပညာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ သံသန္ဓန္တိ၊ နှိုးနှောကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမာဒိနိ၊ အဋ္ဌမသုတ် အစရှိသော ငါးသုတ်တို့ကို၊ တေယေဝ အဿဒ္ဓါဒိဓမ္မေ၊ ထိုအဿဒ္ဓါ-အစရှိသော တရားတို့ကိုပင်လျှင်၊ ဝိက

၃၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဝသေန၊တိက်၏အစွမ်းဖြင့်၊ကတွာ၊ပြု၍၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဒေသိတာနိ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုငါးပါးသောသုတ်တို့တွင်
အဋ္ဌမေ၊အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အဿဒ္ဓါဒိမူလကာ၊ အဿဒ္ဓါ စသည်လျှင် မူလ
ရှိကုန်သော၊ကဏ္ဍပက္ခသုတ္တပက္ခဝသေန၊ ကဏ္ဍပက္ခသုတ္တပက္ခ၏ အစွမ်း
ဖြင့်၊ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊တိကာ၊တိက်တို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ဝုတ္တ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ၊အဋ္ဌမံ၊အဋ္ဌမသုတ်တည်း၊ ၊

၆ နဝမေ၊နဝမသုတ်၌၊ အဟိရိကမူလကာ၊ အဟိရိကလျှင် မူလရှိ
ကုန်သော၊စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော၊တိကာ၊တိက်တို့ကို၊ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တ၊ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏၊ ၊နဝမံ၊ နဝမ
သုတ်တည်း၊ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ဒသမသုတ်၌၊ အနောတ္တပ္ပမူလကာ၊အနောတ္တပ္ပလျှင်မူလ
ရှိကုန်သော၊ တယော၊သုံးပါးကုန်သော၊ တိကာ၊တိက်တို့ကို၊ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ၊ဒသမံ၊ဒသမ
သုတ်တည်း၊ ၊

၁၁ ကောဒသမေ၊ကောဒသမသုတ်၌၊ အပ္ပဿုတမူလကာ၊အပ္ပဿု
တလျှင်မူလရှိကုန်သော၊ ဇ္ဇေ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ တိကာ၊တိက်တို့ကို၊ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တ၊ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏၊ ၊ကော
ဒသမံ၊ကောဒသမသုတ်တည်း၊ ၊

၁၂ န္ဒါဒသမေ၊နန္ဒါဒသမသုတ်၌၊ကုသိတမူလကော၊ကုသိတလျှင် မူလ
ရှိသော၊ဇေကာ၊တပါးသော၊တိကော၊တိက်ကို၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝုတ္တ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သဗ္ဗေဝံ၊အလုံးစုံလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ပဉ္စသု၊ငါးပါးကုန်သော၊သုတ္တန္တေ၊သုတ္တန်တို့၌၊ ပန္နရသ၊
တဆဲ့ငါးပါးကုန်သော၊ တိကာ၊တိက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ စ၊
ဆိုခွင့်ရှိသေး၏၊ ပန္နရသ၊တဆဲ့ငါးပါး ကုန်သော၊ ဇေတေ၊ဤတိက်တို့ကို၊
သုတ္တန္တေ၊တိတိ၊သုတ္တန်တို့ဟူ၍လည်း၊ဝဒန္တိ၊ဆရာတို့ဆိုကုန်၏၊ အယံ၊ဤ
ဆို အပ်ပြီးသည်ကား၊တိကပေယျာလောနာမ၊တိကပေယျာလမည်၏၊ ၊
နန္ဒါဒသမံ၊နန္ဒါဒသမသုတ်တည်း၊ ၊ဒုတိယောဝဂ္ဂေ၊ဒုတိယဝဂ်သည်၊နိဗ္ဗိ
တော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၃-ခတ်တုသိယုတ်-၁၃-ကမ္မပထဝဂ်။

၁-၂ ဣတော၊ ဤဒုတိယဝဂ်မှ၊ ပဓေသု၊ နောက်ဖြစ်သောဝဂ်တို့၌၊ ပဌမံ ပဌမသုတ်ကို၊ အဿဒ္ဓါဒိပဉ္စကဝသေန၊ အဿဒ္ဓါအစရှိသော ဝုန်ငါးပါး အပေါင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်ကို၊ တာထာ၊ ထိုပဌမသုတ်အတူ၊ အဿဒ္ဓါဒိ ပဉ္စကဝသေန၊ အဿဒ္ဓါအစရှိသောဝုန်ငါးပါးအပေါင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ အထူးကား၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အသမာဟိတပဒံ၊ အသမာဟိတဝုန်သည်၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်ဝုန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဒုသိလပဒံ၊ ဒုသိလဝုန်သည်၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်ဝုန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ဒေသနာကို ဖြစ်စေကြောင်းကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်း အရာဖြင့်၊ ဂုစ္စမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓိန္ဒြေကဝုပ္ပလာနံ၊ သပ္ပာလေးပါးကိုသိထိုက်ကုန်သော ဗုဒ္ဓိလ်တို့၏၊ အဇ္ဈာသယေန၊ အဇ္ဈာသယအားဖြင့်၊ တောနိ၊ ဤသုတ်တို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိနှစ်ရပ်၌၊ အသမာဟိတာတိ၊ အသမာဟိတာဟူသည်ကား၊ ဥပစာရပ္ပနာသမာဓိရဟိတာ၊ ဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိမှကင်းကုန်သောဗုဒ္ဓိလ်တို့သည်၊ ဒုသိလာတိ၊ ဒုသိလာဟူသည်ကား၊ နိသိလာ၊ သိလမရှိသောဗုဒ္ဓိလ်တို့သည်၊ ပဌမဒုတိယာနိ၊ ပဌမသုတ်ဒုတိယသုတ်တို့တည်း။ ။

၃-၅ တတိယံ၊ တတိယသုတ်ကို၊ ပဉ္စကမ္မပထဝသေန၊ ငါးပါးသောကမ္မပထ၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်ကို၊ သတ္တကမ္မပထဝသေန၊ ခုနစ်ပါးသောကမ္မပထ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်ကို၊ ဒသကမ္မပထဝသေန၊ ဆယ်ပါးသောကမ္မပထ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိန္ဒြေကဝုပ္ပလာနံ၊ သပ္ပာလေးပါးကို သိထိုက်ကုန်သောဗုဒ္ဓိလ်တို့၏၊ အဇ္ဈာသယဝသေန၊ အဇ္ဈာသယ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုသုတ်တို့တွင်၊ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာယိနောတိ၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာယိနောဟူသောဝုန်၏၊ အဇ္ဈော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သုရာမေရယသင်္ခါတံ၊ သုရာငါးပါးမေရယငါးပါးဟုဆိုအပ်သော၊ မဇ္ဈံ၊ သေအရက်ကို၊ ယာယပမာဒစေတနာယ၊ အကြင်မေ့လျော့ကြောင်းပမာဒဟူသောစေတနာဖြင့်၊ ပိဝန္တိ

၃၆ နိဒါနပစ္စသီယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗုဒ္ဓိပေတိက

သောကကုန်၏။ သာ။ ထိုမေ့လျော့ကြောင်းပမာဒစေတနာကို။ သုရာမေ
ရယမဇ္ဈပ္ပမာဒေါတိ။ သုရာမေရယမဇ္ဈပ္ပမာဒဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ။ ဆိုအပ်၏။ တသ္မိ
ထိုသုရာမေရယဟူ၍ဆိုအပ်သော ယစ်မှူးကြောင်းဖြစ်သောသောအရက်၌
ပမာဒါ။ ပမာဒတရားတို့သည်။ မဇ္ဈနဝသေန။ ယစ်မှူးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်
တိဋ္ဌန္တိ။ တည်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့သောအနက်သဘောကြောင့်။ သုရာမေ
ရယမဇ္ဈပ္ပမာဒဋ္ဌာယိနော။ သုရာမေရယမဇ္ဈပ္ပမာဒဋ္ဌာယိမည်ကုန်၏။ အပင်
ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ။ ရှေးဦးစွာ။ ဧတ္ထ။ ဤသုတ်၌။ အသောဝေဇ္ဇာ
ပဒဿ။ သုတ်တပါးတို့၌မဆက်ဆံသောပုဒ်၏။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ။

ပဉ္စမေ။ ပဉ္စမသုတ်၌။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဧဝံ။ ဤဆိုလတ္တံ့။ သော
နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ပါဏံ။ သတ္တဝါကို။ အတိပါတေန္တိ။ လျှင်
စွာချတတ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ပါဏာတိပါတိ
နော။ ပါဏာတိပါတိမည်ကုန်၏။ ပါဏဇာတိကာ။ သတ္တဝါကိုသတ်ညွှတ်
တတ်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။ အဒိန္နံ။ အရှင်မပေးအပ်
သောသူတပါးဥစ္စာကို။ အာဒိယန္တိ။ ခိုးယူတတ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။
အဒိန္နာဒါယိနော။ အဒိန္နာဒါယိ မည်ကုန်၏။ ပရဿ။ သူတပါး ဥစ္စာကို။
ဟာရိနော။ ခိုးဝှက်တတ်ကုန်သည်။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။
ဝတ္ထုကာမေသု။ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ကိလေသကာမေန။ ကိလေသာကာမဖြင့်
မိစ္ဆာစရန္တိ။ အယုတ်တမာကျင့်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ကာမေ
သုမိစ္ဆာစာရိနော။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရိမည်ကုန်၏။ မုဿ။ မဟုတ်မမှန်
အားဖြင့်။ ဝဒန္တိ။ ဆိုတတ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ မုဿဝါဒိနော။ မုဿ
ဝါဒိမည်ကုန်၏။ ပရေသံ။ သူတပါးတို့၏။ အတ္တဘုဉ္ဇကံ။ အကျိုးကိုဖျက်ဆီး
တတ်သော။ တုန္တံ။ အနက်မဲ့သော။ အလိကံ။ မမှန်ချစ်ယွင်းသော။ ဝါစံ။
စကားကို။ ဘာသိတာရော။ ဆိုတတ်ကုန်သည်။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအ
နက်တည်း။ ဧဝေသံ။ ထိုသူတို့အား။ ဝိသုဏာ။ သူတပါးတို့ အချစ်ကိုမှန်မှန်
ညက်ညက်ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော။ ဝါစာ။ စကားတို့သည်။ အတ္ထိ။ ရှိကုန်
၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ဝိသုဏဝါစာ။ ဝိသုဏဝါစာမည်ကုန်၏။ ဧဝေသံ။
ထိုသူတို့အား။ ခမ္မန္တဒိကာ။ မရက်မစက်မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြတ်တတ်ကုန်
သော။ ဖရုဿ။ ကြမ်းတနိုးကုန်သော။ ဝါစာ။ စကားတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ
ရှိကုန်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ဖရုဿဝါစာ။ ဖရုဿဝါစာမည်ကုန်၏။ သဗ္ဗံ။ ပြန်
ဖျင်းသော။ နိရတ္ထကဝစနံ။ အကျိုးမဲ့သောစကားကို။ ပလပန္တိ။ ပြောဆို
တတ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗပ္ပလာပိနော။ သဗ္ဗပ္ပလာပိမည်ကုန်၏။

အဘိဇ္ဈာယန္တိ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရှေ့ရှုတင်သော အားဖြင့်ကြံ
 တတ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်၊ အဘိဇ္ဈာလုနော၊ အဘိဇ္ဈာလုမည်ကုန်၏။
 ပရသာဇ္ဈော၊ သူတပါးဥစ္စာတဏှာ၌၊ လုပ္ပနသီလာ၊ တပ်မက်မောသော
 သဘောအလေ့ရှိကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဇေတသံ၊
 ထိုသူတို့အား၊ ဗျာပန္နံ၊ ပျက်စီးသော၊ ပူတိဘူတံ၊ ဝပ်ဆွေးသောအဖြစ်သို့
 ရောက်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗျာပန္နံစိတ္တာ၊
 ဗျာပန္နံစိတ္တမည်ကုန်၏။ ဇေတသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မိစ္ဆာ၊ ပေါက်ပြန်
 သော၊ ပါဝိကာ၊ ယုတ်မာသော၊ ဝိညူဂရဟိတာ၊ ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့အပ်သော
 ဗိဇ္ဇိ၊ အယူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မိစ္ဆာဗိဇ္ဇိကာ၊ မိစ္ဆာဗိဇ္ဇိက
 မည်ကုန်၏။ ကမ္မပထပရိယာပန္နာယ၊ ကမ္မပထ၌ အကျုံးဝင်သော၊ နတ္ထိဗိန္န
 န္တိ၊ အာဒိဝတ္ထုကာယ၊ နတ္ထိဗိန္နံ ဤသို့ဝသည် အကြောင်းရှိသော၊ မိစ္ဆတ္တပရိ
 ယာပန္နာယ၊ မိစ္ဆတ္တတရား၌ အကျုံးဝင်သော၊ အနိယျာနိကဗိဇ္ဇိယာ၊ ဝေဋ္ဌ
 ထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သော ဗိဇ္ဇိနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်
 သည်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဇေတသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ သမ္မာ
 မပေါက်မပြန်သော၊ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်သော၊ ဝိညူပသဋ္ဌာ၊ ပညာ
 ရှိဘို့ပြီးမှင်းအပ်သော၊ ဗိဇ္ဇိ၊ အယူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္မာ
 ဗိဇ္ဇိကာ၊ သမ္မာဗိဇ္ဇိက မည်ကုန်၏။ ကမ္မပထပရိယာပန္နာယ၊ ကမ္မပထ၌
 အကျုံးဝင်သော၊ အတ္ထိဗိန္နန္တိ၊ အာဒိကာယ၊ အတ္ထိဗိန္နံ ဤသို့အစရှိသော၊
 ကမ္မသကတဗိဇ္ဇိယာစ၊ ကမ္မသကတအယူနှင့် လည်းကောင်း၊ သမ္မတ္တ
 ပရိယာပန္နာယ၊ သမ္မတ္တတရား၌ အကျုံးဝင်သော၊ မဂ္ဂဗိဇ္ဇိယာစ၊ မဂ်ပု
 သောဉာဏ်အမြင်နှင့် လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်။
 ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤသို့အပ်ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊
 ရှေးဦးစွာ၊ ဧတ္ထံ၊ ဤပစ္စေမသုတ်၌၊ အနုတ္တာနာနံ၊ မပေါ်မတိမ်ကုန်သော၊ ပဒါနံ၊
 ပုဒ်တို့၏၊ ပဒဝဏ္ဏနာမတ္ထံ၊ ပုဒ်ကိုဖွင့်ဆိုကြောင်း ရှုသော စကားသည်။
 ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတသံ၊ ထိုအနုတ္တာနပုဒ်တို့၏၊ ပါဏာတိပါတော၊ ပါဏာ
 တိပါတ၊ အဗိန္နာဒါနံ၊ အဗိန္နာဒါနံ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော၊ ကာမေသုမိစ္ဆာ
 စာရ၊ မုသာဝါဒေါ၊ မုသာဝါဒ၊ ပိသုဏဝါစာ၊ ပိသုဏဝါစာ၊ ဗရုသဝါစာ၊
 ဗရုသဝါစာ၊ သမ္မပ္ပလာပေါ၊ သမ္မပ္ပလာပ၊ အဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒေါ၊
 ဗျာပါဒ၊ မိစ္ဆာဗိဇ္ဇိ၊ မိစ္ဆာဗိဇ္ဇိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကဏ္ဍပက္ခေ၊ အကုသိုလ်အတို့၌၊
 ဒသပိဓော၊ သမ္ပတိအပြားရှိသော၊ ယောပနအတ္ထော၊ အကြင်အနက်
 သည်ကား၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုသမ္ပတိအပြားရှိသော အတ္ထဝဏ္ဏ

၃၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

နာဠိ၊ ပါဏသ၊ သတ္တဝါကို၊ အတိပါတော၊ လျှင်စွာချခြင်းသည်၊ ပါဏာတိ
 ပါတော၊ ပါဏာတိပါတမည်၏၊ ပါဏဇေဝေ၊ သတ္တဝါကိုသတ်ခြင်း၊ ပါဏ
 စာတော၊ သတ္တဝါကိုညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤအနက်သဘောသည်၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထေ၊ ဤပါဏာတိပါတော
 ဟူသောစကား၌၊ ပါဏောတိ၊ ပါဏောဟူသည်၊ ဝေါဟာရတော၊ ပညတ်
 အားဖြင့်၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါတည်း၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဇိဝိ
 တိန္ဒြိယံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေတည်း၊ တသ္မိံ၊ ပနပါဏေ၊ ထိုသတ္တဝါ၌၊ ပါဏသညှိနော၊
 သတ္တဝါဟုအမှတ်ရှိလျက်၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယ ပစ္ဆေဒကဥပက္ကမသမုဗ္ဗာပိကာ၊
 ဇိဝိတိန္ဒြေကိုဖြတ်တတ်သောလုံ့လကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ကာယဝစိဒ္ဓ ရာ
 နံ၊ ကာယဒွါရဝစိဒ္ဓါရတို့တွင်၊ အညတရဒွါရပွဝတ္တာ၊ တပါးပါးသောဒွါရ၌
 ဖြစ်သော၊ ဝေကစေတနာ၊ သတ်တတ်သော စေတနာသည်၊ ပါဏာတိပါ
 တော၊ ပါဏာတိပါတမည်၏၊ သော၊ ထိုပါဏာတိပါတသည်၊ ဂုဏဝိရဟိ
 တေသု၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့မှကင်းကုန်သော၊ တိရစ္ဆာန်ဂုဏာဒိသု၊ တိရစ္ဆာန်
 အစရှိကုန်သော၊ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့တွင်၊ ခုဒ္ဒကေပါဏေ၊ ငယ်သော
 သတ္တဝါ၌၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏၊ မဟာသမိရေ၊ ကြီးသော
 ကိုယ်ရှိသော၊ ပါဏေ၊ သတ္တဝါ၌၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ပယောဂမဟန္တတာယ၊ ပယော
 ဂကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပယောသမတ္တဝိ၊ ပယောဂတူမျှ
 သည်အဖြစ်ရှိသော်လည်း၊ ဝတ္ထုမဟန္တတာယ၊ ဝတ္ထုခြံဝကြီးသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဂုဏဝဇ္ဇေသု၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံ ကုန်သော၊
 မနုဿာဒိသု၊ လူအစရှိသောသတ္တဝါတို့တွင်၊ အပ္ပဂုဏေ၊ နည်းသောကျေး
 ဇူးရှိသောသတ္တဝါ၌၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏၊ မဟာဂုဏေ၊
 များသောကျေးဇူးရှိသောသတ္တဝါ၌၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ များသောအပြစ်ရှိ
 ၏၊ သမိရဂုဏာနံ၊ ကိုယ်ဂုဏ်တို့၏၊ သမဘာဝေ၊ တူမျှသောအဖြစ်သည်၊
 သတိပန၊ ရှိမူကား၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဥပက္က
 မာနဉ္စ၊ လုံ့လပယောဂတို့၏လည်းကောင်း၊ မုရတာယ၊ ညံ့သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာ
 တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဥပက္ကမာနဉ္စ၊ လုံ့လပယောဂတို့၏လည်းကောင်း၊
 တိဗ္ဗတာယ၊ ထက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအ
 ပြစ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုပါဏာတိပါတ
 စေတနာ၏၊ သမ္ဘာရာ၊ အဆောက်အဦတို့ကား၊ ပါဏေ၊ သတ္တဝါလည်း

၂၁

ဖြစ်စေ၊ ပါဏသညိတာ၊ သတ္တဝါဟု အမှတ်လည်း ရှိစေ၊ ဝဓကစိတ္တံ၊ သတ်လိုသော စိတ်လည်းရှိစေ၊ ဥပက္ကမောလုံ့လလည်းပြုစေ၊ တေနမရဏံ၊ ထိုလုံ့လဖြင့်လည်းသေစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပယောဂါ၊ ပယောဂတို့သည်၊ သာဟတ္ထိကော၊ သာဟတ္ထိကပယောဂ၊ အာဏတ္ထိကော၊ အာဏတ္ထိကပယောဂ၊ နိဿဂ္ဂိယော၊ နိဿဂ္ဂိယပယောဂ၊ ထာဝရော၊ ထာဝရပယောဂ၊ ဝိဇ္ဇာမယော၊ ဝိဇ္ဇာမယပယောဂ၊ ဣဒ္ဓိမယော၊ ဣဒ္ဓိမယပယောဂ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆ၊ ခြေခံပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ အကြောင်းကား၊ ဇေတ္ထု၊ သာဓုတ္ထ ပကာသနိမည်သောဤသံယုတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤခြောက်ပါးအပြားရှိသောပယောဂကို၊ ဝိတ္ထာရိယမာနေ၊ ချဲ့အပ်သည်ရှိသော်၊ အတိပ္ပပဉ္စော၊ အလွန်ကျယ်တော့မည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုခြောက်ပါးအပြားရှိသောပယောဂဝိနိစ္ဆယကို၊ နဝိတ္ထာရယာမ၊ ငါတို့မချဲ့ကုန်အံ့၊ စ၊ သည်မျှသာမဟုတ်သေး၊ အညံ၊ သည်မှတပါးသော၊ ဇေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောဝိနိစ္ဆယကို၊ နဝိတ္ထာရယာမ၊ မချဲ့ကုန်ပြီ၊ အတ္ထိကေဟိပန၊ အလိုရှိသောအမျိုးသားတို့သည်ကား၊ သမန္တပါသာဒိကံ၊ သမန္တပါသာဒိကအမည်ရှိသော၊ ဝိနယဋ္ဌကထံ၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဂဟတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ ။

အဗိန္ဒဿ၊ အရှင်သည်မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို၊ အာဒါနံ၊ ယူခြင်းသည်၊ အဗိန္ဒာဒါနံ၊ အဗိန္ဒဒါနမည်၏၊ ပရဿ၊ သူတပါးဥစ္စာကို၊ ဟာရဏံ၊ ဆောင်ခြင်း၊ ထေယျံ၊ ခိုးခြင်း၊ စောရိကာ၊ ခိုးဝှက်တတ်သည်၊ ဣတိ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဗိန္ဒာဒါနံဟူသောစကား၌၊ အဗိန္ဒန္တိ၊ အဗိန္ဒဟူသည်ကား၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သူတပါးတို့ သိမ်းဆည်းအပ်သော ဥစ္စာတည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ဥစ္စာ၌၊ ပရော၊ သူတပါးဟုဆိုအပ်သော ဥစ္စာရှင်သည်၊ ယထာကာမ ကာရိတံ၊ အလိုအတိုင်းပြုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇန္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အဒဏ္ဍာရဟော၊ အဏံပေးခြင်းငှါမထိုက်သည်၊ အနုပပဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့ထိုက်သည်၊ ဟေါတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ပနပရပရိဂ္ဂဟိတေ၊ ထိုသူတပါးတို့သည်သိမ်းဆည်းအပ်သောဥစ္စာ၌၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတသည်နေ၊ သူတပါးတို့သိမ်းဆည်း၏ဟုအမှတ်ရှိလျက်၊ တဒါဒါယကဥပက္ကမသမုဋ္ဌာပိကာ၊ ထိုသူတပါးဥစ္စာကိုခိုးယူတတ်သောလုံ့လကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ထေယျစေတနာ၊ ခိုးတတ်သောစေတနာသည်၊ အဗိန္ဒာဒါနံ၊ အဗိန္ဒဒါနမည်၏၊ တံ၊ ထိုအဗိန္ဒဒါနံသည်၊

၄၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဟိနေ၊ ယုတ်သော၊ ပရသန္တကေ၊ သူတပါးဥစ္စာ၌၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇံ၊ နည်းသော
 အပြစ်ရှိ၏၊ ပဏီတေ၊ မြတ်သော၊ ပရသန္တကေ၊ သူတပါးဥစ္စာ၌၊ မဟာသာ
 ဝဇ္ဇံ၊ များသောအပြစ်ရှိ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဝတ္ထု၊
 ပဏီတတာယ၊ ဝတ္ထု၏ မြတ်သည်အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဝတ္ထုသမတ္ထေ၊
 ဝတ္ထုတူမျှသည်၏အဖြစ်သည်၊ သတိရှိသော်၊ ဂုဏာဓိကာနံ၊ ဂုဏ်အား
 ဖြင့်လွန်ကုန်သောသူတို့၏၊ သန္တကေ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝတ္ထုသိ၊ ဝတ္ထု၌၊
 မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ များသောအပြစ်ရှိ၏၊ တံတံဂုဏာဓိကံ၊ ထိုထိုဂုဏ်လွန်ကဲ
 သောသူတို့၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊ တတောတတော၊ ထိုထိုဂုဏ်ကောင်းစူး
 ရှိသောသူအောက်၊ ဟိနဂုဏဿ၊ ယုတ်နည်းသောဂုဏ်ရှိသောသူ၏၊ သန္တ
 ကေ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝတ္ထုသိ၊ ဝတ္ထု၌၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇံ၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏
 တဿ၊ ထိုအဒိန္နဒါနံ၏၊ သမ္ဘာရာ၊ အဆောက် အဦတို့ကား၊ ပရပရိဂ္ဂဟိ
 တံ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာလည်းဖြစ်စေ၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတသည်တော၊ သူတပါး၏
 ဥစ္စာဟုအမှတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ထေယျဝိတ္တံ၊ ခိုးယူလိုသောစိတ်လည်း
 ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ဥပက္ကမော၊ လုံ့လလည်းပြုစေ၊ တေနဟရဏံ၊ ထိုလုံ့လဖြင့်
 လည်းဆောင်ယူစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏
 ပယောဂါ၊ ပယောဂတို့သည်၊ သာဟတ္ထိကာဒယောဝ၊ သာဟတ္ထိကအစရှိ
 သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏
 ကေစ၊ ထိုသာဟတ္ထိကစသော ပယောဂတို့ သည်လည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 ဟထာနုရူပံ၊ ရသင့်သည်အားလျော်စွာ၊ ထေယျာဝဟာရော၊ ခြံစပ်မောက်
 ခြင်းချိန်စဉ်းလဲ စသည်တို့ဖြင့် ထည့်ပတ်၍ ခိုးခြင်း၊ ပသယာဝဟာရော၊
 အားရှိနှိပ်စက်၍ခိုးခြင်း၊ ပဋိစ္ဆန္နာဝဟာရော၊ ဖုံးလွှမ်း၍ခိုးခြင်း၊ ပရိကပ္ပ၊
 ဝဟာရော၊ ဥစ္စာအရပ်ကို ကြံဆ၍ခိုးခြင်း၊ ကုသာဝဟာရော၊ ကမ္မည်း
 ပြောင်း၍ခိုးခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသံအဝဟာရာနံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
 ခိုးခြင်းတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆို
 အပ်ပြီးသော စကားသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသာရတ္ထ ပကာသနီအမည်ရှိသော
 သံယုတ် အဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းချုပ်သာတည်း၊ ဝိတ္ထာရောပန၊
 အကျယ်ဖြစ်သော အဆုံးအဖြတ်တို့မူကား၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ၊ သ
 မန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်ဆိုအပ်ပြီး ။

ပန၊ အဒိန္နဒါနံဝိနိစ္ဆယမှတပါး ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ၏ အဆုံးအဖြတ်
 ကိုဆိုအံ့၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရောတိဧတ္ထ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရောဟူသော
 ဤစကား၌၊ ကာမေသုတိ၊ ကာမေသုဟူသည်ကား၊ မေထုနသမာစာရေသု

၂၃

ရာဂအားဖြင့်တူကုန်သောသူနှစ်ယောက်တို့၏အကျင့်တို့၌၊ မိစ္ဆာစာရော
 တိ၊မိစ္ဆာစာရောယူသည်ကား၊ဇေက္ခန္တိနိဒ္ဒိတော၊စင်စစ်ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော
 လာမကာစာရော၊ယုတ်မာသောအကျင့်တည်း။ လက္ခဏာတောပန၊လက္ခ
 ဏာအားဖြင့်ကား၊အသဒ္ဓမ္မာမိပ္ပါယေန၊မသူတော်တို့ အကျင့်ကိုမှီလျီသ
 ဖြင့်၊ကာယဒွါရပ္ပဝတ္တာ၊ ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော၊ အဂမနိယဋ္ဌာနဇီတိက္ကမ
 စေတနာ၊ မသွား လာအပ်သော ဌာန၌ လွန်ကျူးခြင်း စေတနာသည်၊
 ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရမည်၏၊တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊
 အာဂမနိယဋ္ဌာနံနာမ၊ အာဂမနိယဋ္ဌာန မည်သည်၊ မာတုရက္ခိတာ၊ အမိ
 စောင့်သောမိန်းမ၊ပိတုရက္ခိတာ၊အဘစောင့်သောမိန်းမ၊မာတာပိတုရက္ခိ
 တာ၊ အမိအဘနှစ်ယောက်စုံစောင့်သောမိန်းမ၊ ဘာတုရက္ခိတာ၊ မောင်
 စောင့်သောမိန်းမ၊ဘဝိနိရက္ခိတာ၊အမ-ညီမစောင့်သောမိန်းမ၊ ဥာတိရက္ခိ
 တာ၊ဆွေမျိုး စောင့်သော မိန်းမ၊ ဂေါတ္တ ရက္ခိတာ၊ အနွယ်စောင့်သော
 မိန်းမ၊ဓမ္မရက္ခိတာ၊ဓမ္မစာရီပုဂ္ဂိုလ်တို့ စောင့်သောမိန်းမ၊ သာရက္ခာ၊ဝမ်း
 ထည်းမှန်းသော မိန်းမ၊ သပရိဒဏ္ဍာ၊အော်ထားသောမိန်းမ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 မာတုရက္ခိတာဒယော၊မာတုရက္ခိတာ အစရှိကုန်သော၊ ဒသ၊တကျိပ်တို့
 လည်းကောင်း၊နေက္ခိတာ၊ ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်သောမယား၊ ဆန္ဒဝါသိနိ၊အလို
 တူ၍နေသောမယား၊တောဂဝါသိနိ၊စည်းစိမ်ဥစ္စာကြောင့်နေသောမယား၊
 ပဋုဝါသိနိ၊ ပုဆိုးကြောင့် နေသောမယား၊ ဩဒပတ္တကံနိ၊ ရေတခွက်
 ထည်း၌ လက်နှစ်ဘက်ကိုချ၍ ဤရေသည် မကွဲပြားသကဲ့သို့သင်တို့နှစ်
 ယောက် မကွဲပြားစေသတည်းဟု မိတာနှစ်ပါးစုံ ထိမ်းမြားသောမယား၊
 ဩဘတရမ္မဇာ၊ ခေါင်းချချစေ၍နေသောမယား၊ ဒါဝီစာရိယာစ၊ ကွန်
 လည်းဖြစ်-မယားလည်းဖြစ်သောမယား၊ ကမ္မကာရိစ ဘရိယာစ၊ အမှု
 လုပ်ထည်းဖြစ်-မယားလည်း ဖြစ်သောမယား၊ ဇေဟဇာ၊ သုန့်ရေမယား၊
 မဟုတ္တိကာ၊ တခဏမျှနေသောမယား၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ နေက္ခိတာ ဒယော၊
 နေက္ခိတာအစရှိကုန်သော၊ ဧကဒသ၊တကျိပ်တို့ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့သောအပြားဖြင့်၊ ဝိသတိ၊နှစ်ကျိပ်သော၊ ဣတ္ထိယော၊မိန်းမတို့သည်၊
 ထာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ပုရိသာနံ၊ယောက်ျားတို့၏၊ အာဂမနိယဋ္ဌာနံနာမ၊အာဂမနိ
 ယဋ္ဌာနမည်၏၊ပန၊အထူးကား၊ဣတ္ထိသု၊မိန်းမတို့တွင်၊ဒိန္နံ၊နှစ်ယောက်ကုန်
 သော၊ သာရက္ခသပရိဒဏ္ဍာနံ၊ သာရက္ခသပရိဒဏ္ဍတို့၏ လည်းကောင်း၊
 ဒသန္နဉ္စနေက္ခိတာဒိနံ၊ တကျိပ်ကုန်သော နေက္ခိတာ စသည်တို့၏ လည်း
 ကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့သောအပြားတို့ဖြင့်၊ခွါဒသန္နဣတ္ထိနံ၊ တကျိပ်နှစ်ယောက်

၄၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကုန်သောမိန်းမတို့၏အညောပုရိသားမိမိလင်မှတစ်ပါးသောယောက်ျားတို့သည်။ အဂမနိယဋ္ဌာနံနာမ၊ အဂမနိယ အရာမည်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနှစ်ကျိပ်သောမိန်းမမိမိလင်မှတစ်ပါးသောယောက်ျားသည်။ အဂမနိယဋ္ဌာနံနာမ၊ အဂမနိယအရာမည်၏။ သောပနေသမိစ္ဆာစာရော၊ ထိုကာမေသုမိစ္ဆာစာရသည်။ သီလာဒိဂုဏရဟိတော၊ သီလအစရှိသော ကျေးဇူးမှကင်းသော။ အဂမနိယဋ္ဌာနေ၊ မသွားလာအပ်သော အရာ၌။ အပ္ပဿဝဇ္ဇော၊ နည်းသော အပြစ်ရှိ၏။ သီသာဒိဂုဏသမ္ပန္နော၊ သီလစသောဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော။ အဂမနိယဋ္ဌာနေ၊ မသွားလာအပ်သော အရာ၌။ မဟာဿဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုကာမေသုမိစ္ဆာစာရ၏။ သမ္ဘာရာ၊ အဆောက်အဦတို့သည်။ အဂမနိယဝတ္ထု၊ အဂမနိယဝတ္ထုလည်းဖြစ်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုအဂမနိယဝတ္ထု၌။ သေဝနမိတ္တံ၊ ဖြစ်လိုသောစိတ်လည်းရှိစေ။ သေဝနပ္ပယောဂေါ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလုံ့လလည်းပြုစေ။ မဂ္ဂေနမဂ္ဂပဋိပတ္တိအဓိဝါသနံ၊ မဂ်ဖြင့်မဂ်၌ကျင့်သည်ကိုသာယာသည်လည်းဖြစ်စေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပယောဂေါ၊ ပယောဂသည်။ သာဟတ္ထိကောဇေ၊ သာဟတ္ထိက သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဇေကော၊ တစ်ပါးတည်းသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုသာဝါဒေါတိ၊ မုသာဝါဒေါဟူသောပုဒ်၌။ မုသာတိ၊ မုသာဟူသည်ကား၊ ဝိသံဝါဒနုပုရေက္ခာရဿ ချွတ်ယွင်းစေခြင်းကို ရှေးရှုသောသူ၏။ အတ္တတဉ္စနကော၊ အကျိုးစီးပွားကို ဖျက်ဆီးတတ်သော။ ဝစိပယောဂေါဝါ၊ ဝစိပယောဂသည်၎င်း။ ကာယပ္ပယောဂေါပါ၊ ကာယပယောဂသည်၎င်း။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အဿ၊ ထိုချွတ်ယွင်းစေခြင်းကိုရှေးရှုသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိသံဝါဒနာမိပ္ပါယေန၊ ချွတ်ယွင်းစေခြင်းငှါအသိုဖြင့်၊ ပရဝိသံဝါဒနကာယဝစိပယောဂသမုဋ္ဌာပိကာ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ချွတ်ယွင်းကြောင်းဖြစ်သောကာယပယောဂ ဝစိပယောဂကိုဖြစ်စေ တတ်သော၊ စေတနာ၊ စေတနာသည်။ မုသာဝါဒေါ၊ မုသာဝါဒမည်၏။ အပရော၊ တစ်ပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတော၊ မိန့်ဦးအံ့။ မုသာတိ၊ မုသာဟူသည်ကား။ အဘူတံ၊ မဟုတ်သော။ အတန္တိ၊ မမှန်သော။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။ ဝါဒေါတိ၊ ဝါဒေါဟူသည်ကား။ တဿ၊ ထိုမဟုတ်မမှန်သောဝတ္ထုကို။ ဘူတတော၊ ဟုတ်သောအားဖြင့်။ တန္တတော၊ မှန်သောအားဖြင့်။ ဝိညာပနံ၊ သိစေခြင်းတည်း။ လက္ခဏာတောပန၊ လက္ခဏာအားဖြင့်ကား။ အတထံ၊ မဟုတ်မမှန်သော။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ တထတော၊ အဟုတ်အမှန်အားဖြင့်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သို့တစ်ပါးကို၊ ဝိညာပေတုကာမဿ၊ သိစေခြင်း

၎င်း အလိုရှိသောသူ၏၊ တထာဝရဉာဏ်သမုဋ္ဌာဝိကာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်
 ဝိညာတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ စေတနာ၊ စေတနာသည်၊ မုသာဝါဒေါ၊
 မုသာဝါဒမည်၏သော၊ ထိုမုသာဝါဒသည်၊ ယမတ္ထံ၊ အကြင်အကျိုးကို၊
 ဘဇ္ဇတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ တဿ၊ ထိုအကျိုး၏၊ အပ္ပတာယ၊ နည်းသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုအကျိုး၏၊
 မဟန္တတာယ၊ များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသော
 အပြစ်ရှိ၏၊ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ဂဟဋ္ဌာနံ လူတို့၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ အဒါတုကာမတာယ၊ ပေးခြင်းငှါအလိုမရှိသဖြင့်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ဣတိအာဒိနယပ္ပဝတ္တော၊ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ မုသာ
 ဝါဒေါ၊ မုသာဝါဒသည်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏၊ သက္ခိနာ၊
 သက်သေသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တဘဉ္စနတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကိုပျက်ခြင်း
 ငှါ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော၊ မုသာဝါဒေါ၊ မုသာဝါဒသည်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊
 ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ အပ္ပကမ္ဘိ၊ အနည်းငယ်မျှ
 လည်းဖြစ်သော၊ တေလံဝါ၊ ဆီကိုလည်းကောင်း၊ သပ္ပိ ငါ၊ ထောပတ်ကို
 လည်းကောင်း၊ လတိတွာ၊ ရ၍၊ ဟသာမိပ္ပါယေန၊ ရယ်မြို့လိုသဖြင့်၊ ဒဇ္ဇ
 ယနေ၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ တေလံ၊ ဆီသည်၊ နဒိမညေ၊ မြစ်ကဲ့သို့၊ သန္တတိ၊ စီး၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပူရဏကထာနယေန၊ ပြည့်စုံသည်ကို ဆိုသောနည်းဖြင့်၊
 ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ မုသာဝါဒေါ၊ မုသာဝါဒသည်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်း
 သောအပြစ်ရှိ၏၊ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ အဓိဋ္ဌပေဝ၊ မမြင်ဘဲလျက်လျှင်၊ နိဋ္ဌိ
 မြင်အပ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝဒန္တာနံ၊
 ဆိုကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ မုသာဝါဒေါ၊ မုသာဝါဒသည်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊
 ကြီးသော အပြစ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုမုသာဝါဒ၏၊
 သမ္ဘာရာ၊ အသောက် အဦတို့သည်၊ အတထံဝတ္ထု၊ မဟုတ်မမှန်သော
 ဝတ္ထုလည်းဖြစ်စေ၊ ဝိသံဝါဒနမိတ္တံ၊ ချွတ်ယွင်းစေလိုသောစိတ်လည်းရှိစေ
 တဇ္ဇောဝါယာမော၊ ထိုစိတ်အားလျော်သော လုံ့လလည်းရှိစေ၊ ပရဿ၊
 သူတပါး၏၊ တဒတ္ထဝိဇာနနံ၊ ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို လည်းသိစေ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပယောဂေါ၊
 ပယောဂသည်၊ သာမာဏိကောဝ၊ သာမာဏိကသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဧကော
 တပါးတည်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏သော၊ ထိုသာမာဏိကပယောဂကို၊
 ကာယေနဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာယပမ္ဘိမန္တေနဝါ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်
 သောဝတ္ထုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယဝါ၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရမိ

၆၄ ဗုဒ္ဓါနုဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သံဝါဒကကိရိယာကရဏေ။ ချွတ်ယွင်းစေသော အမူအရာကို ပြုခြင်း၌၊
ဓမ္မဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ကာယကိရိယာယ၊ ထိုအမူအရာဖြင့်၊ ပရော၊ သူတပါး
သည်၊ တမတ္ထံ။ ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ စေတနာတိ၊ အကယ်၍သိသည်
ဖြစ်အံ့။ ကိရိယာသမုဋ္ဌာပိကာအယံစေတနာက္ခဏေယေဝ။ ကိရိယာကို
ဖြစ်စေတတ်သောဤစေတနာက္ခဏ၌သာလျှင်၊ မုသာဝါဒကမ္မနာ၊ မုသာ
ဝါဒကံနှင့်၊ ဗန္ဓတိ၊ စပ်၏။ ။

ပိသုဏဝါစာတိ အာဒိသု။ ပိသုဏဝါစာ ဤသို့ အစရှိသော ဝုဒ္ဓိတို့၌၊
အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ။ ဤဓိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏။ ယာယဝါစာယ၊ အကြင်စကားဖြင့်၊ ပရဿ၊ သူတပါးအား၊ ဝါစံ၊ စကား
ကို၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ တဿ၊ ထိုသူတပါး၏။ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ
၏။ ပိယဘာဝံ၊ ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရဿစ၊ သူတပါး
၏လည်း၊ သုညဘာဝံ၊ ဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကရောတိ၊
ပြုတတ်၏။ သာ၊ ထိုစကားသည်၊ ပိသုဏဝါစာ၊ ပိသုဏဝါစာမည်၏။ ယာ
ပန၊ အကြင်စကား သည်ကား၊ အတ္တနန္တိ၊ မိမိကိုလည်းကောင်း၊ ပဓိန္တိ၊
သူတပါးကိုလည်းကောင်း၊ ဗရသံ၊ ကြမ်းသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။
ယာဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်၊ သယံပိ၊ မိမိသည်လည်း၊ ဗရသာ၊ ကြမ်း၏
နေဝကဏ္ဍသုခါ၊ နားမချမ်းသာ၊ နဟဒယင်္ဂီမာ၊ နှလုံးသို့မဝင်၊ အယံ၊ ဤဝါစာ
သည်၊ ဗရသဝါစာ၊ ဗရသဝါစာမည်၏။ ယေနပန၊ အကြင်စကားဖြင့်ကား
သဗ္ဗံ၊ ပြန်ဖျင်းသော၊ နိရုတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိသောစကားကို၊ ပလပန္တိ၊ ပြော
ဆိုတတ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုစကားသည်၊ သဗ္ဗပ္ပလာပေါ၊ သဗ္ဗပ္ပလာပမည်၏။
တေသံ၊ ထိုပိသုဏဝါစာ အစရှိသည်တို့၏၊ မူလဘူတာ၊ အကြောင်းရင်း
ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ စေတနာပိ၊ စေတနာသည်လည်း၊ ပိသုဏဝါစာဒိနာမမေဝ
ပိသုဏဝါစာအစရှိသော အမည်ကိုသာလျှင်၊ လာဘတိ၊ ရ၏။ သာဇေဝစ၊
ထိုစေတနာကိုသာလျှင်၊ ဣဓ၊ ဤကမ္မပထအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိ
အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုပိသုဏဝါစာအစရှိသည်တို့တွင်၊
သံကိလိဋ္ဌိစိတ္တဿ၊ ညစ်ညူးသောစိတ်ရှိသောသူ၏။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့
၏၊ ဘေဒါယဝါ၊ ကွဲပြားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိကို၊ ပိယကဗျ
တာယဝါ၊ ချစ်မြတ်နိုးစေလို သည်အဖြစ်ငှါ လည်းကောင်း၊ ကာယဝစိပ
ယောဂဿမုဋ္ဌာပိကာ၊ ကာယပယောဂ ဝစိပယောဂကိုဖြစ်စေတတ်သော၊
စေတနာ၊ စေတနာသည်၊ ပိသုဏဝါစာ၊ ပိသုဏဝါစာမည်၏။ သာ၊ ထိုပိသု
ဏဝါစာသည်၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ ဘေဒံ၊ ကွဲပြားခြင်းကို၊ ကရောတိ၊

ပြု၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ အပ္ပဂုဏတာယ၊ ဂုဏ်နည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 အပ္ပသာဝဇ္ဇာ၊ နည်းသောအဖြစ်ရှိ၏။ မဟာဂုဏတာယ၊ ဂုဏ်ကြီးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာသာဝဇ္ဇာ၊ ကြီးသောအဖြစ်ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုပိသုဏ
 ဝါစာ၏။ သမ္ဘာရာ၊ အဆောင်အဦတို့ကား၊ ဘိဒ္ဓိတဗ္ဗော၊ ဖျက်အပ်သော၊ ပရော
 သူတပါးလည်းဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုသဖြင့်၊ ဣမေ၊ ဤသူနှစ်ယောက်
 တို့သည်၊ နာနာ၊ အသီးအသီး၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဝိနာ၊ ကင်းကုန်
 သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘောဒဂုဏေက္ခာရတာ၊
 ကွဲပြားခြင်းကိုရှေးရှုသည်၏အဖြစ်လည်းရှိစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုသဖြင့်၊
 အဟံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဝိဿာသိကော၊ အကြွင်းဝင်သည်။
 ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိယကမ္ပတာဝါ၊ ချစ်ခြင်းကိုအလိုရှိသည်
 ၏အဖြစ်လည်းရှိစေ၊ တဇ္ဇော၊ ထိုစိတ်အားလျော်သော၊ ဝါယာမော၊ လုံ့လ
 လည်းပြုစေ၊ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တဒတ္ထဝိဇာနံ၊ ထိုအဓိပ္ပါယ်ကိုလည်းသိစေ
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ပရဿ၊
 သူတပါး၏။ မဗ္ဗန္တေဒကကာယဝစိပယောဂသမုဋ္ဌာဝိကာ၊ မြတ်နိုးခြင်းကို
 ဖြတ်တတ်သောကာယပယောဂဝစိပယောဂကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ဧကန္တ
 ဗရသစေတနာ၊ စင်စစ်ကြွင်းသော စေတနာသည်။ ဗရသဝါစာ၊ ဗရသ
 ဝါစာမည်၏။ တဿ၊ ထိုဗရသဝါစာ၏။ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း
 ဌ၊ ဣဒံဝတ္ထု၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောဝတ္ထုကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ကံရ၊
 အဆင့်ကြားဘူးသည်ကား၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဒါရကော၊ သူငယ်
 သည်၊ မာတုဝစနံ၊ အမိစကားကို၊ အနာဒိယိတွာ၊ မယူမူ၍၊ အရေညံ၊ တော
 သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ မာတာ၊ အမိသည်၊ တံ၊ ထိုသားငယ်ကို၊ နိဝတ္တေဝံ၊
 ပြန်နစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နှိုင်းကား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ စန္ဒာ၊
 ကြွင်းသော၊ မဟိံသိ၊ ကျွဲမသည်။ အနုဗန္ဓတူတိ၊ အစဉ်လိုက်ပါစေသ
 တည်းဟု၊ အက္ကောသိ၊ ဆဲရေးလိုက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုသူငယ်
 အား၊ တထေဝ၊ ထိုအမိဆဲရေးလိုက်သည်နှင့်အတူသာလျှင်၊ အရေညံ၊
 တော၌၊ မဟိံသိ၊ ကျွဲမသည်။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထ၏။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ ယံ၊
 အကြင်စကားကို၊ မမမာတာ၊ ငါ့မခင်သည်။ မုခေန၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ကထေသိ၊
 ဆို၏။ တံ၊ ထိုနှုတ်ဖြင့်ဆိုသောစကားသည်၊ မာဟောတု၊ မဖြစ်စေသား၊ ယံ၊
 အကြင်အလိုကို၊ ဝိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တံ၊ ထိုစိတ်အလိုသည်၊
 ဟောတူတိ၊ ဖြစ်စေသားဟု၊ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာအမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။
 မဟိံသိ၊ ကျွဲမသည်၊ တတ္ထော၊ ထိုထရာအရပ်၌သာလျှင်၊ ဗန္ဓာဝိယံ၊ တုတ်

၄၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

နှောင်ထားအပ်သကဲ့သို့ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ မဗ္ဗန္တေဒကောဝိ၊ မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြတ်တတ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊
 ပယောဂေါပယောဂသည်၊ ဗိတ္တသဏ္ဌတာယ၊ စိတ်နူးညံ့သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဖရသဝါစာ၊ ဖရသဝါစာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိ၊ ထင်အောင်
 ပြဦးအံ့၊ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်၊ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ ပုတ္တကေ၊ သားငယ်
 သမီးငယ်တို့ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝေါ၊ သင်တို့ကို၊ စောရာ၊
 ခိုးသူတို့သည်၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်းဖြတ်သည်ကို၊ ကချေန္တ၊
 ပြုစေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ စ၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ ဥပ္ပ
 လပ္ပတ္တံ၊ ကြာရှက်မှုသည်လည်း၊ နေသံ၊ ထိုသားငယ်သမီးငယ်တို့၏၊ ဥပရိ
 အသက်၌၊ ပတန္တံ၊ ကျစ်မည်ကို၊ နုဇ္ဈန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်၊ အာစရိယု
 ပဏ္ဍာယာစ၊ ဆရာဥပဏ္ဍာယံတို့သည်လည်း၊ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ နိသိတကေ၊
 တပည့်တို့ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဣမေ၊
 ဤသူတို့သည်၊ အဟိရိကာ၊ အရှက် မရှိကုန်ဘဲ၊ အနောတ္တပ္ပိနော၊ အ
 ကြောက်မရှိကုန်ဘဲ၊ စရန္တိ၊ သွားကုန် ဘိသနည်း၊ နေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ နိဇ္ဈ
 မထ၊ နှင်ထုတ်လေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အထစယင်းသို့
 ဆိုသော်လည်း၊ နေသံ၊ ထိုတပည့်တို့အား၊ အာဂမာမိဂမသမ္ပတ္တိံ၊ ပရိ
 ယတ်ပဋိပတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဣန္ဒန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ဗိတ္တသဏ္ဌတာ
 ယ၊ စိတ်နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖရသဝါစာ၊ ဖရသ ဝါစာသည်၊
 နဟောတိ ယထာစ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝစနသဏ္ဌ
 တာယ၊ စကားနူးညံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဖရသဝါစာပိ၊ ဖရသ
 ဝါစာမဟုတ်သည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ မာရာပေတုကာ
 မဿ၊ သတ်လိုသောသူအား၊ ဣမံ၊ ဤသူကို၊ သုခံသယာပေထ၊ ချမ်းသာ
 စွာအိပ်ပစေကုန်၊ ဣတိဝစနံ၊ ဤသို့ဆိုသော စကားသည်၊ အဖရသဝါစာ၊
 ဖရသဝါစာမဟုတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဗိတ္တဖရသတာ
 ယ၊ စိတ်ကြမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧသေ၊ ဤစကားသည်၊ ဖရသဝါစာ
 ဝ၊ ဖရသဝါစာသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုဖရသဝါစာသည်၊
 ယံ၊ အကြင်သူကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ပဝတ္တိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ တဿ၊
 ထိုသူ၏၊ အပ္ပဂုဏတာယ၊ ဂုဏ်နည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇာ
 နည်းသောအပြစ်ရှိ၏၊ မဟာဂုဏတာယ၊ ဂုဏ်ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 မဟာသာဝဇ္ဇာ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုဖရသဝါစာ၏၊ သန္ဓာရာ
 အဆောက်အဦတို့သည်၊ အက္ခောသိတဗ္ဗော၊ ဆဲရေးအပ်သော၊ ပရော၊

သုတပါးလည်းဖြစ်စေ၊ ကုပိတမိတ္တံ၊ အမျက်ထွက်သောစိတ်လည်းရှိစေ၊ အက္ခောသနာ၊ ဆဲလည်း ဆဲရေးစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးတို့ သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

☸ အနတ္ထဝိညာဓိကာ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို သိစေတတ်သော၊ ကာယဝစီ ပယောဂသမုဋ္ဌာပိကာ၊ ကာယပယောဂ ဝစီပယောဂကို ဖြစ်စေတတ် သော၊ အကုသလစေတနာ၊ အကုသိုလ်စေတနာသည်၊ သမ္မုပ္ပလာပေါး၊ သမ္မုပ္ပလာပမည်၏၊ သော၊ ထိုသမ္မုပ္ပလာပသည်၊ အာသေဝန မန္တတာယ၊ ဖြစ်ခြင်းနည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအဖြစ်ရှိ၏၊ အာသေဝနမဟန္တတာယ၊ ဖြစ်ခြင်းများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသာ ဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအဖြစ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုသမ္မုပ္ပလာပ၏ သမ္ဘာရာ၊ အဆောက်အဦတို့သည်၊ ဘာရတယုဒ္ဓသိတာဟရဏာဒိနိတ္ထေ ကကထာပုရေက္ခာရေတာ၊ ဘာရတ ညီနောင်တို့ စစ်ထိုးခြင်း-သိတာမိဖု ရား ဘိုဆောင်ခြင်း အစရှိသော အကျိုးအနက် မရှိသောစကားကို ရှေးရှု သည်အဖြစ်လည်းရှိစေ၊ တထာရူပိကထာကထနဉ္စ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော စကားကို ပြောဆိုသည် လည်းဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇွေနှစ်ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

အဘိဇ္ဈာယတိ၊ သုတပါး စည်းစိမ် ဥစ္စာကို ရှေးရှုသောအားဖြင့် ကြံ တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ အဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာမည်၏၊ ပရ ဘဏ္ဍာဘိမုခိ၊ သုတပါး စည်းစိမ် ဥစ္စာသို့ရှေးရှုသည်၊ ဟုတွား ဖြစ်၍၊ တံနိန္ဒတာယ၊ ထိုသုတပါးစည်းစိမ် ဥစ္စာသို့ ညွှတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဝတ္တကိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ၏၊ သာ၊ ထိုအဘိဇ္ဈာသည်၊ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာသည်၊ မမေ၊ ငါ့အား၊ အဿ၊ ဖြစ်ပါမူ ကား၊ အဟောဝတ၊ ဪဘိကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရဘဏ္ဍာဘိဇ္ဈာ ယနလက္ခဏာ၊ သုတပါးစည်းစိမ် ဥစ္စာကိုရှေးရှု ကြံခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ အဒိန္နဒါနံဝိယ၊ အဒိန္နဒံ နံကဲ့သို့၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇောစ၊ ဒ၊ ပြစ်နည်းသည်လည်း ရှိ၏၊ မဟာသာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်များသည်လည်းရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုအဘိဇ္ဈာ ၏၊ သမ္ဘာရာ၊ အကြောင်းအဆောက်အဦတို့သည်၊ ပရဘဏ္ဍံ၊ သုတပါးတို့ ၏စည်းစိမ်ဥစ္စာသော်လည်းဖြစ်စေ၊ အတ္တနောပရိကာမနဉ္စ၊ မိမိသို့လည်း ညွှတ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇွေနှစ်ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့် စွ၊ ပရဘဏ္ဍာတ္ထကေ၊ သုတပါးဥစ္စာဘဏ္ဍာဟူသောဝတ္ထု၌၊ လောဘော၊ လောဘသည်၊ ဥပ္ပန္နေဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ယာဝ၊ အကြင် ရှေ့ လောက်၊ ဣဒံ၊

၄၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဤဥစ္စာသည်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ အဿ၊ ဖြစ်ဘိမူကား၊ အဟာဝတ၊ ခြေ
ကောင်းလေစွ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိသို့၊ နပရိတာမေတိ၊ မညွတ်စေ
သေး၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ ကမ္မပထဘေဒေါ၊ ကမ္မပထအထူးသည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ ။

ဟိတသုခံ၊ စီးပွားချမ်းသာကို၊ ဗျာပါဒယတိ၊ ပျက်စီးတတ်၏၊ ဣတိ၊
ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒမည်၏၊ သော၊ ထိုဗျာပါဒသည်၊
ပရိနာသာယ၊ သူတပါး၏ ပျက်စီးခြင်းငှါ၊ မနောပဒေါသ လက္ခဏော၊
စိတ်ဖြစ်မှားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဖရသဝါစာပိယ၊ ဖရသဝါစာကဲ့သို့၊ အပ္ပ
သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်နည်းသည်လည်းရှိ၏၊ မဟာသာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်များ
သည်လည်းရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုဗျာပါဒ၏၊ သမ္ဘာရာ၊ အဆောက်အဦတို့ကား၊
ပရသတ္တောစ၊ သတ္တဝါတပါးလည်းဖြစ်စေ၊ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ ဝိနာ
သဝိန္နာစ၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလည်းကြံစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇ္ဇေ၊ နှစ်ပါးတို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ပရသတ္တဝတ္ထုကေ၊ သတ္တဝါတပါး
ဟူသောဝတ္ထု၌၊ ကောစေ၊ အမျက်သည်၊ ဥပ္ပန္နုပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ယာဝ၊
အကြင်ရှေ့လောက်၊ အယံ၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ ဥန္တိဇ္ဇေယျ၊ ဖြတ်ဘိမူကား၊
ဝိနသေယျ၊ ပျက်စီးပါမူကား၊ အဟာဝတ၊ ခြေကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို၊ နပိန္နေသိ၊ မကြံသေး
တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ ကမ္မပထဘေဒေါ၊ ကမ္မပထအထူးသည်၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်။ ။

ယာဓမ္မဇာတိ၊ အကြင်သဘောတရားသည်၊ ယထာတုစ္စဂဟဏာဘာ
ဝေန၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ ယူခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ မိစ္ဆာ၊ ချွတ်
ယွင်းသောအားဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊
သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုသဘောတရားသည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမည်၏၊ သာ၊
ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်၊ နတ္ထိဒိန္နန္တိ အာဒိနာ၊ နတ္ထိဒိန္နန္တိ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊
နည်းဖြင့်၊ ဝိပရိတဒဿနလက္ခဏာ၊ ပေါက်ပြန်သောအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းလက္ခ
ဏာရှိ၏၊ သမ္ပပ္ပလာပေါပိယ၊ သမ္ပပ္ပလာပကဲ့သို့၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇောစ၊ နည်းသော
အပြစ်လည်းရှိ၏၊ မဟာသာဝဇ္ဇောစ၊ များသော အပြစ်လည်းရှိ၏၊ အဝိစ၊
တနည်းကား၊ အနိယတာ၊ အနိယတဖြစ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်၊ အပ္ပသာ
ဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏၊ နိယတာ၊ နိယတဖြစ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်၊
မဟာသာဝဇ္ဇော၊ များသောအပြစ်ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏၊ သမ္ဘာရာ၊
အဆောက်အဦတို့သည်၊ ဝတ္ထုနောစ၊ ဝတ္ထု၏လည်း၊ ဝဟိတာကာရဝိပရိ

တတားယူအပ်သောအခြင်းအရာ၏ ဖောက်ပြန်သည်၏အဖြစ်။ ယထာစ။
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ နံ။ ထိုဝတ္ထုကို၊ ဝဏ္ဏတိ၊ ယူ၏။ တထာဘာ
 ဝေနံ။ ထိုအခြင်းအရာ၏မရှိခြင်းဖြင့်။ တဿာ။ ထိုအယူ၏။ ဥပဋ္ဌာနံ။ ရှေးရှု
 ထင်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နွေနှစ်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန။ ဆက်
 ဦးအံ့။ ဒသန္တိ။ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဣမေသံ အကုသလကမ္မပထဝဂ်။ ဤအကု
 သိုလ်ကမ္မပထတို့၏။ ဓမ္မတော။ သဘာဝ ဓမ္မအားဖြင့် လည်းကောင်း။
 ကောဋ္ဌာသတော။ ဗဿပဉ္စမကစသော ဗိတ္တကောဋ္ဌာသတို့တွင် ရသင့်
 သောကောဋ္ဌာသအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏတော။ အာရုံအားဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ဝေဒနာတော။ ဝေဒနာအားဖြင့်လည်းကောင်း။ မူလတော။
 မူလအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟာကာရေဟိ၊ ငါးပါးသော
 အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယော။ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်၏။
 တတ္ထ။ ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ ဓမ္မတောတိ၊ ဓမ္မတောဟူသည်ကား၊ ဟိ။ အကုသလ
 ပြဦးအံ့။ ဧတသု။ ထိုအကုသလကမ္မပထဆယ်ပါးတို့၌။ ပဋိပါနိယာ။ အ
 စဉ်အားဖြင့်၊ သတ္တ။ ခုနစ်ပါးသော ကမ္မပထတို့သည်။ စေတန္တဓမ္မော၊ စေ
 တနာသဘောတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ အဘိဇ္ဈာဒယော။
 အဘိဇ္ဈာအစရှိကုန်သော၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော ကမ္မပထတို့သည်။
 စေတနာသမ္ပယုတ္တာ။ စေတနာသမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။
 ကောဋ္ဌာသတောတိ။ ကောဋ္ဌာသတော ဟူသည်ကား၊ ပဋိပါနိယာ။ အစဉ်
 အားဖြင့်၊ သတ္တ။ ခုနစ်ပါးသော ကမ္မပထတို့ လည်းကောင်း၊ ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစ။
 ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေအဋ္ဌ။ ဤရှစ်ပါးသောတရားတို့သည်။ ကမ္မ
 ပထာဝေ။ ကမ္မပထတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ မူလာနံ။ မူလတို့
 သည်။ နောဟောန္တိ။ မဖြစ်ကုန်။ အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒါ။ အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒတို့သည်
 ကမ္မပထာဝေ။ ကမ္မပထတို့သည်လည်းကောင်း။ မူလာနိစ။ မူလတို့သည်
 လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ။ မှန်၏။ အဘိဇ္ဈာ။ အဘိဇ္ဈာသည်။
 မူလံ။ မူလအရာသို့၊ ပတွာ။ ရောက်၍။ လောဘော။ လောဘဟုဆိုအပ်သော
 အကုသလမူလံ။ အကုသိုလ်မူလသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဗျာပါဒေါ။ ဗျာပါဒ
 သည်။ ဒေါသော။ ဒေါသဟုဆိုအပ်သော။ အကုသလမူလံ။ အကုသိုလ်မူလ
 သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အာရမ္မဏတောတိ။ အာရမ္မဏတောဟူသည်ကား
 ပါဏာတိပါတော။ ပါဏာတိပါတသည်။ ဇိဝိတိန္ဒြိယာရမ္မဏတော။ ဇိဝိ
 တိန္ဒြိယဟူသောအာရုံရှိခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာရမ္မဏော။ သတ္တဟုခေါ်ဝေါ်
 အပ်သောသင်္ခါရလျှင် အာရုံရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အဒိန္နာဒါနံ။ အဒိန္န

၅၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဒါနိသညံ၊ သတ္တာရမ္မဏံဝါ၊ သတ္တဝါလျှင် အာရုံရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ သင်္ခါရာရမ္မဏံဝါ၊ သင်္ခါရလျှင်အာရုံရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 မိစ္ဆာစာရော၊ မိစ္ဆာစာရသည်၊ ဗောဓဗ္ဗဝသေန၊ ဗောဓဗ္ဗ၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 သင်္ခါရာရမ္မဏော၊ သင်္ခါရဟူသောအာရုံရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တာ
 ရမ္မဏောတိဝိ၊ သတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ ဧကေ၊ အချို့သောဆရာ
 တို့ဆိုကုန်၏၊ မုသာဝါဒေ၊ မုသာဝါဒသည်၊ သတ္တာရမ္မဏောဝါ၊ သတ္တဝါ
 လျှင်အာရုံရှိသည်လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရာရမ္မဏောဝါ၊ သင်္ခါရလျှင်အာရုံ
 ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသုဏဝါစာ၊ ဝိသုဏဝါစာသည်၊
 တထာ၊ ထိုမုသာဝါဒအတူ၊ သတ္တာရမ္မဏာဝါ၊ သတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိသည်
 လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရာရမ္မဏာဝါ၊ သင်္ခါရလျှင် အာရုံ ရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗရသဝါစာ၊ ဗရသဝါစာသည်၊ သတ္တာရမ္မ
 ဏာဝ၊ သတ္တဝါဟူသော အာရုံရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္ဗုပ္ပ
 လာပေါ၊ သမ္ဗုပ္ပလာပသည်၊ ဒိဋ္ဌသုတမုတဝိညာတဝသေန၊ မြင်အပ်ဘူး
 ကြားအပ်ဘူး သုံးပါးသော ဝိညာဉ်တို့ဖြင့် တွေ့အပ်ဘူးမနောဝိညာဉ်ဖြင့်
 သိအပ်ဘူးသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သတ္တာရမ္မဏောဝါ၊ သတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိ
 သည်လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရာရမ္မဏောဝါ၊ သင်္ခါရလျှင် အာရုံရှိသည်
 လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာသည်၊ တထာ၊ ထိုသမ္ဗုပ္ပ
 လာပအတူ၊ သတ္တာရမ္မဏာဝါ၊ သတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိသည်လည်းကောင်း၊
 သင်္ခါရာရမ္မဏာဝါ၊ သင်္ခါရလျှင်အာရုံရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒသည်၊ သတ္တာ ရမ္မဏာဝ၊ သတ္တဝါဟူသော
 အာရုံရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်၊ တေဘူ
 မကဓမ္မဝသေန၊ တေဘူမကဓမ္မ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သင်္ခါရာရမ္မဏာ၊ သင်္ခါရ
 ဟူသောအာရုံရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေဒနာတောတိ၊ ဝေဒနာတောဟူ
 သည်ကား၊ ပါဏာတိပါတော၊ ပါဏာတိပါတသည်၊ ဒုက္ခဝေဒနော၊ ဒုက္ခ
 ဝေဒနာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ထင်အောင်ပြဦးအုံးရာဇာနော၊ မင်းတို့
 သည်၊ စောရံ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော ခိုးသူကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဟာသမာနာပိ၊
 ရယ်မြူးကုန်လျှက်လည်း၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်းနံ၊ ထိုခိုးသူကို၊ စာတေထ
 သတ်လေကုန်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိဉ္ဇာပိဝဒန္တိ၊ အကယ်၍ ဆိုကုန်၏ရှင်၊ ပန၊
 ထိုသို့ဆိုကုန်သော်လည်း၊ နေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏၊ သန္နိဋ္ဌာပကစေတနာ၊ ဆုံး
 ဖြတ်ကြောင်း စေတနာသည်၊ ဒုက္ခသမ္ပယုတ္တာဝ၊ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒိန္နာဒါနံ၊ အဒိန္နဒါနသည်၊ တိဝေဒနံ၊

သုံးပါးသောဝေဒနာရှိ၏။ မိစ္ဆာစာရော၊ မိစ္ဆာစာရသည်။ သုခမဏ္ဍိတ္တဝသေ
န၊ သုခဝေဒနာဥပေက္ခာဝေဒနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ခွိဝေဒနော၊ နှစ်ပါးသောဝေဒ
နာရှိ၏။ ပန၊ ယင်သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ သန္တိဋ္ဌာပကမိတ္တေ။ ဆုံးဖြတ်ကြောင်း
စိတ်၌၊ မဏ္ဍိတ္တဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မုသာဝါဒေါ
မုသာဝါဒသည်၊ တိဝေဒနော။ သုံးပါးသောဝေဒနာရှိ၏။ ဝိသုဏ္ဍဝါစာ၊ ဝိသု
ဏ္ဍဝါစာသည်။ တထာ၊ ထိုမုသာဝါဒအတူသုံးပါးသော ဝေဒနာရှိ၏။ ဖရု
သဝါစာ၊ ဖရုသဝါစာသည်။ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာရှိ၏။ သမ္ဗုပ္ပလာပေါ၊
သမ္ဗုပ္ပလာပသည်။ တိဝေဒနော။ သုံးပါးသော ဝေဒနာရှိ၏။ အဘိဇ္ဈာ၊ အ
ဘိဇ္ဈာသည်။ သုခမဏ္ဍိတ္တဝသေန၊ သုခဝေဒနာဥပေက္ခာဝေဒနာ၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ ခွိဝေဒနော၊ နှစ်ပါးသောဝေဒနာရှိ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ တထာ၊
ထိုအဘိဇ္ဈာအတူနှစ်ပါးသော ဝေဒနာရှိ၏။ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒသည်။ ဒုက္ခ
ဝေဒနော၊ ဒုက္ခဝေဒနာရှိ၏။ မူလတောတိ၊ မူလတောဟူသည်ကား၊ ပါဏာ
တိပါတော၊ ပါဏာတိပါတသည်။ ဒေါသမောဟဝသေန၊ ဒေါသမောဟ
၏အစွမ်းဖြင့်၊ ခွိမူလကော၊ နှစ်ပါးသောမူလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အ
နိန္ဒာဒါနံ၊ အနိန္ဒာဒါနံသည်။ ဒေါသမောဟဝသေနဝါ၊ ဒေါသမောဟ၏အစွမ်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောဘမောဟဝသေနဝါ၊ လောဘမောဟ၏အစွမ်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခွိမူလကံ၊ နှစ်ပါးသောမူလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
မိစ္ဆာစာရော၊ မိစ္ဆာစာရသည်။ လောဘမောဟဝသေန၊ လောဘမောဟ၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ခွိမူလကော၊ နှစ်ပါးသောမူလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုသာ
ဝါဒေါ၊ မုသာဝါဒသည်။ ဒေါသမောဟဝသေနဝါ၊ ဒေါသမောဟ၏အစွမ်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောဘမောဟဝသေနဝါ၊ လောဘမောဟ၏အစွမ်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခွိမူလကော၊ နှစ်ပါးသောမူလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဝိသုဏ္ဍဝါစာ၊ ဝိသုဏ္ဍဝါစာသည်လည်းကောင်း၊ သမ္ဗုပ္ပလာပေါ၊ သမ္ဗုပ္ပလာ
ပသည်လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမုသာဝါဒအတူ၊ ခွိမူလကော၊ နှစ်ပါး
သောမူလရှိ၏။ ဖရုသဝါစာ၊ ဖရုသဝါစာသည်။ ဒေါသမောဟဝသေန၊
ဒေါသမောဟ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ခွိမူလကော၊ နှစ်ပါးသောမူလရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာသည်။ မောဟဝသေန၊ မောဟ၏ အစွမ်းဖြင့်၊
ဧကမူလာ၊ တပါးသောမူလရှိ၏။ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒသည်။ တထာ၊ ထိုအ
ဘိဇ္ဈာအတူ၊ ဧကမူလော၊ တပါးသောမူလရှိ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။
လောဘမောဟဝသေန၊ လောဘမောဟ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ခွိမူလကော၊ နှစ်ပါး

၅၂ နိဗ္ဗာန်ဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သောမူလရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင် အကုသလ ကမ္မပထ ကထာအ
ပြီးတည်း။ ။

ပါဏာတိပါတာပဋိရိရတာတိအာဒိသု။ ပါဏာတိပါတာ ပဋိရိရတာ
ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌။ ပါဏာတိပါတာဒယော။ ပါဏာတိပါတအစရှိ
သောပုဒ်တို့သည်။ ဝုတ္တတ္ထာဝေ။ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိကုန်သည်သာ
လျှင်တည်း။ ပန။ ဆိုဘွယ်အထူးကား။ ယာယာရိရတိယာ။ အကြင်ရိရတိဖြင့်
တော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပဋိရိရတာနာမ။ ပဋိရိရတာ မည်ကုန်သည်။
ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ သာ။ ထိုရိရတိသည်။ ဘေဒတော။ အပြားအားဖြင့်။
သမ္ပတ္တိရတိ။ သမ္ပတ္တိရတိ လည်းကောင်း။ သမာဒါနိရတိ။ သမာဒါနိရ
တိ လည်းကောင်း။ သမုဇ္ဈေဒရိရတိ။ သမုဇ္ဈေဒရိရတိ လည်းကောင်း။
ဣတိ။ ဤသို့။ တိရိစ္ဆာ။ သုံးပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တတ္ထ။ ထိုသုံး
ပါးသောရိရတိတို့တွင်။ အသမာဒိန္နသိက္ခာပဒါနံ။ ဆောက်တည်အပ်သော
သိက္ခာပုဒ် ရှိသည် မဟုတ်ကုန်လျက်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ဇာတိဝေဗဟု
သတ္တဝါဒိနိ။ အမျိုးဇာတိကြီးသောအရွယ် များသောအကြားအမြင်ရှိသည်
အဖြစ်စသည်တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ။ ဆင်ခြင်၍။ ဝေရူပံ။ ဤသို့သဘောရှိ
သောအမှုကို။ ကာတု။ ပြုခြင်းငှါ။ အဋ္ဌာကံ။ ငါတို့အား။ အယုတ္တံ။ မသင့်ချေ။
ဣတိ။ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ သမ္ပတ္တံ။ လက်တွင်းသို့ ရောက်သော။ ဝတ္ထု။
ဝိတိက္ကမိတဗ္ဗဝတ္ထုကို။ အဝိတိက္ကန္တန္တံ။ မလွန်ကျူးကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
အား။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ။ ဖြစ်သော။ ရိရတိ။ ရိရတိသည်။ သမ္ပတ္တိရတိ။ သမ္ပတ္တိရ
တိမည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ သိဟဋ္ဌေဒိပေ။ သိပုဂ္ဂိုလ်ကျန်း၌။
စက္ကနုဥပါသကာဿ။ စက္ကနုမည်သောဝိတင်းသည်၏။ ရိရတိဝိယ။ ရိရတိ
ကဲ့သို့တည်း။ ကိရ။ ထင်ရှားအောင်ပြဦးအံ့။ တဿ။ ထိုစက္ကနုဥပါသကာ၏။
ဒဟရကာလေယေဝ။ ငယ်သောအခါ၌သာလျှင်။ ခာတု။ အမိအား။ ရော
ဂေါ။ အနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ။ ဖြစ်၏။ ဝေဇ္ဇေနစ။ ဆေးသွားသည်လည်း။ အလ္လက
သဿမံသံ။ လောလောသေသောယုန်သားကို။ လဒ္ဓု။ ရခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ။ သင့်
၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ တတော။ ထိုဆေးသွားဆိုသောကြောင့်။
စက္ကနုဿ။ စက္ကနု၏။ ဘာတာ။ အစ်ကိုယ်က။ တာတာ။ ငါ့ညီစက္ကနု။ ဝန္တိ။
သွားချေ။ ခေတ္တံ။ လယ်တောကို။ အာဟိဏ္ဏာဟိ။ လှည့်ပတ်ချေ။ ဣတိ။ ဤသို့
ဆို၍။ စက္ကနံ။ စက္ကနုကို။ ပေသေသိ။ စေလွှတ်လိုက်၏။ သော။ ထိုစက္ကနုသည်။
တတ္ထ။ ထိုလယ်တောသို့။ ဂတော။ သွားသည်ရှိသော်။ တသ္မိံ။ စသမယေ။
ထိုအခါ၌လည်း။ ဧကော။ တခုသော။ သသော။ ယုန်သည်။ တရူဏသဿံ။

၂၃

ကောကံပင်ပယ်ကို၊ခါဒီတုံ၊စားခြင်းငှါ၊ အာဂတော၊လာသည၊ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။သော၊ ထိုယုန်သည်၊ တံ၊ ထိုစက္ကနကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်၊
 ဝေဂေန၊လျှင်စွာ၊ ဓာဝန္တော၊ ပြေးလေသော်၊ ဝလ္လိယာ၊နွယ်ဖြင့်၊ဗန္ဓော၊
 နွယ်သည်ဖြစ်၍၊ကိရိကိရိဘိသန္တံ၊ ကိရိကိရိဟူသောအသံကို၊ အကာသိ၊
 ပြု၏၊စက္ကနော၊စက္ကနသည်၊တေနသန္ဓေန၊ထိုအသံကိုကြားသဖြင့်၊ဂတိံ၊
 ပြေးတည့်၍၊တံ၊ထိုယုန်ကို၊ဂဟေတွံ၊ ဖမ်းယူ၍၊မာတု၊ အမိအား၊ဘေ
 သန္တံ၊ကရေ၊မိတိ၊ ဆေးတို့ ပြုအံ့ဟူ၍၊ စိန္တေသိ၊ ကြံအောက်မေ့၏၊ပုန၊
 နောက်တဖန်၊စိန္တေသိ၊ ဆင်ခြင်ပြန်၏၊ယွာဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊မာတု၊
 အမိ၏၊ ဇိဝိတကာရဏာ၊ အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဗရံ၊
 သူတပါးကို၊ဇိဝိတာ၊အသက်မှ၊ ဝေါရောပေယျံ၊ ချရာ၏၊တံ၊ထိုသို့သူ၊
 အသက်ကိုချခြင်းသည်၊မေ၊ငါ့အား၊နပတိ၊စွပ်၊ မလျှောက်ပတ်၊ ဣတိ၊ဤ
 သို့၊ပုနစိန္တေသိ၊တဖန်ဆင်ခြင်ပြန်၏၊အထ၊ထိုသို့ဆင်ခြင်ပြီးသည်မှ၊နံ၊ထို
 ယုန်ကို၊ဂန္တ၊ပြေးလေသော၊အရဉ္စေ၊တော၌၊သသေဟိ၊အပေါင်းအဖော်
 ယုန်တို့နှင့်၊ သန္တိ၊ အတူတကွ၊ တိဏောဒကံ၊ မြက်ရေကို၊ ဗရိသုဉ္စ၊စား
 သောက်လေတော့၊ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍၊ မုဉ္ဇိ၊ လွှတ်လိုက်၏၊ ဘာတရာစ၊
 အစ်ကိုပင်ကလည်း၊ တာတ၊ညီငယ်၊ကိ၊အသို့နည်း၊ သသော၊ယုန်ကို၊
 လန္ဈတိ၊ရဲခဲပါ၏၊လောဟု၊ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊သော၊ ထိုညီစက္ကနသည်၊တံပ
 ဝတ္တိ၊ ထိုယုန်ကိုလွှတ်ခဲ့သည်အကြောင်းကို၊ အာစိက္ခံ၊အစ်ကိုအားပြော
 ကြား၏၊တတော၊ထိုပြောကြားပြီးမှ၊ နံ၊ထိုညီစက္ကနကို၊ ဘာတာ၊အစ်ကို
 က၊ပရိဘာသိ၊မောင်းမဲဆဲရေး၏၊သော၊ထိုညီစက္ကနသည်၊မာတုသန္တိကံ
 အမိအထံသို့၊ဂတိံ၊သွား၍၊ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ပာတုတိ၊ စ၍၊အဟံ၊
 ငါသည်၊ဇာတော၊ သိကြားလိမ္မာသောအဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်၏၊ သဉ္ဇိန္ဒ၊သတ်လို
 သောစေတနာရှိလျက်၊ပါတံ၊ သတ္တဝါကို၊ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ဝေါရော
 ပိတာ၊ ချအပ်ဘူးသည်ကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ဣတိ၊ ဤသို့၊သစ္စံ၊
 သစ္စာစကားကို၊ဝတွာ၊ဆို၏၊အဋ္ဌာသိ၊တည်၏၊တာဝဒေဝစ၊ထိုခဏ၌သာ
 လျှင်လည်း၊အဿ၊ ထိုစက္ကန၏၊ မာတာ၊အမိသည်၊ အရာဂါ၊အနာမရှိ
 သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သမာဒါနသိက္ခာပဒါနံ၊ ဆောက်တည် အပ်သော
 သိက္ခာပုဒ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သိက္ခာပဒ သမာဒါနေနစ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို
 ဆောက်တည် ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ တတုတ္တရိ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို
 ဆောင်တည်ပြီးသည်မှနောက်ဖြစ်သောအထက်၌၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဇိဝိတံ၊

၅၄ နီဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အသက်ကို၊ ပရိစ္ဆာဒိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဝတ္ထု၊ ဝိတိတ္တမိတဗ္ဗဝတ္ထုကို၊ အဝိတိတ္တ
မန္တာနံ၊ မလွန်ကျူးကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဥပ္ပဇ္ဈမာနော၊ ဖြစ်သော၊ ဝိရ
တိ၊ ဝိရတိသည်၊ သမာဒါနဝိရတိ၊ သမာဒါနဝိရတိမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အန္တရဝဗ္ဗမာနပဗ္ဗတဝါသိဥပါသကဿ၊ အန္တရ
ဝဗ္ဗမာနမည်သောတောင်ခြေ၌ နေသောသီတင်းသည်၏၊ ဝိရတိဝိယ၊ ဝိရ
တိကဲ့သို့တည်းကိရ၊ ထင်ရှားအောင်ပြဦးအံ့သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊
အဗ္ဗုဒ္ဓိယဝိဟာရဝါသိ ဝိဂ်လဗုဒ္ဓရက္ခိ တစ္ဆေရဿ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓိယ မည်သော
ကျောင်း၌နေသောဝိဂ်လဗုဒ္ဓရက္ခိတမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သိက္ခာ
ပဒါနံ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပူ၍၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ ကသတိ၊ ထွန်၏၊
အယ၊ ထိုရာအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဥပါသကာအား၊ ဂေါဏော၊ နွားသည်၊
နဠော၊ ပျောက်၏၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ တံ၊ ထိုပျောက်သောနွားကို၊
ဂဝေသန္တော၊ ရှာလျက်၊ အန္တရဝဗ္ဗမာနပဗ္ဗတံ၊ အန္တရဝဗ္ဗမာနမည်သော
တောင်ထက်သို့၊ အာရူဟိ၊ တက်လေ၏၊ တတြ၊ ထိုတောင်ထက်၌၊ နံ၊ ထို
ဥပါသကာကို၊ မဟာသဗ္ဗေ၊ စပါးကြီးမြွေသည်၊ အဝ္ဗဟေသိ၊ ဖမ်း၏၊ သော
ထိုဥပါသကာသည်၊ တိဒိဏာယ၊ ထက်ထွစွာသော၊ ဣမာယဝါသိယာ၊
ဤဝဲခွပ်ဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုစပါးကြီးမြွေ၏၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္ဒာမိ၊ ဖြတ်
လိုက်တော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံအောက်မေ့၏၊ ပုန၊ နောက်ပြီး
တဖန်၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ဆင်ခြင်ပြန်၏၊ ယ္ဓာပတံ၊ အကြင်ငါသည်၊ ဘာဝနိယဿ၊
ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မအားဖြင့်ပြီးပွမ်းအပ်သော၊ ဂရုနော၊ ဆရာမြတ်၏၊ သန္တိ
ကေ၊ အထံ၌၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူပြီးလျက်၊ ဘိန္ဒေယျံ၊
ဖျက်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ယူပြီးသောသိက္ခာပုဒ်ကိုဖျက်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား
နပတိစ္ဆပံ၊ မလျောက်ပတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုနဝိန္ဒေသိ၊ တဖန်ဆင်ခြင်ပြန်၏၊
ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ယာတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊ ဝိန္ဒေ
တွာ၊ ကြံ၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ပရိစ္ဆဇာမိ၊ စွန့်တော့အံ့၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာ
ပုဒ်ကို၊ နပရိစ္ဆဇာမိ၊ မစွန့်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ အံသေ၊ ပခုံးထက်၌၊
ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော၊ တိဒိဏဒဏ္ဍဝါသိ၊ ထက်ထွစွာသောအရိုးတပ်
သောဝဲခွပ်ကို၊ အရုညေ၊ တောချို၌၊ ဆန္ဒေသိ၊ ပစ်လိုက်၏၊ တာဝဒေဝ၊
ထိုအထံ၌သာလျှင်၊ မဟာဝါဠော၊ စပါးကြီးမြွေသည်၊ နံ၊ ထိုသီတင်းသည်
ဥပါသကာကို၊ မုဉ္ဇိတွာ၊ ဖြေ၍၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်စကား
တရပ်အပြီးတည်း။ ။

အရိယမဂ္ဂသံမ္ပယုတ္တာ၊ အရိယမဂ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော၊ ဝိရတိပန၊
ဝိရတိကိုကား၊ သမုန္တဒဝိရတိတိ၊ သမုန္တဒဝိရတိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်၏၊ ယဿာ၊ အကြင်သမုန္တဒဝိရတိ၏၊ ဥပ္ပတ္တိတော၊ ဖြစ်သည်မှ၊
ပဘုတိ၊ စ၍၊ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို၊ စာတေဿာမိတိ၊ သတ်အံ့ဟူ၍၊ အရိယ
ပုဂ္ဂလာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဗိတ္တန္တိ၊ ဗိတ်သည်မျှလည်း၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်
ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်
ကုန်သော၊ ကမ္မပထါနံ၊ ကမ္မပထတို့၏၊ ဓမ္မတော၊ သဘာဝဓမ္မအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ကောဠာသတော၊ ဗဿပဉ္စမကစသော ဗိတ္တိကံကောဠာသတို့တွင်ရ
သင့်သောကောဠာသအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဓမ္မဏတော၊ အာရုံအား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာတော၊ ဝေဒနာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ မူလ
တော၊ မူလအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟာကာရေတိ၊ ငါးပါး
သောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာယ
ထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣမေသမ္ပိ ကုသလကမ္မပထာနံ၊ ဤ
ကုသိုလ် ကမ္မပထတို့၏လည်း၊ ဓမ္မတော၊ သဘာဝ ဓမ္မအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ကောဠာသတော၊ ဗဿပဉ္စမကစသော ဗိတ္တိကံကောဠာသတို့
တွင်ရသင့်သောကောဠာသအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဓမ္မဏတော၊ အာ
ရုံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာတော၊ ဝေဒနာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
မူလတော၊ မူလအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟာကာရေတိ၊
ငါးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ ဓမ္မတောတိ၊ ဓမ္မတောဟူသည်ကား၊
ဧတေသုမိ၊ ထိုကုသလကမ္မပထဆယ်ပါးတို့၌လည်း၊ ပဋိပါနိယာ၊ အစဉ်
အားဖြင့်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သောကမ္မပထတို့သည်၊ စေတနာပိ၊ စေတနာ
တို့သည်လည်း၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ သင့်ကုန်၏၊ ဝိရတိယောပိ၊ ဝိရတိတို့သည်လည်း၊
ဝဇ္ဇန္တိ၊ သင့်ကုန်၏၊ အန္တေ၊ အဆုံး၌၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သောကမ္မပထ
တို့သည်၊ စေတနာ သမ္ပယုတ္တာ၊ စေတနာ သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့သည်သာ
လျှင်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ သင့်ကုန်၏၊ ကောဠာသတောတိ၊ ကောဠာသတောဟူသည်
ကား၊ ပဋိပါနိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သောကမ္မပထတို့
သည်၊ ကမ္မပထာဧဝ၊ ကမ္မပထမည်သည်သာဖြစ်ကုန်၏၊ နမူလာနိ၊ မူလ
မည်သည်မဖြစ်ကုန်၊ အန္တေ၊ အဆုံး၌၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော ကမ္မ
ပထတို့သည်၊ ကမ္မပထာဧဝ၊ ကမ္မပထမည်သည်လည်းဖြစ်ကုန်၏၊ မူလာ
နိစ၊ မူလမည်သည်လည်းဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ အနဘိဇ္ဈာ၊ အနဘိဇ္ဈာ

၅၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သညံ၊ ကမ္မပထံ၊ ကမ္မပထဒေသနာသို့ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အလောဘော၊ အလောဘဟုဆိုအပ်သော၊ ကုသလမူလံ၊ ကုသိုလ်မူလသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗျာပါဒေါ၊ အဗျာပါဒသည်၊ အဒေါသော၊ အဒေါသဟုဆိုအပ်သော၊ ကုသလမူလံ၊ ကုသိုလ်မူလသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ အမောဟော၊ အမောဟဟုဆိုအပ်သော၊ ကုသလမူလံ၊ ကုသိုလ်မူလသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရမ္မဏတောတိ၊ အာရမ္မဏတောဟူသည်ကား၊ ပါဏာတိပါတာဒီနံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသည်တို့၏၊ အာရမ္မဏာနေဝ၊ အာရုံတို့သိည်သာလျှင်၊ ဧတေသံ၊ ထိုပါဏာတိပါတဝိရုဏ်အစရှိသည်တို့၏၊ အာရမ္မဏာနိ၊ အာရုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏၊ ဝိတိက္ကမိတဗ္ဗတောယေဝ၊ လွန်ကျူးအပ်သောဝိတိက္ကမိတဗ္ဗဝတ္ထုမှသာလျှင်၊ ဝိရုဏ်နာမ၊ ကြဉ်ခြင်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ပမာဆောင်၍ထင်အောင်ပြဦးအံ့၊ နိဗ္ဗာနရမ္မဏော၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်သည်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ပဗဟတိယထာ၊ ပယ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယာဒိ အာရမ္မဏာပိ၊ ဇိဝိတိ ခြွေအစရှိသည်လျှင် အာရုံပြုသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေကမ္မပထော၊ ထိုပါဏာတိပါတ ဝိရုဏ်အစရှိသော ကမ္မပထတို့သည်၊ ပါဏာတိ ပါတာဒီနိ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိကုန်သော၊ ဒုသီလျာနိ၊ ဒုသီလျှင်ကို၊ ပဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဝေဒနာတောတိ၊ ဝေဒနာတော ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော ကုသလကမ္မပထတို့သည်၊ သုခဝေဒနာဝါ၊ သုခဝေဒနာရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဇ္ဈတ္တဝေဒနာဝါ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဒုက္ခဝေဒနာနာမ၊ ဒုက္ခဝေဒနာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မူလတောတိ၊ မူလတောဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗိပါဒိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးသောကမ္မပထတို့သည်၊ ဥာဏသမ္ပယုတ္တံ စိတ္တေန၊ ဥာဏ သမ္ပယုတ် စိတ်ဖြင့်၊ ဝိရမန္တဿ၊ ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အလောဘ အဒေါသ အမောဟဝသေန၊ အလောဘ အဒေါသ အမောဟတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ တိမူလသ၊ သုံးပါးသော မူလရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥာဏဝိပ္ပယုတ္တံစိတ္တေန၊ ဥာဏဝိပ္ပယုတ်စိတ်ဖြင့်၊ ဝိရမန္တဿ၊ ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိမူလသ၊ နှစ်ပါးသော မူလရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနဘိဇ္ဈာ၊ အနဘိဇ္ဈာသည်၊ ဥာဏသမ္ပယုတ္တံစိတ္တေန၊ ဥာဏသမ္ပယုတ်စိတ်ဖြင့်၊ ဝိရမန္တဿ၊ ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်

အား၊ နှစ်ပါးသောမူလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥါဏဝိပ္ပယုတ္တဝိတ္တ
 န၊ ဥာဏဝိပ္ပယုတ်ဝိတ်ဖြင့်၊ ဝိရမန္တံ၊ သာ၊ ကြဉ်သောဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧကမူလံ၊
 မူလတပါးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အကြောင်းကား၊ အလောဘော၊
 အလောဘသည်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မူလံ၊
 မူလသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဗျာပါဒေဝိ၊ အဗျာပါဒ်လည်း၊ ဧသေဝ၊ ဤ
 အနာဘိဇ္ဈာန်ဆိုအပ်ပြီးသောအစီအရင်သည်ပင်လျှင်၊ နယော၊ သိကြောင်း
 တည်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ အလောဘအဒေါသဝသေန၊ အလောဘ
 အဒေါသ၏အစွမ်းဖြင့်၊ နိမူလောဝ၊ မူလနှစ်ပါးရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့သိအပ်၏။ ။ တတိယာဒိနိ၊ တတိယအစ ပဉ္စမအဆုံးရှိသောသုတ်တို့
 တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်ကို၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂဝသေန၊ ရှစ်ပါးသော မဂ္ဂင်္ဂတို့၏အ
 စွမ်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓနုကာနံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိထိုက်သောဝုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဇ္ဈာ
 သယဝသေန၊ အလိုအဇ္ဈာသယနှင့်ဝပ်သဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်တည်း။ ။

၇-၁၀ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်ကို၊ ဒသမိစ္ဆတ္တသမ္ပတ္တဝသေန၊ ဆယ်
 ပါးသောမိစ္ဆတ္တဆယ်ပါးသောသမ္ပတ္တတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသတ္တသုတ်၌၊ မိစ္ဆော
 ဥာဏိနောတိ၊ မိစ္ဆော ဥာဏိနော ဟူသောဝုဒ်၏၊ မိစ္ဆော ပစ္စဝေက္ခဏာန၊
 မေါက်ပြန်ချွတ်ယွင်းသော ပစ္စဝေက္ခဏာနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မိစ္ဆော ဝိမုတ္တိကာတိ၊
 မိစ္ဆောဝိမုတ္တိကာဟူသည်ကား၊ အနိယျာနိကဝိမုတ္တိနော၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်
 ကြောင်းမဟုတ်သောမိစ္ဆောဝိမုတ္တိရှိသော သူတို့သည်၊ အကုသလဝိမုတ္တိ
 တိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သောဝိမုတ္တိတို့ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်
 ၏၊ သမ္မာဥာဏိနောတိ၊ သမ္မာဥာဏိနောဟူသည်ကား၊ သမ္မာပစ္စဝေက္ခ
 ဏာ၊ ဖျာနိဝိမောက္ခဝသည်တို့၌မမေါက်မပြန်ဖြစ်သောပစ္စဝေက္ခဏာတည်း၊
 သမ္မာဝိမုတ္တိကာတိ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိကာဟူသည်ကား၊ နိယျာနိကာယ၊ ဝဋ်မှ
 ထွက်မြောက်စေတတ်သော၊ ဖလဝိမုတ္တိယာ၊ ဖိုလ်ဟူသော ဝိမုတ္တိနှင့်၊
 သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။ ။ တတိယော၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊
 ကမ္မပထဝဂ္ဂေါ၊ ကမ္မပထဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၃-ဓာတုသံယုတ်-၁၄-စတုတ္ထဝဂ်

၁ စတုတ္ထဝဂ္ဂဿ၊ စတုတ္ထဝဂ်ဏိ၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတုဟူသည်ကား၊ ပဿိဋ္ဌာဓာတု၊ သဟဇာတ်တရားတို့၏တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သောဓာတ်တည်း။ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတုဟူသည်ကား၊ အာပန္နဓာတု၊ သဟဇာတ်တရားတို့ကို ဖွဲ့တတ်သည်ဖြစ်၍ ဖွဲ့သောဓာတ်တည်း။ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတုဟူသည်ကား၊ ပရိပါစနိယဓာတု၊ သဟဇာတ်တရားတို့ကို ရင့်စေတတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောဓာတ်တည်း။ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတုဟူသည်ကား၊ ဝိတ္ထန္တဓာတု၊ သဟဇာတ်တရားတို့ကို ထောက်ပံ့တတ် ခိုင်စေတတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောဓာတ်တည်း။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကားသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိအရာ၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ ဝိသဘိကောဋ္ဌာသာဒိဝသေန၊ ရှစ်ဆယ်သော ကောဋ္ဌာသအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကထေတဗျော၊ ဆိုသင့်၏။ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။ ၊

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အယံပထဝီဓာတုယာ အဿာဒေါတိ၊ အယံပထဝီဓာတုယာ အဿာဒေါ ဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤသုခ သောမနဿသည်၊ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ် ကို၊ နိဿယော၊ အကြောင်းပြု၍ဖြစ်သော၊ အဿာဒေါ၊ အဿာဒမည်၏၊ သွာယံ၊ ထိုပထဝီဓာတ်ကို အကြောင်းပြု၍ဖြစ်သော အဿာဒကို၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ကာယံ၊ ကိုယ် ကို၊ အတ္တန္တုမေတွာ၊ ရှေးရှုညွှတ်စေ၍၊ ဥဒရံ၊ ဝမ်းကို၊ ပသာရေတွာ၊ ဆန့်တန်း၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣမ၊ ဤကိုယ်အရပ်၌၊ အင်္ဂုလံ၊ လက်ချောင်းကို၊ ပဝေသိတုံ၊ သွင်းခြင်းငှါ၊ ဝါယမထ၊ အားထုတ်ကုန်လော၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထံ၊ မောင်းလက်ရုံးကို၊ ပသာရေတွာ၊ ဆန့်တန်း၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဧတံ၊ ထိုမောင်းလက်ရုံးကို၊ ဣမံနာမ၊ ဤမည်သောအမှုကို၊ ဝါယမထအားသစ်ကြကုန်၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဝတ္ထာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ အနိစ္စာတိအာဒိသု၊ အနိစ္စဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ ဟုတွာ၊ ရှေး၌ထင်ရှားမရှိသော်လည်းပစ္စည်း၏ ညီညွတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဘုဝါကာရေန၊ ဘင်္ဂဏသို့ရောက်သည်မှ အထက်၌မဖြစ်သောအ

ခြင်းအရာဖြင့်၊ အနိစ္စ၊ အနိစ္စမည်၏၊ ပဋိဝိဇ္ဇနာကာရေန၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း
 ၏အစွမ်းဖြင့် မပြတ်နှိပ်စက်သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခမည်၏၊
 သဘာဝဝိဂမာကာရေန၊ မိမိသဘောမှကင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 ဝိပရိကာမဓမ္မာ၊ ပေါက်ပြန့်တတ်သောသဘောရှိ၏၊ အယံပထဝီဓာတုယာ
 အာဒိနဝေါတိ၊ အယံပထဝီဓာတုယာအာဒိနဝေါဟူသည်ကား၊ ယေနအာ
 ကာရေန၊ အကြင်အနိစ္စ အဖြစ်စသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ သာ၊ ထိုပထဝီ
 ဓာတ်သည်၊ အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိ၊ ဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဝိပရိကာမဓမ္မာ၊ ပေါက်
 ပြန့်သောသဘောရှိ၏၊ အယမာကာရော၊ ဤအနိစ္စအဖြစ်စသော အခြင်း
 အရာသည်၊ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်မည်၏၊
 ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဆန္ဒရာဂဝိန
 ယောဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနန္တိ၊ ဆန္ဒရာဂဝိနယောဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံဟူသည်ကား
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အာဂမ္မ၊ ရှေးရှု၊ ရောက်၍၊ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ်၌၊
 ဆန္ဒရာဂေါ၊ ဖြစ်သောဆန္ဒရာဂကို၊ ဝိနယတိစေဝ၊ ပျောက်လည်းပျောက်
 ၏၊ ပဟိယတိစ၊ ပယ်လည်းပယ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံပနနိဗ္ဗာနံ ဝေ
 နိဗ္ဗာန်သည်သာလျှင်၊ အဿာ၊ ထိုဆန္ဒရာဂ၏၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်
 ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံအာပေါဓာတုယာအဿာဒေါ
 တိ၊ အယံအာပေါဓာတုယာအဿာဒေါဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤသူသာ
 မနဿသည်၊ အာပေါဓာတုယာ၊ အာပေါဓာတ်ကို နိဿယော၊ အကြောင်း
 ပြု၍ဖြစ်သော၊ အဿာဒေါ၊ အဿာဒမည်၏၊ သွာယံ၊ ထိုအာပေါဓာတ်ကို
 အကြောင်းပြု၍ဖြစ်သောအဿာဒကို၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အာပေါဓာ
 တုယာ၊ အာပေါဓာတ်သည်၊ ဥပ္ပဒုတံ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ အညံ့၊ သူတပါး
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ ကံ၊ ပစာမူ၍၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ နိပန္နကာလ
 တော၊ လျောင်းသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဿာဝဋ္ဌာနာဘိမုခေါ၊ ကျင်
 ယော်စွန့်ရာဌာနသို့ရှေးရှုလျက်၊ နိက္ခမတိစေဝ၊ ချေလည်းထွက်ရ၏၊ ပဝိသ
 တိစ၊ ချေလည်းဝင်ရ၏၊ အပ္ပမတ္တကံပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ ကမ္မံ
 အမှုကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော၊ အဿ၊ ထိုသူအား၊ သေဒတိန္တံ၊ ချွေးရည်
 ပိုစွတ်သော၊ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးအဝတ်သည်၊ ပိဋေတဗ္ဗတာကာရံ၊ ညှစ်အပ်သော
 အဖြစ်ဟူသောအခြင်းအရာသို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ အနူမောဒနမတ္တမိ
 အနူမောဒနာစကားမျှကိုလည်း၊ ကထေန္တံ၊ ပောပြောသော၊ အဿ၊
 ထိုရဟန်းအား၊ တာလဝဏ္ဏံ၊ ရုပ်ကို၊ ဂတ္တိတဗ္ဗံ၊ ကိုင်အပ်ကောင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မယံပန၊ မင်းမျိုးဖြစ်သောငါတို့သည်ကား၊ သာယံ၊ ညဦး

၆၀

မိုးဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဝျ-ဒုတိယတွဲ

ယာဝက။ နိပန္နာ။ အိပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပါတောဝ။ သုံးယာဝလုံးမွေ့စက်၍
 နံနက်လင်းမှပင်လျှင်။ ဥဋ္ဌဟာမ။ ထကုန်၏။ နော။ ငါတို့၏။ သရိရံ။ ကိုယ်
 သည်။ သမ္ပုဏ္ဏဗ္ဗာဓောဝိယ။ ရေဖြင့်ပြည့်သောအရိုးကဲ့သို့။ ဟောတံ။ ဖြစ်၏။
 မဟာကမ္မံ။ ကြီးသောအမှုကို။ ကရောန္တာနံ။ ပြုကုန်သော။ နော။ ငါတို့အား။
 သေဒမတ္တံပိ။ ဈေးပိုရုံမျှသည်လည်း။ ဥပ္ပန္နတိ။ ဖြစ်၏။ အသနိသဒ္ဓန္နဝိယ။
 မိန့်တံ။ ကြိုးသံနှင့်အတူ။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ ကထေန္တာနံ။ ဟောကုန်သော။ နော။
 ငါတို့၏။ သရိရေ။ ကိုယ်၌။ ဥသုမာကာရမတ္တမ္ပိ။ ပူအပ်သောအခြင်းအရာမျှ
 သည်လည်း။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၏။ ဧဝံ။ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်။
 ပဝတ္ထာနံ။ ဖြစ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝသေန။ အစွမ်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။
 သိအပ်၏။ အယံတေတေဓာတုယာအဿာဒေါတိ။ အယံတေတေဓာ
 တုယာအဿာဒေါ ဟူသည်ကား။ အယံ။ ဤသုခ သောမနဿသည်။
 တေတေဓာတုယာ။ တေတေဓာတုတို့ကို။ နိဿယော။ အကြောင်းပြု၍ဖြစ်
 သော။ အဿာဒေါ။ အဿာဒမည်၏။ သွာယံ။ ထိုတေတေဓာတုကိုအ
 ကြောင်းပြု၍ဖြစ်သောအဿာဒကို။ ယော။ အကြင်သူသည်။ သီတာဂဟဏိ
 ကော။ ချမ်းအေးသောဝမ်းမီးရှိကုန်သောသူတို့ကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ ကိ။ ပစာမူ
 ၍။ ဣမေ။ ဤသူတို့သည်။ ကိဗ္ဗိဒေဝ။ တရိုးတစ်သာဖြစ်သော။ ယာကုဘတ္တ
 ခန္ဓကမတ္တံ။ ယာဂုထမင်းခဲသွယ်မျှကို။ အဇ္ဈောဟရိတွာ။ မျို၍။ ထဒ္ဓကုန္တိ
 နော။ တင်းမာသောဝမ်းပိုက်ရှိလျက်။ နိဝီဒိတွာ။ ထိုင်၍။ သဗ္ဗရတ္တံ။ ညဉ့်
 သုံးယာဝပတ်လုံး။ အင်္ဂါရုကဇ္ဇာဟံ။ မီးမယ်ဖြူအိုးကင်းကို။ ပရိယေသန္တိ။
 ရှာကုန်ရတိ၏။ ဖုသိတ မတ္တေသုပိ။ ရေတပေါက် နှစ်ပေါက်မျှတို့သည်
 လည်း။ သရိရေ။ ကိုယ်၌။ ပတိတေသု။ ကျကုန်သည်ရှိသော်။ အင်္ဂါရုကဇ္ဇာ
 ဟံ။ မီးမယ်ဖြူအိုးကင်းကို။ ဩတ္တရိတွာ။ လွှမ်းမိုးလျက်။ ပါရုပိတွာ။ ခြုံ၍
 သာလျှင်။ နိပန္နန္တိ။ အိပ်ရကုန်၏။ မယံပန။ မင်းမျိုးဖြစ်သောငါတို့သည်ကား
 အကိထဒ္ဓမ္ပိ။ အလွန်ခက်မာသည်လည်းဖြစ်သော။ ဓံသံဝါ။ အမဲကိုလည်း
 ကောင်း။ ပူဝံဝါ။ မျှံ့ကိုလည်းကောင်း။ ခါဒါမ။ ခဲကုန်၏။ ကုန္တိပူရံ။ ဝမ်းပိုက်
 ပြည့်အောင်။ ဘတ္တံ။ ထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇာမ။ စားကုန်၏။ သဗ္ဗံ မျှိလေသမျှအလုံး
 ရံသည်။ နော။ ငါတို့အား။ တာဝဒေဝ။ ထိုခဏခြင်းသာလျှင်။ ခေဋ္ဌဝိဇ္ဇာဝိယ
 တံထွေးစိုက်ကဲ့သို့။ ဝိသီယတိ။ ကြေ၏။ သတ္တာဟဝဇ္ဇလိကာယ။ ခုနစ်ရက်
 စွေသော မိန့်တံသည်။ ဝတ္တမာနာယ။ ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်။ သရိရေ။
 ကိုယ်၌။ သီတာနုဒဟနမတ္တမ္ပိ။ အချမ်း အအေးများ ပွားတက်ရုံမျှသည်
 လည်း။ နော။ ငါတို့အား။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၏။ ဧဝံ။ ဤသို့ဆိုပြီးသော

နည်းဖြင့်၊ ပဝတ္ထာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။ အယံ ဝါယောဓာတုယာ အဿာဒေါတိ၊ အယံ ဝါ
 ယောဓာတုယာ အဿာဒေါ ဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤသုခသောမနဿ
 သည်၊ ဝါယောဓာတုယာ၊ ဝါယောဓာတ်ကို၊ နိဿယော၊ အကြောင်းပြု၍
 ဖြစ်သော၊ အဿာဒေါ၊ အဿာဒမည်၏၊ သွာယံ၊ ထို ဝါယောဓာတ်ကိုအ
 ကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သော အဿာဒကို၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အညေ၊
 တပါးကုန်သော၊ ဝါတဘီရုကေ၊ လေကို ကြောက်ကုန်သော သူတို့ကို၊
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အပ္ပမတ္တကမ္မိ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်သာလည်းဖြစ်သော၊ ကမ္မံ
 အမှုကို၊ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော၊ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏ လည်းကောင်း၊
 အနုမောဒနမတ္တမ္မိ၊ အနုမောဒနာစကားမျှကိုလည်း၊ ကထေန္တာနံ၊ ဟော
 ပြောကုန်သော၊ ဣမေသံ၊ ဤရဟန်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊
 ဝါတော၊ လေသည်၊ ဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးကျင်၏၊ ဝါဝုတမတ္တမ္မိ၊ ဝါဝုတ်အတိုင်းအ
 ရည်မျှလည်းဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ခရီးအစွန့်ကို၊ ဂတာနံ၊ သွားကုန်သော၊
 ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏၊ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေတို့သည်၊ သိဒဋ္ဌိ၊ နစ်ကုန်၏၊ ဝိဋ္ဌိ၊
 ကျောက်ရိုးသည်၊ ရုဇ္ဈတိ၊ ကျင်နာ၏၊ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့အား၊ ကုန္တိ ဝါတ
 သီသဝါတကန္တု ဝါတာဒိဟိ၊ ဝမ်းလေနာဦးခေါင်းလေနာ နားလေနာဝေဒ
 နာအစရှိသည်တို့သည်၊ နိစ္စုပဗ္ဗုတာ၊ အခါမလပ်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ တေလပာဏိတာဒိနံ၊ ဆီတင်လဲအစရှိကုန်သော၊ ဝါတဝောသဇ္ဇာနေဝ၊
 လေနာကိုငြိမ်းစေတတ်သော ဆေးတို့ကိုသာလျှင်၊ ကရောန္တာ၊ ကုမပြုရ
 ကုန်လျက်၊ အတိနာမေန္တိ၊ ကာလကိုလွန်စေကုန်၏၊ အဗ္ဘာကံပန၊ မင်းမျိုး
 ဖြစ်သောငါတို့မူကား၊ မဟာကမ္မံ၊ အမှုကြီးကို၊ ကရောန္တာနမ္မိ၊ ပြုကုန်၍
 လည်းကောင်း၊ ဟိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာဝ်ပတ်လုံး၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ က
 ထေန္တာနမ္မိ၊ ဟောကုန်၍လည်းကောင်း၊ ဧကဒိဝသေနော၊ တနေ့ခြင်းဖြင့်
 ပင်လျှင်၊ ဒသယောဇနာနိ၊ သပိယူဇနာတို့တိုင်အောင်၊ ဂန္ထိန္တာနမ္မိ၊ သွား
 ကုန်၍လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထပါဒ သံသိဒနမတ္တံဝါ၊ လက်ခြေ၏ နစ်ခြင်းမျှ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဋ္ဌိရုဇ္ဇန မတ္တံဝါ၊ ကျောက်ရိုး၏ ကျင်နာရုံမျှသည်
 လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော
 နည်းဖြင့်၊ ပဝတ္ထာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊
 ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တောဓာတုယော၊ ဤပထဝီအစရှိ
 သောဓာတ်တို့ကို၊ အဿာဒေန္တိနာမ၊ သာယာသည်မည်ကုန်၏။ ။

၆၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

အန္တညာထိန္တိ၊ အန္တညာထိဟူသည်ကား၊ အဘိဝိသိဋ္ဌေန၊ ထူးကဲသော၊ ဥာဏေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်၊ အညာသိ၊ သိတော်မူပြီး၊ အနုတ္တရံသမ္ဗုဒ္ဓံ သမ္ဗုဒ္ဓာမိန္တိ၊ အနုတ္တရံသမ္ဗုဒ္ဓာသမ္ဗောဓိံ ဟူသည်ကား၊ သမ္ဗုဒ္ဓမဖောက်မပြန်၊ သာမဉ္ဇ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သလျှင်၊ ဥတ္တရေပိ၊ ပိုတံ၊ အကဲအလွန်ကင်းသော၊ သဗ္ဗသေဋ္ဌံ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ထက်မြတ်သော၊ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ကို၊ အထဂါ၊ တနည်းကား၊ ပသဋ္ဌံ၊ မြီးမွင်းအပ်သော၊ သုန္ဓရဉ္စ၊ ကောင်းမြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ကို၊ ဗောဓိတိ၊ ဗောဓိဟူသည်ကား၊ ရုက္ခောဝိ၊ သစ်ပင်သည်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေါပိ၊ မဂ်သည် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗညုတညုတဗ္ဗိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနံပိ၊ နိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ ဗောဓိ၊ ဗောဓိခည်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ ဗောဓိရုက္ခမူလေပဌမာတိ သမ္ဗုဒ္ဓေါတိစ၊ ဗောဓိရုက္ခမူလေပဌမာတိသမ္ဗုဒ္ဓေါဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အန္တရာစ ဗောဓိံ အန္တရာစဂယန္တိစ၊ အန္တရာစဗောဓိံ အန္တရာစဂယံ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ လာသော မဟာခန္ဓကစသောပါဠိအရာ၌၊ ရုက္ခောသစ်ပင်ကို၊ ဗောဓိတိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗောဓိဂုစ္စတိစတုသုမဂ္ဂေသုညာဏန္တိ၊ ဗောဓိဂုစ္စတိစတုသုမဂ္ဂေသုညာဏံဟူ၍၊ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ လာသောပါဠိအရာ၌၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ ဗောဓိတိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပပ္ဖေါတိဗောဓိံ ဝရဘူရိမေဓသောတိ၊ ပပ္ဖေါတိဗောဓိ ဝရဘူရိ မေဓသောဟူ၍၊ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ လာသောပါဠိအရာ၌၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ ဗောဓိတိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပတွာနဗောဓိ အမတံအသင်္ခတန္တိ၊ ပတွာနဗောဓိံ အမတံအသင်္ခတံဟူ၍၊ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ လာသောပါဠိအရာ၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗောဓိတိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣပေန၊ ဤသုတ်ပါဠိအရာ၌ကား၊ ဘဂဝတော မြတ်စွာဘုရား၏ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို၊ အမိဓဗ္ဗေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သာဝကနံ၊ သာဝကတို့၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ အနုတ္တရ၊ အနုတ္တရဖြစ်သော၊ ဗောဓိ၊ ဗောဓိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအမေးတည်း၊ နဟောတိ၊ သာဝကတို့၏ အရဟတ္တမဂ်သည် အနုတ္တရ ဖြစ်သော ဗောဓိမဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဟောတိ၊ အနုတ္တရဗောဓိမဖြစ်သနည်း၊ အသဗ္ဗရုဏာဒါယကတ္တာ အလုံးစုံသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပေးတတ်သော အရဟတ္တမဂ်၏ မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဟောတိ၊ အနုတ္တရဗောဓိမဖြစ်၊ ဟိ၊ အကျယ်ပြုဦး

၆၂

အံ၊တေသံ၊ ထိုသာဝကတို့တွင်၊ ကဿပိ၊ အချို့သောသာဝက၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ အရဟတ္တဖလမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ဧတိ၊ ပေး၏၊ ကဿပိ၊ အချို့သောသာဝက၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ ဧတိ၊ ပေး၏၊ ကဿပိ၊ အချို့သောသာဝက၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိညာ၊ အဘိညာဉ်တို့ကို၊ ဧတိ၊ ပေး၏၊ ကဿပိ၊ အချို့သောသာဝက၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဋိသန္တိဒါ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့ကို၊ ဧတိ၊ ပေး၏၊ ကဿပိ၊ အချို့သောသာဝက၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ သာဝကပါရမီဉာဏံ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်ကို၊ ဧတိ၊ ပေး၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်တို့၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါပိ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်လည်း၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏမေဝ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကိုသာလျှင်၊ ဧတိ၊ ပေး၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်တို့၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါပန၊ အရဟတ္တမဂ်သည်ကား၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အဘိသေကော၊ မုဒ္ဓါဘိသိက်သည်၊ သဗ္ဗလောကီယာရိယ ဘာဝံ၊ အလုံးစုံသောလူ၏ ဣဿရိယအဖြစ်ကို၊ ဧတိဝိယ၊ ပေးသကဲ့သို့၊ သဗ္ဗဂုဏသမ္ပတ္တိံ၊ ကျေးဇူးခပင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဧတိ၊ ပေး၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ ကဿပိပိ၊ တစုံတယောက်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝက၏လည်း၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ အနုတ္တရာ၊ အနုတ္တရဖြစ်သော၊ ဗောဓိ၊ ဗောဓိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိပစ္စညာသိန္တိ၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိပစ္စညာသိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထူးမြတ်သောဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၏၊ ပစ္စေက၊ ရတော်မူ၏၊ ပဋိဝိဇ္ဇိတွာ၊ ထိုးထွင်းလျက်သိသည် ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်တော်မူ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနိံ၊ ဝန်ခံတော်မူပြီး၊ ဥဇာဉ္ဇပနမေဒဿနံဥဒပါဒိတိ၊ ဥဇာဉ္ဇပနမေဒဿနံဥဒပါဒိဟူသည်ကား၊ အဓိဂတဂုဏဒဿနသမတ္တံ၊ ရအပ်သောကျေးဇူးကိုမြင်ခြင်းငှါစွမ်း နှိုင်းသော ပစ္စဝေက္ခဏာဥာဏဉ္ဇ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်သည်လည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီး၊ အကုပ္ပါမေစေတောဝိမုတ္တိတိ၊ အကုပ္ပါမေစေတောဝိမုတ္တိဟူသည်ကား၊ မဟ္တံ၊ ငါဘုရား၏၊ အယံအရဟတ္တ ဖလဝိမုတ္တိ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောဝိမုတ္တိသည်၊ အကုပ္ပါမေပျက်အပ်သည်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုအကုပ္ပါမေစေသော စကား၌၊ ကာရဏတောစ၊ အရိယမဂ် ဟူသောအ

၆၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏတောဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အာရုံ
အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဟာကာရေဟိ၊ နှစ်ပါးသောအ
ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အကုပ္ပတာ၊ မပျက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ထင်အောင်ပြဦးအံ့၊ သာ၊ ထိုအရာဟတ္တဗိုလ်ဟူသော ဝိမုတ္တိ
သည်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂဟိ၊ မဂ်တို့ဖြင့်၊ သမုန္တိန္ဒကိလေ
သာနံ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်သောကိလေသာတို့၏၊ ပုနအနိဝတ္တနုတာယ၊
နောက်ပြီးတဖန်ပြန်ဖြစ်လာခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကာရဏတောဝါ၊
အကြောင်းအားဖြင့်လည်း၊ အကုပ္ပာ၊ မပျက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အကုပ္ပဓမ္မံ၊ မပျက်နှိုင်းကောင်းသော သဘောရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ပဝတ္တတာယ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အာ
ရမ္မဏတောဝါ၊ အာရုံအားဖြင့်လည်း၊ အကုပ္ပာ၊ မပျက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အန္တိမာတိ၊ အန္တိမဟူသည်ကား၊ ပန္တိမာ၊ နောက်၌ဖြစ်သော၊ ဇာ
တိ၊ ပဋိသန္ဓေတည်း၊ နတ္ထိဒါနိ ပုနတ္တဝေါတိ၊ နတ္ထိဒါနိပုနတ္တဝေါ ဟူသည်
ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုန၊ နောက်ပြီးတဖန်၊ အညော၊ တပါးသော၊
ဘဝေါနာမ၊ ဘဝမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ
ဥာဏံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤဒုတိယသုတ်၌၊
စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ကထိတာနိ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့
ဟောတော် မူအပ်သနည်း၊ ဟိ၊ အကျယ်ပြဦးအံ့၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်
သော၊ စတုသု၊ ပထဝီအစရှိသော ဓာတ်တို့၌၊ အဿာဒေါ၊ အဿာဒ
သည်၊ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာတည်း၊ အာဒိနဝေါ၊ အနိစ္စစသော
အာဒိနဝသည်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်
ကြောင်းနိဿရဏသည်၊ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာတည်း၊ နိရောဓဗ္ဗဇာန
နော၊ နိရောဓကိုအပြားအားဖြင့် သိကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ မဂ္ဂ
သစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာတည်း၊ ဝိည္ဇာရဝသေနဝိ၊ တပါးပါးသောဓာတ်၏လက္ခဏာ၊
အားဖြင့်ဝေဖန်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဝိည္ဇာရ၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ ကထေ
တုံ၊ ဟောပြောခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇကိယေဝ၊ သင့်သည်သာတည်း၊ ဟိ၊ အဘယ်
သို့ဝိည္ဇာရအားဖြင့် ဟောပြောခြင်းငှါသင့်သနည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤလေးပါးသော
ဓာတ်တို့တွင်၊ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ယံသုခံ၊ အကြင်
သုခသည်၊ ယံသောမနဿံ၊ အကြင် သောမနဿသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
အယံ၊ ဤသုခသောမနဿသည်၊ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏၊ အဿာ

ဒေါ၊ အသ္မာဒမည်၏။ ဣတိဇ္ဈေ၊ ဤပါဠိစကား၌၊ ပဟာနပဋိဝေဓော၊ ပဟာ
နအားဖြင့်ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော အနက်သဘောသည်၊ သမုဒယသစ္စံ၊
သမုဒယသစ္စာမည်၏။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်သည်။ ယာအနိစ္စာ၊ အံ
ကြင်အမြဲမရှိခြင်းသည်။ ယာဒုက္ခာ၊ အကြင်ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ယာပိပရိ
ဏာမဓမ္မာ၊ အကြင် ဖောက်ပြန်တတ်သော သဘောသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။
အယံ၊ ဤအနိစ္စအဖြစ်စသောသဘောသည်၊ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ်
၏၊ အာဒိနဝေ၊ အာဒိနဝမည်၏။ ဣတိဇ္ဈေ၊ ဤပါဠိစကား၌၊ ပရိညာပဋိဝေ
ဓော၊ ပရိညာအားဖြင့်ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်
သဘောသည်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ်
၌၊ ယောဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကိုဖျောက်ခြင်းသည်။ ယော
ယံဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကိုပယ်ခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊
ဤသို့ဆန္ဒရာဂကို ဖျောက်ခြင်းပယ်ခြင်းသည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီ
ဓာတ်၏၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းမည်၏။ ဣတိဇ္ဈေ၊ ဤပါဠိစကား
၌၊ သန္တိကိရိယာယ ပဋိဝေဓော၊ မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့် ထိုးထွင်း
၍သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက် သဘောသည်။ နိရောဓသစ္စံ၊
နိရောဓသစ္စာမည်၏။ ဝီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုဌာနေသု၊ အသ္မာဒ
အာဒိနဝနိဿရဏဟူသော ဤအရာတို့၌၊ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်မဖောက်မပြန်
သောအားဖြင့်မြင်ခြင်းဟူသော သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ယောသင်္ကပ္ပေ၊ အကြင်
ကောင်းသော ကြံခြင်းဟူသော သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ ယာဝါစာ၊ အကြင်
ဝစီဒုစရိုက်မှကြဉ်ခြင်း ဟူသော သမ္မာဝါစာသည်။ ယောကမ္မန္တော၊ အ
ကြင်ကာယဒုစရိုက်မှကြဉ်ခြင်းဟူသော သမ္မာကမ္မန္တသည်။ ယောအာဇီ
ဝေ၊ အကြင်ကာယဒုစရိုက်ဝစီဒုစရိုက်မှကြဉ်ခြင်းဟူသော သမ္မာအာဇီ
ဝသည်။ ယောဝါယာမော၊ အကြင်ကောင်းသော လုံ့လဟူသော သမ္မာဝါ
ယမသည်။ ယာသတိ၊ အကြင်ကောင်းသော အောက်မေ့ခြင်း ဟူသော
သမ္မာသတိသည်။ ယောသမာဓိ၊ အကြင်ကောင်းသော တည်ကြည်ခြင်း
ဟူသော သမ္မာသမာဓိသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အယံဘာဝနာ ပဋိဝေဓော၊ ဤ
ဘာဝနာအားဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်
သဘောသည်။ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္ထာရဝသေနဝိ၊
တပါးပါးသောဓာတ်၏ လက္ခဏာအားဖြင့် ဝေဝနီခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
ဝိတ္ထာရ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ ကထေဝု၊ ဟောပြောခြင်း၌၊ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊

၆၆ နိဗ္ဗာန်ဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သင့်သည်သာတည်း။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်ဒုတိယသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။
ဒုတိယံ။ ဒုတိယသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ။ တတိယသုတ်၌။ အစရိန္တိ။ အစရိဟူသည်ကား။ ဥာဏ
စာရေန။ ဥာဏဟူသောအဖြစ်ဖြင့်။ အစရိ။ ကျင်လည်ပြီ။ အနုဘဝနစရေ
န။ မပြတ်ဖြစ်ခြင်းဟူသော ကျင်လည်ခြင်းဖြင့်။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအ
နက်တည်း။ ယာဝတာတိ။ ယာဝတာဟူသည်ကား။ ယတ္ထကာ။ အကြင်မျှ
လောက်သောပါဠိ၌။ ။ တတိယံ။ တတိယသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ။ စတုတ္ထသုတ်၌။ နိဿယဉာတိအာဒိနိ။ နိဿယဉာတိသို့အစ
ရှိသောပုဒ်တို့ကို။ အာဒိတော။ အစမှ။ ဝတ္ထုပဋိသေဓေန။ နေဝဟူသော ပုဒ်၌
ဆိုအပ်သော နအက္ခရာဟူသော ပဋိသေဓနှင့်။ ယောဇေတွာ။ ယှဉ်၍။
နိဿယဉာ။ မထွက်မလွတ်မကျတ်နိုင်ကုန်သည်သာတည်း။ နိဿယဉာ။
အမြဲစပ်ကုန်သည်သာတည်း။ နိဗ္ဗယဉာ။ အမြဲယှဉ်ကုန်သည်သာတည်း။
နိမိမရိယာဒိကတေန။ အထူးအားဖြင့် ပိုင်းခြား၍ယူခြင်းကို ပြုအပ်သည်
မဟုတ်သော။ စေတသ။ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရိသု။ နေကုန်၏။ ဣတိဝေ။ ဤသို့
ယောဇနာခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။ သိအပ်ကုန်၏။ ဒုတိယနယော။ ယတောစ
ခေါက်ကွေ့ဝေ အစရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သောဒုတိယနည်း၌။ ဝိမရိ
ယာဒိကတေနာတိ။ ဝိမရိယာဒိကတေနဟူသည်ကား။ နိမ္မရိယာဒေန။ အ
ပိုင်းအခြားမရှိသဖြင့်။ ကတေန။ ပြုအပ်သော။ တတ္ထ။ ထိုဝိမရိယာဒိကတေန
ဟူသောပါဠိစကား၌။ မရိယာဒါ။ ပိုင်းခြား၍ယူခြင်းဟူသော မရိယာဒုဂ္ဂ
သည်။ ကိလေသမရိယာဒါ။ ကိလေသမရိယာဒတို့လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇမရိ
ယာဒါ။ ဝဇ္ဇမရိယာဒတို့ လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒုဝိဓော။ နှစ်ပါးအပြား
ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထစ။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်လည်း။ ယဿ။
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပဗ္ဗာ။ ထက်ဝက်ကုန်သော။ ကိလေသာ။ ကိလေ
သာတို့ကို။ ပဟိနာ။ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဥပဗ္ဗာ။ ထက်ဝက်ကုန်သော။ ကိလေ
သာ။ ကိလေသာတို့ကို။ အပ္ပဟိနာ။ မပယ်အပ်ကုန်။ ပန။ ထိုမှတစ်ပါး။ ဥပဗ္ဗာ။
ထက်ဝက်သော။ ဝဇ္ဇံဝါ။ ဝဇ္ဇံကိုလည်း။ ပဟိနံ။ ပယ်အပ်၏။ ဥပဗ္ဗာ။ ထက်
ဝက်သော။ ဝဇ္ဇံဝါ။ ဝဇ္ဇံကိုလည်း။ အပ္ပဟိနံ။ မပယ်အပ်။ တဿ။ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိတ္တံ။ စိတ်သည်။ ပဟိနကိလေသေဝါ။ ပယ်အပ်သော ကိလေ
သာတို့ကို လည်းကောင်း။ ပဟိနဝဇ္ဇံဝါ။ ပယ်အပ်သော ဝဇ္ဇံကို လည်း
ကောင်း။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဝိမရိယာဒိကတံ။ အထူးအားဖြင့် ပိုင်းခြား၍
ယူခြင်းကို ပြုအပ်သည် မည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အပ္ပဟိန ကိလေ

သေဝါ၊ မပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့ကို လည်းကောင်း၊ အပ္ပတိန ဝနံဝါ၊ မပယ်အပ်သောဝနံကို လည်းကောင်း၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ နိမိမရိ ယာဒိကတံ၊ ပိုင်းခြား၍ယူခြင်းကိုပြုအပ်သည်မမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ ပန၊ အထူးကား၊ ဣမ၊ ဤ၊ ဣတိယနည်း၌၊ ဥဘယဿာပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော မရိယာဒေ၏လည်း၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိမရိယာဒိက တေနစေတသာတိ၊ ဝိမရိယာဒိကတေန စေတသာဟူသော စကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ မရိယာဒံ၊ ပိုင်းခြား၍ယူခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဌိတေန၊ တည်သော၊ အတိက္ကန္တ မရိယာဒေန၊ လွန်သော အပိုင်းအခြားရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ တိသုပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသု သုတ္တေသု၊ ဤဣတိယ အစရှိ သောသုတ်တို့၌၊ စတုသစ္စမေဝ၊ လေးပါးသော သစ္စာအပေါင်းကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဝိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဧကန္တဒုက္ခာတိ၊ ဧကန္တဒုက္ခာဟူသည်ကား၊ အတိက္ကမိတွာ၊ မီးတောက်မီးသျှံ၏အဖြစ်ကိုလွန်၍၊ ဌိတဿ၊ တည်သော မီးကျိုးရ၏၊ တတ္ထကာရောပိယ၊ ရဲရဲညီသောအခြင်းအရာကဲ့သို့၊ ဧကန္တေန စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဒုက္ခာဇေ၊ ဒုက္ခသည်သာလျှင်တည်း၊ ဒုက္ခာနုပတိတာတိ ဒုက္ခာနုပတိတာဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခေန၊ ဒုက္ခသို့၊ အနုပတိတာ၊ မပြတ်ကု သည်၊ ဒုက္ခာဝက္ကန္တာတိ၊ ဒုက္ခာဝက္ကန္တာဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခေန၊ ဒုက္ခသို့၊ ဩက္ကန္တာ၊ သက်သည်၊ ဩတိဏ္ဏာ၊ ကျရောသည်၊ သုခါတိ၊ သုခါဟူသည် ကား၊ သုခဝေဒနာယ၊ သုခဝေဒနာ၏၊ ပစ္စယာတူတာ၊ ပစ္စည်းဖြစ်၍ဖြစ်သည် ဇေံ၊ ဤဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောဝုဒ်တို့၌၊ အတ္ထော အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမေသိံသုတ္တေ၊ ဤပဉ္စမသုတ်၌၊ ဒုက္ခ လက္ခဏံ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဝိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်တည်း။ ။

၆-၁၀ ဆဋ္ဌသတ္တမေသု၊ ဆဋ္ဌသုတ်သတ္တမသုတ်တို့၌၊ ဝိဝနံ၊ ဝနံ၏ကင်း ခြင်းကို၊ ကဝိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန် သောသုတ်တို့၌၊ စတုသစ္စမေဝ၊ လေးပါးသော သစ္စာအပေါင်းကိုသာလျှင် ကဝိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဆဋ္ဌာဒိနိ၊ ဆဋ္ဌအစ-ဒဿမအဆုံးရှိသောသုတ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗိတာနိ၊ ပြီးခြင်း

၆၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သို့ရောက်ကုန်ပြီ။ ၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။ ၊ ဓာတုသံယုတ္တံ၊ ဓာတုသံယုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄-အနမတဂ္ဂသံယုတ်၊ ၁၅ - ပဌမဝဂ်။

၂၀ အနမတဂ္ဂသံယုတ္တဿ၊ အနမတဂ္ဂသံယုတ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အနမတဂ္ဂေါတိ၊ အနမတဂ္ဂေါဟူသည်ကား။ အနုအမတဂ္ဂေါ၊ လျှောက်၍မသိအပ်သော အစွန်းရှိ၏။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး ဝဿသဟသံ၊ အနှစ်တထောင်ပတ်လုံး၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်။ အနုဂစ္ဆံ၊ ပိ၊ လျှောက်၍လည်း။ အမတဂ္ဂေါ၊ မသိအပ်သောအစွန်းရှိ၏။ အဝိဒိတဂ္ဂေါ၊ မထင်သောအစွန်းရှိ၏။ ဣတောဝါ၊ ဤကာလမှလည်းကောင်း၊ ဧတ္ထောဝါ၊ ထိုကာလမှလည်းကောင်း။ အဿ၊ ထိုသံသရာ၏။ အဂ္ဂံ၊ အစွန်းကို။ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ နိသတ္တာ၊ မတတ်စကောင်း။ အပရိစ္ဆိန္နပုဗ္ဗာပရကောဓိကော၊ မပိုင်းခြားအပ်သောရှေ့ အစွန်းနောက်အစွန်းရှိ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ သံသာရောတိ၊ သံသာရောဟူသည်ကား။ ခန္ဓာဒိနံ၊ ခန္ဓာငါးပါးအစရှိသည်တို့၏။ အဝိစ္ဆိန္နပဝတ္တာ၊ မပြတ်ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ပဋိပါဋိအစဉ်တည်း။ ပုဗ္ဗာကောဓိနပညာယတိတိ၊ ပုဗ္ဗာကောဓိန ပညာယတိဟူသည်ကား။ ပုရိမမရိယာဒါ၊ ရှေ့ဖြစ်သောအပိုင်းအခြားသည်။ နဒိဿတိ၊ မထင်၊ ယဒဂ္ဂေနစ၊ အကြင်အစွန်းဖြင့်လည်း။ အဿ၊ ထိုသံသရာ၏။ ပုရိမကောဓိ၊ ရှေ့၌ဖြစ်သောအပိုင်းအခြားသည်။ နပညာယတိ၊ မထင်၊ တဒဂ္ဂေနစ၊ ထိုအစွန်းဖြင့်သာလျှင်။ ပစ္ဆိမာပိကောဓိ၊ နောက်၌ဖြစ်သောအပိုင်းအခြားသည်လည်း။ နပညာယတိ၊ မထင်၊ သတ္တာပန၊ သတ္တဝါတို့သည်ကား ဝေမဇ္ဈယေဝ၊ သံသရာအလယ်၌သာလျှင်။ သံသရန္တိ၊ ထိုဘဝမှဤဘဝသို့ ဤဘဝမှထိုဘဝသို့တပြောင်းပြန်ပြန်ပြေးသွားကျင်လည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ မရိယာဒါနံဂစ္ဆေယျာတိ၊ မရိယာဒါနံဂစ္ဆေယျဟူသော ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာ၏။ ခုဒ္ဒကတ္တာ၊ နည်းငယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ ဗာဟိရသမယသ္မိံ၊ သာသနာတော်မှအပဖြစ်သောတိတ္ထိဘောင်၌။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ပရိတ္ထော၊ နည်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပမာ၊ ဥပမာကား။ မဟတိ၊ ကြီးကျယ်သည်။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ။ ဥပမာအသို့ကြီးကျယ်သနည်း။ အယံ သူကရော၊ ဤ
ဝက်သည်၊ ဟတ္ထိဝိယ၊ ဆင်ကဲ့သို့တည်း။ ဂေါဏောဝိယ၊ နွားကဲ့သို့တည်း။
အယံ တဋ္ဌာကံ၊ ဤတဘက်ဆည်ကန်သည်။ သမုဒ္ဒေါဝိယ၊ သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ ထိုဝက်တဘက်
ဆည်ကန်တို့၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ဆင်နွားသမုဒ္ဒရာနှင့်တူသော၊ ပမာဏံ၊
အပြင်အလျားပမာဏသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ ပန၊ ထိုမှ
တပါး၊ ဗုဒ္ဓသမယေ၊ မြတ်စွာတရားသာသနာတော်၌၊ ဥပမာ၊ ဥပမာသည်
ပရိတ္တာ၊ နည်းသည်။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ မဟာ၊ ကြီးကျယ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိ၌၊ ဧကောဓမ္မုဒ္ဓိပေါ၊ ဓမ္မုဒ္ဓိတ
ကျွန်းကို၊ ဂဟိတော၊ ပူတော်မူအပ်၏။ ပန၊ ယင်းသို့ယူတော်မူအပ်သော်
လည်း၊ ဧဝူပါနံ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဓမ္မုဒ္ဓိပါနံ၊ ဓမ္မုဒ္ဓိတကျွန်းတို့၏၊
သတေဝိ၊ အရာ၌လည်းကောင်း။ သဟဿေဝိ၊ အထောင်၌လည်းကောင်း။
သတသဟဿေဝိ၊ အသိန်း၌လည်းကောင်း။ တိဏာဒိနိ၊ မြက်ထင်းအစရှိ
သည်တို့ကို။ တေနဥပက္ကမေန၊ ထိုသို့ချတ်ဖြတ်ရုံးစုလျက်လက်လေးသစ်
လက်လေးသစ်အပိုင်းပြုပြီးမှချခြင်းဟူသော လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယာဒါနံ၊ ဆုံး
ခြင်းကုန်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ ပရိသဿ၊ ယေဘျား၏၊
မာတုမာတရော၊ အမိအဆက်ဆက်သည်။ ပရိယာဒါနံ၊ ဆုံးခြင်းကုန်ခြင်း
သို့၊ နတွေဝဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်နိုင်ကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိအတ္ထော၊
ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဧဝိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒုက္ခံပစ္စနုဘူတန္တိ၊ ဒုက္ခံပစ္စ
နုဘူတံဟူသည်ကား၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊
အနုဘူတံ၊ ခံစားတူးထွလေပြီ။ တိဗ္ဗန္တိ၊ တိဗ္ဗဟူသောသဒ္ဓါသည်။ တဿေ
ဝ၊ ထိုဒုက္ခသဒ္ဓါ၏သာယျှင်၊ ဧဝစနံ၊ ဧဝဝုစကားတွယ်သဒ္ဓါတည်း။ ဗျသ
နန္တိ၊ ဗျသနံဟူ သည်ကား၊ ဥာတိဗျသနာဒိ အနေကဝိဝံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏
ပျက်စီးခြင်းအစရှိသည် များသောအပြားရှိသော ဗျသနကို၊ ကဋ္ဌသိတိ၊
ကဋ္ဌသိဟူသည်ကား၊ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပထဝီ
ယေဝ၊ မြေကြီးပင်လျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ၊ သာ၊ ထိုမြေကြီးကို၊
ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ မရုန္တေဟိ၊ သေရုကုန်သောသူတို့သည်။ သရီရနိက္ခပေ
န၊ ကိုယ်ကောင်ကိုပစ်ချခြင်းဖြင့်၊ ဝဇှိတာ၊ ပွားစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ အလမေဝါတိ၊ အလမေဝဟူသည်ကား၊ ယုတ္တမေဝ၊ သင့်တော့သည်
သာတည်း။ ။ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။ ။

၇၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ဒုတိယတွဲ၊

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ မဟာပထဝိန္ဒြိယံ၊ မဟာပထဝိဟူသည် ကား၊ စက္ကဝါဠပရိယန္တံ၊ စကြာဝဠာတောင်အဆုံးရှိသော၊ မဟာပထဝိ၊ မြေကြီးကို၊ နိက္ခိပေယျာတိ၊ နိက္ခိပေယျဟူသည်ကား၊ တံပထဝိ၊ ထိုစကြာ ဝဠာတောင်အဆုံးရှိသော မဟာပထဝိကို၊ ဘိန္ဒုတွာ၊ ခွဲ၍၊ ဂုတ္တပ္ပမာဏံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောကလေးစေ့ပမာဏရှိသော၊ ဂုဠိကံ၊ အလုံးအခဲကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ရာ၌၊ ဌပေယျ၊ ချထားရာ၏၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်တည်း ၊

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ကန္တန္တာနန္တိ၊ ကန္တန္တာနံဟူသည်ကား၊ သသဒ္ဓရုဒမာနာနံ၊ အသံနှင့်တကွ မြည်တန်း ငိုယိုကုန်သော၊ အသုပ သန္တန္တိ၊ အသုပသန္တဟူသည်ကား၊ သန္တိတံ၊ ယိုစီးသော၊ ပဝတ္တံ၊ ယိုစီး သောအစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော မျက်ရည်သည်၊ စတုသုမဟာသမုဒ္ဒေသုတိ၊ စ တုသုမဟာသမုဒ္ဒေသုဟူသည်ကား၊ သိနေရုရသ္မိတိ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်း ၏ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်၊ ပရိန္တိန္တေသု၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်သော၊ စတုသုမဟာသ မုဒ္ဒေသု၊ လေးစင်းသောမဟာသမုဒ္ဒရာတို့၌၊ ဟိ၊ ဖွင့်၍ပြပြီးအံ့၊ သိနေရုသမ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၏၊ ပါစိနပသံ၊ အရှေ့မျက်နှာနံပါးသည်၊ ဂေတမယံ၊ ငွေစင်ဖြင့်ပြီး၏၊ ဒက္ခိဏပသံ၊ တောင်မျက်နှာနံပါးသည်၊ မဏိမယံ၊ ဣန္ဒြိ နီလာမြဖြင့်ပြီး၏၊ ပန္တိမပသံ၊ အနောက်မျက်နှာနံပါးသည်၊ ဖလိကမယံ၊ ဖလ်ကျောံဖြင့်ပြီး၏၊ ဥတ္တရပသံ၊ ဖြောံမျက်နှာနံပါးသည်၊ သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေစင်ဖြင့်ပြီး၏၊ ပုဗ္ဗဒက္ခိဏပသေဟိ၊ အရှေ့တောင်ထောင့် မျက်နှာနံပါး တို့မှ၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်သော၊ ဂေတမဏိရသ္မိယော၊ ငွေရည်ဣန္ဒြိနီလာမြ ကျောက်ရောင်ခြည်တို့သည်၊ ဧကတောဟုတွာ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ကုန် ၍၊ မဟာသမုဒ္ဒဝိဇ္ဇေန၊ မဟာသမုဒ္ဒရာအပြင်ဖြင့်၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ စက္ကဝါဠ ပဗ္ဗတံ၊ စကြာဝဠာတောင်ကို၊ အာဟတ္တံ၊ ထိခိုက်၍၊ တိဠန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဒက္ခိဏပန္တိမ ပသေဟိ၊ အနောက် တောင်ထောင့် မျက်နှာ နံပါးတို့မှ၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်သော၊ မဏိဖလိကရသ္မိယော၊ ဣန္ဒြိနီလာမြဖလ်ရောင် ခြည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပန္တိမုတ္တရပသေဟိ၊ အနောက်မြောက် ထောင့်မျက်နှာနံပါးတို့မှ၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်သော၊ ဖလိကသုဝဏ္ဏရသ္မိ ယော၊ ဖလ်ရွှေရောင်ခြည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရပါစိနပသေဟိ၊ အရှေ့မြောက်ထောင့် မျက်နှာနံပါးတို့မှ၊ သုဝဏ္ဏဂေတမဏိရသ္မိယော၊ ရွှေငွေ ရောင်ခြည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧကတောဟုတွာ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ် ကုန်၍၊ မဟာသမုဒ္ဒဝိဇ္ဇေန၊ မဟာသမုဒ္ဒရာအပြင်ဖြင့်၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ စက္က

ဝါဠုပဗ္ဗတံ၊ စကြာဝဠာတောင်ကို၊ အာဟာရ၊ ထိခိုက်၍၊ ထိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်
 ၏၊ တာသံရသ္မိနံ၊ ထိုအထောင့်လေးဘက်တို့မှ ထွက်ကုန်သောရောင်ခြည်
 တို့၏၊ အန္တရေသု၊ အတွင်းတို့၌၊ စတ္တာရော၊ လေးစင်းကုန်သော၊ မဟာသ
 မုဒ္ဒါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသမုဒ္ဒရာ
 တို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ စတုသုမဟာသမုဒ္ဒေသုတိ၊ စတုသုမဟာသမုဒ္ဒေ
 သုဟူသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ ခြံတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ဥာတိဗျသနန္တိ အာဒိသု၊ ဥာတိဗျသနံဤသို့ အစရှိသောပါဠိတို့၌၊
 ဗျသနန္တိ၊ ဗျသနံဟူသည်ကား၊ ဝိနာသနံ၊ အထူးသဖြင့်ကုန်ခန်းခြင်း၊ ဝိနာ
 သော၊ ပျက်စီးခြင်း၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ဥာတိနံ၊ ဆွေမျိုး
 တို့၏၊ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဥာတိဗျသနံ၊ ဥာတိဗျသနမည်၏၊ ဘောဂါ
 နံ၊ စည်းစိမ်တို့၏၊ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဘောဂဗျသနံ၊ ဘောဂဗျသန
 မည်၏၊ ရောဂါပန၊ အနာသည်ကား၊ သယမေဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အာရော
 ဂျံ၊ အနာကင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိယသတိဝိနာသေတိ၊ ပျက်စီးတတ်၏၊
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗျသနံ၊ ဗျသနမည်၏၊ ရောဂေါစ၊ ရောဂါသည်ပင်လျှင်၊
 ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်း၊ ရောဂဗျသနံ၊ ရောဂါသည်ပင်လျှင်ပျက်စီးခြင်း၊
 တတိယံ၊ တတိယသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ မာတုထညန္တိ၊ မာတုထညံဟူသည်
 ကား၊ ဧကနာမိကာယ၊ တူသော အမည်သညာရှိသော၊ မနုဿမာတု၊
 လူဖြစ်သောအမိ၏၊ ခိရံ၊ နို့၊ ရည်သည်၊ ဟိ၊ ဖွင့်၍ပြဦးအံ့၊ ဂဏ္ဍုပ္ပါဒကိရိလ္လိ
 ကာဒိသုဝါ၊ တီး-ခြ-ပိုး-ရူအစရှိသော သတ္တဝါတို့၌ လည်းကောင်း၊ မန္တ
 ကန္တပါဒိသုဝါ၊ ငါး-လိပ်အစရှိသောသတ္တဝါတို့၌လည်းကောင်း၊ ပက္ခိဇာ
 တေသုဝါ၊ ဌက်ဇာတိရှိသောသတ္တဝါတို့၌လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တကာလေ၊
 ဖြစ်သောကာလ၌၊ ဣမေသံသတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏၊ မာတု၊ အမိအား၊
 ခိရမေဝ၊ နို့၊ ရည်သည်ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဗေသုမဟိ သာဒိသု၊ ဆိတ်
 သမင်ကွဲ အစရှိသော သတ္တဝါတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တကာလေ၊ ဖြစ်သောကာလ၌၊
 ဣမေသံသတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏၊ မာတု၊ အမိအား၊ ခိရံ၊ နို့၊ ရည်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ မနုဿေသုလုတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တကာလေ၊ ဖြစ်သော
 ကာလ၌၊ ဣမေသံသတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏၊ မာတု၊ အမိအား၊ ခိရံ၊ နို့၊ ရည်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ အဇာဒိကာလေစ၊ ဆိတ်သတ္တဝါ
 အစရှိသည်ဖြစ်သော ကာလ၌ လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစာဝိ၊ လူဖြစ်
 သည့်ကာလ၌လည်းကောင်း၊ ဒေဝီ၊ ဒေဝီဟူသောအမည်၊ သုမနာ၊ သုမန

၂၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဟူသောအမည်၊ တိဿ၊ တိဿဟူသောအမည်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့သောနည်း
ဖြင့်၊ နာနာနာမိကာနံ၊ အထူးထူးသောအမည်သညာရှိကုန်သောအမိတ်၏
ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တကာလေ၊ ဖြစ်သောကာလ၌၊ အဂဟေတွာ၊ မပုဗ္ဗေ
တိဿ၊ တိဿ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကနာမိကာယဇေ၊ တူသောအမည်သညာရှိ
သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ မာတု၊ အမိ၏၊ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တကာလေ၊
ဖြစ်သော ကာလ၌၊ ပီတံ၊ သောက်ဖို့၊ အပ်သော၊ ထည့်၊ နို့ရည်သည်၊
စတုသုမဟာသမုဒ္ဒေသု၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းတို့၌၊ ဥဒကတော၊ ရေထက်၊
ဗဟုတရံ၊ များ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထ
သုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ သက္ကာပနဘန္တေတိ၊ သက္ကာပနဘန္တေဟူသည်
ကား၊ ကိရု၊ ထင်စွာပြုပြီးအံ့သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ စိန္တေသိ၊ အကြံ
ဖြစ်၏၊ ကိ၊ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့အကြံဖြစ်သနည်း၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အနမတဂ္ဂဿ၊ အစမထင်သော၊ သံသာရဿ၊ သံသရာ၏၊ ဒိဃတ
မတ္တာ၊ ရှည်သောအဝိဇ္ဇာဟူသောအဓိကံရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ နသုကရံန
သုကရန္တိ၊ နသုကရံနသုကရံဟူ၍၊ ကထေတိယေဝ၊ မိန့်တော်မူသည်သာ
လျှင်တည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ နန္တိန္ဒတိ၊ မပြတ်နှိုင်းသနည်း၊ ဥပမံ၊
ဥပမာကို၊ ကာရာပေတုံ၊ ပြုစေခြင်းငှါ၊ သက္ကာနုခေါ၊ တတ်ကောင်းပါအံ့
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ အကြံဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇံ၊ ဤ
သက္ကာပနဘန္တေဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်သတည်း၊ ကာသိ
ကောနာတိ၊ ကာသိကောနဟူသည်ကား၊ တယောကပ္ပါသံသု၊ ဝါချည်သုံးမျှင်
တို့ကို၊ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကန္တိ၊ တသုတ္တမယေ
န၊ ငင်အပ်သောချည်ဖြင့်ရက်သော၊ အတိသုရမဝတ္ထေန၊ အလွန်နူးညံ့သော
ပုဆိုးဖြင့်၊ တေန၊ ထိုအလွန်နူးညံ့သော ကာသိထည်မျိုးပုဆိုး အဝတ်ဖြင့်
ပရိမဇ္ဇေ၊ ပွတ်တိုက်သည်ရှိသော်၊ ကိတ္တကံ၊ အတိမျှ၊ ဝိယေယျပန၊ ကုန်ရာ
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ သာသပတ္တိံ၊ မန်ညင်းစေ့မျှ၊ ဝိယေယျ၊
ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေအပ်၏၊ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ အယသံနဂရန္တိ၊ အယသံနဂရံဟူသည်ကား၊
အယသေန၊ သံဖြင့်ပြီးသော၊ ပါကာရေန၊ တံတိုင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ရံအပ်
သော၊ နဂရံ၊ မြို့သည်၊ အန္တောပန၊ အရံတံတိုင်း၏ အတွင်း၌ကား၊ အယ
သေတိ၊ သံဖြင့်ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကောသုမိကာဒိပါသာဒေဟိ၊ ထုံတဆင့်
အစရှိသည်ဖြစ်သော ပြာသာဒ်တို့နှင့်၊ နအေကိဏ္ဍံ၊ ရောသြင်းသည်မဟုတ်၊

ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ အဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ငှတ်အပ်၏။ ။ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်တည်း။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ အနုဿရေယျန္တိ၊ အနုဿရေယျံဟူသည့်ကား၊ ဇေကေန၊ တဦးသောဆဋ္ဌာဘိညသောဝကသည်း။ ကဗ္ဗသတသဟဿ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကို၊ အနုဿရိတေ၊ လျှော့၍အောက်မေ့သည်ရှိသော် အပရော၊ တဦးသောဆဋ္ဌာဘိညသောဝကသည်း။ တဿ၊ ထိုတဦးသောဆဋ္ဌာဘိညသောဝက၏၊ ဌိတဋ္ဌာနတော၊ အောက်မေ့၍တည်ရပ်ရာကမ္ဘာတသိန်းမှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ သတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကို၊ အညေဝိ၊ ထိုမှတခြား၊ နှစ်ပါးသော သာဝကတို့ကလည်း၊ အညံ၊ အရှင်သခင်တို့အောက်မေ့၍တည်ရပ်ရာကမ္ဘာမှတပါးသော ကမ္ဘာတသိန်းကို၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်၊ စတ္တာရာပိ၊ လေးဦးသော ဆဋ္ဌာဘိညသောဝကတို့သည်လည်း၊ စတ္တာရိသတသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာလေးသိန်းတို့ကို၊ အနုဿရေယျံ၊ လျှောက်၍ အောက်မေ့ကုန်ရာ၏။ ။သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်တည်း။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ယာတေသိတ္တိအန္တရေဝါလိကာတိ၊ ယာတေသိတ္တိအန္တရေဝါလိကာ ဟူသည့်ကား၊ အာယာမတော၊ အလျားအားဖြင့်၊ ပဉ္စယောဇနသတိကေ၊ ယူဇန၁၀းရာရှိသော၊ တေသိတ္တိအန္တရေ၊ ဤသမုဒ္ဒရာဖြင့်ဝိုင်းခြားအပ်သောအရပ်၏ အတွင်း၌၊ ယာဝါလိကာ၊ အကြင်သဲရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာဝါလိကာ၊ ထိုသဲရကို၊ ။အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်တည်း။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုဘွယ်ဆိုခွင့်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ။ နဝမံ၊ နဝမသုတ်တည်း။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ အဋ္ဌိကင်္ဂလောတိအာဒိနိ၊ အဋ္ဌိကင်္ဂလော ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ တိကင်္ဂမိ၊ သုံးပုဒ်တို့သည်လည်း၊ ရာသိဝေဝစနာနေဝ၊ ရာသီ၏ဝေရပ်ပရိယာယ်သဒ္ဓါတို့သာတည်း။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဣမေသံသတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏၊ သအဋ္ဌိကာလတော၊ အရိုးရှိကောင်းသောကာလသက်၊ အနုဋ္ဌိကာလောဝ၊ အရိုးမရှိကောင်းသော ကာလသည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရော၊ အလွန်များ၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂဏ္ဍုပ္ပါဒကောဒိပါဏဘူတာနံ၊ တိအစရှိသောသတ္တဝါ၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ အဋ္ဌိမေဝ၊ အရိုးသည်ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မန္တကန္တပါဒိဘူတာနံ၊ ငါးလိပ် အစရှိသော သတ္တဝါ၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော။

၇၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဣမေသံပန၊ ဤသတ္တဝါတို့ အားကား၊ အဋ္ဌိမဝ၊ အရိုးသည်သာလျှင်၊
 ဗဟုတရံ၊ အလွန်များ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနဋ္ဌိကာလဉ္စ၊ အရိုးမရှိ
 သည်သတ္တဝါဖြစ်သောကာလကို လည်းကောင်း၊ ဗဟုအဋ္ဌိကာလဉ္စ၊ များ
 သောအရိုးရှိသည် သတ္တဝါဖြစ်သောကာလကို လည်းကောင်း၊ အဂဟော
 တွာ၊ မယူမူ၍၊ သမဋ္ဌိကာလေဝ၊ မျှတသော အခြင်းအရာဖြင့်ရအပ်သော
 အရိုးရှိသည်ကာလကိုသာလျှင်၊ ဂဟောတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏၊ ဥတ္တရောဂိဇ္ဈ
 ကုဋ သာ၊ ကိ၊ ဥတ္တရော ဂိဇ္ဈကုဋ သာ ဟူသည်ကား၊ ဂိဇ္ဈကုဋ သာ၊ ဂိဇ္ဈ
 ကုဋ်တောင်၏၊ ဥတ္တရပဿေ၊ မြောက်မျက်နှာနံပါး၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊
 မဂဓာနံဂိရိဗ္ဗဇေတိ၊ မဂဓာနံဂိရိဗ္ဗဇေ ဟူသည်ကား၊ မဂဓရဋ္ဌဿ၊ မဂဓ
 ရာဇ်တိုင်း၏၊ ဂိရိဗ္ဗဇေဂိရိပရိက္ခေပေ၊ ငါးလုံးသောတောင် ရံသည်ဖြစ်၍
 ဂိရိဗ္ဗဇေဟုရအပ်သောအမည်ရှိသောရာဇ်ဂြိုဟ်ပြည်ကြီး၌၊ ဌိတော၊ တည်
 သော၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဒ်တို့၌
 သေသံ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသောအနက်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်
 သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒဿမသုတ် အဖွင့်အပြီးတည်း၊
 ဒဿမံ၊ ဒဿမသုတ်တည်း၊ ပဌမဝဂ္ဂေ၊ ပဌမဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-အနုမတဂ္ဂသံယုတ်-၁၆-ဒုတိယဝဂ်၊

၁ ဒုတိယဝဂ္ဂဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဒုဂ္ဂတန္တိ၊ ဒုဂ္ဂ
 တံ ဟူသည်ကား၊ ဒဿန္တံ၊ ဆင်းရဲ သာ၊ ကပဏံ၊ အထိ၊ ကျန်သော၊ ဒုဉ္စပေ
 တန္တိ၊ ဒုဉ္စပေတံဟူသည်ကား၊ ဒုသဗ္ဗောနေဟိ၊ မလှသောသဗ္ဗောန်ရှိကုန်
 သော၊ ဘတ္တပါဒေဟိ၊ လက်ခြေတို့နှင့်၊ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ပဌမံ၊ ပဌမ
 သုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သုခိတန္တိ၊ သုခိတံ ဟူသည်ကား၊ သုခ
 သ-ဗြိတံ၊ ချမ်းသာသုခနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာဒ္ဓနံ၊ များသော ဥစ္စာရှိသော၊
 မဟာဘာဝံ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိသော၊ သုသဇ္ဇိတန္တိ၊ သုသဇ္ဇိတံ
 ဟူသည်ကား၊ အလက်တပဋိယတ္တံ၊ တန်ဆာဆင်ယင်ခြင်းနှင့် စပ်သော၊
 ဟတ္ထိက္ခန္ဓဂတံ၊ ဆင်၏ကျောက်ကုန်းထက်၌တည်သော၊ မဟာပရိဘူရံ၊
 များသောအခြံအရံရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ပါဝေယျကာတိ၊ ပါဝေယျကာဟူ
 သည်ကား၊ ပါဝေယျဒေသဝါသိနော၊ ပါဝေယျအရပ်၌နေကုန်သော၊ ဣမေ
 တိက္ခူ။ ဤရဟန်းတို့သည်၊ သဗ္ဗေအာရညိကာတိအာဒိသု၊ သဗ္ဗေအာရညိ
 ကာဤသို့အစရှိသောပါဠိဝါကျတို့၌၊ ရတင်္ဂသမာဒါနဝသေန၊ ရတင်ကို
 ဆောက်တည်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုပါဝေယျအရပ်၌ နေကုန်
 သောပဿနဒီမင်းနှင့်တဘသားချင်းဖြစ်ကုန်သောမင်း၊ ညှိနောင်ရဟန်း
 သုံးကျိပ်တို့၏၊ အာရညိကာဒိဘာဝေါ၊ အာရညိကအစရှိသည်၏အဖြစ်ကို
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သဗ္ဗေသသံယောဇနာတိ၊ သဗ္ဗေသသံယောဇနာ
 ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသုံးကျိပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ သဗန္ဓ
 နာ၊ သံယောဇဉ်ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်၏၊ ကေဝိ၊ အချို့၊ သာရဟန်း
 တို့သည်၊ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန် ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေဝိ၊ အချို့သော
 ရဟန်းတို့သည်၊ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ်ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ကေဝိ၊ အချို့
 သောရဟန်းတို့သည်၊ အနာဂါမိနော၊ အနာဂါမ်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွး
 တေသု၊ ထိုတဘသားချင်း မင်းညှိနောင်ရဟန်းသုံးကျိပ်တို့တွင်၊ ဝုထုဇ္ဇ
 နောဝ၊ ဝုထုဇဉ်ရဟန်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝိဏာသဝေါဝါ၊ အာသဝေါ
 ကုန်စင်သောရဟန်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂုန္နန္တိအာဒိသု၊ ဂုန္နန္တိသို့
 အစရှိသော ပါဠိဝါကျတို့၌၊ သေတကာဠာဒိဝဇ္ဇေဿု၊ ဖြူသော အဆင်း
 မည်းသောအဆင်း စသည်အဆင်း ရှိကုန်သောကာလတို့တွင်၊ ဇေကက
 ဝဏ္ဏကာလော၊ တပါးတပါးသော အဆင်းရှိသော ကာလကို၊ ဝဟေ
 တဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏၊ ပရိပန္နကာတိ၊ ပရိပန္နကာဟူသည်ကား၊ ပရိပန္နေ၊
 ခရီးလမ်း၌၊ တိဠနကာ၊ စောင့်သောအားဖြင့် တည်ကုန်သော၊ ပန္နဗာတ
 စောရာ၊ ခရီးသွားတို့ကို လုယက်ဖျက်ဆီးတတ်သော ခိုးသူတို့တည်း၊ ပရ
 ဒါရိကာတိ၊ ပရဒါရိကာ ဟူသည်ကား၊ ပရဒါရဝါရိတ္တံ၊ သူတပါးတို့
 မယား၌ကျူးလွန်သော အကျင့်သို့၊ အာပန္နနကာ၊ ရောက်ကုန်သောသူတို့
 တည်း၊ တတိယံ၊ တတိယသုတ်တည်း။ ။

၄-၆ စတုတ္ထာဒိသု၊ စတုတ္ထသုတ်အစရှိသည်တို့၌၊ လိင်္ဂနိယမေနစေဝ၊
 လိင်္ဂနိယမအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ စက္ကဝါဠနိယမေနစ၊ စက္ကဝါဠနိယမအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္ထော၊ အနက်သုံး၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊
 ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့အား၊ မာတုပါမကောလော၊ မါတုဂါမဖြစ်သောကာ
 လသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မာတုဂါမာနန္တု၊ မာတုဂါမတို့အားလည်း၊ ပုရိသာကာ
 လော၊ ယောက်ျားဖြစ်သော ကာလသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဝံ၊ ဤသို့သော

၇၆ နိဗ္ဗာန်ဝတ္ထုသံဃုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဓုတိယတွဲ

အကြောင်းကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသတ္တဝါသတ္တန်၌၊ လိင်နိယမော၊ လိင်၏
 မြဲခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣမဓာတုတ္တဝါဠာ၊ ဤစကြာဝဠာမှ၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
 တို့သည်၊ ပရစက္ကဝါဠာ၊ တပါးသောစကြာဝဠာသို့၊ သံသရန္တိ၊ ပြေးသွားရ
 ကုန်၏၊ ပရစက္ကဝါဠာစ၊ တပါးသောစကြာဝဠာမှလည်း၊ ဣမံစက္ကဝါဠာ၊ ဤ
 စကြာဝဠာသို့၊ သံသရန္တိ၊ ပြေးဝင်လာကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်း
 ကြောင့်၊ စက္ကဝါဠာနိယမောပိ၊ စကြာဝဠာ၏မြဲခြင်းသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသောနိယမတို့တွင်၊ ဣမသ္မိံ၊ စက္ကဝါဠာ၊ ဤစကြာဝဠာ၌၊
 မာတုဂါမကာလေ၊ မာတုဂါမဖြစ်သောကာလ၌၊ မာတုဘူတညေဝ၊ အမိ
 ၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သည်ကိုသာလျှင်၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသောမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ယောနမာတုဘူတပုဗ္ဗေတိ၊ ယောနမာတုဘူတပုဗ္ဗေဟူ၍၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယောနပိတုဘူတပုဗ္ဗေတိအာဒိသုပိ၊ ယောနပိတု
 ဘူတပုဗ္ဗေ ဤသို့အစရှိသော ဝုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧဝေဝနယော၊ ဝုရိသာနံ
 အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်သောဤနည်းကဲ့သို့သော နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊
 သိအပ်၏၊ စတုတ္ထာဒိနံ၊ စတုတ္ထအစ နဝမ အဆုံးရှိသော သုတ်တို့
 တည်း။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဘူတပုဗ္ဗန္တိ၊ ဘူတပုဗ္ဗိဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊
 အတိတကာလေ၊ ရှေးအတိတ်ကာလ၌၊ ကေအပဒါနံ၊ တခုသောဥဒါဟ
 ရုဏ်အကြောင်းကို၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊
 သမညာဥဒပါဒိတိ၊ သမညာဥဒပါဒိဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဏတ္တိ၊ အမည်နာမ
 ပညတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးလေပြီ၊ စတုဟေနအာရောဟန္တိတိ၊ စတု
 ဟေနအာရောဟန္တိဟူသော၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ထာမမန္တိမေ၊ ထာမမန္တိမ
 ဖြစ်ကုန်သောသူတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုတ္တံ၊ ပဟာသေတံမူအပ်၏၊ အဂ္ဂန္တိ၊ အပ္ပံဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော
 ဘဒ္ဒယုဂန္တိ၊ ဘဒ္ဒယုဂံဟူသည်ကား၊ သုဒ္ဓရယုဂလံ၊ တလည့်ကောင်းအစုံ
 သည်၊ တိဟေနအာရောဟန္တိတိ၊ တိဟေနအာရောဟန္တိဟူသော၊ ဧတ္တာဝ
 တာ၊ ဤမျှသာစကားဖြင့်၊ ဗြိန္နံ၊ နှစ်ဆူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ကကုသန်ကောဏ
 ဂုံဘုရားသျှင်တို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ယောဇနံ၊ တယူဇနာတိုင်အောင်၊
 ပထဝီဥဿန္နာ၊ မြေကြီး ပွားစီးတက်မြောက်သည်ဖြစ်၍၊ သောပဗ္ဗတော၊
 ထိုဝေဝုလ္လ တောင်သည်၊ တိယော ဇနုဗ္ဗေခေ၊ သုံးယူဇနာ မြင့်သည်၊
 ဇာတောကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ အပ္ပံဝါတိယျေတိ၊ အပ္ပံဝါတိယျေဟူသည်
 ကား၊ ဝဿသတကော၊ အနှစ်တရာထက်၊ ဥတ္တမံ၊ အလွန်၊ အပ္ပံ၊ အနည်း

ငယ်၊ ဒသဝါဝဿာနိ၊ ဆယ့်နှစ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဝိသံဝါဝဿာနိ
အနှစ်နှစ်ဆယ့်တို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ဇိဝန္တိ၊ အသက်ရှည်ကုန်၏၊ ပုန
ဝဿသတမေဝ၊ အထက်ဖြစ်သောနောက် အနှစ်တရာကာလသို့ရောက်
အောင်လျှင်၊ ဇိဝကောနာမ၊ အသက်ရှည်သောသူမည်သည်၊ နုတ္ထိမရှိ၊ ပန၊
အထူးကား၊ ဥတ္တမကောဋိယာ၊ လွန်သောအစွန်းဖြင့်၊ သဗ္ဗိဝါဝဿာနိ၊
အနှစ်ခြောက်ဆယ့်တို့တိုင်ရုံ လည်းကောင်း၊ အဘိတိဝါဝဿာနိ၊ အနှစ်
ရှစ်ဆယ့်တို့တိုင်ရုံလည်းကောင်း၊ ဇိဝန္တိ၊ အသက်ရှည်ကုန်၏၊ ပန၊ စင်စစ်
သော်ကား၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာသို့၊ အပတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ပဉ္စဝဿ
ဒသဝဿာဒိကာလေ၊ ငါးနှစ်ရှယ်ဆယ့်နှစ်ရှယ်အစရှိသော ကာလ၌၊ မိယ
မာနာဝ၊ သေလွန်သောသူတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုကာ၊ များကုန်၏၊ စ၊ ဆက်
၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒသမသုတ်ပုဒ်၌၊ ကကုသန္ဓော၊ ကကုသန်အမည်တော်
ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတ္တာဓီသဝဿသဟဿာယုကာ
ကာလေ၊ အနှစ်လေးသောင်း လူတို့အသက်ရှည်သောကာလ၌၊ နိဗ္ဗုတ္တော၊
ပွင့်တော်မူ၏၊ ကောဏာဂမနော၊ ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိံသ
ဝဿသဟဿာယုကာ ကာလေ၊ အနှစ်သုံးသောင်း လူတို့အသက်ရှည်
သောကာလ၌၊ နိဗ္ဗုတ္တော၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤစကားလောက်ကို၊ အနု
ပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ပရိဟိနသဒိသံ၊ ဆုတ်ယုတ်သည်နှင့်အတူ၊ ကတံ၊
ပြုတော်မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောတော်မူတိုင်း၊ နပနပရိဟိနံ၊ ဆုတ်ယုတ်
သည်မဟုတ်၊ ဝဗ္ဗိတွာဝဗ္ဗိတွာ၊ ဆယ့်နှစ်အသက်ရှည်သည်အဖြစ်မှစ၍အ
သင်္ချေယျတိုင်အောင်ပွားပြီး၍ပွားပြီး၍၊ ပရိဟိနံ၊ ဆုတ်ယုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဝေဒိတဗ္ဗိ၊ သိအပ်၏၊ ကတံ၊ အတယ်သို့သိအပ်သနည်း၊ ကကုသန္ဓော၊
ကကုသန်အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမဏိယေ
ဝကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌သာလျှင်၊ စတ္တာဓီသဝဿသဟဿာယုကာကာ
လေ၊ အနှစ်လေးသောင်း လူတို့အသက် ရှည်သော ကာလ၌၊ နိဗ္ဗုတ္တော၊
ပွင့်တော်မူ၏၊ အာယုပ္ပမာဏံလေးသောင်းသော အသက်ပမာဏကို၊ ပဉ္စ
ကောဋ္ဌာသေ ငါတို့တို့ကို၊ ကတွာပြု၍၊ စတ္တာရော၊ လေးတို့တို့ပတ်လုံး၊
ဋ္ဌတွာ၊ တည်တော်မူ၍၊ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသက်တော်အသို့ကြွင်း
သည်၊ ဝိန္နမာနေယေဝ၊ ရှိသေးလျက်ပင်လျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
စံတော်မူ၏၊ တံအာယု၊ ထိုလေးသောင်းသောအသက်သည်၊ ပရိဟာယ
မာနံ၊ ဆုတ်ယုတ်သည်ရှိသော်၊ ဒသဝဿကာလံ၊ ဆယ့်နှစ်ရှိသောကာလ
သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပုနဝဗ္ဗမာနံ၊ နောက်ပြီးတဖန်ပွားပြန်လက်သော်၊ အ

၇၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သင်္ချေယျံ၊ အသင်္ချေယျသညံ။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တေတာ၊ ထိုအသင်္ချေယျမှ
ပရိဟာယမာနံ၊ ဆုတ်ပြန်လတ်သည်ရှိသော်၊ တိသဝဿသဟဿာယု
ကကာလေ၊ အနှစ်သုံးသောင်း၊ လူတို့အသက်ရှည်သော ကာလ၌၊ ဌိတံ၊
တည်၏၊ တဒါ၊ ထိုလူတို့အနှစ်သုံးသောင်း အသက်ရှည်သော ကာလ၌၊
ကောဏာဂမနော၊ ကောဏာဂုံ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ တသ္မိတ္တိ၊ ထိုကောဏာဂုံဘုရားသျှင်သည်
လည်း၊ တေထဝ၊ ထိုကကုသန်ဘုရားသျှင်အတူသာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိ
နိဗ္ဗာန် စံလွန်တော် မူသည်ရှိသော်၊ တံအာယု ထိုသုံးသောင်းသောအ
သက်သည်၊ ဒသဝဿကာလံ၊ ဆယ်နှစ်ကာလသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပုန
ဝဗ္ဗမာနံ၊ နောက်ပြီးတဖန်ပွားပြန်လတ်သော်၊ အသင်္ချေယျံ၊ အသင်္ချေယျ
သညံ၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိဟာယိတွာ၊ အသင်္ချေယျမှဆုတ်ယုတ်၍၊ ဝိသဝဿ
သဟဿကာလေ၊ အနှစ်နှစ်သောင်း လူတို့အသက်ရှည်သော ကာလ၌၊
ဌိတံ၊ တည်၏၊ တဒါ၊ ထိုလူတို့အနှစ်နှစ်သောင်း အသက်ရှည်သောကာလ
၌၊ ကဿပေါ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
နိဗ္ဗတ္တော၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ တသ္မိတ္တိ၊ ထိုကဿပဘုရားသခင်သည်လည်း၊
တေထဝ၊ ထိုကကုသန် ကောဏာဂုံဘုရား သခင်တို့အတူသာလျှင်၊ ပရိ
နိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တံအာယု၊ ထိုနှစ်သောင်း
သော အသက်သည်၊ ဒသဝဿကာလံ၊ ဆယ်နှစ် ကာလသို့၊ ပတွာ၊
ရောက်၍၊ ပုနဝဗ္ဗမာနံ၊ နောက်ပြီးတဖန်ပွားပြန်လတ်သော်၊ အသင်္ချေယျံ၊
အသင်္ချေယျသညံ၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိဟာယိတွာ၊ ဆုတ်ယုတ်ပြန်ခဲ့၍၊
ဝဿသတကာလံ၊ အနှစ်တရာကာလသို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်၏၊ အထေ၊ ထိုရော
အခါ၌၊ အဓ္မာကံ၊ ငါတို့၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊
နိဗ္ဗတ္တော၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် အနုပုဗ္ဗန၊ အ
စဉ်အားဖြင့်၊ ပရိ ဟာယိတွာ၊ ဆုတ်ယုတ်ပြီးမှ၊ ဝဇိတွာ၊ ဝဇိတွာ၊ ပွားတက်
ပွားတက်ပြန်၍၊ ပရိဟိနံ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝေဗ္ဗိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထဝ၊ ထိုယုတ်ခြင်းပွားခြင်းဖြစ်ရာ၌လည်း၊
အာယုပရိမာဏေသု၊ အသက်အတိုင်းအရှည်တို့သည်၊ မန္ဓေသု၊ ယုတ်ကုန်
သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားသခင်တို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊
တေသမ္ဘိ၊ ထိုဘုရားသခင်တို့၏လည်း၊ တဒေဝအာယုပရိမာဏံ၊ ထိုယုတ်
သောအသက်တော်အတိုင်းအရှည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ ဒုတိယဝဂ္ဂေါ၊ နှစ်ခုတို့

၄-အနုမတဂ္ဂသံယုတ်-၁၆-ခုတ်ယဝဂ်၊

၇၉

၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဝဂ်သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။ အနုမတဂ္ဂသံယုတ္တံ၊ အနုမတဂ္ဂသံယုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၅-ကဿပသံယုတ်-၁၇-ပဌမဝဂ်၊

ကဿပသံယုတ္တဿ၊ ကဿပ သံယုတ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သန္တုဋ္ဌာယန္တိ၊ သန္တုဋ္ဌာယံဟူသည်ကား၊ အယံကဿပေါ၊ ဤကဿပသည်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်၏၊ ဣတရိတရေနာတိ၊ ဣတရိတရေနဟူသည်ကား၊ ထူလသုခုမလူပဏီတထံ၊ ဇိဏ္ဏဝံ၊ ရှိရင်းသည် ချောမွတ်သည်ညစ်နွမ်းသည်မွန်မြတ်သည်ခိုင်သည်ရှိသည်ဖြစ်ကုန်သော သင်္ကန်းတို့တွင်၊ ယေနကေနမိ၊ အမှတ်မရှိတခုခုသောသင်္ကန်းတည်း၊ အထခေါ၊ စင်စစ်၊ ယထာလဒ္ဓါနိ၊ ရသည်အားလျော်သော သင်္ကန်းစသော ပစ္စည်းတို့တွင်၊ ဣတရိတရေန၊ ယုတ်မြတ်ဖြစ်သော၊ ယေနကေနမိ၊ အမှတ်မရှိသောပစ္စည်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲနှစ်သက် ၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း၊ ဟိ၊ အကျယ်ပြဦးအံ၊ စိဝရသ္မိံ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယထာလာဘာ သန္တောသော၊ ယထာလာဘာ သန္တောသ လည်းကောင်း၊ ယထာဗလ သန္တောသော၊ ယထာဗလ သန္တောသ လည်းကောင်း၊ ယထာသာရုပ္ပ သန္တောသော၊ ယထာသာရုပ္ပသန္တောသ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါး ကုန်သော၊ သန္တောသော၊ သန္တောသတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပိဏ္ဏပါတာဒိသုဝိ၊ ဆွမ်းအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုသန္တောသတို့၏၊ ပတေဒသံဝဏ္ဏနာ၊ အထူးအပြားကိုဖွင့်ဆိုသောသံဝဏ္ဏနာတည်း၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ မဟန်းသည်၊ သုန္ဒရံဝါ၊ ကောင်းမွန်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ အသုန္ဒရံဝါ၊ မကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ သေဘိက္ခု၊ ထိုမဟန်းသည်၊ တေနဝ၊ ထိုရေသမျှသောသင်္ကန်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယပပတိ၊ ချွတ်၏၊ အညံ၊ တပါးသောသင်္ကန်းကို၊ နပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ၊ လဘန္တောပိ၊ ပြေးသော်လည်း နဂဏ္ဍတိ၊ မခံယူ၊ အယံ၊ ဤသန္တောသသည်၊ အဿ၊ ထိုမဟန်းအား၊ စိဝရသင်္ကန်း၌၊ ယထာလာဘာသန္တောသော၊ ရသည်အားလျော်သောသင်္ကန်းဖြင့်နှစ်သက်ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဘိက္ခု၊ မဟန်းသည်၊ ပက

၈၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တိဒုဗ္ဗလောဝါ၊ ဖြကတေ၊ အားခွန်နည်းသည်လည်း၊ အထဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ အာဗာဓေရာဘိဘူတောဝါ၊ အနာနှိပ်စက်အိုခြင်းနှိုင်းစက်အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ငရံစိဝရံ၊ လေးသောသင်္ကန်းကို၊ ပါရပဇ္ဇော၊ ရုံသည်ရှိသော်၊ ကိလမထိ၊ ပင်ပန်း၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဘာဝေနဘိက္ခုနာ၊ သဘောတူသော ရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို၊ ပရိဝတ္တေတွာ၊ လဲလှယ်၍၊ လဟုကေန၊ ပေါ့ပါးသောသင်္ကန်းဖြင့်၊ ယာပေဇ္ဇောပိ၊ မှုတစေသော်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်ပင်လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသန္တုဋ္ဌာသသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယထာဗလသန္တုဋ္ဌာသော၊ ကိုယ်အားနှင့်လျော်ပတ်သော သင်္ကန်းဖြင့်နှစ်သက်ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏၊ အပရာ၊ တပါးသောရဟန်းသည်၊ ပဏီတပစ္စယလာဘိ၊ မွန်မြတ်သောပစ္စည်းကိုရတတ်သောသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပတ္တစိဝရာဒိနံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ မဟန္တစိဝရံ၊ အဘိုးထိုက်သောသင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုနိဝါစိဝရာနိ၊ များကုန်သောသင်္ကန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လဘိတွာ၊ ရသည်ရှိသော်၊ ဣဒံ၊ ဤသင်္ကန်းသည်၊ စိရပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းပြု၍ ကာလမြင့်ကြာ ကုန်သော၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့အား လည်းကောင်း၊ ဗဟုသုတာနံ၊ ဗဟုသုတာနှင့်ပြည့်စုံ ကုန်သော၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့အား လည်းကောင်း၊ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသင်္ကန်းသည်၊ ဂိလာနာနံ၊ နာကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသင်္ကန်းသည်၊ အပ္ပလသာနံ၊ လာဘ်နည်းသောရဟန်းတို့အား၊ ဟောတုတိ၊ ဖြစ်စေဟု၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တေသံ ထိုမထေရ်ကြီးစသောရဟန်းတို့၏၊ ဝုရာဏစိဝရံဝါ၊ ဟောင်းနွမ်းသောသင်္ကန်းကို လည်းကောင်း၊ သင်္ကာရေက္ခဿဒိတော၊ တမြက်ချေးရရာအစရှိသောအရပ်မှ နန္တကာနိဝါ၊ ဝုဆိုးကြမ်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပိနိဟာ၊ ရှေးချယ်၍၊ တေဟိ၊ ထိုဟောင်းနွမ်းသော သင်္ကန်းစသည်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ ခုကုန်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဟရဇ္ဇောပိ၊ ဆောင်သော်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်ပင်လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသန္တုဋ္ဌာသသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယထာဗလသန္တုဋ္ဌာသော၊ လျောက်ပတ်သည်၏၊ အဖြစ်အားလျော်သောသင်္ကန်းဖြင့်နှစ်သက်ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏။ ။

ပန၊ အတ္ထိတပါးကိုဆိုအံ့။ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်
 လူခံဝါ။ ရှန်ကြမ်း သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဏိတံဝါ။ ကောင်းမွန်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ လဘတိ၊ ရေ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်
 တေနဝ၊ ထိုရရသမျှသောဆွမ်းဖြင့်သာသျှင်၊ ယာပေတိ၊ ရွာ၏၊ အညံ၊
 တပါးသောဆွမ်းကို၊ နပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ၊ သာဓန္တောပိ၊ ငြားသော်
 လည်း၊ နဂဏ္ဍတိ၊ မခံယူ၊ အယံ၊ ဤသန္တောသသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း
 အား၊ ပိဏ္ဍပါတေ၊ ဆွမ်း၌၊ ယထာလာဘာသန္တောသော၊ ရသည်အားလျော်
 သောဆွမ်းဖြင့်ရောင့်ရဲသည်မည်၏၊ ဟောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊
 အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ပကာတံ၊ ပိရုဒ္ဓံဝါ၊ ဖြာတေ၊ အားဖြင့်ဆန့်ကျင်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ဗျာမိပိရုဒ္ဓံဝါ၊ ရောဂါနှင့်ဆန့်ကျင်သည်လည်းဖြစ်သော
 ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ လဘတိ၊ ရေ၏၊ ပရိဘုတ္တေန၊ သုံးဆောင်အပ်သော၊
 ယေန၊ အကြင်ဆွမ်းဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အဗါသု၊ မချမ်းသာသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဘာဂဿဘိက္ခုနော၊ သဘော
 တူသောရဟန်းအား၊ တံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ တဿ၊ ထိုသဘော
 တူသောရဟန်း၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ သပ္ပါယဘောဇနံ၊ သပ္ပါယဘော
 ဇဉ်ကို၊ ဘုတွာ၊ ပရဘုတ်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောဓန္တောပိ၊
 ပြုသော်လည်း၊ သန္တုဓမ္မာဝ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်ပင်လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အယံ၊ ဤသန္တောသသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပိဏ္ဍပါတေ၊ ဆွမ်း၌၊
 ယထာဗလသန္တောသော၊ ကိုယ်အား နှင့်လျောက်ပတ်သော ဆွမ်းဖြင့်နှစ်
 သက်ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏၊ အပရော၊ တပါးသောရဟန်းသည်၊ ဗဟံ၊ များစွာ
 ပဏိတံ၊ မွန်မြတ်သော၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ လဘတိ၊ ရေ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ တံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ ဖိဝရံပိယ၊ သက်နိုးကိုသုံးဆောင်သကဲ့သို့၊ ဖိရပဗ္ဗ
 ဖိတဗဟုသုတ၊ အပ္ပလာဘာဂိလာနာနံ၊ ဖိရပဗ္ဗဖိတမထေရ်၊ ဗဟုသုတ
 ။ ရဟန်းအပ္ပလာဘာရဟန်း သူနာရဟန်းတို့အား၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တေသံ၊
 ထိုမထေရ် ကြီးစသော ရဟန်းတို့၏၊ သေသကံဝါ၊ အကြွင်းဖြစ်သော
 ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရိတွာ၊ သွား၍၊ ဖိဿ
 ကာဟာရံဝါ၊ ရောနှောသော အာဟာရကို လည်းကောင်း၊ ဘုဉ္ဇန္တော
 ပိ၊ စားသော ရဟန်းသည်လည်း၊ သန္တုဓမ္မာဝ၊ ရောင့်ရဲ လွယ်သည်ပင်
 လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသန္တောသသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊
 ပိဏ္ဍပါတေ၊ ဆွမ်း၌၊ ယထာသာရူပ သန္တောသော၊ လျောက်ပတ်သည်
 အဖြစ်အားလျော်သောဆွမ်းဖြင့်နှစ်သက်ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏ ။

၈၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ပန၊ထိုမှတပါး၊ ဣမ၊ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊မနာ
 ပံဝါ၊နှစ်သက်ဘွယ် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အမ၊ပံဝါ၊နှစ်သက် ဘွယ်
 မရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို၊လဘတိ၊
 ရ၏၊သော၊ထိုရဟန်းသည်၊ တေန၊ထိုကျောင်းအိပ်ရာ နေရာဖြင့်၊ သော
 မနသံ၊ နှစ်သက်၁င်းမြောက်ခြင်းကို၊ နေဝဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ၊ ပဋိစသံ၊
 မုန်းထားမျက်လိုခြင်းကို၊ နဥပ္ပါဒေတိ၊မဖြစ်စေ၊ အန္တမသော၊ယုတ်သော
 အပိုင်း၊ အခြားအားဖြင့်၊ ယထာလဒ္ဓနေဝ၊ရရသမျှသာ ဖြစ်သော၊ တိဏ
 သန္တရကေနာပိ၊မြက်အခင်းဖြင့်သော်လည်း၊ တုဿတိ၊နှစ်သက် ရောင့်
 ရဲ၏၊ အယံ၊ ဤသန္တောသသည်၊ အဿ၊ထိုရဟန်းအား၊ သေနာသနေ၊
 ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ယထာလဘာသန္တောသော၊ ရသည်အားလျော်
 သော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာဖြင့် ရောင့်ရဲသည်မည်၏၊ ယောပန၊အကြင်
 ရဟန်းသည်ကား၊အတ္တနော၊မိမိအား၊ပကတိရိရန္တံ၊ပါ၊ပြုကတုဆန့်ကျင်
 သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဗျာမိရိရန္တံ၊ဝါ၊ အနာရောဂါနှင့် ဆန့်ကျင်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊
 ယတ္ထ၊အကြင်အိပ်ရာ နေရာ၌၊ ဝသတော၊ နေသော၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း
 အား၊ အဗါသု၊မချမ်းသာသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ထိုရဟန်းသည်၊
 တံ၊ထိုအိပ်ရာနေရာကို၊ သဘာဝသ၊ သဘောထူဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်းအား၊ ဒတွာ၊ပေး၍၊အဿ၊ထိုရဟန်း၏၊ သန္တကေ၊ဥစ္စာဖြစ်သော၊
 သပ္ပါယသေနာသနေ၊သပ္ပါယဖြစ်သော အိပ်ရာနေရာ၌၊ ဝသန္တောပိ၊နေ
 သော်လည်း၊ သန္တု၊ဥစ္စာဝ၊ရောင့်ရဲ လွယ်သည်ပင်လျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
 အယံ၊ဤသန္တောသသည်၊အဿ၊ထိုရဟန်းအား၊ သေနာသနေ၊ကျောင်း
 အိပ်ရာနေရာ၌၊ယထာဗလသန္တောသော၊ကိုယ်အားနှင့်လျောက်ပတ်သော
 အိပ်ရာနေရာဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏၊မဟာပုညော၊ တုန်းကြီးသော၊အပ
 ရော၊တပါးသောရဟန်းသည်၊ လေဏမဏ္ဍပက္ခုဂ္ဂါရာဒီနိ၊လိုဏ်မဏ္ဍပ်
 ထုဝိကာအထွဋ်တပ်သည့် ကျောင်းအစရှိသော၊ ဗဟူနံ၊များထူနံသော၊
 ပဏီတသေနာသနာနိ၊ မြတ်သော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို၊ လဘတိ၊
 ရ၏၊ သော၊ထိုရဟန်းသည်၊ တာနိ၊ထိုလိုဏ်မဏ္ဍပ် စသော မြတ်သော
 ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို၊စိဝရာဒီနိဝိယ၊သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့ကို သုံး
 ဆောင်သည်နှင့်အတူ၊ စိရပဗ္ဗဇိတ ဗဟုသုတ အပ္ပလဘာ ဂိလာနာနံ၊
 ရဟန်းပြု၍ကြာမြင့်သောမထေရ် အကြားအမြင်များသောရဟန်း လာဘ်
 နည်းသောရဟန်း၊ နာသောရဟန်းတို့အား၊ ဒတွာ၊ပေးလှူ၍၊ယတ္ထကတ္ထမိ၊

အကြင်အမှတ် မရှိတရသော အရပ်၌၊ ဝသန္တောပိ၊ နေသော်လည်း၊
သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲ လွယ်သည် ပင်လျှင်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤ
သန္တောသသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သေနာသနေ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ
နေရာ၌၊ ယထာသာရပ္ပ သန္တောသော၊ လျောက်ပတ်သည် အဖြစ်အား
လျော်သောကျောင်းအိပ်ရာနေရာဖြင့်နှစ်သက်ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏၊ ယောပိ၊
အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ ဥတ္တမသေနာသနံနာမ၊ မြတ်သောအိပ်ရာနေ
ရာမည်သည်၊ ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းတည်း၊ တတ္ထ၊ ထို
မြတ်သောအိပ်ရာနေရာ၌၊ နံသိန္နဿ၊ နေသောသူအား၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓ
သည်၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏၊ နန္ဒါဘိဝုတဿ၊ အိပ်ပွေ့ခြင်း နှိပ်စက်
သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗိဗုဒ္ဓတေ၊ နိုးသောသူအား၊ ပါပမိတက္ကာ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့
သည် ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိသမ္ဘိက္ခိတွာ၊ ဆင်
ခြင်၍၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့မြတ်သော သဘောရှိသော၊ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေ
ရာသည်၊ ပတ္တမိ၊ ရောက်သော်လည်း၊ နသမ္ပုဗ္ဗိန္နတိ၊ ဝန်မခံ၊ သော၊ ထို
ရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထိုအိပ်ရာနေရာကို၊ ပဗ္ဗိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ အဗ္ဘောကာသ
ရက္ခမူလသဒိသု၊ လွင်တီးခေါင် သစ်ပင်မင်း စသည်တို့၌၊ ဝသန္တော၊ နေ
လျက်၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည် ပင်လျှင်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ အယံပိ၊
ဤရဟန်းသည်လည်း၊ သေနာသနေ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ယထာသာ
ရပ္ပသန္တောသော၊ လျောက်ပတ်သည် အဖြစ်အားလျော်သော ကျောင်း
အိပ်ရာနေရာဖြင့်နှစ်သက်ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဣတိ၊ ဤသော
သနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ လူခံဝ၊ ယုတ်ညံ့ သည်လည်းဖြစ်သော
ပဏိတံဝ၊ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘောသန္တံ၊ ဆေးကို၊ လာဘတိ၊
ရ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ယံ၊ အကြင်ဆေးကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ တေနော၊
ထိုရရသမျှသောဆေးဖြင့်သာလျှင်၊ တုသသတိ၊ နှစ်သက်ရောင့်ရဲ၏၊ အညံ၊
တပါးသော ဆေးကို၊ နပတ္တေတံ၊ မတောင့်တ၊ လာဘန္တောပိ၊ ပြေးသော်
လည်း၊ နဂဏ္ဍတိ၊ မခံယူ၊ အယံ၊ ဤသန္တောသသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား
ဂိလာနပစ္စယေ၊ သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်း၌၊ ယ
ထာလာဘ သန္တောသော၊ ရသည်အား လျော်သော ဆေးဖြင့်နှစ်သက်
ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ တေလေနတ္ထိကော၊ ဆီဖြင့်အလိုရှိ
သော၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊
သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထိုတင်လဲကို၊ သဘာဂဿ၊ သဘောတူဖြစ်
သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဒေတွာ၊ ပေး၍၊ တဿ၊ ထိုသဘောတူဖြစ်

၁၄

မိုးဒါနပစ္စသီယုတ်အပ္ပကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သောရဟန်း၏၊ ဟတ္ထတောလင်္ကဋ္ဌ၊ တေလံ၊ ဆီကို၊ ဂတတွာဝါ၊ ပု၍
လည်းကောင်း၊ အညဒေဝ၊ တပါးသောဆီကိုသာလျှင်၊ ပရိပေသိတွာဝါ၊
ရှာ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော်လည်း
သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည် ပင်လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤ
သန္တောသသည် အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဂိလာနပစ္စယေ၊ ဆေးပစ္စည်း၌၊
ယထာဗလ သန္တောသော၊ ကိုယ်အားနှင့် ချောက်ပတ်သော ဆေးဖြင့်
နှစ်သက် ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏၊ မဟာပုညော၊ ဘုန်းကြီးသော၊ အပရော၊
တပါးသောရဟန်းသည်၊ ဗဟို၊ များစွာသော၊ တေလမရဟန္တတာဒိပဏီ
တဘေသန္တံ၊ ဆီပျားတင်သဲအစရှိသောမွန်မြတ်သော ဆေးကို၊ လာတိ၊
ရ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထိုဆေးကို၊ စိဝရံပိယ၊ သက်န်းကိုသုံး
ဆောင်သကဲ့သို့၊ ဖိရပဗ္ဗဇိတဗဟုသုတအပ္ပလာဘဂိလာနာနံ၊ ရဟန်းဖြစ်
၍ကြာမြင့်သောမထေရ်ဗဟုသုတရဟန်းအပ္ပလာဘရဟန်းဂိလာနရဟန်း
တို့အား၊ ဒတွာ၊ လေးလွှာ၍၊ တေသံ၊ ထိုမဟာထေရ်အစရှိကုန်သောရဟန်းတို့
အား၊ အဘာတေန၊ ဆောင်အပ်သော၊ ယေနကေနပိ၊ အမှတ်မရှိသောဆေး
ဖြင့်၊ ယာပေန္တောပိ၊ မျှတသော်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်
ပင်လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ ဧကသ္မိံ၊ တ
ခုသော၊ တာဇေန၊ ခွက်၌၊ မုတ္တဟရိတကံ၊ ဂေါမုတ်ဖြင့်ထုံအပ်သောကျဇု
သျှိုသျှားသဖန်းခါးကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော၊ တာဇေန၊
ခွက်၌၊ စတုမရရံ၊ စတုမရူကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်းပံ၊ အကြင်
ဆေးကို၊ ဣန္ဒြိယိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအလိုရှိသောဆေးကို၊ ဂဏှ၊ ခံယူလော
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသောဆေး
တို့တွင်၊ အညတရေနပိ၊ တပါးပါးသောဆေးဖြင့်လည်း၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း
၏၊ ရောဂေါ၊ အနာသည်၊ သစေဂူပသမ္ပတိ၊ အကယ်၍ငြိမ်းသည်ဖြစ်အံ့၊
အထ၊ ထိုသို့ငြိမ်းသည်ရှိသော်၊ မုတ္တဟရိတကံနာမ၊ ဂေါမုတ်ဖြင့်ထုံအပ်
သောကျဇုသျှိုသျှားသဖန်းခါးမည်သည်ကို၊ ဗုဒ္ဓါဒိတိ၊ ဘုရားအစရှိသော
သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ မြီးမွမ်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍
စတုမရရံ၊ စတုမရူဆေးကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပတ်၍၊ မုတ္တဟရိတကေန၊ ဂေါ
မုတ်ဖြင့်ထုံအပ်သောကျဇုသျှိုသျှားသဖန်းခါးဖြင့်၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို၊
ကရောန္တော၊ ပြုသော ရဟန်းသည်၊ ပရမသန္တုဋ္ဌောဝ၊ အလွန်ရောင့်ရဲ
လွယ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသန္တောသသည်၊ အဿ၊
ထိုရဟန်းအား၊ ဂိလာနပစ္စယေ၊ ဆေးပစ္စည်း၌၊ ယထာသာရပ္ပ သန္တော

၂၂

သော၊ လျှောက်ပတ်သည်အဖြစ်အားလျော်သော ဆေးဖြင့်နှစ်သက်ရောင့်
 ရဲခြင်းမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေသန္တောသေ၊ ဤသန္တောသတို့၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ သန္တုဋ္ဌာ
 ယံဘိက္ခဝကဿပေါဣတရိတရေန စိဝရေနာဟံ၊ သန္တုဋ္ဌာယံဘိက္ခဝ
 ကဿပေါ ဣတရိတရေနစိဝရေနဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝဏ္ဏဝါဒီတိ၊ ဝဏ္ဏဝါဒီဟူသည်ကား၊ ဧကော၊
 တယောက်သောရဟန်းသည်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ မိမိကား ရောင့်ရဲလွယ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သန္တောသဿ၊ သန္တောသတရား၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ န
 ကထေသိ၊ မဟောပြော၊ ဧကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်၊ သန္တုဋ္ဌော
 မိမိကားရောင့်ရဲလွယ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သန္တောသဿ၊ သန္တောသ
 တရား၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကိုမူကား၊ ကထေတိ၊ ဟောပြော၏၊ ဧကော၊ တ
 ယောက်သောရဟန်းသည်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ မိမိလည်းရောင့်ရဲ လွယ်သည်၊
 နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း၊ သန္တောသဿ၊ သန္တောသတရား
 ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ နကထေသိ မဟောပြော၊ ဧကော၊ တယောက်သော
 ရဟန်းသည်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ မိမိလည်းရောင့်ရဲ လွယ်သည်သာလျှင်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ သန္တောသဿ၊ သန္တောသတရား၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကိုလည်း
 ကထေတိ၊ ဟောပြော၏၊ အယံ၊ ဤရှင်မဟာကဿပကား၊ တာဒိသော၊ ထို
 လေးယောံမြော်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ထူသောသဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတံ၊
 ပြီးတော်မူခြင်းငှါ၊ ဣတရိတရေဝရသန္တုဋ္ဌိယာစ ဝဏ္ဏဝါဒီတိ၊ ဣတရိတ
 ရေဝရသန္တုဋ္ဌိယာစ ဝဏ္ဏဝါဒီဟူသော စကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အနေသနန္တံ၊ အနေသန့်ဟူသည်
 ကား၊ ဒုတေယျပဟိဏဂမနာနုယောဂပ္ပဘေဒံ၊ တေနိတို့၏ အမှုဟုဆိုအပ်
 သောတကာဥပါသ်တို့ စေခိုင်းရာ တအိမ်၌သည်တအိမ် တရွာ၌သည်
 တရွာသို့သန်စကားဆောင်းပါးစာခွေကိုယူ၍ သွားလာခြင်း၌အေးထုတ်
 ခြင်းအထူးရှိသော၊ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော၊ အနေသနံ၊
 မသင့်သောယုတ်မာသောအသက်မွေးခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်ပစ္စည်းရှာဖွေခြင်း
 သို့၊ အလဒ္ဓါတိ၊ အလဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ အလဘိတွာ၊ မရသောကြောင့်၊ စ
 ဆက်ဦးအံ၊ ဧကေတွာ၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့
 သောအကြောင်းဖြင့်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ လဘိဿာမိ၊ ရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ကြံ အောက်မေ့၍၊ ပုညဝန္တဟိ၊ ဘုန်းကံရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊
 ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ကေတော၊ တကွလပ်တူလပ်မျှဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကော

၈၆ နိဒါနဝဂ္ဂသီလသုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဟည် ကုဟနအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဥတ္တသတိ၊ တိတ်လန့်၏၊ ပရိ
တဿတိ၊ လန့်ဖျပ်၏၊ အယံ၊ ဤရှင်မဟာကဿပထေရ်မူကား၊ ဧဝံ၊ ဤဆို
အပ်ပြီးသောအပြု၊ ခရိသောအချို့ရဟန်းအတူ၊ စိဝရံ၊ သက်နိုးကို၊ အလန္တ
စ၊ မရသည်မူ၍လည်း၊ နပရိတဿတိ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်သောအား
ဖြင့်လန့်ဖျပ်ခြင်းသို့ မရောက်၊ လန္တစာတိ၊ လန္တစဟူသည်ကား၊ ဓမ္မန၊
တရားနှင့်၊ သမေန၊ လျော်ညီစွာ၊ လဘိတွာ၊ ရသည်ရှိသော်၊ အဂမိ၊ တာတိ
အဂတိတောဟူသည်ကား၊ ဝိဂတလောဘဂေခေ၊ ကင်းသောလောဘ
ဟူသောမက်မာခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အမုန္တိတေတိ၊ အမုန္တိတေဟူ
သည်ကား၊ အဓိမတ္တတဏှာယ၊ လွန်ကဲသောတဏှာဖြင့်၊ မုန္တိမိနိ မူးခြင်း
သို့၊ အနာပန္နော၊ မရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အနုဇ္ဈာပန္နောတိ၊ အနုဇ္ဈာပန္နာဟူ
သည်ကား၊ တဏှာယ၊ တဏှာဖြင့်၊ အနောတ္ထရိတာ၊ မလွှမ်းမိုးအပ်
သည်၊ အပရိယာနန္တော၊ မမှေးမရှက်အပ်သည်၊ အဒီနဝဒဿာဝိတိ၊ အာ
ဒီနဝဒဿာဝိ ဟူသည်ကား၊ အနေသနာပတ္တိယဉ္စ၊ မသင့်သောမိစ္ဆာဇီဝ
အစွမ်းဖြင့်ပစ္စည်းကို ရာဇိးခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အနေသန အာပတ်ကို
လည်းကောင်း၊ ဂမိတ ပရိဘောဂ၊ မက်မောသဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်း၌၊
အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿမာနော၊ ရှုသည်ဖြစ်၍၊ နိဿရ
ဏပညောတိ၊ နိဿရဏ ပညောဟူသည်ကား၊ ယာဝဒေဝသီတဿပဋိ
ဇာတာယာတိ၊ ယာဝဒေဝသီတဿ ပဋိဇာတာယ အစရှိသည်ဖြင့်၊
ဝုတ္တနိဿရဏမေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သောဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်းသ
ဘောကိုသာလျှင်၊ ဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏၊
ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း၊ ဣတရိတရိဏ္ဍပါတေနာတိအာ
ဒီသုပိ၊ ဣတရိတရိဏ္ဍပါတေနဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌လည်း၊ ယထာ
လန္တဒီနံ၊ ရရသမျှသော ဆွမ်းအစရှိသည်တို့တွင်၊ ယေနကေနပိ၊ အမှတ်
မရှိသော၊ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့် ယေနကေနပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သေနာ
သနေန၊ အိပ်ရာနေရာဖြင့်၊ ယေနကေနပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဂိဿနပစ္စယ
ဘောသန္တပရိက္ခာရေန၊ သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သောဆေးပရိက္ခရာ
ဖြင့်၊ ဣတိဝေမတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ကဿ
ပေနဝါဟိဝေါဘိက္ခဝေဩဝဒိဿာမိတိ၊ ကဿပေနဝါဟိဝေါ ဘိက္ခဝေ
ဩဝဒိဿာမိ ဟူသော၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိဝါကျ၌၊ မဟာကဿပတ္ထေ၊ ရာ၊
မဟာကဿပထေရ်သည်၊ စတုသုပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌၊ တိတိ
သုံးပါးကုန်သော၊ သန္တောသေတိ၊ သန္တောသတရားတို့ဖြင့်၊ သန္တု၊ ိုးယ

ထော၊ ရောင့်ရဲလွယ်သကဲ့သို့၊ တုမှော်၊ သင်ချစ်သားတို့သည်လည်း၊ တထာ
 ရူပါ၊ ထိုမဟာကဿပထေရ်နှင့်တူသော သဘောရှိကုန်သည်။ တဝထ၊
 ဖြစ်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမတော်မူသောကြောင့်၊
 ကဿပေန၊ မဟာကဿပသည်၊ ဩဝဒတိနာမ၊ ဆုံးမသည်မည်၏၊ ယော
 ဝါပနကဿပ သဒိသောတိ၊ ယောဝါပနကဿပ သဒိသော ဟူသော၊
 ဧတ္ထာပိ၊ ဤပါဠိဝါကျ၌လည်း၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကဿပ သဒိ
 သော၊ မဟာကဿပနှင့် တူသော၊ ယောဝါပန၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 လည်း၊ မဟာကဿပတ္ထေရော၊ မဟာကဿပ ထေရ်သည်။ စတုသု၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သန္တော
 သေဟိ၊ သန္တောသ တရားတို့ဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲ လွယ်သည်၊
 ဘဝယုဝိယ၊ ဖြစ်ရာ၏သို့၊ တုမှော်၊ သင်တို့သည်လည်း၊ တထာရူပါ၊ ထို
 မဟာကဿပနှင့်တူသောသဘောရှိကုန်သည်၊ တဝထ၊ ဖြစ်ကြကုန်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမတော်မူသောကြောင့်၊ ကဿပသဒိသေန၊ မဟာ
 ကဿပနှင့် တူသော ရဟန်းသည်၊ ဩဝဒတိနာမ၊ ဆုံးမသည် မည်၏၊
 တထတ္တာယပဋိ၊ ဇိတဗ္ဗန္တိ၊ တထတ္တာယ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ ဟူသည်ကား၊ ဣမ
 သို့၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သန္တုဋ္ဌိသုတ္တေ၊ သန္တုဋ္ဌိသုတ်၌၊ ဝုတ္တသလ္လေ
 ခါစာရပနိပတ္တိယံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ပစ္စည်းလေးပါးကိုခေါင်းပါး
 အောင်ကျင့်ခြင်း ပဋိပတ်ကို၊ ကထနံ၊ ဟောတော် မူခြင်းသည်၊ သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘာရောနာမ၊ ဝန်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣမံပဋိပတ္တိံ၊ ဤသလ္လေခပဋိပတ်ကို၊ ပရိပူရံ၊ ပြည့်အောင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပူရ
 ဏံပိ၊ ဖြည့်ခြင်းသည်လည်း၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘာရောယေဝ၊ ဝန်မည်
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အာဂတော၊
 ရှေ့ရှုရောက်သော၊ ဘာရော၊ ဝန်ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ဆောင်သင့်ချေ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံတော်မူ၍၊ ယထာ၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊
 မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကဝိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တထတ္တာယတထ
 ဘာဝါယ၊ အလိုတော်၏ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ တုမှော်၊ သင်ချစ်သား တို့သည်
 လည်း၊ ဗုဒ္ဓိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမသုတ် အဖွင့်အပြီး
 တည်း။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အနာတာပီတိ၊ အနာတာပီဟူသည်ကား
 ယံဝိရိယံ၊ အကြင်သမ္မာဝါယမဟူသောဝိရိယသည်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေ
 သာတို့ကို၊ အာတပတိ၊ ပူပန်စေတတ်၏၊ တေန၊ ထိုသမ္မာဝါယမနှင့်၊ ရဟိ

တော။ ကင်းသော သူသည်။ အနောတ္တပ္ပိတိ၊ အနောတ္တပ္ပိ ဟူသည်ကား၊
 ကိလေသုပ္ပတ္တိတောစ၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ ကုသလသ
 နှိပ္ပတ္တိတောစ၊ ကုသိုလ်၏ ဖြစ်ခြင်းမှ လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာယသဘာဝပရေတ်
 တော၊ ကြောက်ခြင်းကင်းသောသူသည်။ သမ္မေဓာယသတိ၊ သမ္မေဓာယ
 ဟူသည်ကား၊ သမ္မု၊ ဣန္ဒြိယ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ကောင်းစွာပွင့်ခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာ
 နာယသတိ၊ နိဗ္ဗာနာယဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယသယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျှော်
 မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ အနုတ္တရဿယောဂက္ခေမဿသတိ၊ အနုတ္တရဿယော
 ဂက္ခေမဿဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဟိ၊ သင့်စွာ
 တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အနုတ္တရဓမ္မေဝ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်၏။ စတု
 ဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ယောဂဝဟိ၊ ယောဂတို့မှ။ ခေမံစ၊ ကင်းငြိမ်းသည်
 လည်းဖြစ်၏။ အနုပ္ပန္နာတိအာဒိသု၊ အနုပ္ပန္နာဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌
 အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့အပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးယခင်က။ အပ္ပဋ္ဌိလန္တပုဗ္ဗံ၊
 မရပဘူးသော၊ စိဝရာဒိဝ၊ ပစ္စယံ၊ သင်္ကန်း အစရှိသော ပစ္စည်းကို လည်း
 ကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာကသဒ္ဓိဝိဟာရိကအန္တေဝါသိနံဝါ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော
 တကာဥပါသ်ဥပဏ္ဍာလ်ယူ၍အတူနေဖြစ်သောသဒ္ဓိဝိဟာရိကစာပေသင်
 ကြား၍အပါးတွင်နေသောအန္တေဝါသိကတပည့်တို့တွင်လည်း၊ အညတ
 ရတော၊ တယောက်ယောက်သောသူမှ။ မနုညဝတ္ထု၊ နှစ်လိုဘွယ်သော
 လောဘဖြစ်ခြင်း အကြောင်းဖြစ်သော အဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ပဋိလဘိတုာ၊
 ရ၍၊ တံ၊ ထိုအဝတ်သင်္ကန်းကို၊ သုဘံ၊ တင့်တယ်လှ၏။ သုခံ၊ ကောင်းမွန်လှ
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယောနိသော၊ မသင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ ဂဗ္ဘန္တဿ၊
 ခံသူသောသူအားလည်းကောင်း၊ ဝါပနံ၊ ထိုမှတပါး၊ အညတရံ၊ အမှတ်မဲ့
 ငြားတပါးပါးသော၊ အနုဘူတပုဗ္ဗံ၊ မသုံးဆောင် မခံစားဘူးသေးသော၊
 အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ယထာဝါတထာဝါ၊ ဟူးဟူး ငြားငြား၊ အယောနိ
 သော၊ မသင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊ နှလုံးသွင်းသောသူအား
 လည်းကောင်း၊ လောဘာဒေသ၊ လောဘအစရှိကုန်သော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်
 မာကုန်သော၊ အကုသလသမ္မေဓာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ တေ၊ ထိုလောဘ အစရှိသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ အနုပ္ပန္နာတိ၊
 အနုပ္ပန္နမည်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားမှန်၏၊
 အညတ၊ သို့အပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင် ဝတ္ထုအာရုံနှင့် မယှဉ်မူ၍
 ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ အနုမတေဌာ၊ သိအပ်သော အစမရှိသော၊ သံသာ

ရေ၊ သံသရာ၌၊ အနုပ္ပန္နာနာမ၊ အနုပ္ပန္န မည်ကုန်သော၊ ပါပကာမော၊ ပါပ
 ဓမ္မတို့သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ စ၊ ဆက်ပြီးအံ့၊ အနုဘူတဗုဗ္ဗေဝိ၊ ရှေး၌ခံစား
 အပ်ဘူးသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထု၊ မြို့၊ သင်္ကန်း၊ စသောဝတ္ထု၌ လည်း
 ကောင်း၊ အာရမ္မဏောဝါ၊ အာရုံ၌လည်းကောင်း၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ပကတိဗုဒ္ဓိယာဝါ၊ ပြကတေ အားဖြင့်ဖြစ်သော ပညာဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဥဒ္ဓေသဗုရိပုစ္ဆာယာဝါ၊ ပါဠိသင်ခြင်း အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိနဝကမ္မယောနိသော မနသိကာရာနံ၊ ပရိယတ်
 တရားကိုအားထုတ်ခြင်း အမှုအသစ်ကို စီရင်ခြင်း အသင့်အားဖြင့်နှလုံး
 သွင်းခြင်းတို့တွင်၊ အညတရဝသေနဝါ၊ တပါးပါး၏ အတွင်းဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလက၊ အနုပ္ပန္နိတွာ၊ မဖြစ်မူ၍၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်မှ၊ တာမိ
 သေန၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော၊ ပစ္စယေန၊ ဝတ္ထုအာရုံဟူသော ပစ္စည်း
 ကြောင့်၊ သဟဿ၊ အဆောတလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ လောဘစသောပါပဓမ္မတို့
 သည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမေ၊ ဤအကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကိုလည်း၊ အနုပ္ပန္န၊ အနုပ္ပန္န
 ဖြစ်သော အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 အနတ္တဿ၊ အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ တေသုယဝဝတ္ထာရေဗ္ဗဏောသု၊
 ထိုသို့သဘောရှိသောဝတ္ထုအာရုံတို့၌သာလျှင်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာ
 နာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နပ္ပဟိယန္တိနာမ၊ မပယ်အပ်သည်မည်ကုန်၏၊
 တေ၊ ထိုအကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို၊ ဥပ္ပန္န၊ ဥပ္ပန္နဖြစ်ကုန်သောအကုသိုလ်တရား
 တို့သည်၊ အပ္ပဟိယမာနာ၊ မပယ်အပ် ကုန်သည် ရှိသော်၊ အနတ္တဿ၊
 အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီး သည်ကား၊ ဣတ္ထံ၊ ဤသာရေတ္ထံ ပကာ
 သနိမည်သော သံယုတ် အဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ပန၊
 ထိုမှတပါး၊ ဝိည္ဇာရော၊ အကျယ်ဖြစ်သော၊ ဥပ္ပန္နာနုပ္ပန္န ဝေခေါစ၊ ဥပ္ပန္န
 အနုပ္ပန္နအထူးအပြားကို လည်းကောင်း၊ ပဟာနပ္ပဟာနဝိခာနန္တံ၊ ပဟာန
 အပ္ပဟာနအစီအရင်ကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသေ၊ ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိကို အကျယ်
 ပြရာ၌၊ ကထိတံ၊ ငါဆိုမိန့်အပ်ပြီ၊ အနုပ္ပန္နာမေ ကုသလာ ဓမ္မာတိ၊ အ
 နုပ္ပန္နာမေ ကုသလာ ဓမ္မာ ဟူသည်ကား၊ အပ္ပဗ္ဗိလဒ္ဓါဝိ၊ မရအပ်သေး
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သီလသမာဓိမဂ္ဂဗလသင်္ခါတာ၊ သီလသမာဓိ
 မဂ်ဖိုလ် ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ အနဝဇ္ဇဓမ္မာ၊ အပြစ်ကင်းသောတရားတို့

၆၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

၆၀

သည့်ဥပ္ပန္နာတိ၊ဥပ္ပန္နာဟူသည့်ကား၊ပဋိလဒ္ဓါ၊ရအပ်ကုန်သော၊ တေယေ
 ၀၊ထိုသီလ သမာဓိမဂ်ဖိုလ် ဟုဆိုအပ်ကုန်သော အနဝဇ္ဇဓမ္မတို့သာလျှင်
 တည်း။ နိရုဏ္ဏမာနာအနတ္တယသံဝတ္ထေယျ၊န္တိ၊နိရုဏ္ဏမာနာအနတ္တယသံ
 ဝတ္ထေယျ၊ဟူသည့်ကား၊ပရိ ဘာနဝသေန၊ယုတ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ပုနအ
 နုပ္ပတ္တိယာ၊နောက်ပြီးတဖန်မဖြစ်ပြန်သောအားဖြင့်၊ နိရုဏ္ဏမာနာ၊ချုပ်ကုန်
 သော၊တေသီလာဒိဓမ္မာ၊ထိုသီလအစရှိသောတရားတို့သည်၊အနတ္တယ
 အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှါ၊သံဝတ္ထေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊စ၊ ဆိုဘွယ်ရှိသေး၏၊
 ဧတ္ထ၊ဤပရိဘာနဝသေနဟူသောစကား၌၊လောကီယာ၊လောကီဖြစ်ကုန်
 သောအနဝဇ္ဇတရားတို့သည်၊ပရိဟာယန္တိ၊ယုတ်ကုန်၏၊ လောကုတ္တရာနံ
 လောကုတ္တရာတရားတို့အား၊ ပရိဟာနံ၊ ယုတ်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊
 ဣတိ၊ဤသို့သိအပ်၏၊ပန၊ဆက်ဦးအံ့၊ဥပ္ပန္နာနံကုသလာနံ၊ဓမ္မာနံဌိတိယာတိ
 ဥပ္ပန္နာနံ ကုသလာနံဓမ္မာနံ ဌိတိယာဟူသော၊ ဣမဿ သမ္မပ္ပဓာနဿ၊ဤ
 လေးခုမြောက်ဖြစ်သောစတုတ္ထသမ္မပ္ပဓာန၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊အယံ
 ဒေသနာ၊ ဥပ္ပန္နာမေကုသလာဓမ္မာနိရုဏ္ဏမာနာအတ္တယ သံဝတ္ထေယျ၊ဟူ
 သော ဤဒေသနာတော်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတာ၊
 ပြုတော်မူ အပ်၏၊ဒုတိယမဂ္ဂေါဝါ၊ဒုတိယမဂ်သည်လည်း၊ သီဃံ၊လျှင်မြန်
 စွာ၊အနုပ္ပဇ္ဇမာနော၊မဖြစ်သည်ရှိသော်၊နိရုဏ္ဏမာနော၊ ချုပ်ပြီးသော၊ပဌမ
 မဂ္ဂေါ၊ ပဌမမဂ်သည်၊ အနတ္တယ၊ အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထေယျ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ဧတ္ထ၊ ဥပ္ပန္နာမေကုသလာ အစရှိသောဤပါဠိ၌၊
 အတ္တယ၊အနက် ဘို၊ဒဠဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
 ဖြင့်၊ဣမသ္မိံ၊သုတ္တေ၊ဤဒုတိယသုတ်၌၊စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေ
 သမ္မပ္ပဓာနာ၊ဤသမ္မပ္ပဓာနတို့ကို၊ပုဗ္ဗဘာဝဝိပဿနာဝသေန၊ မဂ်၏ရှေ့အ
 တို့ဖြစ်သောဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ကတိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒုတိယသုတ်အ
 ဖွင့်အပြီးတည်း။ ဒုတိယံ၊ဒုတိယသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊တတိယသုတ်၌၊ စန္ဒူပမာတိ၊ စန္ဒူပမာဟူသည့်ကား၊
 စန္ဒသဒိသာ၊လန့်တူသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ကိံ၊လန့်ဘယ်သို့တူသနည်း
 ပရိ၊ဓမ္မာလတာယ၊လုံးဝနီးမဏ္ဍလ၏အဖြစ်ဖြင့်၊နော၊ တူသည်မဟုတ်၊အဝိ
 စခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊စန္ဒော၊လသည်၊ဂဂနတလံ၊ ကောင်းကင်အပြင်
 သို့၊ပက္ခန္ဓမာနော၊ ပြေးသွားသည်ရှိသော်၊ ကေနစိ၊တစုံတယောက်သော
 သူနှင့်၊သန္တိ၊အတူတကွ၊သန္တိဝံ၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့ခြင်းကို လည်းကောင်း၊

သိနေဟံဝါ၊ ချစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အာလယံဝါ၊ တစ်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ နိကာန္တံဝါ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပတ္တနံဝါ၊ တောင့်တ
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရိယုဋ္ဌာနံဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင်လှယက်၍ တည်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ မဟုတ်နုဿ၊ လူများအပေါင်း၏၊
 ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်အဖြစ်သည်။ မနာပေါ၊ နှစ်သက်အပ်သည်အဖြစ်
 သည်၊ နစနဟောတိယထော၊ ဖြစ်၏သို့သာလျှင်၊ တုမေဝိ၊ သင်ချစ်သားတို့
 သည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤလနှင့်အတူ၊ ကေနမိ၊ တစ်တယောက်သောတကာ
 ဥပါသံနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သန္တဝါဒီနံ၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့ခြင်းသည်တို့ကို၊
 အကရဏေန၊ မပြုကြသဖြင့်၊ ဗဟုဇနဿ၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည်၊
 ဝိယော၊ ချစ်အပ်သော၊ မနာပေါ၊ နှစ်လိုအပ်သော၊ စန္ဒူပမာ၊ လျှင်ဥပမာရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခတ္တိယကုလဒီနိ၊ မင်းမျိုးအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိ
 ကုလဒီနိ၊ အမျိုးသားပါးတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမထ၊ ကပ်ကြလေကုန်၊ ဣတိ
 အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဝိစ၊ စင်စစ်လ
 နှင့်ဟူသည်၏အဖြစ်၌ဤမျှသာလျှင် ကျေးဇူးမဟုတ်သေး၊ ယထာ၊ ဥပမာ
 တန္တုကား၊ စန္ဒော၊ လသည်၊ အန္ဓကာရံ၊ အဓိကတိုက်ကို၊ ဝိမေတိ၊ မှတ်
 လွှင့်၏၊ အာလောကံ၊ အရောင်အလင်းကို၊ ဖရေတိ၊ ပြန့်နှံ့စေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့
 ကိလေသန္ဓကာရံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အဓိကမှောင်ကို၊ ဝိမေနေ
 နစ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥာဏာလောကဖရဏေနစာဝိ ဥာဏာ
 တည်းဟူသောအရောင်အလင်းကို ပြန့်နှံ့စေခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ စန္ဒူ
 ပမာ၊ လနှင့်တူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိဝေမာဒီဟိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော
 နယေဟိဝိ၊ နည်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤစန္ဒူပမာ သိက္ခဝေ ကုလဒီဥပ
 သင်္ကမထဟူသောပါဠိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အပ
 ကဿဝ ကာယံ အပကဿဝ ဝိတ္တန္တိ၊ အပကဿဝ ကာယံအပ
 ကဿဝဝိတ္တံဟူသောဝုဒ်၌၊ သန္တဝါဒီနံ၊ မိတ်ဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့ခြင်းအစရှိ
 သည်တို့ကို၊ တေနောအကရဏေန၊ ထိုသို့မပြုခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကာယဉ္စ၊
 ကိုယ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တဉ္စ၊ စိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပကသိတွာအ
 ပနေတွာ၊ ရုံးငင်တွန်းဖယ်၍၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ပြဦးအံ့၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်
 အရညေဝိ၊ တော၌လည်း၊ နဝသတိ၊ မနေ၊ ကာမဝိတက္ကာဒယောဝိ၊ ကာမဝိ
 တက်အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ဝိတက္ကောဝိ၊ ကြံ၏၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း
 သည်၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ နောအပကဿဝိ၊ မရုံးငင်မတွန်းဖယ်သည်သာ

၆၂ နိဗ္ဗာန်ဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိပါတ်-ခုတ်ယတံ။

တည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ န အပကာသတိ၊ မရုံးငင်မတွန်းဖယ်သည်သာတည်း။
ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အ
ရုညေပိ၊ တော၌လည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာမဝိတက္ကဒယောပန၊ ကာမဝိ
တက် အစရှိသည်တို့ကိုကား။ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံလေ၏။ အယံဘိက္ခု၊ ဤ
ရဟန်းသည်။ ကာယမေဝ၊ ကိုယ်ကိုသာလျှင်။ အပကာသတိ၊ ရုံးငင်တွန်း
ဖယ်သည်မည်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ န အပကာသတိ၊ ရုံးငင်တွန်းဖယ်သည်မ
မည်။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဂါမန္တေ၊ ရွာနီးကျောင်း၌၊ ဝသတိ
နေ၏။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ကာမဝိတက္ကဒယောပိ၊ ကာမဝိတက် အစရှိသည်တို့
ကိုမူကား။ န ဝိတက္ကေတိ၊ မကြံစိ၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ စိတ္တမေဝ၊
စိတ်ကိုသာလျှင်။ အပကာသတိ၊ ရုံးငင် တွန်းဖယ်သည်မည်၏။ ကာယံ၊
ကိုယ်ကိုမူကား။ န အပကာသတိ၊ ရုံးငင် တွန်းဖယ်သည်မမည်။ ပန၊ ထိုမှ
တပါး၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အရုညေပေ၊ တော၌လည်း။
ဝသတိ၊ နေ၏။ ကာမဝိတက္ကဒယောစ၊ ကာမဝိတက်စသည်တို့ကိုလည်း။
န ဝိတက္ကေတိ၊ မကြံစိ၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဥဘယတ္ထိ၊ နှစ်ပါးစုံသော
ကိုယ်စိတ်ကိုလည်း။ အပကာသတိ၊ ရုံးငင်တွန်းဖယ်သည်မည်၏။ ဧဝရူပါ၊
ဤသို့ လေးယောက်မြောက် ယုတ္တိလံနှင့်တူသော သဘော ရှိကုန်သည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကုလသန္တိ၊ အမျိုးတို့သို့ ဥပသက်မထ၊ ကပ်ကြလေကုန်၊
ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသောကြောင့်။ အပကာသေဝ
ကာယံ အပကာသေဝစိတ္တန္တိ၊ အပကာသေဝ ကာယံ အပကာသေဝစိတ္တံ
ဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

နိစ္စနဝကာတိ၊ နိစ္စနဝကာဟူ သည်ကား၊ နိစ္စနဝကာဝ၊ အမြဲညွှတ်သည်နှင့်
တူကုန်၍သာလျှင်။ အာဂန္တု၊ ကသဒိသာပေ။ အာဂန္တု၊ ကနှင့်တူကုန်သည်
သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဟိ၊ ရွှေ့၍
ပြပြီးအံ့။ အာဂန္တု၊ ကော၊ ညွှတ်သည် ယောကျ်ားသည်။ ပဋိပါပိယသ၊ အစဉ်
အားဖြင့်၊ သမ္ပတ္တဂေဟံ၊ ရောက်သတ်သောအိမ်သို့။ ပပိသိတွာ၊ ငင်၍၊ နံ၊
ထိုညွှတ်သည် ကိုးသရသာမိကာ၊ အိမ်ရှင်တို့သည်။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ အဋ္ဌာ
ကံ၊ ငါတို့၏။ ပုတ္တသတတော၊ သားညီတို့သည်။ ဝိပ္ပဝါသံ၊ အရပ်တပါးသို့။
ဂတာ၊ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧဝံဝိစရိ သု၊ ဤသို့ပင်လျှင်လည်းကုန်၏
ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးထား၍။ အနန္တကမ္မမာနာ၊ သနားကျင်နာကုန်လျက်၊ နိဝါဒါ
ပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍။ သစေတော၊ စေန္တိ။ အကယ်၍ ကျွေးမွေးကုန်အံ့၊ တုတ္တ
မတ္တောယော၊ စားပြီးရုံမျှဖြစ်၍သာလျှင်။ တုမ္ဘာကံ၊ နောင်တော်တို့၏။ ဘာ

ဇနံ၊ ခွက်ကို၊ ဂဏ္ဍထ၊ သိမ်းယူရစ်ပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ပန်ကြားခဲ့၍၊ ဥဇ္ဈာယ
ထား၍၊ ပတ္တမတိ၊ သွား၍၊ တေတိ၊ ထိုအိမ်ရှင်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊
သန္တိဝံ၊ အဆွခင်ပွန်း၊ ဖွဲခြင်းကိုလည်း၊ နကရေတိ၊ မပြု၊ ကိစ္စကရေတိ
ယာနံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့ကိုလည်း၊ နသံဝိဒဟတိ၊ မစီရင်၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
တု၊ ဖြစ်၊ သင်ချစ်သားတို့သည်လည်း၊ ပဋိပါဒိယသ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ သမ္ပတ္တ
စာရံ၊ ရောက်လတ်သောအိမ်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ ယံ၊ အကြင်
လူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဣရိယသပထေသု၊ ဣရိယသပုတ်တို့၌၊ ပသန္န၊ ကြည်ညို
ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏၊ တံ၊ ထိုလူဘွယ်ဝတ္ထု
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခံပူ၍၊ ဆိန္နသန္တိဝံ၊ ဖြတ်သော မိတ်ခင်ပွန်းရှိကုန်သည်၊
တေသံ၊ ထိုဒါယကာတို့၏၊ ကိစ္စကရေတိ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့ကို၊ အဗျာ
ဝဋ္ဋာ၊ အားသစ်ကြောင့်ကြမပြုကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိက္ခမထ၊
ထွက်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်သဘောကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြတော်
မူ၏၊ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဣမဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နိစ္စနဝကဘာဝဿ၊
အမြဲညောင်သည်၏အဖြစ်၏၊ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နွေဘာတိ
ကဝတ္ထု၊ ညှိနှောင်မထေရ်နှစ်ဦးတို့ဝတ္ထုကို၊ ကထေတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိရ၊
အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကား၊ ဝဿာဠနဂရဂါမတော၊ ဝဿာဠမည်
သောမြို့ရွာမှ၊ နွေဘာတိကာ၊ ညှိနှောင် နှစ်ဦးတို့သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်
၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုမထေရ်ညှိနှောင်တို့သည်၊ ဗုဠနာ
ဂတ္ထေရောစ၊ ဗုဠနာဂမထေရ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မဟာနာဂတ္ထေရောစာ
တိ၊ မဟာနာဂမထေရ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပညာယိံသု၊ ထင်ရှားကျော်
စောကုန်၏၊ တေ၊ ထိုမထေရ်ညှိနှောင်တို့သည်၊ ဗိတ္တလပဗ္ဗတေ၊ ဗိတ္တလ
တောင်၌၊ တိံသဝဿာနိ၊ အနှစ်သုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မာတရံ၊ မယ်
တော်တကာမကြီးကို၊ ပသိဿာမာတိ၊ ရှုမြင်ကုန်အံ့ဟူ၍၊ အာဂတိံ၊
ကြွရောက်တော်မူလာကြ၍၊ ဝဿာဠနဂရဂါမာရေ၊ ဝဿာဠမြို့ကျောင်း၌၊
ဝသိတွာ၊ ကိန်းနေ၍၊ ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ၌၊ မာတုဂါမံ၊ မယ်တော်ရွာသို့၊
ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပရိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏၊ မာတာဝိ၊ မယ်တော်သည်
လည်း၊ တေသံ၊ ထိုသားမထေရ်တို့အား၊ ဥလုဂေန်န၊ ဟင်းကြိုမှုတ်ဖြင့်၊
ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဧကဿ၊ တဦးသောမထေရ်၏၊
ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊ အာကိရိ၊ လောင်း၏၊ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ဩလောကယမာ
နာယ၊ ရှုကြည့်လတ်သော်၊ တဿာ၊ ထိုမယ်တော်တကာမကြီးအား၊ ပုတ္တ

၆၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံဃုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သိနေဟောသား၌ ဖြစ်သောချစ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ဖြစ်၏။ အထ၊ထိုရာ
 အခါ၌၊နံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ တာတ၊ ချစ်သား၊တွံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊မဟံ
 ဝုတ္တော၊ ငါ့သားဖြစ်သော၊ မဟာနာဂေါ၊ မဟာနာဂမဟုတ်လား၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊အာဟ၊မယ်တော်ကမေးမြန်း၏။ ထေရော၊မထေရ်က၊ ဥပါသိကေ၊
 တကာမကြီး၊ပစ္ဆိမံထေရံ၊ နောက်ကထေရ်ကို၊ပုစ္ဆ၊ မေးပေတော့၊ဣတိ
 ဝတ္ထာ၊ဤသို့မိန့်ဆို၍၊ပက္ကမိ၊ကြွတော်မူလေ၏၊ပစ္ဆိမထေရေသမိ၊နောက်
 မှလိုက်သောမထေရ်အားလည်း၊ ယာဂံ၊ယာဂုကို၊ ဒတ္ထာ၊ပေးလှူ၍၊တာ
 တ၊ချစ်သား၊တွံ၊သင်ချစ်သားသည်၊ မဟံဝုတ္တော၊ငါ့သားဖြစ်သော၊စူဠ
 နာဂေါ၊စူဠနာဂမဟုတ်လား၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ထေရော၊မထေရ်က
 ဥပါသိကေ၊တကာမကြီး၊ ပုရိမံထေရံ၊ရှေ့မထေရ်ကို၊နပုစ္ဆိတိတိံ၊မမေး
 လိုက်လေလော၊ဣတိဝတ္ထာ၊ဤသို့မိန့်ဆို၍၊ပက္ကမိ၊ကြွတော်မူ၏၊ဧဝံ၊ဤသို့
 ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ မာတရာပိ၊ အမိနှင့်လည်း၊သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ ဆိန္ဒ
 သန္တပေါ၊ ဖြတ်သောမိတ်ခင်ပွန်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နိစ္စနဝ
 ကောနာမ၊အမြဲညွှတ်သည်နှင့်တူသည်မည်သည်ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။

အပဂတ္တာတိ၊ အပဂတ္တာဟူသည်ကား၊ နပဂတ္တာ၊ တိပါးချုတ်ချယ်
 ခြင်းကင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊အဋ္ဌဋ္ဌာနေန၊ရှစ်ပါးသောအရာဋ္ဌာနရှိသော၊ကာ
 ယပါဂတ္တိယေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်တိပါးချုတ်ချယ်ခြင်းမှ လည်းကောင်း၊စတု
 ဋ္ဌာနေန၊လေးပါးသောအရာဋ္ဌာနရှိသော၊ဝစိပါဂတ္တိယေနစ၊နှုတ်ဖြင့်တိပါး
 ချုတ်ချယ်ခြင်းမှလည်းကောင်း၊ အနေကဋ္ဌာနေန၊ များစွာသောအရာဋ္ဌာန
 ရှိသော၊မနောပါဂတ္တိယေနစ၊ စိတ်နှလုံးဖြင့်တိပါးချုတ်ချယ်ခြင်းမှလည်း
 ကောင်း၊ဝိရဟိတာ၊ကင်းကုန်သည်၊ဣတိအတ္ထော၊ဤသို့သောအနက်ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ အဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊ ရှစ်ပါးသောအရာဋ္ဌာနရှိသော၊ကာယ
 ပါဂတ္တိယံနာမ၊ကိုယ်ဖြင့်တိပါးချုတ်ချယ်ခြင်းမည်သည်၊ သံဃာဂဏပုဂ္ဂ
 လဘောဇနသာသာဇန္တာဗာရနဟာနတိတ္ထဘိက္ခဝစာရ မဂ္ဂအတ္ထရဗာရပွ
 ဝေသာနေသု၊သံဃာဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်ဆွမ်းစားစရပ်ဇရုံးအိမ်ရေချိုးဆိပ်ဆွမ်း
 ခံခရီးရှာတွင်းသို့ဝင်ခြင်းတို့၌၊ ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ အပ္ပတိရူပကရဏံ၊
 ရဟန်းတို့အား မချောက်ပတ် မသပ္ပာယ်မှုကို ပြုခြင်းတည်း၊ ဣဒံ၊ဤမ
 ချောက်ပတ်မသပ္ပာယ်မှုကိုပြုခြင်းဟူသည်၊သေယျထာကတမံ၊အဘယ်
 နည်း၊ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ဧကေစ္စော၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊သံဃာ
 မဇ္ဈေ၊သံဃာအလယ်၌၊ ပလ္လတ္တိကာယဝါ၊လက်အာယောဂပတ် ပုဆိုးအာ
 ယောဂပတ်ဖြင့်လည်း၊ နိဝိဒတိ၊ နေ၏၊ပါဌေ၊ တဘက်သောခြေ၌၊ပါဒံ၊

တဘက်သောခြေကို။ အဓာယိတွာဝါ။ ထပ်လျက်ထမ်း၍လည်း။ နိသိဒတိ။
 နေ၏။ ဣတိဝေမာဒိ။ ဤသို့အစရှိသော။ သံဃမဇ္ဈေ။ သံဃအလယ်၌။ အပ္ပတိ
 ရူပကရဏံယထာ။ မလျောက်ပတ်မှုပြုခြင်းကဲ့သို့။ တထာ။ ထိုအတူ။ ဂဏ
 မဇ္ဈေ။ ဂိုဏ်း၏အလယ်၌။ အပ္ပတိရူပကရဏံ။ မလျော်ပတ်မှုပြုခြင်း။ ဂဏ
 မဇ္ဈေတိ။ ဂဏမဇ္ဈေ ဟူသည်ကား။ စတုပရိသသန္နိပါတေဝါ။ ပရိသတ်
 လေးပါး အစည်းအဝေး၌ လည်းကောင်း။ သုတ္တန္တိကဂဏာဒိသန္နိပါတေ
 ဝါ။ သုတ္တန္တိကဂိုဏ်းအစရှိသည်တို့၏ အစည်းအဝေး၌၎င်း။ သံဃမဇ္ဈေ။
 သံဃအလယ်၌လည်းကောင်း။ ဂဏမဇ္ဈေဂိုဏ်းအလယ်၌လည်းကောင်း။
 အပ္ပတိရူပကရဏံယထာ။ မလျောက်ပတ်မှုပြုခြင်းကဲ့သို့။ တထာ။ ထိုအတူ။
 ဝုဇ္ဈတရေ။ သီတင်းကြီးဖြစ်သော။ ဝုဂ္ဂလေးဝုပ္ပါလ်၌။ အပ္ပတိရူပကရဏံ။
 မလျောက်ပတ်မှုပြုခြင်း။ ပန။ ထိုမှတပါး။ ဘောဇနသလ္လာယ။ ဆွမ်းစား
 စရပ်၌။ ဝုဇ္ဈာနံ။ သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ အာသနံ။ နေရာကို။
 နဒေတိ။ မပေးနဝါနံ။ သီတင်းငယ်ဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ အာသနံ။
 နေရာကို။ ပဋိဗာဟတိ။ တားမြစ်၏။ ဇန္တုဗ္ဗာဓေ။ ဇရုံးအိမ်၌။ တထာ။ ထို
 ဆွမ်းစားစရပ်နှင့်အတူ။ ဝုဇ္ဈာနံ။ သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။
 အာသနံ။ နေရာကို။ နဒေတိ။ မပေးနဝါနံ။ သီတင်းငယ်ဖြစ်ကုန်သောရဟန်း
 တို့အား။ အာသနံ။ နေရာကို။ ပဋိဗာဟတိ။ တားမြစ်၏။ စ။ ဆက်ပြီးအံ့။ ဧတ္ထေ။
 ဤဇရုံးအိမ်၌။ ဝုဇ္ဈာ။ သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့ကို။ အနာပုစ္ဆာ။
 မပန်ကြားဘဲ။ အဂ္ဂိဇလနာဒိနိ။ မီးညှိခြင်း စသည်တို့ကို။ ကရောတိ။ ပြု၏။
 နှာနတ်တ္ထေစ။ ရေချိုးဆိပ်၌လည်း။ ဒဟရော။ သီတင်း ငယ်ဟူ၍ လည်း
 ကောင်း။ ဝုဇ္ဈာတိ။ သီတင်းကြီးဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပမာဏံ။ အပိုင်းအ
 ရှည်ကို။ အကတွာ။ မပြုဘဲ။ အာဂတပဋိပါဒိယာ။ ရောက်လာသည့်အစဉ်
 အားဖြင့်။ နှာယိတဗ္ဗံ။ ရေချိုးအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ယဒိဒံ။ အကြင်စကားကို။
 ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ တစ္စိ။ ထိုသူရား
 စကားတော်ကိုလည်း။ အနာဒိယန္တော။ မနာယူမူ၍။ ပစ္ဆာ။ နောက်မှ။ အာ
 ဂတိံ။ လာသည်ဖြစ်လျက်။ ဥဒကံ။ ရေသို့။ ဩတရိတွာ။ သက်၍။ ဝုဇ္ဈေ။
 သီတင်းကြီးရဟန်းတို့ကို လည်းကောင်း။ နဝေစ။ သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ဗာဓေတိ။ တားမြစ်၏။ ပန။ ထိုမှတပါး။ သိက္ခာစာရမဂ္ဂေ။
 ဆွမ်းခံသွားရာခရီး၌။ အဂ္ဂါသနအဂ္ဂေါဒကအဂ္ဂဝိဇ္ဇာနံ။ မြတ်သောနေရာ
 မြတ်သောရေမြတ်သောဆွမ်းတို့၏။ အတ္ထာယ။ အလို၌။ ဝုရတော။ ရှေ့မှ။
 ဂစ္ဆတိ။ သွား၏။ ဗာဟာယဗာဟံ။ မောင်းလက်ရုံးချင်းချင်း။ ပယာရန္တော။

၉၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ထိခိုက်စေလျက်၊ အန္တရဗောဓိပဋိပက္ခဝေဒနာ၊ ရွာတွင်းသို့ ဝင်ခြင်း၌၊ ဝုဇ္ဇာပတ်၊
သီတင်းကြီးရဟန်းတို့မှ၊ ပဋ္ဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝဏိသတိ၊ ဝင်၏၊ ဒဟာရေ
ဟိ၊ ပဉ္စင်းငယ်သာမဏေတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ အတူတကွ၊ ကာယကိဋ္ဌနကံ၊ ကိုယ်
ဖြင့်မြှိုးတူးကစားခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်
တည်း။ စတုဋ္ဌာနံ၊ လေးပါးသော အရာဋ္ဌာနရှိသော၊ ဝဏိပါဂတ္တိယံနာမ၊
နှုတ်ဖြင့်ထိပါး ချုတ်ချယ်ခြင်းမည်သည်၊ သံဃာဂဏဝုပ္ပလန္တရဗောဓိသု၊
သံဃာဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်ရွာတွင်းတို့၌၊ အပ္ပတိရူပဝါစာနိစ္ဆာရေကံ၊ ရဟန်းတို့
အားမသင့်မလျော်သော စကားကို ဆိုမြွက်ခြင်းတည်း။ ဣဒံ၊ ဤမသင့်
မလျော်သောစကားကိုဆိုမြွက်ခြင်းဟူသည်၊ သေယျထာကတမံ၊ အတယ်
နည်း။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊ သံဃာ
မဇ္ဈေ၊ သံဃာအလယ်၌၊ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားဦးဘဲ၊ ဓမ္မံ၊ ဘုရားကို၊ ဘာသ
တိ၊ ဟော၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝုဇ္ဇေ၊ ရှေးဖြစ်သော ကာလ၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာ
ရဿ၊ ဆိုအပ်သောအပြားရှိသော၊ ဂဏဿ၊ ဂိုဏ်း၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌
လည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တိ၊ ကောင်း၊ အနီး၌လည်းကောင်း၊
တတ္ထေဝ၊ ထိုသံဃာဂိုဏ်း အလယ် သီတင်းကြီး ပုဂ္ဂိုလ်၏အနီး၌လျှင်၊
မနူဿဟိ၊ လူတို့သည်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုဋ္ဌော၊ မေးလတ်သော်၊ ဝုဇ္ဇတရံ၊
သီတင်းကြီး ရဟန်းကို၊ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားဘဲ၊ ဝိဿန္တတိ၊ ဖြေဆို၏၊
အန္တရဗောဓိပန၊ ရွာတွင်း၌ကား၊ ဣတ္ထန္နာမေ၊ ဤမည်သော သူသည်၊
ကိံ၊ အတ္ထိ၊ ဘဝံ၊ ဖွာရှိသနည်း၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုသည်၊ အတ္ထိကိံ၊ ရှိသလော၊
ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ခါဒနိယံ၊ ခဲဘွယ်သည်၊ ဘောဇနိယံ၊ စားဘွယ်သည်၊
အတ္ထိကိံ၊ ရှိသလော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကိံ၊ ဒဿသိ၊ တယ်ဟာကို လှူလိုက်မည်
နည်း။ အဇ္ဇ၊ ပဉ္စေ့၊ ကိံ၊ ခါဒိဿာမ၊ တယ်ဟာကို ခဲကုန်ရမည်နည်း၊ ကိံ
ဘုဉ္ဇိဿာမ၊ တယ်ဟာကိုစားကုန်ရမည်နည်း၊ ကိံ၊ ဝိဝိဿာမ၊ တယ်ဟာကို
သောက်ကုန်ရမည်နည်း၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို၊ ဘာ
သတိ၊ ဆို၏၊ အနေကဋ္ဌာနံ၊ ဈေးသောအရာဋ္ဌာနရှိသော၊ မနောပါဂတ္တိယံနာ
မ၊ စိတ်နှလုံးဖြင့်ထိပါးချုတ်ချယ်ခြင်းမည်သည်ကား၊ တေသုတေသုဋ္ဌာနေ
သု၊ ထိုထိုအရာဋ္ဌာနတို့၌၊ ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈာတရံ၊
အလွန်အကျူးကျင့်ခြင်းသို့၊ အနာပုစ္ဆိတွာဝိ၊ မရောက်သော်လည်း၊ မနဿ
ဝ၊ နှလုံးဖြင့်သာလျှင်၊ ကာမဝိတက္ကာဒိနံ၊ ကာမဝိတက်အစရှိသည်တို့ကို၊
ဝိတက္ကာနံ၊ ကြံစည်ခြင်းတည်း။ အဝိစ၊ တကြောင်းလည်း၊ ဒုသဝိလသေဝ
ဒုသဝိလပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဝိလဝါ၊ ဝိ၊ ဝိလဝန်

ဟူ၍၊မံ၊ငါ့၊ဘိုး၊ဇနော၊ လူများသည်၊ ဇာနတ်တု၊ သိဝေသတည်း၊ဣတိ၊ဇော၊
 ဤသို့၊ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ပါပိစ္ဆိတာပိ ယုတ်မာသောအလိုရှိသည်အဖြစ်
 သည်လည်း၊ မနောပါဂ ဟိယံ၊ မနောပါဂ ဟိယမည်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီး
 သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗသမ္ဘိအလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသံပါဂ ဟိ
 ယာနံ၊ဤသို့သဘောရှိကုန်သော ထိပါးချုတ်ချယ်ခြင်းတို့၏၊အဘာဇေန၊
 မရှိခြင်းကြောင့်၊အပ္ပဂ ဟ္တာ၊ထိပါးချုတ်ချယ်ခြင်းကင်းကုန်သည်၊ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ဥပသင်္ကမထ၊ကပ်ကြကုန်သော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဇဒတိ၊ဆို၏။

ဇရုဒပါနန္တိ၊ဇရုဒပါနံ ဟူသည်ကား၊ ဇိန္ဒကူပံ၊ ရေတွင်းအို၊ရေတွင်း
 ပောင်းတည်း၊ ပဗ္ဗတဝိသမန္တိ၊ ပဗ္ဗတဝိသမံ ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗတေ၊
 တောင်၌၊ ဝိသမပပါတဋ္ဌာနံ၊ မညီမညွတ်တောင်ပြတ်အရပ်တည်း၊နဒီဝိ
 ဒုဂ္ဂန္တိ၊နဒီဝိဒုဂ္ဂံ ဟူသည်ကား၊နဒီယာ၊မြစ်၌၊ဒုဂ္ဂံ၊ ကူးခင်သော၊ခါနွံတူ
 ဌာနံ၊ကမ်းပါးပြတ်အရပ်တည်း၊ အပကသေဝကာယန္တိ၊အပကသေဝ
 ကာယံဟူသည်ကား၊တာဒိသာနိ၊ ထိုသို့ဇရုဒပါနံသည်သဘောရှိကုန်
 သော၊ဌာနာနိ၊အရပ်တို့သို့၊ယောဝုရိသော၊အကြင်ယောက်ျားသည်၊ ခိန္နာ
 ဒိပထုတော၊မြူးတူးကစားခြင်းသည်ကိုလေ့လာလျက်၊ကာယံ၊ကုန်ပစ်ကို
 အနုပကာဿ၊မရုံးမငင်ဘဲ၊ဧကတောဘာရိယံ၊နောက်ကျောနံပါးဘိုးညွတ်
 သည် ဘိုး၊အကတွာဝ၊မပြုမူ၍လျှင်၊ဝါယုပထမ္ဘကံ၊ မိတ္တသမုဋ္ဌာနံလေဖြင့်
 ခိုင်စေခြင်းကို၊ အဂါဟာပေတွာ၊ယူစေမူ၍၊ မိတ္တံပိ၊စိတ်ကိုလည်း၊အနုပ
 ကဿ၊မရုံးမငင်ဘဲ၊ဧတ္ထ၊ ဤရေတွင်းအို တောင်ပြတ်သည်၌၊ပတိတော၊
 ကျလတ်ချေသော်၊ဟတ္ထပါဒဘဉ္ဇနာဒိနိ၊ လက်ခြေ၏ကျိုးခြင်းအ စရှိသည်
 တို့သို့၊ပါပုဏ္ဏာတိ၊ရောက်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အနာဒိနဝဒယသဝိတာယ၊အ
 ဖြစ် ဘုံရှုဆင်ခြင်လေ့မရှိသည်အဖြစ်ဖြင့်၊ အနုဗ္ဗဇေတွာ၊မလိတ်လန်မူ၍
 သမ္ဘိယာယမာနော၊စုံစုံမက်မက်မြတ်နိုးလျက်၊ဩသောကတိ၊ကြည့်၏၊
 သော၊ထိုလူတယောက်သည်၊ ပတိတွာ၊ကျ၍၊ဟတ္ထပါဒဘဉ္ဇနာဒိအနုတ္တံ၊
 လက်ခြေကျိုးခြင်းအစရှိသောအကျိုးမဲ့သို့၊ပါပုဏ္ဏာတိ၊ရောက်၏၊ ပန ထို
 သို့မဟုတ်၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ ဥဒကတ္ထိကောဝါ၊ ရေကိုအလိုရှိသည်
 လည်းကောင်း၊အညေန၊တပါးသော၊ ကေနပိကိဇ္ဇေနဝါ၊ တစ်တစ်ခုမှောင်း
 ကိစ္စဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဩသောကေတုကာမော၊ ကြည့်ရှုလို၏၊ ကာယံ၊
 ကိုယ် ဘိုး၊အပကာဿ၊ရုံးငင်လျက်၊ဧကတောဘာရိယံ၊ နောက်ကျောနံပါး
 ညွတ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ဝါယုပထမ္ဘကံ၊ မိတ္တသမုဋ္ဌာနံလေဖြင့်ခိုင်
 စေခြင်းကို၊ ဝါဟာပေတွာ၊ ယူစေမူ၍၊မိတ္တံပိ၊ စိတ်ကိုလည်း၊ အပကာဿ၊

၆၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ရုံးငင်လျက်၊ အာဒိနဝဒဿနန၊ အပြစ်ကိုရှုကြည့်သဖြင့်၊ သံဝေဇေတွာ၊ ထိန္ဒလန္ဒ၊ စ၍၊ ဩလောကတိ၊ ကြည့်၏၊ သော၊ ထိုသတိဉာဏ်ရောက်သောရဟန်းသည်၊ နပတကိ၊ မကု၊ ယထာရူပိ၊ အလိုအတိုင်း၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်ရှု၍၊ သုခိ ချမ်းသာလျက်၊ ယေနကသံ၊ အကြင်လိုရာသို့၊ ပတ္တသတိ၊ ရောက်၏။

၉၀ ဝေဓေဝခေါတိတ္ထေ၊ ဝေဓေဝခေါဟူသောဝုဒ်၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဩပဒ္ဓသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာဖြင့်ဥပမယျကံ၊ နှီးနှော၊ ကြာင်းစကားတည်း၊ ဟိ၊ အကျယ်ပြဦးအံ့၊ ဓရုဒပါနာဒယောဝိယ၊ ရေတွင်းအိုအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါး၊ နုနံသော၊ ကုလသနိ၊ အမျိုးတို့ကို၊ ဒဠဗ္ဗာနံ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏၊ ဩလောကနုပုရိသေ ဝိယ၊ ကြည့်ရှုသောယောက်ျားကဲ့သို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဒဠဗ္ဗာ ဖွတ်အပ်၏၊ အနပကဋ္ဌကာယမိတ္တော၊ မရုံးငင်သော ဘုံပိတ်ရှိလျက်၊ တာနိ၊ ထိုရေတွင်းအို တောင်ပြတ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဩ လောကေန္တော၊ ကြည့်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ တတ္ထထို ရေတွင်းအိုတောင်ပြတ်အစရှိသည်တို့၌၊ ပတတိယထာ၊ ကျသကဲ့သို့ ဧဝံ၊ ဤ အတူ၊ ဓရုက္ခိတေဟိ၊ အစောင့်အရှောက်ကင်းကုန်သော ကာယာဒိဟိ၊ ဘုံပိတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကုလသနိ၊ အမျိုးတို့သို့၊ ဥပသကံ၊ မန္တော၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကုလသ၊ တကာဥပါသ်တို့၌၊ ဗန္ဓုတိ၊ နှောင်ဖွဲ့၏၊ တတော၊ ထိုနှောင်ဖွဲ့သောကြောင့်၊ နာနုပ္ပကာရံ၊ အံထူးထူးအပြားပြားသော၊ သီသပါဒဘဉ္ဇနာမိအနတ္တံ၊ သီလတည်းပူသောခြေ၏ ကျိုးချင်းအစရှိသော ကျိုးမဲ့သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အပကဋ္ဌကာယမိတ္တော၊ ရုံးငင်သော ဘုံပိတ်ရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည် တတ္ထထို ရေတွင်းအိုတောင်ပြတ်အစရှိသည်တို့၌၊ နပတကိယထာ၊ ကျသကဲ့သို့ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဓရုက္ခိတေနေဝ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဓရုက္ခိတေဟိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သော၊ မိတ္တေဟိ၊ စိတ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓရုက္ခိတာယ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော၊ ဝါဂေယ၊ စကားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုပဝံ၊ မြီတာယ၊ ကောင်းစွာတည်သော၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပကဋ္ဌကာယမိတ္တော၊ ရုံးငင်အပ်သောဘုံပိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကုလသနိ၊ အမျိုးတို့သို့၊ ဥပသကံ၊ မန္တော၊ ကပ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကုလေသ၊ တကာဥပါသ်တို့၌၊ နဗန္ဓုတိ၊ မနှောင်ဖွဲ့ အထ၊ ထိုသို့မနှောင်ဖွဲ့သည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ တတ္ထထို ရေတွင်းအိုတောင်ပြတ်အစရှိသည်

တို့၌၊ အပတိတဿ၊ မကျသော၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့
သည်၊ နဘဉ္ဇန္တိယဿ၊ မကျိုးမပျက်ကုန်၏သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သိလံ၊ သိလ
သည်၊ နဘိဇ္ဇတိ၊ မပျက်၊ ဟတ္ထာ၊ လက်တို့သည်၊ နဘဉ္ဇန္တိယဿ၊ မကျိုး
မပျက်ကုန်၏သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဒ္ဓါဟတ္ထော၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသောလက်
သည်၊ နဘိဇ္ဇတိ၊ မကျိုးမပျက်၊ ကုန္တိ၊ ဝမ်းသည်၊ နဘိဇ္ဇတိယဿ၊ မပေါက်
ပြတ်၏သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သမာဓိကုန္တိ၊ သမာဓိတည်းဟူသောဝမ်းသည်
နဘိဇ္ဇတိ၊ မပေါက်ပြတ်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ နဘိဇ္ဇတိယဿ၊ မကွဲမ
ပေါက်၏သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဥပဏသိသံ၊ ဥပဏတည်းဟူသောဦးခေါင်း
သည်၊ နဘိဇ္ဇတိ၊ မကွဲမပေါက်တံ၊ ထိယောကျ်ားကို၊ ခဏ္ဍကဏ္ဍကဒေ
ယော၊ သစ်ငုတ်ဆူးငြောင့်စသည်တို့သည်၊ နဝိဇ္ဇန္တိယဿ၊ မစူးဝင်ကုန်
၏သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣမံ၊ ဤရဟန်းကို၊ ရာဂကဏ္ဍကဒေယာ၊ ရာဂဟူ
သော ငြောင့် အစရှိသည် တို့သည်၊ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မစူးဝင်ကုန်၊ သော၊ ထိ
ယောကျ်ားသည်၊ နိရုပဒ္ဒဝေါ၊ ဘေးရန်ကင်းသည်ဖြစ်၍ ယထ၊ ရှစ်၊ အလို
အတိုင်း၊ ဩ၊ လာကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ သုခိ၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်၍၊ ယေနကာ
မံ၊ အကြင်လိုရာသို့၊ ပက္ကမတိယဿ၊ သွားမူ၏သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ကုဿာနံ၊ အမျိုးတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍ စိဝရာဒယော၊ သင်္ကန်း
အစရှိကုန်သောပစ္စည်းတို့ကို၊ ပဒိုသေဝန္တော၊ မှီဝဲသုံးဆောင်လျက်၊ ကမ္မ
ဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ သင်္ခါ၊ ရေ၊ တေတူမကသင်္ခါ၊ ရေတို့ကို
သမ္မသန္တော၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်လျက်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ၊ မိုလ်သို့၊ ပတွာ၊
ရောက်၍၊ လောကုတ္တရသုခေန၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာဖြင့်၊ သုခိတော၊
ချမ်းသာမျက်မှောက်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ယေနကာမံ၊ အကြင်လိုရာသို့၊
အဂတသုဗ္ဗံ၊ ရှေ့၌မရောက်ဘူးသော၊ နိဗ္ဗာနမိသံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ရ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဟိနာမိမုတ္တိံ၊ ကာ၊ အ
ယုတ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသော၊ မိစ္ဆာပဒိုပန္နာ၊ ယုတ်မာသောအ
ကျင့်ရှိသော၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊
တိဝိခံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ပါဂတ္တိယံ၊ ထိပါးချုတ်ချယ်ခြင်းကို၊ ပဟာ
ယ၊ ပယ်၍၊ နိစ္စနဝကတ္တေန၊ အမြဲဧည့်သည်၏ ဖြစ်ဖြင့်၊ စန္ဒူပမာ၊ လှောင်
တူသည်ဖြစ်၍၊ ကုဿာနံ၊ အမျိုးတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမထ၊ ကပ်ကြလကုန်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုတတ်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သခင်သည်၊ အဋ္ဌာနေ၊ အရာမဟုတ်သည့်၊ ဌာပတိ၊ ထား၊ တင်မူ၏၊ အသ
ယျံ၊ မဆောင်ယူနိုင်စကောင်းသော၊ တာရံ၊ ဝန်ကို၊ အာရေပေတံ၊ တင်

တော်မူ၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကာဝံ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊
မတတ်နိုင်၊ တံ၊ ထိုမတတ်နိုင်သောအမှုကို၊ ကာရေဟိ၊ ရွက်ဆောင်တော်
မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တဿ၊ ထိုဟိနာမိရတ္တိကမိစ္ဆာပဋိပန္န
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝါဒပထံ၊ ဆိုရာစကားအကြောင်းကို၊ ပစ္ဆိန္ဒတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဧဝံ၊
ဤသို့ဟောတော်မူသောအခါ၊ အရာဖြင့်၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်
ကောင်း၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊
သည့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုရကား၊ ကာသာ
ပေါဘိက္ခုဝေတိအာဒိ၊ ကသာပေါဘိက္ခုဝေဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
တဂဝါ၊ ဖြတ်စွာသုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အာကာသေပါဏီ၊
စာလေသိဘိ၊ အာကာသေပါဏီ၊ စာလေသိဟူသည်ကား၊ အနိလေ၊ အနိ
လဟူ၍ဆိုအပ်သော၊ ဂဂနန္တရေ၊ ကောင်းကင်လယ်၌၊ ယမကမိစ္ဆာတံ၊
အချ်ဖြစ်သောလျှပ်စစ်နွယ်သည်၊ စာရယမာနောဝိယ၊ စမွယ်မြူးကွန်ဇုံသို့၊
ဟေ၊ ဤဘာဝံ၊ အောက်အသို့ သို့လည်းကောင်း၊ ဥပရိတာဝံ၊ အထက်အသို့
သို့လည်းကောင်း၊ ဥဘတောပသေသု၊ ဝဲယာနံပါးနှစ်ဘက်တို့၌၊ ပါဏီ၊
လက်တော်ကို၊ သဗ္ဗာရေဟိ၊ လျှပ်ရှားတော်မူ၏။ ဣဒဉ္စပန၊ အာကာသေ
ပါဏီ၊ စာလေသိဟူသောဤပုဒ်သည်ကား၊ တေဝိဓုကေ၊ ဝိဓုကတ်သုံးပုံဟု
ဆိုအပ်သော ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ ဖြတ်စွာသုရားစကားတော်၌၊ အသံဘိန္နပဒံနာမ၊
မရောမရှက်သော ပုဒ်မည်၏။ အတ္တမနောတိ၊ အတ္တမနော ဟူသည်ကား၊
တုဠာမိတ္တော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်၊ သကမနော၊ မိမိစိတ်ရှိသည်၊
ဒေါမနသောန၊ ဒေါမနသဖြင့်၊ ပစ္ဆိန္ဒတွာ၊ ဖြတ်၍၊ နဂဟိတမနော၊ မယူအပ်
သောစိတ်ရှိသည်၊ ကဿပဿ ဘိက္ခုဝေတိ၊ ကဿပဿ ဘိက္ခုဝေဟူ
သော၊ ဣဒဉ္စ ဤစကားကိုလည်း၊ ဝုရိမနယေနော၊ ဣဒါနိယောပဟိနစသည်
ဖြင့်ဆိုအပ်သော ဝုရိမနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပရဝါဒံ၊ ဟိနာမိရတ္တိကမိစ္ဆာ
ပဋိပန္နဖြစ်သောပရဝါဒသို့၏စကားကို၊ ပစ္ဆိန္ဒတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တော၊
ပြခြင်းငှါ၊ တဂဝကာ၊ ဖြတ်စွာသုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ပသန္နာကာရံ၊ ကရေယျန္တိ၊ ပသန္နာကာရံ၊ ကရေယျံဟူသည်ကား၊ စိဝရာဒ
ယော၊ သက်နိုးအစရှိကုန်သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ ဒေသန္တော၊ ယူကုန်ရာ
၏။ တထတ္တာယပဋိပန္နေယျန္တိ၊ တထတ္တာယပဋိပန္နေယျံဟူသည်ကား၊
သိသဿ၊ သိလ၏။ အာဂတဌာနေ၊ လာသောအရာ၌၊ သိလံ၊ သိလကို၊ ပူရ
ယမာနာ၊ ပြည့်စုံစေလျက်၊ သမာမိပ္ပိပဿနာမဂ္ဂဖလာနံ၊ သမာမိပ္ပိပဿ

နာမင်္ဂါရိယံတိ၊ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ လာဿာအရာန္တိ၊ တာဒိတာဒိ၊ ထိထိ
သမာဓိဝိပဿနာ၊ မင်္ဂါရိယံတိ၊ သမ္ပါယမာနာ၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံစေ
လျက်၊ တထာဝာဝါယ၊ မဖေါက်မပြန်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဗုဒ္ဓိဝဇ္ဇေယျံ၊ ကျင့်ကျန်
ရာ၏၊ အနုဒယန္တိ၊ အနုဒယံဟူသည်ကား၊ ရက္ခဏာသင်္ခံ၊ စောင့်ရှောက်
လိုသောအဖြစ်ကို၊ အနုကမ္မန္တိ၊ အနုကမ္မံဟူသည်ကား၊ မုဒုစိတ္တတံနံ ညံ
သောစိတ်ရှိသည်အဖြစ်ကို၊ ဧတံဥဘယံ၊ အနုဒယအနုကမ္မ ဟူသောဤ
နှစ်ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ကာရုညသေဝ၊ ကာရုညသဒ္ဓါ၏ သာယျင်၊ ဝေဝစနံ
ဝေဝုဂ်သဒ္ဓါတည်း၊ ကဿပေါဘိက္ခဝေတိ၊ ကဿပေါဘိက္ခဝေဟူသော၊
ဣဒံ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ ပုရိ ခနယေနဝ၊ ပုရိမနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပရေဝါဒံ၊
ဟိနာမိမုတ္တိကမိစ္ဆာပဋိပန္နပရဝါဒီတို့အယူစကားကို၊ ပန္နိန္ဒိတွာ၊ ပြတ်၍၊
ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကဿပေနဝါတိဇ္ဈေ၊ ကဿပေနဝါ ဟူသော ဤပါဠိ
၌ စန္ဒောပမာဒိဝသေန၊ စန္ဒူပမာအစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ယောဇနံ၊ ဟင်္တ
ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပုရိ ခနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊ အ
နက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ။ တတိယံ၊ တတိယသုတ်တည်း၊ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ကုလုပဂေါတိ၊ ကုလုပဂေါဟူသည်ကား
ကုလသရာနံ၊ ဒါယကာတို့၏အိမ်တို့သို့၊ ဥပဂတိာ၊ ကပ်သောရဟန်းသည်၊
ဒေန္တုယေဝမေတိ၊ ဒေန္တုယေဝ မေဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ဒေန္တု
ယေဝ၊ ပေးလှူပါစေသလျှင်ကတည်း၊ သန္တိယတိတိ၊ သန္တိယတိဟူသည်
ကား၊ အန္တိယတံ၊ ပြီးငွေ့၏၊ ဝိန္တိယတံ၊ နှိပ်စက်၏၊ ဣတိ၊ ဤစတုတ္ထသုတ်၌
သေသံ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကားကို၊ ဝုတ္တနယေနုသာရေနေနဝ၊
အောက်၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်တည်း၊ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဖိန္နောတိ၊ ဖိန္နောဟူသည်ကား၊ ထေရော၊
အရှင်မဟာကဿပသည်၊ မဟာလ္လကော၊ အရွယ်ကြီးနှင့်သည်၊ ငရုကာ
နိဘိ၊ ငရုကာနိဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုပုံ၊ သုကူသင်္ကန်းသည်၊ သတ္ထု၊ သန္တိ
ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်မှ၊ လန္ဓကာလတော၊ ရေသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာ
ယ၊ စ၍၊ ဖိန္နာဖိန္နာဌာနေ၊ ရပ်ပြတ်ရပ်ပြတ်ရင်း၌၊ သုတ္တသံသိဗ္ဗေနနစ၊ အပ်
ချည်ချုပ်စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂုဒါနေနစ၊ ပြင်လွှာကိုလေးမပါသဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အနေကာန၊ များစွာတုန်သော၊ ပဋုလဝန်၊ အထပ်အလွှာတို့

၁၀၂ နီဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သည်။ ဟုတွင်။ ဖြစ်၍၊ ဂရုကာနိ၊ လေးကုန်သည်။ ဇောတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာ
သနာနိ၊ နိဗ္ဗာသနာနိဟူသည်ကား။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးကလေး၊ ဘဝတာ၊ ဖြတ်
စွာဘုရားသည်။ နဝါသေတွင်၊ ဝတ်ရုံတော်မူ၍၊ အပနိတတာယ၊ ပယ်
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေယျနာမနိ၊ ဤသို့နိဗ္ဗာသနာဟူ၍၊ အောင်သာ
အမည်ရှိကုန်သည်။ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဇိဇ္ဈာစေတီ၊ အိုမင်းပြီးသလျှင်ကတည်း၊ ပံသုကု
လောစ၊ ပံသုကု သင်္ကန်းသည်လည်း။ ဇိဇ္ဈာ၊ ရှိရပ်လေပြီ။ ဂဟပတာနိ
တိ၊ ဂဟပတာနိ ဟူသည်ကား။ ပံသုကုလိကင်္ဂံ၊ ပံသုကုလိကရတင်္ဂံ၊
ဝိဿန္တတွင်၊ စွန့်ပစ်၍၊ ဂဟပတိတိ၊ ဒါယကာတို့သည်၊ ဗိန္ဒဝိဝရာနု၊ လှူအပ်
သောသင်္ကန်းတို့ကို၊ ဓာယေတိ၊ ဆောင်ပေးလော့၊ ဣတိဝဒတိ၊ ဤသို့မိန့်ဆို
တော်မူ၏။ နိမန္တနာနိတိ၊ နိမန္တနာနိ ဟူသည်ကား။ ဝိဇ္ဇာပါတိကင်္ဂံ၊ ဝိဇ္ဇာ
ပတ်ရတင်္ဂံ၊ ဝိဿန္တတွင် စွန့်လွှတ်၍၊ သလ္လကတတ္တာဒိနိ၊ သလ္လက
တတ်အစရှိကုန်သော၊ နိမန္တနာနိပဋိတိတံ၊ လှူအပ်သော ဆွမ်းတို့ကို၊
ဘုဉ္ဇာတိ၊ သုံးဆောင်ပေးလော့။ ဣတိဝဒတိ၊ ဤသို့မိန့်ဆို တော်မူ၏။ ဇေ
သန္တိကေတိ၊ မမစသန္တိကေဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ အညေကင်္ဂံ အညေကင်ရ
တင်ကို၊ ဝိဿန္တတွင် စွန့်လွှတ်၍၊ ဂါမန္တသေနာသနေယေဝ၊ ရှာနီးကေသင်း
၌သာလျှင်၊ ဝသာတိ၊ နေပေးလော့။ ဣတိဝဒတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဆို တော်မူ၏။
နန္တစ၊ မောဒနာဦးအံ၊ ရာဇာ၊ ဧကရာဇ်၊ ဝင်းသည်။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီး
ကို သေနာပတိဥာနေ၊ သေနာပတိအရာ၌၊ ဌပေတွင်၊ ထားပြီးမှ၊ ရာဇူပဋ္ဌာ
နာဒိနာ၊ မင်းအားစားထမ်းရှက်ခြင်းအစရှိသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကဇ္ဇေ
န၊ အမှုဖြင့်၊ အာရာဇေန္တ၊ သာဝ၊ နှစ်သက်စေအောင် ပြင်ပင်လျှင်၊ တသ၊ ထို
စစ်သူကြီး၏၊ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုသေနာပတိရာထူးကို၊ ဂဟတွင်၊ ထိမ်းယူ၍၊
အညသ၊ သူတထူးအား၊ ဒဒမာနေ၊ ပေးသည် ရှိသော်၊ အယုတ္တံ၊
မလျောက် ပတ်သည်ကို၊ ကရောတိနာမယထာ၊ ပြုသည်မည်၏သို့၊ ဇေ၊
ဤအတူ၊ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ မဟာကဿပဇ္ဈေရ၊ ပ၊ အရှင်မဟာ
ကဿပမထေရ်အား၊ ပုပ္ဖ၊ မနုဿ၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုတော်မူခြင်းငှါ၊ တိ
ဂါဝတံ၊ သုံးဂါဝတ်ကွာလွန်းသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ရာဇ
ဂဟသစ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏ လည်းကောင်း၊ နာဠန္ဒာယစ၊ နာဠန္ဒာ မြို့၏ လည်း
လည်းကောင်း၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ဗဟုဝုတ္တကရက္ခမူလေ၊ ဗဟုဝုတ္တက
မည်သောညောင်ပင်ရင်း၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူလျက်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်
သော၊ ဩဝါဒေတိ၊ အဆုံးအမတော်တို့ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပါဒေတွင်၊ ပဉ္စင်းခံ

တော်မူ၍၊ တေန၊ ထိုမဟာကဿပထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အတ္တ
 နော၊ ဟုတ်တော်၏။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပရိဘုတ္တက္ခာ၊ လဲလှပင်၍၊ ထေရံ၊
 ရှင်မဟာကဿပထေရ်ကို၊ ဇာတိအာရောဓကင်္ဂေဝံ၊ ဇာတိအာရောဓကင်
 အင်္ဂါ၊ ဘုံလည်းကောင်း၊ ဇာတိပံသုကုလိကင်္ဂန္ဓံ၊ ဇာတိပံသုကုလအင်္ဂါ၊ ကို
 လည်းကောင်း၊ အကာသိနနုစ၊ ပြုတော် မူသည်လော၊ သောသတ္ထာ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသ္မိံ၊ ထိုရှင်မဟာကဿပထေရ်၌၊ ကတ္ထု၊ ကမ္မတာ
 ဆန္ဒနု၊ ခြီးမြှောက်တော်မူတိုင်း ပြုလိုသည်ဟူသော ကတ္ထု၊ ကမ္မတာဆန္ဒ
 ဖြင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏ စိတ္တံ၊ စိတ်တော်ကို၊ အာရာ၊ ဓန္တေသေဝ၊ နှစ်
 သက်စေအင်စဉ်ပင်လျှင်၊ ပံသုကုလသဒ္ဓိနိ၊ ပံသုကုလတင် စသည်တို့ကို၊
 ဝိဿန္ဓာပေတွာ၊ စွန့်လွှတ်စေ၍၊ ဂဟပတိ၊ စိဝပေဋိဂ္ဂဟဏာဒိသု၊ ဒါယက
 တို့ သင်္ကန်းကို ယူခြင်းစသည်တို့၌၊ နိယော၊ ဓန္တော၊ တိုက်တွန်းတော်
 မူသည်ရှိသော်၊ သောသတ္ထာ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တသ္မိံ၊ ထိုရှင်
 မဟာကဿပ၌၊ န ယုတ္တံ၊ မလျောက်ပတ်သည်ကို၊ ကရောတိနာမနုနုစ၊
 ပြုတော်မူသည်မမည်ရာချေလော၊ ဣတိ၊ ဤကားစောဒနာတည်း၊ အယုတ္တံ၊
 မလျောက်ပတ်သည်ကို၊ နကရောတိ၊ ပြုတော် မူသည်မမည်၊ ကသ္မာ၊ အ
 ဘယ်ကြောင့်၊ နကရောတိ၊ ပြုတော်မူသည် မမည်သနည်း၊ အတ္ထု၊
 သယတ္တာ၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိသည် အဖြစ် ကြောင့်၊ နကရောတိ၊ ပြု
 တော်မူသည်မမည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတင်္ဂါ
 နိ၊ ရတင်တို့ကို၊ နဝိဿန္ဓာ ပေတုကာမော၊ စွန့်လွှတ်စေတော် မူသည်
 မဟုတ်၊ ပန၊ ဥပမာကား၊ အစာဋ္ဌိတာ၊ မတီးမခတ်ကုန်သော၊ သေရိအာ
 ဒေယာ၊ စည်ကြီး အစရှိသော တူရိယာမျိုးတို့သည်၊ သဒ္ဓိံ၊ အသံကို၊
 နဝိဿန္ဓန္တိယထာ၊ မလွှတ်ကုန်၏သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အစာဋ္ဌိတာ၊ မတီးပါး
 ကုန်သော၊ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့သံကို၊ နနဒန္တိ၊ မကြိုးဝါးမဟိန်းဟောကံကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်တော်မူသဖြင့်၊ နဒါပေတုကာမော၊ အရှင်မဟာကဿပကဲ့ကြီး
 ဝါးစေလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိဟနာဒန္တိယထေန၊ သိဟနာဒ
 န္တိအန္တိယထာတော်ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဇိန္ဒရသိဒါနိတွံကဿပစသောစကား
 တော်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ထေရောပိ၊ အရှင်မဟာကဿပထေရ်
 သည်လည်း၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏၊ အန္တိယထာနုဉ္စပေနေဝ၊ အ
 လိုတော်နှင့်သင့်လျော်လျောက်ပတ်သဖြင့်သာလျှင်၊ အဟံခေါဘန္တေဒိဃ
 ရုတ္တံအာရောဓကောဝေဝါတိ အာမိနာ၊ အဟံခေါဘန္တေဒိဃရုတ္တံ အာရောဓ

၁၀၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ကောစဝဏ္ဏိသို့ အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဘိဟနာဒံ၊ ခြေသို့သံကဲ့၊
နဒတိ၊ ကြိုးဝါးဟိန်းဟောက်၏။ ။

ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရန္တိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံဟူသောပုဒ်၌၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိ
ဟာရောနာမ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ချမ်းသာသော၊ နှစ်ခြင်း
မည်သည်ကို၊ အာရညကသေဝ၊ တောကျောင်း၌ နေသောဟောင်းအား
သာသျှင်လဘတိ၊ ရ၏၊ ဂါမန္တဝါသိနော၊ ရှာနီးကျောင်း၌နေသောဟောင်း
အား၊ နောလဘတိ၊ မရ၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂါမန္တသို့၊ ရှာနီးကျောင်း
၌၊ ဝသန္တော၊ နေသောဟောင်းသည်။ ဒါရကသဒ္ဓံ၊ သူငယ်တို့အသံကို၊ သု
ဏာဘိ၊ ကြားရ၏။ အသပ္ပါယရူပါနိ၊ မသင့်မလျောက်ပတ်သောရူပါရုံတို့
ကို၊ ပဿဘိ၊ မြင်ရ၏။ အသပ္ပါယ၊ မသင့်မလျောက်ပတ်တူနဲ့သော၊ သဒ္ဓေ
သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ သုဏာဘိ၊ ကြားရ၏။ တေန၊ ထိုသို့မသင့်မလျောက်ပတ်
သောအာရုံကိုမြင်ကြားရသောကြောင့်၊ အသ၊ ထိုဟောင်းအား၊ အနဘိ
ရတိ၊ မရွေးမလျော်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဂါဝတံဝါ၊
ဂါဝတံအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဒ္ဓယောဇနံဝါ၊ ယူဇနာခွဲအရပ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အဘိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ အရညံ၊ တောသို့၊ အဇ္ဈောဂါဟောတွာ၊
ဝင်၍၊ ဝသန္တော၊ နေသော၊ အာရညကော၊ အရညကင်ဟောင်းသည်။ ဒိဝိ
ဗျုပ္ပဘိဟာဒိနံ၊ သစ်ကျားခြေသို့စသောသတ္တဝါတို့၏၊ သဒ္ဓေအသံတို့ကို၊
သုဏာဘိ၊ ကြား၏။ ယေသံ၊ အကြင်သစ်ကျားခြေသို့စသောသတ္တဝါတို့၏
သဒ္ဓေအသံတို့ကို၊ သဝနပစ္စယာ ကြားခြင်းဟူသောအကြောင်ကြောင့်
အမာနုသိကာသဝနေ၊ လူတို့၏နေရာကိုလွန်သည်ဖြစ်၍ ဝိဝေက၌ ဖြစ်သံ
သတ္တဝါတို့၏ အသံကိုကြားခြင်းအမှတ်၌၊ ရတိ၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိဟူသော
ရတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံ၊ အကြင်ဝိဝေကဓမ္မရတိကို၊ သန္တယ၊ ရှည်၍၊
သုညာဂါရံပဝိဋ္ဌဿ၊ သန္တဝိတ္တဿဘိက္ခုနော၊ အမာနုသိရတိဟောတိ၊ သမ္မဓမ္မံ
ဝိပဿတော၊ ။ ယတောယတောသမ္မသတိ၊ ခန္ဓာနိဥဒယဗ္ဗယံ၊ လ
ဘတိ၊ ပီတိပါမောဇ္ဇံ၊ အမတန္တံဝိစာနတံ၊ ။ ဝုရတောပစ္ဆိတောစာဝိ၊ အပ
ရောစေနဝိဇ္ဇတိ၊ တက္ခေဝဗါသုဘဝတိ၊ ဧကဿ ရမတောဝနေ ဟူသောဤ
စကားကို၊ တဂဝတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

သုဿဂါရုံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ဝင်သော၊ သန္တပိတ္တဿ။
 ငြိမ်သက်သော၊ စိတ်ရှိသော၊ သဗ္ဗသဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပိပဿ၊
 တော၊ ရှုဆင်ခြင်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အမေနုသိတိ၊ သမာပတ်
 ရှစ်ပါးဟုဆိုအပ်သော၊ ပရိနိဗ္ဗာနရတိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယတောယ၊
 တော၊ ပုရဘတ်ကလေးသည်တို့တွင် အကြင်အကြင်မိမိလိုသောကာ
 လ၌ ခန္ဓ နံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ သဗ္ဗသတိ၊ သုံး
 သပ်ဆင်ခြင်၏၊ အမတံ၊ သေခြင်း၏၊ ကင်းငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သော၊ တံ၊ ထို
 ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနာကို၊ ပိစာနနံ၊ ထိသည်ဖြစ်၍၊ ပိတိပါမောဇ္ဇာံ၊ နှစ်သက်
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူသော ဓမ္မပီတိပါမောဇ္ဇာကို၊ လာဘတိ၊ ရ၏။ ပုရတော၊
 ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမတောစာရိ၊ နောက်မှလည်းကောင်း၊ အပရော၊
 မိမိမှတစ်ပါးနှစ်ယောက်မြောက်ဖြစ်သောသူသည်၊ စေနပိဇ္ဇတိ၊ အကပ်၍
 မရှိအံ့ ဧဝံ၊ ဤသို့အဘော်မရှိသည်ရှိသော်၊ နေ၊ တော၌၊ ဧကသ၊ တ
 သောက်သည်၊ ရမတော၊ ရွှေလျှပ်သည်ဖြစ်၍၊ တက္ကဝ၊ ထိုတယောက်
 ထည်းနေရာအရပ်နေသောအခါ၌သာလျှင်၊ ဗါသု၊ ချမ်းသာသည်၊ ဘဝတိ
 ဖြစ်၏။ ။တထာ၊ ထိုတောကျောင်း၌နေသော ရဟန်းအား ပိဝေကရတိ
 ဖြစ်သည်နှင့်အတူ၊ ဗိဇ္ဇဓမ္မသုခဝိဟာရော၊ မျက်မှောက်သောကံ့လံ၏၊ အ
 ဖြစ်၌ချမ်းသာသောနေခြင်းကို၊ ပိဏ္ဍပါတိကဿဝ၊ ပိဏ္ဍပါတိကရဟန်း
 အားသာလျှင်၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ အပိဏ္ဍပါတိကဿ၊ ပိဏ္ဍပါတိကမှတ
 ပါးသောရဟန်းအား၊ နေလတ္တတိ၊ မရအပ်၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ အပိဏ္ဍပါတိကော
 ပိဏ္ဍပါတ်ရတင်မကျင့်သောရဟန်းသည်၊ အကာလစာရိ၊ ဆွမ်းခံအခါ
 မဟုတ်သည်၌သွားလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝုရိတစာရိ၊ အဆာ
 တသျှင်သွားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ပြောင်းလှုပ်၏၊ ပလိ
 ဗုဒ္ဓါဝ၊ တားမြစ်အပ် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုဆွမ်းခံရှာ၌၊ ဗဟုသံသယော၊ များသော ပုဂံမှားခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ပိဏ္ဍပါတိကော၊ ပိဏ္ဍပါတိကရဟန်း
 သည်၊ အကာလစာရိ၊ ဆွမ်းခံအခါမဟုတ်သည်၌သွားလေ့ရှိသည်၊ နဟော
 တိ၊ မဖြစ်၊ ဝုရိတစာရိ၊ အဆာတသျှင်သွားခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်
 နပရိဝတ္တတိ၊ မပြောင်းလှုပ်၊ အပလိဗုဒ္ဓါဝ၊ မတားမြစ်အပ်မနှိပ်စက်
 အပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တတ္ထစ၊ ထိုဆွမ်းခံရှာ၌လည်း၊
 ဗဟုသံသယော၊ များသောပုဂံမှားခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကထံ၊ အ
 ဘယ်သို့မဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အပိဏ္ဍပါတိကော၊

၁၀၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဝိဇ္ဇာပါတ်ရတင်မကျင့်သော ရဟန်းသည် ဂါမတော၊ ဆွင်းခံရှာဖွေသူ၊ ပိ
ဟာရေ၊ ဘေးသောကျောင်း၌၊ ဝသမာနော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ကာလသေ
ဝ၊ စောနိုင်သမျှ သာကာလကသာလျှင်၊ ယာဂုံဝါ၊ ယာဂု၊ နိလည်းကောင်း၊
ပါရိဝါ၊ သိကဘတ္တံဝါ၊ ပါရိဝါ၊ သိကဘတ် နိလည်းကောင်း၊ လန္ထာမိ၊ ရေအုံ၊
ပန၊ သိုဌာပေါ၊ အာသနသာယာယဝါ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌မူလည်း၊ ဥဒ္ဓေသ
ဘတ္တာဒိသု၊ ဥဒ္ဓေသဘတ်စသည်တို့တွင်၊ ကိဉ္စိ၊ ဒဝ၊ တရံတရာသာလျှင်
ဖြစ်သော ဘတ်သည်၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ပါဝုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့သုံးသားဖြင့်၊ မက္ခဋကသုတ္တာနိ၊ ပဋိကုချည်တို့ နှိုးဆီနွဲ့နွဲ့ ဖြတ်
လျက် သသိဘ၊ ဂါဇ္ဈပါနိ၊ အိပ်သောနွားအပေါင်းတို့ကို၊ ဥဋ္ဌာပေ၊ နွားထ
စေကုန်လျက်၊ ပါတောဝ၊ စောနိုင်သမျှ ကာလကသာလျှင်၊ ဂန္ထ၊ နွား
သွားသည်ရှိသော်၊ အကာလစ၊ ရှိ၊ ဆွမ်းခံအခါမဟုတ် သည်၌သွားလေ့ရှိ
သောသူ မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝတ္ထကမ္မာဒိနံ၊ လယ်ထွန်မှုအစရှိ
သည်တို့၌၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခန္တေယဝ၊ ထွက်
သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿ၊ လူကို၊ သမ္ပါဝုဏိတုံ၊ ဖြစ်ပုံ
သောငှါ၊ မိဂံ၊ တောသမင်ကို၊ အနုဗန္ဓ၊ နွားပိယ၊ အစဉ်လိုက်သောမုဆိုး
ကဲ့သို့၊ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ၊ ဂန္ထ၊ နွား သွားသည်ရှိသော်၊ တုရိတစာရိ၊
အသောတသျှင်သွားသောသူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္တရာ၊ ခရီးအ
ကြား၌၊ ကိဉ္စိ၊ ဒဝ၊ တရံတရယောက်သော တကာဥပါသ်ကိုသာလျှင်၊ ဒိသ္မာ
မြင်သည်ရှိသော်၊ အသုကဥပါသကောဝါ၊ ဤမည်သောဥပါသကာသည်
လည်းကောင်း၊ အသုကဥပါသိကာဝါ၊ ဤမည်သောဥပါသိကာမသည်
လည်းကောင်း၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏လား၊ နောဂေဟော၊ အိမ်မှာမရှိ
လေလား၊ ဣသိဝုန္တကိ၊ ဤသို့မေးမြန်း၏၊ နောဂေဟတိ၊ အိမ်မှာမရှိဟူ
သောစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားသည်ရှိသော်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုနံ့၊ ကုတောလ
ဘိယာမိ၊ ကိ၊ ဘယ်မှာရပါအံ့နည်းဟူ၍၊ အဂ္ဂိဒဇ္ဇောပိယ၊ မီးဖြင့်တိုက်အပ်
သကဲ့သို့၊ ပဝေဓတိ၊ ပူပန်တုန်လှုပ်၏၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ပန္တိမဒိသံ၊ အ
နောက်မျက်နှာအရပ်သို့၊ ဂန္တုကာမော၊ သွားလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သယံ၊ မိမိသည်၊ ပါစိနဒိသယ၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌လေ၌၊ ရအပ်သော၊
သသကံ၊ စာရေးတံကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ပန္တိမဒိသယ၊ အနောက်မျက်နှာ
အရပ်၌လေ၌သသကံ၊ ရအပ်သောစာရေးတံရှိသော၊ အညံ့တပါးသော
ရဟန်းသို့ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ပန္တိမဒိသံ၊ အနောက်မျက်နှာအရပ်သို့၊ ဂမိသာမိ၊ သွားပါအံ့၊ မမသ

လောကံ၊ အက္ခန္တိဝံသဇေးတံကို၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဂဏ္ဍထ၊ ယူပါ
ကုန်၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သလောကံ၊ စာရေးတံကို၊ မယံ၊ အက္ခန္တိ
အား၊ ဒေထာတိ၊ ပေးပါကုန်ဟူ၍၊ သလောကံ၊ စာရေးတံကို၊ ပရိဝတ္တေတိ၊
လဲလှယ်၏၊ ဝါပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ သလောကဘတ္တံ၊ သလောက
ဘတ်ကို၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ ပရေတုတ်သောရဟန်း
သည်၊ အပရဿာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သလောကဘတ္တံသ၊ သလော
ကဘတ် ခံ၊ ပတ္တံ၊ သဝိတ်ကို၊ ဒေထာတိ၊ ပေးပါကုန်ဟု၊ မနုဿေဟိ၊ ထူတို့
သည်၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား
တို့၏၊ ပတ္တံ၊ သဝိတ် ကို၊ ဒေထာ၊ ပေးပါကုန်သော၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ
အက္ခန္တိ သည်၊ မယံ၊ အက္ခန္တိ၏၊ ပတ္တံ၊ သဝိတ်၌၊ ဘတ္တေ၊ ဆွမ်းတို့ကို၊
ပက္ခိဝံတွာ၊ ထည့်၍၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ပတ္တံ၊ သဝိတ်ကို၊ ဒေထာပိ
ပေးလိုက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ အညဿ၊ တပါးသောရဟန်း၏၊ ပတ္တံ၊
သဝိတ် ကို၊ ဒါပေတွာ၊ ပေးစေ၍၊ ဘတ္တေ၊ ဆွမ်းတို့ကို၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်
၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပတ္တေ၊ သဝိတ်၌၊ ပက္ခိဝံတွာ၊ ထည့်၍၊ ပတ္တံ၊ ရဟန်း
တပါးသဝိတ် ကို၊ ပဋိဇ္ဇေန္တော၊ တဖန် ပေးသောရဟန်းသည်၊ ပတ္တံ၊ သဝိတ်
ကို၊ ပရိဝတ္တေတိနာမ၊ လဲလှယ်သည်မည်၏၊ ဝိဟာဓရေ၊ ကျောင်း၌၊ ရာဇရာဇ
မဟာမတ္တာဒယော၊ မင်း မင်း၏အမတ် စသော သူတို့သည်၊ မဟာဒေနံ၊
အယူကြီးကို၊ ဒေန္တိ၊ လှူဒါန်းကုန်၏၊ ဣမိနာမ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ တိ
ပေယျာ များစွာ ခူရုဂါမေ၊ ဝေးသောရွာ၌၊ သလောကော၊ စာရေးတံကို၊ လတ္ထိ
ရအဝံကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရွာသို့၊ အဂန္တန္တော၊ မသွားသည်ရှိ သင်၊ ပုန၊
နောက်ပြီးတဖန်၊ သတ္တာဟိ၊ ခုနစ်မျက်ပတ်လုံး၊ သလောကံ၊ စာ ရေးတံကို၊
နယာတိတိ၊ မရအံ့ဟူ၍၊ အလောဘာဘယန၊ မရအံ့သည်မှ ကြောက်သော
ကြောင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ သာဓကခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊
သွားသော ရဟန်းသည်၊ ပလိဗုဒ္ဓေါ၊ တားမြစ်အပ် နှိုက်လက် ဒုတ်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆ တိနာမ၊ သွားသည်မည်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း
သည်၊ အဿ သလောကဘတ္တာဒိနော၊ ထိုသလောကဘတ် အမရှိသည်၏၊
အတ္ထာယ၊ အသို့၊ ဤ၊ ဂစ္ဆ တိ၊ သွား၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ (မ၊ ငါ့အား၊
တံ၊ ထိုသလောကဘတ် စသည် ကို၊ အဿန္တိနု ခေါ၊ ပေးလှူပါကုန်အံ့လော၊
ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ နဒဿန္တိ၊ မပေးလှူကုန်အံ့လော၊ ပဏိတံ၊ ပွန်မြတ်
သည် ကို၊ အဿန္တိနု ခေါ၊ လှူပါကုန်အံ့လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ လူခံ၊
ယုတ်ညံ့သည်ကို၊ အဿန္တိ၊ ပေးလှူကုန်လိမ့်လော၊ လောကံ၊ အနည်းငယ်

ပဲပဲက နိဒါန်ဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မျှာသို့၊ ဒဿန္တိန္ဒုခေါ၊ ပေးလှူကုန်အံ့လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ မဟုတ်၊ အများကို၊ ဒဿန္တိ၊ ပေးလှူကုန်လိမ့်လော၊ သိတလံ၊ အေးသောဆွမ်းတော ဧဉ် ဘို၊ ဒဿန္တိန္ဒုခေါ၊ ပေးလှူကုန်အံ့လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဥဏှံ၊ ပူသောတောဧဉ်ခဲဘွယ် ဘို၊ ဒဿန္တိ၊ ပေးလှူကုန်လိမ့်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြီးအောက်မေ့၍၊ ဂစ္ဆတိစေ၊ အကယ်၍ သွားအံ့ ဧဝံ၊ ဤသို့သွားသည်ရှိ သော်၊ တတ္ထစ၊ ထိုသွားရာ၌လည်း၊ ဗဟုသံသယော၊ များသောသံသယရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ပန၊ အထူးကား၊ ဝိဇ္ဇာပါတိကော၊ ဝိဇ္ဇာပါတ်ရတင်ကျင့်သောရဟန်း သည်၊ ကာလသေဝ၊ စေတောကလျှင်၊ ဂုဠာယ၊ တ၍၊ ဂတ္တပဋိဂတ္တံ၊ ရှေးဦး စွာပြုသင့်သောဝတ် နောက်၌ပြုသင့်သောဝတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပဋိဇဉ်တွာ၊ သုတ်သင်၍၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ပရိသိတွာ ဝင်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ကလံ၊ အခါကို၊ သလ္လက္ခာတွာ၊ ကောင်းစွာမှတ်၍၊ မဟာဇနဿ၊ လူများ၏၊ ဥလုဂ် ဘိက္ခဝဒီနိ ပာင်းမျိုးယာဂုသွင်းစသည်တို့ကို၊ ဒါဝရံ၊ ပေးလှူခြင်းငှါ၊ ပမဟာနကကါလေ စွမ်၊ နှိုင်းသော ကာလ၌၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အကာ လစာရီ၊ အခါမဟုတ်သည်၌ သွားသောမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧက ကံ၊ တကြိမ်တကြိမ်သော၊ ပဒဝါရံ၊ ခြေထွမ်းကို၊ ဆကောဋ္ဌာသေ၊ ခြောက် တို့အို့ ဘို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာရှုချက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုရိတစာရီ၊ အဆောတလျှင်သွားခြင်းရှိ သာ သူ မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အတ္တနော မိမိ၏၊ ဂရုဘာဝေန၊ ရှိသေလေး မြက်အပ်သည်အဖြစ်ဖြင့်၊ အသုကော၊ ဤမည်သောသူသည်၊ ဧကဟ၊ အိမ် မှာရှိသလော၊ နဂဟေ၊ အိမ်မှာမရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဂုစ္ဆတိ၊ မမေး၊ သဿကဘတ္တာဒီနိယော၊ သဿကဘတ် စသည်တို့ကိုသာလျှင်၊ နဂဏှာတိ၊ မခံဘူး၊ အဂဏှန္တော၊ မခံယူသော ရဟန်းသည်၊ ကိံပရိ ဂတ္တဿတိ၊ အဘယ်ကိုပြောင်းလှယ်လိမ့်မည်နည်း၊ အညဿ၊ တပါး သောသူ၏၊ ဝေသန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ပလိဗုဒ္ဓေါ၊ နှိုင်းစက်တားမြစ်အပ်သည် သာလျှင်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရာဇ္ဇာ၊ နှလုံး သွင်းချက်၊ ယထာရုစိ၊ အလိုအတိုင်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဣတရောပိယ၊ တပါးသော ဝိဇ္ဇာပါတ်ရတင်မကျင့်သောရဟန်းကဲ့သို့၊ ဗဟုသံသယော၊ များသောသံသယရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧကတ္ထိ၊ တခုသော၊ ဂါမေဝါ၊ ရွာ၌လည်းကောင်း၊ ဧကယ၊ တခုသော၊ ဝိတိယာဝါ၊ ခရီး၌လည်းကောင်း၊

၉

အလင်္ကေတော။ မရေသည့်ရှိမူကား။ အညတ္တ။ တပါးသောရွာ တပါးသောရီး၌
 စရတိ။ ဟုညွှန်၏။ တထိန္တိ။ ထိုရွာခရီး၌လည်း။ အလင်္ကေတော။ မရေသည့်ရှိသော။
 အညတ္တ။ တပါးသောအရပ်သို့။ စရေန္တော။ သွားလာလျက်။ မိဿကောဒနံ။
 ပျောင်းပဲ့ လူးဆတ် နတ်ကောက် မယောပြီးပြင်းရောနှောသော ဆွမ်းကို။
 သံကမ္မိက္ခာ။ ရုံးစု၍။ အမတံဝိယ။ အမြိုက်အသေကဲ့သို့။ ပရိတုဉ္စိက္ခာ။
 သုံးဆောင်၍။ ဂစ္ဆတိ။ သွား၏။ ပံသုကုလိကသေဝ။ ပံသုကုဆောင်သော
 ရဟန်းအား သာလျှင်။ လတ္တတိ။ ရအပ်၏။ အပံသုကုလိ ကဿ။ ပံသုကု
 ခုတင်မကျင့်သောရဟန်းအား။ နလတ္တတိ။ မရအပ်ဟိ။ ဆိုသင့်စွာ အပံသု
 ကုလိကော။ ပံသုကုခုတင် မကျင့်သော ရဟန်းသည်။ ဝဿဝါသိကံ။
 ဝါဆိုသင်္ကန်းကို။ ပရိယေသန္တော။ ရှာဖွေလျက်။ စရေတံ။ သွားလာ၏။ သေနာ
 သနသပ္ပါပံ။ လျောက်ပတ်သော အိပ်ရာနေရာကို။ နပရိယေသတံ။ မရှာ။
 ပံသုကုလိကောပန။ ပံသုကုခုတင်ဆောင်သော ရဟန်းသည်ကား။ ဝဿဝ
 ဝါသိကံ။ ဝါဆိုသင်္ကန်းကို။ ပရိယေသန္တော။ ရှာလျက်။ နစရတိ။ မသွားလာ
 သေနာသနသပ္ပါယမေဝ။ လျော်ပတ်သော အိပ်ရာနေရာကိုသာလျှင်။ ပရိ
 ယေသတိ။ ရှာ၏။ တေဝိဝရိကသေဝ။ တိစိဝရိက်ခုတင်ဆောင်သောရဟန်း
 အားသာလျှင်။ လတ္တတိ။ ရအပ်၏။ ဣတရေသ။ တိစိဝရိက်ခုတင်ဆောင်
 သောရဟန်းအား။ နလတ္တတိ။ မရအပ်ဟိ။ အကယ်ဟုတ်တည်း။ အတေဝိဝ
 ရိကော။ တိစိဝရိက်ခုတင်ဆောင်သောရဟန်းသည်။ ဗဟုဘဏ္ဍော။ များ
 သောသင်္ကန်းဟူသောဘဏ္ဍာရှိသည်။ ဗဟုပရိက္ခာရော။ များသောသင်္ကန်း
 ဟူသောပရိက္ခရာရှိသည်။ ဟောသံ။ ဖြစ်၏။ တေန။ ထိုသို့ဘဏ္ဍာပရိက္ခရာ
 များသောကြောင့်။ အဿ။ ထိုရဟန်းအား။ ဖါသုဝိဟာရော။ ချမ်းသာသော
 နေခြင်းသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ အပ္ပိစ္ဆာဒီနဉ္စေဝ။ အလိုနည်းခြင်းစသောကျေးဇူး
 တို့ နှလည်း။ လတ္တတိ။ ရအပ်၏။ ဣတရေသံ။ အလိုနည်းခြင်းစသောကျေး
 ဇူးနှင့်မပြည့်စုံသောရဟန်းတို့အား။ နလတ္တတိ။ မရအပ်။ ဣတိ။ ဤသို့သိအပ်
 ၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ အတ္တနာစ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ သမ္ပဿမာနောတိ။
 အတ္တနောစ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ သမ္ပဿမာနောဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ အရှင်မဟာ
 ကဿပလျှောက်ဆိုအပ်သတည်း။ ပဉ္စမံ။ ပဉ္စမသုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ။ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ အဟံဝါတိ။ အဟံဝါဟူသောစကားကို။ ကဿ
 အဘယ်ကြောင့်။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟာမိနိတေသံမူသနည်း
 ယေရံ။ အရှင်မဟာကဿပ ယေရံကို။ အတ္တနော။ ကိုယ်တော်၏။ ဌာနေ။
 အရာ၌။ ဌာနတ္ထံ။ ထားတော်မူခြင်း၌။ အာဟာမိနိတေသံမူ၏။ သာရိပုတ္တ

၁၁၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ဒုတိယတွဲ၊

မောဂ္ဂလာနာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံတို့သည်၊ နတ္ထိ
 တိ၊ မရှိလေကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း၊ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂ
 လာနာနိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံ တို့သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိကုန်၏၊ ပန၊ ယင်းသို့ ရှိကုန်သော်လည်း၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံ တော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣမေ၊
 ဤသာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာနံတို့သည်၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ နဋ္ဌဿန္တိ၊ မတည်
 ကုန်သတ္တံ၊ ကဿပေါပန၊ ကဿပသည်ကား၊ ငါသဝဿသတာယု ကား၊
 အန္တရတမ္ပန္နစသဟံ အသက်ရှည်၏၊ သော၊ ထိုကဿပသည်၊ မယိ၊ ငါ
 ဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူလတ်သော်၊ သတ္တုဏ္ဍိက
 ဟာယံ၊ စရည်းပင် ရောက်ရာလိုက်ဝ၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ ဓမ္မင်နယ
 သင်္ဂဟံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို သင်္ဂဟနာတင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ပဉ္စဝဿ သဟသပရိမာ
 ဏကာလပဝတ္တနကံ၊ အန္တရငါးထောင် အတိုင်း အရှည် ရှိသော ကာလ
 ချောက်အောင် တည်စေနိုင်သည်ကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုရှာလိမ့်တည်း၊ တံ၊
 ထိုကဿပကို၊ အတ္တနော၊ ကံပယ်တော်ဟုဆိုအပ်သော ငါဘုရား၏၊ ဌာနေ၊
 အရာ၌ ဌာပမိထားသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ထားသည်ဖြစ်မူကား၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ ကဿပဿ၊ ကဿပ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုသုသိတဗ္ဗံ၊
 နားထောင်အပ်သည်ကို၊ မညိဿန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 သောအကြံတော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်
 ဧဝံ၊ ဤသို့အဟံ ငါစသောစကားကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဟ
 မိန့်တော် မူသတည်း၊ ဒုဗ္ဘစာတိ၊ ဒုဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ ဒု က္ကန၊ ဆင်းရဲ
 ပြုငြင်သောအားဖြင့်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ စသကာရေဏဟိတိ၊
 ဧဝံ၊ စသကာရေဏဟိဟူသည်ကား၊ ဒုဗ္ဗစဘာဝကရေဏဟိ၊ ဆိုဆုံးမ
 ခက်သည်အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန် သော၊ အပ္ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိ၊ နာတိ၊ အပ္ပဒက္ခိ
 ဏဂ္ဂါဟိနောဟူသည်ကား၊ အနုသာသနံ၊ ဆုံးမဩဝါဒစကားကို၊ သုတွာ၊
 ကြားသည်ရှိသော်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်နိုးရုံသစ္စာ၊ နဂဏ္ဌန္တိ၊ မခံယူကုန်၊
 ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမသည်အတိုင်း၊ နပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ မကျင့်ကုန်၊ အပ္ပဋိပဇ္ဇန္တော၊
 ဆုံးမသည်အတိုင်းမကျင့်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဝါမဂါဟိနောနာမ၊
 လက်ဝဲဘယ်ကန်းအားဖြင့် လှမ်းယူသောသူသည်ကုန်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဒေသေတံ၊ ပြတော်မူ၏၊ အစ္စာဝဒန္တ
 တိ၊ အစ္စာဝဒန္တ ဟူသည်ကား၊ အတိက္ကမ္မ၊ အချင်းချင်း ကျူးလွန်၍၊

ဝဒန္တေ၊ ဆိုသည်တို့ကို၊ သုတပရိယတ္တိံ၊ ကြားအပ်သော ပရိယတ်ကို။
 နိဿယ၊ အစွဲပြု၍။ အဝိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဝါဒ၊ အယူစကားကို။ ကရော
 ဇန္တေ၊ ပြုသည်တို့ကို။ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ကောဗဟုတရံ
 ဘာသိသတိ၊ ကောဗဟုတရံ ဘာသိသတိဟူသည်ကား။ ဓမ္မံ၊ တရား
 စကားကို။ ကထော၊ နှော၊ ပြောဟောသည်ရှိသော်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။
 ဗဟု၊ ဖြန့်သည်ကိုပြု၍များစွာ။ ဘာသိသတိ၊ ဟောပြောစွမ်းရှိလိမ့်မည်
 နည်းတို့၊ သင်သည်၊ ဘာသိသတိကို။ ဟော၊ ပြောစွမ်းရှိလိမ့်မည်လော။
 ဥဒါဟု၊ ယင်းသို့မဟုတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘာသိသတိကို။ ဟောပြော
 စွမ်းရှိလိမ့်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤကားအနက်တည်း။ ကောသုန္ဒရေတဇ္ဇန္တိ၊
 ကောသုန္ဒရေတရံဟူသည်ကား။ ဧကော၊ တယောက်ကား။ ဗဟု၊ ဖြန့်သည်
 ကိုပြု၍များစွာ။ ဘာသန္တော၊ ဟောပြောသည်ရှိသော်။ အသဟိတံ၊ ရှေ့
 နောက် အနုသန္ဓေမပြေပြစ် မစပ်ဟတ်သည်ကို။ အမရရံ၊ မသာချိုပျား
 နားချင်းသာငြိ စရာကို။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ဧကော၊ တယောက်မူကား။
 သဟိတံ၊ ရှေ့နောက်နုသန္ဓေ ပြေပြစ်ချာမေ့စွာ ဟိတ်ဥပမာနှင့်တကွ။
 မရရံ၊ သာယာချိုပျား နားနုချင်းသာချစ်ဖွယ်ရာကို။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ တံ၊
 ထိုမရကဏ္ဍသုခပမနိယကို။ သန္ဓာယ၊ မည်၍။ ကောသုန္ဒရေတဇ္ဇန္တိ၊ ကော
 သုန္ဒရေတရံဟူ၍။ အဟံ၊ မိန့်ဆို၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဗဟု၊ ဖြန့်သည်ကိုပြု၍
 များစွာလည်း။ သုန္ဒရေ၊ မရကဏ္ဍသုခပမနိယဖြစ်၍ ကောင်းစွာလည်း။
 ကထော၊ နှော၊ ပြောသော။ ဧကော၊ တယောက်ကား။ ဝိရံ၊ မြင့်ညောင်း
 အောင်။ နဘာသတိ၊ မဟောပြော။ ယဟုညေဝ၊ အဆောတလျှင်သာလျှင်။
 ဥဠာတိ၊ ရပ်ထည့်၏။ ဧကော၊ တယောက်မူကား။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလမြင့်
 ညောင်းအောင်။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ တံ၊ ထိုအဒ္ဓါနပါပနကို။ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍။ ကောဝိရေတဇ္ဇန္တိ၊ ကောဝိရေတရံဟူ၍။ အဟံ၊ မိန့်ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 သိအပ်၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်တည်း။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သဒ္ဓါတိ၊ သဒ္ဓါဟူသည်ကား။ ဩကပ္ပန
 သဒ္ဓါ၊ တရားအစရှိ သာအာရုံ၌သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်း၊ သဒ္ဓါတရားတည်း။
 ငိရိယန္တိ၊ ငိရိယံ ဟူသည်ကား။ ကာယိကစေတသိကံ၊ ကာယန္တရ မနော
 ခွါနု၌ဖြစ်သော၊ ငိရိယံ၊ ငိရိယတည်း။ ပညာတိ၊ ပညာဟူသည်ကား။ ကုသ
 လကမ္မ အနုနပညာ၊ အပြစ် ကင်းသော တရားတို့ကို အချင်း ခပ်သိမ်း
 သိတတ်သောပညာတည်း။ နသန္တိ၊ သိက္ခ၊ ဩဝါဒကတိ၊ နသန္တိ၊ သိက္ခ၊
 ဩဝါဒကဟူသည်ကား။ ဣမဿ၊ ဤသဒ္ဓါစသည် ကင်းသော သဘော

၁၁၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ရှိသော၊ ဗုဂ္ဂလသယ၊ ဗုဂ္ဂိလ်အား၊ ဩဝါဒကားဆုံးမတတ် ကုန်သော၊ အနု သာသကား၊ အဖန်ဖန်ကမြစ်တတ်ကုန်သော ကလျာဏမိတ္တား၊ အဆွခင် ပွန်းကောင်းတို့သည်၊ နတ္ထိ မရှိကုန်၊ ဘန္တု ခြိတ်စွာဘုရား၊ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသို့ ဆုံးမကမြစ်တတ်သော အဆွခင်ပွန်းကောင်း၏မင်းခြင်းသည် ငရိဟုန်း၊ ခပ်သိမ်းသော ပြည့်စုံခြင်းတို့မှ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်သဘောကို၊ ဒေသတိ၊ ပြီးတစ်မူ၏၊ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်တည်း။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ တထာဟိပနာတိ၊ တထာဟိပန ဟူသော ဝုဒ္ဓိသည်၊ ပုဗ္ဗပဋ္ဌမဗောဓိဟု ဆိုအပ်သောရှေးကာလ၌၊ သောဝစဿတာယ စ၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သည်အဖြစ်၏လည်းကောင်း၊ ဧတရဟိ၊ ငဋ္ဌမဗောဓိမှ နောက်ကာလဟုဆိုအပ်သောယခုအခါ၌၊ ဒေါဝစဿတာယ စ၊ ဆိုဆုံးမ ခက်သည်အဖြစ်၏ လည်းကောင်း၊ ကာရဏာ၊ ဥပနေ၊ အကြောင်းကိုအား ထုတ်ခြင်း၌၊ နိပါတာ၊ နိပါတ်တည်း၊ တတြာတိ၊ တတြာဟူသည်ကား၊ တေသုထေရေသု၊ ထိုအရညက စသော မထေရ်တို့တွင်၊ ကောနာမယံ ဘိက္ခုဘိ၊ ကောနာမယံဘိက္ခုဟူသည်ကား၊ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည် ရှိသောသူနည်း၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ကိံတိဿတ္ထေရော၊ တိဿ မထေရ်တဲလား၊ ကိံနာဂတ္ထေရော၊ နာဂမထေရ်တဲလား၊ ဣတိ၊ ဤကား အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တတြာတိ၊ တတြာ ဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ၊ ထိုဒုဝိန္ဒ စသည်ကူးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သက္ကာရေ၊ မထေရ် ကိုမြတ်နိုးတနာ ပူဇာသက္ကာရကို၊ ကယိရမာနေ၊ ပြုအပ်သည် ရှိသော်၊ တထတ္ထာယာတိ၊ တထတ္ထာယဟူသည်ကား၊ တထတာဝါယ၊ မျှော် မယွင်းဖြစ်ခြင်း၌၊ အာရညကားဒိ တာဝါယ၊ အာရညက ရဟန်းစသည် ဖြစ်ခြင်း၌၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ သဗြဟ္မစာရိကာမောတိ၊ သဗြဟ္မစာရိကာမဟူသောဝုဒ္ဓိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတာ၊ ဗြဟ္မာ၊ သိအပ်၏၊ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ သမ္ပရိဝါရေတွာ၊ ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင်ခြံရံ၍၊ စန္ဒန္တု၊ သွားစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ကာမေတိဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိတတ်၏၊ ပတ္ထေတိ၊ တောင့်တ တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ သဗြဟ္မစာရိကာမော၊ သ ဗြဟ္မစာရိကာမမည်၏၊ တထတ္ထာယာတိ၊ တထတ္ထာယဟူသည်ကား၊ လာ ဘသက္ကာရနိဗ္ဗတ္တနတ္ထာယ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရဖြစ်စေခြင်း အကျိုး၌၊ ဗြဟ္မစာရုပဒ္ဒဝနာတိ၊ ဗြဟ္မစာရုပဒ္ဒဝေနဟူသည်ကား၊ စေတုသု၊ လေးပါး

ကုန်သော၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ ယောအဓိမတ္တန္တရာဂေါ၊ အကြင်
 အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်သောဆန္ဒရာဂသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောအဓိမတ္တန္တ
 ရာဂေါ၊ ထိုအတိုင်း အရှည်ကို လွန်သော ဆန္ဒရာဂကို၊ သဗြဟ္မစင်္ချိန်၊
 သိဘင်းသုံးဘော်တို့၏၊ ဥပဒ္ဒဂေါတိ၊ ဘေးရန်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေ
 န၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးတို့၌အတိုင်း အရှည်ကိုလွန်သောဆန္ဒရာဂ ဟူသော
 ဗြဟ္မစာရပဒ္ဒဝသည်၊ ဥပဒ္ဓုတာ၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ အဘိပတ္တနာဘိ၊ အဘိ
 ပတ္တနာဟူသည်ကိုး၊ အဓိမတ္တပတ္တနာ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်သောတောင့်
 တခြင်းတည်း၊ ဗြဟ္မစာရိ အဘိပတ္တနေနာဘိ၊ ဗြဟ္မစာရိ အဘိပတ္တနေန
 ဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မစာရိန်၊ ဖြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သော ရဟန်းတို့
 အား၊ အဓိမတ္တပတ္တနာသင်္ခါတေန၊ အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်သောတောင့်တ
 ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ စတုပစ္စယဘာဝေန၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ဖြစ်သော
 အလိုဖြင့်၊ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်တည်း၊

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ယာဝဇေဝအာကင်္ခါ၊ ဝိတိ၊ ယာဝဇေဝအာကင်္ခါ
 မိဟူသည်ကား၊ ယာဝဇေဝ၊ အကြင်မျှလောက်အတိုင်းအခြားဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယမိ
 အလိုတော်ရှိ၏၊ ယန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဣတော၊ ဤယာဝဇေဝအာကင်္ခါ၊ မိဟူ
 သောဝုဒ္ဓိမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝကာမေဟိတိအာဒိနာ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝကာမေ
 ဟိဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယေဒိ
 ဂ္ဂပါဝစရဏ္ဍာနာနိ၊ အကြင်ဂ္ဂပါဝစရဏ္ဍာန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသော
 ဂ္ဂပသညာနံ သမတိက္ကမာတိအာဒိနာ၊ သဗ္ဗသောဂ္ဂပသညာနံသမတိက္ကမ
 ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယေ
 အဂ္ဂပသမာပတ္တိယော၊ အကြင်အဂ္ဂပ သမာပတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊
 သဗ္ဗသောနေဝသညာ နာသညာယတနံ သမတိက္ကမသညာဝေယယိတနိ
 ရောဓန္တိ၊ သဗ္ဗသောနေဝသညာနာသညာယတနံသမတိက္ကမသညာဝေ
 ယိတနိရောဓံဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယာနိရောဓသမာပတ္တိ၊ အကြင်နိရောဓသမာ
 ပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနေကဝိဟိတံဣဒ္ဓိဝိဓန္တိ အာဒိနာ၊ အနေကဝိဟိတံ
 ဣဒ္ဓိဝိဓံဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ယေလော
 ကိကာအဘိညာစ၊ အကြင်လောကီဖြစ်သော အဘိညာဉ်တို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ဘာဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိဝါကျ၌၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့်သည်၊
 သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ အနုပနဝဏ္ဏနာယ
 စေဝ၊ ပုဒ်အစဉ်ကိုဖွင့်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနာပိဝေနေနစ၊ ဘာဝ

၁၁၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတိယတွဲ၊

နာကုမိမုင်ခြင်းနှင့် လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံတက္ခ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊
မယာ၊ ငါသည၊ ဝိတ္ထာရိတမေဝ၊ ချေအပ်ပြီးသမျှကတည်း၊ ပန၊ အထူး
ကား၊ ဆဋ္ဌာသိညာယ၊ အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးကို ပဟာရာပါဠိန္ဒ၊ အာသဝါ
နံ၊ ခယော၊ အာသဝါနံ၊ ခယောဟူသည်ကား၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါလရား
လေးပါးသို့၏၊ ခယေန၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝန္တိ၊ အနာသဝံဟူသည်
ကား၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ အပဗ္ဗယဘူတံ၊ အကြောင်းကင်းသည်
အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သော၊ စေတောဝိမုတ္တိန္တိ၊ စေတောဝိမုတ္တိံဟူသည်ကား၊ အ
ရဟတ္တဖလသမာဓိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၊ ပညာဝိမုတ္တိန္တိ၊ ပညာဝိ
မုတ္တိံဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တ ဖလပညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော
ပညာကို၊ ။နဝမံ၊ နဝမသုတ်တည်း၊ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ အာယာမဘန္တေတိ၊ အာယာမဘန္တေဟူ၍၊
ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနီဥပဿယဂမနံ၊ ရဟန်းမိန်းမကျောင်းသို့
ကြွခြင်းကို၊ ယာစတိ၊ အရှင်အာနန္ဒာတောင်းပန်သနည်း၊ လာတသက္ကာရ
ဟေတု၊ လာဘ်ပူဇော်သကာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နယာစတိ၊
မတောင်းပန်၊ ပန၊ အကြောင်းကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဘိက္ခုနီမကျောင်း၌၊ ကမ္မဋ္ဌာ
နတ္ထိကာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အလိုရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနီယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိအုန်၏၊ တာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့ကို၊ ဥသုက္ကာပေတွာ၊
လုံ့လအားသစ်စေ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထာပေသမာဓိံ၊ ဟောပြော
စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ယာစတိ၊ အရှင်အာနန္ဒာတောင်း
ပန်သတည်း၊ နနဲ့၊ စောဒနာဦးအံ့၊ သယံဝိ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော အရှင်
အာနန္ဒာသည်လည်း၊ တေဝိဇ္ဇကော၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးခုအာရုံဆောင်ရွက်သူ
တည်း၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြား အမြင်ရှိသောသူတည်း၊ သယံ၊
ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ တေဝံ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့အား၊ ကထေတု၊ ဟောပြော
ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိကိံ၊ မစွမ်းနိုင်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤကားစောဒနာ
တည်း၊ နောနသက္ကောတိ၊ ကိုယ်တိုင်ဟောခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည်မဟုတ်
စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ယင်းသို့ ဖြစ်လျက်လည်း၊ ဗုဒ္ဓပဋိဘာ
ဂဿ၊ ဘုရားသခင်နှင့်အတူဖြစ်သော၊ သာဝကဿ၊ မဟာသာဝက၏၊
ကထံ၊ စကားကို၊ သဒ္ဓါတဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်အပ်ကောင်းသည်ကို၊ မညိဿန္တိ၊
အောက်မေ့ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏၊
ဗဟုကိစ္စောတွံဗဟုကရဏီယောတိ၊ ဗဟုကိစ္စောတွံဗဟုကရဏီယောဟူ
သောပုဒ်၌၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်မည်သော၊

နဝကမ္မာဒိပသုတော၊ နဝကမ္မစသည်၌လေ့သဘာဝအားထုတ်သနည်း။ ယေဘု
 အကြင်နဝကမ္မစသည်ကိုအားထုတ်ခြင်းဖြင့်နံ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဧဝံ
 ဤသို့ဗဟုကိစ္စောတုံဗဟုကရုဏီယောဟူ၍၊ အာဟ၊ အရှင်မဟာကဿပ
 မိန့်ဆိုသလော၊ ဣတံ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ နော၊ နဝကမ္မစသည်ကိုအားထုတ်
 ခြင်းကြောင့် ဗဟုကိစ္စောတုံဗဟုကရုဏီယောဟူ၍ ဆိုသည်မဟုတ်၊ ပန၊
 စင်စစ်မူကား၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်
 တော်မူခဲ့သော်၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့
 သည်၊ အာနန္ဒတ္ထရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ကုန်၍၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ပတ္တစိဝရံ၊
 သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ စရထ၊ သွားကုန်သနည်း၊ ကဿ၊ အ
 ဘယ်သူ၏၊ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်ကို၊ သမ္ပန္နထ၊ တမြက်လှည်းကုန်သနည်း၊
 ကဿ၊ အဘယ်သူအား၊ မုခေါဒကံ၊ မျက်နှာသစ်ရေကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်သ
 နည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့ဆိုကုန်လျက်၊ ခောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏၊ ပရိဒေဝန္တိ၊ မြည်တင်း
 ကုန်၏၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်က၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်
 အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဗုဒ္ဓသရိရေပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုပင်တော်၌
 လျက်လည်း၊ နိဗ္ဗုဇ္ဇေဝ၊ အရှက်မဲ့သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ မစ္စုရတေ၊
 သေမင်းသည်၊ ပဟရိ၊ ပုတ်ခတ်လေ၏၊ ဧသ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သင်္ခါ
 ရာနံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဓမ္မတာ၊ သဘောဓမ္မတာတည်း၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့
 သည်၊ မာသောဝိတ္ထ၊ မစိုးရိမ်ကြကုန်လင့်၊ မာပရိဒေဝိတ္ထ၊ မငိုကြွေးကြကုန်
 လင့်၊ ဣတံ၊ ဤသို့မိန့်ဆို၍၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ သညာ၊ ပသိ၊ ဖွတ်သံစေ၏၊
 အဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ဣဒံဗဟုကိစ္စတံ၊ ဤသို့မျှားသောကိစ္စ၊ ရှိသည်
 အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပထေရ်သည်၊ ဧဝံ
 ဤသို့ဗဟုကိစ္စောတုံဗဟုကရုဏီယောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏၊ သန္ဓာသ
 ဝိဟံ၊ သန္ဓာသေသိဟူသည်ကား၊ ပဋိပတ္တိဂုဏံ၊ ပဋိပတ်၏ကျေးဇူးကို၊
 ဒသေဟိ၊ ဖြတ်တတ်မူ၏၊ သမာဒပေသိဟိ၊ သမာဒပေသိဟူသည်ကား၊
 ဂဏှာပေသိ၊ လက္ခဏာလျှင် အာရုံရှိသော ဝိပဿနာကို ဖွတ်ယူစေ၏၊
 သမုတ္တေဇေဝိဟိ၊ သမုတ္တေဇေဝိ ဟူသည်ကား၊ သမုဿာ၊ ပေသိ၊
 ကောင်းစွာအားသစ်စေ၏၊ သမ္ပဟံသေဝိဟိ၊ သမ္ပဟံသေသိဟူသည်ကား၊
 ပဋိလဒ္ဓဂုဏေန၊ ရုအပ်ရထိုက်သောကျေးဇူးဖြင့်၊ ဝေါဒါပေသိ၊ ဖြစ်စင်စေ
 ၍၊ ထုလ္လဟိဿာဟိ၊ ထုလ္လဟိဿာဟူသည်ကား၊ သရိဇေန၊ ကိုယ်အားဖြင့်
 ထူလာ၊ ကြီး၏၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ တိဿာဟိ၊ တိဿမည်သတည်း။

ဝေဒေဟမုနိနောတိ။ ဝေဒေဟမုနိနော ဟူသည်ကား၊ ငဏှိတမုနိနော၊
 ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော အရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ဟိ။ အကြင်ကြောင့်၊ ပဏှိတော၊
 ပညာရှိသော ရဟန်းသည်။ ဥာဏသင်္ခါတေန။ ဥာဏ်ဟုဆိုအပ်သော၊
 ဝေဒေန။ ပညာဖြင့်၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ။ ခပ်သိမ်းသောကိစ္စတို့ကို၊ ဤဟုတိကရော
 တိ။ လုံ့လပြု၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဒေဟမုနိတိ။ ဝေဒေဟမုနိဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ဝေဒေဟောစ၊ ပညာဖြင့်လည်း
 လုံ့လပြုတတ်၏။ မုနိစ၊ ပရိညာစသည်အစွမ်းဖြင့်သစ္စာလေးပါးတရားတို့
 ကိုလည်းသိတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုနှစ်ပါးသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒေဟ
 မုနိ။ ဝေဒေဟမုနိမည်၏။ ဓမ္မသာသိတဗ္ဗမညတိတိ။ ဓမ္မသာသိတဗ္ဗမညတိ
 ဟူသည်ကား၊ တိပိဋက ခရေသ။ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဆောင်သော၊ ဓမ္မ
 သာဏှာဂါရိကဿ။ တရားသဏှာပိုးဖြစ်သောအရှင်အာနန္ဒာ၏။ သမ္ဗု၊ ခေန
 မျက်မှောက်ဖြင့်၊ သယံ၊ ကိုယ်ပင်လျှင်၊ အရညဝါသိ။ တောကျောင်းနေ
 သည်၊ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူဆောင်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အဟံ၊
 ငါကား၊ ဓမ္မကလိကော၊ ဓမ္မကထိကရဟန်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်ထင်၏။
 ဓမ္မသာသိတဗ္ဗ၊ တရားဟောအပ်သည်ကို၊ မညတိ၊ အောက်မေ့ရှာ၏။ ဣဒံ
 ဤတရားဟောအပ်ကောင်းသည်ဟု အောက်မေ့ရှာခြင်းသည်။ ကံ၊ ပန။
 အဘယံအကြောင်းနည်း။ ကာဝံပန။ အဘယံအခြင်းအရာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 အသေခံသောနာ၊ မထေမဲ့မြင်ပြုလျက်၊ သဏတိ၊ ဆို၏။ အသေသင်္ခါတိ၊
 အသေသင်္ခါဟူသည်ကား၊ အညေန။ တပါးသောသူသည်။ အာဂတိံ၊ လာ
 ၍၊ အာရောပိတဝသေန၊ ပြောကြားအပ်သည်နှင့်စပ်သဖြင့်၊ အသေသင်္ခါ၊
 ကြား၏။ အာဂမေဟိတံ အာရုသောတိ။ အာဂမေဟိတံ အာရုသောဟူ
 သည်ကား၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာတွံ၊ ငါ့ရှင်သည်။ တိဋ္ဌ၊ တည်ဦး
 လော၊ မာတေ သံဃောဥတ္တရိ ဥပပရိက္ခိတိ။ မာတေသံဃောဥတ္တရိဥပ
 ပရိက္ခိဟူသောဝုဒ်၌၊ တိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ အတိရေကဩ
 ကာသေ၊ အတိုင်းထက်အလွန်သော အခွင့်အရာ၌၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မာဥပ
 ပရိက္ခိ၊ မရံခမ်းမဆင်ခြင်စေနှင့်၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသို့သော အနက်သတော
 သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊
 ဗုဒ္ဓပဋိဘာဂေါ၊ ဘုရားသခင်နှင့်အတူဖြစ်သော၊ သာဝကော၊ မဟာသာဝ
 ကကို၊ နဝါရိတော၊ မြစ်အပ်သည်မဟုတ်၊ ကော၊ တယောက်သော၊ တိက္ခု
 နိ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ ဝါရိတာ၊ မြစ်အပ်၏။ တာယ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမနှင့်၊ သဗ္ဗိံ
 အတူတကွ၊ သန္တဝေါဝါ၊ မိတ်ခင်ပွန်းသည်လည်းကောင်း၊ လိနေဟောဝါ

ချစ်သည် လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လေအံ့သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှာသုံ ပိုက်သဖြင့်၊ သံဗောဓ၊ သံဗောဓသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အခြင်းအ
 ရာဖြင့်၊ မာမညတိ၊ မအောက်မေ့ စလင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်သဘော
 ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တနော၊
 အရှင်မဟာကဿပဟုဆိုအပ်သောမိမိ၏၊ ဗုဒ္ဓပဋိဘာဝံ၊ ဘုရားသခင်နှင့်
 အတူဖြစ်သည်ကို၊ ဒီပေန္တော၊ ပြီးတော်မူလိုသောကြောင့်၊ တံကိ၊ မညသိ
 အာရသောတိအာဒိ၊ တံကိ၊ မညသိအာရသော ဤသို့အစရှိ သာစကား
 ကို၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏၊ သတ္တရတနန္တိ၊ သတ္တရတနံဟူသည်ကား၊ သတ္တ
 ပာတ္တပမာဏံ၊ ခုနစ်တောင်ပမာဏရှိသော၊ နာဂန္တိ၊ နာဂံဟူသည်ကား၊
 ပာတ္တိ၊ ဆင်ပြောင်ကို၊ အဗုဠရတနံဝါတိ၊ အဗုဠရတနံဝါဟူသည်ကား၊
 အဗုဠရတနေန၊ တွာဖြစ်သောတတောင်ဖြင့်၊ ဦးနံ၊ ယုတ်သော၊ အဠရတနံ၊
 ရှစ်တောင်တည်း၊ ပုရိမပါဒတော၊ ရှေ့ခြေနှစ်ရပ်တိနင်စွန်းအဆုံးမှ၊ ပဋ္ဌာယ
 စ၍၊ ယာဝကုတ္တံ၊ ဦးကင်းတိုင်အောင်၊ ဝိဒတ္ထာမိကသတ္တပာတ္တ၊ ဗြေဇံ၊ တ
 တွာအလွန်ရှိသော ခုနစ်တောင်မြင့်သောဆင်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအ
 နက်တည်း၊ တာလပတ္တိကာယာတိ၊ တာလပတ္တိကာယ ဟူသည်ကား၊
 တရုဏတာလပဏ္ဍေန၊ ငယ်နုသေးသောကျည်းမီးလက်မြှော်ဆင်ခြေပေါ်
 ထွက်ထန်းအရှက်ဖြင့်၊ စဝိတ္ထာတိ၊ စဝိတ္ထဟူသည်ကား၊ ရုတာ၊ သာသ
 နာတော်မှရှေ့ လျှောရ၏၊ မတာဝါ၊ သေသည်လည်းကောင်း၊ နဋ္ဌာဝါ၊ ပျက်
 စီးသည် လည်းကောင်း၊ န၊ မဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓပဋိဘာဝဿ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်
 အတူဖြစ်တော်မူသော၊ သာဝဏဿ၊ တပည့်ကြီးအရှင်မဟာကဿပ
 အား၊ ဥပဝါဒံ၊ ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲသောစကားကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ မဟာကဿပတ္ထေ
 ရေ၊ အရှင်မဟာကဿပ ထေရ်သည်၊ ဆတိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အ
 ဘိညာဟိ၊ အဘိညာဉ်တို့ဖြင့်၊ ဘိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့သံကို၊ နဒန္တိ၊ ကြိုးဝါ
 ဟိန်းဟောက်တော်မူလတ်သော်၊ တဿာ၊ ထိုထုလွှတ်သောဘိက္ခုနီမ၏
 ကာသာဝါနိ၊ သင်္ကန်းတို့သည်၊ ကဏ္ဍကသာခါရိယ၊ အဆူးရှိသော ဆီးခံ
 သစ်ခက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကန္တုသင်္ခါရိယ၊ ဝဲနာယားနာ အသွင်ကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ သရိရံ၊ တကိုယ်လုံးကို၊ ခါဒိတု၊ ကိုက်ခဲ ထိုးဆွခြင်းငှါ၊ အာ
 ရတ္တိနံ၊ အားထုတ်အပ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုသင်္ကန်းတို့ကို၊ ဟာရေတွာ၊ ပယ်
 ရှား၍၊ သေတကာနိ၊ ပုဆိုးဖြူတို့ကို၊ နိဝတ္ထက္ခဏေယဝ၊ ဝတ်သောစဏ္ဍိ
 သာယျင်၊ အသော၊ ထိုထုလွှတ်သော ဘိက္ခုနီမအား၊ ဝိတ္တဿာဒေါ ဝိတ်၏

၁၁၀ နီဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သက်သာယာသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်လတ်သတည်း။ ။ ဒသမံ၊ ဒသမသုတ်တည်း။ ။

၁၁ ကောဒသမေ၊ ကောဒသမသုတ်၌၊ ဒက္ခိဏာဂိရိသို့န္တိ၊ ဒက္ခိဏာဂိရိသို့ ဟူသည်ကား၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍ ဌိတဿ၊ တည်သော၊ ဝိရိနော၊ တောင်၏၊ ဒက္ခိဏာဘာဂေ၊ တောင်မျက်နှာ အသို့၌၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်သည်၊ ဒက္ခိဏာဂိရိနာမ၊ ဒက္ခိဏာဂိရိမည်၏၊ တေသို့ ထိုဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်၌၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရေတံ၊ ကြွေတော်မူ၏၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ စ၊ သက်ဦးအံ၊ စာရိကဒနာမ၊ ဒေသစာရိ မည်သည်၊ ဘုရိတစာရိကား၊ အဆောတလျှင် သွားခြင်း၊ အဘုရိတစာရိ ကား၊ မဆောမလျှင်သွားခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဗိဓာ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောစာရိကတို့တွင်၊ ယံစာရိကံ၊ အကြင် သွားခြင်းကို၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊ ဧကံ၊ တထည်သော၊ ကာ သာဝံ၊ သင်္ကန်းကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ဧကံ၊ တထည်ကို၊ ပါရုံဝိတွာ၊ ရုံ၍ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အံသေ၊ ပခုံး၌၊ လဂ္ဂေတွာ၊ လွယ်၍၊ ဆတ္တံ၊ တီးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သရိရတော၊ ကိုယ်မှ၊ သေဒေဟိ၊ ချွေးတို့ကို၊ ပဉ္စ ရန္တုဟိ၊ ပဉ္စစီးစေသည်တို့ကိုပြု၍၊ ဗိဝသေန၊ တနေ့ခြင်းဖြင့်၊ သတ္တဋ္ဌယော ဇနာနိ၊ ခုနစ်ယူဇနာ ဤယူဇနာကွာသော အရပ်သို့သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ယံဝါပန၊ အကြင် သွားခြင်းကိုလည်း၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ကိဉ္စိ ဒေဝ၊ တရံတယောကံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဗောဓနေယျသတ္တံ၊ ကျွတ်ထိုက် သောသတ္တဝါကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ယောဇနသတတ္ထိ၊ ယူဇနာတရာ ကွာသောအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယောဇနသဟသတ္ထိ၊ ယူဇနာတထောင် ကွာသောအရပ်ကို လည်းကောင်း၊ ခဏေန၊ တခဏခြင်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွေ တော်မူကုန်၏၊ သော၊ ဤကြွေတော်မူခြင်းသည်၊ ဘုရိတ စာရိကဒနာမ၊ အဆောတလျှင် ကြွေတော်မူခြင်းမည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဒေဝသိကံ၊ နေ့ တိုင်း၊ ဂါဝုတံ၊ ဂါဝုတ်မျှသော အရပ်သို့ လည်းကောင်း၊ အဗုယောဇနံ၊ ယူဇနာခွဲမျှသောအရပ်သို့လည်းကောင်း၊ တိဂါဝုတံ၊ သုံးဂါဝုတ်မျှသောအ ရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဟောဇနံ၊ တယူဇနာမျှသောအရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဣတိတ္ထေကံ၊ ဤဂါဝုတ်ယူဇနာခွဲစသည်အတိုင်းအရှည်ရှိ သော အရပ်သို့၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ အဇ္ဇတနာယ၊ ယနေ့ကောင်၊ မူ အကျုံး၌၊ နိမန္တနံ၊ ပဋိဇိတ်ခြင်းကို၊ အဓိဝါသယတံ၊ သည်းခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဇန သင်္ကဟံ၊ လူတို့အားခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကရောန္တံ၊ ပြုတော်မူလျက်၊ ယံဂမ

နံ၊ အကြင် ကြွတော်မူခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ဤကြွတော်မူခြင်း
 သည်။ အတုရိတစာရိကာနာမ၊ မသောမလျှင် ကြွတော်မူခြင်းမည်၏။ အယံ
 ဤအတုရိတစာရိကာကို။ ဣမ၊ ဤပါဠိအရာ၌။ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။
 နန္တစ၊ အကြောင်းကို ဆိုပြီးအံ့။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ ထေရ်သည်။ ပဉ္စ
 ဝိသတ်ဝဿာနိ၊ နှစ်ဆယ့်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး။ သာယာဝိယ၊ အရိပ်ကဲ့သို့၊ ဒသ
 ဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ ပစ္ဆိမတာ၊ ပစ္ဆိမတော၊ နောက်တော်မှ
 နောက်တော်မှ။ ဂစ္ဆန္တောဝ၊ လိုက်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ကယံအာနန္ဒာ၊ အာနန္ဒာအဘယ်မှာနည်း။ ဣတိဝစနဿ၊ ဤသို့မေးတော်
 မူအံ့သော စကားတော်၏။ ဩကာသမေဝ၊ မေးတော်မူခွင့်ကို ပင်လျှင်။
 နအဒါသိ၊ ပေးဘူးသည်မရှိ။ သော၊ ထိုအရှင် အာနန္ဒာသည်၊ ကိသ္ဗိကာ
 လေ။ အဘယ် နံရောကာလ၌။ ဘိက္ခုသံဃောန၊ ရဟန်း အပေါင်းနှင့်တကွ။
 စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရိတုံ၊ သွားခြင်းငှါ။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လတတိ၊
 ရသနည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗာန
 သံဝစ္ဆရေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူသောနှစ်၌။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လတ
 တိ၊ ရ၏။ ကိရ၊ အကျယ်ပြုပြီးအံ့။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗာနတေ။
 ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော် မူခဲ့သော်။ မဟာ ကဿပတ္ထေရော၊ အရှင်မဟာ
 ကဿပထေရ်သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပရိနိဗ္ဗာနေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်
 တော်မူရာ၌။ သန္နိပတ်တဿ၊ အညီအညွတ်ရင်းသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ
 ရဟန်းအပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍။ ဓမ္မဝိနယ
 သင်္ဂါယနတ္ထံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းငှါ။ ပဉ္စသ
 တေ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဥစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ရွေးကောက်တော်
 မူ၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဝဿံဝသန္တော၊ ဝါ
 သို့ကပ်ကုန်လျက်။ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို။ သင်္ဂါယိဿာမ၊
 သင်္ဂါယနာတင်ကုန်အံ့။ တုဌေ၊ ငါ့ရှင်တို့သည်။ ဝုရေဝဿုပနာယိကာ
 ယ၊ ဝါဆိုနေ့မရောက်မီ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပလိပေခံ၊ ကြောင့်ကြပလိပေ
 ခကို။ ဥစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ သန္နိပတယ၊ ရင်းကြ
 ကုန်လော။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်ဆို၍။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်သည်။ ရာဇ
 ဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့၊ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ အာနန္ဒတ္ထေရောပိ၊ အရှင်အာ
 နန္ဒာထေရ်သည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တဝီဝရံ၊ သပိတ်
 သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မဟာဇနံ၊ လူများကို။ သညာပေန္တော၊ သိ
 စေလိုသောကြောင့်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္တော၊ ကြွတော်မူ၍။

၁၂၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တတော။ ထိုသာဝတ္ထိပြည်မှ။ နိက္ခမ္မထွက်ခဲ့၍၊ ရာဇဂဟိ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့၊ ဝန္တုန္တော။ ကြွတော်မူခဲ့သော်။ ဒက္ခိဏဂိရိသို့၊ ဒက္ခိဏဂိရိ၌၊ စာရိကံ။ စသစာရိကံ၊ စရိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုဒေသစာရိကံ၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဧတံ၊ အာယသ္မာအာနန္ဒောဒက္ခိဏဂိရိသို့၊ စာရိကံစရတိ၊ အစရှိသော ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သတည်း။ ။

ယေဘုယျေနကုမာရ ဘူတာတိ၊ ယေဘုယျေနကုမာရဘူတာဟူသည် ကား၊ ယေတေ၊ အကြင်အရှင်အာနန္ဒာ၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်တို့သည်၊ ဟိနာယာဝတ္ထာနာမ၊ ယုတ်သောလူ၏၊ ဘောင်သို့လည်သည်မည်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်တို့သည်၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့် ကုမာရကား၊ သူငယ်တို့ချည်တည်း၊ ဧဟရာ၊ ငယ်နုသေးကုန်၏၊ တရုဏာ၊ ပျိုမြစ်ကုန်သေး၏၊ ဧကဝသိကန္တဝသိကာ၊ တဝါရနှစ်ဝါရသာဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ဘိက္ခုစေတ၊ ရဟန်းငယ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အနုပသမ္ပန္နကုမာရကား၊ သာမဏေငယ်တို့သည် လည်းကောင်းတည်း၊ ကသ္မာပန၊ အတယ်ကြောင့်ကား၊ ဧတေ၊ ဤပဉ္စင်းငယ်သာမဏေငယ်တို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သနည်း၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်ကား၊ ဟိနာယာဝတ္ထော၊ လူထွက်လေကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးခြားအံ့၊ တိရ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ တေသံ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သာမဏေငယ်တို့၏၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်၊ ခင်တို့သည်၊ စိန္တေသုံ၊ ကြံအောက်မေ့ကုန်၏၊ အာနန္ဒတ္ထရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမသေရသည်၊ သတ္တုဝိဿာသိကော၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်အကျွမ်းဝင်၏၊ အဋ္ဌဝရေ၊ ဆုရှစ်ပါးတို့ကို၊ ယာမိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ ဣန္ဒြိတိန္ဒြိတဋ္ဌာနံ၊ အလိုရှိရာအလိုရှိရာအရပ်သို့၊ သပ္ပာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပင့်ယူ၍၊ ဝန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ သက္ကာတိ၊ တတ်နှိုင်း၏၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဒါရကေ၊ သားငယ်တို့ကို၊ ဧတဿ၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗာဇေမ၊ ရှင်ရဟန်းပြုစေကုန်အံ့၊ သော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သပ္ပာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍၊ အာဂမိဿတိ၊ ကြွတော်မူလာသောလတ္တံ့၊ တသ္မိံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ အာဂတေ၊ ကြွတော်မူလာသော်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ မဟာသက္ကာရံ၊ မြတ်သောပူဇော်သကားကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ လဘိဿာမ၊ ရကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့စိန္တေသုံ၊ ကြံကုန်၏၊ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်ငယ်တို့၏၊ ဥာတကာ၊ မိဘဆွေမျိုးတို့သည်၊ တေ၊ ထိုသားငယ်တို့ကို၊ တာဝပဗ္ဗာဇေသုံးရှေးဦး

စွာရှင်ရဟန်းပြုစေကုန်၏။ သတ္တမိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗာန်တေပန၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်ရှိသော်ကား။ တေသံ၊ ထိုသူငယ်မိဘဆွေမျိုးတို့
 ၏။ သာပတ္တနာ။ ထိုတောင့်တသောအာသာသည်။ ဥပန္တိန္ဒာ၊ ပြတ်လေ၏။
 အထ၊ ထိုသို့တောင့်တသောအာသာပြတ်သောအခါ၌။ တေ၊ ထိုသားပဉ္စင်း
 ငယ်သာမဏေငယ်တို့ကို။ ဥာဏကာ၊ မိဘဆွေမျိုးတို့သည်။ ဧကဒိဝသေ
 နေဝ။ တနေ့ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဥပ္ပဗ္ဗာဇေသံ၊ လူထွက်စေကုန်၏။ ။

ယထာဘိရန္တန္တိ၊ ယထာဘိရန္တိဟူသည်ကား။ ယထာရမိယာ၊ အလို
 အားလျော်သဖြင့်။ ယထာအဇ္ဈာသယေန၊ အဇ္ဈာသယအားလျော်သဖြင့်။
 တိကဘောဇနံပညတ္တန္တိ၊ တိကဘောဇနံပညတ္တိဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤကောင်းကို
 ဂဏဘောဇနေ အညတြိသမယာပါရိတ္တိယန္တိ၊ ဂဏဘောဇနေအညတြိ
 သမယာပါရိတ္တိသံဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤသိက္ခာဝုန်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊
 အရှင်မဟာကသပ်ခရီးတော်မူ၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို
 ဘောဇဉ်၌။ တိဗ္ဗန္တိဇနာနံ၊ သုံးယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ အကပ္ပိယနိ
 မန္တနံ၊ အကပ္ပိယဖြစ်သောပင့်တိတ်ခြင်းကို။ သဒိယိတွာ၊ သာယာ၍။ ဧက
 တေ၊ တပေါင်းတည်း။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဌန္တနန္တိ၊ ခံကုန်သော်လည်း။ အနာပတ္တိ၊
 အာပတ်မသင့်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တိကဘောဇနန္တိ၊ တိကဘောဇနံဟူ၍
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒုမ္မင်္ဂနံ၊ နိဂ္ဂဟာယာတိ၊ ဒုမ္မင်္ဂနံ၊ နိဂ္ဂဟာယာတိ၊
 နိဂ္ဂဟာယဟူသည်ကား။ ဒုသိလဝုဂ္ဂလာနံ၊ ဒုသိလဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။
 နိဂ္ဂဏ္ဌနုတ္တံ၊ နှိပ်ကွပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပေသလာနံ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ဖါသုရိဟာရာယာ
 တိ၊ ပေသလာနံ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ဖါသုရိဟာရာယဟူသည်ကား။ ဒုမ္မင်္ဂနံ၊ သိလ
 မရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ နိဂ္ဂဟေနေဝ၊ နှိပ်ကွပ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ပေသ
 လာနံ၊ သဇ္ဇိပေသလ ရဟန်းကောင်းတို့အား။ ဥပေါသလပဝါရဏာ၊ ဥပုသ်
 ပဝါရဏာတို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သမဂ္ဂါဝါသော၊ ချမ်းသာသော
 နေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤနှိပ်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုလဇ္ဈိ
 ရဟန်းတို့၏။ ဖါသုရိဟာရာ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣမဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဖါသုရိဟာရာယ၊ ချမ်းသာသောနေခြင်း၏။
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ မာပါရိန္ဒာပက္ခံနိဿာယသံဃံ၊ သိန္ဓေယျန္တိ၊ မာပါ
 ရိန္ဒာပက္ခံနိဿာယသံဃံ၊ သိန္ဓေယျဟူသောဝုန်၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်
 သည်။ သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ။ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့၌။ ဝိညာ
 ပေတွာ၊ တောင်းရမ်း၍။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားသောက်လျက်။ ပါရိန္ဒေ၊ ယုတ်မာ
 သောအလိုရှိသောအပင်းအသင်းတို့ကို။ နိဿာယ၊ အဖွဲ့ပြု၍။ သံဃံ၊ သံဃာ

၁၂၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကို၊ ဘိန္ဒုယထာ၊ ခွဲသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ပါပိန္နာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသော ရဟန်းတို့သည်၊ ဂဏပဉ္စန၊
အပေါင်းဂိုဏ်းကို ဖွဲ့သဖြင့်၊ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့၌၊ ဝိညာပေတွာ၊
တောင်းရမ်း၍၊ သုဉ္ဇမာနာ၊ စားသောက်ကုန်လျက်၊ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းကို၊ ဝေဇေ
တွာ၊ ပွားစေ၍၊ တံပက္ခံ၊ ထိုပါပိန္နာဖြစ်သော ဂိုဏ်းအပင်း အသင်းကို၊
နိဿယ၊ အဖို့ပြု၍၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ မာဘိန္ဒေယျံ၊ မခွဲပါစေကုန်လင့်
ဟု၊ ဣတိဣမိ နာကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ပညတ္တံ၊
ပညတ်တော်မူအပ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ ကုလောနုဒ္ဓယတာယစာတိ၊ ကုလောနုဒ္ဓယတာယစဟူသောဝုဒ်၌၊
တိက္ခသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်၊ ဥပေါသထပဝါရဏံ၊ ဥပုသ်ပဝါရ
ဏာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမဂ္ဂဝါသံ၊ သမဂ္ဂဖြစ်သောနေခြင်းဖြင့်၊ ဝသန္တေ၊
နေသည်ရှိသော်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သလ္လာကာဘတ္တာဒိနံ၊ သလ္လာက
ဘတ်စသည်တို့ကို၊ ဓတွာ၊ ပေးလှူကုန်၍၊ သဂ္ဂပရာယနာ၊ နတ်ပြည်သို့
လည်းလျောင်းရကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဣမာယ၊ ဤသို့သ
ဘောရှိသော၊ ကုလောနုဒ္ဓယတာယစ၊ ဒါယကာတို့ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအ
ကျိုးငှါလည်း၊ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သော
အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သဿ ဗာတံ မညေ စရသီတိ၊
သဿဗာတံမညေစရသီ ဟူသည်ကား၊ သဿံ၊ ကောက်ပင်စပါးကို၊
ဗာတေန္တာဝိယ၊ ရိတ်မည်သူအယောင်ကဲ့သို့၊ အာဟိဏ္ဏသိ၊ ထွဉ်းလည်
ဘိ၏။ ကုလူပဗာတံမညေစရသီတိ၊ ကုလူပဗာတံမညေစရသီဟူသည်
ကား၊ ကုသသနံ၊ တကာဥပါသ်တို့ကို၊ ဥပဗာတေန္တာဝိယ၊ ညှဉ်းဆဲမည်
အယောင်ကဲ့သို့၊ ဟနန္တာဝိယ၊ နှိပ်စက်မည်အယောင်ကဲ့သို့၊ အာဟိဏ္ဏ
သိ၊ ထွဉ်းလည်ဘိ၏။ ဥလ္လုန္တဝီတိ၊ ဥလ္လုန္တဝီဟူသည်ကား၊ ဝိသေသေန၊
အထူးအားဖြင့်၊ ပလုန္တဝီ၊ ပျက်၏။ ဘိန္တဝီ၊ ကွဲပျို့၏။ ပလုန္တန္တိ ခေါ်တေအာ
ဝုသောနဝပ္ပါယာတိ၊ ပလုန္တန္တိ ခေါ်တေအာဝုသောနဝပ္ပါယဟူသည်ကား၊
အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ တုဟံ၊ သင်၏။ ပါယေနယေတုယေန၊ များ
သောအားဖြင့်၊ နာကာ၊ အငယ်သာဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကဝသိကနုဝသိ
ကာ၊ တံဝါရုနံ ဝါရုသာဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေဗဟရာစေဝ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧတေသာမဏေရာစ၊ ထိုသမဏေငယ်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ ပလုန္တန္တိ ဘိန္တန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်၏။ နဝါယံကုမာရကောမတ္တ
မညာသီတိ၊ နဝါယံကုမာရကောမတ္တမညာသီဟူသည်ကား၊ အယံကုမာ

ရကော၊ ဤသူငယ်သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊
နဇာနာတိ၊ မသိလေ၊အူတိ၊ ဤသို့၊ထေရုံ၊ အရှင်အာနန္ဒမထေရ်ကံ၊တစ္ဆ
န္တော၊ ခြင်းမောင်းလျက်၊အာဟ၊ အရှင်မဟာကဿပကဲ့ရဲ့ စလိုဆို၊ တံ
မူ၏၊ ကုမာရကဝါဒါနမုစ္ဆာမာတိ၊ကုမာရကဝါဒါနမုစ္ဆာမဟူသည်ကား၊
ကုမာရကဝါဒတော၊ ကုမာရကဟုခေါ်ဆိုသောစကားမှ နမုစ္ဆာမ၊လွှတ်
ချေကုန်၊တထာဟိပနတွန္တိ၊ တထာဟိပနတွံအစရှိသော၊ ဣဒံ၊ဤစကား
ကို၊အဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒ၏၊ ဧဝံဝတ္တဗ္ဗတာယ၊ ဤသို့နဝါယံကုမာရ
ကောမတ္တမညာသိဟူ၍ ဆိုထိုက်သောအဖြစ်၏၊ ကာရဏဒဿနတ္ထံ၊အ
ကြောင်းကိုပြခြင်းငှါ၊ဝတ္တံ၊မိန့်တော်မူအပ်သတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊အယံ
ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား၊ဧတ္ထံ၊ ဤတထာဟိပနတွံအစရှိသောစကား၌၊
အဓိပ္ပါယော၊အရှင်မဟာကဿပအလိုတော်တည်း၊စုံ။ သင်သည်၊ဣန္ဒြ
ယသံဝရရဟိတေဟိ၊စက္ခုအစရှိသောဣန္ဒြေကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းမှကင်း
ကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ နဝေဟိဘိက္ခုဟိ၊ရဟန်း
ငယ်တို့နှင့်၊သဒ္ဓိံ၊အတူတကွ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိစရတိ၊ထည့်
လည်၏၊ကုမာရကေဟိ၊ရဟန်းငယ်တို့နှင့်၊သဒ္ဓိံ၊အတူတကွ၊ တသ္မာဝိစ
ရန္တော၊ ထိုသို့ထည့်ပတ်သွားလာသောကြောင့်၊ ကုမာရကောတိ၊ကုမာရ
ကဟူ၍၊ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ဆိုသင့်သည်အဖြစ်ကို၊အရဟသိ၊ ထိုက်၏၊အူတိအယံ
ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊ အရှင်မဟာကဿပအလိုတော်တည်း၊အည
တိတ္ထိယဝုဗ္ဗောသမာနောတိ၊ အညတိတ္ထိယဝုဗ္ဗောသမာနောဟူသော၊ဣဒံ၊
ဤစကားကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာကဿပ
မထေရ်၏၊ ဣမတ္ထိ သာသနော၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသခင် သာသနာတော်၌၊
အာစရိယော၊ကမ္မဝါဆရာသည်၊ နေဝပညာယတိ၊ မထင်၊ဥပဏ္ဍာယော၊
ဥပဏ္ဍာဟ်ဆရာသည်၊နပညာယတိ၊မထင်၊ သယံ၊ မိမိအလိုလို၊ ကာသာ
ယ၊နိ၊သင်္ကန်းဘို့ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊နက္ခန္တော၊အိမ်မှထွက်ခဲ့၏၊တသ္မာ
ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ အနတ္တမနတာယ၊ နှလုံးမသာသော အဖြစ်ဖြင့်၊
အညတိတ္ထိယဝုဗ္ဗတံ၊အညတိတ္ထိဖြစ်သည်အဖြစ်ကို၊ အာရောပယမာနာ၊
လေသယူငင်းယိုးယံယင်းစလျက်၊ အာဟ၊ ထုလွှနန္ဒာရဟန်းမိန်းမကဆို
လေသတည်း၊သဟာသာတိဧတ္ထံ၊သဟာသာဟူသောဤဝုဒ်၌၊ ရာဂမောဟ
စာရောပိ၊ရာဂ၏ဖြစ်ခြင်းမောဟ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ သဟာသာ၊အ
ဆောတလျှင်၊ စာရာ၊ဖြစ်ခြင်းမည်၏၊ ဣဒံပန၊ဤအည တိတ္ထိယဝုဗ္ဗာစ
သောစကားကို မူကား၊ ဒေါသစာရဝသေန၊ ဒေါသဟူသော ဖြစ်ခြင်း၏

၁၂၄ မိုးဒါနဝဂ္ဂဝံသီယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အစွမ်းဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ထုလ္လနန္ဒာဆိုအပ်၏၊ အပ္ပဒိုသင်္ခါတိ၊ အပ္ပဒိုသင်္ခါဟူ
သည့်ကား၊ အပ္ပတ္တဝေက္ခိတွာ၊ မဆင်ခြင်မှု၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တနော၊
မိမိဟုဆိုအပ်သော အရှင်မဟာကဿပ၏၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းပြုတော်မူသော
အဖြစ်ကို၊ သောပဓေန္တော၊ သုတ်သင်တော်မူလိုရကား၊ ယတောဟံအာရ
သောတိအာဒိ၊ ယတောဟံအာရသောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ
အရှင်မဟာကဿပ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယတောဟံအာရသော
အစရှိသောပါဠိ၌၊ အညံသတ္ထာရံဥဒ္ဓိသိတုန္တိ၊ အညံသတ္ထာရံ ဥဒ္ဓိသိတုံဟူ
သည့်ကား၊ တဂဝန္တံ၊ သုန်းတော်ကြီးသော ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဌပေတွာ၊
ထား၍၊ အညံ၊ တပါးသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မဟံသတ္ထာတိ၊ ငါ၏ဆရာ
တည်းဟု၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓိသိတုံ၊ ညွှန်းပြခြင်းငှါ၊ နဇာနဓိ၊ မသိစဘူး၊ သမ္မာ
ဓောစာရာဝါသောတိအာဒိသု၊ သမ္မာဓောစာရာဝါသောဤသို့အစရှိသော
ပါဠိတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော
သိအပ်၏၊ သမ္ဘိဟတ္ထော၊ အတောင် ခြောက်ဆယ်ရှိသော၊ စာရေးအိမ်၌၊
ယောဇနသတန္တရေဝါ၊ ယူဇနာတရာကွာရာ၌လည်း၊ နေဇာယမ္ပတိကာ၊
လင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ သဝေဝိဝသန္တိ၊ အကယ်၍လည်းနေကုန်
အံ့၊ တထာပိ၊ ထိုသို့နေကုန်သော်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်
တို့အား၊ သကိဇ္ဇနသပလိဗောဓဋ္ဌေန၊ စိုးရိမ်သောသဘောကြောင့်ကြပလိ
ဗောစရှိသောသဘောကြောင့်၊ စာရာဝါသော၊ အိမ်၌နေခြင်းသည် သမ္မာ
ဓောယောဝ၊ ကျဉ်းမြောင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ ရဇောပထောတိ၊ ရဇောပ
ထောဟူသည့်ကား၊ ရာဂရဇောဒိနံ၊ ရာဂမြို့ အစရှိသည်တို့၏၊ ဥဋ္ဌာနဋ္ဌာနံ၊
ထောင်းထောင်းထရာဋ္ဌာနတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာ
အဋ္ဌကထာ၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ရာဂရဇောဒိနံ၊ ရာဂမြို့အစရှိသည်တို့၏၊ အာ
ဂမနပထော၊ လာခြင်း၏အကြောင်း၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊
ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏၊ အလဂ္ဂနဋ္ဌေန၊ မကပ်ပြီသောအနက်သဘောဖြင့်၊ အဋ္ဌော
ကာသောဝိယ၊ တလင်းကျိုကြီးကာဆည်းမထင်သော လွင်ပြင်နှင့်တူ၏၊
ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အဋ္ဌောကာသော၊ အဋ္ဌောကာသမည်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြ
ဦးအံ့၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်၊ ဝိဟိတန္တိ၊ ဝါတပါနေသု၊
ပိတ်အပ်သော တံခါးလေသာပြုတင်းရှိကုန်သော၊ ပဋိစ္ဆန္နေသု၊ တံတိုင်း
နံရံစသည်ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ ကုဋ္ဌာဝါရုရတနမယပါသာဒဒေဝဝိမာ
နာဒိသု၊ ထုတ်ကာရလစ်မွန်းချွန်တပ်သောတန်ဆောင်းကျောင်းစရပ်အိမ်ရာ
ရတနာအတိပြီးသောပြာသာဒနတ်မိမာန်အစရှိသောနေရာတို့၌၊ ဝသန္တော

ဝိ၊နေသော်လည်း၊နေဝလဂ္ဂတိ၊မကပ်ငြိ၊နသန္တတိ၊မငြိတွယ်၊နဗန္ဓတိ၊မစွဲ
 ၂၆ ရှက်၊တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အန္တောကာသောပဗ္ဗန္ဓာတိ၊ အန္တောကာသော
 ပဗ္ဗန္ဓာဟူ၍၊ရတ္တံ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏၊အဝိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့၊ဗာရာဏသီ၊
 အိမ်၌နေခြင်းသည်၊ကုသလကိရိယာယ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကုပြုခြင်း၏၊
 ဩကာသာ ဘာဝတော၊ အခွင့်ရဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာဓော၊
 ကျဉ်းမြောင်း၏၊ အသံဝုတသံကာရဋ္ဌာနံဝိယ၊ စောင့်ရှောက်ပိတ်ပင်ခြင်း
 ကင်းသောအမှိုက်ရုရာဋ္ဌာနကဲ့သို့၊ရဇာနံကိလေသရဇာနံ၊ ကိလေသာဟူ
 သောမြို့မှိုတို့၏၊သန္နိပါတဋ္ဌာနတော၊ရင်းရာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 ရဇာပထော၊ ကိလေသာ ဟူသော မြို့မှိုတို့၏ ရင်းရာဖြစ်၏၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊
 ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ ကုသလကိရိယာယ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကုပြုခြင်း၌၊
 ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဩကာသာဘာဝတော၊ အခွင့်ရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊အန္တောကာသော၊ တလင်းကျိုကြီးကာသည်မောင်လွင်တီးပြင်
 နှင့်တူ၏ နယိဒံသုကရံ၊(ပ)ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ နယိဒံသုကရံ၊ (ပ)ပဗ္ဗဇေယျံဟူ
 သော၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခေပကထာ၊
 အကျဉ်း ဖြစ်သော စကားတည်း၊ ယဒေတံ သိက္ခတ္တယ ဗြဟ္မဇရိယံ၊
 အကြင်သို့သဘောရှိသော သိက္ခာသုံးပါးတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော ဤ
 မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဧကမ္ပိဒံသံ၊ တရက်မျှ ဖြစ်သော နေ့၌လည်း၊
 အဓဏ္ဍံ၊ မကျိုးပြတ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ စရိမကမိတ္တံ၊ စုတိစိတ်သို့၊
 ပါပေတဗ္ဗတာယ၊ ရောက်စေအပ် သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ၊
 စင်စစ်ပြည့်စုံအောင်၊စရိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ဧကမ္ပိဒံသမ္ပိစ၊တနေ့တက်
 ရှ၌လည်း၊ကိလေသမလေန၊ကိလေသာဟူသော အညစ်အကြေးဖြင့်၊အမ
 လိနံ၊အညစ်အကြေးကင်းသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ စရိမကမိတ္တံ၊ စုတိစိတ်
 သို့၊ပါပေတဗ္ဗတာယ၊ရောက်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကန္တပရိသုဒ္ဓံ၊
 စင်စစ်စင်ကြယ်အောင်၊စရိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်၏၊သင်္ခလိခိတန္တိ၊သင်္ခလိခိတံ
 ဟူသည်ကား၊လိခိတသင်္ခသဒိသံသေတသင်္ခသပ္ပဋိဘာဝံ၊သွေးအပ်ပွတ်
 အပ်သောရသင်းနှင့်တူအောင်၊စရိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်၏၊ဣဒံနာသုကရံအင်္ဂါ
 ရံအဇ္ဈာဝသတာတိ၊ ဣဒံနာသုကရံအင်္ဂါရံအဇ္ဈာဝသတာဟူသည်ကား၊
 အင်္ဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊ ဝသန္တေန၊ နေသဖြင့်၊
 ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ၊စင်စစ်ပြည့်စုံအောင်၊(လ)၊စရိတံ၊ကျင့်ခြင်းငှါ၊ နသုကရံ၊
 မလွယ်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ကေသမသု၊ဆံမုဆိတ်ကို၊ ဩဟာနေတွာ၊
 ချ၍၊ကာသာယရသပီတတာယ၊ဖန်ရည်ကိုသောက်တတ်သည်၏အဖြစ်

၁၂၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ဖြင့်၊ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းကုန်သော၊ ဗြဟ္မစရိသံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရန္တာနံ၊ ကျင့်ကုန်သောသူတို့အား၊ အနုတ္တဝိကာနိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊ အတ္ထာဒေတွာပရိဒဟိတွာ၊ ဝတ်၍၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌၊ ယံနုနပဗ္ဗဇေယျံ၊ ရဟန်းပြုရမူကောင်း၏၊ ဣတိဇ္ဇေ၊ ဤအနဂါရိယ ဟူသောပုဒ်၌၊ အဂါရဿ၊ အိမ်၏၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွား ဖြစ်သော၊ ကသိဝါဏိဇ္ဇမဒိ ကမ္မံ၊ လယ်ယာလုပ်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းစသောအမှုကို၊ အဂါရိယန္တိ၊ အဂါရိယဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုလယ်ယာလုပ်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်း စသောအိမ်၏ အစီးအပွားမှုသည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အနဂါရိယာတိ၊ အနဂါရိယဟူ၍၊ ဉာတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တံအနဂါရိယံ၊ ထိုရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ပဗ္ဗဇေယျဟူသည်ကား၊ ပဋိပဇ္ဇေယျံ၊ ကျင့်အံ့၊ ပဋ္ဌပိလောတိကာနန္တိ၊ ပဋ္ဌပိလောတိကာနံ ဟူသောပုဒ်၌၊ ဖိဇ္ဈာပိလောတိကာနံ၊ ရိပြတ်သောပုဆိုးတို့၏၊ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေရေသဟဇ္ဈာပိ၊ တဆဲ့သုံးတောင် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ နဝဿာရုကော၊ အသစ် ဖြစ်သောပုဆိုးကို၊ ဒဿနံ၊ အဆာအမြတ်တို့၏၊ ဆိန္နကာလတော၊ ပြတ်သောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပိလောတိကာတိ၊ ပိလောတိကဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာရဟာနိ၊ မြတ်သောသူတို့အားသာထိုက်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်ပုဆိုးတို့ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ သံဃာဋီ၊ ဒုက္ကုကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပဋ္ဌပိလောတိကာနံ သံဃာဋီန္တိ၊ ပဋ္ဌပိလောတိကာနံ သံဃာဋီဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပဇ္ဇာတိ၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပဇ္ဇာဟူသောပုဒ်၌၊ အစုယောဇနတော၊ ယူဇနခွဲအရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ အစပြု၍၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးကို၊ အဒ္ဓါနန္တိ၊ အဒ္ဓါနံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဒ္ဓါနံ၊ အစွန့်ဟုဆိုအပ်သော၊ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ သွား၏၊ ဒိဃမဂ္ဂံ၊ ရှည်သောခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ သွားသတည်း၊ ဣတိအဇ္ဈော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ။

ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဇေ၊ ဤအရှင်မဟာကဿပထေရ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ အစွန့်ရှည်သောခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ ကြွေတော်မူ၏၊ ဣမဿအတ္ထဿ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အဘိနိဘာရတော၊ ဆုတောင်းသော အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အနုပုဗ္ဗိ

ကဿ၊ အစဉ်အားဖြင့်ဖြစ်သောစကားကို၊ ကထေတဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်၏။ ကိရ၊
 အကျယ်ပြလိုက်ဦးအံ့၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော၊ ကပ္ပသတသဟဿ
 မတ္ထကေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရ ဟူသော
 အမည်တော်ရှိသော၊ သတ္တာ၊ နတ်လူဆရာ စောသတ္တာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊
 လူထွင်ထင်ရှား ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ တသ္မိ၊ ထိုပဒုမုတ္တရ ဘုရားသခင်
 သည်၊ ဟံသုတိနဂရံ၊ ဟံသာဝတီပြည်ကြီးကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊
 ခေမေ၊ ခေမမည်သော၊ မိဂဒါယေးသားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ မိဂဒါရန်
 တော၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဝေဒေဟောနာမ၊ ဝေဒေဟ
 အမည်ရှိသော၊ အဘိတိကောဒိုနနိဘဝေါ၊ ကုရေ ရှစ်ဆယ် စည်းမိင်ဥစ္စာ
 ကြွယ်သော၊ ကုရုမ္ပိကော၊ သူဌေးသည်၊ ပါတောဝ၊ နံနက်ကလျှင်၊ သုဘော
 ဇနံ၊ ကောင်းမြတ်သော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုမ္မိဘွားစား၍၊
 ဥပေါသထံ၊ အဋ္ဌင်္ဂဥပုသ်ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဆောက်တည်၍၊ ငန္တ
 ဝုပ္ပါဒိနံ၊ နံသာပန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
 တော်သို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇေတွာ၊
 ပူဇော်၍၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကေမန္တံ၊ လျောက်ပတ်ရာအရပ်၌၊ နိဝီဇိ၊ နေ၏၊
 တသ္မိ၊ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌၊ သတ္တာ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာနိသ
 ဘတ္ထရံနာမ၊ မဟာနိသဘထေရ်အမည်ရှိသော၊ တတိယသဝဂံ၊ သုံး
 ယောက်မြောက်ဖြစ်သော တပည့်သားကို၊ ဧတဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေ မမသာဝ
 ကာနံဘိက္ခုနံရတဝါဒါနံ၊ ယဒိဒံနိသဘောတိ၊ ဧတဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေ မမသာဝ
 ကာနံဘိက္ခုနံရတဝါဒါနံ ယဒိဒံနိသဘောဟူ၍၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ
 ၌၊ ဋ္ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊
 သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရတဝါဒါနံ၊ ရတင်၏ ကျေးဇူးကို၊ ပြာ
 ဆိုကုန် သာ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံနိသဘော၊ အကြင်နိသဘ
 ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤနိသဘရဟန်းသည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။
 ဥပါသကော၊ ဝိဒေဟမည် သာသုကြွယ်တကာသည်၊ တံ၊ ထိုစကားတော်
 ကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ သည်ရှိသော်၊ ပဿန္နော၊ ကြည်ညိုသည် ဖြစ်၍၊ ဓမ္မ
 ကထာဝသာနေ၊ တရားဓမ္မသနာတော်အဆုံး၌၊ မဟာဇနော၊ လူမျိုးသည်၊
 ဥဋ္ဌာယ၊ နေရာမှထ၍၊ ဂတေ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ သွေ၊ နက်ဖြန်၊ မယှံဘိက္ခု၊ တကာတော်ဆွမ်းကို၊ အဓိ
 ဝါသေထ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာနာ၊ နားတော်လျှောက်
 ၍၊ ဥပါသကာ၊ တကာသုကြွယ်၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်း သံဃာသည်၊

၀၃

၁၂၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မဟာမျှားစွာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 ဘိက္ခုသံဃောရဟန်းသံဃာသည်းကိတ္တတော၊ အတိမျှလောက်ရှိပါသ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့နားတော်လျှောက်ပြန်၏၊ ဥပါသကော၊ တကာသုကြွယ်၊
 အဋ္ဌသဋ္ဌိ ဘိက္ခုသတသဟဿံ၊ ရဟန်းခြောက်သန်း၊ ရှစ်သိန်းအရေအ
 တွက်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်၊
 ဧကဿမဏေရံ၊ တပါးသောသာမဏေမျှကိုလည်း၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌
 အသေသေတွာ၊ ချန်ထားတော်မူခဲ့ဘဲ၊ ဘိက္ခံ၊ တကာတော်ဆွမ်းကို၊ အ
 မိဝါသေထ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့နားတော်လျှော်၏၊ သတ္ထာ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမိဝါသေထိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ ဥပါသကော၊
 သုကြွယ်တကာသည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အမိဝါသနံ၊ သည်းခံ
 တော်မူခြင်းကို၊ ဝိနိတွာ၊ သိသောကြောင့်၊ ဂေဟံဂစ္ဆာ၊ အိမ်သို့ပြန်၍၊
 မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို၊ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍၊ ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ့၌၊
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကာလံ၊ ကြွလာတော်မူသင့်သော အခါကို၊
 အာရောစာပေထိ၊ ကြားလျှောက်စေ၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပတ္တ
 ဝီဝရမာဒါယ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကိုပူတော်မူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃာပရိဝုတော၊
 ရဟန်းသံဃာခြံရံလျက်၊ ဥပါသကဿ၊ ဝိဒေဟမည်သော တကာသုဋ္ဌေး
 ၏၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော
 နေရာ၌၊ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်၊ ဒက္ခိဏောဒကာဝဿာနေ၊ အလှူရေ
 စက်၏၊ ပြီးဆုံးသောကာလ၌၊ ယာဂုအာဒိနိ၊ ယာဂုဆွမ်းအစရှိသောလှူကပ်
 ဆွယ်ဝတ္ထုတို့ကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြေန္တော၊ ဆောင်နှင်းလျက်၊ ဘတ္တဝိဿဂ္ဂံ၊ ဆွမ်း
 လုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဥပါသကောပိ၊ တကာသုဋ္ဌေးသည်
 လည်း၊ သတ္ထုသန္တိကော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်အပါးတော်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ
 ၏၊ တသ္မိံ၊ အန္တေရေ၊ ထိုဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာရဟန်းတို့ကိုဆွမ်းလုပ်
 ကျွေးစဉ် အတွင်း၌၊ မဟာနိသဘတ္ထေရော၊ မဟာနိသဘ ထေရ်သည်၊
 ဝိဇ္ဇာယ စရန္တော၊ ဆွမ်းခံကြွလာတော် မူလတ်သော်၊ တမေဝဝီထိံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသခင်ရှိတော်မူသော ထိုခရီးသို့လျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ရောက်လတ်
 သတည်း၊ ဥပါသကော၊ ဝိဒေဟမည်သောတကာသုကြွယ်သည်၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်လတ်သော်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဂစ္ဆာ၊ အနီးသို့သွား၍၊ ထေရံ၊ မဟာနိသဘ
 ထေရ်ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နေ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊
 ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဒေတာထိ၊ ပေးပါကုန်လောဟု၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ထေ
 ရော၊ မဟာနိသဘထေရ်သည်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊

ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ ဣဒေဝ၊ ဤအိမ်တွင်းသို့လျှင်၊ ပရိသထ၊ ဝင်ပါကုန်
 ဦး၊ သဗ္ဗာဝိ ဖြတ်စွာတုရားသည်လည်း၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ နိသီန္ဓော၊ နေ
 တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက် သတ်သော်၊ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ၊ န
 ဝဋ်ဿတိ၊ မအပ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဥပါသကော၊
 တကာ သူကြွယ်သည်၊ ထေရေသေ၊ မဟာနိသာဘ ထေရ်၏၊ ပတ္တံ၊ သ
 ပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူခဲ့၍၊ ပိဏ္ဍပါတာသ၊ ဆွမ်းခဲသွယ် တောဇဉ်ဖြင့်၊
 ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေလျက်၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍၊ အဒါယိ၊ ကပ်လှူ၏၊
 တံထေရံ၊ ထိုမဟာနိသာဘထေရ်ကို၊ အနုဂဗ္ဘံ၊ အတန်ငယ်ပို့လိုက်၍၊
 နိဘတ္တော၊ ပြန်ခဲ့သော်၊ သတ္တု၊ ဖြတ်စွာတုရားသခင်၏၊ သန္တိ၊ က၊ အပါး
 တော်၌၊ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ ဘန္တေ၊ ရွာတုန်းတော်သခင်၊ မဟာနိသာ
 ဘတ္တေချော၊ မဟာနိသာဘထေရ်သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကိုယ်တော်ဖြတ် တုရား
 သည်၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ နိသီန္ဓောတိ၊ သီတင်းသုံးတော်မူပါသည်ဟု၊ ဂုတ္တ
 ပိ၊ လျှောက်ဆိုလျက်လည်း၊ ပရိသိတံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ၊ နုဇ္ဈန္တိ၊ အလိုမရှိ၊ ခေါ၊
 ဝင်စစ်၊ တေသ၊ ဤမဟာနိသာဘထေရ်အား၊ တုဗ္ဗာကံ၊ ကိုယ်တော်ဖြတ်
 တုရားတို့၏၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ထက်၊ အတိရေကော၊ လွန်ကဲ
 သော၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်၊ အတ္တိနု၊ ရှိလေသည်လော၊ ဣတိဇေ၊
 ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ဗုဒ္ဓါနုဉ္စ၊ ဖြတ်စွာတုရားတို့အားလည်း၊ ဝဏ္ဏ
 မန္တေရံနာမ၊ ကျေးဇူးကိုဝန်တိုခြင်းမည်သည်၊ နုတ္တိမရှိ၊ အထ၊ ထိုရော
 အခါ၌၊ သတ္တု၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊
 ဥပါသကာ၊ တကာ၊ မယံ၊ ငါတို့မူကား၊ ဘိက္ခံအာဂမယမာနာ၊ ဆွမ်းကို
 လျက်၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ နိသီဒါမ၊ နေကုန်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုမဟာနိသာ
 ရဟန်းသည်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ နုဉ္စိန္ဒတိ၊
 မကြည့်မငဲ့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဂါမန္တသေနာသနေ၊ ရွာနီးကျောင်း၌၊ ဝသာ
 မ၊ နေကုန်၏၊ သော၊ ထိုမဟာနိသာဘရဟန်းသည်၊ အနုညသ္မိံ၊ ယေဝ၊ တော၌
 သာလျှင်၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ မယံ၊ ငါတို့ကား၊ ဆန္တေ၊ အရိုးအကာရှိသောနေရာ
 ၌၊ ဝသာမ၊ နေကုန်၏၊ သော၊ ထိုမဟာနိသာဘရဟန်းသည်၊ အန္တောကာသ
 မ္ဘိယေဝ၊ လွင်တီးခေါင်၌ သာလျှင်၊ ဝသတိ၊ နေပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိ
 သည်ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုမဟာနိသာဘထေရ်၏၊ အယဉ္ဇူအယဉ္ဇူဂုဏော၊ ဤ
 သည်ကား သီလကျေးဇူး ဤသည်ကား သမာဓိသည် ကျေးဇူးတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ ပူရယမာနောဝ၊ ပြည့်စေတိ
 သကဲ့သို့၊ ကထေသိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဥပါသကော၊ ဝေဇေဟမည်သော

၁၃၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သူကြွယ်တကာသည်၊ ပကတိယာမိ၊ ဖြကတေ အားဖြင့်လည်း၊ ဇလမာန
 ပဒီပေါ၊ တောက်ထွန်းညှိသောဆီမီးသည်၊ တေလေန၊ ဆီဖြင့်၊ အာသိတ္တော
 ဝိယ၊ လောင်းပြန်သကဲ့သို့၊ သုဠ၊ လွန်ကဲစွာ၊ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ အညာယ၊ တပါးသော၊
 သမ္ပတ္တိယာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ တည်းဟူသော ဖြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ကိံ၊ အ
 ဘယ်ပြုအံ့နည်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ ဧကဿ၊ တဆူသော၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားသခင်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ရတဝါဒါနံ၊ ရတင်၏
 ကျေးဇူးကိုဆိုတတ်ကုန်သောသူတို့တွင်၊ အဂ္ဂတာဝတ္ထာယ၊ တွင်မြတ်
 သောသူဖြစ်ခြင်းအကျိုး၌၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏သော၊ ထိုဝိဒေဟဥပါသကာသည်၊ ပုနပိ၊
 နောက်ပြီးတဖန်လည်း၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို၊ နိမန္တေတွာ၊
 ပင့်သိတ်၍၊ တေနေဝနိယာမေန၊ ထိုကဲ့သို့သော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္တ
 ဒိဝဿာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ သတ္တမေ
 ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အဋ္ဌသဗ္ဗိဘိက္ခုသထသဟဿဿ
 ခြောက်သန်းရှစ်သိန်းသော ရဟန်းတော်အပေါင်းအား၊ တိစိဝရာနိ၊ တိစိ
 ဝရိက်သင်္ကန်းတို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏၊ ပါဒ
 မူလေ၊ ခြေရင်းတော်၌၊ နိပဇ္ဇိတွာ၊ ရင်ဖြင့်အပ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 လျှောက်၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်
 သခင်အရှင်ဘုရား၊ သတ္တဒိဝဿာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
 ဒေန္တဿ၊ ပေးလှူသော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ယံမေတ္တံကာယကမ္မံ၊ အကြင်
 မေတ္တာစိတ်နှင့်ယှဉ်သောကာယကံသည်လည်းကောင်း၊ ယံမေတ္တံဝစီကမ္မံ
 အကြင်မေတ္တာစိတ်နှင့်ယှဉ်သော ဝစီကံသည် လည်းကောင်း၊ ယံမေတ္တံ
 မနောကမ္မံ၊ အကြင်မေတ္တာစိတ်နှင့်ယှဉ်သောမနောကံသည်လည်းကောင်း၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣမိနာ၊ ဤသို့သဘောရှိသောကောင်းမှုကုသိုလ်ကြောင့်၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဒေဝသမ္ပတ္တိံ ဝါ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ချမ်း
 သာမာရ်နတ်၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဗြဟ္မာ၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို လည်း
 ကောင်း၊ နပတ္ထေမိ၊ မတောင့်တပါးပန၊ စင်စစ်မူကား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံ
 ကမ္မံ၊ ဤကောင်းမှုကံသည်၊ အနာဂတေ၊ နောင်သော အခါ၌၊ ဧကဿ
 ဗုဒ္ဓဿ၊ တဆူသောဘုရားသခင်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ မဟာနိသ
 ဘတ္ထေရေန၊ မဟာနိသဘထေရ်သည်၊ ပတ္တိဋ္ဌာနန္တရံ၊ ရအပ်ရောက်အပ်
 သောအရာထူးသို့၊ ပါပုဏ္ဏတ္ထာယ၊ ရောက်ခြင်းအကျိုး၌၊ တေရုသရတင်

၃

ခရာနံ။ တဆွဲသုံးပါးသော ခုတင်ကိုဆောင်ကုန်သောသူတို့တွင်။ အဂ္ဂတာဝ
 ဝဿ။ ထွင်မြတ်သော သူဖြစ်ခြင်း၏။ ပစ္စယော။ အထောက်အပံ့သည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသော။ ဣတိဇေံ။ ဤသို့။ အာဟ။ လျှောက်ဆို၏။ သတ္တာ။
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟန္တဌာနံ။ ကြီးကျယ်သောအရာဌာနကို။ ဣမိနာ။
 ဤဥပါသကာသည်။ ပတ္တိတံ၊ တောင်းတအပ်၏။ သမိန္ဒြိယသတိကံ ခုခေါ်တိ
 ပြည့်စုံနိုင်ပါအံ့လောဟူ၍။ ဩလော ကောန္တော။ ကြည့်ရှုတော် မူလတ်
 သော်။ သမိန္ဒြိယဘာဝံ။ ပြည့်စုံအံ့သည်အဖြစ်ကို။ ဒိသွာ။ မြင်တော်မူသော
 ကြောင့်။ တေ၊ သင်တကာသည်။ ပတ္တိတံ၊ တောင့်တအပ်သော။ မနာဝံဌာနံ။
 နှစ်လိုတွယ်ရှိသောအရာဌာနသည်။ အနာဂတေ။ နောင်လာလတ္တံ့သော။
 သတသဟဿ ကပ္ပမတ္ထကေ။ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌။ ဂေါတမေနာမ
 ဗုဒ္ဓေါ။ ဂေါတမအမည်ရှိသောဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိယသတိ၊ ပွင့်လတ္တံ့တွံ။
 သင်ဒါယကာကား။ တဿ။ ထိုဂေါတမဘုရား၏။ တတိယသာဝကော။
 သုံးယောက်မြောက် သာဝက ဖြစ်သော။ မဟာ ကဿပတ္ထရောနာမ။
 မဟာကဿပထေရ်မည်သည်။ ဘဝိယသတိ၊ ဖြစ်လိမ့်သတည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟ။ ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၏။ တံ။ ထိုဗျာဒိတ်ရည်ညွှန်းမိန့်
 တော်ခွန်းကို။ သုတွာ။ ဆတ်ဆတ်ကိုယ်နားကြားရ၍။ ဥပါသကော၊ ဝေဒေ
 ဟဟုနာမသညာဥပါသကာမြောက်ပြီး သူဌေးကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့အား။ ဇွေကထာနာမ၊ နှစ်ခွန်းသောစကားမည်သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပြီ
 ဟုယုံကြည်လတ်၍။ ဝုနဒိဝသေ။ မိုးသောက်လင်သန်နက်ဖြန် နုနွဲ့ပင်လျှင်။
 ပတ္တဗ္ဗိယ။ ရတော့အံ့ရောက်တော့အံ့ကဲ့သို့။ တံသမ္ပတ္တိံ။ ထိုတတိယသာဝ
 ကအဖြစ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ အမညိတ္ထ။ အောက်မေ့ကုန်ရှာသတည်း။ သော
 ထိုဝေဒေ ဘမည်သောသူဌေးကြီးသည်။ ယာဝတာယုကံ။ အသက်ထက်
 ဆုံး။ သီလံ၊ သီလကို။ ရက္ခိတွာ၊ စောင့်၍။ တတ္ထ၊ ထိုဘဝမှ။ ကာလကံတော။
 ခန္ဓာပျက်ကြွေရတေလေသော်။ သဇ္ဇေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ တ
 တောပဋ္ဌာယ။ ထိုအခါမှစ၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူရပ်တို့၌။
 သမ္ပတ္တိံ၊ လူနတ်စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ အနုဘဝန္တော။ ခံစားခံစားလျက်။
 ဣတော။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ ဇေတနုဂုတိကပ္ပေ။ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌။ ဝိပဿိ
 မ္ဘိ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗန္ဓုမ
 တိနဂရံ၊ ဗန္ဓုမတိမည်သောပြည်ကြီးကို။ နဿာယ၊ မှီ၍။ ခေမမိဂဒါယေ
 ခေမမည်သောမိဂဒါဝန်တော၌။ ဝိဟရန္တေ။ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝလော
 ကာ၊ နတ်ပြည်မှ။ စရိတွာ၊ ရတေခဲ့၍။ အညတရသ္မိံ၊ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့်

ပဉ္စ ၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိပျာ-ဗုဒ္ဓိယထွေး

မထင်ရှားသော၊ ပရိဇ္ဈိန္ဒြေဗြာဟ္မဏကုလေး၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်မြှုပ်တိမ်ယွင်း
 ပါးသောပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏။ တသ္မိံ၊ စကားလေး၊ ထိုဥစ္စာအဝတ်
 အစားဆွဲရှားသောပုဏ္ဏားအမျိုးမှာဖြစ်လာသောအခါ၌လည်း၊ ဝိပဿိတာ
 ဝဂါ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တမေသံဝစ္ဆရေ၊ ခုနစ်နှစ်မြော်သော
 နှစ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟန္တံ၊ ကြီး
 စွာသေး၊ ကောလဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သကလဓမ္မဒီပေ၊ ဓမ္မ၊ ဒိပ်ကျွန်းအလုံး၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ သတ္တမံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ကထေသတိ၊ ဟောတော်
 မူလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
 သည်။ တံသာသနံ၊ ထိုဘုရားသခင်တရားဟောတော်မူအံ့သည်ဟုကြော်
 ငြာသံကို၊ အသေသသိ၊ ကြား၏။ တဿစ၊ ထိုပုဏ္ဏားအားလည်း၊ နိဝါသန
 သာဓုကော၊ စတ်သောပုဆိုးသည်။ ဧကော၊ တထည်သည်။ ဟောတိ၊
 ရှိသည်ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမအား၊ တထာ၊ ထိုပုဏ္ဏားအတူဝတ်
 စရာတထည်သာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါရုပနံ၊ ပန၊ ရုံစရာပုဆိုးမူကား၊
 ဇိန္နံ၊ လင်းမယားနှစ်ယောက်တို့အားလည်း၊ ဧကမေဝ၊ တထည်သာရှိ၏။
 သကလနဂရေ၊ တပြည်လုံး၌၊ ဧကသာဓုကဗြာဟ္မဏောတိ၊ ဧကသာဓုက
 ပုဏ္ဏားဟူ၍၊ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ ကေနိဗိဒေ
 ဝကိစ္စေန၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သောကိစ္စကြောင့်၊ သန္နိပါတေ၊ အရအဝေး
 သည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားမကို၊ ဂေဟေဌပေတွာ၊ အိမ်မှာ
 ထားခဲ့၍၊ သယံ၊ မိမိသည်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဗြာဟ္မဏိနံ၊ ပုဏ္ဏားမတို့၏။
 သန္နိပါတေ၊ အရအဝေးသည်။ သတိ၊ ရှိပြန်သော်၊ သယံ၊ မိမိသည်။ ဂေဟေ
 တိဌတိ၊ အိမ်၌နေရစ်ရ၏။ ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ တံဝတ္ထံ၊ ထိုအပေါ်
 တင်ပုဆိုးကို၊ ပါရုပေတွာ၊ မြှို၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ တသ္မိံ၊ ပနဒီဝသေ၊ ထို
 တရားနာသွားအံ့သောနေ့၌မူကား၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဗြာဟ္မဏိံ၊
 ပုဏ္ဏားမကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တောတိ၊ အ
 ဘယ်ပုဏ္ဏားမ၊ ရုတ္တံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို၊ သုလိဿ
 သိကိံ၊ နာချေအံ့လော၊ ဒီဝါ၊ နေအခါ၌၊ သုလိဿသိကိံ၊ နာချေအံ့လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏားမယံ၊ မာတုဂါမဇာတိကာနာမ၊
 ငါတို့မာတုဂါမဇာတ်ရှိသူတို့မည်သည်၊ ရုတ္တံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ သေဝါတံ၊ တရား
 နာခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်၊ ဒီဝါ၊ နေအခါ၌၊ သေဝါသိတိ၊
 နာပါချေအံ့ဟုဆို၍၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ လင်ပုဏ္ဏားကို၊ ဂေဟေဌပေတွာ၊ အိမ်မှာ

ထားခဲ့၍၊ ဝတ္ထံပါရပေတွာ၊ အပေါ်တင်ရလျားကို ခြုံလျက်၊ ဥပါသိကာဟိ
 ဒါယိကာမတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ဗဝါနေ၌၊ ဝတ္ထံ၊ လိုက်သွား၍၊
 သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကေမန္တေ၊ တင့်အပ်လျောက်
 ပတ်ရာ၌၊ နိသိန္နာ၊ နေလျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ နာ၍၊ ဥပါသိကာဟိယေ
 ဝသွားပေါ်ဒါယိကာမတို့နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အာဂမာသိ၊
 အိမ်သို့ပြန်ခဲ့၏၊ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ ပြာဟ္မဏော၊ လင်ပုဏ္ဏားသည်၊
 ပြာဟ္မဏိံ၊ ပုဏ္ဏားမကို၊ ဂေဟေဌပေတွာ၊ အိမ်မှာထားခဲ့ပြန်၍၊ ဝတ္ထံပါရ
 ပိတွာ၊ အပေါ်တင်ရလျားကို စွယ်ရုံလျက်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊
 ဂေတာ၊ သွား၏၊ တထိံ၊ စသမယေ၊ ထိုအခါ၌ကား၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပရိသမန္တေ၊ ပရိသတ်အလယ်၌၊ အလင်္ကတဓမ္မာသနေ၊ တန်ဆာ
 ဆင်သောတရားဟောနေရာ၌၊ သန္နိသိန္နော၊ တင့်တယ်စွာနေတော်မူလျက်
 စိတ္တဗီဇနိံ၊ ဆန်းကြယ်သောယပ်တော်ကို၊ အာဒါယ၊ ဆောင်ယူတော်မူ၍
 အာကာသဂင်္ဂံ၊ အာကာသဂင်္ဂံ ၊ မည်သောရေတံခွန်ကို၊ ဩတာရေန္တောဝိ
 ယ၊ ချသွန်းဘိသကဲ့သို့၊ သိနေရုံ၊ မြင့်မီရဲတောင်မင်းကို၊ မတ္တကံကတွာ၊ ပွတ်
 ကျည်ပြု၍၊ သာဂရံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ နိဗ္ဗဏေန္တောဝိယ၊ ပွတ်နည်းဘိ
 သကဲ့သို့၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ပရိသန္တေ၊ ပရိသတ်၏အစွန်၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေလျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သု
 ကန္တဿ၊ နာသော၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ပဌမဟာမသ္မိံ၊ ယေဝ၊ ပဌမ
 ယာဝကပင်လျှင်၊ သကလသရီရံ၊ တကိုယ်လုံးကို၊ ပူရယမာနာ၊ ပြည့်စေ
 လျက်၊ ပဉ္စဝဏ္ဏံ၊ ခုဒ္ဒကစသည်အစွမ်းဖြင့်ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ပိတ်၊ ပိတ်
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုကေသာဓူကပုဏ္ဏားသည်၊ ပါရတဝတ္ထံ၊
 ရုံအပ်သောရလျားကို၊ သံစာရိတွာ၊ ခေါက်စနစ်၍၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ ဒဿာပိတိ၊ ပေးလှူတော့အံ့ဟူ၍၊ ဗိန္တေသိ၊ အကြံဖြစ်၏၊ အထ
 ထိုသို့အကြံဖြစ်ပြီးနောက်မှ၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ အာဒိနဝသဟာသံ၊
 ပေးလှူခြင်း၌အထောင်မကသောအပြစ်ကို၊ ဒဿယမာနံ၊ ရှုဆင်ခြင်ပြန်
 လျှင်၊ မန္တေရံ၊ မန္တေဆို၊ ပိတ်ဝန်တိုမိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ ပြာဟ္မဏိ
 ယာဝ၊ ပုဏ္ဏားမအားလည်းကောင်း၊ တုယဉ္စ၊ မောင်မင်းအားလည်းကောင်း၊
 ကေမေဝဝတ္ထံ၊ ရလျားအပေါ်တင်ဝတ်ဆင်စရာနှစ်ယောက်ကိုမှတလည်
 သာဖြစ်ပါတကား၊ အညံ၊ သည်တလည်မှတပါး၊ ကိပ္ပိပါရပနံ၊ တဝါး
 လေးသစ်ရှိတမိုးတစ်သော ဝတ်ရုံစရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါတကား၊ အပါရ
 ပိတွာစနာမ၊ ရလျားအပေါ်တင်မဆင်ဝတ်ရ လှူတို့မျှသည်၊ ဗဟိစရိတုံ၊

၁၃၄ နီဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

ပြင်ပတပါးသွားလာခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့စသည်
 ကြံစည်သဖြင့်၊ သဗ္ဗထာဝရ်၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ အဒါတု
 ကာမော၊ မပေးလှူလိုသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့မပေးလှူလို
 သည်ဖြစ်ပြီးနောက်မှ၊ အဿ၊ ထိုကေသာဓူကပုဏ္ဏားအား၊ ပဌမယာမေ၊
 ပဌမယာဝ်သည်၊ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်လတ်သော်၊ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယာဝ်၌
 လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုပဌမယာဝ်အတူပင်လျှင်၊ ဝီတိ၊ ဝီတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊
 ဖြစ်လာပြန်၏၊ တထေဝ၊ ထိုပဌမယာဝ်အတူပင်လျှင်လည်း၊ စိန္တေတွာ၊
 လင်မယား နှစ်ယောက်တွင် ဝတ်ဆင်စရာ တထည် တည်းသာ ဖြစ်ခဲ့
 စသည်ဖြင့်ကြံစည်အောက်မေ့ပြန်၍၊ တထေဝ၊ ထိုပဌမယာဝ်က ပေးလှူ
 ခွင့်မရသော အတူသာလျှင်၊ အဒါတုကာမော၊ မပေးလှူလိုသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်ပြန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့မပေးလှူလိုသည် ဖြစ်ပြီးနောက်မှ၊ အဿ၊ ထို
 ကေသာဓူကပုဏ္ဏားအား၊ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယာဝ်သည်၊ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်
 လတ်ပြီးသော်၊ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ပစ္ဆိမယာဝ်၌လည်း၊ တထေဝ၊ ပဌမယာဝ်
 မဇ္ဈိမယာဝ်မှာဖြစ်သည် အတူသာလျှင်၊ ဝီတိ၊ ဝီတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ပြန်၏၊
 သော၊ ထိုကေသာဓူက နာမတွင်ခေါ်ပုဏ္ဏားကျော်သည်၊ မရဏံဝါဟော
 တု၊ သေလျှင် လည်းပြီးစေတော့၊ အမရဏံဝါဟောတု၊ မသေလျှင်လည်း
 ကြီးစေတော့၊ ပစ္ဆိမာပိ၊ နောက်ပြီးမှလည်း၊ ဇေနိဿာမိ၊ သိရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဖြစ်ပြောမိဉ္စာန်၍၊ ဝတ္ထံ၊ လင်မယားနှစ်ယောက်မှ အပေါ်တင်တထည်သာ
 ဖြစ်သောရလျှားကို၊ သံဃာရိတွာ၊ ခေါက်စနစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ ဆုရား
 သခင်၏၊ ပါဇမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ ဌာပသိ၊ ပေးလှူပူဇော်သောအားဖြင့်
 ထားရှာ၏၊ တတော၊ ထိုသို့ထားပြီးနောက်မှ၊ ဝါမဟတ္ထံ၊ လက်ဝဲလက်ကို၊
 အာတုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ဒက္ခိဏေနဟတ္ထေန၊ လက်ျာလက်ဖြင့်၊ တိက္ခတ္ထု၊ သုံး
 ကြိမ်၊ အပ္ပေါဓူတွာ၊ လက်ခမောင်းခတ်၌၊ ဇိတံမေဇိတံမေဝံ၊ ငါးအောင်ပြီ
 ငါးအောင်ပြီဟူ၍၊ တယောဝါရေ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ နဒိ၊ ဟစ်အော်ကြွပ်
 ပြာ၏၊ တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗန္ဓု၊ မရာဇာ၊ ဗန္ဓု၊ မမင်းသည်၊ ဓမ္မာသ
 နဿ၊ တရားဟောနေရာတော်၏၊ ပစ္ဆိတော၊ နောက်မှ၊ အန္တောသမာယံ၊
 ယံ၊ တင်းတိမ်ရံအတွင်း၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ ဓမ္မံသုဏ္ဍာတိ၊ တရားတော်
 ကိုနာ၏၊ ရညောစနာမ၊ မင်းကေရာဇ်တို့၏သဘောကား၊ ဇိတံမေတိသဒ္ဓေါ
 ငါးအောင်မြင်သည် ဟူသောစကားကို၊ အမနာပေါ၊ မနှစ်လိုအပ်သည်၊
 ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဗန္ဓုမမင်းကြီးသည်၊ ပုရိသံ၊ မင်းချင်းကို၊ ဝစ္ဆိ၊
 သွားချေ၊ ဇေတံ၊ ဤသို့အောင်ပြီးဟစ်ကြွေးကြော်ငြာသံပေးသောသူကို၊ ပုစ္ဆိ

မေးမြန်းလေ။ ကိံဝဒေသိ၊ ဘာဂိုအောင်မြင်၍ သို့လိုကြော်ငြာသနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့မှတော်မူ၍၊ ပေသေတိ၊ စေတော်မူ၏။ သော၊ ထိုမင်းချင်း
 သည်၊ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏားရှိရာသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးသည်ရှိ
 သော်၊ သော၊ ထိုကေသာဓူက ပုဏ္ဏားသည်၊ အာဟ၊ ပြန်ပြော၏။ အဝသေ
 သာ၊ ကျွန်ုပ်တို့တပါးအခြားသူရဲတို့သည်၊ ဟတ္ထိယာနာဒိနိ၊ ဆင်ယာဉ်မြင်း
 ယာဉ်စသည်အပေါ်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ အသိစမ္မာဒိနိ၊ သန်လျက် ချပ်
 မိန့်ညှိစသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပရသေနံ၊ ရန်သူစစ်သည်ကို၊ ဖိနန္တိ၊
 အောင်မြင်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုအောင်မြင်ပွဲရသောသူရဲကောင်းသည်၊ နအစ္ဆရိ
 ယံ၊ အံ့ဘွယ်မဖြစ်သေး။ အဟံပန၊ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ပစ္ဆိတော၊ နောက်က၊
 အာဂစ္ဆန္တဿ၊ ရူးရူးစိုက်စိုက်လိုက်သော၊ ကုဋ္ဌဂေါဏဿ၊ စင်းလဲကြင်း
 ကြိုတ်နွားဆိုးယုတ်အား၊ မုပ္ပရေန၊ ဆောက်ပုတ်ကြီးဖြင့်၊ သိသံသိန္ဒိတွာ၊
 ဦးခေါင်းကိုစိုက်ခွဲ၍၊ တံ၊ ထိုစင်းလဲ ကြင်းကြိုတ်နွားဆိုးယုတ်ကို၊ ပလ္လာ
 ပေန္တောဝိယ၊ ပြေးစေသော သူကဲ့သို့၊ မန္တေရမိတ္တံ၊ ဆိုပိတ် ဝန်တိုသော
 မိတ်ကို၊ မန္တိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ ပါရုတဝတ္ထံ၊ လင်မယားနှစ်ယောက်မှ အပေါ်
 တင်တထည်သာဖြစ်သော ရုလျားကို၊ ဒသဗလဿ၊ တရားသခင်အား၊
 အဒါသိ၊ ပေးလှူရပြီ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ တံမစ္ဆရိယံ၊ ထိုသို့ယုတ်မာထွ
 သောမန္တေရကို၊ ဖိတံ၊ အောင်မြင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မင်းကြီးတမန်
 တွင်ဟုတ်မှန်စကားပြန်လျှောက်ကြား၏၊ ဝုရိသော၊ မင်းချင်းသည်၊ ဂစ္ဆာ၊
 ပြန်၍၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုပုဏ္ဏားပြန်ကြားလိုက်သမျှအကြောင်းကို၊ ရုညော၊
 ဗန္ဓုမမင်းကြီးအား၊ အာရာစေသိ၊ တင်လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ ဗန္ဓုမမင်းကြီး
 က၊ အာဟ၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်နူး မိန့်တော်မူ၏။ ဘာဏေ၊ အမတ်တို့၊
 အဓမ္မ၊ ငါတို့သည်၊ ဒသဗလဿ၊ တရားသခင်အား၊ အနုရူပံ၊ သင့်လျော်
 ပတ်သောအမှုကို၊ နဇာနိမှာ၊ မသိချေကုန်၊ ပြာဟ္မဏောပန၊ ပုဏ္ဏားသည်ကား
 ဇာနာတိ၊ သိလှပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ဆို၍၊ ဝတ္ထယုဂမ္ဘိ၊ ရုလျားတစ်ခုကိုလည်း
 ပေသေသိ၊ ပို့စေ၏။ တံ၊ ထိုမင်းကြီးပေးသော ဆုတော်အဝတ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ စိန္တေသိ၊ ကြံဆင်ခြင်၏။ အယံ၊ ဤမင်း
 သည်၊ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ နိသိန္ဒဿ၊ နေသော၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ ပဌမံ၊ လက်
 ပွန်အစကား၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ရာ၊ အဒတွာ၊ မပေးဘဲ၊ သတ္ထု၊ တရားသခင်
 ၏၊ ဝုဏေ၊ ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ ကဏေန္တဿ၊ ပြောဆိုမှလျှင်၊ အဒါသိ၊ ပေး
 သနား၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုဏေ၊ ဝုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ ပဋိစ္စ၊
 စွဲ၍၊ ဥပ္ပန္နေန၊ ရပေသောရုလျားအရံဖြင့်၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ ကော၊ အကျွန်ုပ်အ

၁၃၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍ တံဝိဝတ္ထယုဂံ၊ ထိုဆုတော်သနား
 ရလျားတစ်ခုကိုလည်း၊ ဒသဗလသေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားအားသာလျှင်၊ အဒါ
 သိ၊ ပေးလှူပူဇော်ပြန်၏။ ရာဇာ၊ ဗန္ဓုမမင်းကြီးက၊ ဗြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်
 ကိံကတန္တိ၊ ဘယ်သို့ ပြုသနည်းဟု၊ ဝုတ္တိတွာ၊ မေး၍၊ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏား
 သည်၊ တံဝိဝတ္ထယုဂံ၊ ထိုဆုရင်မင်းဖျား ပေးသနားသည့် ရလျားအံ့၊ ရံကို
 ပင်လည်း၊ တထာဂတသေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားအားသာလျှင်၊ ဒိန္နံ၊ လှူပြန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ တင်လျှောက်သော စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားတော် မူသော
 ကြောင့်၊ အညာနိ၊ တပါးကုန်သော၊ ဧဝတ္ထယုဂလာနံ၊ နှစ်စုံသောကိုယ်
 ရံတို့ကို၊ ပေသေသိ၊ ပြုသစေပြန်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ တာနိဝိ၊ ထို
 နောက်ပေးသနားသော ရလျားလေးထည်ကိုလည်း၊ တထာဂတသေဝ၊
 မြတ်စွာဘုရားအားသာလျှင်၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူပူဇော်ပြန်၏။ ရာဇာ၊ ဗန္ဓုမ
 မင်းကြီးသည်၊ အညာနိဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာရိ၊ လေးထည်
 ကုန်သော၊ ဝတ္ထယုဂါနိ၊ ရလျားအစုံတို့ကို၊ ပေသေသိ၊ ပြုသစေပြန်၏။ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ယာဝန္တတ္ထိံ သဝတ္ထယုဂါနိ၊ သုံးဆူနှစ်စုံသို့တိုင်
 ရောက်အောင်၊ ပေသေသိ၊ ပြုစေ၏။ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤငါ့ အမှုသည်ကား၊ ဝဇေတွာဝဇေတွာ၊ အလွန်ပွားစေ
 ချပွားစေ၍၊ ဂဟဏံဝိဗဗံ၊ ယူသောအယောင်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့သော နှလုံးသွင်းဖြင့်၊ အတ္တနောအတ္တယဇကံ၊ ကိုယ်တို့တထည်၊
 ဗြာဟ္မဏိယာအတ္တယဇကံ၊ မယားထုပုဏ္ဏားမတို့တထည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧဒေ၊ နှစ်ထည်ကုန်သော၊ ဝတ္ထယုဂါနိ၊ ပုဆိုးအစုံတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူပြီးမှ၊
 တိံသယုဂါနိ၊ သုံးဆယ့်သော အစုံတို့ကို၊ တထာဂတသေဝ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအားသာလျှင်၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူပူဇော်၏။ တတောပဉ္စာယစ၊ ထိုအခါ
 မှစ၍လျှင်၊ သတ္တုပိဿာဝိကော၊ ဘုရားသခင်နှင့် အကျွမ်းဝင်သူသည်၊
 ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ရာဇာ၊ ဗန္ဓုမ မင်းသည်၊ ဧကဒိဝသံ၊
 တနေ့သ၌၊ သိတဘမယေ၊ ဆောင်းလေသွင်းဖျန်းချမ်းသောရေတ၌၊ သတ္တု
 သန္တိကေ၊ မြတ်စွာဘုရားထံတော်ပါး၌၊ ဓမ္မသုဏန္တိ၊ တရားတော်ကိုနာသော
 နံ၊ ထိုကောသာဓူကပုဏ္ဏားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ သတသဟဿန္တ
 နိကံ၊ အထိုးတထိန်းထိုက်သော၊ အတ္တနောပါရတံ၊ ကိုယ်မှာဆင်ယင်ဝတ်
 ရုံအပ်သော၊ ရတ္တကမ္မလံ၊ နိမြန်းသောကမ္မလာကို၊ ဒတွာ၊ ပေးသနားတော်မူ
 ၍၊ ဣတောပဉ္စာယ၊ ဤနေ့မှစ၍၊ ဣမံ၊ ဤကမ္မလာအခြုံကို၊ ပါရံပေတွာ၊ ခြုံ၍၊
 ဓမ္မသုဏာဟိ၊ တရားနာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား

သညကား။ ဣဝိနာကမ္မစေန။ ဤကမ္မလာဖြင့်။ ဣမသ္မိပူတိကာယော။ ပုဂ္ဂ
သောသတောရှိသော ဤကိုယ်၌။ ဥပနိတေန။ ဆောင်အပ်သဖြင့်။ မေ။ ငါ
အား။ ကိ။ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဣတိဝိန္နေတွာ။ ဤသို့ကြံပြီးမှ။ အန္တောဂန္ဓကုဋ္ဌိ
ယံ။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိအတွင်း၌။ တထာဂတဿမဉ္ဇဿ။ ဘုရားသခင်စမွယ်တော်
မူသောညောင်စောင်း သလွန်တော်၏။ ဥပရိ။ အထက်၌။ ဝိတာနံကတွာ။
မျက်နှာကျက်ပြု၍။ အာဂမာသိ။ အိမ်သို့ပြန်ခဲ့၏။ အထ။ ဤသို့ပြန်ပြီးနောက်မှ။ ဧ
ကဒိဝသံ။ တနေ့သ၌။ ရာဇာ။ ဗန္ဓုမမင်းကြီးသည်။ ပါတောဝရံနံနက်စောစော
ကသာလျှင်။ ဝိဟာရီဂတိံ။ ကျောင်းတော်သို့ရောက်၍။ အန္တောဂန္ဓကုဋ္ဌိယံ။ ဂန္ဓ
ကုဋ္ဌိအတွင်း၌။ သတ္ထုသန္တိကေ။ မြတ်စွာဘုရားအပါးတော်၌။ နိဝိဒိ။ စောင်း
၏။ တသ္မိံစသမယေ။ ထိုရောကာလ၌လည်း။ ဆဗ္ဗဏ္ဏာ။ ခြေသွယ်အဆင်း
ရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓရသ္မိယော။ မြတ်စွာဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့သည်။ ကမ္မ
လံ။ နိမြန်းသော အရောင်ရှိသောမျက်နှာကျက် ကမ္မလာကို။ ပဋိဟညန္တိ။
ဟတ်ကြသောအားဖြင့်ထိပါးကုန်၏။ ကမ္မဇော။ နိမြန်းသောမျက်နှာကျက်
ကမ္မလာသည်။ အတိဝိယ။ အတိုင်းထက်အလွန်။ ဝိရောစတိ။ တော်ပ တင့်
တတ်၏။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ ဥဒ္ဓံ။ အထက်သို့။ ဥလ္လောကေန္တော။ မော်၍ကြည့်
လတ်သော်။ သဗ္ဗာနိတွာ။ ကောင်းစွာမှတ်မိ၍။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ အ
မှာကံ။ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဧသကမ္မဇော။ ဤကမ္မလာကို။ အဓေဟိ။ အကျွန်ုပ်တို့
သည်။ ဧကသာဓုကဗြာဟ္မဏဿ။ ဧကသာဓုကဗုဏ္ဏားအား။ ဧန္တောပေ။
အပ်သည်တကား။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ လျှောက်၏။ မဟာရာဇာ။ မင်းကြီး။
တုဓေဟိ။ သင်မင်းကြီးတို့သည်။ ဗြာဟ္မဏော။ ဗုဏ္ဏားကို။ ပူဇိတော။ ပူဇော်
အပ်၏။ ဗြာဟ္မဏေန။ ဗုဏ္ဏားကသည်။ အဟံ။ ငါဘုရားကို။ ပူဇိတော။ ပူဇော်
အပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့ မိန့်တော်မူသတည်း။ ရာဇာ။ ဗန္ဓုမမင်းကြီးသည်။
ဗြာဟ္မဏော။ ဗုဏ္ဏားသည်။ ယုတ္တကံ။ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်အရာ
ကို။ အညာသိ။ သိထုပေ၏။ နမယန္တိ။ ငါတို့ကားမထိချေဟုနှလုံးသွင်းလျက်။
ပသိဒိတွာ။ ကြည်ညို၍။ ယံ။ အကြင်ပစ္စည်းပယံဝတ္ထုကံသည်။ မနုဿာနံ။
လူတို့၏။ ဥပကာရဘူတံ။ အသုံးအဆောင်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ တံသဗ္ဗံ။ ထိုပစ္စည်း
ပယံဝတ္ထုကံအလုံးကို။ အဋ္ဌဋ္ဌကံကတွာ။ ရှစ်ခုစီရှစ်ထိပြု၍။ သဗ္ဗဋ္ဌကံနာမ
ဒါနံ။ သဗ္ဗဋ္ဌကမည်သောမြတ်သောပေးလှူခြင်းကို။ ဒတွာ။ ပေးတော်မူ၍။
ပုရောဟိတဌာနေ။ ရာဇပုရောဟိတ်အရာ၌။ ဌပေသိ။ ခန့်ထားတော်မူ၏။
သောပိ။ ထိုပုရောဟိတ်အရာခံရသောဧကသာဓုက ဗုဏ္ဏားသည်လည်း။
အဋ္ဌဋ္ဌကံနာမ။ ရှစ်ခုရှစ်ထိ မည်သည်။ စတုသဋ္ဌိ။ ခြောက်ဆဲ့လေးခုသည်။

၁၃၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယတွဲ။

ဟောတိတိ၊ ဖြစ်လတ်၏ ဟုကြံသဖြင့်၊ စတုသဗ္ဗိသလာက ဘတ္တာနိ၊
ခြောက်ဆဲ့လေးဆွမ်းသောသလာကတတ်တို့ကို၊ ဥပနိဗန္ဓာပေတွာ၊ အမြဲ
ဝတ်ဖြစ်စေလျက်၊ သီလံရက္ခိတွာ၊ သီလစောင့်စည်း၍၊ တတော၊ ထိုကိုယ်
အဖြစ်မှ၊ ရုတော၊ ရုတေခဲ သော်၊ သက္ခေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ ။

ပုန၊ အခေါက်ခေါက်အဖန်ဖန်၊ တတော၊ ထိုလူ့ရပ်နတ်ရွာမှ၊ ရုတော၊
ရုတေခဲသော်၊ ဣမသ္မိံ ကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌၊ ကောဏာဂမနဿ၊ ကော
ဏာဂုံဟူသောအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတောစ၊ ဘုရားသခင်၏လည်း
ကောင်း၊ ကဿပဒသဗလဿစ၊ ကဿပ အမည်တော်ရသော ဘုရား
သခင်၏လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခုန့်၊ နှစ်ဆူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်
တို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြားကာလ၌၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်၌၊
ကုရုမ္ပိယဗ္ဗာရေ၊ သူကြွယ်အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သတည်း၊ သော၊ ထိုသူ
ကြွယ်သားသည်၊ ဗုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပြောင်စင်မြောက် အရွယ်ရောက်ခြင်းကို၊
အန္ဓာယ၊ စွဲ၍၊ ဗာရာဏသီ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ့တောင်၌ နေခြင်းကို၊
ဝသန္တော၊ နေလျက်၊ ကေဒိဝံသံ၊ တနေ့သ၌၊ အရညေ၊ တောအုပ်၌၊ ဇေဗ္ဗံ
ဝိဟာရံ၊ ဆင်ခြင်းမပါ ခြေချဉ်သာဖြင့် ညောင်းညာဖြေဆန့်သွားခြင်းကို၊
စရတိ၊ ထူညှံလည်၏၊ တသ္မိံ ဝသမယေ၊ ထိုရောအခါ၌လည်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်သည်၊ နဒီတိရေ၊ မြစ်ကမ်းယံ၌၊ စိဝရကမ္ဘံ၊ သင်္ကန်းချုပ်
သောအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူသော်၊ အနုဝါတေ၊ အလျားအနား
ပါတ်သည်၊ အပဟောန္တေ၊ မလောက်ခဲ ရုကား၊ သံဗာရိတွာ၊ ခေါက်လိတ်
၍၊ ဌပေတုံ၊ ထားခြင်းငှါ၊ အာရုဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်
သည်၊ ဒိသ္မာ၊ သိမ်းထားသည်ကိုဖြစ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကသ္မာ၊ အ
ဘယ်ကြောင့်၊ သံဗာရိတွာ၊ ခေါက်လိတ်၍၊ ဌပေထ၊ ထားတော်မူကုန်သ
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်၏၊ အနုဝါတော၊ အလျားအနားပါတ်
သည်၊ နပ္ပဟောသိ၊ မလောက်သည်ထကာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊
ဘန္တေ၊ အရှင်၊ ဣမိနာ၊ ဤရလျားဖြင့်၊ ကရောထာတိ၊ ပြုတော်မူကုန်ဟု၊
သာဓုကံ၊ ရလျားပုဆိုးကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ
ရာဌာန၌၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကေနိပရိဟာနံ၊ တရံတရသောသံယုတ်ခြင်းသည်၊
မာဟောတု၊ မဖြစ်စေသား၊ ဣတိပတ္တနံ၊ ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပဌပေသိ
ဖြစ်စေ၏၊ စာရေပိ၊ အိမ်မှာလည်း၊ အဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏၊ ဘဂိနိယာ၊ နှမနှင့်
သမ္ဘိံ၊ အတူတကွ၊ ဘရိယာယ၊ မယားသည်၊ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန် ငြင်းခုံ
ခြင်းကို၊ ကရောန္တိယာ၊ သွီးယောက်မပြုကြစဉ်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ

သညံ၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို ဌ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုရာအခါ
 ဌ၊ အထ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဘဂိနိ၊ နှမက၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်
 အား၊ ပိဏ္ဍာပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်မောင်ကြီး
 ၏မယားယောက်မကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊
 ဗာလံ၊ သူရိက်ကို၊ ယောဇနသတေန၊ ယူဇနာတရာက၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်
 ကြဉ်ဝေးကွာရလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ဌပေသိ၊
 ဖြစ်စေ၏။ သာ၊ ထိုမောင်ကြီးချစ်နိုးယောက်မဆိုးသည်။ ဂေဟန္တိရေ၊ အိမ်
 တံခါးဝ၌၊ ဌိတာ၊ ရပ်လျက်၊ တံ၊ ထိုယောက်မဆိုသောစကားကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ ဣမာယ၊ ဤအယုတ်မသည်၊ ဒိန္နံဘတ္တံ၊ ပေးသည်ဆွမ်းကို၊ သေ၊
 ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ မာသုဇ္ဇတူတိ၊ မာသုဉ်းပေးရစေသားဟု၊ ပတ္တံဂဟေ
 တွာ၊ သဝိတ်တော်ကိုလုယူ၍၊ ပိဏ္ဍာပါတံဆနေတွာ၊ ဆွမ်းကိုသွန်မှောက်
 ပြီးသော်၊ ကလလဿ ပူရေတွာ၊ ညွှန်ပြောင်းဖြင့် ပြည့်စေ၍၊ အဒါသိ၊
 သဝိတ်တော်ကိုကပ်၏။ ဣတရာ၊ မောင်၏နှမသည်၊ ဒိသွာ၊ အယုတ်တမာပြု
 သည်ကိုမြင်၍၊ ဗာလေ၊ အရိက်မ၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ တာဝအက္ကောဿထ၊ နင်ဆဲလို
 လည်းဆဲပါတော့လား၊ ပဟာရထ၊ နင်ခြေနှင့်ကျောက်လိုလည်း ကျောက်
 ပါတော့လား၊ ပန၊ သည်သို့ငါ့ကိုပြုကောင်းပါလျက်၊ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သ
 ဘောရှိသော၊ နွေအသင်္ခယျာနိ၊ ကမ္ဘာနှစ်သင်္ချေတို့ပတ်လုံး၊ ပူရိတ ပါရ
 မိဿ၊ ဖြည့်အပ်သော ပါရမီရှိတော်မူသော ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါသခင်၏၊ ပတ္တ
 တော၊ သဝိတ်တော်မှ၊ ဘတ္တံဆနေတွာ၊ ဆွမ်းကိုမှောက်သွန်၍၊ ကလလံဒါ
 တံ၊ ညွှန်ပြောင်းကိုပေးခြင်းဌ၊ နယုတ္တံ၊ နင့်အမူအကျင့်မသင့်တကား၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ယောက်မစကားကိုကြားပြီးမှ၊ အဿ၊
 ထိုသူကြွယ်၏။ ဘရိယာယ၊ မယားအား၊ ပဋိသင်္ခါနံ၊ သတိသမ္ပဇဉ်သ
 ဘောညဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုသူကြွယ်ကတော်သည်၊ ဘန္တေ
 အရှင်၊ တံဋ္ဌထ၊ ရပ်တော်မူပါကုန်ဦး၊ ဣတိ၊ ဤသို့တောင်းပန်၍၊ ကလလံ
 ဆနေတွာ၊ ညွှန်ကိုစွန့်ပစ်၍၊ ပတ္တံခေဝိတွာ၊ သဝိတ်ကို စင်အောင်ဆေး၍၊
 ဂန္ဓဝုဇ္ဈေန၊ နံသာမှုန့်ဖြင့်၊ ဥဗ္ဗုဇ္ဈေတွာ၊ လိမ်းသပ်၍၊ ပဝရဿ၊ ပွန်မြိတ်သော
 စတုမဓုရဿ၊ စတုမဓုဟူသောရသာဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေလျက်၊ ဥပရိ
 အထက်၌၊ အာသိတ္တေန၊ သွန်းလောင်းအပ်သော၊ ပဒုမဂဗ္ဘဝုဇ္ဈေန၊ မဒုမ္မာ
 ကြာမှုံ၏အပွင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်ဖြင့်၊ ပိဇေ
 တမာနံ၊ ရွှန်း ရွှန်းစက်စက်ဖြစ်စေလျက်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 သခင်၏၊ ဟက္ကေ၊ လက်တော်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အယံပိဏ္ဍာပါတော၊ ဤ

ပိဋက

နိဗ္ဗာန်ဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဆွမ်းသည်။ ဩဘာသဇာတော ဟံသာ။ ရောင်ဝါ ရွန်း ရွန်းထွန်း၏သို့၊
 ဇေ၊ ဤအတူ။ ဩဘာသဇာတံ။ ရောင်ဝါ ရွန်း ရွန်းထွန်းပသော။ မေ၊ တ
 ပည့်တော်မ၏။ သရိရံ။ ကိုယ်သည်။ ဟောတု။ ဖြစ်ပါစေသား။ ဣတိပတ္ထနံ။
 ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပဌပေသိ။ ဖြစ်စေ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 သည်။ အနုမောဒိတွာ။ အနုမောဒနာပြု၍။ အာကာသံ။ ကောင်းကင်သို့။
 ပံက္ခန္ဓော။ ပျံကြွတော်မူ၏။ တေပိဇေယမ္ပတိကာ။ ထိုသူကြွယ်စနီးမောင်
 နှံတို့သည်လည်း။ ယာဝတာယုကံ။ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး။
 ကုသလံ။ ကောင်းမှုကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ သဂ္ဂေ။ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ။ ဖြစ်၍။
 ပုန။ တဖန်။ တတော။ ထိုနတ်ပြည်မှ။ စပိတွာ။ စုတေပြန်သော်။ ဥပါသကော။
 သူကြွယ်ဥပါသကာသည်။ ဗာရာဏသီယံ။ ဗာရာဏသီပြည်၌။ အသိတိ
 ကောဋီဝိဘဝဿ။ ကုဋေရှစ်ဆယ်စည်းစိမ်ကြွယ်သော။ သေဋ္ဌိနော။ သူဌေး
 ၏။ ပုဏ္ဏော။ သားသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ။ ဖြစ်၏။ ဣတရာ။ ယခင်ရှေးက
 မယားလှသည်လည်း။ တာဒိသသေဝ။ ထိုကဲ့သို့ကုဋေရှစ်ဆယ်စည်းစိမ်
 ကြွယ်သောသူဌေး၏ သာလျှင်။ ဓိတာ။ သို့။ သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ။
 ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓိပ္ပတ္တဿ။ ကြီးပြောင်စင်မြောက်အရွယ်ရောက်သော။ တဿ။
 ထိုသူဌေးသားအား။ တမေဝသေဋ္ဌိဓိတရံ။ ယခင်ရှေးကလင်မယားအဖြစ်
 ဖြင့်ချစ်ကျွမ်းဝင်ပြီးထိုသူဌေးသို့ကိုပင်လျှင်။ အာနယိံသု။ ဆောင်ကုန်၏။
 ပုဗ္ဗေ။ ရှေးဘဝ၌။ အဒိန္နပိပါကဿ။ မပေးအပ်ဘူးသော အကျိုးရှိသော။
 တဿကမ္မဿ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသခင်၏ သုတိတိရှိဆွမ်းကိုသွန်၍ ညွှန်ပြောင်း
 ဖြင့်ပြည့်စေဘူးသော ထိုမကောင်းမှု၏။ အာနုဘာဝေန။ အစွမ်းဖြင့်။ ပတိ
 ကုလံ။ လင့်အိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌမတ္တာယ။ ဝင်ကာမျှဖြစ်၍။ ဥဗ္ဗာရန္တန္တရေ။ တံခါး
 ခုံတွင်း၌ဖြစ်လတ်သော်။ တဿာ။ ထိုသူဌေးသို့၏။ သကလသရိရံ။ တ
 ကိုယ်လုံးသည်။ ဥဗ္ဗာရန္တိတဝစ္စကုဋိယ။ ဖွင့်လှစ်အပ်သော ဝစ္စကုဋိကဲ့သို့။
 ဒုဂ္ဂန္တံ။ မကောင်းသောအနံ့သည်။ ဇာတံ။ ဖြစ်၏။ သေဋ္ဌိကုမာရော။ သူဌေး
 သားသည်။ အယံ။ ဤအနံ့သည်။ ကဿ။ တယ်သူ၏။ ဂန္ဓောတိ။ အနံ့နည်း
 ဟု။ ပုစ္ဆိတွာ။ မေး၍။ သေဋ္ဌိကညာယာတိ။ သူဌေးသို့အနံ့ဟု ဆိုသောစကား
 ကို။ သုတွာ။ ကြားသောကြောင့်။ အာဂတနယေန။ ဆောင်ယူ၍လာသော
 အစီအရင်ဖြင့်သာလျှင်။ နိဟရထနိဟရထာတိ။ ပို့ပါချေပို့ပါချေဟုဆို၍။
 ကုလစာရံ။ သူ့ မိဘအိမ်သို့။ ပေသေသိ။ ပို့ စေ၏။ သာ။ ထိုသူဌေးသို့သည်။
 ဇေတေနဝနိဟာရေန။ ထိုသို့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တသုဋ္ဌာနေသု။
 ထိုကိုယ်အဖြစ်မှာပင်ချနစ်ဋ္ဌာနတို့၌။ ပဋိနိဝတ္တိတာ။ မျက်နှာမလှပြန်ခဲ့ရ၍။

မိန္ဒေသိ၊ ကြံအောက်မေ့၏၊ အပင်၊ ငါကား၊ သတ္တသုဋ္ဌာနေသု၊ ခုနစ်ဌာနတို့မှ
ပဋိနိဝတ္တာ၊ မျက်နှာမလှပြန်ခဲ့ရ၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဇီဝိတေန၊ အသက်ရှင်သ
ဖြင့်၊ ကိ၊ ဘာပြုတော့အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
အာဘရဏာဗာဏ္ဍံ၊ ဝတ်ဆင်သည့်တန်ဆာကို၊ ဘဉ္ဇာပေတွာ၊ ဗျက်စေပြီး
၍၊ ရတနာယတံ၊ အလျားနှစ်ဆဲ့လေးသစ် မီတောင်ရှည်ဖြစ်သော၊ ဝိဒတ္ထိ
ဝိတ္ထတံ၊ အပြန်အနံတတွာရှိသော၊ စတုရင်္ဂလုဇ္ဈေခံ၊ အထူလက်လေးသစ်
ရှိသော၊ သုဝဏ္ဏိဋ္ဌကံ၊ ရွှေအုတ်ကို၊ ကာရေသိ၊ ပြုလုပ်စေ၏၊ တတော၊ ထို
နောက်မှ၊ ဟရိတာလမနော သိလာပိဏ္ဍိ၊ ဆေးဒန်း မြင်းသိလာပိုင်ကို၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အဋ္ဌဥပ္ပလဟတ္ထကေ၊ ရှစ်ဆုပ်သော ကြာလက်တို့ကို၊
အာဒါယ၊ ဆောင်ယူ၍၊ ကဿပဒသဗလသ၊ ကဿပဘုရားသခင်၏၊
စေတိယကရဏဌာနံ၊ စေတိတည်ရာဌာနသို့၊ ဂတာ၊ သွားလေ၏၊ တသ္မိဇ္ဈခ
ဏေ၊ ထိုခဏ၌လည်း၊ ကောဇ္ဈုဋ္ဌကပန္နိ၊ တရစ်သော ရွှေအုပ်အစဉ်ကို၊
ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရံ၍၊ အာဂစ္ဆ မာနာ၊ လာလတ်သော၊ စာဓုနိဋ္ဌကာယ၊ ထိုရွှေ
အုပ်အစဉ်တွင် ရှေးဦးချသော ရွှေအုတ်နှင့် စပ်သင့်သော အုတ်၏၊ ဦးနာ၊
မပြည့်စုံယုတ်သော အရာသည်၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ သေဋ္ဌိမိတာ၊
သူဌေးသွီးက၊ ဝဇ္ဇကိ၊ ပန်းရန်အကြီးကို၊ တာတ၊ ဘခင်၊ ဣမံဇ္ဈုဋ္ဌကံ၊ ဤအ
ကျွန်ုပ်ရွှေအုတ်ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤလစ်လပ်သောနေရာ၌၊ ဋ္ဌပေယာတိ၊ ထားပါကုန်
ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အဋ္ဌ၊ ချစ်သွီး၊ ဘဒ္ဒကေကာလေ၊ ကောင်းမွန်စွာသော
အချိန်ကာလ၌၊ အာဂတာ၊ ရောက်လာပေသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သယမေဝ၊
ချစ်သွီးကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ဋ္ဌပေယိ၊ ထားပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ပန်းရန်ဆရာကြီး
ကဆိုသော်၊ သာ၊ ထိုသူဌေးသွီးသည်၊ အာရူပ္ပ၊ စေတိပေါ်သို့တက်၍၊
တေလေန၊ ဆီဖြင့်၊ ဟရိတာလမနောသိလံ၊ ဆေးဒန်းမြင်းသိလာကျောက်
မှုန်ကို၊ ယောဇေတွာ၊ ဖျော်၍၊ တေနဗန္ဓနေန၊ ထိုကျောက်ကော်သရွတ်ဖြင့်၊
ဣဋ္ဌကံ၊ ရွှေအုတ်ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ မြဲမြံအောင်ချထား၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
အဋ္ဌဟိ ဥပ္ပလဟတ္ထကေဟိ၊ ရှစ်ဆုပ်သော ကြာလက်တို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်
ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာရာ
အရပ်၌၊ ကာယတော၊ ကိုယ်မှ၊ ခန္ဓနဂန္ဓော၊ စန္ဒကူးနံသည်၊ ဝါယတု၊
လျှိုင်းစေသား၊ မုခတော၊ ခံတွင်းမှလည်း၊ ဥပ္ပလဂန္ဓော၊ ကြာညှိနံသည်၊
ဝါယတု၊ ကြိုင်းစေသား၊ ဣတိပတ္ထနံ၊ ဤသို့ဆုတောင်းပတ္ထနာကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ စေတိယံ၊ စေတိကို၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုးလျက်၊ ပဒေသိဏံကတွာ၊ လင်၍၊ ခေတ်
လှည့်သည်ကိုပြု၍၊ အာဂမာသိ၊ အိမ်သို့ပြန်၏၊ အယ၊ ထိုမျိုး၊ တသ္မိယေ

၃

၁၄၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ဒုတိယတွဲ

ဝေဇဏ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ယဿသေဗ္ဗိပုတ္တဿ၊ အကြင်သူဌေးသား၏၊
ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ နိတာ၊ ဆောင်ယူလေ၏၊ တံအာရေတ္တံ၊
ထိုသူဌေးသားကို အကြောင်းပြု၍၊ တဿ၊ ထိုသူဌေးသားအား၊ သတိ၊
သနား ဆက်ဆံလိုသောသတိသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ နဂရေဝိ၊
ဗာရာဏသီမြို့ကြီး၌လည်း၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သတင်သည်၊ သံဗုဒ္ဓံ၊ ကြွေး
ကျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊ ဥပဌကေ၊ စား
လုပ်ကျွေးသူတို့ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကဒါ၊ တယ်မည်သောကာလက၊ ဣမေ၊ ဤ
ငါတို့အိမ်သို့၊ အာနိတာ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော၊ သေဗ္ဗိမိတာ၊ သူဌေးသားသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာ ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့မေး၏၊ ကုလဂေဟေ၊ သူ့မိဘအိမ်မှာပင်၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆိုသော်၊ နံ၊ ထိုသူဌေးသားကို၊ အာနေထ၊ ဆောင်ချေကုန်၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်
သတင်ကို၊ ကိဋ္ဌဿာမ၊ အတူကစားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏၊ တေ၊ ထို
စေပါးသူတို့သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သူဌေးသားထံသို့ သွား၍၊ တံ၊ ထိုသူဌေးသားကို၊
ဝန္တိတွာ၊ လက်အုပ်ချီလျက်၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော်၊ တာတ၊ ဘခင်ကြီးတို့
ကို၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာဂတတ္ထ၊ လာကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တာယ၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊ ဝုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထို
မောင်တော်ကမ္ဘာလိုက်သော အကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိံသု၊ လျှောက်တင်
ကုန်၏၊ တာတာ၊ ဘခင်ကြီးတို့၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အာဘရဏာဘဏ္ဍေ
န၊ ကိုယ်တွင်ဆင်ယင်သောတန်ဆာဖြင့်၊ စေတိယံ၊ စေတီတော်ကို၊ ပူဇိတံ၊
ပူဇော်အပ်လေပြီ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာဘရဏံ၊ ဆင်ဝတ်စရာတန်ဆာ
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သူဌေးသား ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုတမန်
တို့သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ ပြန်သွား၍၊ သေဗ္ဗိပုတ္တဿ၊ သူဌေးသားအား၊ အာရောစေ
သုံ၊ တင်လျှောက်ကုန်၏၊ နံ၊ ထိုသူဌေးသားကိုသာ၊ အာနေထ၊ ဆောင်ယူခဲ့
ကြကုန်၊ ပိဋ္ဌန္တံ၊ ဆင်ဝတ်စရာတန်ဆာသည်ကား၊ လဘိဿာမိ၊ ရလေအံ့
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မှာလိုက်၍၊ တေ၊ ထိုစေပါးသူတို့သည်၊ အာနယိံသု၊
ဆောင်ကုန်၏၊ တဿာ၊ ထိုသူဌေးသား၏၊ သဟဗ္ဗရပ္ပဝေသနေန၊ အိမ်သို့
ဝင်သည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ သကလဂေဟံ၊ တအိမ်လုံးသည်၊ စန္ဒနဂန္ဓဉ္ဇေဝ၊
စန္ဒကူးနဲ့သနဲ့သည် လည်းကောင်း၊ နိလုပ္ပလဂန္ဓဉ္ဇေ၊ ကြာညိုပန်းနဲ့ သည်
လည်းကောင်း၊ ဝါဟိ၊ တကြိုင်ကြိုင်လှိုင်သတည်း၊ သေဗ္ဗိပုတ္တော၊ သူဌေး
သားသည်၊ တံ၊ ထိုသူဌေးသားကို၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ ကိံဝုတ္တိံ၊ အဘယ်သို့မေး
သနည်း၊ တဝ၊ သင်၏၊ သရိရတော၊ ကိုယ်မှာ၊ ဒုဂန္ဓော၊ မကောင်းသော

အနံသညံ၊ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏၊ ပန၊ ဧတေ၊ နှင့်မတူ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ တေ၊ သင်
၏၊ သရိရတော၊ ကဲ့ယ့်မှ၊ စန္ဒနဝဇ္ဇော၊ စန္ဒကူးနံသညံလည်းကောင်း၊ မုခ
တော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဥပ္ပလကဇ္ဇော၊ ကြာညှိနံသညံလည်းကောင်း၊ ဝါယတိ၊
လှိုင်၏၊ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကား၊ ကံ၊ အသို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊
သာ၊ ထိုသူဌေးသို့က၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊
ကတကမ္မံ၊ ပြုသောအမှုကို၊ အာရောစေတိ၊ ပြန်ကြား၏၊ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊
သူဌေးသားသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်
မည်သည်၊ နိယျာနိကံဝတ၊ စင်စစ်ဧကန္တ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခမှထွက်မြောက်၍
ချမ်းသာသုခသို့ပြုဆောင်တတ်သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်းဖြင့်
ပသိဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍၊ ယောဇနိကသုဝဏ္ဏစေတိပဿံ၊ လေးမျက်နှာ တယူ
ဇနာရှိသောရွှေစေတီကြီးကို၊ ကမ္မလကဉ္စ၊ ကေန၊ ကမ္မလာဝတ်ထံ ကိုယ်
တော်ရုံသင်တိုင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုစေတီတော်
အရပ်၌၊ ရုဏ္ဏပမာဏေဟိ၊ ရုဏ္ဏသားတို့စက်ဝန်းမျှပမာဏရှိကုန်သော၊
သုဝဏ္ဏပဒုမေဟိ၊ ရွှေပဒုမ္မာ ကြာရုံတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာရိ၊ တန်ဆာဆင်၍၊
တေသံ၊ ထိုပဒုမ္မာကြာရုံတို့၏၊ ဣဒဿာတ္ထာ၊ တဆွဲနှစ်တောင်ရှိကုန်သော၊
ဩလမ္ပကာ၊ တွဲရဲခွဲဆွဲသောပုလဲပတ္တမြားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်
ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်လင်မယားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်၌၊ ယဝတော
ယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ သဂ္ဂေနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုနတ်အဖြစ်မှ၊ ဝုတော၊ ဝုတေပြန်ခဲ့သော်၊ ဗာရာဏသီ
တော၊ ဗာရာဏသီပြည်ကြီးမှ၊ ယောဇနမတ္တေဌာနေ၊ တယူဇနာမျှသာ ကွာ
သောအရပ်ဌာန၌၊ အညတရသ္မိံ၊ အမစ္စကုလေ၊ တဦးသောအမတ်မျိုး၌၊
နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ သေဋ္ဌိကညာ၊ သူဌေးသို့သည်ကား၊ ဒေဝလောကတော၊ နတ်
ပြည်မှ၊ စပိတွာ၊ ဝုတေခဲ့၍၊ ရာဇကုလေ၊ မင်းအိမ်၌၊ ဇေဋ္ဌဗိတော၊ သို့တော်
ကြီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ တေသု၊ ထိုမင်းသို့အမတ်
သားနှစ်ဦးတို့သည်၊ ဝယပတ္တေသု၊ အရွယ်ရောက်လတ်ကုန်သော်၊ ကုမာ
ရဿ၊ သတို့သား၏၊ ဝသနဂါမေ၊ နေသောရွာ၌၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သဘင်
သည်၊ သံဃုဋ္ဌံ၊ ကြော်ငြာ၏၊ သော၊ ထိုအမတ်သားသည်၊ မာတရံ၊ မိခင်ကို၊
အမ္မ၊ မိခင်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်တို့၊ သာဓူကံ၊ ပုဆိုးကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော၊ နက္ခတ္တံ၊
နက္ခတ်သဘင်ကို၊ ကိဗ္ဗိဿာမိ၊ ကစားပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
သာ၊ ထိုမိခင်သည်၊ ဓေတဝတ္ထံ၊ သန့်ရှင်းသော ပုဆိုးကို၊ နိဟရိတွာ၊
တံတင်းမှထုတ်၍၊ အဒါယိ၊ ပေး၏၊ အမ္မ၊ မိခင်၊ ဣဒံ၊ ဤပုဆိုးသည်၊ ယူလံ၊

၁၄၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ကြမ်းလွန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့ဆိုသော်၊ အညံ၊ တပါးသောပုဆိုးကို၊ နိဟရိတွာ၊
ထုတ်ပြန်၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ တံဝိ၊ ထိုပုဆိုးကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိမိ၊ ပယ်ပြန်၏၊
အညံ၊ တပါးသော ပုဆိုးကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ပြန်၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ တမ္ဗိ၊
ထိုပုဆိုးကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိမိ၊ ပယ်ပြန်လေ၏၊ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုသား
ကို၊ မာတာ၊ မယ်တော်က၊ တာတာ၊ ချစ်သား၊ ပာဒိသေ၊ အကြင်သို့သော
ဝတ်စားတန်ဆာကို သုံးဆောင်ခြင်း သဘောရှိသော၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဣတော၊ ဤပုဆိုး
ထက်၊ ထုရမတရဿ၊ အထူးသဖြင့်ထိမ်မွေ့သော ပုဆိုးကို၊ ပဋိလာတာ
ယ၊ ရခြင်းငှါ၊ ပုညံ၊ တုန်းကံသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အဗ္ဗ၊
မိခင်၊ လာနဋ္ဌာနံ၊ ပုဆိုးအဝတ်ကောင်းရောဌာနသို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါအံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်၊ ပုတ္တ၊ ချစ်သား၊ အဟံ၊ မိခင်သည်၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယခုနေ့ပင်
လျှင်၊ တုယံ၊ သားမောင်အား၊ ဗာရာဏသီနဂရေ၊ ဗာရာဏသီပြည်ကြီး၌၊
ရုဇ္ဈပဋိလာတံ၊ မင်းစည်းစိမ်ကို ခံစံရခြင်းကို၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိပါ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့မယ်တော်က ဆိုလတ်သော်၊ သော၊ ထိုသားနန္ဒိယသည်၊ မာတာရံ၊
မယ်တော်ကို၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဗ္ဗ၊ မိခင်၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ တာတာ၊ ချစ်သား၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေတော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၍၊
အသာ၊ ထိုမယ်တော်အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အဟောသိဂိရ၊
မြစ်ပြန်သတတ်၊ ကဟံ၊ အဘယ် အရပ်သို့၊ ဂမိဿတိ၊ သွားမည်နည်း၊
ဣဝါတ္ထဝါဂေဟေ၊ ဤအိမ်မှာ ထိုအိမ်မှာပင်၊ နိသိဒိဿတိ၊ နေလိမ့်
သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံစိတ္တံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊
မြစ်ပြန်၏၊ သောပန၊ ထိုနန္ဒိယ သတို့သား သည်ကား၊ ပုညနိယာမေန၊
ကောင်းမှုကံ၏ အာနုဘော်ကြောင့် ပြီးသော နိယမအားဖြင့်၊ နိက္ခမိတွာ၊
ထွက်ခဲ့၍၊ ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ ဥယျာနေ၊
မင်း၏ဥယျာဉ်တော်၌၊ မင်္ဂလသိသာပဇ္ဇေ၊ မင်္ဂလာကျော်ဖျာ၌၊ သသိသံပါရ၊
ဝိတွာ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွဖြူ၍၊ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏၊ သောစဒိဝသော၊ ထိုနေ့သည်
ကား၊ ဗာရာဏသိရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ ကာလကံတဿ၊ သေလွန်
သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တမေဒိဝသော၊ ခုနစ်ရက်မြော်သောနေ့သည်၊ ဟောတိ၊ မြစ်
၏အမစွ၊ အမတ်တို့သည်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ သရိရကိစ္စံ၊ ကိုယ်တော်ကိုဖုတ်
ကြဉ်းသဖြိုဟ်ပူဇော်သောကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြုကြပြီး၍၊ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်
ပြင်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ မန္တယိ၊ သ၊ တိုင်ပင်ကြကုန်၏၊ ရညော၊ မင်းအား
ကောမိတာဝ၊ တယောဝံလည်းသော သွေးတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပုတ္တော၊

သားတော်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိချေ၊ အရာဇကံချန္တံ၊ မင်းကင်းသောတိုင်းပြည်မည်
 သည်၊ နုတိဋ္ဌတိ၊ အရှည်မတည်ချေ၊ ကော၊ အံဘဟံသူသည်၊ ရာဇာဟောတိ
 မင်းပြုမည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်၍၊ ဟံဟောဟိ၊ သင်သည်
 မင်းပြုပေတော့လော၊ ဟံဟောဟိ၊ သင်သည်မင်းပြုပေတော့လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့တိုင်ပင်ကြသော်၊ ပုရောဟိတော၊ ရာဇပုရောဟိတ်က၊ ဗဟံမျှားစွာ၊
 ဩလောကေတုံ၊ ကြည့်ခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ သင့်မည်မဟုတ်၊ ဖုဿရထံ၊ မင်္ဂ
 လာရှိသော ဖုတ်သွင်းရထားကို၊ ဝိဿဇ္ဇေမ၊ လွှတ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ တေ၊ ထိုမှူးမတ်ပရိသတ်တို့သည်၊ ကုမုဒဝဇ္ဈာ၊ ကုမုဒုရာ
 ကြာအဆင်းနှင့် တူကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးစီးကုန်သော၊ သိန္ဓဝေ၊
 သိန္ဓောမြင်းတို့ကို၊ ယောဇေတွာ၊ က၍၊ ပဉ္စဝိဝံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ရာဇ
 ကကုဓာဏှံ၊ မင်းမြှောက်တန်ဆာကို လည်းကောင်း၊ သေတန္တတ္တဉ္စ၊
 တီးမြို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရထေဝိယဝ၊ ရထား၌သာလျှင်၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍
 ရထံဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ ရထားကိုလွှတ်၍၊ ပန္တတော၊ ရထားနောက်မှ၊ တူရိယာ
 နိ၊ တူရိယာမျိုးတို့ကို၊ ပဂ္ဂဏှာပေသုံ၊ တီးမှတ်စေကုန်၏၊ ရထော၊ ဖုတ်သွင်း
 ရထားသည်၊ ပါစိနန္ဒါရေန၊ အရှေ့တံခါးဖြင့်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဥယျာနာ
 ဘိရုခေါ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ရှေးရှု၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိစယေန၊ မင်္ဂလာ
 မြင်းတော်များသွားဘူးသောလေ့လာခြင်းဖြင့်၊ ဥယျာနာဘိရုခေါ၊ ဥယျာဉ်
 တော်သို့ရှေးရှု၊ ဂန္တတိ၊ သွား၏၊ နိဝတ္တမာတိ၊ နှစ်စေကုန်တော့အံ့ဟု၊
 ကေစိ၊ အချို့သောမှူးမတ်တို့က၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ပုရောဟိတော၊ ရာဇ
 ပုရောဟိတ်က၊ မာနိဝတ္တယိတ္ထ၊ မနှစ်စေကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ ရထော၊ ဖုတ်သွင်းရထားသည်၊ ကုမာရံ၊ နန္ဒသတို့သားကို၊ ပဒကိဉ္စိတံ
 ကတွာ၊ လင်္ကာရစ်ယှဉ်သည်ကိုပြုလျက်၊ အာရောဟနသဇ္ဈော၊ တက်စီး
 ရအံ့သောအစိအရင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ပုရောဟိ
 တော၊ ရာဇပုရောဟိတ်သည်၊ ပါရုပနကဏ္ဍံ၊ ခြုံသောရလျားမြိတ်ကို၊ အပ
 နေတွာ၊ ရွှေ့ရှား၍၊ ပါဒတလာနိ၊ ခြေပဝါးပြင်တို့ကို၊ ဩလောကေန္တေ၊
 ကြည့်လတ်သော်၊ အသံဒီပေါ၊ ဤဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသည်၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဘိ
 ဦး၊ ဗွိသဟာသပရိဝါရေသု၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်အရံရှိကုန်သော၊ စတုသု
 ဒီပေသု၊ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့၌၊ သေ၊ ဤသို့သုန်းလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံ
 သောသူသည်၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တော၊ သင့်လျော်
 လျောက်ပတ်၏၊ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ တူရိယာနိ၊
 တူရိယာမျိုးတို့ကို၊ ပဂ္ဂဏှာထ၊ တီးမှတ်ကြလေကုန်၊ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ ပဂ္ဂ

၁၄၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဗျာဓိတိးမှတ်ကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ တုရိယာနိ၊
 တုရိယာတို့ကို၊ ပဂ္ဂဗျာပေသိ၊ တိးမှတ်စေ၏၊ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ ကုမာ
 ရော၊ နန္ဒလုလင်သည်၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်လျက်၊ ဩလောက
 တွာ၊ ကြည့်ပြီး၍၊ ကေနကဗ္ဗေန၊ အဘယ်အမှုကြောင့်၊ အာဂတတ္ထ၊ ရောက်
 လာကြသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒေဝ၊ အလောင်းမင်း၊ တုမ္ဘကံ
 အလောင်းမင်းတို့အား၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်သည်၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့တင်လျှောက်ကြသော်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာရှိ
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏၊ သာမိ၊ သခင်၊ ရာဇာ၊ အကျွန်ုပ်တို့သခင်မင်း
 ကြီးသည်၊ ဒေဝတ္ထံ၊ နတ်အဖြစ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်ချေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့တင်
 လျှောက်ကြသော်၊ ကတိဒိဝသ၊ အဘယ်မျှလောက်သော နေတို့သည်၊
 အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်ပြီနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၍၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ သတ္တ
 မောဒိဝသော၊ ခုနစ်ရက်မြောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့တင်လျှောက်လေသော်၊
 ဝုတ္တော၊ သားသည်လည်းကောင်း၊ မိတာဝါ၊ သွီးသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ
 မရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူသော်၊ ဒေဝ၊ အလောင်းမင်း၊ မိတာ၊
 သွီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ ဝုတ္တော၊ သားကား၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့တင်
 လျှောက်ကြ၏၊ ရန္တံ၊ ကရိဿာမိ၊ ငါမင်းမူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံလတ်သော်၊
 တေ၊ ထိုမှူးမတ်စသည်တို့သည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏခြင်းပင်လျှင်၊ အဘိ
 သေကမဇ္ဈာပံ၊ အဘိသိက်ခံရာမဇ္ဈာပံကို၊ ကတွာ၊ ပြုစီရင်၍၊ ရာဇမိတာရံ၊
 မင်းသွီးကို၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော တန်ဆာတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာ
 ရိတွာ၊ ဆင်ယင်၍၊ ဥယျာနံ၊ အဘိသိက်သွင်းရာဥယျာဉ်သို့၊ အာနေတွာ၊
 ဆောင်ယူခဲ့၍၊ ကုမာရဿ၊ သတို့သားအား၊ အဘိသေကံ၊ အဘိသိက်ကို
 အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ။

အထ၊ ထိုသို့ပြုပြီး နောက်မှ၊ ကတာဘိသေကဿ၊ ဦးထိပ်၌သွန်းပြီး
 သောအဘိသိက်ရှိသော၊ အဿ၊ ထိုနန္ဒမင်းအား၊ သတသဟဿ၊ ညွှန်ကံ
 အဘိုးတဘိန်းထိုက်သော၊ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်လဲတော်ကို၊ ဥပဟရိသု၊ ပိုဆက်
 ကုန်၏၊ သော၊ ထိုနန္ဒမင်းက၊ တာတ၊ မှူးမတ်တို့၊ ဣဒံ၊ ဤအဝတ်သည်၊ ကိံ၊
 အဘယ်မူအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ နိဝါသ
 နဝတ္ထံ၊ ဝတ်လဲတော် အလို ငှါပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့တင်လျှောက်၏၊
 တာတ၊ မှူးမတ်တို့၊ ထူလံနန္တံ၊ ကြမ်းထွသည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်
 တော်မူသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ ပရိဘောဂ
 ဝုတ္တေသု၊ သုံးဆောင်သောအဝတ်တို့တွင်၊ ဣတေ၊ ဤအဝတ်ပုဆိုးထက်

သုခုမတရုံ၊ သိမ်မွေ့ကောင်းမြတ်သောပုဆိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်လတ်သော်။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဇေရုပံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသောပုဆိုးကို။ နိဝါသေသိ၊ ဝတ်ဆင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး
 စစ်တော်မူသော်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အာမ၊ ဤသို့သော ပုဆိုးကိုပင်
 ဝတ်ဆင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်လျှောက်သော်။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏။ ရာဇာ
 မင်းသည်။ နပုညဝါ၊ တုန်းကံနည်းသည်ဟူ၍၊ မညေ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်
 ၏။ သုဝဏ္ဏဘိင်္ဂါရုံ၊ ရွှေကုန်းကို။ အာဟရေထ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်။ ဝတ္ထံ၊
 ဝတ်လဲတော်ပုဆိုးကို။ လဟိဿာမ၊ ရကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသော်
 သုဝဏ္ဏဘိင်္ဂါရုံ၊ ရွှေကုန်းကို။ အာဟရိံသု၊ ဆောင်ယူဆက်ကပ်ကုန်၏။
 သော၊ ထိုနန္ဒမင်းသည်။ ဥဠာယ၊ နေရာမှထ၍၊ ဟတ္ထေ၊ လက်တော်တို့ကို၊
 ခေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ မုခံဝါလေတွာ၊ ခံတွင်းတော်ကိုသန့်စင်၍၊ ဟတ္ထေန၊
 လက်တော်ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝုရတ္ထိမဒိသာယ၊ အရှေ့
 အရပ်၌၊ အတ္တုတ္တိရိ၊ သွန်းယူနိုး၏။ စာနပထဝီ၊ တခဲနက်သောမြေကြီးကို၊
 ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍၊ အဋ္ဌကပ္ပရက္ခာ၊ ရှစ်ပင်သောပဒေသာတို့သည်။ ဥဠဟိံသု၊
 ပေါ်ထွက်လာကုန်၏။ ဝုန၊ တဖန်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒက္ခိဏံ၊
 တောင်အရပ်ကို၊ ပန္နိမံ၊ အနောက်အရပ်ကို၊ ဥတ္တရံ၊ မြောက်အရပ်ကို၊
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လည်း။ စတသောဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်
 နှာတို့ကို၊ အတ္တုတ္တိရိ၊ သွန်းလောင်း၏။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာ
 တို့၌၊ အဋ္ဌအဋ္ဌကတွာ၊ ရှစ်ပင်ရှစ်ပင်စီပြု၍၊ နတ္ထိံသကပ္ပရက္ခာ၊ သုံးဆဲ့နှစ်
 ပင်သောပဒေသာတို့သည်။ ဥဠဟိံသု၊ မြေမှပေါ်ထွက်လာကုန်၏။ သော၊
 ထိုနန္ဒမင်းသည်။ ဧကံ၊ တထည်သော၊ ဒိဗ္ဗဒုဿံ၊ နတ်သစ်ပင်မှဖြစ်သော
 ပုဆိုးကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်ဆင်၍၊ ဧကံ၊ တထည်သော ပုဆိုးကို၊ ပါရု
 ဝိတွာ၊ ရုံ၍၊ နန္ဒရညော၊ နန္ဒမင်း၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံတော်၌၊ သုတ္တကန္တိကာ၊
 မိုင်းချည်ဝင်ကြကုန်သော၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ သုတ္တံ၊ မိုင်းဝါချည်
 ကို၊ မာကန္တိံသု၊ မငင်မဝင့်စေကုန်နှင့်။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့အမိန့်တော်ပြန်၍၊
 ဘေရိဉ္စရာပေထ၊ စည်လည်စေကုန်၊ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်ဆို၏။ သတ္တံ၊
 ထီးဖြူတော်ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ မိုက်ဆောက်၍၊ အလက်တ ပဋိယတ္တော၊
 တန်ဆာဆင်ယင်ခြင်းနှင့်စပ်သော၊ ဟတ္ထိနန္ဒဝရုဂတော၊ မြတ်သောဆင်
 တော်ပေါ်ထက်စမွယ်လျက်၊ နဂရံ၊ မြို့တော်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ခင်၍၊ ပါသာ
 ဒံ၊ ပြာသာဒ်နန်းတော်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ မဟာသမ္ပတ္တိံ၊ မြတ်သောမင်း
 စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘာဝိ၊ ခံစား၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ကာလေဂန္ထန္တေ၊

၆၄၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိပျာ-ဒုတိယတွဲ၊

ကာလကြာမြင့်လတ်သော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေသန္တ၊ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်၊
ရညော၊ မင်း၏၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုးဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အဟောတပ
ဝိဘိ၊ ဩဝါဒစည်းစိမ်ဥစ္စာ သုံးရာဆွန့်ရှားနည်းပါးသောသူဖြစ်ရှာခဲ့၏ဟု၊
ကာရုညာကာရံ၊ သနားဘွယ်သာကိုယ်အခြင်းအရာကို၊ ဒေသသိ၊ ပြ၏၊
ဒေဝီ၊ ရှင်မိဖုရား၊ ဣဒံ၊ ဤမရွှင်ပြသည်အကြောင်းသည်၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊
ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ပုဠာ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊
တေ၊ အရှင်မင်းကြီး၏၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်တော်သည်၊ အတိမဟတိ၊ အလွန်
ကြီးမားတော်မူ၏၊ အတိတေ၊ ရှေးအတိတ်က၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့
အား၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်ဘူးသောကြောင့်၊ ကလျာဏံ၊ ကောင်းမှု
ကုသိုလ်ကို၊ အကတ္တ၊ ပြုတော်မူခဲ့ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုဘဝ၌မူကား၊ အနာဂ
တဿ၊ နောင်ဘဝ၏၊ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်
ကောင်းမှုကို၊ နုကရောထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်
၏၊ ဒေဝီ၊ ရှင်မိဖုရား၊ ကဿ၊ အဘယ်သူအား၊ ဒေသသမိ၊ ပေးလှူရမည်နည်း
သီလဝန္တော၊ သီလဝန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့
မင်းကြီးကဆိုသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဓမ္မဒိပေါ၊ ဓမ္မဒိပံကျွန်းသည်၊
အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာအရှင်တို့မှ၊ အသုညော၊ မဆိတ်၊ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်မင်း
ကြီးတို့သည်၊ ဒါနမေ၊ လှူဒါန်းဘွယ်ကိုသာလျှင်၊ သဇ္ဇေထ၊ စီရင်တော်မူ
ကုန်လော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်က၊ အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာအရှင်တို့ကို၊ လန္တုသမိ
ရအောင်ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်
ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ၌၊ ပါစိနန္ဒါရေ၊ မြို့အရှေ့တံခါး၌၊ ဒါနံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု
ကို၊ သဇ္ဇာပေသိ၊ စီရင်စေ၏၊ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်၊ ပါတေဝ၊ နံနက်စောစော
ကလျှင်၊ ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ မိဋ္ဌာန်ဆောက်
တည်၍၊ ဥပရိပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်ထက်၌၊ ပုရတ္ထာဘိမုခါ၊ အရှေ့သို့မျက်
နှာတူ၍၊ ဥရေန၊ မုင်ဖြင့်၊ နိပဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်ညောင်း၍၊ ဇေတိဿာဒိဿာယ၊ ဤအ
ရှေ့အရပ်မျက်နှာ၌၊ အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ သစေ
အတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိတော်မူကုန်အံ့၊ အာဂန္တိန္တ၊ ကြွရောက်တော်မူစေ
ကုန်လော၊ အမ္ဘာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဂဗ္ဘန္တ၊ ခံယူတော်မူ
စေကုန်သော၊ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့တောင့်တ ကြည်ညို လျှောက်ဆို၏၊
တဿဒိဿာယံ၊ ထိုအရှေ့ လောကဓာတ်အရပ်၌၊ အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာ
အရှင်တို့သည်၊ နာဟေသံ၊ ရှိသည်မဖြစ်ကုန်၊ တံသက္ကာရံ၊ ထိုမင်းစီရင်
သောပူဇော်သက္ကာရကို၊ ကပဏယာစကာနံ၊ အထီးကျန်သူလူဆင်းရဲများ

သုတောင်းစားတို့အား။ အံသု၊ ပေးကမ်းရကုန်၏။ ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ့
 နှုံး၊ ဒက္ခိဏန္ဒါရေ၊ မြို့တောင်တံခါးနှုံး၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူတော်ကို၊ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်
 ချ်၊ တထေဝ၊ ထိုယမန်နေ့အတူသာလျှင်၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပုနဒိဝသေ၊
 နက်ဖြန်နေ့နှုံး၊ ပတ္တိမန္ဒါရေ၊ မြို့အနောက်တံခါးနှုံး၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူတော်ကို၊
 သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်ချ်၊ တထေဝ၊ ထိုယမန်နေ့အတူသာလျှင်၊ အကာသိ၊ ပြု၏။
 ဥတ္တရန္ဒါရေ၊ မြို့မြောက်တံခါးနှုံး၊ သဇ္ဇိတဒိဝသေ၊ အလှူတော်စီရင်သောနေ့နှုံး
 ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ နိမန္တိတေ၊ ပင့်ဘိတ်
 လတ်သော်၊ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာနှုံး၊ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော၊ ပဒုမဝတိ
 ယာ၊ ပဒုမဝတိမိဖုရား၏၊ ပုတ္တနံ၊ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသတပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓါနံ၊ ငါးရာသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်တို့၏၊ ဇေဋ္ဌကာ၊ အကြီးဖြစ်သော၊
 ပဒုမပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပဒုမမည်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဘာတိကေ၊ ညီတော်
 တို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ မာရိယာ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ နန္ဒရာဇာ၊ နန္ဒမင်း
 သည်၊ တုမှေ၊ ငါ့ရှင်တို့ကို၊ နိမန္တေသိ၊ ပင့်၏၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒမင်း၏၊ နိမန္တနံ၊
 ပင့်ဘိတ်ခြင်းကို၊ အမိဝါသေထ၊ သည်းခံကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်
 တော်မူ၏၊ တေ၊ ထိုညီတော်အရှင်မြတ်တို့သည်၊ အမိဝါသေတွာ၊ သည်းခံ
 ကုန်၍၊ ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ့နှုံး၊ အနောတတ္တဒဟေ၊ အနောတတ်အိုင်နှုံး၊
 မုခံ၊ မျက်နှာတော်ကို၊ ခောဝိတွာ၊ သန့်စင်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်
 ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွရောက်တော် မူကုန်၍၊ ဥတ္တရန္ဒါရေ၊ မြို့မြောက်တံခါးနှုံး၊
 ဩတရိယ၊ မြေသို့သက်တော် မူကုန်၏၊ မနုဿာ၊ မင်းချင်းတို့သည်၊
 ဂစ္ဆာ၊ နန်းတော်သို့သွား၍၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်
 သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့သည်၊ အာဂတာ၊ ကြွရောက်
 တော်မူလာကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရညော၊ မင်းအား၊ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်
 တင်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားနှင့် သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊
 ဂစ္ဆာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပတ္တိဂဟေတွာ၊ သပိတ်ကိုယူ၍၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့ကို၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်နန်းတော်
 သို့၊ အာရောပေတွာ၊ ရှေ့ရှုတင်တော်မူ၍၊ တေသံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်
 မြတ်တို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဘတ္တကိစ္စာဝသေနေ၊ ဆွမ်း
 ကိစ္စပြီးသောအဆုံးနှုံး၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သံဃာထေရဿ၊ သံဃာထေရ်ဖြစ်
 သောပဒုမအရှင်၏၊ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်၊ သံဃာနဝကဿ၊ သည်နောဖြစ်
 သောအရှင်၏၊ ပါဒမူလေ၊ မြေတော်ရင်းနှုံး၊ နိပဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်၍၊ အပဿာ၊ အရှင်
 မြတ်တို့သည်၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊ နုကိလမိသန္တိ၊ မပင်

၃

၁၅၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ပန်းကုန်အုံ၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ ဂုဏ္ဍန၊ ကောင်းမှုမှ၊ နဟာ
 ယိဿာမ၊ မယုတ်ပါကုန်အုံ၊ အဋ္ဌကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဣဝ၊ ဤမြို့တော်၌၊
 ယာဝဇိဝံ၊ အသက်တော်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး၊ နိဝါသာယ၊ သီတင်းသုံး
 တော်မူခြင်းငှါ၊ ပဋိညံ၊ ပဋိညာဉ်ကို၊ ဒေဝ၊ ပေးတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ ပဉ္စပဏ္ဏသာ
 လသထာနိ၊ ငါးရာကုန်သော သစ်ရွက်မီးသော ကျောင်းတို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ပဉ္စစင်္ကမသထာနိ၊ ငါးရာကုန်သော စကြိုတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ နိဝါသနဋ္ဌာနံ၊
 ကိန်းရာအရပ်ကို၊ သဗ္ဗာဒေတွာ၊ ပြီးစေပြီး၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊ ဝသာ
 ပေသုံ၊ နေစေကုန်၏။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ကာလေဂစ္ဆန္တေ၊ ကာလမြင့်ကြာလတ်သော်
 ရညော၊ မင်း၏၊ ပစ္စန္တော၊ တိုင်းပြည်အစွန်အဖျားသည်၊ ကုပ္ပိတော၊ သောင်း
 ကြမ်းသည်ဖြစ်လတ်သော်၊ ဒေဝိ၊ ရှင်မိဖုရား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပစ္စန္တံ၊ တိုင်း
 စွန်ပြည်နားကို၊ ဂူပသမေသုံ၊ ငြိမ်းချမ်းစေခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားရအံ့၊ တံ၊
 သင်မိဖုရားသည်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေသု၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်တို့၌၊ မာပမတ္ထိ၊ မမေ့ မ
 ဝေလျာစေနှင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားကို၊ ဩဝေတွာ၊ ဆုံးမခဲ့၍၊ ဂတော၊
 ချီတော်မူ၏၊ တတ္ထိ၊ ထိုမင်းကြီးသည်၊ အနာဂတေယေဝ၊ ပစ္စန္တရေ၊ ကမပြန်
 ဝိသာလျှင်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်တို့၏၊ အာယုသင်္ခါရာ၊ အာယု
 သင်္ခါရတို့သည်၊ ခီဏာ၊ ကုန်ခဲ့ကုန်၏၊ မဟာပဒုမပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ မဟာပဒု
 မမည်သော ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါသည်၊ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးဟာမ်ပတ်လုံး၊ ဈာ
 နကိဇ္ဇံ၊ ဈာန်၏ စမ္ပယံခြင်းကို၊ ကိဋ္ဌိတွာ၊ စမ္ပယံတော်မူ၍၊ အရုဏုဂ္ဂမနေ၊ နေ
 အရုဏ်တက်သောအခါ၌၊ အာလမ္ပဏာဖလကံ၊ တကဲယျဉ်ကို၊ အာလမ္ပိတွာ၊
 မှီတော်မူ၍၊ ဌိတကောဝ၊ ရပ်တော်မူလျက်ပင်လျှင်၊ အနုပါဒိသေသာယာ၊
 အနုပါဒိသေသဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူ၏၊ ဧတေနူပါယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်သာ
 လျှင်၊ သေသာ၊ ဩင်းကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 အရှင်တို့သည်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူကြကုန်၏၊ ဗုန
 ဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ့၌၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်
 မြတ်တို့၏၊ နိဝေဒနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ဟရိတုပလိတ္တံ၊ နွားချေးဖြင့်လိမ်း
 ကျံခြင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဗုပ္ပာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဝိကိရိတွာ၊ ကြံဖြန့်၍၊
 ပုဇံကတွာ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုပြု၍၊ တေသံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်တို့၏၊ အာဂမ

နံ၊ ဩတော်မူ သာမဉ်လမ်းကို၊ ဩလောကယန္တိ၊ ဩဉ္စူဇျော်သျှက်၊ နိဿိန္ဒာ
နေလတ်သော်။ အာဂမနံ၊ ဩတော်မူ သာမဉ္ဇ္ဇအရိပ်အကဲကို၊ အပဿန္တိ၊
မထင်မြင်ရကား၊ ပုရိသံ၊ မင်းချင်းကို၊ ပေသေသိ၊ စေ၏။ တာတ၊ မင်းချင်း၊
ဂစ္ဆိ၊ သွားချေ၊ ကိ၊ အသို့ဟူ၍၊ အယျာနံ၊ အရှင်တို့၏၊ ကိပ္ပိအပါသုကာ၊
တရံတရာသာယာတော်မမူခြင်းကို၊ ဇာနာဟိ၊ သိအောင်ရံစမ်းချေ၊ ဣတိ၊
ဤသို့မိန့်ဆို၏၊ သော၊ ထိုမင်းချင်းယောကျ်ားသည်၊ ဂစ္ဆိ၊ သွား၍၊ မဟာ
ပဒုမဿ၊ မဟာပဒုမပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ပဏ္ဏသာယာယ၊ သင်္ခမ်းကျောင်း၏၊
ဒ္ဓါရံ၊ တံခါးကို၊ ဗိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ခမ်းတွင်း၌၊ အပဿန္တေ၊
မမြင်သောကြောင့်၊ စက်မနံ၊ စကြိုသို့၊ ဂစ္ဆိ၊ သွား၍၊ အာလမ္ပဏာဖလကံ၊
တကဲဖိုပျဉ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ဌိတံ၊ တည်ရပ်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်၊ ကာလော၊ ဩတော်မူချိန်တန်ပါပြီ၊ ဣတိ
အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်ဆို၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတသဓိရံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော ကိုယ်
တော်သည်၊ ကိ၊ ကလေးသတိ၊ တပသ်သို့စကားဆိုမည်နည်း၊ သော၊ ထိုမင်း
ချင်းယောကျ်ားသည်၊ နိဒ္ဓါယတိမညေ၊ ကိန်းစက်ပွေ့လျော် ပျော်တော်
မူထင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆိ၊ အပါးတော်သို့သွား၍၊ ဝိဌိပါဒေ၊
ခြေဖမ်းတော်တို့ကို၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ပရာမသိ၊ သုံးသပ်၏၊ ပါဒါနံ၊ ခြေ
တော်တို့၏၊ သိတလတာယစေ၊ သေည်၏အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ထန္တ
တာယစ၊ ကြမ်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိ
နိဗ္ဗာန်ဝင်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဒုတိယဿ၊ ဒုတိယအရှင်
၏၊ သန္တိကံ၊ အပါးတော်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွား၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊
တတိယဿ၊ တတိယအရှင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သည်ဖြင့်၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်တို့၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်
တော်မူကြသည်အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိပြီးမှ၊ ရာဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့၊ ဂတော
ပြန်ခဲ့၏။ တာတ၊ မင်းချင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်တို့သည်၊ ကဟံ၊
အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးလတ်သော်၊ ဒေဝိ၊ အရှင်မိဖုရား၊
ပရိနိဗ္ဗုတ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့သည်ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူတော်မူကြချေ
ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်၊ ကန္တန္တိရော
ဒန္တိ၊ မြည်တမ်းငိုကြွေးသျှက်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ နဂရေဟိ၊ ပြည်
သူပြည်သားတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ အတူတကွ၊ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်တော်သို့၊ ဂစ္ဆိ၊
ထွက်တော်မူ၍၊ သာဓုကိဌိတံ၊ အရိယာတို့၏ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူရာဌာ
န၌ပြုသင့်သောပူဇော်သက္ကာရကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေ

၁၅၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဗုဒ္ဓါအရှင်တို့၏၊ သရီရကိစ္စံ၊ ဈာလနကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓာတုယော၊
 ဓာတ်တော်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ သိမ်းယူတော်မူ၍၊ စေတိပံ၊ စေတီကို၊
 ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်ထားစေ၏။ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ ပစ္စန္တံ၊ တိုင်းစွန့်
 ပြည်နားကို၊ ဂူပသမေတွာ၊ ငြိမ်သက်စေ၍၊ အာဂတော၊ ပြန်လည်တော်
 မူလတ်သော်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးဖူးရှောင်ကြိုဆိုခြင်းသို့၊ အာဂတံ၊ ရောက်
 လတ်သော၊ ဒေဝီ၊ မိဖုရားကို၊ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်မိဖုရား၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓေသု၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်ဘို့၌၊ နပ္ပမဇ္ဇိ၊ မမေ့မလျော့ရှိပါစ၊ အယျာ၊
 အရှင်တို့သည်၊ နိရောဂါ၊ အနာရောဂါကင်းကြပါကုန်စ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေး
 လတ်သော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အယျာ၊ အရှင်မြတ်တို့သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာ
 တာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝံလွန်တော်မူကြကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ တင်လျှောက်သော်၊
 ရာဇာမင်းသည်၊ စိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ဝေဇ္ဈပါနံ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်
 သော၊ ပဇ္ဇိတာနံ၊ ပညာတော်ရင် အရှင်မြတ်တို့လျက်သည်၊ မရဏံ၊
 သေခြင်း သဘောသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ရချေသေး၏၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့သူငါ
 အား၊ မောက္ခော၊ သေခြင်း သဘောမှ လွတ်ရမည် အကြောင်းသည်၊
 ကုတော၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီးသော်၊ သော၊ ထိုနန္ဒမင်း
 သည်၊ နဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့၊ အာဂတံ၊ ဝင်တော်မူဘဲ၊ ဥယျာနမေဝ၊ ဥယျာဉ်
 တော်သို့ သာလျှင်၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဇေဋ္ဌဓုတ္တံ၊ သားတော်ကြီးကို၊
 ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်တော်မူစေ၍၊ ဘဿ၊ ထိုသားတော်ကြီးအား၊ ရန္တံ
 တိုင်းပြည်ကို၊ ပဋိယာဓေတွာ၊ သိမ်းခြမ်းစိုးစုင်ငါ့နှုတ်မင်းလုပ်ဟု အမိန့်
 ပေး၍၊ သယံ၊ ကိုယ်တော်ကား၊ သမဏပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းရှင်အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိ၊
 ရဟန်းပြု၏၊ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်လည်း၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤသခင်မင်းသည်၊ ပဗ္ဗဇိ
 တော၊ ရဟန်းဖြစ်လေသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိ၊ ကရိဿာမိ၊ ဘာပြုတော့
 အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းဖြင့်၊ တက္ကေဝဥယျာနော၊ ထိုဥယျာဉ်တော်၌
 သာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၏၊ နေဝိ၊ မင်းမိဖုရားနှစ်ပါးတို့သည်လည်း၊
 ဈာနံဘာဝေတွာ၊ ဈာန်ကိုပွားစေလျက်၊ တတော၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ၊ ရတာ
 ရတနဲ့သော်၊ ဗြဟ္မဇောကော၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်လေကုန်၏။

၁၅၂

တေသု၊ ထိုမင်းမိဖုရားနှစ်ပါးတို့သည်၊ တက္ကေဝ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်၌သာ
 လျှင်၊ ဝသန္တေသု၊ ခံနေကုန်ပြီးသော်၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဇောကော၊ လူသုံးပါး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍၊ ပဝတ္တိ
 တဝရေဓမ္မစက္ကော၊ ဖြစ်စေအပ်သော မြတ်သောတရားတည်းဟူသောစက်
 ရတနာရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့၊

ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ အယံဝိပ္ပလိမာဏဝေါ၊ ဤဝိပ္ပလိလုလင်သည်။ မဂဓ
ရဋ္ဌေ၊ မဂဓတိုင်း၌၊ မဟာတိဋ္ဌဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ မဟာတိဋ္ဌမည်သောပုဏ္ဏား
ရွာ၌၊ ကပိလဗြာဟ္မဏဿ၊ ကပိလပုဏ္ဏား၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ အဂ္ဂမဟေ
သိဖြစ်သောပုဏ္ဏားမ၏။ ကုဗ္ဗိဒ္ဓိ၊ ဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ အယံဘဒ္ဒါကပိ
လာနီ၊ ကပိလာနီမည်သောဤဘဒ္ဒါသည်။ မဒ္ဒရဋ္ဌေ၊ မဒ္ဒတိုင်း၌၊ သာဂလ
နဂဓေ၊ သာဂလမြို့၌၊ ကောသိယဂေါတ္တဗြာဟ္မဏဿ၊ ကောသိယအနွယ်
ဖြစ်သောပုဏ္ဏား၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ အဂ္ဂမဟေသိဖြစ်သောပုဏ္ဏားမ၏။
ကုဗ္ဗိသ္ဓိ၊ ဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဝဇမာနာနံ၊
ကြီးပြောင်စင်မြောက်ရောက်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုဝိပ္ပလိဘဒ္ဒါတို့တွင်၊
ဝိပ္ပလိမာဏဝဿ၊ ဝိပ္ပလိလုလင်၏။ ဝိသတိမေဝဿ၊ နှစ်ဆပင်မြောက်
သောနှစ်သည်၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်၊ ဘဒ္ဒါယ၊ ဘဒ္ဒါ၏။ သောဇ္ဇသ
မေဝဿ၊ တဆဲ့ခြောက် နှစ်မြောက်သော နှစ်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်
လတ်သော်၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဩလော
ကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ တာတာ၊ ချစ်သားထုံး၊ သင်ချစ်သားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊
အရှယ်ရောက်ပြီ၊ ကုလဝံသောနာမ၊ အမျိုးအနွယ် အစဉ်မည်သည်ကို၊
ပတိဋ္ဌပေတဗ္ဗော၊ တည်စေသင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊
နိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ သု၊ နှိပ်ကွပ်ဆုံးမကုန်၏။ မာဏဝေါ၊ ဝိပ္ပလိလုလင်က၊ အဗ္ဗတာတာ၊
အိုမိခင်ဘခင်တို့၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သောတပထေ၊ နားကြားကောင်းရာ၌
ဇေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ မာကထေထ၊ မဆိုပါကုန်
လင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ တုဋ္ဌေ၊ မိခင်
ဘခင်တို့သည်၊ ဓရထ၊ ထင်ရှားတည်ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်ပတ်
လုံး၊ တုဋ္ဌေ၊ မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ ပဋိဇဋ္ဌိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါအံ့၊ တုဋ္ဌာကံ၊
မိခင်ဘခင်တို့၏၊ ပစ္ဆိတော၊ မရှိပြီနောက်ကာလမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ အိမ်မှ
ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဘန်းပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထို
မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ ကတိပါပံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်
၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကထယိံ၊ သု၊ တိုက်တွန်းပြန်ကုန်၏။ သောဝိ၊ ထိုဝိပ္ပလိလုလင်
ကလည်း၊ တထေဝ၊ ရှေးအတူသာလျှင်၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်၏။ ပုန၊ နောက်ပြီး
တဖန်၊ ကထယိံ၊ သု၊ တိုက်တွန်းပြန်ကုန်၏။ ပုနပိ၊ နောက်ပြီးတဖန်လည်း၊
ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မာတာ၊ မယ်တော်
သည်၊ နိရုဇ္ဈာရံ၊ မပြတ်ကြားမလပ်၊ ကထေတိယေဝ၊ ဆိုသည်သာလျှင်
တည်း၊ မာဏဝေါ၊ ဝိပ္ပလိလုလင်က၊ မမမာတာရံ၊ ငါ့မယ်တော်ကို၊ သညာ

ပေဿာမိ၊ သိဝေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းလျက်၊ ရုတ္တသုဝဏ္ဏဿ၊ နိဗလံ
 ရွေ၏၊ နိက္ခယဟဿံ၊ တထေဝံနိက္ခကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ သုဝဏ္ဏကာရေဟိ၊
 ရွေပန်းထိမ်သည်တို့ကို၊ ကေဏိဋ္ဌိရူပံ၊ တခုသော မိန်းမရုပ်ကို၊ ကာရာ
 ပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ တဿ၊ ထိုအရုပ်၏၊ မဇ္ဇနဗာဠုနာဒိကမ္မပရိယောဿာနေ၊
 ပွတ်ခြင်းတိုက်ခြင်းစသော အမှုပြီးဆုံးသောအခါ၌၊ ရုတ္တဝတ္ထံ၊ နိမြန်းသော
 အဝတ်ကို၊ နိဝါဿပေတွာ၊ ဝတ်ဆင်စေ၍၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နဟိ၊ အဆင်းနှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပုဗ္ဗေဟိစေဝ၊ ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာနာအထက်
 ရေဟိစ၊ အထူးထူးသောတန်ဆာတို့ဖြင့် လည်ကောင်း၊ အလက်ရာပေ
 တွာ၊ တန်ဆာဆင်စေ၍၊ မာတရံ၊ မပတ်တော်ကို၊ ပက္ခောဿပေတွာ၊ ခေါ်
 စေ၍၊ အဗ္ဗ၊ မိခင် ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊
 လတာန္တော၊ ရသည်ရှိသော်၊ ဂေဟေဝဿာမိ၊ အိမ်၌နေအံ့၊ အလတာန္တော
 မရသော်ကား၊ နဝဿာမိ၊ အိမ်မှာမနေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏၊ ပဏှိတာ၊
 ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမသည်၊ ဗိန္တေယိ၊ ကြံဆင်ခြင်၏၊
 မဟံပုက္ခော၊ ငါသားကား၊ ပုညဝါ၊ ဘုန်းကံရှိသူတည်း၊ ဒိန္နဒါနေ၊ ပေးဘူး
 သောကောင်းမှုအလှူရှိသူတည်း၊ ကတာသိနိဟာရော၊ ရှေးသူရားသခင်
 တို့ထံဆုပန်ဘူးသူတည်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကာရာန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်
 ဧကကောဝ၊ တယောက် ထည်းသာ၊ နအကာသိ၊ မပြုတန်ပေ၊ အဗ္ဗါ၊
 စင်စစ်မလွဲ၊ ဧတေန၊ ဤငါသားနှင့်၊ သဟကတပုညာ၊ ကောင်းမှုအတူပြု
 ကြသော၊ သုဝဏ္ဏရူပကပဋိဘာဂါ၊ ဤရွှေရုပ်နှင့်မယုတ်အသွင်ဆင်ပြင်ရာ
 ထွဋ် မိန်းမမြတ်သည်၊ ဘဝိဿဟိ၊ ရှိမည်ကေနံဖြစ်ရာတန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးသွင်းဖြင့်၊ အဋ္ဌဗြာဟ္မဏော၊ ရှစ်ယောက်အကျော်ပုဏ္ဏားတော်တို့ကို၊
 ပက္ခောဿပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ သဗ္ဗကာမေဟိ၊ ခပ်သိမ်းစုံလီဘွယ်တို့ဖြင့်၊
 သန္တပေတွာ၊ ရောင့်ရဲပြေစေ၍၊ သုဝဏ္ဏရူပကံ၊ ရွှေရုပ်ကို၊ ရထံအာရော
 ပေတွာ၊ ရထားပေါ်သို့တင်၍၊ တာတာ၊ အပေကြီးတို့၊ ဂစ္ဆေ၊ ကြွတော်မူ
 ကြကုန်၊ ယက္ခ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အဗ္ဗာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်၊ ဇာတိဂေါတ္တ
 ဘောဂေဟိ၊ အမျိုးအနွယ်စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ဖြင့်၊ သမာနကုလေ၊ တူသော
 အမျိုး၌၊ ဝေရူပံ၊ ဤရွှေရုပ်နှင့်တူသောသဘောရှိသော၊ ဒါရိကံ၊ သူငယ်မ
 ကို၊ ပဿထ၊ တွေ့မြင်ကုန်အံ့၊ ဣမမေဝသုဝဏ္ဏရူပံ၊ ဤရွှေရုပ်ကိုပင်သျှင်၊
 ပဏ္ဏာကာရံကတွာ၊ လက်ဆောင်ပြု၍၊ ဒေထ၊ ပေးခဲ့ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့မှာဆို
 ၍၊ ဥပေျာဇေသိ၊ စေလွှတ်လိုက်၏၊ တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်အကျော်ပုဏ္ဏား
 တော်တို့သည်၊ ဧတံကမ္မံ၊ ဤသို့ရှာရမည်အမှုသည်၊ အဗ္ဗာကံနာမ၊ ငါတို့

ဝန်မည်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ ကတ္ထ၊ အ
 တယ်အရပ်သို့၊ ဂမိဿာမာတိ၊ ငါတို့သွားရကုန်အံ့နည်းဟု၊ မိန္ဒန္တတွာ၊ ကြံ
 စည်တိုင်ပင်၍၊ မဒ္ဒရဋ္ဌံနာမ၊ မဒ္ဒတိုင်းမည်သည်၊ ဣတ္တာကာရော၊ မိန်းမချော
 မိန်းမမြတ်ရတနာတို့တည်ရာတည်း၊ မဒ္ဒရဋ္ဌံ၊ မဒ္ဒတိုင်းသို့၊ ဂမိဿာမာတိ၊
 ငါတို့သွားကုန်အံ့ဟူ၍၊ မဒ္ဒရဋ္ဌေ၊ မဒ္ဒတိုင်း၌၊ သာဂလနဂရံ၊ သာဂလမြို့သို့
 အဂမိံ သု၊ သွားကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသာဂလမြို့၌၊ သုဝဏ္ဏရူပကံ၊ ရွှေရုပ်ကို၊
 နဒိတိတ္ထေ၊ မြစ်ပြင်ဆိပ်ကျွန်း၌၊ ဌပတွာ ချထားပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒိံ သု၊ နကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဒ္ဒါယ၊ ဘဒ္ဒါ
 ၏၊ ဓာတိ၊ အထိန်းတော် မယ်ချဇ္ဇာသည်၊ ဘဒ္ဒံ၊ ဘိုးဘဒ္ဒါ ဟုကညာကို၊
 နှာပေတွာ၊ ရေချိုး၍၊ အလင်္ကရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်ယင်၍၊ သိရိဂဏ္ဌေ၊
 ကြက်သရေရှိသောတိုက်ခန်း၌၊ နသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍၊ နှာယိတံ၊ မိမိရေ
 ချိုးခြင်းငှါ၊ အာဂန္တုန္တိ၊ လာခဲ့လတ်သော်၊ တံရူပကံ၊ ထိုရွှေရုပ်ကို၊ ဒိသွာ၊
 မြင်၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ အယုဓိတာ၊ အရှင်ဘွီးသည်၊ ဣဝေ၊ ဂတာ၊ ဤရေဆိပ်သို့
 လာချေပြီး၊ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သောအမှတ်သညာဖြင့်၊ တဇ္ဇေတွာ၊ ခြင်း
 မောင်း၍၊ နုဗ္ဗိနိတေ၊ ဟယ်ဆုံးမခက်သည့်မရှက်မ၊ ကိံ၊ ဘာကိုမြင်၍၊ တံ၊
 နင်သည်၊ ဣဝေ၊ ဂတာ၊ ဤအရပ်သို့လာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆဲရေးမောင်၊ မဲ
 လျက်၊ တလသတ္တိကံ၊ လက်ဝါးပြက်ကို၊ ဥဂ္ဂိရိတွာ၊ မိုး၍၊ သီစံ၊ လျှင်စွာ၊
 ဂန္တု၊ အိမ်သို့ပြန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဂဏ္ဍပဿေ၊ ရွှေရုပ်၏ပါးပြင်တို့
 ကို၊ ပဟရိ၊ ဂုတ်ခတ်၍၊ ဟဇ္ဈော၊ လက်သည်၊ ပါသာဏေ၊ ကျောက်ပြင်၌၊
 ပဋိဟေတာဝိယ၊ ခတ်မိသောအယောင်ကဲ့သို့၊ ကမ္မိတ္ထံ၊ တုန်ထုပ်၏၊ သာ၊ ထို
 မယ်ချဇ္ဇာသည်၊ ပဋိက္ကမိတွာ၊ နောက်သို့အတန်ငယ်ဆုတ်၍၊ ဧဝံသန္ဓံနာမ၊
 ဤကြမ်းတန်းခက်မာသော သဘောရှိသော၊ မဟာဂိဝံ၊ လည်ဂုတ်ကြီးမ
 ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ အယုဓိတာတိ၊ အရှင်ဘွီးတည်းဟု၊ သည်၊ အ
 မှတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေမိ၏၊ ဟိ၊ စင်စစ်၊ အယံ၊ ဤရွှေရုပ်သည်၊ မေအယု
 ဓိတာယ၊ ငါ့အရှင်ဘွီးတော်၏၊ နိဝါသနပဋိဂ္ဂါဟိကာဝိ၊ ဝတ်လဲတော်ကိုခံ
 ယူစရာတို့သည်လည်း၊ အယုတ္တာ၊ မလျောက်ပတ်လေတကား၊ ဣတိအာ
 ဟ၊ ဤသို့ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုအထိန်းတော်မကို၊ တေမနုဿာ၊
 ထိုလူများတို့သည်၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံကုန်၍၊ တေ၊ သင်မယ်ချဇ္ဇာ၏၊ သာမိ
 ဓိတာ၊ အရှင်ဘွီးတော်သည်၊ ဧဝရူပ၊ ဤရွှေရုပ်နှင့်တူသောသဘောရှိသ
 လော၊ ဣတိပုစ္ဆိံ သု၊ ဤသို့စစ်ဆေးမေးကုန်၏၊ ဒေသာ၊ ထိုအထိန်းက၊ ကိံ၊
 အသို့ဆိုကြသနည်း၊ ဣမာယ၊ ဤရွှေရုပ်ထက်၊ သတဂူဏေန၊ အဆအရာ

၁၅၆

မိုးဒါနဝံဂ္ဂသံယုတ်အဗ္ဗကထာနိဗ္ဗာ-ဒုတိယတွဲ

မက။ သဟဿဂုဏေန။ အဆအယောင်မက။ သတသဟဿဂုဏေန။
 အဆတသိန်းမက။ မယံအယျာ။ ငါတို့သခင်မသည်။ အဘိဗ္ဗပတရာ။ အ
 လွန်အဆင်းသွ၏။ ခွါဒသဟတ္ထေ။ တဆဲ့နှစ်တောင်ရှိသော။ ဂန္တေ။ တိုက်
 ခန်း၌။ နိသိန္ဒာယ။ နေသည်ရှိသော်။ ပဒီပကိစ္စံ။ ဆီမီးထွန်းဘွယ်ကိစ္စသည်။
 နုတ္တိမရှိ။ သရိရောဘာသေနော။ ကိုယ်ရောင်ဖြင့်သာလျှင်။ တမံဝိမေတိ။
 အရိုက်ကင်း၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ခုနကဆို၏။ အဗ္ဗ။ မယ်ခုနွှား။ တေနဟိ။ ထိုသို့
 တပြီးကား။ အာဂစ္ဆိ။ လိုက်ခဲ့ပါ။ ဣတိ။ ဤသို့။ တံခုနွှား။ ထိုအထိန်းတော်
 မယ်ခုနွှားကို။ ဂဟေတွာ။ သွေးဆောင်ခေါ်၍။ သုဝဏ္ဏရူပကံ။ ရွှေရုပ်ကို။ ရထံ
 ရထားထက်သို့။ အာရောပေတွာ။ တင်၍။ ကောသိယဂေါတ္တဿ။ ကောသိ
 ယအနွယ်ဖြစ်သောပုဏ္ဏားသူဌေး၏။ ဃရန္တါရေ။ အိမ်တံခါး၌။ ဌတွာ။ တည်
 ၍။ အာဂမနံ။ တမန်လာရောက်ကြောင်းကို။ နိဝေဒယိံ။ သု။ သိကြားစေကုန်
 ၍။ ပြာဟ္မဏော။ ကောသိယပုဏ္ဏားသည်။ ပဋိသန္ဓာရံ။ စေ့စပ်မှုကို။ ကတွာ
 ပြုပြီး၍။ ကုတော။ အဘယ်မှ။ အာဂတတ္ထ။ လာကြကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့
 ပုဏ္ဏိ။ မေး၏။ မဂဓရဌေ။ မဂဓတိုင်း၌။ မဟာတိဋ္ဌဂါမေ။ မဟာတိဋ္ဌရွာ၌။
 ကပိလပြာဟ္မဏဿ။ ကပိလပုဏ္ဏား၏။ ဃရတော။ အိမ်မှ။ ဣမိနာနာမကာ
 ရဏေန။ ဤမည်သော အကြောင်း၌။ အာဂတတ္ထ။ လာရောက်ပါကုန်၏။
 ဣတိ။ ဤသို့ပြောဆို၍။ တာတာ။ အမောင်တို့။ ကလျာဏံ။ ကောင်းသွ၏။
 သမဇောတိဂေါတ္တဝိဘဂေါ။ အမျိုးအနွယ်စည်းစိမ်ဥစ္စာတူမျှသော။ အမှာ
 ကံပြာဟ္မဏော။ ငါတို့ပုဏ္ဏားမျိုးတူချင်းသည်။ ဒါရိကံ။ ငါတို့သွီးငယ်ကို။
 ဒဿာမိ။ ပေးအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။ ပဏ္ဏာကာရံ။ လက်ဆောင်ကို။ ဂဏ္ဍိ။
 သိမ်းယူလိုက်၏။ တေ။ ထိုတမန်တို့သည်။ ကပိလပြာဟ္မဏဿ။ ကပိလ
 ပုဏ္ဏားအား။ သာသနံ။ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိံ။ သု။ စေကုန်၏။ ဒါရိကာ။
 သတို့သွီးကို။ လဒ္ဓါ။ ရပါပြီ။ ကုတ္တဗ္ဗံ။ ပြုခင်းဆောင်ဘွယ်ကို။ ကရောထာတိ။
 စီရင်ကုန်တော့ဟုစေ၏။ တံသာသနံ။ ထိုသတင်းစကားကို။ သုတွာ။ ကြား
 ၍။ ပိပ္ပလိမာဏဝဿ။ သားပိပ္ပလိလုလင်အား။ ဒါရိကာ။ သူငယ်မကို။ လဒ္ဓါ
 ကိရ။ ရပြီကြား၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာရောစယိံ။ သု။ ပြောကြားကုန်၏။ မာဏ
 ဝေါ။ ပိပ္ပလိလုလင်သည်။ အဟံ။ ငါကား။ နလတိဿာမိတိ။ မရနိုင်လတ္တံ့
 ဟု။ စိန္တေသိ။ ကြံပြီ။ ဣမေ။ ဤမယ်တော်မမည်းတော်တို့က။ လဒ္ဓါတိစ။ ရပြီ
 ဟူ၍လည်း။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ အနုတ္တိကောဟုတွာ။ အလိုမရှိသောအဖြစ်
 ဖြင့်။ ပဏ္ဏံ။ သဝန်စာခွေကို။ ပေသိဿာမိတိ။ ပို့စေအံ့ဟူ၍။ ရဟောဂတော။
 ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ နေလျက်။ ပဏ္ဏံလိမိ။ သဝန်မှစာရေ၏။ ဘဒ္ဒါ။ နှမဘဒ္ဒါ

သည်။ အတ္တနောဇာတိဂေါတ္တဘောဂါနုဇ္ဈဝံ။ ကိုယ်အမျိုးအနွယ်စည်းစိမ်
ဥစ္စာနှင့်လျောက်ပတ်သော။ စာရာဝါသံ။ အိမ်၌နေမည့်သူကို။ လတာတု။ ရပါ
လေစေ။ အဟံ။ ငါမူကား။ နိက္ခမိတွာ။ အိမ်မှထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ။ ရဟန်းပြု
မည်တည်း။ ပစ္ဆာဝိပ္ပဋိသာရီ။ နောက်ခါနှလုံးမသက်သာရှိပြန်သည်။ မာအ
ဟောသိ။ မဖြစ်စေနှင့်။ ဣတိ။ ဤသို့။ မှာစာရေး၍။ ပေသေသိ။ ပို့စေ၏။ ဘဒ္ဒါဝိ
တဒ္ဓါကလည်း။ ဖံ။ ငါ့ကို။ အသုကဿ။ ဤမည်သောအမျိုးသားအား။ ဒါတု
ကာမာကိရ။ ပေးလိုသတဲ။ ဣတိ။ ဤသို့။ သုတွာ။ ကြား၍။ ရဟောဂတာ။
ဆိတ်ကွပ်ရာအရပ်၌နေလျက်။ ပဏ္ဏံလိမိ။ သဝန်စာရေး၏။ အယုဝုတ္တော။
အရှင်သားသည်။ အတ္တနောဇာတိဂေါတ္တဘောဂါနုဇ္ဈဝံ။ ကိုယ်အမျိုး
အနွယ်စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်လျောက်ပတ်သော။ စာရာဝါသံ။ အိမ်၌နေလို
သည့်သူကို။ လတာတု။ ရပါလေစေ။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်မူကား။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ။
ရဟန်းပြုမည်တည်း။ ပစ္ဆာဝိပ္ပဋိသာရီ။ နောက်ခါနှလုံးမသက်သာရှိမည်
မာအဟောသိ။ မဖြစ်ပါစေသင့်။ ဣတိ။ ဤသို့။ မှာစာရေးပြီး၍။ ပေသေသိ။
ပို့စေ၏။ ဧဝံပဏ္ဏာနိ။ သူနှစ်ဦးတို့၏သဝန်စာတို့သည်လည်း။ အန္တရမဂ္ဂေ
လမ်းခရီးအကြားအလယ်၌။ သမာဂန္တိသု။ အညီရောက်ကုန်၏။ ဣဒံ။ ဤမှာ
စာသဝန်သည်။ ကဿပဏ္ဏံ။ ဘယ်သူသဝန်စာနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့မေး
သော်။ ဝိပ္ပလိမာဏဝေန။ ဝိပ္ပလိလုလင်သည်။ ဘဒ္ဒါယ။ ဘဒ္ဒါအား။ ပဟိတံ။
ပို့ရမည်သဝန်စာတည်း။ ဣဒံ။ ဤသည်မှာစာသဝန်ကား။ ကဿ။ အဘယ်
သူအား။ ပဏ္ဏံ။ ပို့ရမည်သဝန်စာနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့မေးမြန်းပြန်သော်။ ဘဒ္ဒါ
ယ။ ရှင်မဘဒ္ဒါသည်။ ဝိပ္ပလိမာဏဝဿ။ ဝိပ္ပလိလုလင်အား။ ပဟိတံ။ ပို့စေ
အပ်သောသဝန်စာတည်း။ ဣတိစ။ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဝုတ္တေ။ ပြောလတ်
သော်။ ဧဝံ။ သူနှစ်ဦးတို့၏သဝန်စာတို့ကိုလည်း။ ဝါစေတွာ။ ဘတ်လေ၍။
ဘာတာ။ အစ်ကိုတို့။ ဒါရုကာနံကမ္ဘံ။ သူငယ်တို့ပြုကြသော အမှုကို။ ပဿ
ထ။ ရှုစမ်းကြပါကုန်။ ဣတိ။ ဤသို့ကဲ့ရဲ့လျက်။ ဗါလေတွာ။ သဝန်စာကိုဆုတ်
မြတ်၍။ အရုညဆဒ္ဒေတွာ။ တောမှာပစ်ခဲ့၍။ သမာနပဏ္ဏံ။ တူသောသဝန်
စာကို။ လိမိဟွာ။ ရေး၍။ ဣတောဧတ္တောစ။ တနေချင်းဆုံမိရာ၌နာမဂဓ
ထိုင်းမဟာတိဋ္ဌာသို့လည်းကောင်း။ မဒ္ဒတိုင်းသာဂလမြို့သို့လည်းကောင်း
ပေသေသိ။ စေလွှတ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်။ တေသံ။ ထို
ဝိပ္ပလိဘဒ္ဒါနှစ်ဦးတို့၏။ အနိစ္ဆမာနာနံယောဝ။ အိမ်ထောင်ရေး၌အလေးပြု
မမှုလိုကုန်စဉ် ပင်လျှင်။ သမာဂမော။ ညီညွတ် အတူတကွ ပေါင်း၍ကြ
သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ။

၁၅၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ဒုတိယတွဲ

တံဒိဝသံယေဝစ။ ထိုသို့မိဘနှစ်ပါးပေးထိမ်းမြားသော နေ၌သာလျှင်
လည်း။မာဏဝေါပိ။ ပိပ္ပလိလုလင်ကလည်း။ ကေဝုပ္ပဒါမံ။ တချသောပန်း
ကုံးစိုက်ကို။ဂန္ထာပေသိ။ကုံးစေ၏။ဘဒ္ဒါဝိ။ဘဒ္ဒါသည်လည်း။ ကေပန်းကုံး
တချကို။ဂန္ထာပေသိ။ ကုံးစေ၏။တဝနိ။ ထိုပန်းကုံးတို့ကို။ အာသနမဇ္ဈေ။
နေရာအလယ်၌။ဌပေတွာ။ထား၍။ဘုတ္တသယမာသာ။ညစာစားပြီးသော်
ဥဘောဝိ။နှစ်ပါးတို့သည်လည်း။သယနံ။ သလွန်ပေါ်သို့။ အာရူဟိ။သာမ။
တက်ကြကုန်တော့အံ့။ဣတိ။ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်။ မာဏဝေါ။ပိပ္ပလိလု
လင်သည်။ဒက္ခိဏပဿန။လက်ျာ ဝက်နံပါးဖြင့်။ သယနံ။သလွန်ထက်
သို့။အာရူဟိ။တက်၏။ဘဒ္ဒါ။ဘဒ္ဒါမှာကား။ဝါမပဿန။ လက်ဝဲဘက်နံပါး
ဖြင့်။အာရူဟိ။ တက်၏။တေ။ ထိုဗြဟ္မာအလားမင်းနှစ်ပါးတို့သည်။အည
မညဿ။အချင်းချင်း။ သရိရသမ္ပဿတယေန။ ကိုယ်၌ ထိခိုက်မိကြမည်
ကိုခံငြားသဖြင့်။ တယမရေတ္တိ။ညဉ့်သုံးယာဝပတ်လုံး။နိဒ္ဒံ။ ခဏ မျောက်
မြည်းစက်မွေခြင်းသို့။ အနောက္ကမန္တာဝ။ ရောက်တော်မမူဘဲလျက်လျှင်။
ဝိတိနာ မေန္တိ။ ညဉ့်သုံးယာဝကို လွန်စေကုန်၏။ ဒိဝါပန။ နေ၌မူကား။
ဟသိတမတ္တိ။ပြုံးရယ်ခြင်းမျှသည်။နဘောတိ။ မဖြစ်တူး။တေ။ ထိုဗြဟ္မာ
တမျှမင်းနှစ်ပါးတို့သည်။လောကာမိသေန။ဂေဟသိတပေမဟူသောကာမ
ဂုဏ်၌သာယာခြင်းဖြင့်။အသံသဋ္ဌာ။ မနှိုးနှောသည်ဖြစ်ကုန်လျက်။ယာဝ။
အကြင်းရွှေ့လောက်။မာတာဝိတရော။အမိအဘတို့သည်။ ခရေန္တိ။ထင်ရှား
တည်ကုန်သေး၏။တာဝ။ ထိုရွှေ့လောက်ကာလပတ်လုံး။ ကုဋုမ္ပံ။ရွှေငွေ
စသောဥစ္စာကို။အ။ဝိစာရိတွာ။မစီရင်မူ၍။တေသု။ ထိုမိခင်ဘခင်တို့သည်
ကာလကံတေသု။နတ်ပြည်ပျော်တော်မူကုန်သော်။ဝိစာရိ သု။စီရင်ကုန်၏။
မာဏဝဿ။ပိပ္ပလိလုလင်၏။ သမ္ပတ္တိ။ စည်းစိမ်ချင်းသာသည်။ မဟာတိ။
ကြီးကျယ်စွာ၏။ကေဒိပသံ။တနေ၌ပင်လျှင်။သရိရံ။ ကိုယ်ကို။ဥဗ္ဗဇ္ဇေတွာ။
ပွတ်နုတ်လိမ်းသင်၍။သဒ္ဓေတဗ္ဗံ။ စွန့်အပ်သော။ သုဝဏ္ဏဝုဏ္ဏမေဝ။မျက်
ပါးရွှေမှုန့်သည်ပင်လျှင်။မဂနောဋိယာ။ မဂရောဇ်ကွင်းစားဖြင့်။ဒွါဒသနာဋိ
မတ္တံ။တဆဲ့နှစ်ကွင်းစားအတိုင်းအရှည်ကို။လဒ္ဓု။ ရခြင်းငှါ။ဝဇ္ဇတိ။အပ်၏။
ယန္တဗဒ္ဓါနံ။ ရေပြန်တံခါးတွင်ယန္တရား ပျဉ်ဖွဲ့ ယဉ်ထားအပ်ကုန်သော။
မဟာတဉ္ဇာကာနိ။တဘက်သည်ကန်ကြီးတို့သည်။ သဋ္ဌိ။ ခြောက်ဆယ်ရှိ
ကုန်၏။ကမ္မန္တာ။အမှုပြုရာမြေကား။ ဒွါဒသယောဇနိကော။ တဆဲ့နှစ်ယူ
ဇနာရှိ၏။အနုရာဓပုရေဗမာဏာ။အနုရာဓပြည်ပမဏာရှိကုန်သော။ရဒ္ဒသဒါ
သဂါမာ။ တဆဲ့လေးရွာသော ကျွန်ရွာရှိကုန်၏။ ဟတ္ထာနိကာ။ဆင်အနိက

တို့သည်၊ ရုဒ္ဓသ၊ တဆဲ့လေးအနိကရှိကုန်၏၊ အဿာနိကာ၊ မြင်းအနိက
 တို့သည်၊ ရုဒ္ဓသ၊ တဆဲ့လေးအနိကရှိကုန်၏၊ ရုဿာနိကာ၊ ရထားအနိက
 တို့သည်၊ ရုဒ္ဓသ၊ တဆဲ့လေးအနိကရှိကုန်၏၊ သော၊ ထိုပိပ္ပလိလုလင်သည်၊
 ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အလင်္ကာတံအသံ၊ တန်ဆာဆင်သောမြင်းပေါ်သို့၊
 အာရူပဟ၊ တက်၍၊ မဟာဇနပရိဝုတော၊ လူများအပေါင်း၊ ခြံရံလျက်၊
 ကမ္မန္တံ၊ အမှုလုပ်ဆောင်ရာဌာနသို့၊ ဂစ္ဆိမ၊ လာရောက်၍၊ ခေတ္တကောဓိယံ
 လယ်အပိုင်းအခြား၌၊ ပြုစုစား၊ တည်လျက်၊ နဂ်ဇေယျံ၊ ဖရင်းထွန်သွားတို့
 ဖြင့်၊ သိန္နဌာနတော၊ ကွဲပြတ်ရာဌာနမှ၊ ကာကာဒယော၊ ကျီးအစရှိကုန်
 သော၊ သကုဏေ၊ ငှက်တို့ကို၊ ဂဏ္ဍုပ္ပါဒကာဒိပါဏေ၊ တိပိုးတိအစရှိကုန်
 သော၊ ပိုးကောင်းငယ်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓရိက္ခာ၊ ဘော်ထုတ်၍၊ ခါဒန္တေ၊ စားကုန်
 သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်၊ တာတာ၊ အစ်ကိုတို့၊ ဣမေ၊ ဤကျီး
 သိမ်းစွန်တို့သည်၊ ကိံ၊ ဘာကို၊ ခါဒန္တေ၊ စားကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊
 မေး၏၊ အယျ၊ အရှင်သား၊ ဂဏ္ဍုပ္ပါဒကေ၊ တိအစရှိသော ပိုးကောင်းငယ်တို့
 ကို၊ ခါဒန္တေ၊ စားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သော်၊ ဧတေဟိ၊ ဤကျီးသိမ်း
 စွန်စသောသတ္တဝါတို့သည်၊ ကတံပါပံ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုသည်၊
 ကဿဟောတိ၊ ဘယ်သူမှာဖြစ်လိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်
 အယျ၊ အရှင်သား၊ ဘုရားကံ၊ အရှင်သားတို့အား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ကျွန်တို့ လျှောက်သော်၊ သော၊ ထိုပိပ္ပလိ လုလင်သည်၊ စိန္တေသိ၊
 အကြံဖြစ်၏၊ ဧတေဟိ၊ ဤကျီးမဲသိမ်းစွန်စသော သတ္တဝါတို့သည်၊ ကတံ
 ပါပံ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုသည်၊ မယံဟောတိ၊ ငါ့အားဖြစ်လာချေအံ့၊
 မေ၊ ငါ့အား၊ သတ္တအသိတိကောဓိဓနံ၊ ရှစ်ဆဲ့ခုနစ်ကုဋေ ဥစ္စာတွေသည်၊
 ကိံ၊ ကရိဿတိ၊ ဘယ်သို့ပြုလိမ့်မည်နည်း၊ န္ဒါဒသယောဇနော ကမ္မန္တော၊
 တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ အမှုလုပ်ဆောင်ရာဌာနသည်၊ ကိံ၊ ဘယ်သို့ပြုလိမ့်မည်
 နည်း၊ ယန္တဗန္ဓာနိ၊ ယန္တရားဖြင့် ဖွဲ့ထားအပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗိမဟာတဠာ
 ကာနိ၊ ခြောက်ဆယ်သော တဖက်ဆည်ကန်ကြီးတို့သည်၊ ကိံ၊ ဘယ်သို့
 ပြုလိမ့်မည်နည်း၊ ရုဒ္ဓသဂါမာ၊ တဆဲ့လေးရွာတို့သည်၊ ကိံ၊ ဘယ်သို့ပြုလိမ့်
 မည်နည်း၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောစည်းစိမ်ဥစ္စာကို၊ ဘဒ္ဒါယကာပိလ္လာနိ
 ယာ၊ ဘခင်ကပိလ ပုဏ္ဏား၏ ချွေးမတော်ရှင်မ ဘဒ္ဒါအား၊ နိယျာဇေတွာ၊
 ဆောင်ရှင်းခဲ့၍၊ နိက္ခမိတွာ၊ အိမ်မှထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုတော့အံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံပြန်၏၊ ဘဒ္ဒါပိကာပိလ္လာနိ၊ ကပိလပုဏ္ဏား၏မယ်
 ပွားချွေးမဘဒ္ဒါကလည်း၊ တာသိန္တံ၊ ခဏေ၊ ထိုရှင်ကြည့်မြော် မောင်ကော်

၁၆၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ထွက်ကြသည်စကား၊ အဋ္ဌကထာဝတ္ထု၊ ကျိတြီး၏အတွင်း၌၊ တပေသတိ
လကုဗ္ဗေ၊ နှမ်းအိုးကြီးသုံးလုံးတို့ကို၊ ပတ္တရာပေတွာ၊ နေပူမှာဖြန့်စေ၍၊ ဓာ
တိဟိ၊ အဝိန်းအယ စေကျန်းမတို့သည်၊ ပရိဂုတာ၊ ဝန်းရံ ကုန်လျက်၊
နိသိန္ဒာ၊ နေရစ်ကုန်သော်၊ ကာကော၊ ကျိမဲကန်းတို့ကို၊ တိလပါဏကော၊
နှမ်းပိုးငယ်တို့ကို၊ ခါဒမာနေ၊ စားသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်၊
အဓ္မ၊ အမယ်တို့၊ ဣမေ၊ ဤကျိမဲကန်းတို့သည်၊ ကိ၊ အဘယ်ကို၊ ခါဒန္တိ၊
စားကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ အယေ၊ အရှင်မ၊ ပါဏကော၊
ပိုးကောင်းငယ်တို့ကို၊ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်တင်သော်၊
အကုသလံ၊ မကောင်းမှုအကုသိုလ်သည်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူအား၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်၊ အယေ၊ အရှင်မ၊ ဝုပ္ပာကံ၊
အရှင်မတို့အား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေအံ့သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်တင်
လတ်သော်၊ သာ၊ ထိုဘဒ္ဒါသည်၊ ဗိန္တေ၊ သိ၊ ကြံအောက်မေ့၏၊ မယံ၊ ငါ့အား၊
စတုဟတ္ထဝတ္ထံ၊ လေးတောင်ပမာဏဝတ်ရာမျှကိုလည်းကောင်း၊ နာဠိကော
ဒနမတ္တံ၊ တကွမ်းစားချက်ထမင်းကျက်မျှကိုလည်းကောင်း၊ လန္တု၊ ရေခြင်း
ငါးဝဋ်တိ၊ အသင့်အလျော်ဖြစ်စေတော့၏၊ ပန၊ သို့စင်လျက်၊ ဧတ္ထကေန၊ နေနေ၊
ဤမျှလောက်လှအပေါင်းသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဧတံအကုသလံ၊ ဤ
မကောင်းမှုသည်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ချေမူကား၊
အန္တိ၊ စင်စစ်မလွဲ၊ ဘဝသဟဿေ၊ နိ၊ ဘဝတထောင် မကသဖြင့်လည်း၊
ဝဋ္ဋတော၊ ဝဋ်ခုက္ခဆိုင်းငရဲအိုးမှ၊ သိသံဥက္ခိဝိတံ၊ ဦးခေါင်း ပေါ်ခြင်းငှါ၊
နာဠာ၊ မတတ်ကောင်းချေရာ၊ အယေ၊ အရှင်သားသည်၊ အာဂတ
မတ္တယော၊ ကြွလာတော်မူကာမျှ၌လျှင်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်
ခမ်းနားကို၊ တဿ၊ ထိုအရှင်သားအား၊ နိယျာဇေတွာ၊ ဆောင်နှင်းခဲ့၍၊
နိက္ခမ္မ၊ အိမ်မှထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေ၊ သိ
ကြံပြန်၏၊ မာဏေဝါ၊ ဝိပုလ်လုလင်သည်၊ အာဂတိံ၊ မှုခင်းကြည့်မြော်ရာမှ
ကြွရောက် တော်မူလာ၍၊ နှတွာ၊ ရေချိုး၍၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ် ထက်သို့၊
အာရူပ္ပံ၊ တက်တော်မူ၍၊ မဟာရဟေ၊ မြတ်သောသူနှင့်သာထိုက်လျော်
သော၊ ပဉ္စကံ၊ ပဉ္စင်ပြင်ထက်၌၊ နိသိဒိ၊ စမ္ပယ်နေ၏၊ အထ၊ ထိုရာအခါ၌
အဿ၊ ထိုရွယ်လူတို့ရှိပိပ္ပလ်နတ်ရှင်တို့သခင်အား၊ စက္ကဝတ္ထိနော၊ စကြာ
ဝတေးမင်းအား၊ အနုတ္တရိကံ၊ လျောက်ပတ်သော၊ ဘောဇနံ၊ ဥွဲတော်ကို၊
သဇ္ဇယိံ၊ သု၊ စီမံကုန်၏၊ ဧဝံ၊ မောင်တော် နှစ်မတော်ရင်း မင်းနှစ်ပါးတို့
သည်လည်း၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားတော်ခေါ်၍၊ ပရိဇနေ၊ လုပ်ကျွေး သိမ်းမျှား

၁၆၀

စွဲတော်သားတို့သည်၊ နိက္ခန္တိ၊ ထွက်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ရဟောဂဏာ
ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်ကုန်လျက်၊ ဗါသုကဋ္ဌာနေ၊ ချမ်းသာသောနေရာ၌၊ နိဿိ
ဒိ' သု၊ နေကြကုန်၏။ တတောတဒါကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ မဏ္ဍပေါ၊ မောင်
တော်ပိပ္ပလိက၊ ဘဒ္ဒိန္ဒ၊ နှမဘဒ္ဒါ၊ ထွက်လျာကို၊ အာဟ၊ သံချေချိုပြ ဆိုလစ်ဟ
၏၊ တဒ္ဒေ၊ နှမချစ်ဘဒ္ဒါ၊ တံ၊ မောင်ကြီးနှမဆင်ရောင်မြဲသည်။ ဣဓိဗ္ဗာရံ၊ ဤ
အိမ်သို့၊ အာဂန္တိန္တိ၊ ဆွေမျိုးတော်မှကြွတော်မူလာခဲ့သော်၊ ကိတ္တကံဓနံ၊
အဘယ်မျှလောက်စွာ ဥစ္စာခမ်းနားကို၊ အာဟရိ၊ ဆောင်ယူခဲ့ သနည်း။
ဣတိ၊ သို့ဤပြန်ချိုသာလေးမေးလစ်ဝံ့၏။ အယျ၊ အရှင်သားစစ်မောင်တော်
နှစ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဓိဗ္ဗာရံ၊ မောင်တော်စံရာ ဤအိမ်သို့၊ အာ
ဂန္တိန္တိ၊ ခမည်း ဘဘွားပေးများလိုက်စင် အခါက၊ ပဉ္စပဏ္ဍာသ သကဋ
သဟဿာနိ၊ ငါးသောင်း ငါးတောင်တွင်းဖြင့် ဆောင်သော ဥစ္စာတို့ကို၊
အာဟရိ၊ နွှင်းကသယ် လိမ်းသပ်နယ်ရန် ဘဘွားတို့ သနားဆောင်နှင်း
လိုက်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှမဘဒ္ဒါခြင်းရာပြန်ကြား လတ်သော်၊ တေသဗ္ဗံ၊
ဤအလုံးစုံသောဥစ္စာသည် လည်းကောင်း၊ ဣမသ္မိံ၊ စာရေး၊ ဤနှမဇနီးမောင်
ကြီးအိမ်၌၊ သတ္တအဝီတိကောဋီယော၊ ရှစ်ဆဲ့ခုနစ်ကုဋေ ရွှေငွေဥစ္စာတို့
သည်လည်းကောင်း၊ ယန္တဗဒ္ဓါ၊ ရေဖြင့်တံခါးတွင် ယန္တရားပြင် ဖွဲ့ယှဉ်
ထားအပ် ကုန်သော၊ သဗ္ဗိတဉ္ဇာကာ ဒိဘောဒါ၊ ခြောက်ဆယ် ရေတွက်
တဖက်သည်ကန်ကြီး စသည်အပြားရှိကုန်သော၊ ဟာစသမ္ပတ္တိ၊ အကြင်
စည်းစိမ်ဥစ္စာခမ်းနား သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သဗ္ဗံ၊ ခပ်ဥသု
ကုန်အောင်စုံသော အခမ်းအနားကို၊ တုယံယေဝ၊ နှမချစ်အေးသာလျှင်၊
နိယျာဒေမိ၊ ငါဆောင်နှင်းတော့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့နှစ်သက်ကြည်ညို ပြန်လစ်
ဆိုသော်၊ အယျ၊ အရှင်၊ တုဋေပန၊ အရှင်သားမြား ကိုယ်တော်တို့ကား၊
ကိ' ဟောတိ၊ ဝမ်းထဲတွေးငေါ်ကြံတော်ပသို့ရှိသတုံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဘဒ္ဒါစိစွေး
မေးလစ်သော်တုံ၊ အဟံပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ နှမဝီးလျှာမောင်ကြီးငါကားမြတ်ရာ
မြော်ရှုရဟန်းပြုတော့မည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ထဲသို့အကြံကိုပြန်ဆိုသော်၊
အယျ၊ အရှင်သားထွလင်မွေးဘ၊ အဟတ္ထိ၊ သည်းလျှာပြင်လျှာကျန်နှမသည်
လည်း၊ တုဋ္ဌာကံယေဝ၊ မြားမောင်တော်တို့၏သာလျှင်၊ အာဂမနံ၊ ကြွရော်
တော်မူလာခြင်းကို၊ ဩလောကယမာနာ၊ ကြည့်ကာမြော်လျက်၊ နိဿိန္နာ၊
နေနှင့်ပါ၏။ အဟတ္ထိ၊ ပြင်လျှာဆုံဆည်းငါမိနည်းသည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊
မောင်ကြီးနည်းတူ ရဟန်းမူပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘဒ္ဒါမယ်ဘွား ခွင့်သနား
တည်း။ တေသံ၊ ထိုသူမွန်နှစ်ယောက်တို့အား၊ အာဒိတ္တ ပဏ္ဍကုပ္ပိယ။

၁၆၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သောသစ်ရွက်မြက်သက်ကယ်မိုးသောအိမ်
ကဲ့သို့၊ တယောဘဝ၊ ဘဝသုံးပါးတို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟိံ သု၊ ရှေးရှုထင်ကုန်၏၊
တေ၊ ထိုသူမွန်နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိကိ၊ ရဟန်းပြုကုန်တော့အံ့
ဟု၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ အန္တရာပဏာတာ၊ အိမ်ဈေးလမ်းဘောင်မှ၊ ကာသာယ
ရသပီတာနံ၊ ဗန်ရေကိုသောက် တတ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုနိ၊ အဝတ်တို့ကို
လည်းကောင်း၊ မတ္တိကာပတ္တေစ၊ မြွေကပ်သပိတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊
အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်စ၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း တယောက်သည်
တယောက်၏၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ဩဟာရေတွာ၊ ရိတ်၍၊ ယေ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်၊ လောကေ၊ လူ၌၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်၏၊
တေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊
ပဗ္ဗန္တာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ဆိုလျက်၊ ပဗ္ဗ
ဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ထဝိကာသု၊ လက်သွတ်အိတ်တို့၌၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို
ဩသာပေတွာ၊ ထည့်၍၊ အံသေလဂ္ဂေတွာ၊ ပခုံးတော်မှာလွယ်၍၊ ပါသာဒ
တော၊ ပြာသာဒ်မှ၊ ဩတရိံသု၊ သက်ကြကုန်၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်တော်၌၊
ဒါသေသုစ၊ ကျွန်တို့တွင်လည်းကောင်း၊ ကမ္မကာရေသုစ၊ အမှုလုပ်တို့တွင်
လည်းကောင်း၊ ကောဝိ၊ တရံ တယောက်သောလူသည်၊ နသဉ္ဇာနိ၊ မထိ
လိုက်ကြ၊ ။

အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ နေ၊ ထိုသူမြတ်နှစ်ဘော်တို့သည်၊ ဗြာဟ္မဏဂါမ
တော၊ မဟာတိဋ္ဌပုဏ္ဏားရှာမှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်ခဲ့ကြ၍၊ ဒါသဂါမန္တိ၊ ကျွန်
တို့နေရာဒါသရွာတံခါးဖြင့်၊ ဂန္ထန္တေ၊ နှစ်ပါးပြိုင်ပကြလည်ကြသော်၊ အာ
ကပ္ပကုတ္တဝသေန၊ အပြင်အလျာအမူရာတော်အားဖြင့်၊ ဒါသဂါမဝါသိ
နော၊ ဒါသရွာ၌နေသူလူအများတို့သည်၊ သဉ္ဇာနိံ သု၊ အတပ်ကျကျထိကြပါ
ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဒါသရွာသားကျွန်တော်များတို့သည်၊ ရုန္ဒန္တာ၊ ပိုကုန်လျက်
ပါဒေသု၊ ခြေတော်ပါးတို့၌၊ ပတိတွာ၊ ဝပ်ညောင်ပဆစ် တုတ်ကုန်လစ်၍၊
အယျာ၊ ကိုယ်တော်တိပ်ထားအသျှင်နှစ်ပါးတို့သည်၊ ကိံ၊ တယ်အာဏာ
ကြောင့်၊ အဓမ္မ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ အနာထေ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့တို့ကို၊ ကရောထ၊
ပြုတော်မူရက်ကုန်ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏၊
ဘဏေ၊ အချင်းတို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အာဒိတ္တပဏ္ဏသာလသဝိယ၊ ပြောင်
ပြောင်တောက်လောင်သော မြက်သစ်ရွက်မျိုး မိုးသော အရပ်တို့ကဲ့သို့၊
တယောဘဝ၊ ဘဝသုံးပါးတို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိံ သု၊ ရှေးရှုထင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤအကြောင်းကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိမှ၊ ငါတို့ရဟန်းပြုကုန်၏၊ သစေ၊ အကယ်၍၊

တုဋ္ဌေသု၊ သင်တို့တွင်၊ ဧကေကံ၊ တယောက်တယောက်သောသူကို၊ တူ
 ဖိသံ၊ တော်ထွ်စင်စစ် သူကောင်းဖြစ်အောင်၊ ကရောမ၊ ပြု၍နေချေသည်
 ဖြစ်မှုကား၊ ဝဿသတတ္ထိ၊ အနှစ်တရာသည်လည်း၊ နပ္ပကောတိ၊ မသောက်
 လေအံ့၊ တုဋ္ဌေဝ၊ သင်တို့သည်ပင်လျှင်၊ တုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ သီသံ၊ ခေဝိတွာ
 ဦးခေါင်းဆေးလျှော်ခြင်းကိုပြု၍၊ တုဋ္ဌိဿာဟုတွာ၊ သူကောင်းဖြစ်ကြကုန်
 ၍၊ ဖိဝဿ၊ အသက်ရှင်ကြကုန်ရစ်တော့၊ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မှာတော်မူ၍၊
 တေသံ၊ ထိုကျန်တော်မျိုးရ ဗိုလ်အထူးတို့၏၊ ရောဒန္တာနံယေဝ၊ ပိုကြကုန်
 စဉ်ပင်လျှင်၊ ပက္ကမိံသု၊ ဖဲတော်မူကုန်၏၊ ထေရော၊ မြဲမြိုဝင်ကြည် သုံးပါး
 ထေရ်သည်၊ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွတော်မူစဉ်၊ နိဝတ္တိတွာ၊
 မာတင်တရညံ၊ နောက်သို့လှည့်၍၊ ဩလောကေန္တော၊ ဖိန်းဖိန်း ရှုမြော်
 ကြည့်တော်မူလျက်၊ စိန္တေသိ၊ အကြံဖြစ်၏၊ ကိံစိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့အကြံ
 ဖြစ်သနည်း၊ ဘဒ္ဒါကာပိလ္လာနိ၊ ကပိလမည်ရ ဖခင်ချေးမဖြစ်၍ဘဒ္ဒါကာပိ
 လ္လာနိမည်သော၊ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပ အဋ္ဌနိကာ၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပ်ကျွန်းလုံးရတနာ
 ဘဏ္ဍာအမြှိုက်ဖိုးလျှင်ထိုက်သော၊ အယံဣတ္ထိ၊ ဤမာတုဂါမသည်၊ မယှံ၊
 ငါ၏၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်က၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လိုက်လာ၏၊ ကောစိဒေဝ၊ တရံ
 တယောက်သောသူသည်လျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ယံစိန္တေ
 သု၊ အကြင်ကြံအောက်မေ့ရာ၏၊ ဧတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ အတ္ထိခေါ
 ပန၊ ရှိရာချေ သလျှင်ကတည်း၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတာဝိ၊ ရဟန်း
 ဖြစ်ကြ အောင်လည်း၊ ပိနာဘဝိတံ၊ ကင်း၍ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်
 နှိုင်းလေကုန်၊ အနန္တုပိကံ၊ ရဟန်းအသွင် အမြင်မဖွယ် မသပ္ပယ်မှုကို
 ကရောန္တိ၊ ပြုဘိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ အကြံဖြစ်၏၊ ပန၊ သည်မှတပါး
 ကောစိဝါ၊ အချို့သောသူသည်မူလည်း၊ မနံပဇ္ဇာသတွာ၊ မနောပဒေါသ
 ဖြစ်၍၊ အပါယပူရကော၊ အပါယ်၌ပြည့်သည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်လေရာ၏၊
 ဣမံ၊ ဤဘဒ္ဒါကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်ခဲ့၍၊ မဟာဂန္တု၊ ငါချည်းသွားခြင်းငှါ၊
 ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိပိတ္တံ၊ ဤသို့စွန့်ခွါလိုသောပိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
 သော၊ ထိုပိပ္ပလိမည် ရဟန်းထေရ်သည်၊ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွား
 သည်ရှိသော်၊ ဂစ္ဆာပယံ၊ နှစ်ပြာလမ်းခွဲကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တဿ၊ ထိုခရီး
 လမ်းဆုံ၏၊ မတ္ထကေ၊ ဦးထိပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏၊ ဘဒ္ဒါပိ၊ ဘဒ္ဒါမယ်
 လျှရဟန်းမသည်လည်း၊ အာဂစ္ဆော၊ နောက်တော်မှလေလျက်၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊
 ရှိခိုး၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ အထ၊ ထိုရာအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဘဒ္ဒါထေရ်မာကို၊
 အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ မိန့်ဆိုသနည်း၊ ဘဒ္ဒေ၊

၁၆၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အဘယံနမ၊ တာဒိသိ၊ သင်သို သဘောရှိသော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို၊ မမပစ္ဆ
 တော၊ ငါ၏နောက်က၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ မဝေးမကွာလိုက်လာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
 သူများမြင်သောကြောင့်၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာဝိ၊ ရဟန်းတံမဲ့ဖြစ်
 လျက်ကွဲလည်း၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်
 နှိုင်းကုန်၊ ဣတိဗိန္ဒေတွာ၊ ဤသို့အောက်မေ့ကြံစည်၍၊ အဋ္ဌေသု၊ ငါတို့၌၊
 ပနဋ္ဌမိတ္တော၊ ပြစ်မှားသောစိတ်ရှိသော၊ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ အပါယ
 ပူရကော၊ အပါယ်လေးပါး၌ပြည့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ဧဝာ
 ပထေ၊ ဤသို့သော နှစ်ဖြာသွားခန်း ခရီးလမ်း၌၊ ဗ္ဗံ၊ သင်သည်၊ ဧကံ၊ တ
 ကြောင်းသောခရီးကို၊ ဂဏှ၊ ယူလေတော့၊ အဟံ၊ ငါသည်လည်း၊ ဧကေန၊
 တကြောင်းသောခရီးဖြင့်၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားလိမ့်အံ့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ချီတော်မူ၏၊ အယျ၊ အရှင်သားဖြား၊ အာမ၊ ဩဇာမိန့်တော်မူသင့်
 သှပေ၏၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ မာတုဂါမောနာမ၊ မာတုဂါမမည်
 သည်၊ မသံ၊ အညစ်အကြေးဖြစ်ချေ၏၊ ပဗ္ဗဇိတွာဝိ၊ ရဟန်းပြုကြ လျက်
 လည်း၊ ဝိနာနဘဝန္တိ၊ ကင်း၍မနေနှိုင်းချေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏
 ခေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ပဿန္တိ၊ မြင်ပေကုန်ရာ၏၊ တုဋ္ဌေ၊ အရှင်သားတို့သည်၊
 ဧကံ၊ ဗ္ဗံ၊ ခရီးတကြောင်းကို၊ ဂဏှထ၊ ယူတော်မူကုန်၊ ဝိနာဘဝိဿာမ၊
 ကင်းကွာသည်ဖြစ်ပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ဆို၍၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်
 ပဒက္ခိဏံကတွာ၊ လက်ျာရစ် လည်သည်ကိုပြု၍၊ စတုသုဋ္ဌာနေသု၊ ရှေ့
 နောက်ဝဲယာလေးဖြာအရပ်တို့၌၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောထိခြင်းဖြင့်၊
 ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဒသနသမောဓာနသမုဇ္ဈလံ၊ ဆယ်ခုသော လက်သည်း
 တို့၏အပေါင်းဖြင့်ကောင်းစွာထွန်းပသော၊ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊
 ချီ၍၊ သတသဟာသကပ္ပပ္ပမာဏေ၊ တသိန်းကမ္ဘာပမာဏရှိသော၊ အဋ္ဌါနေ၊
 ကာလပတ်လုံး၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ မိတ္တသန္တဝေါ၊ မိတ်ခင်ပွန်းအဖြစ်
 သည်၊ အဇ္ဇ၊ ယခုနေ့၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏၊ တုဋ္ဌေ၊ အရှင်သား ကိုယ်တော်တို့
 ကား၊ ဒက္ခိဏာနာမ၊ မြတ်ထွဋ်သော ဒက္ခိဏ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုထိုက် ပေကုန်၏၊
 တုဋ္ဌာကံ၊ အရှင်သားတော်တို့အား၊ ဒက္ခိဏမဂ္ဂေါ၊ လက်ျာလမ်းသည်၊ ဝဇ္ဇ
 တိ၊ သင့်မြတ်၏၊ မယံမာတုဂါမာနာမ၊ ငါတို့မာတုဂါမတို့မည်သည်၊ ဝါမ
 ဇာတိကာ၊ ယုတ်နိမ့်သောဝါမသဘောရှိကုန်၏၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဝါမ
 မဂ္ဂေါ၊ လက်ဝဲလမ်းသည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်လျော်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်၊ ဝန္တိတွာ
 ရှိခိုး၍၊ မဂ္ဂံ၊ လက်ဝဲလက်ျာ လျော်ရာခရီးသို့၊ ပဋိပန္နာ၊ ကြသွားကြကုန်၏၊
 တေသံ၊ ထိုသူပွန်နှစ်ဦးတို့၏၊ ဧဝာတူတာကာလေ၊ နှစ်ဖြာကွဲလစ်ဖြစ်သော

ကာလ၌၊ အယံမဟာပထဝီ၊ ယုဇနာနှစ်သိန်းလေးသောင်းအထူပေါင်းထွ
 ဤသည်မြေသည်။ အဟံ၊ ငါကား၊ စက္ကဝါဠုရိရိသိနေရပဗ္ဗတေ၊ စကြာဝဠာ
 တောင်မြင့်မိုရ်တောင်တို့ကို၊ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တိဗ္ဗံ၊ တစ်
 နှိုင်းပါလျက်လည်း၊ တုမ္ဘာကံ၊ သင်သူတော်နှစ်ဦးသားတို့၏၊ ဂုဏေ၊ ကျေး
 ဇူးတို့ကို၊ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နှိုင်းချေ၊ ဣတံ၊
 ဤသို့၊ ဝဒန္တိဝိယ၊ ဆိုသောအယောင်ကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇမာနာ၊ ကျည်နားသံဟည်း
 တော်ဖြင့်လည်းလျက်၊ သံကမ္ဘိ၊ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏၊ အာကာသေ၊ နေ့ချစ်
 မထင်မိဗားကောင်းကင်၌၊ အသနိသန္ဓေဝိယ၊ မိဗားကြိုးသံကဲ့သို့၊ ဝတ္ထ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ စက္ကဝါဠုပဗ္ဗတေ၊ စကြာဝဠာတောင်သည်၊ ဥန္တုဒိ၊ ဟီးဟီးတော်
 လှိုင့်ဝဲတင်ငြိင့်၏။ ။

• သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကိုမဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်
 တိုင်သိမြင်နိုင်သား၊ မြတ်ဘုရားသည်၊ ဝေဠုဝနမဟာဝိဟာရေ၊ ဝေဠုဝန
 မြတ်ကျောင်းတော်ရပ်က၊ ဝန္ဓကုဒိုယံ၊ စန္ဒကူးပြန့်နေဆုံး ကိုယ်တော်သုံး
 သည့်မြတ်ကုဒို၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူလျက်၊ ပထဝီကမ္ပနသဗ္ဗံ၊ မြေတုန်
 လှုပ်သောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ ကဿနုခေါ၊ အဘယ်သူ၏အ
 ကြောင်းကြောင့်လျှင်၊ ပထဝီ၊ မြေသည်၊ ကမ္ပတိ၊ တုန်လှုပ်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူသော်၊ ဝိပ္ပလိမာဏဝေါစ၊
 ဝိပ္ပလိလှလင်သည်လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒါစကောဝိယာနိ၊ ကဝိလသုဋ္ဌေးချွေး
 မဘဒ္ဒါသည်လည်းကောင်း၊ ဖံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဥန္တုဿ၊ ရည်စူး၍၊ အပ္ပမေယျံ၊
 မနှိုင်းယှဉ်နိုင်ကောင်းသော၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်
 လတ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူနှစ်ယောက် တို့၏၊
 ဝိယောဂဌာနေ၊ ကွေကွင်းသောအရာ၌၊ ဥဘိန္နဗ္ဗိ၊ သူနှစ်ဦးတို့၏လည်း၊ ဂုဏ
 ပလေန၊ ကျေးဇူးအပုန်ကြောင့်၊ အယံပထဝီ၊ ဤမြေသည်၊ ကမ္ပေ၊ တုန်
 လှုပ်ခြင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ မယာဝိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း၊ ဇေတသံ၊
 ထိုသူနှစ်ယောက်တို့အား၊ သင်္ဂဟံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊
 ဝဇ္ဇတိတိ၊ သင့်၏ဟူ၍၊ ဝန္ဓကုဒိုတော၊ နေတော်မူသောဝန္ဓကုဒို၌၊ နိက္ခမ္ပ၊
 ထွက်တော်မူ၍၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်ထည်းသာလျှင်၊ ပတ္တဝီဝရံ၊ သ
 ဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူတော်မူလျက်၊ အသိတိမဟာထေရေသု၊
 အသိတိမဟာထေရ်တို့တွင်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်စုံတစ်ဦးသောထေရ်ကို၊ အနာမဇ္ဇန္တ
 တွာ၊ တိုင်ပင်တော်မူဘဲ၊ တိဂါဝုတံ၊ သုံးဂါဝုတ်ကွေလှမ်းသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီး
 ကို၊ ပစ္စုပ္ပန်ကတွာ၊ ခရီးဦးကြို ဆိုတော်မူ၍၊ ရာဇဝဟဿစ၊ ရာဇပြိတ်မြို့

၏လည်းကောင်း၊ နာဠန္ဒာယဝ၊ နာဠန္ဒမြို့၏လည်းကောင်း၊ အန္တရေ၊ အကြား
 ၌၊ ဗဟုပုတ္တကနိဂြောဓရက္ခမူလေ၊ ဗဟုပုတ္တကမည်သောပညောင်ပင်ရင်း
 ၌၊ ပလ္လက္ခံ၊ ထက်ဝယ် တင်ပြင်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ဖွဲ့ခွေလျက်၊ နိဝိဒိ၊ နေ
 တော်မူ၏၊ နိဝိဒန္တောပန၊ နေတော်မူသောဘုရားမြတ်သည်ကား၊ အည
 တရော၊ မထင်ရှားသော၊ ပံသုကူလိကောဝိယ၊ ပံသုကူအရှင်ကဲ့သို့၊ အနိဝိ
 ဒိတွာ၊ မနေမူ၍၊ ဗုဒ္ဓဝေသံ၊ ဘုရားအသွင်တော်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူတော်မူ
 ၍၊ အာဝိတိဟတ္ထာ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ် အပိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ စာန
 ဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ တခဲနက်သားဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ဝိလသန္တန္တော၊
 လွှတ်တော်မူလျက်၊ နိဝိဒိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြောင်း
 ကြောင့်၊ တသ္မိံ၊ စတော၊ ထိုသို့နေတော်မူသောစကား၌၊ ပဏ္ဏာသတ္တသကဓူစက္က
 ကုဋ္ဌာဂါရာဒိပ္ပမာဏာ၊ သစ်ရွက်ထီး လှည်းဘီးအထွဋ် ထုတ်ကာစသည်
 ပမာဏရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ ဘုရား ရောင်ခြည်တော် တို့သည်၊
 ဣတောပိတောစ၊ ဤမှထိုမှလည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပန္နန္တိယော၊ တံလျှပ်လျှပ်
 ကုန်လျက်၊ ဝိဝေဝန္တိယော၊ ထိုမှဤမှပြေးကုန်လျက် စန္ဒိမသဟဿသုရိ
 ယသဟဿဥဂ္ဂမနကာလောဝိယ၊ လအထောင် နေအထောင်မကတက်
 ထွန်းပသောကာလ၌ကဲ့သို့၊ ကုရုမာနာ၊ ပြုကုန်လျက်၊ တံဝနန္တရံ၊ ထိုတော
 အုပ်ကို၊ ဇကောဘာသံ၊ တပြိုင်နက်အလင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ န္ဒတ္ထံသ
 မဟာပုရိသလက္ခဏာနံ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောယောကျ်ားမြတ် တို့၏လက္ခဏာ
 တော်တို့၏၊ သိရိယာ၊ အသရေတော်ဖြင့်၊ ဂဂဏံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ သမုဇ္ဈ
 လိတဘာရဂဏံဝိယ၊ ကောင်းစွာ ထွန်းတောက်ပသော နက္ခတ် ကြယ်အ
 ပေါင်းကဲ့သို့၊ သုပုပ္ဖိတကမလကုဝလယံဝိဟ၊ ကောင်းစွာပွင့်သောကြာပြု
 တောအုပ်ရှိသော၊ သလိလံဝိယ၊ ရေအပြင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇနန္တရံ၊
 တောအပိုင်းအခြားသည်၊ ဝိရောစိတ္တံ၊ တင့်တယ်၏၊ နိဂြောဓရက္ခဿ၊
 ပညောင်ပင်၏၊ ခန္ဓောနာမ၊ ပင်စည်မည်သည်၊ သေတော၊ ပြုသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပတ္တာနံ၊ အရွက်တို့သည်၊ နိလသနံ၊ ညိုကုန်၏၊ ပက္ကာနံ၊ သည်းမှည့်
 တို့သည်၊ ရတ္တာနံ၊ နီကုန်၏၊ တသ္မိံပနဒိသေ၊ ဤဘုရားသခင်နေတော်မူ
 သောနေ၌မူကား၊ သတသာခေါ၊ အရာမကများသော အပိုင်းအခက်ရှိ
 သော၊ နိဂြောဓရက္ခော၊ ပညောင်ပင်သည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်း
 နှင့်တူသောအဆင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောအပြားဖြင့်၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော တိပဒဿ၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နောဟူ
 သောပုဒ်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဣဒါနိယထာသေပဗ္ဗဇိ

တောယထာစအဋ္ဌါနမဂ္ဂပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ ဣမဿအတ္တဿ အာဝိဘာဝတ္ထံအဘိ
နိဟာရတောပဋ္ဌာယ အယံအနုပုဗ္ဗိကဿ ဝေဒိတဗ္ဗာတိ၊ ဣဒါနိယထာ
သေပဗ္ဗဇိတော ယထာစ အဋ္ဌါန မဂ္ဂပ္ပဋိပဇ္ဇော ဣမဿ အတ္တဿအာဝိ
ဘာဝတ္ထံ အဘိနိဟာရတောပဋ္ဌာယအယံ အနုပုဗ္ဗိကဿဝေဒိတဗ္ဗာဟူ
သောယာသာကထာ၊ အကြင်စကားကိုမယာ၊ ငါသည်၊ ရတ္တာ၊ ဝိနိဆိုခဲ့၏
သာကထာ၊ ထိုစကားကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

အန္တရာစရာဇဂဟံအန္တရာစနာဠန္ဒန္တိ၊ အန္တရာစရာ ဇဂဟံ အန္တရာစ
နာဠန္ဒန္တိ ဟူသည်ကား၊ ရာဇဂဟဿစ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ လည်းကောင်း၊
နာဠန္ဒာယစ၊ နာဠန္ဒမြို့၏ လည်းကောင်း၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ သတ္တာရေဝ
တာဟံပသေယျံ ဘဂဝန္တမေဝ ပသေယျန္တိ၊ သတ္တာရေဝ တာဟံ
ပသေယျံ ဘဂဝန္တမေဝပသေယျံဟူသောဝုဒ်၏၊ သစေ၊ အကပ်၍၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ သတ္တာရံ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူတို့အားပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော
အကျိုးစီးပွားတမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သောအကျိုးစီးပွားမရှိလိမ့်ဟူသော
ပရမတ္ထ အကျိုးစီးပွားတို့ဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်သော လူနတ်မြက်ပြော်
သုံးလူတော်ကို၊ ပသေယျံ၊ ဖူးမြင်ရပါမူကား၊ ဣမံယေဝဘဂဝန္တိ၊ ဤသို့
သောကျေးဇူးသခင်ဘုရားသျှင်ကိုသာလျှင်၊ ပသေယျံ၊ ဖူးမြင်လို၏ဟံ၊
သင့်စွ၊ ဣတော၊ ဤနတ်လူမကုန်၍ စောရောင်မြှောက်ကာ၊ အညေန၊ မည်မည်
ဝါးဝါးသူတပါးသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သတ္တာရေ၊ သတ္တာမည်ပင်ဘုရားရှင်သည်
တဝီဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊ မတတ်စကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကိုသိအပ်
၏၊ သုဂတဉ္စဝတာဟံပသေယျံ ဘဂဝန္တ မေဝပသေယျန္တိ၊ သုဂတဉ္စ
ဝတာဟံ ပသေယျံ ဘဂဝန္တမေဝပသေယျံဟူသောဝုဒ်၏၊ သစေ၊ အ
ကပ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊ မဖောက်မပြန်သော၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ မဇ္ဈိမပဋိ
ပတ်အကျင့်မြတ်ဖြင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဂတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွားတော်မူ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဂတံနာမ၊ သုဂတမည်တော်မူသောနတ်လူမျက်
ရှုသျှင်စောဝုကို၊ ပသေယျံ၊ ဖူးမြင်ရပါမူကား၊ ဣမံယေဝဘဂဝန္တိ၊ ဤသို့
သောကျေးဇူးသခင် ဘုရားရှင်ကိုသာလျှင်၊ ပသေယျံ၊ ဖူးမြင်လို၏ဟံ၊
သင့်စွ၊ ဣတော၊ ဤနတ်လူမကုန်၍ စောရောင်မြှောက်ကာ၊ အညေန၊ ဟူးဟူး
ငြားငြားသူတပါးသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သုဂတေန၊ သုဂတမည်ပင်ဘုရားရှင်
သည်၊ တဝီဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊ မတတ်စကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို
သိအပ်၏၊ သတ္တာသတ္တုဒ္ဓတ္တဝတာဟံပသေယျံ ဘဂဝန္တ မေဝပသေယျန္တိ

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဉာဏ်တဟံ ပဿယျံ ဘဂဝန္တမေဝ ပဿယျံ ဟူသော
 ဝုဒ္ဓါဏိ၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမ္မာစ၊ မဖောက်မပြန်အသင့်
 အားဖြင့်သာလျှင်၊ သာမဉ္ဇ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေး
 ပါးတရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ
 နာမ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူသော ဓမ္မသမိ မုနိပုဂံ သုံးလူတင်ကို၊
 ပဿယျံ၊ ဖူးမြင်ရပါမူကား၊ ဣမံယေဝဘဂဝန္တံ၊ ဤသို့သောကျေးဇူး
 သခင်ဘုရားရှင်ကိုသာလျှင်၊ ပဿယျံ၊ ဖူးမြင်လို၏၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ ဣတော
 ဤနတ်လူမကိုလိုစောရောင်မြှိုက်မှ၊ အညေန၊ ဟူးဟူးငြားငြား တခြားသူ
 သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်ငင်ဘုရားရှင်သည်၊
 တဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်စကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကိုသိအပ်
 ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသက္ကာရံစဝတာဟံပဿယျံ အစရှိသော ပါဠိသုံးဝါကျ၌၊
 အယံ၊ ဤသို့ သစေအဟံသက္ကာရံပဿယျံ စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသည်
 ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အသျှင်မဟာကဿပအလိုတော်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆို
 ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ဒဿနေနေဝ၊ မြင်သည်နှင့်
 တကွသာလျှင်၊ အယံ၊ ဤသေဌ်နင်းရွှေမှောက်သည်၊ သက္ကာ၊ နတ်နှင့်လူကို
 ကြည်ဖြူလေးမြတ် ဆုံးမတတ်သောမြတ်ရှင်စောတည်း၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 မြတ်ထူး သုံးလူမှူးသည်၊ သုဂတော၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့ကပ်
 ရောက်တော်မူသည် သခင်တည်း၊ အယံ၊ ဤရွှေကိုပပ်တော်မူ သဗ္ဗညု
 သည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကိုမဖောက်မပြန်သိမြင်
 သည်အရှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ထဲဝင်းစိုက်စိုက် နှလုံးစိုက်ဖြင့်၊ အာရု
 သော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိကာခေါ၊ လုံ့လွှားမဲ့၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သက္ကာမေဘန္တေ
 တိ၊ သက္ကာမေဘန္တေ ဟူသော၊ ဣဒံ၊ ဤဝါကျစကားသည်၊ နွေဝါရေ၊ နှစ်
 ကြိမ်တို့သာ၊ ကိညာပိအာဂတံ၊ အကယ်၍ပါဠိ၌ လာ၏ရှင်၊ ပန၊ ယင်းသို့ပင်
 လာသော်လည်း၊ တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊ ဝုတ္တံ၊ ရှင်မဟာကဿပ
 ပမူကားဆိုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ မှန်၏၊ ဣမိနာ၊
 ဤသက္ကာမေဘန္တေဟူသော စကားဖြင့်၊ သော၊ ထိုအရှင် မဟာကဿပ
 သည်၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်ကြားသ
 ဖြင့်၊ သာဝကတ္ထံ၊ မိမိသာဝက၏ အဖြစ်ကို၊ သာဝေမိ၊ ကြားတော်မူ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ အဇာနံယေဝါတိ၊ အဇာနံယေဝဟူသည်
 ကား၊ အဇာနမာနေဝ၊ မသိသူက်သာလျှင်၊ ဒုတိယပဒေဝိ၊ အပ္ပသံယေဝ

ဟူသောဒုတိယဝုန်၌လည်း။ ဧသဝနယော။ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ မုဒ္ဓါပိ
 တဿပိပတေယျာတိ။ မုဒ္ဓါပိတဿပိပတေယျဟူသည်ကား။ အစာနံယေ
 ဝ။ မသိလျက်သာလျှင်။ စာနာမိ။ ငါသိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဋိညဿ။ ဝန်ခံသော
 ဗာဟိရကဿ။ သာသနာတော်မှအပဖြစ်သော။ သတ္တုနော။ ဆရာဟုဆို
 အပ်သော။ ယဿအညဿ။ အကြင်သူတပါးအား။ ဧဝံ။ ဤကဲ့သို့။ သဗ္ဗစေ
 တဿ။ အလုံးစုံအဏ္ဏတ္တိကအင်္ဂါဖြင့်ပြည့်စုံသောစိတ်နှင့်။ သမန္နာဂတော
 ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပသန္နပိတ္တော။ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသော။ သာဝကော
 သာဝကသည်။ ဧဝရူပံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပရမနိပစ္စကာရံ။ လွန်မြတ်
 သောအရိအသေကို။ ကရေယျ။ ပြုငြားအံ့။ တဿ။ ထိုဗာဟိရကဖြစ်သော
 ဆရာ၏။ မုဒ္ဓါပိ။ ဦးခေါင်းသည်လည်း။ ဝဏ္ဏမိန္ဒတာလပတ္တိပိယ။ အညှာ
 မှဖြစ်သောထန်းသီးမှည့်ကဲ့သို့။ ဂိဝတော။ လည်ပင်းမှ။ ပိပတေယျ။ မြေသို့
 ကျရာ၏။ သတ္တဓာပန။ ခုနစ်စိတ်ခုနစ်ဖြာမူလည်း။ ဖလေယျ။ ချပ်ချပ်ကွဲရာ
 ၏။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဧတေန။ ဤမုဒ္ဓါ
 ပိတဿပိပတေယျဟူသောစကားဖြင့်။ ကိံ။ အဘယ်သို့အနက်ကိုဆိုလို
 သနည်း။ သစေ။ အကယ်၍။ မဟာကဿပတ္ထေရော။ မဟာကဿပထေရ်
 သည်။ ဣမိနာ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ စိတ္တပဿာဒေန။ စိတ်၏ကြည်ခြင်းဖြင့်
 ဣဓံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပရမနိပစ္စကာရံ။ လွန်မြတ်သောအရိအသေကို
 မဟာသမုဒ္ဓဿ။ မဟာသမုဒ္ဓရာအား။ ကရေယျ။ ပြုငြားအံ့။ တတ္ထကပါ
 လေ။ လောလောပူသော အိုးကင်း၌။ ပက္ခိတ္တဥဒကမိန္ဒပိယ။ ချအပ်သော
 ရေပေါက်ကဲ့သို့။ ပိလိယံ။ ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့။ ဝစ္ဆေယျ။ ရောက်ရာ၏။
 စက္ကဝါဠဿ။ စကြာဝဠာ တောင်ကြီးအား။ သစေကရေယျ။ အကယ်၍
 ပြုငြားအံ့။ ထူသမုပ္ပါပိယ။ ဖွဲ့ဆုပ်ကဲ့သို့။ ပိကိရေယျ။ ပရန်းပတာကွဲရာ၏။
 သိနေရပဗ္ဗတဿ။ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းအား။ သစေကရေယျ။ အကယ်၍
 ပြုငြားအံ့။ ကာကတုဇ္ဈေန။ ကျီးမဲ့နှုတ်သီးဖြင့်။ ပဟတဝိဠမုပ္ပါပိယ။ ထိုးဆွ
 ဖြတ်အပ်သောမုံညက်ဆုပ်ကဲ့သို့။ ဝိဒ္ဓံ။ သေယျ။ ပျက်စီးရာ၏။ မဟာပထဝိ
 ယာ။ ယူဇနာနှစ်သိန်းလေးသောင်းရှိသောမြေကြီးအား။ သစေကရေယျ။ အ
 ကယ်၍ပြုငြားအံ့။ ဝါတပဟတဘာသ္မဝုဇ္ဈောပိယ။ လေဖြင့်ခတ်ဟုတ်သော
 ဖြာဝုတ်ကဲ့သို့။ ပိကိရေယျ။ ဖရိုဖရဲကြရာ၏။ ပန။ ယင်းသို့ဖြစ်ရာလျက်
 လည်း။ ဧဝရူပေါပိ။ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ထေရဿ။ မဟာ
 ကဿပထေရ်၏။ နိပစ္စကာရော။ အရိအသေပြုခြင်းသည်။ သတ္တု။ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏေ။ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းတော်ရှိသော။

၁၇၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ပါဒပိဋေ၊ ဗုဒ္ဓိပဓိတောဝ်အပြင်၌၊ လောမမတ္တဗ္ဗိ၊ မွေးညှင်းတော်မျှကိုလည်း၊
 ဝိကောပေတုံ၊ ယုက်စီးစေခြင်းငှါ၊ နသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်လေ၊ စသည့်မျှ
 သာမဟုတ်ကောင်းသေး၊ မဟာကဿပေါ၊ မဟာကဿပသည်၊ ဘိဋ္ဌတု၊
 တန့်စေပြီး၊ မဟာကဿပသဒိသာနံ၊ ရှင်မဟာကဿပနှင့် တူကုန်သော၊
 ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သဟဿံပိ၊ အထောင် မကသောသူသည်လည်း
 ကောင်း၊ သတသဟဿံပိ၊ အသိန်းမကသော သူသည် လည်းကောင်း၊
 နိပစ္စကာရဒဿနေနေဝ၊ ရှိသေခြင်းကိုပြုသဖြင့်သာလျှင်၊ ဒသဗလသ၊
 သုရားသခင်၏၊ ပါဒပိဋေ၊ ဗုဒ္ဓိပဓိတောဝ်အပြင်၌၊ လောမမတ္တဗ္ဗိ၊ မွေးညှင်း
 တော်မျှကိုလည်း၊ ကောပေတုံ၊ ယုက်စီးခြင်းငှါ၊ နေဝသက္ခောတိ၊ မစွမ်းနိုင်
 သည်သာတည်း၊ ပံသုကုလစိဝရံဝါ၊ ပံ သကု သင်္ကန်းတော်ကိုလည်း၊
 အံသုမတ္တဗ္ဗိ၊ ချည်မျှင်တချောင်းကိုမျှလည်း၊ စာလေတုံ၊ ရွှေရှားစေခြင်းငှါ၊
 နသက္ခောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင်း၊ သပ္ပာ၊ ရွှေဌာန်
 သုရားသုံးလူ ဖျားသည်၊ ဧဝံမဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့စင်ကြီးမားသောအာ
 နုဘော်ရှိတော်မူ၏၊ တသ္မာတိဟတေကဿပါတိ၊ တသ္မာတိဟတေကဿ
 ပဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသုရားသည်၊ ဇာနန္ဒော
 ဝ၊ သိတော်မူသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ ပဇာနာမိတိ၊ ပဇာနာမိဟူ၍ လည်း
 ကောင်း၊ ပဿန္နောဇေဝ၊ မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်လည်း၊ ပဿာ
 မိတိ၊ ပဿာမိဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 ကဿပ၊ ကဿပ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤငါဆုံးမတော်မူအပ်လတ္တံ့
 သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိက္ခိတဗ္ဗံ၊ သင်အပ်ကျင့်အပ်၏၊ တိဗ္ဗန္တိ၊ တိဗ္ဗဟူ
 သည်ကား၊ ဗဟလံမဟန္တံ၊ ယုံ ပြောကြီးကျယ်သော၊ ဟိရောတ္တပ္ပန္တိ၊ ဟိ
 ရောတ္တပ္ပံ ဟူသည်ကား၊ ဟိရိစ၊ ဟိရိကိုလည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊ ဩတ္တပ္ပ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပိတံ ဘဝိဿတိတိ၊ ပစ္စုပ္ပိတံ ဘဝိဿတိဟူ
 သည်ကား၊ ပဌမတရမေဝ၊ လက်မွန်မဆွ ရှေးဦးကသာလျှင်၊ ဥပဗ္ဗိတံ၊
 ရွှေတည်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ယော၊ အကြင်သူ
 တော်ကောင်းသည်၊ ထေရာဒိသု၊ ထေရစသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊
 ဟိရိဩတ္တပ္ပကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ရွှေရှုဖြစ်စေ၍၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊
 ထေရာဒပေသပိ၊ မထေရ်အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ တံ၊ ထိုဟိရိ
 ဩတ္တပ္ပနှင့်ပြည့်စုံစွာ ဆည်းကပ်လာသော သူတော်ကောင်းကို၊ သဟိရိ
 ကာစ၊ ဟိရိရှိသည်လည်း၊ သဩတ္တပ္ပါစ၊ ဩတ္တပ္ပရှိသည်လည်း၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကြကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော

စကားသည်၊ ဧတ္ထ။ ဤတိဗ္ဗဟိရောတ္တပ္ပံ ပစ္စုပဋိတံ ဘဝိဿတိ အစရှိသော
ပါဠိဝါကျ၌၊ အာနိသံသော၊ အကျိုးအာနိသံသကိပြုသောစကားတည်း။
ကုသလုပသဋ္ဌိတန္တံ၊ ကုသလုပသဋ္ဌိတံဟူသည်ကား၊ ကုသလသန္တိသိ
တံ၊ အနုဝဇ္ဇဓမ္မကိရိန္တိ၊ အဋ္ဌိံ ကတွာတိ၊ အဋ္ဌိံ ကတွာဟူသည်ကား၊ အတ္တာ
နံ၊ မိမိံ ဘုံဟံကို၊ တေနဓမ္မေန၊ ထိုအနုဝဇ္ဇဓမ္မဖြင့်၊ အတ္တိကံ၊ အလိုရှိသည်၏
အဖြစ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုအနုဝဇ္ဇဓမ္မကို၊ ဧသ၊ ဤ
ကုသိုလ်တရားသည်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ အတ္ထော၊ အကျိုးစီးပွားရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
နှလုံးသွင်းလျက်၊ အဋ္ဌိံ ကတွာ၊ အရိုအသေပြု၍၊ မနသိကတွာတိ၊ မနသိ
ကတွာဟူသည်ကား၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သဗ္ဗံ စေအသာသမန္နာ
ဟရိတွာတိ၊ သဗ္ဗံ စတသာသမန္နာဟရိတွာဟူသည်ကား၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်
ကို၊ ထောကတ္ထိ၊ စိုးစင်းအနည်းငယ်မျှလည်း၊ ဗဟိ၊ ပြင်ပသို့၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်း
ငှါ၊ အဓေန္တော၊ မပေးဘဲ၊ သဗ္ဗေန သမန္နာဟာရစိတ္တေန၊ အစမှသည်အဆုံး
တိုင်အောင်နားထောင်လိုသောစိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာတ
ပေါင်တည်းဆောင်၍၊ ဩဟိတသောတောတိ၊ ဩဟိတသောတောဟူ
သည်ကား၊ ဌပိတသောတော၊ ချထားအပ်သောနားရှိသည်၊ ဉာဏသော
တဇ္ဇ၊ ဉာဏ်ဟူသောနားကိုလည်းကောင်း၊ ပဿာဒသောတဇ္ဇ၊ ပဿာဒဟူ
သောနားကို လည်းကောင်း၊ ဩဒဟိတွာ၊ မပိတ်အပ်သည်ကိုပြု၍၊ မယာ၊
ငါတုရားသည်၊ ဒေသိတဓမ္မံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားကို၊ သက္ကစ္စ
မေဝ၊ အရိုအသေပြု၍သာလျှင်၊ သုကိဿာမိတိ၊ နာအံ့ဟူ၍၊ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့
လျှင်၊ ဧတ၊ သင်သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ သင်အပ်ကျင့်အပ်၏၊ သာတသဟဂ
တာစမေကာယဂတာသတိတိ၊ သာတသဟဂတာစမေကာယဂတာသ
တိဟူသည်ကား၊ အသုဘောစေဝ၊ အသုဘအာရုံ၌လည်းကောင်း၊ အနာပါ
နေစ၊ အနာပါနအာရုံ၌ လည်းကောင်း၊ ပဌဇ္ဈာနဝသေန၊ ပဌမဈာန်၏အ
စွမ်းဖြင့်၊ သုခသမ္ပယုတ္တာ၊ သုခဝေဒနာနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော၊ ကာယဂတာ
သတိ၊ ကာယဂတာသတိသည်၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ တိပိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိ
သော၊ ယောပနာယံ၊ ဩဝါဒေါ၊ အကြင်အဆုံးအမတော်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊
အယမေဝ၊ ဤသုံးပါး အပြားရှိသော အဆုံး အမတော်သည် ပင်လျှင်၊
ထေရဿ၊ ရှင်မဟာကဿပထေရ်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာစ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဥပသမ္ပဒါစ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
တော်မူ၏။ ။

ပိဋကတ် နိဒါန်းဝဂ္ဂသံပဋတိအတ္ထကထာနိပါတ်-ဒုတိယတွဲ

သရဏောတိ၊ သရဏောဟု သည်ကား၊ သကိလေသော၊ ကိလေသာနှင့်
တကွ၊ သဇ္ဈဏော၊ မြီနှင့်တကွ၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရေဠုပိဏ္ဍိတံ၊ ခုဠုပိဏ္ဍိတံ
ဘုဠိ ဟုသည်ကား၊ သဒ္ဓါဒေယျံ၊ သဒ္ဓါ၍ လှူအပ်သော ဆွမ်းကို၊ ဘုဠိ၊
သုံးဆောင်ပြီး၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ ပရိဘောဂါ၊ ပရိဘောဂတို့သည်၊ ထေယျပရိ
ဘောဂေါ၊ ထေယျပရိဘောဂ၊ ဣဏပရိဘောဂေါ၊ ဣဏပရိဘောဂ၊ ဒါယဇ္ဇ
ပရိဘောဂေါ၊ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂ၊ သာမိပရိဘောဂေါ၊ သာမိပရိဘောဂ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
လေးပါးသောပရိဘောဂတို့တွင်၊ သံစာမဇ္ဈေ၊ သံစာအလယ်၌၊ နိသီဒိတွာ
ထိုင်နေ၍၊ ဘုဠန္တဿပိ၊ သုံးဆောင်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုသဝိသဿ၊
ဒုသဝိသရဟန်း၏၊ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ထေယျပရိဘော
ဂေါနာမ၊ ထေယျပရိဘောဂမည်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
ကား၊ စတုသုပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌၊ အနိဿရတာယ၊ အစိုးရသူ
မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ သီလဝတော၊ သီလဝန္တဖြစ်သော
ရဟန်း၏၊ အပစ္စင်္ကတပရိဘောဂေါ၊ ပစ္စင်္ကတသာ သတိကင်းလျက်
သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ဣဏပရိဘောဂေါနာမ၊ ဣဏပရိဘောဂ မည်၏၊
သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော၊ သေခါနီး၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပရိဘော
ဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါနာမ၊ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂ
မည်၏၊ ဝိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်း
သည်၊ သာမိပရိဘောဂေါနာမ၊ သာမိပရိဘောဂမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီး
သောနည်းဖြင့်၊ ဝိဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်၊ သာမိဟုတွာ၊ အရှင်ဖြစ်၍၊ အနုဏော၊ ကျွေးမြီကင်း
လျက်၊ ပရိဘုဠတိ၊ သုံးဆောင်သည်မည်၏၊ ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပ
သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုထုဇ္ဇနေနဟုတွာ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်၍၊ ပရိဘုဠပရိ
ဘောဂံ၊ သုံးဆောင်အပ်သော ပရိဘောဂကို၊ ဣဏပရိဘောဂံယေဝ၊ ဣဏ
ပရိဘောဂကိုသာလျှင်၊ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလျက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သတ္တာဟ
မေဝခွါဟံအာသုသောသရဏောရေဠုပိဏ္ဍိတံ၊ ဘုဠိဟူသောစကားကို၊ အာဟ
မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ အဠုမိယာအညာဥဒပါဒိတိ၊ အဠုမိယာအညာဥဒပါဒိဟူ
သည်ကား၊ အဠုမေ၊ ကိုယ်တော်နှင့်ဖူးတွေ့သောနေ့မှ ရှစ်ရက်မြောက်သော
ဒီဝသေ၊ နေ့၌၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ
ခေါဘဂဝါမဂ္ဂါဩက္ကမ္ဘတိ၊ အထခေါဘဂဝါမဂ္ဂါဩက္ကမ္ဘ ဟူသောပုဒ်၌၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဂ္ဂတော၊ ခရီးမှ၊ ဩက္ကမ္ဘံ၊ ဖဲတော်မူခြင်း

သညကား၊ ပဌမတရံ၊ လက်ဦးစွာ၊ တံဒိဝသေယေဝ၊ တပည့်မွန်ရှင်မဟာ
 ကဿပကံတြိ၊ ဆုံတော်မူ၍ဖူးတွေခံတော်မူသော၊ ထိုနေ့၌သာလျှင်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏။ အရဟတ္တာဓိဂမော၊ ရှင်မဟာကဿပ၏ အရဟတ္တဖိုလ်ကို
 ရသောနေ့ရောက်သောနေ့သည်၊ ပစ္စွာ၊ နောက်ဖြစ်၏ရှင်၊ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်
 လျက်လည်း၊ ဒေသနာဝါရဿ၊ ဒေသနာတော်ဟူသောဝါရ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 သတ္တာဟမေဝခွါဟံအာရသော စသည်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အာဂတတ္တာ၊
 လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟတ္တာဓိဂမော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်
 ခြင်းကို၊ ပဌမံ၊ ငှားဦးစွာ၊ ဒိဝိတေ၊ ပြအပ်သတည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
 ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ၊ ဩက္ကန္တောပန၊ ဖဲတော်မူသနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်
 တော်သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်၏တဲ၊ ဣမံသိက္ခံ၊ ဤရဟန်းကဲ့၊ ဇာတိအ
 ရညိကံ၊ ဇာတိအရည်ကင်ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဇာတိပံသုကူလိကံ၊ ဇာတိပံသု
 ကူရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဇာတိဧကောသနိကံ၊ ဇာတိဧကောသနိကရဟန်းအဖြစ်
 ကို၊ ကရိဿသမိတိ၊ ငါပြုတော်မူအံ့ဟူ၍၊ ဟသ္မာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊
 ဩက္ကမိ၊ ဖဲတော်မူ၏။ ။

မုဒုကာခေါတျာယန္တိ၊ မုဒုကာခေါတျာယံဟူသောပုဒ်ကို၊ မုဒုကာခေါ
 တေအယန္တိပဒေစ္ဆေဒေါ၊ မုဒုကာခေါတေအယံဟုပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာ
 တဗ္ဗောပြုအပ်၏၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ တေ၊ သင်၏၊ အယံ၊ ဤဒုက္ခသည်၊
 မုဒုကာခေါ၊ နူးညံ့ထွပေ၏၊ ဣမဉ္ဇပနဝါစံ၊ မုဒုကာခေါတျာယံဟူသောဤ
 စကားကိုကား၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ တံစိဝရံ၊ ထိုရှင်မဟာကဿပ
 ၏ဒုက္ခသင်္ကန်းကို၊ ပဒုမပုပ္ဖဝဇ္ဇေန၊ ပဒုမ္မာပွင့်နှင့်တူသော အဆင်းရှိ
 သော၊ ပါဏိနာ၊ လက်တော်ဖြင့်၊ အန္တန္တေန၊ အနားစွန်းဖြင့်၊ ပရာမ
 သန္တော၊ သုံးသပ်တော်မူလျက်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မုဒုကာခေါတျာယံဟူသော စကားတော်ကို၊ အာဟ၊
 မိန့်ဆိုတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ထေရေန၊ ရှင်မဟာကဿပ
 နှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပရိဝတ္တေတုကာမတာယ၊
 လဲလှပတ်၍သုံးဆောင်ခြင်းငှါအလိုတော်ရှိသောကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မုဒုကာ
 ခေါတျာယံဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ပရိဝတ္တေတုကာမေ၊ လဲလှပတ်သုံးဆောင်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ
 သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ထေရံ၊ ရှင်မဟာ
 ကဿပထေရ်ကို၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဌာနေ၊ အရာ၌၊ ဌပေတုကာမ

၁၂၄ နီဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယဝဂ္ဂ၊

တာယ။ ထားတော်မူခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိဝတ္တေ
တုကာမော။ လဲတ္တပသံသုးဆောင်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်
၏။ ထေရောပန။ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်မူကား။ ယသ္မာ၊ အကြွင်
ကြောင့်။ စိဝရဿဝါ။ သင်္ကန်း၏ လည်းကောင်း၊ ပတ္တဿဝါ။ သင်္ကန်း၏
လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇေ။ ကျေးဇူးကို၊ ကဝိတေ။ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဣမံ၊
ဤသင်္ကန်းသင်္ကန်းကို၊ တုဗ္ဗာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဂဗ္ဘထ၊ ခံယူတော်
မူပါကုန်၊ ဣသိ။ ဤသို့လျှောက်ဆိုခြင်းသည်။ စာရိတ္တမေဝ။ ပြကတေ၊ အ
လေ့အကျင့်သာတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပဋိဂ္ဂဗ္ဗာတုမေ၊ သန္တောက
ဝါတိ၊ ပဋိဂ္ဂဗ္ဗာတုမေသန္တောကဝါဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ ရှင်မဟာ
ကဿပလျှောက်ဆို၏။ ဓာရေဿသိပနမေတ္တံကဿပသာဏာနိပသုကူ
လသနိနိဗ္ဗသနာနိသိ၊ ဓာရေဿသိပနမေ တံကဿပ သာဏာနိပသုကူ
သနိနိဗ္ဗသနာနိဟူသည်ကား။ ကဿပ၊ ကဿပ၊ တံ၊ သင်သည်။ ပရိဘော
ဂဇိဏ္ဏာနိ၊ သုံးဆောင်၍ရိပုဂ်ကုန်ပြီးသော၊ ဣမာနိပသုကူလသနိ၊ ဤငါ၏ပံသု
ကူသင်္ကန်းတော်တို့ကို၊ ပါရုပိတု၊ စတံရုံခြင်းငှါ၊ သက္ခိဿသိ၊ တတ်နိုင်ပါ၏
လော၊ ဣတိဝဒတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တဗ္ဗ၊ ထိုသို့မိန့်ဆိုတော်မူခြင်းသည်
လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ကာယဗလံ၊ ကိုယ်အားစွမ်းပကားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်
စူး၍။ နဝဒတိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူသည်မဟုတ်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပဋိပတ္တိ
ပူရဏံ၊ ပဋိပတ်အကျင့်ကိုပြည့်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်စူး၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဓာ
ရေဿသိပနစသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊
အဟံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား။ ဇေတ္ထ၊ ဤဓာရေဿသိပန အစရှိသော
ပါဠိ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ ဘုရားအလိုတော်တည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဣမံ
စိဝရံ၊ ဤပံသုကူသင်္ကန်းတော်ကို၊ ပုဏ္ဏံနာမဒါသိ၊ ပုဏ္ဏမည်သော ကျွန်မ
ကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ယွမ်းဖြူ၍၊ အာမကသုသာနေ၊ သူကောင်ပစ်ရာ သုသာန်၌၊
ဆဋ္ဌိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်၏။ တံသုသာနံ၊ ထိုသုသာန်ကို၊ ပပိသိတွာ၊ ငါဘုရား
ဝင်တော်မူ၍၊ တုဗ္ဗမတ္တေဟိ၊ တပြည်တတုံ ဖျာလောက်ကုန်သော၊ ပါဏ
ကေဟိ၊ ပိုးလောက်တို့ဖြင့်၊ သမ္ပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်၏။ တေပါဏ
ကေ၊ ထိုပိုးလောက်တို့ကို၊ ဗီရုနတွာ၊ ခါသန်၍၊ မဟာအရိယဝံသေ၊ မြတ်
သောအရိယဝံသတရား၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ကောက်ယူတော်
မူ၏။ တဿမေ၊ ထိုငါဘုရား၏၊ ဣမံစိဝရံ၊ ဤပံသုကူ သင်္ကန်းတော်ကို၊
ဂဟိတဒိဝသေ၊ ခံယူတော်မူသောနေ့၌၊ ဒသသဟာသစက္ကဝါဠေ၊ စကြာ
ဝဠာ လောကဓာတ် တသောင်း၌၊ မဟာပထဝီ၊ ယူဇနာ နှစ်သိန်းလေး

သောင်းအပေါင်းရုရုဤမြေထူသည်။ မဟာဝိရဝံးပြင်းစွာသော အသံကို၊
 ဝိရဝမာနာ၊ ကျင်နာသံဟည်းသျှက်။ ကမ္မိတ္တ၊ တုန်လှုပ်၏။ အာကာသော၊
 ချမ်းကောင်းကင်သည်။ တဋ္ဌတဋ္ဌာယိ၊ ဖြစ်ဖြစ်သံကိုပြု၏။ စက္ကဝါဠဒေဝ
 တာ၊ တသောင်းသောလောကခတ်၌နေကုန်သောနတ်တို့သည်။ သာဓုကာ
 ရံ၊ ကောင်းချိုးကို၊ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ ဣမံစိဝရံ၊ ဤငါ၏ပံသုကူသင်္ကန်းတော်
 ကို၊ ဝဏ္ဏန္တေန၊ ခံယူသူဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းမည့်သည်။ ဇာတိပံသု
 ကူလိကေန၊ ဇာတိပံသုကူလ ရဟန်းသည်။ ဇာတိအာရဉ္ဇကေန၊ ဇာတိ
 အရဉ္ဇကင်္ဂရဟန်းသည်။ ဇာတိဇကောသနိကေန၊ ဇာတိဇကောသနိကရဟန်း
 သည်။ ဇာတိသပဒါနစရိကေန၊ ဇာတိသပဒါနစရိကရဟန်းသည်။ ဘဝိ
 တုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ဣမဿ
 စိဝရဿ၊ ဤငါ၏ ပံသုကူ သင်္ကန်းတော်၌။ အနုန္တဝိကံ၊ ထိုက်လျှောက်
 အောင်၊ ကာတုံ၊ ပဋိပတ္တိကိုဖြည့်ကျင့်ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿတိ၊ တတ်နိုင်ပါ
 မည်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤခရေဿသိပန အစရှိသော
 ပါဠိဝါကျ၌။ အဓိပ္ပာယော၊ ဘုရားသခင်အလိုတော်တည်း။ ထေရောပိ၊ ရှင်
 မဟာကဿပထေရ်သည်လည်း။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပဉ္စန္ဒိဟ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ပြောင်
 မာတင်ငါးစီးတို့၏၊ ဗလံ၊ အားကို၊ ခရေတိ၊ ဆောင်၏။ သော၊ ထိုရှင်မဟာ
 ကဿပထေရ်ကား။ တံ၊ ထိုကိုယ်အား စွမ်းပကားကို။ အတက္ကယိတွာ၊
 မကြံမအောက်မေ့မှု၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတံပဋိပတ္တိံ၊ ဤပဋိပတ္တိအကျင့်
 မြတ်ကို၊ ပူရေဿာမိတံ၊ ပြည့်စုံစေအံ့ဟူ၍။ ဥဿာဟေန၊ အားကုန်သင်
 သဖြင့်၊ သုဂတစိဝရဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသင်္ကန်းတော်အား။ အနုန္တဝိကံ၊
 ထိုက်လျှောက်အောင်။ ကာတုကာမော၊ ပဋိပတ်ကို ကျင့်လိုသောကြောင့်၊
 ခရေဿာမဟံဘန္တေတိ၊ ခရေဿာမဟံဘန္တေဟူသောစကားကို။ အာ
 ဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ပဋိပတ္တိန္တိ၊ ပဋိပတ္တိဟူသည်ကား။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။
 အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပြီးပန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်။ စိဝရေရိဝတ္တနံ၊
 သင်္ကန်းချင်းလဲလှယ်တော်မူခြင်းကို။ ကတွာစ၊ ပြုတော်မူပြီး၍လည်း။ ထေ
 ရေန၊ ရှင်မဟာကဿပထေရ်သည်။ ပါရုတစိဝရံ၊ ရံအပ်သော သင်္ကန်း
 ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါရုပိ၊ ဝတ်ရုံတော်မူ၏။ သတ္ထု၊ ဘုရား
 သခင်၏၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းတော်ကို။ ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပ ထေရ်သည်။
 ပါရုပိ၊ ဝတ်ရုံတော်မူ၏။ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုသို့ ဘုရားသခင်နှင့် မဟာ
 ကဿပသင်္ကန်းသဌာယံလဲလှယ်ရုံတော်မူကြသောအခါ၌။ မဟာပထဝီ၊
 ယူဇနာနှစ်သိန်းလေးသောင်းပေါင်းခြင်းရုရုဤမြေထူသည်။ ဥဒကပရိယန္တံ

၁၇၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ယူဇနာကိန်းလေးသိန်းရှစ်သောင်းအပေါင်းရေထုအပိုင်းအခြားရှိသည်ကို
ကတွာပြု၍၊ ဥန္တဒန္တိ၊ ကြွေးဟစ်ကုန်စင် ဝဲ တင်ရိုက်တီးလျက်၊ ကမ္မိတ္တ၊
ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏။ ဘဂဝတောပုတ္တောတိအာဒိယ၊ ဘဂဝတောပုတ္တော
ဤသို့အစရှိသော ပါဠိဝါကျတို့၌၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပ ထေရ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
ဘုရားသခင်ကို၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ အရိယာယဇာတိယာ၊ အရိယာဇာတ်
ဖြင့်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝတောပုတ္တော၊
မြတ်စွာဘုရား၏သားတော်မည်၏၊ ဥရေန၊ ကိုယ်တော်ရင်ဖြင့်၊ ဝသိတွာ၊
ကိန်း၍၊ မုခတော၊ ခံတွင်းတော်မှ၊ နိက္ခန္တိ၊ ဩဝါဒဝသေန၊ ထွက်သစ်သော
ဩဝါဒ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗန္ဓာယစေဝ၊ ရဟန်းအဖြစ်၏ လည်းကောင်း၊ ဥပ
သမ္ပဒါယစ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်၏လည်းကောင်း၊ ပဝိဋ္ဌိတတ္တာ၊ ဟည်သည်၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ ဩရသော၊ ဩရသမည်၏၊ မုခတော၊ ခံတွင်းတော်မှ၊ ဇာတော
ဖြစ်သည်မည်၏၊ ဩဝါဒဓမ္မတော၊ ဘုရားမြတ်၏ဩဝါဒဟူသော ဓမ္မကာ
ယမှ၊ ဇာတတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဩဝါဒဓမ္မေန၊
ဘုရားမြတ်၏ ဩဝါဒဟူသော ဓမ္မကာယဖြင့်၊ နိဋ္ဌိတတ္တာစ၊ ဖန်ဆင်းအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဇော၊ ဓမ္မဇမည်၏၊ ဓမ္မနိဋ္ဌိတော၊
ဓမ္မနိဋ္ဌိတလည်းမည်၏၊ ဩဝါဒဓမ္မဒါယာဒံ၊ ဩဝါဒဓမ္မတည်း ဟူသော
ဘုရားမြတ်သည်ပေးအပ်သောအဓမ္မကိုခံယူခြင်းကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊
ဝါ၊ တနည်းကား၊ နဝလောကုတ္တရာမ္မဒါယာဒမေဝ၊ ကိုးပါးသော လော
ကုတ္တရာတရားတည်းဟူသော အဓမ္မကိုသာလျှင်၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊
ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်၊ ဓမ္မဒါယာဒေါ၊ ဓမ္မဒါယာဒမည်၏၊ ပဋိဂ္ဂဟိ
တာနိသာဏာနိပံသု ကူလာနိတိ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာနိ သာဏာနိ ပံသုကူလာနိ
ဟူသည်ကား၊ သတ္တရာ၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ ပါရုတံ၊ ရုံတော်မူအပ်သော၊
ပံသုကူလဗီဇရံ၊ ပံသုကူ သင်္ကန်းတော်ကို၊ ပါရုပနတ္ထာယ၊ ဝတ်ရုံခြင်း
အကျိုး၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံယူရသည်သူတည်း၊ သမ္မာဝဒမာနောဝဒေယျာတိ
သမ္မာဝဒမာနောဝဒေယျဟူသည်ကား၊ ယံပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘဂ
ဝတောပုတ္တောတိအာဒိဟိ၊ ဘဂဝတော ပုတ္တော ဤသို့အစရှိကုန်သော၊
ဂုဏေဟိ၊ ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုသောသူသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်း
စွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ သမ္မာဝဒမာနော၊
ကောင်းစွာဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုသည်မည်ရာ၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ ဧဝ
ဉ္စပေါ၊ ဤသို့မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော် အဖြစ်စသောကျေးဇူးသဘော

ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို သိအပ်၏။ ဧတ္ထာဝတာ၊ တတ္ထိ၊ ဝုဿောအာနန္ဒ
 စသည်ဤမျှအတိုင်း အရှင်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ထေရေန၊ ရှင်မဟာ
 ကသပ်သည်၊ ပဗ္ဗန္ဓာစ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်း၊ ပရိသောမိတာ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်ဖြူစင်စေအပ်သည်၊ ပောသတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ အဟံ၊ ဤဆရာ
 လတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤတတ္ထိ၊ ဝုဿော အာနန္ဒစသော ပါဠိ၌၊ အဓိပ္ပါ
 ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ယာသာ၊ အကြင်သူ
 အား၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်၊ နုပညာယတိ၊ မထင်၊ အာစရိယော၊
 ဩဝါဒဆရာသည်၊ နုပညာယတိ၊ မထင်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အနုပဇ္ဈာ
 ယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်မရှိလျက်၊ အနာစရိယော၊ ဩဝါဒဆရာမရှိလျက်၊ နှာပိ
 တမုဏ္ဍကော၊ ဆတ္တာဦးပြည်းဖြစ်လျက်၊ သဟံဂဟိတကာသာဝေါ၊ ကိုယ်
 တော်အလိုအလျောက်ကောက်ယူဝတ်သောသင်္ကန်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တိတ္ထိယ
 ပက္ကန္တကောတိသင်္ခံ၊ တိတ္ထိယပက္ကန္တကဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊
 ဂတောကိ၊ ရောက်သလော၊ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ တိဂါဝုတံမဂ္ဂံ၊ သုံးဂါဝုတ်တိုင်ကွာတွင်းသောခရီးသို့၊
 ပစ္စုပ္ပန်၊ ကိုယ်တိုင်တော်ကြိုဆိုခြင်းကို၊ သတ္ထုသန္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 အထံတော်မှ၊ လာတိကိ၊ ရရှိင်ကောင်းရာ ချိမ့်မည်လော၊ တိဟံဩ
 ဝါဒေဟိ၊ သုံးပါးသော ဩဝါဒတော်တို့ဖြင့်၊ ပဗ္ဗန္ဓံဝါ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပဒံဝါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ သတ္ထုသန္တိ
 ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်မှ၊ လာတိကိ၊ ရရှိင်ကောင်းရာချိမ့်မည်
 လော၊ ကာယေနကသယံ၊ ကိုယ်တော်ချင်းချင်း၊ စိဝရပရိဝတ္တနံ၊ သင်္ကန်း
 သပ္ပာယ်လဲလှယ်တော်မူခြင်းကို၊ သတ္ထုသန္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံ
 တော်မှ၊ လာတိကိ၊ ရရှိင်ကောင်းသော သဘောရှိရာမည်လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့မြတ်စွာဘုရားအထံတော်မှ သူတထူးမရရှိင်ကောင်းသည့်အရာကို
 ငါရသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ယုဇ္ဈနန္ဒာယ၊ ယုဇ္ဈနန္ဒာမည်သော၊ သိက္ခုနိ
 ယာ၊ ရဟန်းမိန်းမ၏၊ ယာဝရုဗ္ဗာသိတံ၊ အကြင်ရွှေလောက်မလျောက်
 မပတ်ဆိုအပ်သော၊ ဝစနံ၊ ကိစ္စနအလျော့မဟာကသပေါအညတိတ္ထိယ
 ပုဗ္ဗောသမာနောအယျံ အာနန္ဒံ ဝေဒေဟမုနိကုမာရကဝါဒေနအပသာဒေ
 တဗ္ဗံမညတိဟူသောစကားကို၊ ပဿ၊ ရှုကြည့်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိပ္ပါ
 ယော၊ ရှင်မဟာကသပ်အလိုတော်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ပဗ္ဗန္ဓံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ သောစေတော၊ ကိုယ်တော်ကိုသန့်လွင်တော်မူ၍
 ဣဒါနိ၊ ယခုအပြီး၌၊ ဘဟိအဘိညာဟိ၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့ဖြင့်၊

၁၇၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့သံကို၊ နဒိတုံ၊ သံပကြိုးဝါးတော်မူခြင်းငှါ၊ အယံခေါအာ
ဝုသောတိအာဒိ၊ အယံခေါအာဝုသောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ
မိနိတော်မူ၏။ သေသံ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသည်မှ၊ ကြွင်းသမျှကို၊ ဝုရိမနယေနေ
ဝ၊ အစဖြစ်သော အနန္တရသုတ်၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ သိခြင်းငှါ တတ်ကောင်းလေ၏။ ကောဒသမံ၊ ကော ဒသမ
သုတ်တည်း။ ၊

၁၂ ခွါဒသမေ၊ ခွါဒသမသုတ်၌၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတော
ဟူသည်ကား၊ သက္ကော၊ သက္ကဝါသည်၊ နဟောတံအာဝုသောအတ္ထသံဟိ
တန္တိ၊ နဟောတံအာဝုသော အတ္ထသံဟိတံ ဟူသည်ကား၊ အာဝုသော၊
ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဇေတံဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ဤသို့ဟောတိတထာဂတောပရိမရဏာ
စသည်ဖြင့်ဖြစ်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်၊ အတ္ထသံနိဿိတံ၊ ဒိဋ္ဌမိစ္ဆကသမ္ပရာ
ယိကဖြစ်သော အစီးအပွားကိုမှီသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နာဒိဗြဟ္မစရိယ
ကန္တိ၊ နာဒိဗြဟ္မစရိယကံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်တည်းဟူ
သောမြတ်သောအကျင့်၏၊ ဝုဗ္ဗဘာဝါ၊ ရှေ့အသို့ဖြစ်သော၊ ပဋိပဒါဝိ၊ ပဋိပ
ဒါသည်မျှလည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇေတံအာဝုသောအတ္ထသံဟိတန္တိ၊ ဇေတံ
အာဝုသော အတ္ထသံဟိတံဟူသည်ကား၊ ဇေတံစတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့
ဣဒံဒုက္ခံစသည်ဖြင့်ဖြစ်သောစတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနံသည်၊ အတ္ထသံနိဿိတံ၊
ဒိဋ္ဌမိစ္ဆကသမ္ပရာယိက ဖြစ်သော စီးပွားချမ်းသာကိုမှီ၏။ ဇေတံအာဒိဗြဟ္မ
စရိယကန္တိ၊ ဇေတံအာဒိဗြဟ္မစရိယကံ ဟူသည်ကား၊ ဇေတံ၊ ဤစတုသစ္စ
ကမ္မဋ္ဌာနံသည်၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်
၏၊ အာဒိဝုဗ္ဗပဋိပဒါ၊ ရှေးဖြစ်သောပဋိပဒါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခွါဒ
သမံ၊ ခွါဒသမသုတ်တည်း။ ၊

၁၃ တေရသမေ၊ တေရသမသုတ်၌၊ အညာယ သဏ္ဌဟိ သူတိ၊
အညာယသဏ္ဌဟိ သုဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌ
ဟိ သု၊ တည်ကုန်၏၊ သဒ္ဓမ္မပတိရူပကန္တိ၊ သဒ္ဓမ္မပတိရူပကံဟူသည်ကား၊
သဒ္ဓမ္မပတိရူပကာနိ၊ သဒ္ဓမ္မ၏အတုဖြစ်သောပတိရူပကတို့သည်၊ အဓိဂမ
သဒ္ဓမ္မပတိရူပကဉ္စ၊ အဓိဂမသဒ္ဓမ္မ၏ ပတိရူပကလည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ
သဒ္ဓမ္မပတိရူပကဉ္စ၊ ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မ၏ ပတိရူပက လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဧန္တုနစ်ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောပတိ
ရူပကတို့တွင်၊ ဩဘာသေစေဝ၊ ဝိပဿနာပိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောကိုယ်မှ
ထွက်သော အရောင် အလင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဥာဏေစ၊ ဝိပဿနာ

စိတ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သောဥပဿနာလည်းကောင်း၊ ဝီတိယာစ၊ ဝိပဿနာ
 စိတ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သောခုဒ္ဒကဝီတိ အစရှိသောလေးပါးအပြားရှိသော
 ဝီတိလည်းကောင်း၊ ယေဟိ၊ အကြင်ဝိပဿနာ၏ ညစ်ညူးကြောင်းတေး
 ရန်ဟူသောဥပက္ကိလေသတို့ဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိကမ္ပတိ၊ တုန်လှုပ်၏၊
 ပဿဒ္ဓိယာ၊ ကိုယ်စိတ်၏ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော ကာယ
 ပဿဒ္ဓိစိတ္တပဿဒ္ဓိအားဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိသောပဿဒ္ဓိလည်းကောင်း၊
 သုခစေတ၊ ဝိပဿနာစိတ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော စေတသိကသုခလည်း
 ကောင်း၊ ယေဟိ၊ အကြင်ဝိပဿနာ၏ ညစ်ညူးကြောင်းတေးရန်ဟူသော
 ဥပက္ကိလေသတို့ဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပဝေဒတိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ အဓိမောက္ခစ
 အားကြီးသောသဒ္ဓိန္ဒြေဟုဆိုအပ်သောသဒ္ဓါယံကြည်ခြင်းလည်းကောင်း
 ပဂ္ဂဟေတ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်ကိစ္စကို ပြီးစေတတ်သောဝီရိယ သံဗောဇ္ဈင်ဟုဆို
 အပ်သောထောက်ပံ့ခိုင်စေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာနေတ၊ ဝိပဿနာ
 နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သောထင်ခြင်းသတိလည်းကောင်း၊ ယေဟိ၊ အကြင်
 နှုပဿနာနှုပကိလေသတို့ဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိကမ္ပတိ၊ အထူးတုန်
 လှုပ်၏၊ ဥပေက္ခာဝဇ္ဇနာယစ၊ မနောဒွါရ၌အာဝဇ္ဇနစိတ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်
 သောစေတနာဟူသော အာဝဇ္ဇနပေက္ခာ၌ လည်းကောင်း၊ ဥပေက္ခာယ၊
 ဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သော ဥပေက္ခာ သံဗောဇ္ဈင်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောတကြ
 မဇ္ဈတ္တပေက္ခာလည်းကောင်း၊ နိက္ကန္တိယာ၊ သြာဘာသစသော ကိုးပါးတို့
 ၌တပ်ခြင်းကို ပြုသော သိမ်မွေ့သော တဏှာဟူသော နိကန္တိလည်း
 ကောင်း၊ ယေဟိ၊ အကြင်ဝိပဿနာနှုပကိလေသတို့ဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်
 ပဝေဒတိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ ဣမာနိဒသဋ္ဌာနာနိ၊ ဤသြာဘာသစသည်ဆယ်ပါး
 ကုန်သောဥပက္ကိလေသ၏ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကို၊ ယဿ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပရိစိတာ၊ လေ့လာအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဓမ္မုဒ္ဓစ္စကုသလော၊ သြာဘာသ အစရှိသည်တို့၌မြတ်သောတရား
 တည်းဟူသောယုံလွင့်ခြင်း ဓမ္မုဒ္ဓစ္စလိမ္မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုဓမ္မုဒ္ဓစ္စသဗ္ဗေဟံ၊ တွေဝေခြင်းသို့၊ နစဂစ္ဆတိ၊ မရောက်သည်သာ
 တည်း။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပဿနာဥပဿနာ၊ ဝိပဿနာဥပဿနာ၏၊ ဣဒံ၊
 ဤသို့သော၊ ဥပက္ကိလေသဇာတံ၊ ညစ်ညူးကြောင်းသဘောသည်၊ အဓိဂမ
 သဒ္ဓပ္ပပတိဏ္ဍပကံနာမ၊ အဓိဂမ္မသဒ္ဓပ္ပ၏ အတုဖြစ်သော တရားမည်၏၊ ပန၊
 ထိုမှတပါး၊ တိသောသင်္ဂတိယော၊ သင်္ဂါယနာသုံးတန်တို့သို့၊ အနာရုဋ္ဌံ၊
 မတင်သော၊ ဓာတုကထာ၊ မဟာဓာတုကထာ၊ အာရမ္မဏကထာ၊ အာရမ္မ

၁၀၀ မိုးဒါနဝဂ္ဂထံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဏကထာ။ အသုဘကထာ။ အသုဘကထာ။ ဥာဏဝတ္ထုကထာ။ ဥာဏ
 ဝတ္ထုကထာ။ ဝိဇ္ဇာကရဏ္ဍကော။ ဝိဇ္ဇာကရဏ္ဍက။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣမေဟိပဉ္စ
 ဟိ။ ဤငါးပါးကုန်သော။ ကထာဝတ္ထုဟိ။ ကထာဝတ္ထုတို့မှ။ ပရိဗာဟိရံ။
 အပဖြစ်သော။ ဂုဠဝိနယံ။ ဂုဠဝိနည်း။ ဂုဠဝေဿန္တရံ။ ဂုဠဝေဿန္တရ။
 ဝဏ္ဏပိဋကံ။ ဝဏ္ဏပိဋကတ်။ အင်္ဂုလိမာလပိဋကံ။ အင်္ဂုလိမာလပိဋကတ်။
 ရုဠပါလဂဇ္ဇိတံ။ ရုဠပါလဂဇ္ဇိတ။ အာဠဝကဂဇ္ဇိတံ။ အာဠဝကဂဇ္ဇိတ။
 ဝေဒလ္လပိဋကံ။ ဝေဒလ္လပိဋကတ်။ ဣတိ။ ဤသို့အပြားရှိသော။ အဗုဒ္ဓဝစနံ။
 ဘုရားစကားတော်မှတပါးသောစကားသည်။ ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မပတိရူပကံ
 နာမ။ ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မ၏ အတုဖြစ်သော တရားမည်၏။ ဇာတရူပပတိရူပ
 ကန္တိ။ ဇာတရူပပတိရူပကံဟူသည်ကား။ သုဝဏ္ဏရသဝိမိနံ။ ရွှေရည်တို့
 ဖြင့်ပြုလုပ် စီရင်အပ်သော။ ဟာရကုဋမယံ။ ဟာရကုဋဖြင့် ပြုလုပ်အပ်
 သော။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ။ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော။ အာဘရဏဇာ
 တိ။ ဝတ်ဆင်ရာ တန်ဆာအပေါင်းတည်း။ ပဟိ။ ထင်အောင်ပြဦးအံ့။ ဆဏ
 ကာလေသု။ ပွဲလမ်းသဘင်ခံသောကာလတို့၌။ မနုဿာ။ လူတို့သည်။ အာ
 ဘရဏာဘဏ္ဍကံ။ ဝတ်ဆင်ရာတန်ဆာကို။ ဂဗ္ဘိယာမာတိ။ ဝယ်ယူကုန်
 အံ့ဟူ၍။ အာပဏံ။ အိမ်ဈေးသဘင်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ။ သွားကုန်၏။ အထာထိရော
 အခါ၌။ နေ။ ထိုဝတ်မုန့်ဆင်ရန်တန်ဆာဝယ်လိုသောသူတို့ကို။ အာပဟိ
 ကာ။ အိမ်ဈေးနေကုန်သောသူတို့သည်။ ဧဝံဝဒန္တိ။ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သစေ။
 အကယ်၍။ တုဋ္ဌေ။ အရှင်တို့သည်။ အာဘရဏတ္ထိကာ။ ဆင်ဝတ်ရာတန်
 ဆာကိုယူလိုကုန်အံ့။ ဣမာနိ။ ဤတန်ဆာတို့ကို။ ဂဗ္ဘာထာယူကုန်လော။ ဟိ။
 အကယ်အဟုတ်ပင်တည်း။ ဣမာနိ။ ဤတန်ဆာတို့သည်။ ဗာနာနိစေဝ။
 ထူလည်းထူထဲကုန်၏။ ဝဏ္ဏဝန္တနိစ။ အဆင်းအရောင်လည်းထွပ်ကုန်၏။
 အပ္ပတ္တိနိစ။ အဖိုးလည်းနည်းကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ တေ။
 ထိုတန်ဆာဝယ်လိုကုန်သော သူတို့သည်။ တေသံ။ ထိုအိမ်ဈေးဆိုင်ကုန်
 သည်တို့၏။ ဝစနံ။ စကားကို။ သုတွာ။ ကြားလေသော်။ ကာရဏံ။ လျော်
 သောအကြောင်းကို။ ဝဒန္တိ။ ဆိုပေကုန်၏။ ဣမာနိ။ ဤတန်ဆာတို့ကို။ ဝိဇ္ဇန္တိ
 တွာ။ ဆင်ယင်၍။ နက္ခတ္တံ။ ပွဲလမ်းသဘင်ကို။ ကိဋ္ဌိဝံ။ ကစားခြင်းငှါ။ သက္ကာ
 တတ်ကောင်း၏။ သောဘန္တိစေဝ။ တင့်လည်းတင့်တယ်ကုန်၏။ အပ္ပတ္တိ
 နိစ။ အဖိုးလည်းနည်းပေကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့အောက်မေ့၍။ တာနိ။ ထိုတန်
 ဆာတို့ကို။ ဝပောတွာ။ ယူကုန်၍။ ဝဒန္တိ။ သွားကုန်၏။ သုဝဏ္ဏဘဏ္ဍံ။ ရွှေ
 ဖြင့်ပြုလုပ်အပ်သောဘဏ္ဍာကို။ အဝိက္ကယမာနံ။ မရောင်းစားတတ်သည်

ဖြစ်၍၊ နိဒဟိတွာ၊ မြှုပ်ထားလျက်သာ၊ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ထားရချေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မြှုပ်၍သာ ထားရသဖြင့်၊ ဝံ၊ ထိုရွှေမှန်ရွှေကောင်းသည်၊ ဇာတဣပ ပတိဣပကေ၊ ရွှေတုသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ပေါ်သည်ရှိသော်၊ အန္တရေဝယတိနာမ၊ ကွယ်သည်မည်၏၊ အထသဒ္ဓမ္မဿ၊ အန္တရေဝနံဟောတိတိ၊ အထသဒ္ဓမ္မဿ၊ အန္တရေဝနံဟောတိ ဟူသည်ကား၊ အဓိဂမသဒ္ဓမ္မဿ၊ အဓိဂမ္မသဒ္ဓမ္မ၏လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိပတ္တိသဒ္ဓမ္မဿ၊ ပဗ္ဗိပတ္တိသဒ္ဓမ္မ၏လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မဿ၊ ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မ၏လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဿေဝိ၊ သုံးပါးအပြား ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏၊ အန္တရေဝနံ၊ ကွယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုပြဦးအံ့၊ ပဌမဗေဒမိယံ၊ ပဌမဗေဒမိကာလန္တံ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ပဗ္ဗိသန္တိဒပ္ပတ္တာ၊ ပဗ္ဗိသန္တိဒါသို့ရောက်ကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုပြီးနောက်မှ၊ ကာလေဂစ္ဆန္တေ၊ ကာလမြင့်ညောင်းလတ်သော်၊ ပဗ္ဗိသန္တိဒါ၊ ပဗ္ဗိသန္တိဒါသို့၊ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဆဇ္ဇာဘိညာ၊ ဆဇ္ဇာဘိည ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုပြီးနောက်မှ၊ ဆအဘိညာ၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့သို့၊ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ခောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဿောဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့၊ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကြကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုပြီးကာလန္တံ၊ ကာလေဂစ္ဆန္တေ၊ ကာလမြင့်ညောင်းလတ်သော်၊ တိဿောဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့၊ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ခောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရကား၊ အာသဝက္ခယမတ္တံ၊ အာသဝေါတို့၏ကုန်ခြင်းမျှသို့၊ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ တမ္ပိ၊ ထိုအာသဝေါတို့၏ကုန်ခြင်းမျှသို့လည်း၊ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ခောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သောကြောင့်၊ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိ ဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ တမ္ပိ၊ ထိုအနာဂါမိဖိုလ်သို့လည်း၊ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ခောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရကား၊ သကဒါဂါမိဖလံ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ တမ္ပိ၊ ထိုသကဒါဂါမိဖိုလ်သို့လည်း၊ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ခောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရကား၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဂစ္ဆန္တေ၊ ကာလေ၊ ကာလမြင့်ညောင်းလတ်သော်၊ သောတာပတ္တိဖလမ္ပိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့လည်း၊ ပတ္တံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ခိံသန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ အထ၊ ထိုပြီးနောက်မှ၊ ယဒါ၊ အကြင်ကာလန္တံ၊

၁၀၂ မိုးဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

နေသံ၊ ထိုဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်။ ဣမေဟိ၊ ဤဩဘာသစသည်အပြားရှိကုန်သော။ ဥပက္ကိလေသေဟိ၊ ဝိပဿနာညစ်ညူးကြောင်းသေးရန်တို့သည်။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌာ၊ ညစ်ညူးစေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာရဒ္ဓမတ္တာဝ၊ အားထုတ်အပ်သောအတိုင်း အရှည်သည်သာလျှင်၊ ဌာသတိ၊ ထည်လတ္တံ့၊ တဒါ၊ ထိုကာလ၌။ အဓိဂမသဒ္ဓမ္မော၊ အဓိဂမသဒ္ဓမ္မသည်။ အန္တရဟိတောနာမ၊ ကွယ်သောမည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဟိ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ထင်စွာပြဦးအံ့။ ပဌမဗောဓိယံ၊ ပဌမဗောဓိကာလ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ စတုဗ္ဗိပဋိသန္တိဒါနံ၊ ပဋိသန္တိဒါလေးပါးတို့အား။ အနုစ္ဆရိကံ၊ လျောက်ပတ်သော။ ပဋိပတ္တိံ၊ ပဋိပတ်ကို။ ပူရေယိံသု၊ ဖြည့်ကျင့်ကုန်၏။ ဂစ္ဆန္တေ ကာလေ၊ ကာလမြင့်ညောင်းလတ်သော်လည်း။ ထိုပဋိသန္တိဒါအားလျောက်ပတ်သောအကျင့်ကို။ ပူရေတံ၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဆန္ဒအဘိညာဏာနံ၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့အား။ အနုစ္ဆရိကံ၊ လျောက်ပတ်သော။ ပဋိပတ္တိံ၊ ပဋိပတ်ကို။ ပူရေယိံသု၊ ဖြည့်ကျင့်ကုန်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုဆအဘိညာဉ်အားလျောက်ပတ်သော အကျင့်ကိုလည်း။ ပူရေတံ၊ ဖြည့်ကျင့် ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရကား။ ဘိဿန္တိဝိဇ္ဇာနံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့အား။ အနုစ္ဆရိကံ၊ လျောက်ပတ်သော။ ပဋိပတ္တိံ၊ ပဋိပတ်ကို။ ပူရေယိံသု၊ ဖြည့်ကျင့်ကုန်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့အား လျောက်ပတ်သော အကျင့်ကိုလည်း။ ပူရေတံ၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သောကြောင့်။ အရဟတ္တဖလမတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အားသာလျှင်။ အနုစ္ဆရိကံလျောက်ပတ်သော။ ပဋိပတ္တိံ၊ ပဋိပတ်ကို။ ပူရေယိံသု၊ ဖြည့်ကျင့်ကြကုန်၏။ ပန၊ ထိုပြီးအပနောက်ကာလ၌။ ဂစ္ဆန္တေ ကာလေ၊ ကာလမြင့်ညောင်းလတ်သော်။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။ အနုစ္ဆရိကံ၊ လျောက်ပတ်သော။ ပဋိပဒံ၊ ပဋိပဒါကို။ ပူရေတံ၊ ဖြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနာဂါမိဖလဿ၊ အနာဂါမိဖိုလ်အား။ အနုစ္ဆရိကံ၊ လျောက်ပတ်သော။ ပဋိပဒံ၊ ပဋိပဒါကို။ ပူရေယိံသု၊ ဖြည့်စုံစေကုန်လတ္တံ့။ တမ္ပိ၊ ထိုအနာဂါမိဖိုလ်အားလျောက်ပတ်သော ပဋိပဒါကိုလည်း။ ပူရေတံ၊ ဖြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရကား။ သကဒါဂါမိဖလဿ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်အား။ အနုစ္ဆရိကံ၊ လျောက်ပတ်သော။ ပဋိပဒံ၊ ပဋိပဒါကို။ ပူရေယိံသု၊ ဖြည့်စုံစေကုန်လတ္တံ့။ တမ္ပိ၊ ထိုသကဒါဂါမိဖိုလ်အား လျောက်ပတ်သော ပဋိပဒါကိုလည်း။ ပူရေတံ၊ ဖြည့်စုံစေ

ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရကား။ သောတာပတ္တိဖလသံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်အား။ အနုစ္စိကံ၊ လျောက်ပတ်သော။ ပဋိပဒံ၊ ပဋိပဒါကို၊ ပူရေဿန္တိ။ ပြည့်စုံစေကုန်လတ္တံ့။ ပန၊ ထိုပြီးအပ နောက်ကာလ၌။ ယဒါ၊ အကြင်ကာလ၌။ သောတာပတ္တိဖလသံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်အားလည်း။ အနုစ္စိကံ၊ လျောက်ပတ်သော။ ပဋိပဒံ၊ ပဋိပဒါကို၊ ပူရေဿန္တိ။ ပြည့်ကျင့်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီလပရိသုဒ္ဓိမတ္တမေဝ၊ သီလပါရိသုဒ္ဓိအတိုင်း အရှည်၌သာလျှင်။ ဌဿန္တိ၊ တည်ကုန်လတ္တံ့။ တဒါ၊ ထိုကာလ၌။ ပဋိပတ္တိသန္ဓေဓမ္မာ၊ ပဋိပတ္တိသန္ဓေဓမ္မသည်။ အန္တရဟိတောနာမ၊ ကွယ်သောမည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်။ တေဝိဇ္ဇကံ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်သည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်။ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်။ အန္တရဟိတံ၊ ကွယ်ပျောက်လေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကွယ်ပျောက်လေပြီဟူ၍။ ဝတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ နဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ တိဏိဝါ၊ ဝိဇ္ဇကတ် သုံးပုံတို့သည်လည်း။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်စေကုန်ဦး။ အဘိဓမ္မာပိဋကေ၊ အဘိဓမ္မာ ဝိဇ္ဇကတ်သည်။ အန္တရဟိတေ၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့သော်။ ဇိဿု၊ နှစ်ပါးကုန်သောသုတ္တန်ဝိနည်း ဝိဇ္ဇကတ်တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တသုဝါ၊ တည်ကုန်သေးသော်လည်း။ အန္တရဟိတန္တိ၊ ကွယ်ပျောက်လေပြီဟူ၍။ နဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ မဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဇိဿု၊ နှစ်ပါးကုန်သော သုတ္တန်အဘိဓမ္မာပိဋကတ်တို့သည်။ အန္တရဟိတေသု၊ ကွယ်ခဲ့ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိနယပိဋကမတ္ထေ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်မျှသည်။ ဝိတပိ၊ တည်သေးသော်လည်း။ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်။ နအန္တရဟိတမေဝ၊ မကွယ်ပျောက် သေးသည်သာလျှင်တည်း။ တတြာပိ၊ ထိုဝိနည်းပိဋကတ်တွင်လည်း။ ခန္ဓကပရိဝါရေသု၊ ခန္ဓကပရိဝါတို့သည်။ အန္တရဟိတေသု၊ ကွယ်ခဲ့ကုန်သော် လည်းကောင်း။ ဥဘတော ဝိဘင်္ဂမတ္ထေ၊ ဥဘတော ဝိဘင်းမျှဟုဆိုအပ်သော။ မဟာဝိနယေ၊ မဟာဝိနည်းသည်။ အန္တရဟိတေ၊ ကွယ်ခဲ့သော် လည်းကောင်း။ ဇိဿု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပါတိမောက္ခသု၊ ဘိက္ခုပါတိမောက်ဘိက္ခုနီပါတိမောက်တို့သည်။ ဝတ္တမာနေသုဝါ၊ တည်ကုန်သေးသော်လည်း။ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်။ အနန္တရဟိတမေဝ၊ မကွယ်ပျောက်သေးသည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်ဟဒါ၊ အကြင်ကာလ၌။ နွေပါတိမောက္ခာ၊ နှစ်ပါးသောပါတိမောက်တို့သည်။ အန္တရဟိတေဿန္တိ။ ကွယ်ကုန်လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုရောအခါ၌။ ပရိယတ္တိ

၁၈၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ- ဒုတိယတွဲ၊

သဒ္ဓမ္မဿ။ ပရိယတ်ယူသော သူတော်ကောင်း တရား၏၊ အန္တရေသနံ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။ တသ္မိ၊ ထိုပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မသည်။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်သည်ရှိသော်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်။ အန္တရဟိတံနာမ၊ ကွယ်ပျောက်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ ပရိယတ္တိယာ၊ ပရိယတ်၏၊ အန္တရဟိတာယ၊ ကွယ်ခြင်းကြောင့်၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ်သည်။ အန္တရေသဟိ၊ ကွယ်ပျောက်၏၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ ပဋိပတ်၏၊ အန္တရဟိတာယ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းကြောင့်၊ အဓိဂမေ၊ မဂ်ဖိုလ် ဟူသော အဓိဂမသည်။ အန္တရေသဟိ၊ ကွယ်ပျောက်၏၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ အကြင်ကြောင့်၊ အယံပရိယတ္တိ၊ ဤပရိယတ်သည်၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ ပဋိပတ်၏၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ်သည်။ အဓိဂမဿ၊ မဂ်ဖိုလ်ဟူသော အဓိဂမ၏၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိပတ္တိတောဝိ၊ ပဋိပတ္တိထက်လည်း၊ ပရိယတ္တိမေ၊ ပရိယတ္တိသည်သာလျှင်၊ ပမာဏံ၊ သာသနာတော်၏တည်ခြင်း၌

ပမာဏတည်း။ နန္တစ၊ စောဒနာဦးအံ၊ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရားသခင်လက်ထက်က၊ ကပိလောနာမ၊ ကပိလမည်သော၊ အနာရာဓိကာဘိက္ခု၊ သီလမျှကိုလည်း မနှစ်သက်စေတတ်သော ဒုသီလရဟန်းသည် ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောံကို၊ ဥဒ္ဓိဿပတိတိ၊ ပြအံ့ဟူ၍၊ ဗီဇနိံ၊ ယပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤပါတိမောက်၌၊ ဝတ္တန္တာ၊ သီလကို မပျက်စေမူ၍ တည်သောသူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗိ၊ မေး၏၊ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုကပိလရဟန်းကို၊ ဘယေန၊ ကြောက်ကြသောကြောင့်၊ ယေသံပိ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အားလည်း၊ ပါတိမောက္ခော၊ ပါတိမောက်သည်။ ဝတ္တတိ၊ သီလကို မပျက်စေသော အားဖြင့်တည်၏။ တေဝိ၊ ထိုသီလကိုမပျက်စေမူ၍တည်သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ မယံဝတ္တာမာတိ၊ ငါတို့ကျင့်ကုန်တည်ကုန်၏ဟူ၍၊ အဝတွာ၊ မဆိုဝံ ကြလေသောကြောင့်၊ နဝတ္တာမာတိ၊ ငါတို့မတည်ပေကုန်ဟူ၍၊ ဝဒိံ သု၊ ဆိုရခြေကုန်၏သော၊ ထိုကပိလရဟန်းသည်၊ ဗီဇနိံ၊ ယပ်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ချထားခဲ့၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဂတော၊ သွား၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်။ ဩသတ္တိတံ၊ ဆုတ်ယုတ်ရှေ့ လျှောသလော၊ ဣတိ၊ ဤကားစောဒနာတည်း၊ ကိဉ္ဇာပိဩသတ္တိတံ၊ အကယ်၍ ဆုတ်ယုတ်

ရွှေ၊ သျှောသညစင်စင်ဖြစ်၏ရှင်းပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်လျှင်းမူလည်း၊ ပရိယတ္တိ၊
 ပရိယတ်သည်၊ ဇောန္တေနေဝ၊ ရုချဇောသံသလျှင်းပမာဏံ၊ သာသနာတော်
 ၏တည်ခြင်း၌ ပမာဏတည်း၊ ယထာဟိ၊ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြပြီးအံ့၊ မဟာ
 တော၊ ကြီးကျယ်သော၊ တဠာကဿ၊ တဖက်သည်ကန်၏၊ ပါဠိဟာ၊ ကန်
 ရိုးကန်ပေါင်သည်၊ ထိရာယ၊ မြေပြိုင်ခုံ၊ သည်ရှိသော်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊
 နဋ္ဌဿတိတိ၊ မတည်လိမ့်သတည်းဟူ၍၊ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုသင့်၊ ဥဒကေ၊ ရေ
 သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ပဒုမာဒိနိ၊ ပဒုမ္မာအစရှိကုန်သော၊ ဗုပ္ပါနိ၊ ပန်းတို့
 သည်၊ နုပုပ္ဖဿန္တိတိ၊ မပွင့်လေကုန်အံ့ဟူ၍၊ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုသင့်၊ ဝေမေဝေ၊
 ထိုအတူသာလျှင်၊ မဟာတဠာကဿ၊ တဖက်သည်ကန်ကြီး၏၊ ထိရာပါဠိ
 သဒိသေ၊ မြေပြိုင်ခုံသောကန်ပေါင်ကန်ရိုးနှင့်တူသော၊ တေဝိဇ္ဇကော၊ ဝိဇ္ဇ
 ကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ ဘုရားစကားတော်သည်၊ သတိ၊
 ရှိသော်၊ မဟာတဠာကေ၊ တဖက်သည်ကန်ကြီး၌၊ ဥဒကံသဒိသာ၊ ရေနှင့်
 တူကုန်သော၊ ပဋိပတ္တိပူရကာ၊ ပဋိပတ်ကိုဖြည့်ကျင့်ကုန်သော၊ ကုလပုတ္တော
 အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိကုန်ဟူ၍၊ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်ကုန်
 တေသု၊ ထိုပဋိပတ်ကိုဖြည့်ကျင့်ကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊
 သတိသန္တေသု၊ ရှိကုန်လတ်သော်၊ မဟာတဠာကေသု၊ တဖက်သည်ကန်
 ကြီးတို့၌၊ ပဒုမာဒိနိ၊ ပဒုမ္မာအစရှိကုန်သော၊ ဗုပ္ပါနိဝိယ၊ ပန်းတို့ကဲ့သို့သော
 တာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိကုန်သော၊ အရိယပုဂ္ဂလော၊ အရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိကုန်ဟူ၍၊ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်-မဆိုထိုက်ကုန်၊
 ဣတိဇေ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဇောန္တေတော၊ ဇောစင်စစ်အားဖြင့်၊
 ပရိယတ္တိယေဝ၊ ပရိယတ္တိ သည်သာလျှင်၊ ပမာဏံ၊ သာသနာတော်၏
 တည်ခြင်း၌ပမာဏသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပထဝီဓာတုတိ၊ ပထဝီဓာတု
 ဟူသည်ကား၊ နေသတ သဟဿာနိ၊ ယူဇနာ နှစ်သိန်းတို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ စတ္တာရိစနဟုတာနိ၊ ယူဇနာလေးသောင်းတို့သည်လည်းကောင်း
 ဗဟုလ၊ ထူထပ်ကုန်သော၊ မဟာပထဝီ၊ မဟာပထဝီမြေကြီးတည်း၊ အာ
 ပေါဓာတုတိ၊ အာပေါဓာတုဟူသည်ကား၊ ပထဝီထော၊ မြေမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊
 ယာဝသုဘကိဗျဗြဟ္မလောကာ၊ သုဘကိဏ်ဗြဟ္မသုံတိုင်အောင်၊ ဥဂ္ဂတံ၊
 တက်သော၊ 'ကပ္ပဝိနာသကံ၊ ကမ္ဘာကို ဖျက်ဆီးတတ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေ
 တည်း၊ တေဇောဓာတုတိ၊ တေဇောဓာတုဟူသည်ကား၊ ပထဝီတော၊ မြေ
 မှ၊ ယာဝအာဘဿရလောကာ၊ အာဘဿရ ဗြဟ္မသုံတိုင်အောင်၊ ဥဂ္ဂ
 တော၊ တက်သော၊ ကပ္ပဝိနာသကော၊ ကမ္ဘာကိုဖျက်ဆီးတတ်သော၊ အဂ္ဂိ၊

၁၈၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

မီးတည်း၊ ဝါယောဓာတုတိ၊ ဝါယောဓာတုဟူသည်ကား၊ ပထဝီတော၊ မြေ
 မှ၊ ငဠာယ၊ စ၍၊ ယာဝဓဗဟုလဟိဟ္မသောက၊ ဝေဟဋ္ဌိလဟိဟ္မသံတိုင်
 အောင်၊ ဥဂ္ဂတော၊ တက်သော၊ ကံပွရိနာသကော၊ ကမ္ဘာကို ဖျက်ဆီးတတ်
 သော၊ ဝါယု၊ လေတည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတေသု၊ ဤသို့ကြီး
 မင်းကုန်သည်ဖြစ်၍ လောကအလုံးကို လွှမ်းမိုးခြင်းငှ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော
 မဟာဘုတ်လေးပါးတို့တွင်၊ ဧကဓမ္မောပိ၊ တခုသောဓာတုသဘောသည်
 လည်း၊ သတ္တု၊ သာသနံ၊ တရားသာသနာတော်ကို၊ အန္တရဓာတုတုံးကွယ်
 ပျောက်စေခြင်းငှ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤဆို
 အပ်လတ္တံ့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဣဓေဝတေ
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိတိ၊ ဣဓေဝတေဥပ္ပဇ္ဇန္တိဟူသည်ကား၊ လောဟတော၊ သံဌာ၊ လော
 ဟခါဒကံ၊ သံကိုစားတတ်သော၊ မလံဝိယ၊ သံချေးကဲ့သို့၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဣမ
 ဟိ၊ ယေဝသာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌သာလျှင်၊ တေ၊ ထိုမောဃပုရိသ
 တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မောဃပုရိသတိ၊ မောဃပုရိသဟူသည်
 ကား၊ တုန္တုပုရိသ၊ မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးဖြစ်ကုန်သောသူတို့တည်း၊ အာဒိ
 ကေနေဝဩပိလောဝတိတိ၊ အာဒိကေနေဝဩပိလောဝတိဟူသော၊ ဧတ္ထ၊
 ဤပါဠိဝါကျ၌၊ အာဒိကေနာတိ၊ အာဒိကေနဟူသည်ကား၊ အာဒါနေနဂဟ
 ဇောန၊ ဘဏ္ဍာကိုယူသည်ဖြစ်၍၊ ဩပိလောဝတိတိ၊ ဩပိလောဝတိဟူသည်
 ကား၊ နိမ္မုဇ္ဇတိ၊ နစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒကစရာ၊ ရေ၌သွားလာသော၊ နာဝါ၊ လှေသည်၊ ဘဏ္ဍာ
 ဥစ္စာဘဏ္ဍာကို၊ ဂဗ္ဘန္တိ၊ ယူလျက်၊ နိမ္မုဇ္ဇတိယယော၊ နစ်၏သို့၊ ဧဝံတယော၊
 ထိုအတူ၊ ပရိယတ္တိအာဒိနိ၊ ပရိယတ္တိအစရှိသည်တို့ကို၊ ပူရဇောန၊ ပြည့်ခြင်း
 ဖြင့်၊ သဒ္ဓမ္မသံ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏၊ အန္တရဓာနံ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်း
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိ၊ မှန်၏၊ ပရိယတ္တိယော၊ ပရိယတ်သည်၊ ဟာယ
 မာနာယ၊ ယုတ်လျော့လတ်သည်ရှိသော်၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ်သည်၊ ဟာယ
 တိ၊ ယုတ်လျော့၏၊ ပဋိပတ္တိယော၊ ပဋိပတ်သည်၊ ဟာယမာနာယ၊ ယုတ်လျော့
 လတ်သည်ရှိသော်၊ အမိဂမော၊ မဂ်ဖိုလ်ဟူသောပဋိဝေဓသည်၊ ဟာယတိ
 ယုတ်လျော့၏၊ ပရိယတ္တိယော၊ ပရိယတ်သည်၊ ပူရယမာနာယ၊ ပြည့်စုံသ
 ဖြင့်၊ ပရိယတ္တိရော၊ ပရိယတ်ကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဝုဂ္ဂလော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ်ကို၊ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်စုံစေကုန်၏၊ ပဋိပတ္တိပူရကာ၊
 ပဋိပတ်ကို ပြည့်ကျင့် ကုန်သော၊ ဝုဂ္ဂလော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အမိဂမံ၊
 မဂ်ဖိုလ်ဟူသောပဋိဝေဓကို၊ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်စုံစေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော

အကြောင်းကြောင့်၊ ဝဋ္ဌနစန္ဒောဝိယ၊ တနေတခြားတိုးပွားထွန်းပဆန်းစလဲ
 ကဲ့သို့၊ ပရိယတ္တိယာဒိသု၊ ပရိယတ္တိအစရှိသည်တို့သည်၊ ဝဋ္ဌမာနာသု၊ ဆင့်
 ကဲပွားတိုးကုန်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်
 သည်၊ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ ပွားစီး တိုးတက်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 အနက်သဘောကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေဟိဓမ္မေဟိ၊ အကြင်အကြောင်းသဘောတို့ဖြင့်၊
 သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏၊ အန္တရဓာနဉ္စေဝ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ငွှိတိစ၊ တည်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တေ၊ ထိုအကြောင်းသဘောတို့ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုရ
 ကား၊ ပဉ္စခေါတိအာဒိ၊ ပဉ္စခေါဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဉ္စခေါအစရှိသောပါဠိဝါကျ၌၊ ဩက္ကမနိယာတိ၊
 ဩက္ကမနိယာ ဟူသည်ကား၊ အဝက္ကမနိယာ၊ ယုတ်သော အတို့သို့ကျ
 ရောက်စေတတ်ကုန်၏၊ ဟေဋ္ဌာဝမနိကာ၊ အောက်အတို့သို့ကျရောက်စေ
 တတ်ကုန်သော၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ သတ္ထ
 ရိအဂါရဝါတိ အာဒိသု၊ သတ္ထရိအဂါရဝါ ဤသို့အစရှိသော ဝုဒ္ဓိတို့တွင်၊
 အဂါရဝါတိ၊ အဂါရဝါဟူသည်ကား၊ ဂါရဝရဟိတာ၊ ရိုသေခြင်းမှကင်း
 ကုန်သည်၊ အပ္ပတိသာာတိ၊ အပ္ပတိဿာ ဟူသည်ကား၊ အပ္ပတိဿာယာ၊
 ပျပ်ဝပ်ခြင်းကင်းကုန်သည်၊ အနိစရတ္တိကာ၊ မနိဋ့်ကျသောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်
 သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသတ္ထရိအဂါရဝါ အစရှိသောစကား၌၊ ယော၊ အကြင်သူ
 သည်၊ စေတိယာဂံဏံ၊ စေတိပြင်သို့၊ အာရောဟန္တော၊ တက်သည်ရှိသော်၊
 ဆတ္တံ၊ တီးကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်း၏၊ ဥပါဟနံ၊ ဘိနပ်ကို၊ ဓာရေတိ၊ စီး၏၊
 အညတော ဩလောကေတွာ၊ အရပ်တပါးကို ကြည့်မျှော်၍၊ ကထံက
 ထေန္တော၊ ဖွါလောင်ဟောင်ကျယ်ပြောဆိုလျက်၊ ဂန္ထတိ၊ သွား၏၊ အယံ၊
 ဤသူသည်၊ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ အဂါရဝေါနာမ၊ ရိုသေခြင်းကင်း
 သည်မည်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဓမ္မသဝနဿကာယေ၊ တရားနာခြင်း
 ကာလကို၊ သံဃုဠေ၊ ကြွေးကျော်လတ်သော်၊ ဧဟရ သာမဏောရေဟိ၊
 သာမဏေငယ်တို့ဖြင့်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံလျက်၊ နိသိဒတိ၊ နေ၏၊ အညာ
 နိဝါ၊ သည်မှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နဝကမ္မာနိ၊ အမှုသစ်တို့ကို၊ က
 ရောတိ၊ ပြု၏၊ ဓမ္မသဝနဂ္ဂေ၊ တရားနာရာနေရာဦး၌၊ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်လျက်၊ နိဒ္ဒါ
 ယတိ၊ တဆတ်ဆတ်ငိုက်၏၊ ဝိက္ခိတ္တောဝါ၊ ပျံ့လွင့်သည်ဖြစ်၍လည်း၊
 အညာကထေန္တော၊ အခြားစကားကို ပြောလျက်၊ နိသိဒတိ၊ နေ၏၊ အယံ၊

ဤသူသည်။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ အဂါရဝေါနာမ၊ ရှိသေခြင်းကင်းသည် မည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ထေရုပဋ္ဌာနံ၊ မထေရ်အားစေားဖူးမျှော်ရာ သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ အဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိမခိုးဘဲ။ နိဝိဒတိ၊ နေ၏။ ဟတ္ထပလ္လတ္တိကံ၊ လက်အာပေသဂပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဿပလ္လတ္တိကံ၊ ပုဆိုးအာပေသဂပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အညံဝါပန၊ ထိုမှ တပါးလည်း။ ဟတ္ထပါဒကုက္ကုစ္စံ၊ လက်ဆော့ဆော့ ခြေဆော့ဆော့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဝုဇ္ဇာနံ၊ သိတင်းကြီးတို့၏။ သန္တိကေ၊ အနီးအပါး၌။ အနန္တိ ဌေ၊ မတိုက်တွန်းအပ်ဘဲ။ ကထေဝိ၊ စကားဆို၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ သံဗေသ၊ သံဃာတော်၌။ အဂါရဝေါနာမ၊ ရှိသေခြင်း ကင်းသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊ သိက္ခာ၊ အဓိသီလ သိက္ခာကို၊ အပူရေန္တောစ၊ မဖြည့်မကျင့်သည်ဖြစ်၍လည်း။ သိက္ခာယ၊ အဓိ သီလသိက္ခာ၌။ အဂါရဝေါနာမ၊ ရှိသေခြင်းကင်းသည်မည်သည်၊ ပောတိ ဖြစ်၏။ အဋ္ဌဿမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့ကို၊ အနိဗ္ဗတ္တေန္တော မဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဝါပန၊ ထိုမှတပါး၊ တာသံ၊ ထိုရှစ်ပါး သောသမာပတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တနုတ္တာယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ပယောဂံ၊ အားသစ် လုံ့လကို၊ အကရာဇ္ဇော၊ မပြုသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ သမာဓိသ္မိံ၊ သမာဓိ၌။ အဂါရဝေါနာမ၊ ရှိသေခြင်း ကင်းသည်မည်၏။ သုက္ကပက္ခော၊ သုက္ကပက္ခကို။ ဝုတ္တပိပလ္လာသေနော၊ ဂဏှပက္ခ၌ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှပြန် သောအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တောရ သမသုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။ တေရသမံ၊ တေရသမသုတ်တည်း။ ။ ကဿပသံပယုတ္တံ၊ ကဿပသံပသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-လောဘသက္ကာရသံယုတ်-၁၀-ပဌမဝဂ်။

☞ လောဘသက္ကာရသံယုတ္တဿ၊ လောဘသက္ကာရသံယုတ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမ သုတ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်လတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒါရုဏောတိ၊ ဒါရုဏောဟူသည်ကား၊ ထေရော၊ ခက်ထန် ၏။ လောဘသက္ကာရသံ၊ လောကောတိတ္ထေ၊ လောဘသက္ကာရသံ၊ လောကောဟူ သောဤပုဒ်၌။ လောဘောနာမ၊ လောဘ်မည်သည်ကား၊ စတုပစ္စယလောဘော ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို ရခြင်းတည်း။ သက္ကာရောတိ၊ သက္ကာရောဟူသည်

ကား။ သုကတာနံ။ ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော။ သုသင်္ခတာနံ။ ကောင်းစွာ
 ပြုပြင်အပ်ကုန်သော။ တေသံယေဝ။ ထိုပစ္စည်းလေးပါးတို့ကိုပင်လျှင်။
 လာဘော။ ရခြင်းတည်း။ သိလောကောတိ။ သိလောကောဟူသည်ကား။
 ဝဏ္ဏဇောသော။ ကျေးဇူးသတင်းကိုမြီးမွမ်းခြင်းတည်း။ ကဋုကောတိ။
 ကဋုကောဟူသည်ကား။ တိမ်နော၊ ထက်၏။ ဗရသောတိ။ ဗရသောဟူ
 သည်ကား။ ခရော၊ ကြမ်းကြုတ်၏။ အန္တရာယိကောတိ။ အန္တရာယိကော
 ဟူသည်ကား။ အန္တရာယကရော၊ အန္တရာယကိုပြုတတ်၏။ ပဌမံ၊ ပဌမ
 သုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဗာဠိသိကောတိ။ ဗာဠိသိကောဟူသည်
 ကား။ ဗဠိသံ။ သံများချိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ စရမာနော၊ သွားသာရှာဖွေ
 သော၊ မန္တဗာတကော၊ တငါသည်သည်။ အာမိသဂတန္တိ၊ အာမိသဂ
 တံဟူသည်ကား။ အာမိသမက္ခိတ္တံ၊ အာမိသဖြင့်လိမ်းကျံအပ်သော၊ အာမိ
 သစက္ခုတိ၊ အာမိသစက္ခုဟူသည်ကား။ အဿ၊ ထိုငါးအား၊ အာမိသေ၊
 နှမ်းပတ်ဖွဲ့စသည် အာမိသ၌၊ စက္ခုဒဿနံ၊ ရှုကြည့်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အာမိသစက္ခု၊ အာမိသစက္ခုမည်၏။ ဗဠိသောတိ၊
 ဗဠိသောဟူသည်ကား။ ဂိလဗဠိသော၊ အာမိသ၌ရှုကြည့်လေ့ရှိသောငါး
 သည် မြို့အပ်သော ငါးများချိတ်တည်း။ အနယံအာပန္နောတိ၊ အနယံအာ
 ပန္နောဟူသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဗျသနံအာ
 ပန္နောတိ၊ ဗျသနံအာပန္နောဟူသည်ကား။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊
 ရောက်၏။ ယထာကာမကရဏီယောတိ၊ ယထာကာမကရဏီယောဟူ
 သည်ကား။ ယထာကာမေနယထာရုစိယာ၊ အကြင်အကြင်အလိုသည်။
 ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ တထာကာမေနတထာရုစိယာ၊ ထိုထိုအလိုဖြင့်၊ နံ၊ ထိုငါး
 ကို၊ ဗာဠိသိကော၊ သံများချိတ်အရှင်တငါယောကျ်ားသည်။ ယထေဝ၊ အ
 ကြင်အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ ဣတ္ထိတိ၊ ပြုလို၏။ တထေဝ၊ ထိုအခြင်းအရာ
 ဖြင့်သာလျှင်၊ အဿအနေန၊ ဤသံများချိတ်အရှင်တငါယောကျ်ားသည်။
 ကတ္တဗ္ဗော၊ ပြုပိုင်ချေ၏။ ဣတိအတ္တော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ယထာကာမ
 ကရဏီယောမာရဿာတိ၊ ယထာကာမကရဏီယောမာရဿာဟူသည်
 ကား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကိလေသမာရဿ၊ ကိလေသမာရ
 ၏၊ ကာမော၊ အလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊
 ကတ္တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ နိရယံဝါ၊ နုတ်ငဲ့သို့လည်းကောင်း။ တိရုတ္တိသနယော
 နိဝါ၊ တိရုတ္တိသနအမျိုးသို့ လည်းကောင်း။ ပေတ္တိဝိသယံဝါ၊ ပြိတ္တာသို့သို့

၁၉၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ဒုတိယတွဲ၊

လည်းကောင်း၊ ပါပေတဗ္ဗော၊ ရောက်စေအပ်၏။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယ
သုတ်တည်း။ ။

၄ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ မဟာကုမ္ဘကုလန္တိ၊ မဟာကုမ္ဘကုလံ
ဟူသည်ကား၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ သတ္တိကန္တပကုလံ၊ အခွံ၏အထက်
၌တက်သောရိုးစွန်းရှိသောလိပ်အပေါင်းသည်၊ ဗိရုနိဝါသံ၊ ကြာမြင့်စွာ
နေခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဂမာသိတိ၊ အဂမာသိဟူသည်ကား
ဧတ္ထံ၊ ဤအရပ်၌၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစိုးတစိသော၊ ခါဒိတဗ္ဗံ၊ ခဲအပ်စား
အပ်သောအစာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုအစာကို၊ မစ္ဆရာ
ယန္တော၊ ဝန်တိုသောကြောင့်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ သေ၊ ဤလိပ်ရိက်တီးကြီးသည်၊
နိဝါရေတိ၊ တားမြစ်၏၊ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သောအမှတ်သညာရှိသဖြင့်၊
အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ ပပတာယ၊ ပပတာယဟူသောပုဒ်၌၊ ဒီဃရုက္ခ၊ က
ဗန္ဓော၊ ကြိုးရှည်ဖြင့် ဖွဲ့ချည်အပ်သော၊ အယကန္တကောသကော၊ သံသြောင့်
၏အမင်း၌၊ ဒဏ္ဍကံ၊ လှံတံရိုးကို၊ ပဝေသေတွာ၊ တပ်သွင်း၍၊ ဂဟိတော၊
ယူအပ်သော၊ ကတ္တိကသလ္လသဏ္ဌာနော၊ ထုမိကာသြောင့်သဏ္ဌာန်ရှိသော၊
အယကဏ္ဍကော၊ သံကောက်သြောင့်ကို၊ ပပတာ၊ ပပတာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ ယသ္မိံ၊ အကြင်သံကောက်သြောင့်သည်၊ ဝေဂေန၊ လျှင်စွာ၊ ပတိ
တွာ၊ ကျ၍၊ ကဋ္ဌာဟော၊ လိပ်ခွံကို၊ လဂ္ဂမတ္ထေ၊ ပြိကာမျှ၌၊ ဒဏ္ဍကော၊ လှံတံ
အရိုးသည်၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ ရုက္ခကော၊ ကြိုးသည်၊ ကောဗန္ဓေါ၊ သန္ဓုတ်
လှံတံနှင့်တစပ်တည်း၊ ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတေဝ၊ သွားလေသေး
တော့သည်သာလျှင်တည်း၊ သောကုမ္ဘောတိ၊ သောကုမ္ဘောဟူသည်ကား၊
သောဗဠိသကုမ္ဘော၊ ထိုသံချားကောက်သန္ဓုတ်ထံသောလိပ်ရိက်တည်း၊
ယေနသောကုမ္ဘောတိ၊ ယေနသောကုမ္ဘောဟူသည်ကား၊ ဥဒကသဒ္ဓံ၊ ရေသံ
ကို၊ သုတွာ၊ ကြားသောကြောင့်၊ သာသကံဌာနံ၊ ရွံရှာအပ်သောအရပ်
သည်၊ ဘဝိသတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သည်ဟု၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍၊ ယေန၊ အကြင်
အရပ်၌၊ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသော၊ သောကုမ္ဘော၊ ထိုအပေါင်း
အဖော်လိပ်ကြီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ နဒါနိတွံ၊ အမှာကန္တိ၊ နဒါနိတွံ၊ အမှာကံဟူ
သည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အဓိတ္တဟတ္ထံ၊ ရန်သူလက်
သို့၊ ဂတော၊ ရောက်လေပြီ၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ နသန္တကော၊ အပေါင်းအ
ဖော်မဟုတ်ချေပြီ၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နေသံ၊
ထိုလိပ်နှစ်ခုတို့၏၊ သလ္လပန္တာနံ၊ သေဝေ၊ စကားပြောဆိုကြကုန်စဉ်ပင်လျှင်
ပါသယဋ္ဌိကော၊ ကျော့ကွင်းလှံတံရှင်ဖြစ်သော၊ လုဒ္ဓေါ၊ တငါမူဆိုသည်

ရန္တုကံ၊ ကြိုးကို၊ အာကမိတွာ၊ ဆွဲငင်၍၊ ကုမ္ဘံ၊ လိပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 ယထာကာမံ၊ လိုရာအမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြုလေ၏၊ သေသံ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီး
 သည်မှကြွင်းသောစကားသည်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤတတိယသုတ်၌လည်းကောင်း၊
 ဣတော၊ ဤတတိယသုတ်မှ၊ အနန္တရသုတ္တေ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သောစတုတ္ထ
 သုတ်၌ လည်းကောင်း၊ ဥတ္တာနမေ၊ တိမ်သည် သာလျှင်တည်း။
 တတိယစတုတ္ထာနိ၊ တတိယစတုတ္ထသုတ်တို့တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ မိဋ္ဌကာတိ၊ မိဋ္ဌကာဟူသည်ကား၊ ဂူထပါဏ
 ကာ၊ ဘင်ရကို အလိုရှိသော ပိုးလောက်တို့သည်၊ ဂူထဒီတိ၊ ဂူထဒီဟူ
 သည်ကား၊ ဂူထဘက္ခာ၊ ဘင်ရကိုစားသော၊ ဂူထပူရေတိ၊ ဂူထပူရာဟူ
 သည်ကား၊ အန္တော၊ ဝမ်းတွင်း၌၊ ဂူထေန၊ မစင်ဖြင့်၊ ပုရိတာ၊ ပြည့်သော၊
 ဂူဏ္ဍာ၊ ဂူထသယာတိ၊ ဣဒံ၊ ဂူဏ္ဍာ၊ ဂူထသဟူသောဤဝုန်သည်၊ ပုရိမသေဝ၊
 ဂူထပူရာဟူသောရှေ့ဝုန်၏သာလျှင်၊ အတ္တဒီပနံ၊ အနက်ကိုပြကြောင်းဖြစ်
 သောဝုန်တည်း၊ အတိမညေယျာတိ၊ အတိမညေယျဟူသည်ကား၊ ပန္နိမ
 ပါဒေ၊ နောက်ခြေတို့ကို၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ပုရိမပါဒေ၊ ရှေ့
 ခြေတို့ကို၊ ဂူထသ၊ ဘင်ရ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊
 ဌိတာ၊ တည်ထူက်၊ အဟိန္ဒ၊ ငါသည်လည်း၊ ဂူထဒီတိ၊ ဘင်ရကိုစားသောကံ
 သူသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဘဏန္တိ၊ ဤသို့ကြိုးဝါးဆိုထူက်၊ အတိမညေ
 ယျ၊ မထေမဲ့အောက်မေ့ရာ၏၊ ဝိဇ္ဇာပါတောစသပူရေတိ၊ ဝိဇ္ဇာပါတော
 စသပူရာဟူသည်ကား၊ ပတ္တပူရေ၊ သပိတ်ပြည့်သော၊ ပဏီတဝိဇ္ဇာ
 ပါတော၊ မွန်မြတ်သောဆွမ်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမ
 သုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ကံဘိက္ခဝေ၊ အသနိဝိစက္ကန္တိ၊ ကံဘိက္ခဝေ၊ အ
 သနိဝိစက္ကံဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကံပုဂ္ဂလံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်
 သို့၊ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်းပေါ်၌၊ ပတိတွာ၊ ကျသည်ရှိသော်၊ ပတမာနံ၊ ကျ
 ရောက်တတ်သော၊ သုတ္တာသနိစက္ကံ၊ မိခင်းကြိုးလောင်မီးစက်သည်၊ အာ
 ဂစ္ဆတု၊ လာသနည်း၊ အပ္ပတ္တမာနသန္တိ၊ အပ္ပတ္တမာနသံဟူသည်ကား၊
 အနိဂတာရဟတ္တံ၊ မရသေးမရောက်သေးသောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊
 တံသေခံ၊ ထိုသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ လသာသက္ကရာဇ်သိလောကော၊ လာဘ်ပူ
 ဇော်အယူးကျေးဇူးသတင်းသံသည်၊ အနုပါပုဏ္ဏာတိ၊ အစဉ်ရောက်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့သောစကားတော်ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တဝနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏၊ ဒုက္ခကာမတာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်

၁၉၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

နအာဟာ။ မိန့်တော်မူသည်မဟုတ်။ ပန၊ စင်စစ်မူကား။ အာဒိနဝံ။ အပြစ်ကို၊
ဒဿေတုံ။ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟာ။ မိန့်တော်မူသတည်း။ ဟိ
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ မတ္တကော၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ ပတိတံ၊ ကျသော၊
အသနိစ္စကံ။ မိန့်ခြင်းခံသည့်။ ကောမေဝအတ္တဘာဝံ။ သဝအသစ်
သော ကိုယ်အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ နာသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ လာတာသက္ကာရ
သိလောကေန၊ လာဘ်ပူဇော်အထူးကျေးဇူးမညံ့မြီးမွန်းသံဖြင့်၊ ပရိယာဒိန္န
စိတ္တော၊ ပိုင်းခြား၍ ယူအပ်သော စိတ်ရှိသောသူသည်။ နိရယာဒိသု၊ ငရဲ
အစရှိသည်တို့၌။ အနန္တရက္ခံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသောကာလပုတ်လုံးဆင်း
ရဲကို။ အနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်တည်း။ ။

၂ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ ဒိဋ္ဌဂတေနာတိ၊ ဒိဋ္ဌဂတေန ဟူသည်
ကား။ ဂတဒိဋ္ဌေန၊ အလျှံ အရောင်နှင့်ယှဉ်သဖြင့်အထင်အမြင် သာသော၊
ဝိသလ္လေနာတိ၊ ဝိသလ္လေနဟူသည်ကား။ ဝိသမက္ခိတေန၊ အစိပ်ဖြင့်လိမ်း
ကျ အပ်သော၊ သလ္လေနာတိ၊ သလ္လေနဟူသည်ကား။ သတ္တိယာ၊ ယှဉ်ဖြင့်။ ။
သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်တည်း။ ။

၃ ဂ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌။ သိင်္ဂါလောတိ၊ သိင်္ဂါလော ဟူသည်ကား။
ဇရသိင်္ဂါလော၊ မြေခွေးအိုတည်း။ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွ၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောပိ၊ ရွှေ
အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော်လည်း။ ကာယော၊ ကိုယ်ကို။ ပူတိကာ
ယောတွေဝ၊ ပူတိကာယဟူ၍သာလျှင်။ ဝုတ္တတိယထာဝ၊ ဆိုအပ်၏သို့လည်း
ကောင်း။ တံခဏံ၊ ထိုခဏ၌။ ဂဠိတမ္ဘိတ၊ ယိုသစ်စဖြစ်သော်လည်း။ မုတ္တံ၊
ကျင်ပင်ကို။ ပူတိမုတ္တတေဝ၊ ပူတိမုတ္တဟူ၍သာလျှင်။ ဝုတ္တတိယထာဝ၊
ဆိုအပ်၏သို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ တဒဟုဇာတောပိ၊ ထိုနေ၌မွေး
သည်လည်းဖြစ်သော။ သိင်္ဂါလော၊ မြေခွေးကို။ ဇရသိင်္ဂါလောတွေဝ၊ ဇရ
သိင်္ဂါလဟူ၍သာလျှင်။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဥက္ကဏ္ဍကေနနာမာတိ၊ ဥက္ကဏ္ဍ
ကေနနာမဟူသည်ကား။ ဧဝံနာမကေန၊ ဤသို့ဥက္ကဏ္ဍက အမည်ရှိသော၊
ရောဂေန၊ အနာဖြင့်။ ကိရ၊ ထင်စေအံ့။ သော၊ ထိုဥက္ကဏ္ဍက အနာသည်။
ဘိတကာယော၊ ဆောင်းရတုကာလ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုအနာ
သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သကလ သရီရတော၊ တကိုယ်လုံးမှ၊
လောမဒ၊ အမွှေးတို့သည်။ နိပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ သကလသရီရံ၊ တကိုယ်
လုံးသည်။ နိဗ္ဗောဓံဟုတွာ၊ အမွှေးမရှိသည်ဖြစ်၍။ သမန္တတော၊ ကိုယ်
ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဖုဋ္ဌတိ၊ ကွဲပတ်၏။ ဝါတဗ္ဘာဟတာ၊ လေခတ်သည်ရှိသော်။
ဝဏာ၊ အနာတို့သည်။ ရုက္ခန္တိ၊ ကျင်နာကုန်၏။ ဥပ္ပတ္တကသုနခေန၊ ခွေးရူး

သည်းဒေဋ္ဌာ၊ ဂိုက်အပ်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အနဝဋ္ဌိတော၊
 ဝ၊ မတည်သည်ဖြစ်၍လျှင်၊ ဘမဝိယထာ၊ လည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊
 တသ္မိံ၊ ထိုဥက္ကဋ္ဌကမည်သော နှစ်နာသည်၊ ဥပ္ပန္န၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 ဘမိတဓမ္မာ၊ လည်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသုကဋ္ဌာနေ၊ ဤမည်သော
 နေရာ၌၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဘဝိဿာတိတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ့ဟူ၍၊
 နုပညာယတိ၊ မထင်မြင်၊ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်တည်း။ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဝေရုပ္ပ ဝါတာတိ၊ ဝေရုပ္ပဝါတာ ဟူသည်
 ကား၊ ဧဝံနာမကာ၊ ဤသို့ဝေရုပ္ပဟု အမည်ရှိသော၊ မဟာဝါတာ၊ လေသင်
 ရုန်းကြီးတို့သည်၊ ကိဒိသေ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊
 တေဝါတာ၊ ထိုလေသင်ရုန်းတို့သည်၊ ဝါယန္တိ ပန၊ လာကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်မိဗန်းကောင်းကင်၌၊ ဌိတာဿ၊ တည်သော
 သူအား၊ စတ္တာရောဒိပါ၊ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့သည်၊ ဥပ္ပလနိယပတ္တမတ္တာ၊
 ကြာညှိခွက်ခုံအတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်
 ၏၊ ယောပက္ခိဂစ္ဆတိတိ၊ ယောပက္ခိဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ နဝဝုဋ္ဌေ၊ မိဗန်း
 ဦးကျစ၌၊ ဒေဝေ၊ မိဗန်းသည်၊ ဝိရဝန္တော၊ ချန်းမြည်လတ်သော်၊ တတ္ထ၊
 ထိုအရပ်သို့၊ ဝါတသကုဏော၊ လေဟာဉ်စီးသောယဉ်တောင် ဝာထုတ်စပ်
 ဌက်သည်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ယုံသွား၏၊ တံ၊ ထိုယုံသွားသောဌက်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်
 ၍၊ တေ၊ ဤယဉ္ဇယောဂစ္ဆတိဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောသတော်မူအပ်
 ၏၊ အရက္ခိတေနေဝကာယေနာတိအာဒိသု၊ အရက္ခိတေနေဝ ကာယေနဤ
 သို့အစရှိသောပါဠိဝါကျတို့၌၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ ကိဇ္ဇာပေန္တော
 တယှပ်ယှပ် တယားယား ကစားသောရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ခန္ဓဋ္ဌိံ၊
 ပခုံးရိုးကို၊ နာမေန္တောဝါ၊ ညွတ်စေသော ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊
 ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ နရက္ခတိနာမ၊ မစောင့်သည်မည်၏၊ နာနာပိဓံ၊ အထူးထူး
 အပြားပြားရှိသော၊ ဒုဋ္ဌုလ္လကထံ၊ ရာဂဒေါသနှင့်နီးပါးသောရုန့်မှင်းသော
 စကားကို၊ ကထေန္တော၊ ဆိုသောရဟန်းသည်၊ ဝါဓံ၊ နှုတ်ကို၊ နရက္ခတိနာမ၊
 မစောင့်သည်မည်၏၊ ကာမဝိတက္ကာဒယော၊ ကာမဝိတက်အစရှိသည်တို့
 ကို၊ ဝိတက္ကန္တော၊ ကြံသောရဟန်းသည်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ နရက္ခတိနာမ၊
 မစောင့်သည်မည်၏၊ အနုပတိဋ္ဌာယသတိယာတိ၊ အနုပတိဋ္ဌာယသတိယာ
 ဟူသည်ကား၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိကို၊ အနုပဋ္ဌပေတွာ
 ရှေးရှုမတည်စေမူ၍၊ နာမံ၊ နဝမသုတ်တည်း။ ။

၁၉၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

၁၀ ဒသမေ။ဒသမသုတ်၌၊ အသက္ကာရေန စူဘယန္တိ၊ အသက္ကာရေန စူဘယံဟူသည်ကား၊ အသက္ကာရေန၊ပူဇော်အထူးကို မပြုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ဥဘယေန၊ ရံခါပူဇော်အထူးကိုပြုခြင်း ရံခါပူဇော်အထူးကို မပြုခြင်းဖြင့် နှစ်ပါးရံအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမာဓိတိ၊ သမာဓိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖလသမာဓိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ဖြစ်သော သမာဓိတည်း၊ ဟိ၊မှန်၏။ သော၊ထိုအရဟတ္တဖိုလ်၌ ဖြစ်သော သမာဓိသည်၊တေးန၊ထိုသက္ကာရအသက္ကာရနှစ်ပါးကြောင့်၊နဝိကမ္ပတိ၊မတုန်လှုပ်၊ အပ္ပမာဒဝိဟာရိနောတိ၊အပ္ပမာဒဝိဟာရိနော ဟူသည်ကား၊ အပ္ပမာဒေန၊ ပမာဒ၏ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော၊ ဖလသမာဓိနာ၊ အရဟတ္တ ဖလသမာဓိဖြင့်၊ဝိဟရန္တဿ၊နေသော၊ သာတတိကန္တိ၊သာတတိကံဟူသည်ကား၊သတတကာရိ၊ချာန်သမာပတ်မဖြစ်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသော၊သုခုမဒိဋ္ဌိဝိပဿကန္တိ၊သုခုမဒိဋ္ဌိဝိပဿကံ ဟူသည်အား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဒိဋ္ဌိယာ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏ်ဖြင့်၊သုခုမဒိဋ္ဌိဖလသမာပတ္တိအတ္ထာယ၊သိမ်မွေ့သောပညာဟူသော အရဟတ္တဖလသမာပတ်အကျိုး၌၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ပဋ္ဌပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ အာဂတတ္တာ၊လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဝိပဿကံ၊ဝိပဿနာကိုရှုသော၊ဥပါဒါနက္ခယာရာမန္တိ၊ဥပါဒါနက္ခယာရာမံ ဟူသည်ကား ဥပါဒါနက္ခယသင်္ခါတေ၊ဥပါဒါန၏ကုန်ရာဟုဆိုအပ်သော၊နိဗ္ဗာနေ၊နိဗ္ဗာန်၌၊ရတံမွေ့လျော်သော၊ အာဟုသပ္ပုရိသော ဣတိတိ၊အာဟုသပ္ပုရိသော ဣတိဟူသည်ကား၊သပ္ပုရိသောတိ၊သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ကလေန္တိ၊ဆိုတော်မူကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။ ဒသမံ၊ဒသမသုတ်တည်း။ ပဋ္ဌမဝဂ္ဂေါ၊ပဋ္ဌမဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-လာဘသက္ကာရသံယုတ်-၁၉-ဒုတိယဝဂ်၊

၁ ဒုတိယဝဂ္ဂဿ၊ဒုတိယဝဂ်၏၊ပဋ္ဌမေ၊ပဋ္ဌမသုတ်၌၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဝေံ၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊သမ္ပဇာနမုသာတာသန္တန္တိ၊ သမ္ပဇာနမုသာတာသန္တံ ဟူသည်ကား၊အပ္ပမတ္တကေနဝိ၊အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ကာရဏေန၊အကြောင်းကြောင့်၊ သမ္ပဇာနမေဝ၊သိလျက်သာလျှင်၊ မုဿ၊ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ ဘာသန္တံ၊ဆိုသည်ကို၊သီလံ၊သီလကို၊ ပူရေဿာမိတိ၊ ပြည့်စုံစေအံ့ဟူ၍၊ သံဝိဟိတတိက္ခု၊ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်သော ရဟန်းကို၊ သိနေရမတ္တာဝိ၊ မြင့်

ရိဂ်တောင်အတိုင်း အရှည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗယရာသိ၊ ပဗ္ဗည်း အရအသံသည်၊ စာလေတုံ၊ လှုပ်ရှားစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ သက္ကာရနိဿိတော၊ လာဘ်ပူဇော် အထူးကိုမှီသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကုဏ္ဍကမုဗ္ဗိဟေတုပိ၊ ဆန့်ကွဲတဆုပ်မျှသော အကြောင်းကြောင့်၊ မုသာဘာသတိ၊ မုသားဆို၏၊ အညာဝါကိစ္စံ၊ မုသာဝါဒမှတပါး သောပါဏာတိပါတအနိန္ဒာနိဝသော အမှုကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ တိမ်သည် သာလျှင် တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်တည်း။ ။

၃-၁၀ တတိယာဒိသု၊ တတိယသုတ်အစရှိသည်တို့၌၊ သုဝဏ္ဏနိက္ခဿာတိ၊ သုဝဏ္ဏနိက္ခဿဟူသည်ကား၊ ဧကဿကဉ္စနိက္ခဿ၊ ရွှေစင်တနိက္ခဏိ၊ သိင်္ဂီနိက္ခဿာတိ၊ သိင်္ဂီနိက္ခဿ ဟူသည်ကား၊ သိင်္ဂီသုဝဏ္ဏနိက္ခဿ၊ သိင်္ဂီနိတ် ရွှေတနိက္ခဏိ၊ ပထဝိယာတိ၊ ပထဝိယာဟူသည်ကား၊ စက္ကဝါဠန္တိန္ဒရာယ၊ စကြာဝဠာတောင်၏ အတွင်း၌တည်သော၊ မဟာပထဝိယာ၊ ရွှေငွေဖြင့်ပြည့်သောမြေကြီး၏၊ အာမိသကိဉ္စက္ခဟေတုတိ၊ အာမိသကိဉ္စက္ခဟေတု ဟူသည်ကား၊ ကဿမိဒေဝ၊ တစိုးတစ်မျှ ဖြစ်သော၊ အာမိသဿဟေတု၊ အာမိသဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ကုဏ္ဍက မုဗ္ဗိနောပိ၊ ဆန့်ကွဲတဆုပ်မျှ၏လည်း၊ ဇိဝိတဟေတုတိ၊ ဇိဝိတဟေတုဟူသည်ကား၊ အဓူပိယံ၊ တောအုပ်၌၊ စောရေဟိ၊ ခိုးယူတို့သည်၊ ဂဟေတွာ၊ ဗင်း၍၊ ဇိဝိတေ၊ အသက်ကို၊ ဝေါရောပိယမာနေ၊ ချအပ်လတ္တံ့ သည်ရှိသော်၊ တဿပိ၊ ထိုအသက်၏လည်း၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဇနပဒကလျာဏိယာတိ၊ ဇနပဒကလျာဏိယာဟူသည်ကား၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပဒ်၌၊ ဥတ္တမိတ္ထိယာ၊ မိန်းမမြတ်၏၊ တတိယာဒိနိ၊ တတိယ အစရှိသော သုတ်တို့တည်း၊ ဒုတိယဝဂ္ဂေါ၊ ဒုတိယဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁ တတိယဝဂ္ဂဿ၊ တတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အက္ခော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ လတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊

၁၉၆ နိဗ္ဗာန်ဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာသင်္ခယ-ဒုတိယတွဲ

နတဿ တိက္ခဝေ မာတုဂါမေတိ။ နတဿတိက္ခဝေမာတုဂါမေဟူ
သောပုနိန္ဒ။ ရဟေသ၊ နားမျက်စိဆိတ်ရာ၌။ ဧကေကဿ။ တယောက်တည်း
ဖြင့်။ နိဿိန္ဒဿ။ နေသော။ တဿ။ ထိုဟောင်း၏။ တေနဓမ္မေန။ ထိုယုတ်မာ
သောအကျင့်ဖြင့်။ အတ္ထိကောပိ။ အလိုရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ မာတုဂါ
မေ။ မာတုဂါမသည်။ စိတ္တံ။ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါတုံ။ ပိုင်းခြား၍ယူခြင်းငှါ။
နသက္ကောတိ။ မတတ်နိုင်။ လာဘသက္ကာရေတိလောကော။ လာဘ်ပူဇော်အ
ထူးကျေးဇူးသတင်းကျော်စောခြင်းသည်။ ယဿ။ အကြင်ဟောင်း၏။ စိတ္တံ
စိတ်ကို။ ပရိယာဒါတုံ။ ပိုင်းခြား၍ယူခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ။ တတ်နိုင်၏။ ဣတိ
အတ္ထော။ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ပဌမံ။ ပဌမ
သုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယံ။ ဒုတိယသုတ်သည်။ ဥတ္တာနမေဝ။ ပေါ်သည်သာလျှင်
တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့သိအပ်၏။ ။ ဒုတိယံ။ ဒုတိယသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ။ တတိယသုတ်၌။ သဒ္ဓါတိ။ သဒ္ဓါဟူသည်ကား။ သော
တာပန္နာ။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်လာသော သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဥပါသိ
ကားဒါယိကာမသည်။ ဧတ္ထ။ ဤတတိယသုတ်၌။ သေသံ။ ဖွင့်အပ်ပြီးသည်မှ
ကြွင်းသောပုဒ်သည်။ ဥတ္တာနမေဝ။ တိမ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။ တတိ
ယံ။ တတိယသုတ်တည်း။ ။

၄-၅-၆ စတုတ္ထေ။ စတုတ္ထသုတ်၌လည်းကောင်း။ ပဉ္စမေ။ ပဉ္စမသုတ်
၌လည်းကောင်း။ ဆဋ္ဌေ။ ဆဋ္ဌသုတ်၌ လည်းကောင်း။ တထာ။ ထိုအတူ
တိမ်သည်ချဉ်းတည်း။ ။ စတုတ္ထပဉ္စမဆဋ္ဌာနိ။ စတုတ္ထ ပဉ္စမဆဋ္ဌသုတ်
တို့တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ။ သတ္တမသုတ်၌။ သမုဒယန္တိအာဒိသု။ သမုဒယံ ဤသို့
အစရှိသောပါဠိတို့၌။ သဟပုဗ္ဗကဓမ္မေန။ ရှေးအစ၌ ဖြစ်သောကောင်းမှုကံ
နှင့်တကွ။ အတ္တဘာဝေါ။ အတ္တဘောသည်။ ကောလဝုတ္တိယံ။ အမျိုးသား
အဖြစ်၌။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာ။ ကိုယ်၏အဆင်းငွေသည်၏အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း။ ကလျာဏဝက္ကရဏတာ။ ကောင်းသော အဆိုအမိန့်ရှိသည်၏ အ
ဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဓုတဂုဏာ။ ဓုတင်ကျေးဇူးသည် လည်းကောင်း။
စိဝရဓာရဏံ။ သင်္ကန်းကိုဆောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိ
အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဣတိဝေမာဒိ။ ဤသို့အစရှိ
သည်သည်။ လာဘသက္ကာရဿ။ လာဘ်ပူဇော်အထူး၏။ သမုဒယောနာမ။
ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းမည်၏။ တံ။ ထိုဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကို။ သမုဒယသစ္စ

ဝသေန၊ ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်ခြင်းအကြောင်း၏အဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နပဇာနာယိ အပြားအားဖြင့်မသိ။ နိရောဓောစ။ လောဘသက္ကာရ၏ နိရောဓကို လည်း ကောင်းပဋိပဒါစ။ လောဘသက္ကာရနိရောဓ၏ ပဋိပဒါကို လည်းကောင်း၊ နိရောဓသစ္စမဂ္ဂသစ္စဝသေနဝ။ နိရောဓသစ္စမဂ္ဂသစ္စာ၏အစွမ်းဖြင့်သာ လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာသိအပ်၏။ ။ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ လောဘသက္ကာရသိ လောကော၊ ပစ္စည်းလေးပါးလာဘ်ပူဇော်အထူး ကျေးဇူးသတင်းသံသည် နရကာဒိသု၊ နရက် အစရှိသည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တေန္တော၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ သကလံပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဣမံအတ္တဘာဝံ၊ ဤလူဖြစ်သောအတ္တ တောကို၊ နာသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ ဣဝပိ၊ ဤအဋ္ဌမသုတ်အရာ၌လည်း၊ မရ လံပိ၊ သေခြင်းကို လည်းကောင်း၊ မရဏမတ္တံပိဒုက္ခံ၊ သေသည်နှင့်အတူ ဖြစ်သောဆင်းရဲဘဲလည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာဝဟတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဆဝိံဆိန္ဒတိတိအာဒိ၊ ဆဝိံဆိန္ဒတိ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ။ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ် တည်း။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဝါလရန္တုယာတိ၊ ဝါလရန္တုယာဟူသောဝုဒ်၌ သုတ္တာဒိမယာ၊ ဝါချည်ဝိုးချည်စသည်ဖြင့်ပြုအပ်သော၊ ရန္တု၊ ကြိုးသည်၊ မုဒုကာ၊ နူးညံ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါလရန္တု၊ သားမြီးဖြင့်ပြုအပ်သော ကြိုးသည်မူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ခရာ၊ ခက်မာ၏၊ ဗရသ၊ ကြမ်း ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယမေဝ၊ ဤသားမြီးဖြင့်ပြုအပ်သောကြိုးကဲ့သို့ သာ လျှင်၊ ဂဟိတာ၊ ဥပမာ အဖြစ်ဖြင့်ယူတော်မူအပ်၏၊ ။ နဝမံ၊ နဝမသုတ် တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာတိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာ ရာဟူသည်ကား၊ ဗလသမာပတ္တိသုခဝိဟာရာ၊ အရဟတ္တဗလသမာပတ် ဟူသောသုခဝိဟာဟူတည်း။ တေသာဟမသောတိ၊ တေသာဟမသဟူ သောဝုဒ်ကို၊ တေသံအဟံအသာတိ၊ တေသံအဟံအသဟူ၍၊ ပဒေန္တေ ဒေါ၊ ဝုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ လောဘသက္ကာရသိလောကံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာအထူး ကျေးဇူးသတင်းသံကို၊ အဿ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တေသံ၊ ထိုရအပ်သော ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရတို့၏၊ အန္တရာ ယာယ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုခြင်းငှါ၊ အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော် မူ၏၊ ဟိ၊ ထင်အောင်ပြဦးအံ့၊ လောတိ၊ လာဘ်ပူဇော်ကိုရခြင်းရှိသော၊ ပုည

၁၉၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - နုတိယဝဂ္ဂ၊

သမ္ပန္နော၊တုန်းကံနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဗီဇာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ယာဂုဇ္ဇကာဒိနိ၊ယာဂုဇ္ဇာသုတ်အစရှိသည်တို့ကို၊ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ပုဒ်ခွဲ
၍၊အာဂတာဂတာနံ၊ ရောက်တိုင်းရောက်တိုင်းကုန်သောတကာတကာ
မတို့အား၊အနုမောဒနံ၊အနုမောဒနာကို၊ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ဒေသေန္တော၊ဟောပြောသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စံ၊ပြဿနာကို၊ဝိဿ
န္တော၊မြေဆိုသည်ဖြစ်၍၊ဗလသမာပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဗလသမာပတ်ကို
အပ္ပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊နိသီဒိတံ၊နေခြင်းငှါ၊ဩကာသံ၊အခွင့်ကို၊ နုလဘတိ၊
မရ၊တံ၊ ထိုသို့ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရဖြစ်ခြင်း အခွင့်၏ မရခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊
ရည်၍၊တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဂတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သတည်း၊
ဣတိ၊ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ။ဒသမံ၊ဒသမသုတ်
တည်း၊ ။တတိယဝဂ္ဂေါ၊ တတိယ ဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ။

၆-လောဘသက္ကာရသံယုတ်-၂၀-စတုတ္ထဝဂ်၊

၁ စတုတ္ထဝဂ္ဂဿ၊စတုတ္ထဝဂ်၏၊ပဌမံ၊ပဌမသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနုမေ
ဝ၊ပေါ်လွင်သည်သာတည်း၊ ။ပဌမံ၊ပဌမသုတ်တည်း၊ ။

၂-၄ နုတိယာဒိသု၊နုတိယ အစရှိသော သုတ်တို့၌၊ ကုသလမူလန္တိ၊
ကုသလမူလံဟူသည်ကား၊ အလောဘာဒိတိဝိကကုသလဓမ္မော၊ အလော
ဘအစရှိသောသုံးပါးအပြားရှိသောအနုဝဇ္ဇဓမ္မတည်း၊ သုက္ကောဓမ္မောတိ၊
သုက္ကောဓမ္မောဟူသော ဝုဒ္ဓိသည်၊ တဿေဝ၊ ထိုကုသလမူလဝုဒ္ဓိ၏သာ
လျှင်၊ပရိယာယဒေသနာ၊ပရိယာယ်ဖြစ်သောဒေသနာတည်း၊ဇေတ္ထု၊ဤပါဠိ
၌၊အယံပန၊ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကား၊သင်္ခပက္ခော၊အကျဉ်းဖြစ်သော
အနက်တည်း၊ ကုသလမူလာဒိ သင်္ခါတဿ၊ ကုသိုလ်မူလအစရှိသည်
ဟုဆိုအပ်သော၊ ယဿအနုဝဇ္ဇဓမ္မဿ၊ အကြင်အနုဝဇ္ဇတရား၏၊ အသ
မုန္တိန္ဒတ္တာ၊အကြွင်းမဲ့၊မဖြစ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေဝဒက္ခော၊
ဒေဝဒတ်သည်၊သဂ္ဂေါ၊နတ်ပြည်၌လည်း၊နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊မဂ္ဂဗယာ
နိဝါ၊မဂ်ဖိုလ်တို့ကိုမူလည်း၊ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ရရာ၏၊သော၊ ထိုအနုဝဇ္ဇဓမ္မ
သည်၊အဿ၊ထိုဒေဝဒတ်အား၊သမုန္တေဒံ၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်၌အကြွင်းမဲ့
ဖြစ်ခြင်းသို့၊အဂမာ၊ရောက်လေ၏၊သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသောအပြားဖြင့်

သမုန္တိန္ဒေ၊ ဖြတ်လေ၏။ ဝိနဋ္ဌော၊ ပျောက်လေ၏။ ဒုတိယတတိယ စတုတ္ထာနိ၊ ဒုတိယတတိယ၊ စတုတ္ထသုတ်တို့တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ပရာဘဝါယာတိ၊ ပရာဘဝါယဟူသည်ကား၊ အဝုဇ္ဈိယာ၊ အစီးအပွားမဲ့သောအားဖြင့်၊ ဝိနာသာယ၊ ပျက်စီးခြင်းငှါ၊ အဿတရိတိ၊ အဿတရိဟူသည်ကား၊ ဝုဇ္ဇဝါယ၊ မြည်းမ၏။ ကုန္တိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌၊ ဂဠိဘဿဇာတာ၊ မြင်းမျိုးဖြစ်သော အာဇာနည်တည်း။ အတ္တဝဇာယ ဂတ္တံ ဂဠာတိတိ၊ အတ္တဝဇာယ ဂတ္တံ ဂဠာတိဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုမြည်းမကို၊ အဿနံ၊ မြင်းနှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ အတူတကွ၊ သမ္ပယောဇေန္တိ၊ ပေါင်းယှဉ်စေသည်ရှိသော်၊ သာ၊ ထိုမြည်းမသည်၊ ဂတ္တံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဂဠိတွာ၊ ယူ၍၊ ကာလေ၊ ဖွားအံ့သောအခါသည်၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်၊ ဝိဇာယိတံ၊ ဖွားမြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေတံ့ဖြင့်၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပဟရန္တိ၊ ကျောက်ကန်လျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုမြည်းမ၏၊ စတ္တာရောပါဒေ၊ ခြေလေးသက်တို့ကို၊ စတုသု၊ လေးခုကုန်သော၊ ခါဏုကေသု၊ တံသင်းငုတ်တို့၌၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ချီ၍၊ ကုန္တိံ၊ ပါလေတွာ၊ ဝမ်းကိုခွဲဖောက်၍၊ ပေါတံ၊ အဿတိရိယေတံ၊ နိဟရန္တိ၊ ထုတ်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုမြည်းမသည်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ မရေတိ၊ သေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတံ၊ ဤအဿတရိ အတ္တဝဇာယ ဂတ္တံ ဂဠာတိဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဘတ္တာဘိဟာရေတိ၊ ဘတ္တာဘိဟာရောဟူသည်ကား၊ အဘိဟရိတဗ္ဗဘတ္တံ၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်သောဆွမ်းတည်း။ တဿ၊ ထိုရှေးရှု ဆောင်အပ်သောဆွမ်း၏၊ ပမာဏံပန၊ ပမာဏကိုကား၊ ဒဿတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ပဉ္စထာလိပါကသတာနိတိ၊ ပဉ္စထာလိပါကသတာနိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုငါးရာသော ဆွမ်းကျက်ဒဿိတို့တွင်၊ ဧကော၊ တလုံးတလုံးသော၊ ထာလိပါကော၊ ဆွမ်းကျက်ဒဿိသည်၊ ဒသန္တံ၊ ဝုရိသာနံ၊ တကျိပ်သောသူတို့၏၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ ဂဠာတိ၊ ယူ၏။ နာသာယာပိတ္တံ၊ ဘိန္ဒုယျန္တိ၊ နာသာယာပိတ္တံ ဘိန္ဒုယျံ ဟူသည်ကား၊ အန္တပိတ္တံဝါ၊ ဝံသည်းခြေကို လည်းကောင်း၊ မန္တပိတ္တံဝါ၊ ငါးသည်းခြေကိုလည်းကောင်း၊ နာသပုဇေ၊ နှာခေါင်းဖု၌၊ ပက္ခိပေယျံ၊ လည်ကုန်ရာ၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်တည်း။ ။

၇-၁၃ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ မာတုပိဟေတုတိ၊ မာတုပိဟေတုဟူသည်ကား၊ သဇေ၊ အကယ်မလွဲ၊ မုသာဘဏတိ၊ မုသားဆိုသည်ဖြစ်အံ့။

၂၀၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယာတွဲ၊

တေ၊သင်၏၊မာတရံ၊အမိ ဘုံ၊ဝိဿန္ဓေဿာမ၊လွတ်ကုန်အံ၊နောစေတက
သိ၊အကဟိန္တိမုဿာမဆိုသည်ဖြစ်အံ၊ နဝိဿန္ဓေဿာမာတိ၊ မလွတ်ကုန်
အံဟူ၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊စောရေဟိ၊ဦးသူတို့သည်၊အဇ္ဈဝိယံ၊တောအုတ်၌၊ ပုစ္ဆ
မာနာ၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊စောရဟတ္ထဂတာယ၊ဦးသူလက်သို့ရောက်
သော၊တဿာမာတုယာဝိ၊ထိုအမိ၏လည်း၊ ဟေတု၊အကြောင်းကြောင့်
သမ္ပဇာနမုဿ၊ သိလျက်ပျက်စကားကို၊ နကထေယျ၊ မဆိုရာ၊ဣတိ
အတ္ထော၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဣတော၊မာတုပိ
ဟေတုဟူသောဤပုဒ်မှ၊ ပရေသုဝိ၊နောက်ဖြစ်သော ပိတုပိ၊ဟေတုအစရှိ
သောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝ၊ ဤဆိုပြီးသောအစီအရင်သည်သာလျှင်၊
နယော၊သိကြောင်းတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့ပြီးခြင်းကိုသိအပ်၏၊ သတ္တမာဒိနိ၊
သတ္တမ အစရှိသော သုတ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗိတာနိ၊ ပြီးကုန်ပြီ၊ လောတ
သက္ကာမုသံယုတ္တံ၊ လောတသက္ကာရ သံယုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ၊

၃-ရာဟုလသံယုတ်၊ ၂၂-ပဌမဝဂ်၊

၁ ရာဟုလသံယုတ္တဿ၊ ရာဟုလသံယုတ်၏၊ ပဌမ၊ပဌမသုတ်၌၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ဧကောတိ၊ ဧကောဟူသည်ကား၊ စတုသု၊လေးပါးကုန်သော၊
ဣရိယာပထေသု၊ဣရိယာပုထ်တို့၌၊ ဧကဝိဟာရိ၊ တယောက်လည်းသာ
နေလျက်၊ဝူပကဋ္ဌောမိ၊ဝူပကဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ဝိဝေကဋ္ဌော၊ကင်းသည်
နိဿာဒ္ဓေါ၊အသံဆိတ်ညံ့သည်၊အပ္ပမတ္တောတိ၊ အပ္ပမတ္တောဟူသည်ကား၊
သင်္ဂဟံ၊သင်္ဂဟိ၊အဝိပ္ပဝါသေဋ္ဌော၊မကင်းသောအားဖြင့်၊အာတာပီတိ
အာတာပီဟူသည်ကား၊ဝိရိယသမ္ပန္နော၊ ကိလေသာတို့ကိုပူပန်စေတတ်
သော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ပဟိတတ္တောဝိဟရေယျန္တိ၊ ပဟိတတ္တော
ဝိဟရေယျံ ဟူသည်ကား၊ဝိသေသာမိဂမတ္ထာယ၊ မင်္ဂုလိတရားအထူး
ကိုရခြင်းငှါ၊ ပေသိတတ္တော၊ စေလွှတ်အပ်သောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျံ၊နေပါအံ၊ အနိစ္စန္တိ၊ အနိစ္စဟူသည်ကား၊ ဟုတွာ၊အ
ကြောင်းညီညွတ်သော အားဖြင့်ဖြစ်၍၊ အဘာဝါ ကာရေန၊ မဖြစ်သော
အခြင်းအရာဖြင့်၊ အနိစ္စံ၊အနိစ္စမည်၏၊ အထဝါ၊တနည်းကား၊ ဥပ္ပါဒေ
ယဝန္တတာယ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်း

ကောင်း၊ တာဝကကလိကတာယ။ အခိုက်အတံ့ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိပရိကာမကောဓိုယာ၊ ပေါက်ပြန့်တတ်သော သဘောရှိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိစ္စပဋိက္ခေပတော၊ ခြံသည်ကို ပတ်တတ်
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိ၊ ဝိကာရဏေဟိ၊ ဤ
 အကြောင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စမည်၏၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူသည်ကား၊
 ဒုက္ခမနုဋ္ဌေန၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့သော သဘောဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဝတ္ထု၊
 ကဋ္ဌေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ဒုက္ခ၏တည်ရာအဖြစ်အားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ သတတသံဝိဇ္ဇနဋ္ဌေန၊ နေ့ညဉ့်မပြတ် နှိပ်စက်သောသဘောဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သုခပဋိက္ခေပေန၊ ချမ်းသာကို ပတ်တတ်သောသဘောဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊
 အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏၊ ကလ္လန္တိ၊ ကလ္လံ ဟူသည်ကား၊ ပခုက္ကံ၊
 သင့်လျော်မည်လော၊ ဧတံမမာတိ၊ ဧတံမမဟူသည်ကား၊ တဏှာဂါဟော၊
 တဏှာအားဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းတည်း၊ ဧသောဟမသ္မိတိ၊ ဧသော ဟမသ္မိ
 ဟူသည်ကား၊ မာနဂါဟော၊ မာနအားဖြင့်ယူခြင်းတည်း၊ ဧသောမေအတ္တာ
 တိ၊ ဧသောမေအတ္တာ ဟူသည်ကား၊ ဗိဇ္ဇိဂါဟော၊ ဗိဇ္ဇိအားဖြင့် အမှားသုံး
 သပ်ခြင်းတည်း၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမသုတ်၌၊ တဏှာ ဂါဟော၊
 တဏှာအားဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းကို၊ အဋ္ဌသတတဏှာဝိစရိတဝသေန၊ တရု
 ရှစ်ပါးသော တဏှာဝိစရိတ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မာန
 ဂါဟော၊ မာနအားဖြင့်စွဲလမ်းခြင်းကို၊ နဝရိမေ နဝသေန၊ ကိုးပါးအပြား
 ရှိသောမာန၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဗိဇ္ဇိဂါဟော၊ ဗိဇ္ဇိအားဖြင့်
 စွဲလမ်းခြင်းကို၊ ဣသဋ္ဌိဗိဇ္ဇိ ဝသေနော၊ ခြောက်ဆဲ့ နှစ်ပါးသော ဗိဇ္ဇိ၏
 အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နိဗ္ဗိန္ဒူ၊ ဝိရုဇ္ဈတိတိ၊ ဧတ္ထ၊ နိဗ္ဗိန္ဒူ
 ဝိရုဇ္ဈတိ ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဝိရာဂဝသေန၊ ရာဂကင်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 စတ္တာရောမဂ္ဂါ၊ လေးပါးသောမဂ်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်
 ၏၊ ဝိရာဂါဝိရုဇ္ဈတိတိ၊ ဝိရာဂါဝိရုဇ္ဈတိဟူသော၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ ဝိရုဇ္ဈိဝသေန၊
 ဝိရုဇ္ဈိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သာမညဗလသနိ၊ အရိ
 ယဒိုလ်တို့ကို၊ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ စ၊ ဆိုသွယ်ရှိသေး၏၊
 ဧတ္ထ၊ ဤစက္ခုနိစ္စံဝါ အနိစ္စံဝါအစရှိသောပါဠိ၌၊ ပဉ္စသုဒ္ဓါရေသု၊ ငါးပါးကုန်
 သောဒ္ဓါရေတို့၌၊ ပဿဒေါဝ၊ ပဿဒတို့ကိုသာလျှင်၊ ဂထိတာ၊ ယူအပ်ကုန်
 ၏၊ မနောတိဇ္ဈဝိနာ၊ မနောဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊ တေဘူမကံ၊ တေဘူမကဓမ္မ

၂၀၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကို၊သမ္ပသနစာရမိတ္တံ၊သုံးသင်သောအတွင်းဖြင့်ဖြစ်သောစိတ်ကို၊ဂဟိတံ ယူတော်မူအပ်၏။ ပဌမံ၊ပဌမသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ဒုတိယသုတ်၌၊ ပဉ္စသုဒ္ဓါရေသု၊ ပဉ္စဒ္ဓါရတို့၌၊ အာရမ္မဏ မေဝ၊ အာရုံကိုသာလျှင်၊ ဂဟိတံ၊ယူအပ်၏။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ် တည်း။ ။

၃-၅ တတိယေ၊တတိယသုတ်၌၊ ပဉ္စသု၊ငါးပါးကုန်သော၊ န္ဒါရေသု၊ န္ဒါရတို့၌၊ ပဿဒဝတ္ထုကမိတ္တမေဝ၊ ပဿဒဝတ္ထုကိုမှီသော စိတ်ကိုသာ လျှင်၊ဂဟိတံ၊ယူအပ်၏။မနောဝိညာဏေန၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်၊တေဘူမကံ၊ တေဘူမကဓမ္မကို၊ သမ္ပသနစာရမိတ္တံ၊သုံးသင်သော အတွင်းဖြင့်ဖြစ်သော စိတ်ကို၊ဂဟိတံ၊ယူအပ်၏။ ဧဝံ၊ဤဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံ သောစတုတ္ထသုတ် အစရှိသည်တို့၌၊ နယော၊နည်းကို၊ နေတဗ္ဗော၊ဆောင် အပ်၏။ တတိယဒိနိ၊တတိယအစရှိသောသုတ်တို့တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ဆဋ္ဌသုတ်၌၊တေဘူမကဓမ္မာ၊တေဘူမကတရားတို့ကို၊ဂဟိ တာ၊ယူအပ်ကုန်၏။ ဆဋ္ဌံ၊ဆဋ္ဌသုတ်တည်း။ ။

၇ ပန၊အထူးကား၊အဋ္ဌမေ၊အဋ္ဌမသုတ်၌၊တဏှာတိ၊တဏှာဟူသော ပုဒ်ဖြင့်၊တသ္မိံတသ္မိံ၊နှစ်ရပ်၊ထိုထိုနှစ်ရပ်၌၊ဇဝနပ္ပတ္တာဝ၊ဇောစိတ်နှင့်ယှဉ်သော တဏှာကံသာလျှင်၊လန္တတိ၊ရအပ်၏။ အဋ္ဌမံ၊အဋ္ဌမသုတ်တည်း။ ။

၈ နဝမေ၊နဝမသုတ်၌၊ ဝိညာဏဓာတုဝသေန၊ဝိညာဏဓာတုသဒ္ဓါ ၏အတွင်းဖြင့်၊နာမံ၊နာမ်ကို၊ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သေသာပဟိ၊ ကြွင်းသောပထဝီဓာတု အစရှိသော သဒ္ဓါတို့ဖြင့်၊ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့သောအပြားဖြင့်၊ နာမရူပံ၊နာမ်ရုပ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နဝမံ၊နဝမသုတ်တည်း။ ။

၉ ဒသမေ၊ဒသမသုတ်၌၊ ရူပက္ခန္ဓောဝ၊ ရူပက္ခန္ဓာသည်သာလျှင်၊ ကာမာဝစရော၊ ကာမာဝစရတရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသာ၊ ရူပက္ခန္ဓာမှကြွင်းကုန်သော၊ စက္ကာရော၊လေးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊သဗ္ဗ သင်္ဂဟိက ပရိစ္ဆေဒေန၊ အလုံးစုံသောတရားတို့၏ ယူခြင်းကိုပိုင်းခြား ခြင်းဖြင့်၊စတုဘူမကာ၊ စတုဘူမကတရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣပန၊ဤဒသမသုတ်ပါဠိအရာ၌ကား၊တေဘူမကာ၊တေဘူမကတရားတို့ သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ဂဟေတုဗ္ဗာ၊ယူအပ်ကုန်၏။ဒေသမံ၊

ဒသမသုတ်တည်း။ ပဌမဝဂ္ဂေါ၊ ပဌမဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ပဌမာဒိနံ၊ ပဌမအစ ဒသမအဆုံး ရှိသော သုတ်တို့
တည်း။ ။

၇-ရာဟုလသံယုတ်-၂၃-ဒုတိယဝဂ်။

၁-၁၀ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယဝဂ်၌၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဥတ္တနုတ္တ
နေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိကုန်သည်သာတည်း။ ။

၁၁ ကောဒသမေ၊ ကောဒသမသုတ်၌၊ ဣမသ္မိံ စသဝိညာဏကော
ကာယေတိ၊ ဣမသ္မိံ စသဝိညာဏကောကာယေဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အတ္တနော
မိမိဟုဆိုအပ်သော အရှင်ရာဟုလာ၏၊ သဝိညာဏကကာယံ၊ ဝိညာဉ်ရှိ
သောကာယကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဗဟိဒ္ဓါစာတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါစဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊
ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ သဝိညာဏကံဝါ၊ ဝိညာဉ်ရှိသော ကာယကိုလည်း
ကောင်း၊ အဝိညာဏကံဝါ၊ ဝိညာဉ်မရှိသော ကာယကိုလည်းကောင်း၊
ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဝါ၊ တနည်းလည်း၊ ဝုရိမေန၊ ရှေ့ဖြစ်သောဣမသ္မိံ သဝိညာ
ဏကောကာယေ ဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ အတ္တနောစ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောရှင်
ရာဟုလာ၏လည်းကောင်း၊ ပရဿစ၊ တပါးသောသူ၏ လည်းကောင်း၊
ဝိညာဏမေဝ၊ ဝိညာဉ်ကိုသာလျှင်၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ပန္နိမေနဗဟိဒ္ဓါ၊ နေဝံ
ဖြစ်သောဗဟိဒ္ဓါဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓဇ္ဈဝံ၊ အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓဖြစ်သော
ရုပ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ အဟံကာရမဓံကာရမာနာနုသယာတိ၊ အဟံကာရ
မဓံကာရမာနာနုသယာဟူသည်ကား၊ အဟံကာရဒိဋ္ဌိစ၊ ငါ့ကိုယ်ဟူသော
အခြင်းအရာရှိသောဒိဋ္ဌိသည် လည်းကောင်း၊ မဓံကာရတဏှာစ၊ ငါ့ဥစ္စာ
ဟူသောအခြင်းအရာရှိသောတဏှာသည်လည်းကောင်း၊ မာနာနုသယာ
စ၊ မာနာနုသယတို့သည်လည်းကောင်း၊ နဟောန္တိတိ၊ နဟောန္တိဟူသည်
ကား၊ ဇေတကိလေသာ၊ ထိုဒိဋ္ဌိတဏှာမာနနှင့်တကွဖြစ်သောကိလေသာ
တို့သည်၊ ကထံဇာနိန္ဒြိယ၊ အဘယ်သို့သိသောသူအား၊ ဇေတသုဝတ္ထံ၊
သု၊ ထိုအဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓဖြစ်သောဝတ္ထုတို့၌၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိတိ၊ မေးလျှောက်၏၊ သဗ္ဗပ္ပညာယပဿတိတိ၊ သဗ္ဗပ္ပညာ
ယပဿတိဟူသည်ကား၊ သဟဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွသော၊
မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ကောဒ
သမံ၊ ကောဒသမသုတ်တည်း။ ။

၁၂ နှိဒသမေ၊ နှိဒသမသုတ်၌၊ အဟံကာရမမိကာရမာနာပဂတန္တိ၊ အဟံကာရ မမိကာရမာနာပဂတံ ဟူသည်ကား၊ အဟံကာရတောစ၊ ငါ့ကိုယ်ဟူသောအခြင်းအရာမှ လည်းကောင်း၊ မမိကာရတောစ၊ ငါ့ဥစ္စာ ဟူသောအခြင်းအရာမှ လည်းကောင်း၊ မာနတောစ၊ ငါ့ဟူသောမာန်မှ လည်းကောင်း၊ အပဂတံ၊ ကင်းသည်၊ ဝိဝေသမတိက္ကန္တန္တိ၊ ဝိဝေသမ တိက္ကန္တံ ဟူသည်ကား၊ မာနကောဋ္ဌာသေ၊ မာနအရတို့ကို၊ သုဠ၊ ကောင်း စွာ၊ အတိက္ကန္တံ၊ လွန်သည်၊ သန္တံ၊ သုရိမုတ္တန္တိ၊ သန္တံသုရိမုတ္တံဟူသည်ကား ကိလေသဂူပသမေန၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက် သည်၊ ကိလေသေဟေဝ၊ ကိလေသာတို့မှသာလျှင်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ သုရိမုတ္တံ၊ လွတ်သည်၊ သေသံ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသော ပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ တိမ်သည်ချဉ်းသာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ နှိဒသ မံ၊ နှိဒသမသုတ်တည်း။ ။ ဒုတိယဝဂ္ဂေါ၊ ဒုတိယ ဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

☞ နိသုပိ၊ ပဌမဝဂ် ဒုတိယဝဂ်နှစ်ပါးတို့၌လည်း၊ အသေခသူမိ၊ အသေခ ပုဂ္ဂိုလ်အရာကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပါးသောဝဂ်တို့တွင်၊ ပဌမော၊ ပဌမ ဝဂ်ကို၊ အာယာစန္တဿ၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေသိတော၊ ဟော တော်မူအပ်၏။ ဒုတိယော၊ ဒုတိယဝဂ်ကို၊ အနာယာစန္တဿ၊ မတောင်းပန် ဘဲပင်၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သကလေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ရာဟုလသံယုတ္တေ၊ ရာဟုလသံယုတ်၌၊ ထေရုဿ ဤရာဟုလထေရ်၏၊ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယဓမ္မောဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရင့်စေ တတ်သောသဒ္ဓါန္တရိအစရှိသောတရားကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဠဗ္ဗံ၊ ဖြတ်အပ် ၏။ ။ ရာဟုလ သံယုတ္တံ၊ ရာဟုလ သံယုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၈-လက္ခဏာသံယုတ်-၂၄-ပဌမဝဂ်။

☞ လက္ခဏာ သံယုတ္တေ၊ လက္ခဏာသံယုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အာယသ္မာစ လက္ခဏောတိ၊ အာယသ္မာစ လက္ခဏောဟူ၍၊ ယွာယံလက္ခဏတ္ထရော၊ အ

ကြင်လက္ခဏာထေရ်ကို။ ဝုတ္တော။ ဆိုအပ်၏။ သေ။ ဤလက္ခဏာထေရ်ကား။ ဇေဒ္ဓိ
 လသယသယန္တိန္တရေ။ ရသေ့တထောင်တို့၏ အပေါင်း၌။ ဇေဟိသိက္ခ။ ပဿမ္မ
 ဗါယ။ ဇေဟိသိက္ခ။ ပဉ္စင်းအဖြစ်ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော။ ပဉ္စင်းဖြစ်သော။ အာဒိတ္တ
 ပရိယာယာဝသာနေ။ အာဒိတ္တသုတ်ကိုဟောတော်မူသော အဆုံး၌။ အရ
 ဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော။ ရောက်သော။ ဧကော။ တပါးသော။ မဟာ
 သာဝကောတိ။ မဟာသာဝကဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ပန။ လက္ခဏာ
 အမည်တွင်ကြောင်းကား။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ သေ။ ဤမဟာထေရ်
 ကား။ လက္ခဏာသမ္ပန္နနံ။ ပုရိသလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော။ သဗ္ဗာကာရပရိ
 ပူရေနံ။ ခပ်သိမ်းသောအခြင်း အရာတို့ဖြင့်ပြည့်စုံသော။ ဗြဟ္မသမ္ပန္နံ
 ဗြဟ္မာမင်း၏ကုသိုလ်နှင့်တူသော။ အတ္တဘာဝေနံ။ အတ္တဘောနှင့်။ သမန္နာဝ
 တော။ ပြည့်စုံ၏။ တသ္မာ။ ထို့ကြောင့်။ လက္ခဏာတိသင်္ခံ။ လက္ခဏာဟုခေါ်
 ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဝတော။ ရောက်၏။ မဟာမောဂ္ဂလာနံ။ မဟာမောဂ္ဂလာန်
 ထေရ်သည်မူကား။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော။ ရဟန်းဖြစ်သော နေ့မှ။ သတ္တမေ
 ဒိဝသေ။ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။
 ပတ္တော။ ရောက်သော။ နုတိယော။ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ အဂ္ဂသာဝ
 ကော။ တပည့်မြတ်တည်း။ သိတံပတွာကာသိတံ။ သိတံပတွာကာသိဟူ
 သည်ကား။ မန္တဟသိတံ။ ညှင်းညှင်းပြုံးရယ်ခြင်းကို။ ပါတုအကာသိ။ ထင်
 ရှားပြု၏။ ပကာသယိ။ ပြု၏။ ဒသေတိ။ သိစေ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်
 သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကိံ။ ပနဒိသွာ။ အဘယ်ကိုမြင်၍။ ထေရော။ ရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂလာန်ထေရ်သည်။ သိတံ။ ပြုံးခြင်းကို။ ပတွာကာသိတံ။ ထင်ရှားပြုသ
 နည်းဟူမူကား။ ဥပရိပါဠိယံ။ အထက်ပါနိဗ္ဗံ။ အဝတ်းလာသော။ အဗ္ဗိသင်္ခ
 လိကံ။ အရိုးဆက်သာရှိသော။ ပေတလောကေ။ ပြိတ္တာထံ၌။ နိဗ္ဗတ္တံ။ ဖြစ်
 သော။ ဧကံသတ္တံ။ ပြိတ္တာတယောက်ကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ သိတံ။ ပြုံးခြင်းကို။
 ပတွာကာသိ။ ထင်ရှားပြုသတည်း။ တဗ္ဗခေါ။ ထိုအရိုးဆက် ပြိတ္တာကို
 လည်း။ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့်။ ပဿတိ။ မြင်၏။ ပသာဒစက္ခုနာ
 ပသာဒစက္ခုဖြင့်။ နပဿတိ။ မမြင်။ ဟိ။ မှန်၏။ ပသာဒစက္ခုဿ။ ပသာဒ
 စက္ခုအား။ ဧတေအတ္တဘာဝါ။ ထိုပြိတ္တာတို့၏အတ္တဘောတို့သည်။ အာပါ
 တံ။ ထင်ရှားခြင်းသို့။ နအာဝဇ္ဇန္တိ။ မရောက်တုန်း။ ဧဝရူပံ။ ဤသို့သဘောရှိ
 သော။ အတ္တဘာဝံ။ အတ္တဘောကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ ကာရုဉ္ဇေ။ သနားဝလှယ်ရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကို။ ကတ္တဗ္ဗေပန။ ပြုသင့်ကောင်းပါလျက်။ ကသ္မာ။ အဘယ်
 ကြောင့်။ သိတံ။ ပြုံးရယ်ခြင်းကို။ ပတွာကာသိ။ ထင်ရှားပြုသနည်း။ ဣတိ။

၂၀၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ဤသည်ကား ဂုဏ္ဍာတည်း။ အတ္တနောမိမိ၏။ သမ္ပတ္တိံစ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို
လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓဉာဏဿ၊ ဘုရားသခင်၏သဗ္ဗညု တညာဏ်တော်၏။
သမ္ပတ္တိံစ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း။ သမနုဿရေဏတော၊ အောက်
မေ့တော်မူသောကြောင့်၊ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ပတွာကာသိ၊ ထင်ရှားပြုသ
တည်း။ ဟိ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့တော်မူသနည်းဟူမူကား။ တံ၊ ထိုအရိုး
ပြိတ္တာကို။ ဒိသ္မိ၊ မြင်၍။ ထေရော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်သည်။ အဒိဋ္ဌသစ္စ
န၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို မမြင်သော။ ဂုဏ္ဍလေနနာမ၊ ဂုဏ္ဍဇွင်ဂုဏ်လှ
မည်သောသူသည်။ ပဋိလတိတဗ္ဗာ၊ ရအပ်ထိုက်ရသင့် ရကောင်းသော။
ဝေရူပါအတ္တတာဝါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောကိုယ်အဖြစ်မှ။ အတံ၊ ငါသည်။
မုတ္တော၊ ကင်းလွတ်ပေပြီ။ မေ၊ ငါ့အား။ လာတာဝတ၊ ရတော်လေ့စွတ
ကား။ မေ၊ ငါ့အား။ လန္တံ၊ ရခြင်းသည်။ သုလန္တံ၊ တော။ ကောင်းသောရခြင်း
ပေတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနောမိမိ၏။ သမ္ပတ္တိံစ၊ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း။
အနုဿရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ သိတံ၊ ဧည့်ငယ်ပြုံးရယ်ခြင်းကို။ ပတွာကာ
သိ၊ ထင်ရှားပြု၏။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ဉာဏသမ္ပတ္တိပေ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လျှင်။
အဟော၊ အံ့ဩသွယ်ရာရှိစွတကား။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကမ္မဝိပါကော၊ ကံ
၏အကျိုးဟူသည်။ အစိန္တေယျော၊ ကြံ့နိုင်ဘွယ်မရှိ၊ နစိန္တေတဗ္ဗော၊ မကြံ
စည်အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တော၊ စင်စစ်အားဖြင့်။
ပစ္စက္ခကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဒေသေန္တိ၊
ဟောတော် မူကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဓမ္မဓာတု၊ သဗ္ဗညု
တညာဏ်တော်သည်ကား။ သုပဋိဝိဒ္ဓါ၊ အလွန်သိနိုင်စွတကား။ ဣတိဇံ၊ ဤ
သို့။ ဗုဒ္ဓဉာဏသမ္ပတ္တိစ၊ ဘုရားသခင်၏ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏ ပြည့်စုံ
ခြင်းကိုလည်း။ အနုဿရိတွာ၊ အောက်မေ့တော်မူ၍။ သိတံ၊ ပြုံးရယ်ခြင်းကို။
ပတွာကာသိ၊ ထင်ရှားပြုသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ဝိသုဇ္ဈနာတည်း။
အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှု။ လက္ခဏာက္ခေရော၊ ရှင်လက္ခဏထေရ်သည်။ ကဿ၊
အဘယ်ကြောင့်။ နအဒ္ဓဿ၊ မမြင်သနည်း။ အဿ၊ ထိုရှင်လက္ခဏအား။
ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည်။ နတ္ထိကံ၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား
စောဒနာတည်း။ နောနတ္ထိ၊ မရှိသည်မဟုတ်ရှိသည်ပင်တည်း။ ပန၊ ယင်းသို့
ရှိလျှင်းမူလည်း။ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်အား။ အာ
ဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူသောကြောင့်။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်၏။ ဣတရောပန၊
လက္ခဏထေရ်မူကား။ အနာဝဇ္ဇနေန၊ ဆင်ခြင်တော်မမူသောကြောင့်။ န အဒ္ဓ

သ၊မမြင်မိ၊ပန၊ ဆက်ဦးအံ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိဏာသဝါနာမ၊
 ရဟန္တာတို့မည်သည်၊ အကာရဏာ၊ အကြောင်းမရှိဘဲ၊ သိတံ၊ပြုရယ်
 ခြင်းကို၊နကရောန္တိ၊မပြုကုန်၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တံ၊ထိုမောဂ္ဂလာန်ကို၊
 လက္ခဏာတ္ထရော၊လက္ခဏာထေရ်က၊အာရသောမောဂ္ဂလာန၊ ငါရှင်မောဂ္ဂ
 လာန်၊သိတဿ၊ပြုရယ်ခြင်းကို၊ပါတုကမ္မာယ၊ထင်ရှားပြုခြင်း၏၊ဟေတု
 အကြောင်းကား၊ကောနုခေါ၊အဘယ်နည်း၊ပစ္စယော၊ ပစ္စည်းကား၊ကော။
 အဘယ်နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊ထေရောပန၊ရှင်မောဂ္ဂလာန်မူကား
 ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ယေဟိ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အယံဥပပတ္တိ၊
 ဤပြိတ္တာတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊အဗ္ဗိဋ္ဌာ၊ မမြင်၊ တေ၊ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ဒုဿဒ္ဓါပယာ၊ ယုံစေနိုင်ခဲ့ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
 တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဘဂဝန္တံ၊ဘုရားသခင်ကို၊သက္ခိကတွာ၊ သက်သေ
 မူ၍၊ဗျာကာတုကာမတာယ၊ကြားပေလိုသောအဖြစ်ဖြင့်၊အကာလောခေါ
 အာရသောတိအာဒိ၊အကာလောခေါအာရသောဤသို့အစရှိသောစကား
 ကို၊အာဟ၊မိန့်ဆို၏၊တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏၊
 သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သောအရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊
 ဣဝဟံအာရသောတိ အာဒိနာ၊ ဣဝဟံအာရသော ဤသို့အစရှိသော၊
 နယေန၊နည်းဖြင့်၊ဗျာကာသိ၊ကြားပေ၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုပါဠိစကား၌၊အဋ္ဌိကသင်္ခလိကန္တိ၊အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံဟူသည်
 ကား၊သေတံ၊ပြုသောအဆင်းရှိသော၊နိမ္မိသလောဟိတံ၊ အသားအသွေး
 လည်းမရှိ၊ အဋ္ဌိသင်္ခလိကံ၊ အရိုးအရုအရိုး အပေါင်းသာတည်း၊ဂိဇ္ဈာပိ
 ကာကာပိ ကုလလောပိတိ၊ ဂိဇ္ဈာပိကာကာပိ ကုလလောပိ ဟူသည်ကား၊
 ဇေတပိ၊ထိုလင်းတကျီးမဲစွန်ရဲတို့ကိုလည်း၊ယက္ခဂိဇ္ဈာစေဝ၊ ဘီလူးလင်း
 တဟူသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ယက္ခကာကာစ၊ဘီလူးကျီးမဲဟူသည်တို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ယက္ခကုလလောစ၊ ဘီလူးစွန်ရဲ ဟူသည်တို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ပစ္စေတဗ္ဗာ၊ ယုံကြည်အပ်ကုန်၏၊ ပန၊ဆိုသင့်၏၊ ပါကတိကာနံ
 ဂိဇ္ဈာဒိနံ၊ ပြကတေ သေလင်းတစသည်တို့အား၊ ဇေတံရူပံ၊ထိုပြိတ္တာရုပ်
 သည်၊ အာပါထံပိ၊ ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့လည်း၊ နာဂန္တိတိ၊ မရောက်၊အနု
 ပတိတွာအနုပတိတွာတိ၊အနုပတိတွာအနုပတိတွာဟူသည်ကား၊အနုဗန္ဓိ
 တွာအနုဗန္ဓိတွာ၊လိုက်၍လိုက်၍၊ ပိတုဒေန္တိတိ၊ပိတုဒေန္တိ ဟူသည်ကား
 အသိခေရူပမေဟိ၊သန်လျက်သွားနှင့်တူကုန်သော၊ ဟိခိဇေတဟိ၊ထက်လှ
 စွာကုန်သော၊လောဟာတုဏှကေဟိ၊သံန္တတံသီးတို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိတွာဝိဇ္ဇိတွာ၊

၂၀၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ထိုးဆွကိုက်ဖြတ်၍၊ ဣတောပိတောစ၊ ဤမှလည်း ထိုမှလည်း၊ စန္ဒိ
 ဂန္ထိန္ဒိ၊ သွားကုန်၏၊ သာသုဒ္ဓိအနုဿရံ ကရောတိတိ၊ သာသုဒ္ဓိအနုဿရံ
 ကရောတိဟူသော၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ သုဒ္ဓိန္ဒိ၊ သုဒ္ဓိဟူသောဝုဒ္ဓိသည်၊ နိပါတော
 နိပါတ်သာတည်း၊ သာအဋ္ဌကသင်္ခလိကာ၊ ထိုအရိုးပြိတ္တာသည်၊ အနုဿရံ
 ကျင်နာသော အသံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်
 တည်း၊ အကုသလဝိပါကာနုဘဝနတ္ထံ၊ အကုသိုလ်ကျမာ၏ အကျိုးကို
 ခံစားခြင်းငှါ၊ ယောဇနပ္ပမာဏာပိ၊ တယူဇနာမျှလောက် သော်လည်း၊
 တာဒိဿအတ္တဘာဝါ၊ ထိုသို့သောပြိတ္တာ၏ကိုယ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ ကိရ၊
 ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ ပဿာဒုဿဒါစ၊ ကျင်နာစရာပဿာဒ များကုန်သည်
 လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပတ္တဂဏ္ဍသဒိဿ၊ ဖြည့်ပြီးသောအိုင်းအမာ
 နှင့်တူကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာအဋ္ဌကသင်္ခလိကာ၊ ထိုအရိုးပြိတ္တာ
 သည်၊ ဗလဝဂ္ဂဒနာတုရာ၊ ပြင်းစွာသောဝေဒနာဖြင့်ကျင်နာရကား၊ တာဒိ
 သံသန္တံ၊ ထိုသို့သောကျင်နာသောအသံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 အပ်၏၊ ဝေဇ္ဇပန၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဝုန၊ တဖန်၊ အာယသ္မာ
 မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဝဇ္ဇဂါမိသတ္တဿနာမ၊
 ဝဇ္ဇိ၌ကျင်လည်ရသောသတ္တဝါတို့မည်သည်ကား၊ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သော
 ရှိသော၊ အတ္တဘာဝါ၊ ကိုယ်အဖြစ်မှ၊ နမုစ္ဆန္တိ၊ မလွတ်နှိုင်းကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ကာရုဉံ၊ သနားသောအဖြစ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဥပ္ပန္နံ၊
 ဖြစ်သော၊ ဓမ္မသံဝေဂံ၊ ဓမ္မသံဝေဂကို၊ ဒသောန္တော၊ ပြုလို၍၊ တဿမယှံအာရု
 သောဇေတဒဟောသိအန္တရိယံဝတဘောတိအာဒိ၊ တဿမယှံအာရုသော
 ဇေတဒဟောသိအန္တရိယံဝတဘော ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊
 မိန့်ဆို၏၊ တေတေ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထေရေဿ၊
 ရှင်မောဂ္ဂလာန်ထေရ်၏၊ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်
 ရှားပြုလို၍၊ စက္ခုဘူတာဝတဘိက္ခဝေသာဝကာဝိဟရန္တိတိအာဒိ၊ စက္ခု
 ဘူတာ ဝတဘိက္ခဝေ သာဝကာဝိဟရန္တိ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဇေတသံ၊ ထိုသာဝကတို့အား၊ ဘူတံ
 ဇာတံသမုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ စက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ စက္ခုဘူတာ၊ စက္ခုဘူတမည်ကုန်၏၊ ဘူတစက္ခုကာဥပ္ပန္နစက္ခု
 ကာ၊ ဖြစ်သော နတ်မျက်စိ ရှိကုန်သည်၊ စက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ်ကို၊ ဥပ္ပါ
 ဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း
 ဒုတိယပဒေဝိ၊ ဉာဏဘူတာ ဟူသောဒုတိယဝုဒ္ဓိလည်း၊ ဇေတဝ၊ စက္ခု

ဘူတံဇာတံစသည်ဖြင့်ဆိုအပ်ပြီးသောဤအစီအရင်သည်သာလျှင်၊ နပေသာ
သိကြောင်းတည်း၊ ယတြဟိနာမာတိဇ္ဈေ။ ယတြဟိနာမဟူသောဤပါဌ်၌၊
ယတြဟိ၊ ယတြဟူသောဝုဒ်သည်၊ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်းကိုဟော
သောသဒ္ဓါတည်း။ တတြ၊ ထိုပါဌ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့၊ သည်ကား၊
အတ္တယောဇနာ၊ အနက်အားလျော်စွာ ဝုဒ်ကိုဟု၍ခြင်းတည်း၊ ယသ္မာ၊ အ
ကြင်ကြောင့်၊ သာဝကောပိနာမ၊ တပည့်သားမည်သည်လျက်လည်း၊ ဧဝ
ရူပဉ္စ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပြိတ္တာတို့၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊ ပဿတိဝါ၊
ရှုလည်းရှု၏၊ ခက္ခတိဝါ၊ မြင်လည်းမြင်၏၊ သက္ခိဝါ၊ ငါ၏ သက်သေခံကို
လည်း၊ ကရိဿတိ၊ ပြုပေလတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ခုဘူတာဝတ
ဘိက္ခဝေသာဝကာ ပိဟရန္တိ ဥာဏဘူတာဝတ ဘိက္ခဝေသာဝကာပိဟ
ရန္တိတိ၊ စက္ခုဘူတာဝတဘိက္ခဝေသာဝကာပိဟရန္တိ ဥာဏဘူတာဝတ
ဘိက္ခဝေသာဝကာ ပိဟရန္တိ ဟူ၍၊ အင်္ဂါရမှ၊ ငါတို့ မိန့်ဟောမူကုန်၏၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာဝကာ၊ ငါ၏တပည့်တော်တို့သည်၊ စက္ခုဘူတာ၊
လူ၏မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ပိဟရန္တိ ဝတ၊ နေပေကုန်စွတကား၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာဝကာ၊ ငါ၏တပည့်တော်တို့သည်၊ ဥာဏဘူတာ၊
လူတို့၏ဥာဏသဖွယ်ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ပိဟရန္တိ ဝတ၊ နေပေကုန်စွတကား၊
ပုဗ္ဗေဝိမေသော ဘိက္ခဝေ သတ္တော ဝိဇ္ဇောတိ၊ ပုဗ္ဗေဝိမေသော ဘိက္ခဝေ
သတ္တောဝိဇ္ဇောဟူသောဝုဒ်၌၊ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ ကြည်ရာ
ဖြစ်သောဗောဓိညောင်ရွှေဗုဒ္ဓဟေပင်ရင်း၌၊ သဗ္ဗညုတညာဏ ပရိဝေဓေန၊
သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုရသဖြင့်၊ အပ္ပမာ၊ ထာထုစ၊ အတိုင်း အရှည်မရှိ
သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ အပ္ပမာဏေ
အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော၊ သတ္တနိကာယေ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ဘဝဂဝိဇ္ဇိတိနိဝါသေ၊ သတ္တဝါတို့၏ ဖြစ်ရာတို့ လားရာ
အရပ်ပရိသန္ဓေ၏တည်ရာလူတို့၏နေရာအရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုလ္လန္တံ
မျက်မှောက်၊ ကရောန္တေန၊ ပြုတော်မူသဖြင့်၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗ
ဝ၊ ရှေးဦးမဆွဘုရားဖြစ်တော်မူစကပင်လျှင်၊ သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါ
ကို၊ ဝိဇ္ဇော၊ မြင်တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဝဒတိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊
ဂေါဃာတကောတိ၊ ဂေါဃာတကော ဟူသည်ကား၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊
ဝမိတွာ၊ သတ်၍၊ အဗ္ဗိတေ၊ အရိုးမှ၊ ခံသံ၊ အသားကို၊ မောစေတွာ၊ လွတ်
စေ၍၊ ဝိက္ကိဏိတွာ၊ ရောင်းစား၍၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပနကသတ္တော၊
မွေးသော သတ္တဝါတည်း။ တသေ၊ တကမ္မဿပိပါကာ ဝသေသေနာတိ၊

၂၄

၂၁၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တဿေဝကမ္မဿ ဝိပါကာဝသေသေနဟူသည့်ကား၊ နာနာစေတနာဟိ၊ အထူးထူးသောစေတနာတို့ဖြင့်၊ အာယုဟိတဿ၊ အားထုတ်အပ်သော၊ တဿအပရာပရိယကမ္မဿ၊ ထိုအပရာပရိယဝေဒနီယကံ၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တတြ၊ ထိုအထူးထူးသော စေတနာတို့တွင်၊ ယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ နရကော၊ နရက်၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဇနိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုစေတနာ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ပရိက္ခိဏေ၊ ကုန်လတ်သော်၊ အဝသေသကမ္ပဝါ၊ ကြွင်းသောကံကို လည်းကောင်း၊ ကမ္မနိမိတ္တံဝါ၊ ကမ္မနိမိတ်ကို လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ပုန၊ နောက်ပြီတဖန်၊ ပေတာဒိသု၊ ပြိတ္တာစသည်တို့၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာပဋိသန္ဓိ၊ ထိုပဋိသန္ဓေကို၊ ကမ္မဿဘာဂတာယဝါ၊ ကံချင်းတူသော အဖြစ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏသဘာဂတာယဝါ၊ အာရုံချင်းတူသော အဖြစ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဿေဝ ကမ္မဿ ဝိပါကာဝသေသောဟိ၊ တဿေဝ ကမ္မဿဝိပါကာဝသေသောဟူသောစကားကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အယဉ္ဇသတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နော ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဿေဝကမ္မဿ ဝိပါကာဝ သေသေနာဟိ၊ တဿေဝကမ္မဿဝိပါကာဝသေသေနဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုအရိုးရ ပြိတ္တာအား၊ နရကော၊ နရက်မှ၊ စဝနကာလေ၊ စုတေသောအခါ၌၊ နိဗ္ဗံသကတာနံ၊ အသားကင်းသည်ကိုပြုအပ်ကုန်သော၊ ဂုန္တံ၊ နွားတို့၏၊ အဗ္ဗိရာသိယေဝ၊ အရိုးရသည်သာလျှင် နိမိတ္တံ၊ ကမ္မနိမိတ်သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တံကမ္ပံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံသည်၊ ပဋိစ္စန္ဒိဋ္ဌိ၊ ဖုံးလွှမ်းလျှင် မူလည်း၊ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိတို့အား၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရောန္တောပိယ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ သောအဗ္ဗိသင်္ခလိကပေတော၊ ထိုအရိုးရပြိတ္တာသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ။ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂ မံသပေသိဝတ္ထုသ္မိံ၊ သားညှင်းပြိတ္တာဖြစ်သောဝတ္ထု၌၊ ဂေါဃာတကောဟိ၊ ဂေါဃာတကော ဟူသည်ကား၊ ဂေါမံသပေသိယော၊ နွားသားညှင်းတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုက္ခာပေတွာ၊ ခြောက်စေ၍၊ ဝလ္လု၊ ရဝိက္ကယေန၊ သားညှင်းကိုရောင်းစားသဖြင့်၊ အနေကာနိဝဿာနိ၊ များစွာသောနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဇိပိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေသိ၊ မွေး၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုဂေါဃာတကအား၊ နရကော၊ နရက်မှ၊ စဝနကာလေ၊ စုတေ

သောအခါ၌၊ ခံသပေသိယေဝ။ သားညှင်း သည်သာလျှင်၊ နိမိတ္တံ၊ ကမ္မ
 နိမိတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုနားသတ် ယောက်ျားသည်၊
 ခံသပေသိပေတော၊ သားတစ်ပြိတ္တာသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ။ နုတိယံ၊
 နုတိယသုတ်တည်း။ ။

၃ ခံသပိဏ္ဍဝတ္ထု၊ ဟိ၊ အသားတွေဖြစ်သောပြိတ္တာဝတ္ထု၌၊ သာကုဏိ
 ကောတိ၊ သာကုဏိကောဟူသည်ကား၊ သကုဏေ၊ ဌက်တို့ကို၊ ဝပဟတွာ
 ဖမ်း၍၊ ဝိတ္တိဏနကာလေ၊ ရောင်းစားအံ့သောအခါ၌၊ နိပ္ပက္ခစမ္ပေ၊ အတောင်
 အမွေးမရှိစေဘဲ၊ ခံသပိဏ္ဍမတ္တေ၊ အသားစိုင့်မျှကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိတ္တိ
 ဏနန္ဒာ၊ ရောင်းစားလျက်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေသိ၊ မွေး၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုဌက်မူဆိုးအား၊ နရကာ၊ နရက်မှ၊ စဝနကာလေ၊ စုတေ
 သောအခါ၌၊ ခံသပိဏ္ဍောဝ၊ အသားစိုင့်အတိသာလျှင်၊ နိမိတ္တံ၊ ကမ္မနိမိတ်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဌက်မူဆိုးသည်၊ ခံသပိဏ္ဍပေတော၊
 အသားစိုင့် ပြိတ္တာသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ။ တတိယံ၊ တတိယသုတ်
 တည်း။ ။

၄ နိစ္ဆိဝိဝတ္ထု၊ ဟိ၊ အရေမရှိသော ပြိတ္တာဝတ္ထု၌၊ တဿ၊ ဩရေ၊ နိ
 ကဿ၊ ထိုဆိတ်သတ် ယောက်ျားအား၊ ဇေဋ္ဌကေ၊ ဆိတ်တို့ကို၊ ဝမိတွာ
 ဝမိတွာ၊ သတ်၍သတ်၍၊ နိစ္စမ္ပေ၊ အရေမရှိသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကပ္ပိ
 တဇိဝိတဿ၊ အသက်မွေးသော ယောက်ျားအား၊ ဗုရိမနယေနေဝ၊ ရှေး
 နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိစ္စမ္ပံ၊ အရေမရှိသော၊ ဇေဋ္ဌကဿရိရံ၊ ဆိတ်ကိုယ်သည်ပင်
 နိမိတ္တံ၊ ကမ္မနိမိတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဆိတ်သတ်ယောက်ျား
 သည်၊ နိစ္ဆိဝိပေတော၊ အရေမရှိသောပြိတ္တာသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ။
 စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်တည်း။ ။

၅ အသိလောမဝတ္ထု၊ ဟိ၊ သန့်လျက်အမွေးရောက်သောပြိတ္တာဝတ္ထု
 ၌၊ သောသူကရိကော၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့
 ညဉ့်ပတ်လုံး၊ နိဝါပဝုဋ္ဌေ၊ အစာပေး၍မွေးကုန်သော၊ သူကရေ၊ ဝက်တို့ကို၊
 အသိနာ၊ သန့်လျက်ဖြင့်၊ ဝမိတွာဝမိတွာ၊ သတ်၍သတ်၍၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်
 စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဇိဝိတံကပ္ပေသိ၊ အသက်မွေး၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်
 တဿ၊ ထိုဝက်သားထိုးအား၊ ဥက္ခိတ္တာသိကာဘာဝေါဝ၊ ချိုးအပ်သောသန့်
 လျက်သွားရှိသောအဖြစ်သည်သာလျှင်၊ နိမိတ္တံ၊ ကမ္မနိမိတ်သည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အသိလောမ ပေတော၊ သန့်လျက်အတိ
 အမွေးရှိသောပြိတ္တာသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ။ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်တည်း။ ။

၆ သတ္တိလောမဝတ္ထုသို့။ ဟံသွားအမွေးရောက်သော ပြိတ္တာဝတ္ထု၌ သောမဂ္ဂဓိကော၊ ထိုသားမူဆိုးသည်။ ကော်မိဂစ္ဆ။ တချ-သာတိဝ်ညင် သမင်ကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တိဉ္စ။ ဟံမကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာယု၍ ဝနံ၊ တောသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တဿမိဂဿ၊ ထိုသမင်တိဝ်ညင်၏၊ သမိဝံ၊ အနီးသို့၊ အာဂတာဂတ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော၊ မိဂေ၊ သားတို့ကို သတ္တိဿ၊ ဟံမဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုး၍၊ မာရဏသိ၊ သေစေ၏။ တဿ၊ ထိုသား မူဆိုးအား၊ သတ္တိဿ၊ ဟံမဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈနကာဘာဝေါယေဝ။ ထိုးသောအဖြစ် သည်ပင်လျှင်၊ နိမိတ္တံ၊ ကမ္မနိမိတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ သတ္တိလောမပေတော၊ ဟံသွားအမွေးရောက်သော ပြိတ္တာသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်တည်း။ ။

၇ ဥသုလောမဝတ္ထုသို့။ မြွှားအမွေးရောက်သော ပြိတ္တာဝတ္ထု၌၊ ကာ ရုဏိကောတိ၊ ကာရုဏိကောဟူသည်ကား၊ ရာဇာပရာမိကော၊ မင်းဖြစ်သင့် သောသူတို့ ဘိုးအနေကာဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ကာရုဏာဟိ၊ အကြောင်း တို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ နှိပ်စက်ညှင်းဆဲ၍၊ အဝဿာနေ၊ အဆုံး၌၊ ကဏ္ဍေန၊ မြွှား ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ပစ်၍၊ မာရဏကပုရိသော၊ သတ်သော ယောက်ျားတည်း။ သော၊ ထိုသူသတ်ယောက်ျားသည်၊ အမုကသ္မိံပဒေသေ၊ ဤမည်သော အချပ်၌၊ ဝိဒန္တ၊ ပစ်သည်ရှိသော်၊ မရုတိတိ၊ သေ၏ဟု၊ ဥတွာဝ၊ သိ၍သာ လျှင်၊ ဝိဇ္ဈတိ၊ ပစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဖိပိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေတွာ၊ မွေး၍၊ နရ ကော၊ နရက်၌၊ ဥပပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ တဿ၊ ထိုသူသတ်ယောက်ျားအား၊ တထော၊ ထိုနရက်မှ၊ ပတ္တာဝသေသေန၊ ကျက်လေသော အကျိုးကြွင်း ဖြင့်၊ ဣမ၊ ဤဝိဇ္ဈတုဋ်တောင်၌၊ ဥပပတ္တိကာလေ၊ ပြိတ္တာဖြစ်သောအခါ၌၊ ဥသုနာ၊ မြွှားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈနကာဘာဝေါယေဝ၊ ပစ်သောအဖြစ်သည်သာလျှင်၊ နိမိတ္တံ၊ ကမ္မနိမိတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥသုလော မပေတော၊ မြွှားအမွေးရောက်သော ပြိတ္တာသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်တည်း။ ။

၈ သုဝိလောမဝတ္ထုသို့။ အပ်အမွေးရောက်သော ပြိတ္တာဝတ္ထု၌၊ သု တောတိ၊ သုတောဟူသည်ကား၊ အဿဒမကော၊ မြင်းကိုဆုံးမသောသူ တည်း။ ဂေါဒမကောတိ၊ နွားကို ဆုံးမသော သူဟူ၍လည်း။ ဝဒန္တိ ယေဝ၊ ဆရာတို့ဆိုကုန်သည်သာလျှင်ကတည်း။ တဿ၊ ထိုမြင်းထိန်း၏၊ ပတောဒသုဝိဿ၊ သံစူးသံချွန်တပ်သောဟံ တံဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈနကာဘာဝေါယေဝ၊ ထိုးသောအဖြစ်သည်ပင်လျှင်၊ နိမိတ္တံ၊ ကမ္မနိမိတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သူမိလောမပေတော၊ အပ်သွားအထိအမွေးရှိသော
ပြိတ္တာသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်တည်း။ ။

၉ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ သူမိလောမ ဝတ္ထုသို့။ သူမိလောမ
ပြိတ္တာဝတ္ထု၌၊ သူစကောတိ၊ သူစကောဟူသည်ကား၊ ပေသညကောရကော
ဂုံးတိုက်ချောပစ်တတ်သော ယောကျ်ားတည်း။ သော၊ ထိုဂုံးတိုက်ချော
ပစ်တတ်သောဇောကျ်ားသည်။ မနုဿ၊ လူတို့ကို၊ အညမညဉ္စ၊ အချင်း
ချင်းလည်း၊ ဘိဒ္ဓိ၊ ဖျက်၏၊ ရာဇကုလေစ၊ မင်းမျိုးတို့ကိုလည်း၊ ဣမဿ၊ ဤ
သူ၏၊ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣမိနာ၊ ဤသူသည်၊ ဣဒံ
နာမ၊ ဤမည်သောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သူစေတွာသူစေ
တွာ၊ ဂုံးချော၍ဂုံးချော၍၊ အနယဗျသနံ၊ စီးပွားမရှိသောပျက်စီးခြင်းသို့၊
ပါပေထိကိရ၊ ရောက်စေသတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေန၊ ထိုဂုံးချော
စားသောယောကျ်ားသည်၊ သူစေတွာ၊ ဂုံးချော၍၊ မနုဿ၊ လူတို့သည်။
ဘိန္ဒုယထာ၊ ပျက်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း၊ သူမိဟိ၊
အပ်တို့သည်၊ ဘေဒနဒက္ခံ၊ မေါက်ထွင်းသောဆင်းရဲကို၊ ပဗ္ဗန္တဘောတုံ၊
ခံစားရခြင်းငှါ၊ ကမ္မမေဝ၊ မကောင်းမှုကံကိုသာလျှင်၊ နိမိတ္တံကတွာ၊ အာရုံ
ပြု၍၊ သူမိလောမပေတော၊ အပ်အထိအမွေးရှိသောပြိတ္တာသည်၊ ဇာတော
ဖြစ်၏။ နဝမံ၊ နဝမသုတ်တည်း။ ။

၁၀ အဏ္ဍာဘာရိဝတ္ထုသို့၊ အညကြီးသောပြိတ္တာဝတ္ထု၌၊ ဂါမကူဇော
တိ၊ ဂါမကူဇောဟူသည်ကား၊ ဝိနိစ္ဆယာမစ္စော၊ တရားဆုံးဖြတ်သောအ
မတ်သည်၊ တဿ၊ ထိုတရားသူကြီး၏၊ ကမ္မသဘာဝတဿ၊ စဉ်းလဲသော
မကောင်းမှုကျမ္မာနှင့်တူသည်အဖြစ်ဖြင့်၊ ကုန္တမတ္တားအိုးစရည်းမျှရှိသော
မဟာဗျဉ္ဇုပ္ပမာဏာ၊ ကြီးစွာအိုးစရည်းပမာဏရှိကုန်သော၊ အဏ္ဍာ၊ ငွေ၊ စေ
တို့သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုစဉ်း
လဲသောတရား သူကြီးသည်၊ ရဟောပဋိစ္ဆန္နေဌာနေ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာဇိုး
လွှမ်းရာအရပ်၌၊ လဉ္စ၊ တံဝိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကုရု၊ ဝိနိစ္ဆယေန၊ စဉ်း
လဲသောတရားအဆုံးအဖြတ်ဖြင့်၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှား
အောင်၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ သာမိကော၊ ဥစ္စာရှင်တို့ကို၊ အသာမိကော၊
ဥစ္စာရှင်မဟုတ်သည်တို့ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထို
စဉ်းလဲသောတရားသူကြီးအား၊ ရဟာသံ၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော၊ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါ
သည်၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားစွာ၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဏ္ဍံ၊
ဒဏ်ကို၊ ပဌပေဇ္ဇော၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အ

၂၀၄ နိဒါန်းဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

သယံ၊မထမ်းမပိုးနှိုင်းသော၊တာရံ၊ဝန်ကို၊အာရောပေသိ၊ တင်၏၊တသ္မာ
 ထိုကြောင့်၊အဿ၊ထိုစဉ်းလဲသောတရားသူကြီးအား၊ ရဟဿ၊လျှို့ဝှက်
 အပ်သော၊အင်္ဂံ၊အင်္ဂါသည်၊ အသယုတာရော၊ မရွက်ဆောင်နှိုင်းသော
 ဝန်သည်၊ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယသ္မိ
 ဌာနေ၊ အကြင်တရားဆုံဖြတ်ရာအရပ်၌၊ ဌိတေန၊ တည်သောသူသည်၊
 သမေန၊အညီအညွတ်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်သင့်၏၊တသ္မိံ၊ ထိုညီညွတ်သင့်
 သောအရာ၌၊ ဌတွာ၊တည်၍၊ ဝိသမော၊မညီမညွတ်သည်၊ အဟာသိ၊
 ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုစဉ်းလဲသော တရားသူကြီးအား၊
 ရဟဿင်္ဂံ၊မညီမညွတ်သော အဉ္စအင်္ဂါ၌၊ဝိသမော၊မညီမညွတ်၊နိသဇ္ဇာ
 ဝ၊နေရသည်သာလျှင်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့ သိအပ်၏။ ။
 ဒသမံ၊ဒသမသုတ်တည်း၊ ပဌမဝဂ္ဂေါ၊ပဌမဝဂ်သည်၊နိဗ္ဗိတော၊ငြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

၈-လက္ခဏာသံယုတ်-၂၅-ဒုတိယဝဂ်၊

၁ ပရဒါရိက ဝတ္ထုတ္ထိံ၊ သုမယားကိုဖြစ်မှားသော ပြိတ္တာဝတ္ထု၌၊
 သောသက္ခော၊ထိုသက္ခဝါသည်၊ပရဿ၊ သူတပါးသည်၊ကျေတဂေါပိ
 တံ၊စောင့်ရှောက်သိမ်းဆည်းအပ်သော၊သဿမိကဿ၊ လင်ရှိမယား၏
 ဖဿံ၊အထွေကို၊ဗျသန္တော၊ထွေလျက်၊မိဋ္ဌသုခေန၊ မစင်နှင့်တူသောသုခ
 ဟူသော၊ကာမသုခေန၊ကာမဂုဏ်ချမ်းသာဖြင့်၊မိဋ္ဌံ၊မိတ်ကို၊ ရမယိတွာ၊
 မွေ့လျော်စေ၍၊ကမ္မသဘာဝတာယ၊ မကောင်းမှုကျမှုနှင့်တူသောအဖြစ်
 ဖြင့်၊ဂူထဖဿံ၊တင်ပုပ်အထွေကို၊ဗျသန္တော၊ ထွေလျက်၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲကို၊
 အနုဘဝိတုံ၊ခံစားခြင်းငှါ၊တတ္ထ၊ထိုကိစ္စတူ၍တောင်၌၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏။ ။
 ပဌမံ၊ပဌမသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုဠုပ္ပါဟူဏဝတ္ထု၊ သံဃာတို့အားဖြစ်မှားသော ပုဏ္ဏားပြိတ္တာဖြစ်
 သောဝတ္ထုသည်၊ပါကဋ္ဌမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း။ ။ဒုတိ
 ယံ၊ဒုတိယသုတ်တည်း။ ။

၃ နိစ္ဆိမိတ္ထိဝတ္ထုတ္ထိံ၊ အရေမရှိသော မိန်းမပြိတ္တာဝတ္ထု၌၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊မာတုဂါမောနာမ၊မာတုဂါမမည်သည်ကား၊ အတ္တေနာ၊
 မိမိ၏၊ဖသော၊ အထွေ၌၊ အနိဿရော၊ အစိုးမရ၊သာစ၊ ထိုမိန်းမသည်
 လည်း၊သမိကဿ၊လင်၏ သန္တကံ၊ဥစ္စာဖြစ်သော၊ တံဖဿံ၊ထိုအထွေ

ဂနိုးထေနေတွာ၊ ခိုး၍၊ ပရေသံ၊ တပါးသောယောကျ်ားတို့အား၊ အဘိဇေတိ၊
 ဓမ္မ၊ လျော်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကမ္မသဘာ
 ဂတာယ၊ မကောင်းမှုကံနှင့်တူသောအဖြစ်ဖြင့်၊ သုခသမ္ပဿာ၊ ချမ်းသာ
 သောအတွေ့မှ၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ လည်၍၊ ဒုက္ခသမ္ပဿံ၊ ဆင်းရဲသောအတွေ့ကို၊
 အနုသဝိတံ၊ ခံစားခြင်းငှါ၊ နိစ္ဆိဝိတ္ထိ၊ အရေမရှိသောမိန်းမသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏၊ ။ တတိယံ၊ တတိယသုတ်တည်း။ ။

၄ မဂ်ဇိတ္တိဝတ္ထု၊ သို့၊ အဆင်းမလှသောမိန်းမဝတ္ထု၌၊ မဂ်ဇိန္တိ၊ မဂ်ဇိန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ ဝိရူပံ၊ အဆင်းမလှ၊ ဒုဒ္ဒသိကံ၊ အမြင်မကောင်း၊ ဝိဘတ္တံ၊ ဖောက်
 ပြန်သောကိုယ်ရှိ၏၊ ကိရု၊ ထင်စေအံ့၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ယက္ခဒါသိကမ္ပံ၊
 နတ်ကျွန်မအမှုကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုလျက်၊ ဣမိနာစဇ္ဈမိနာစ၊ ဤဝတ္ထု၊ ဤဝတ္ထု၊
 ဖြင့်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗလိကဓမ္မ၊ ဗလိနတ်စာပူဇော်သော အမှုကို၊ ကတေ၊
 ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ အယံ၊ နာမရမီ၊ ဤမည်သော
 အစီးအပွားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဇနဿ၊
 လူများ၏၊ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒိနိနံ၊ သာပန်းစသည်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇနာယ၊ ထည့်ပတ်သဖြင့်၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မဟာဇနံ၊ လူများကို၊ ဒုဒ္ဒိဋ္ဌိံ၊ မကောင်းသောအယူကို၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ၊ မှားသောအယူကို၊ ဂဏှာပေသိ၊ ယူစေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တာယကမ္မသဘာဂတာယ၊ ထိုမကောင်းမှုကျွမ်းနှင့်တူသော အဖြစ်ဖြင့်၊
 ဂန္ဓပုပ္ဖါဒိနိနံ၊ သာပန်းစသည်တို့ကို၊ ထေဗ္ဗတတ္ထာ၊ ခိုးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ အနံ၊ မကောင်း၊ ဒုဒ္ဒဿနဿ၊ မကောင်းသောအယူကို၊ ဂဟိတတ္ထာ
 လူများအပေါင်းကိုယူစေသောကြောင့်၊ ဒုဒ္ဒသိကာ၊ အမြင်မကောင်း၊ ဝိရူပါ
 အဆင်းလည်းမလှ၊ ဝိဘတ္တံ၊ ဖောက်ပြန်သောကိုယ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍
 နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်တည်း။ ။

၅ ဩကိလိနိဝတ္ထု၊ သို့၊ အောက်သို့ပိုစီးသောညစ်ညူးသောကိုယ်ရှိ
 သောမိန်းမပြိတ္တာဝတ္ထု၌၊ ဥပက္ကံဩကိလိနိ၊ ဩကိရိနိန္တိ၊ ဥပက္ကံဩကိလိ
 နိ၊ ဩကိရိနိ ဟူသည်ကား၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အင်္ဂါ၊ ရေတကေ၊ မီးကျိုးရ
 ခွံ၊ နိပ္ပန္နာ၊ လျောင်းလျက်၊ ဝိပ္ပန္နမာနာ၊ တတွန်တွန့်၊ ဝိမရိဝတ္ထမာနာ၊ တပြောင်း
 ပြန်ပြန်လူးလည်းလျက်၊ ပစ္စတိကိရ၊ ကျက်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥ
 ပက္ကာစေဝ၊ တကိုယ်လုံးကျက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဏ္ဍေန၊ ပူပြင်း
 သော၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်၊ ပက္ကသရိရာ၊ ကျက်သောကိုယ်ရှိ၏၊ ဩကိလိနိစ၊ အောံ
 သို့ပိုစီးသဖြင့်ညစ်ညူးသောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ ကိလိန္ဒသရိရာ၊ အညစ်အ
 ကြေးလိမ်းကျသောကိုယ်ရှိ၏၊ အဿ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ သရိရတော၊ ကိုယ်မှ၊

၂၀၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

မိန္ဒုနိ၊ အပေါက်အပေါက်တို့သည်။ ပဋ္ဌရန္တိ၊ ယိုစီးကုန်လျက်။ ဩကိရိ
နိစအင်္ဂါရသံပရိကိဏ္ဏာ၊ မီးကျိုးအတိထက်ဝန်းကျင် ပြည့်သည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တ၊ ဟော၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဟေဋ္ဌေတဝရိ၊ အော်
မှလည်း။ ကိံသုကဗုပ္ပဝဏ္ဏာ၊ ပေါက်ပွင့်အဆင်းနှင့်တူကုန်သော။ အင်္ဂါရ
မီးကျိုးတို့သည်။ ပဏ္ဏာ၊ လောင်ကုန်၏။ ဥဘယပဿသုပိ၊ လက်ဝဲလက်
ယာနံပါး နှစ်ဖက်တို့၌လည်း။ ပဏ္ဏာ၊ လောင်ကုန်၏။ အာကာသတေတဝိ၊
ကောင်းကင်မှလည်း။ အဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဥပရိ၊ ထိပ်ထက်၌။ ပတန္တိ၊
ကျကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဥပက္ကံဩကိလိနိ၊ ဩကိရိနိန္ဒိ၊ ဥပက္ကံဩကိ
လိနိ၊ ဩကိရိနိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမကား။ ဝုဗ္ဗေ၊ ဈေးဘဝ၌။ ဣဿာပကတဝယ၊ ငြိ၊ ရူခြင်း
နှိပ်စက်ရကား။ သပတ္တိံ၊ ရန်သူမိန်းမကို။ အင်္ဂါရကဋ္ဌာဟေန၊ ရဲရဲညီသော
မီးကျိုးဖြင့်ပြည့်သောမီးမယံဖြူဖြင့်။ ဩကိရိ၊ သွန်းခဲ့ဘူး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
အပ်၏။ ကိရ၊ ထင်စေဦးအုံးတဿရုညော၊ ထိုကာလိကမင်း၏။ ကောနာဓု
ကိတ္တိ၊ ကချေသည်မိန်းမတယောက်သည်။ အင်္ဂါရကဋ္ဌာဟံ၊ မီးမယံဖြူအိုး
ကင်းကို။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဝုတ္တတော၊ ကိုယ်မှ။ ဥဒကံ၊ ရေ
ကို။ ဝုတ္တဘိ၊ သုတ်၏။ ပါဏိနာစ၊ လက်ဖြင့်လည်း။ သေဒံ၊ ချွေးကို။ ကရောတိ၊
ကင်းသည်ကိုပြု၏။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ တာယ၊ ထိုကချေသည်မနှင့်
သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ ကထဉ္စ၊ စကားပြောခြင်းကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ပရိ
တုဋ္ဌာကာရဉ္စ၊ နှစ်သက်သောအခြင်းအရာကိုလည်း။ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ အဂ္ဂ
မဟာသိ၊ မိဖုရားကြီးသည်။ တံ၊ ထိုအမူအရာကို။ အသဟာမာနာ၊ သည်းမ
ခံနိုင်ရကား။ ဣဿပကတော၊ ငြိ၊ ရူခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍။ ရုညော၊ မင်း၏။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲသွား၍မမြင့်ညောင်းခင်၊ တံ
အင်္ဂါရကဋ္ဌာဟံ၊ ထိုမီးမယံဖြူအိုးကင်းကို။ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍။ တဿာ၊ ထို
ကချေသည်မ၏။ ဥပရိ၊ ထိပ်ပေါ်၌။ အင်္ဂါရေ၊ မီးကျိုးတို့ကို။ ဩကိရိ၊
လောင်း၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်။ တံကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို။ ကတွာ
ပြုခဲ့ပြီး၍။ တာဒိသံယေဝ၊ ထိုကျမ္ဘာနှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝိပါကံ
အကျိုးကို။ ပစ္စနုဘပိတု၊ ခံစားရအံ့သောငှါ။ ပေတလောကေ၊ ပြိတ္တာထံ၌။
နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လာ၏။ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်တည်း။ ။

၆ စောရဿာတဝတ္ထု၊ သိုးသုသတ်ယောကျ်ား၏ဝတ္ထု၌။ သော၊ ထို
သိုးသုသတ်ယောကျ်ားသည်။ ရုညော၊ မင်း၏။ အာကာယ၊ အာကာဖြင့်။ ဒိဗာ
ရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ စောရာနံ၊ သိုးသူတို့၏။ သိသာနိ၊ ဦးခေါင်း

တို့ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပေတလောကေ၊ ပြိတ္တာတုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တန္တော၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ အာသိသကံ၊ ဦးခေါင်းမရှိသော၊ ကဗန္ဓံ၊ ကံ၊ ယံသမ္ဘိသော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သဠိ၊ သဠသုတ်၊ ကည်း။

၇-၁၀ ဘိက္ခုဝတ္ထုသို့၊ ရဟန်းပြိတ္တာဖြစ်သည်ဝတ္ထု၌၊ ပါပဘိက္ခုဘိ၊ ပါပဘိက္ခု၊ ဟူသည်ကား၊ လာမကဘိက္ခု၊ ဟုတ်မသော ရဟန်းကည်း၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့သော၊ ထိုဟုတ်မသော ရဟန်းသည်၊ လောကသ၊ လူများ၏၊ သဒ္ဓါဒေယျ၊ သဒ္ဓါ၍လှူကုန်သော၊ စတ္တာရာပစ္စယ၊ ပစ္စည်းသေးပါးတို့ကို၊ ပရိသုတ္တတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ ကာယစိန္တ၊ ရေဟိ၊ ကာယစိန္တ၊ ရေဟိ၊ ရှိရတို့ဖြင့်၊ အသံပတော၊ မစောင့်စည်းဘဲ၊ ဘိန္န၊ ဇီဝါ၊ ဗျတ်သောအစီ၊ ငှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗိတ္တကေဠိ၊ နှလုံး၏မြူးတူးခြင်းကို၊ ကိဇ္ဇန္တော၊ မြို့တူးထွက်ပိမရီ၊ သွားရှာ၏၊ တတော၊ ထိုကသပ မြတ်စွာဘုရား ယာသနာတတ်မှ၊ ကေဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ဘုရားရှင်ဆုတို့၏တရားသောအကြားပတ်လုံး၊ နိဗ္ဗေယ၊ ငရဲ၌၊ ဖတ္တိတွာ၊ ကျက်၍၊ ပေတလောကေ၊ ပြိတ္တာတုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တန္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခုသမ္ဘိသေနော၊ ရဟန်းအသွင်နှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တဘောဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ ဘိက္ခုနိဘိက္ခဝေနသာ၊ မဏေရသာမဏေရီဝတ္ထု၊ သုတ်၊ ရဟန်းမိန်းမဘိက္ခုမိနိသ၊ မဏေလောကသွားသာမဏမိန်းမပြိတ္တာဖြစ်သောဝတ္ထုတို့၌လည်း၊ အယမေဝိနိစ္ဆယော၊ ဤဘိက္ခုဝတ္ထု၌ဆိုအပ်ပြီးသော အဆုံးအဖြတ်ကိုပင်လျှင်၊ ဝေဇတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သတ္တမာဒိနိ၊ သတ္တမအစရှိသော သုတ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗိတာနိ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်ပြီ။ လက္ခဏာသံယုတ္တံ၊ လက္ခဏာသံယုတ်သည် နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၉-ဩပဇ္ဇသံယုတ်-၂၅-ပဌမဝဂ်။

၁ ဩပဇ္ဇ သံယုတ္တဿ၊ ဩပဇ္ဇသံယုတ်၏၊ ပဌမ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဇတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယာ ဂေါပနသိယော၊ အကြင်ရနယ်အခြင်တို့သည်၊ ကုဋံ၊ ထုဝိကာ၊ အထွဋ်သို့၊ ခန္တိန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တာဂေါပနသိယော၊ ထိုရနယ်အခြင်တို့သည်၊ ကုဋုရံ၊ ကုဋုရံမမည်ကုန်၏၊ ယာ ဂေါပနသိယော၊ အကြင်ရနယ် အခြင်တို့သည်၊ ကုဋံ၊ ထုဝိကာ၊ အထွဋ်သို့ သမောသရန္တိ၊ ရဝေးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တာဂေါပနသိယော၊ ထိုရနယ်အ

၂၁၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ခြင်တို့သည်၊ ကုဋသမောသရဏာ၊ ကုဋသမောသရဏမည်ကုန်၏၊ ကုဋသမုပ္ပါဒုတိ၊ ကုဋသမုပ္ပါဒုဟူသည်ကား၊ ကုဋသမုပ္ပါဒုနု၊ ထုပိကာအထွဋ်၏မျက်စိခြင်းဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာသမုပ္ပါဒုတိ၊ အဝိဇ္ဇာသမုပ္ပါဒုဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ သမုပ္ပါဒု၊ မျက်စိခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပမတ္တာတိ၊ အပ္ပမတ္တာဟူသည်ကား၊ သတိယာ၊ သတိ၏၊ အဝိပွဝါသေ၊ မကင်းခြင်း၌၊ ဌိတာ၊ တည်သည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ယေမနုဿသုပစ္စာဇာယန္တိတိ၊ ယေမနုဿသုပစ္စာဇာယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ မနုဿလောကတော၊ လူ့ပြည်မှ၊ စုတာ၊ စုတေကုန်သည်ရှိသော်၊ မနုဿသု၊ လူတို့၌၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဝေ၊ ထိုသူတို့သည်သာလျှင်၊ အပ္ပကာ၊ အနည်းငယ်သာဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ အဓိပ္ပါယ်၊ ဤကားတရားအလိုတော်တည်း၊ အညတြိ၊ မနုဿဟိတိ၊ အညတြိမနုဿဟိ ဟူသည်ကား၊ ယေပန၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်ကား၊ မနုဿလောကတော၊ လူ့ပြည်မှ၊ စုတာ၊ စုတေကုန်သည်ရှိသော်၊ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်ကို၊ ဌပေတွာ၊ တား၍၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ အပါယေသု၊ အပါယ်ဘုံတို့၌ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ အဖန်ဖန်ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ မဟာပထဝိယံ၊ မဟာပထဝီ၌၊ ဝံသုပိယ၊ မြေမှုန့်ကဲ့သို့၊ ဗဟုတရား၊ ဈာနလေကုန်၏၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ နတ်တို့ကိုလည်း၊ မနုဿဟေဝ၊ မနုဿသဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင်၊ သင်္ဂဟိတာ၊ ပေါင်း၍ယူအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနုဿသု၊ လူတို့၌၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာယထာ၊ အနည်းငယ်သာဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ ဧဝေသုပိ၊ နတ်တို့၌လည်း၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ အနည်းငယ်သာဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သုပ္ပဓံသိယာနိတိ၊ သုပ္ပဓံသိယာနိဟူသည်ကား၊ သုပိဟေမိယာနိ၊ ညည်းဆဲလွယ်ကုန်၏၊ ကုမ္ဘတ္တေနကေဟိတိ၊ ကုမ္ဘတ္တေနကေဟိ ဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်ခိုးသူတို့သည်၊ ပရဇာရံ၊ သူတပါးအိမ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဒိပါလောကေန၊ ဆီမီးရောင်ဖြင့်၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ပရဘဏ္ဍံ၊ သူတပါးဥစ္စာဘဏ္ဍာကို၊ ဟရိတုကာမာ၊ ဆောင်ယူလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စာဇေ၊ အိုး၌၊ ဒိပံ၊ ဆီမီးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊

ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏၊ တေ။ ထိုခိုးသူတို့သည်။ ကုမ္ဘတ္တနကာနာမ၊ ကုမ္ဘတ္တ
နကာမည်ကုန်၏၊ တေဟိကုမ္ဘတ္တနကေဟိ၊ ထိုမီးခိုးဆောင်ယူသောခိုးသူ
တို့သည်၊ သုပ္ပဓံသိယော၊ ဖျက်ဆီးလွှတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အမနူဿ
ဟိတိ၊ အမနူဿဟိဟူသည်ကား၊ မေတ္တာဘာဝနာရဟိတံ၊ မေတ္တာဘာ
ဝနာနှင့်ကင်းလွတ်သောရဟန်းကို၊ ပံသုပိသာစကား၊ မြေတုတ်ဘီလူးတို့
လျက်လည်း၊ ဝိဓံသယန္တိ၊ ဖျက်ဆီးနှိုင်းလွှတ်ကုန်၏၊ ဥဠာရာ၊ မြတ်ကုန်
သော၊ အမနူဿ၊ ဘီလူးရဲကျို သ်တို့သည်ကား၊ ပဂေဝ၊ အတယ်ဆိုဘွယ်
ရာရှိအံ့နည်း၊ ဘာပိတာတိ၊ ဘာပိတာဟူသည်ကား၊ ဝဇိတာ၊ ပွားစေအပ်
သည်၊ ဗဟုဝီကတာတိ၊ ဗဟုဝီကတာဟူသည်ကား၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊
ကတာ၊ ပြုအပ်သည်၊ ယာနိကတာတိ၊ ယာနိကတာဟူသည်ကား၊ ယုတ္တ
ယာနံပိယ၊ အာဇာနည်မြင်းကသောရထားကဲ့သို့၊ ကတာ၊ ပြုအပ်သည်၊
ဝတ္ထုကတာတိ၊ ဝတ္ထုကတာဟူသည်ကား၊ ပတိဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ တည်ရာဖြစ်
သော အနက်သဘောဖြင့်၊ ဝတ္ထုပိယ၊ နေရာဝတ္ထုကံကဲ့သို့၊ ကတာ၊ ပြုအပ်
သည်၊ အနုဋ္ဌိတာတိ၊ အနုဋ္ဌိတာဟူသည်ကား၊ အဝဋ္ဌိတာ၊ မပြတ်တည်
သည်၊ ပရိပိတာတိ၊ ပရိပိတာဟူသည်ကား၊ သမန္တတေ၊ ထက်ဝန်းကျင်
မှ၊ ပိတာ၊ ပွားစေအပ်သည်၊ သုဗုဒ္ဓိတာ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သည်၊ သုသ
မာရုဒ္ဓါတိ၊ သုသမာရုဒ္ဓါ ဟူသည်ကား၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ သုဠု၊ လွန်စွာ၊
သမာရုဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်သည်၊ တတိယံ၊ တတိယသုတ်
တည်း။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဩက္ခာသတန္တိ၊ ဩက္ခာသတံဟူသည်
ကား၊ မဟာမုခဉက္ခထိနံ၊ ကျယ်သော အဝရှိသော ဖျဉ်းခိုးကြီးတို့၏၊
သတံ၊ တရာ၊ ဒါနံဒေယျာတိ၊ ဒါနံဒေယျဟူသည်ကား၊ ပဏီတဘောဇ
နဘရိတာနံ၊ ပွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ဖြင့်ပြည့်ကုန်သော၊ မဟာဉက္ခထိနံ၊
ကျယ်သော အဝရှိသောဖျဉ်းခိုးကြီးတို့၏၊ သတံ၊ တရာ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
ဒေယျ၊ ပေးငြားအံ့၊ ဥက္ကာသတန္တိပိ၊ ဥက္ကာသတံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိ
ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုဥက္ကာသတံဟူသောပုဒ်၏၊ ဒဏ္ဍဒိပိကာသတံ၊ ဆီမီးတိုင်
တရာ၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကောယပန၊
တခုသော၊ ဒိပိကာယ၊ ဆီမီး၏၊ ယတ္ထကေ၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ ဌာနေ၊
အရပ်၌၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုတခု
သောဆီမီး၏အလင်းထက်၊ သတဂုဏဌာနံ၊ အသတရာလင်းရာအရပ်ကို
သတ္တဟိရတနေဟိ၊ ရတနာချနစ်ပါးတို့ဖြင့် ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဒါနံ၊ အ

၂၂၀ နိဗ္ဗာန်ဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဣန္ဒြိယဒေသေ။ ဣရောဇ္ဈိ။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။ ဂဗ္ဘဟန
မတ္တန္တိ။ ဂဗ္ဘဟနမတ္တံဟူသည်ကား။ ဂေါရဟနမတ္တံ။ နွားနို့။ တကြိမ်ညှစ်ရုံ
မျှ။ ကေဝါရံ။ တကြိမ်။ ဂါဝိယာ။ နွားမ၏။ အဂ္ဂထနာကဗ္ဗနမတ္တံ။ နို့သီးများ
ကိုငင်ရုံမျှ။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဂန္ဓဥဟ
နမတ္တံ။ တကြိမ်နံ့သာကုန်နင်းရုံမျှ။ ဇိဟိအဂုံလိဟိ။ လက်ညှိုးနှစ်ချောင်းတို့
ဖြင့်။ ဂန္ဓဝိဏ္ဏံ။ နံ့သာခဲကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ကေဝါရံ။ တကြိမ်။ သာယန
မတ္တံ။ နင်းရုံမျှ။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။ ဟိ။ ဆိုသင့်စွာ။ ဧတ္တကမ္ပိ
ကာလေ။ ဤအနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော ကာလ၌။ ယောပန။ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဂတ္တပရိဝေဏာဝိဟာရူပစာပေရိန္ဒေဒေနဝါ။ တိုက်ပရိ
ဝုဏ်ကျောင်းဥပစာအပိုင်းအခြားဖြင့်လည်းကောင်း။ စက္ကဝါဠပရိန္ဒေဒေန
ဝါ။ စကြာဝဠာအပိုင်းအခြားဖြင့်လည်းကောင်း။ အပရိမာဏာသု။ အတိုင်း
အရှည်မရှိကုန်သော။ လောကဓာတုသု။ လောကဓာတ်တို့၌။ သဗ္ဗသတ္တေ
သု။ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၌။ ဟိတဖရဏံ။ အစီးအပွားကိုပြန်နို့သော။
မေတ္တစိတ္တံ။ မေတ္တာစိတ်ကို။ ဘာဝေဝံ။ ပွားစေခြင်းငှါ။ သက္ကေပတိ။ စွမ်းနိုင်
၏။ ဣဒံ။ ဤအနည်းငယ်မျှသော ကာလ၌မေတ္တာချာန်ကိုပွားစေခြင်းသည်။
ကောဇိပသံ။ တနေ့လည်း၌။ တိက္ခတ္တံ။ သုံးကြိမ်။ တ။ တာဒိန္နဒါနတော။ ထို
ဆိုအပ်ပြီးသော ပေးလှူအပ်သော ခါနထက်။ မဟပ္ပလတရံ။ အကျိုးကြီး
မြတ်၏။ ။ စတုတ္ထံ။ စတုတ္ထသုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမ။ ပဉ္စမသုတ်၌။ ပဗ္ဗိလေဏိယာသီတိအဒဒိသု။ ပဗ္ဗိလေဏိယာသီ
မိဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌။ အဂ္ဂေ။ အများ၌။ ပဟရိတွာ။ ခတ်၍။ ကပ္ပာယ
ဝဠိ။ ဝိယ။ ဝါတွင်းလိပ်ကဲ့သို့။ နာမေန္တော။ ညွတ်စေသည်ရှိသော်လည်း
ကောင်း။ နိယျာသဝဠိ။ ဝိယစ။ အသီအစေးလုံးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကေ
တော။ တ။ ပေါင်းတည်း။ ကတွာ။ ပြု၍။ အလ္လိယာပေန္တော။ ပြကပ်စေသည်
ရှိသော်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗိလေဏတိနာမ။ ပဗ္ဗိလေဏတိမည်၏။ မဇ္ဈေ။ အ
လယ်၌။ ပဟရိတွာ။ ခတ်၍။ နာမေတွာ။ ညွတ်စေ၍။ ဓာရာယဝါ။ အသွား၌မူ
လည်း။ ပဟရိတွာ။ ခတ်၍။ နေဝိဓာရာ။ နှစ်ခုသောအသွားတို့ကိုလည်း။ ကေ
တော။ တ။ ပေါင်းတည်း။ အလ္လိယာပေန္တော။ ပြကပ်စေသည်ရှိသော်။ ပဗ္ဗိ
ကောဇ္ဇတိနာမ။ ပဗ္ဗိကောဇ္ဇတိမည်၏။ ကပ္ပာယဝဠနကရဏိယံဝိယ။ ပိုင်း
ဝါလိပ်ကိုပြုအပ်သကဲ့သို့။ ပဝတ္ထေန္တော။ လိမ့်သည်ရှိသော်လည်းကောင်း
မိရုဘသံ။ မြင့်ညောင်း ရှည်ကြာကာလပတ်လုံး။ သံဝဠိတကိလဠံ။ လိပ်
အပ်သည့်ဖျာသရိုင်းကို။ ပသာရေတွာ။ ပြန်၍။ ပုန။ တဖန်။ သံဝေလေန္တော

ပိယစ။ လိင်္ဂပြန်သကဲ့သို့လည်း။ ပဝတ္တေန္တော။ လိင်္ဂသည်ရှိသော်လည်း
ကောင်း၊ ပဋိဝဇ္ဇတိနာမ၊ ပဋိဝဇ္ဇတိမည်။ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ။ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ ဒဠေဓမ္မာဓနူဂဟာတိ၊ ဒဠေဓမ္မာဓနူဂဟာဟူ
သည်ကား၊ ဒဠေဓနုနော၊ ခိုင်မာသောလေးအထူးရှိကုန်သော၊ ဣဿာဿ၊
လေးသမားတို့သည်။ ဒဠေဓနုနာမ၊ ဒဠေဓနုမည်သည်။ ဗွိသဟဿထာမံ။
ပိုလ်နှစ်ထောင် အားရှိသောလေးကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဗွိသဟဿထာမံ
နာမ၊ ဗွိသဟဿထာမမည်သည်ကား၊ အပရေ၊ ပိတဿ၊ တင်အပ်သော၊
ယဿဓနုနော၊ အကြင်လေး၏။ ဖိယာဗန္ဓော၊ ညှို့အဖွဲ့သည်။ လောပ၊ သိ
သာဒိနံ၊ သံကြေးနိဗ္ဗေဒအစရှိသည်တို့၏။ ဟာရော၊ ဝန်ကို။ ဒဏ္ဍေ၊ လေပျဉ်း၌။
ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ယူ၍။ ယာဝကဏ္ဍဗ္ဗမာဏာ၊ မြားအတိုင်းအရှည်တိုင်
အောင်၊ ဥက္ခိတ္တဿ၊ ချီမြှောက်ကြွအပ်သည်ရှိသော်၊ ပထဝိတော၊ မြေ၊
မုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောလေးတည်း။ သိက္ခိတ၊ သိ
သိက္ခိတာဟူသည်ကား။ ဒသန္တိဒသဝဿာနိ၊ ဆယ်နှစ်တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့
ပတ်လုံး။ အာစရိယကုလေ၊ ဆရာအိမ်၌။ ဥဂ္ဂဟိတသိပ္ပါ၊ သင်အပ်သော
လေးအတတ်ရှိကုန်သည်။ ကတဟတ္ထာတံ၊ ကတဟတ္ထာဟူသည်ကား၊
ယော၊ အကြင်လေးသမားသည်။ သိပ္ပမေဝ၊ လေးအတတ်ကိုသာလျှင်၊ ဥဂ္ဂ
ဏ္ဍာတိ၊ သင်ယူ၏။ သော၊ ထိုလေးသမားသည်။ ကတဟတ္ထော၊ ကတ
ဟတ္ထမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ ထိုသို့ကားမဟုတ်၊ ဣမေ၊ ဤလေး
သမားတို့သည်။ ဝိဏ္ဏဝသိဘာဝါ၊ လေ့လာအပ်သော ဝသိဘောရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ကတဟတ္ထာ၊ ကတဟတ္ထမည်ကုန်၏။ ကတုပါသနာတိ၊ ကတု
ပါသနာဟူသည်ကား၊ ရာဇကုလသဒိသု၊ မင်းမျိုးအစရှိသည်တို့၌၊ ဒသိတ
သိပ္ပါ၊ ပြုအပ်သောလေးအတတ်ရှိကုန်၏။ တဿပုရိသဿဇဝေါတံ၊ တဿ
ပုရိသဿဇဝေါဟူသည်ကား။ အညော၊ ဘုရားလောင်းမှတပါးသော၊
ဝေဇ္ဇပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုရိသောနာမ၊ ယောက်ျားမည်သည်။
နဘူတပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌မဖြစ်စဘူး။ ပန၊ စင်စစ်။ ဗောဓိသတ္တသေဝ၊ ဘုရား
လောင်း၏သာလျှင်။ ဇဝနဟံသကာလောနာမ၊ ဇဝနဟင်္သာမင်းဖြစ်သော
ကာလမည်သည်။ အာသံ၊ ဖြစ်ဘူး၏။ တဒါ၊ ထိုဇဝနဟင်္သာမင်းဖြစ်သော
အခါ၌၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းဟင်္သာမင်းသည်။ စက္ကာရိကဏ္ဍာနံ
လေးစင်းသောမြားတို့ကို၊ အာဟရိ၊ ဆောင်ယူဘူး၏။ ။

ကိရုပိတ္တာမေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ တဒါ။ ထိုဇဝနဟင်္သာမင်းဖြစ်သောအခါ၌၊
အာသံ၊ ထိုဘုရားလောင်းဟင်္သာမင်း၏။ ကနိဋ္ဌဘာတရော၊ ညီတော်အ

၂၂၂

နိဗ္ဗာန်ဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ငယ်နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဘာတိက၊ နောင်တော်ဘုရား၊ မပင်၊ ကျွန်တော်
 တို့သည်၊ သူရိယေန၊ နေနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊ ဇေတိဿာမ၊ ပြေးပါကုန်အံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသံ၊ တင်လျှောက်ကုန်၏၊ ဗေဒမိသတ္တော၊ ဘုရား
 လောင်းဟင်္သာမင်းက၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏၊ ကိ၊ အာဟ၊ အတယ်သို့ဆိုသနည်း
 ဘာတရော၊ ညီတော်တို့၊ သူရိယေန၊ နေသည်၊ သိဗ္ဗဇေတိ၊ အလွန်လျှင်
 မြန်၏၊ တုဌေ၊ ငါ့ညီတို့သည်၊ တေန၊ ထိုနေနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊ ဇေတိ၊
 ပြေးခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿထ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏
 တေ၊ ထိုညီတော်တို့သည်၊ ဒုတိယံပိ၊ နှစ်ကြိမ်၊ မြောက်လည်း၊ တဇာယံပိ၊
 သုံးကြိမ်၊ မြောက်လည်း၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ ဝတံ၊ လျှောက်
 ဆို၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့ဟူ၍၊ ယုဂန္ဓပဗ္ဗတံ၊
 ယုဂန်ဇရိတောင်ထိပ်သို့၊ အာဇ္ဈဟိတွာ၊ တက်၍၊ နိသိဒ္ဓိ၊ သု၊ နေကုန်၏၊ ဗေ၊
 မိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း၊ ဟင်္သာမင်းက၊ မောဘာတရော၊ ငါ့ညီတော်တို့
 သည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ သူရိယေန၊
 နေနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊ ဇေတိ၊ ပြေးခြင်းငှါ၊ ဂတာ၊ သွားပါကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ တင်လျှောက်လတ်သော်၊ တပသိနေ၊ ငါ့ညီသူဆင်းရဲတို့
 သည်၊ ဝိနသိဿန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လုံးတော်ပျက်သဖြင့်
 တေ၊ ထိုညီတော်တို့ကို၊ အနုကာမ္မမာနေ၊ စောင့်ရှောက်လိုရကား၊ သယံပိ၊
 ကိုယ်တော်သည်လည်း၊ ဝတံ၊ လိုက်သွား၍၊ တေသံ၊ ထိုညီတော်တို့၏၊
 သန္တိ၊ ကေ၊ အနီး၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ သူရိယေန၊
 သည်၊ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တေ၊ တက်လတ်သော်၊ ဧဝံဘာတရော၊ ညီတော်နှစ်ယောက်
 တို့သည်လည်း၊ သူရိယေန၊ နေနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ ယေဝ၊ အပြိုင်သာလျှင်၊ အာကာသံ
 ကောင်းကင်သို့၊ ပက္ခန္ဓာ၊ ယုံကုန်၏၊ ဗေဒမိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်
 လည်း၊ တေဟိ၊ ထိုညီတော်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ ယေဝ၊ အတူ တကွသာလျှင်၊
 ပက္ခန္ဓော၊ ယုံကြွတော်မူ၏၊ တေသု၊ ထိုညီတော် နှစ်ယောက်တို့တွင်၊
 ဧကဿ၊ တယောက်သော ညီတော်အငယ်၏၊ အပ္ပမတ္တကေယေဝ၊ အ
 နည်းငယ်မျှသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အန္တရာာတ္တသမယေ၊ ဆွမ်း၏အကြား
 ကာလ၌၊ ပက္ခန္တိရေသု၊ အတောင်၏အတွင်းတို့၌၊ အဂ္ဂိ၊ အပူသည်၊ ဥဠဟိ၊
 ထလတ်၏၊ သေ၊ ထိုညီတော်အငယ်သည်၊ ဘာတရံ၊ နောင်တော်ဟင်္သာ
 မင်းကို၊ ပက္ခောသိတွာ၊ ခေါ်၍၊ နသက္ခောမိတိ၊ ကျွန်တော်မတတ်နိုင်ပြီဟူ
 ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တမေနံ၊ ထိုညီတော်အငယ်ကို၊ ဗေဒမိသတ္တော၊ ဘုရား
 လောင်းဟင်္သာမင်းက၊ မောဘာယိတိ၊ ငါ့ညီမကြောက်နှင့်ဟု၊ သမဿာ

သေတွာ၊ သက်သာရာရစေ၍၊ ပက္ခပဉ္စရေန၊ အတောင်ကွန်ယက်တွင်းဖြင့်
 ပလိဝေဌေတွာ၊ ရစ်သိုက်၍၊ ဒရုထံ၊ ပူပန်ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ဖျောက်၍၊
 ဂန္ထသတိ၊ သွားလေတော့ဟု၊ ပေသေသိ၊ စေ၏။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်
 မြောက်ညီတော်လတ်သည်၊ ယာဝအန္တရသတ္တံ၊ ဆွမ်း၏၊ အကြားကလ
 တိုင်အောင်၊ ဇဝိတွာ၊ နေနှင့်အတူပြေး၍၊ ပက္ခန္တရသု၊ အတောင်၏အတွင်း
 တို့၌၊ အဂ္ဂိမ္မိ၊ အပူသည်၊ ဥဠဟိတေ၊ ထလတ်သော်၊ တထေဝ၊ ထိုညီတော်
 ငယ်အတူသာလျှင်၊ အာဟ၊ ကျွန်တော် မတတ်နိုင်ငြိဟုဆို၏။ သော၊ ထို
 ဘုရားလောင်းဟင်္သာမင်းသည်၊ တမ္ဘိ၊ ထိုညီတော်လတ်ကိုလည်း၊ တထေ
 ဝ၊ ထိုညီတော်ငယ်အတူသာလျှင်၊ ကတွာ၊ သိန်းမြန်းခြင်းကိုပြု၍၊ ဂန္ထသတိ
 သွားလေတော့ဟု၊ ပေသေသိ၊ စေ၏၊ သယံပန၊ ကိုယ်တော်သည်မူကား၊
 ယာဝမဇ္ဈန္တိကာ၊ မွန်းတည့်တိုင်အောင်၊ ဇဝိတွာ၊ နေနှင့်အတူ ပြေး၍၊
 ဇေတ၊ ဤဥညိတို့သည်၊ ဗာလသတိ၊ မိုက်ကုန်တကားဟု၊ မယာဝိ၊ ငါသည်
 လည်း၊ ဗာလေန၊ အတူလိုက်၍မိုက်သည်၊ နဘာဝိတမ္ဘိ၊ မဖြစ်လေကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့လုံးတော်ပိုက်လျက်၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လည်၍၊ အဒိဋ္ဌသဟာယ
 ကံ၊ အဒိဋ္ဌ အဆွေတော်ဖြစ်သော၊ ဗရာဏသီရာဇံ၊ ဗရာဏသီမင်းကို၊
 ပသယိသာသတိ၊ မူးမြင်ချေအံ့ဟု၊ ဗရာဏသိ၊ ဗရာဏသီပြည်သို့၊ အဂမာ
 သိ၊ ကြွတော်မူ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုဟင်္သာမင်းသည်၊ နဂရမတ္ထကေ၊ မြို့ပါ၌၊
 ပရိတ္တ မန္တေ၊ ဝဲလတ်သည်ရှိသော်၊ န္ဒါဒသယောဇနံ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိ
 သော၊ နဂရံ၊ မြို့သည်၊ ပတ္တကဇ္ဇာဟေန၊ သပိတ်ဖုံးဖြင့်၊ ဩဇ္ဈတပတ္တော
 ဝိယ၊ ဝိတ်အပ်သောသပိတ်ကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုရောအခါ၌
 ပရိတ္တ မန္တသပရိတ္တ မန္တသ၊ ဝဲလေတိုင်းဝဲလေတိုင်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို
 အရပ်၌၊ သိဒ္ဓါနိ၊ အပေါက်တို့သည်၊ ပညာယိံသု၊ ထင်ကုန်၏။ သယမ္ဘိ
 ကိုယ်တော်သည်လည်း၊ အနေကဟံသသဟာယ သဒိသော၊ များစွာအ
 ထောင်မက ဟင်္သာအတူ၊ ပညာယိ၊ ထင်၏။ သော၊ ထိုဟင်္သာမင်းသည်၊
 ဝေဂံ၊ အဟုန်ကို၊ ပဋိသံဟာရိတွာ၊ သိန်းယုတ်၍၊ ရာဇဂေဟာသိရုခေါ၊
 မင်းအိမ်တော်သို့ရှေးရှု၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇေ၊ ဗရာဏသီမင်းကြီး
 သည်၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်မြော်လျက်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိယသဟာယယော၊ အ
 ဆွေချစ်ဖြစ်သော၊ ဇဝနဟံသော၊ ဇဝနဟင်္သာမင်းသည်၊ အာဂတောဝကိရ၊
 လာပြီးသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိ၍၊ ဝါတပါနံ၊ လေသွန်းမြှူတင်းကို၊ ဝိဝ
 ရိတွာ၊ ဖွင့်လှစ်၍၊ ရုတနပိဋ္ဌံ၊ ရုတနာအင်းပျဉ်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ဩ
 လောကေန္တော၊ ကြည့်မြော်လျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ဗောဓိသတ္တော၊

၂၂၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဘုရားလောင်းသည်။ ရတနပိဋေ၊ ရတနာအင်းပျဉ်၌၊ နိဝိဒိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးက၊ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းဟင်္သာ မင်း၏၊ သဟဿ၊ ပါကောန၊ အပြင်များစွာချက်သော၊ တေ၊ လန၊ ဆီဖြင့်၊ ပက္ခန္တရာနိ၊ တောင်ပံ၏ အတွင်းတို့ကို၊ မက္ခေတွာ၊ လိမ်းသုတ်၍၊ မရသာ စေစေဝ၊ ပျားလူးပေါက်ပေါက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မရပေါနကဉ္စ ချိုမြိန်သော အပျဉ်ရေကိုလည်းကောင်း၊ အဒါသိ၊ ထွက်နုတ်ကျွေး၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ကတပရိသောဝံ၊ သုံးဆောင် ဓားတော်ခေါ်ပြီးသော၊ နံ၊ ထိုဟင်္သာမင်းကို၊ သမ္ပ၊ အဆွေတော်၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူချေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ သော၊ ထိုဟင်္သာမင်းသည်၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုဖြစ်ခဲ့သည့်အကြောင်းကို၊ အာရောစေတွာ၊ မင်းအား ပြန်ကြား၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အထ၊ ထိုပြီးနောက်မှ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယာဝမဇ္ဈန္တိကာ၊ မွန်းတည့်ကာလရောက်အောင်၊ ဇေတိတွာ၊ နေနှင့်အတူ ပြေး၍၊ ဇေတိတေန၊ နေနှင့်အပြိုင်ပြေးသဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ နိဝတ္ထောတိ၊ ပြန်ခဲ့၏ဟု၊ အာဝိက္ခိ၊ ပြောကြား၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ သာမိ၊ သခင်၊ တုဌာကံ၊ သခင်တို့၏၊ သူရိယေန၊ နေနှင့်၊ သန္တိံ၊

အတူတကွ၊ ဇဝနဝေဝံ၊ ပြေးသောအဟုန်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဿိတုကာမော၊ မြင်ချင်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်း၏၊ တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ပဿိတု၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဟင်္သာမင်းဆိုသော်၊ သာမိ၊ သခင်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ သရိက္ခကမတ္ထံပိ၊ အတုမျှဖြစ်သောအဟုန်ကိုပင်လည်း၊ ဒသေဟိ၊ ပြုပါတော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မင်းကြီးဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အာမ၊ ဩပြပါအံ့၊ ဓနုဂ္ဂဟေ၊ လေးသွားတို့ကို၊ သန္နိပါတေဟိ၊ စုဝေးစေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားလောင်းဆိုသော်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဓနုဂ္ဂဟေ၊ လေးသွားတို့ကို၊ သန္နိပါတေထံ၊ စုဝေးစေ၏၊ တတော၊ ထိုသို့စည်းဝေးပြီးနောက်၊ ဟံသော၊ ဟင်္သာမင်းသည်၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော အက္ခာဏဝေမိ မည်ခေါ် အကျော်ပြီပြီး လေး သူကြီးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍၊ နဂရမဇ္ဈေ၊ မြို့လယ်၌၊ တောဓုဏံ၊ တုရိဏ်တိုင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ စိုက်စေ၍၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဂိဝါယ၊ လည်၌၊ စာဏ္ဍံ၊ ဆည်းလည်းကို၊ ပိဋ္ဌန္တာပေတွာ၊ ဆင်ယင်စေ၍၊ တောမုဏဿ၊ တုရိဏ်တိုင်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ နေ၍၊ စတ္တာရောဇနာ၊ လေးယောက်

သောလေးသွားတို့သည်။ တောရဏံ။ တုရိဏ်တိုင်ကို။ နိဿာယ။ ခြံ၍။ စတု
 ဒိသာသိမုခါ။ အရပ် လေးမျက်နှာသို့ရှေးရှု။ ကေကံ။ တစင်းစီသော။
 ကဏ္ဍံ။ မြွှားကို။ ခိပန္တုတိ။ ပစ်လေစေကုန်ဟု။ ဝတ္ထု။ မိန့်ဆို၍။ သပံ။ ကပ်
 တော်သည်။ ပဌမကဏ္ဍနေဝ။ ရှေးဦးစွာသော မြွှားနှင့်သာလျှင် သဒ္ဓိံ။
 တပြိုင်နက်။ ဥပ္ပတိတွာ။ ယုံ၍။ တံကဏ္ဍံ။ ထိုမြွှားကို။ အဂ္ဂဟေတွာဝ။ သိမ်း
 ယူ၍သာလျှင်။ ဒက္ခိဏာသိမုခံ။ တောင်အရပ်သို့ရှေးရှု။ ဂတကဏ္ဍံ။ သွား
 သည့်မြွှားကို။ ခနူတော။ လေးမွှာ။ ရတနမတ္တာပဂတံ။ တောင်တစ်မျှားတိုင်း
 အရှည်အရပ်ကင်းလွတ်ရုံ။ ဂဏ္ဍိ။ သိမ်းယူမိ၏။ ဒုတိယံ။ နှစ်ခုမြောက်သော
 မြွှားကို။ ခိရတနမတ္တာပဂတံ။ လေးမွှာစီ တောင်အတိုင်းအရှည်အရပ်ကင်း
 လွတ်ရုံ။ ဂဏ္ဍိ။ သိမ်းယူမိ၏။ တတိယံ။ သုံးခုမြောက်သောမြွှားကို။ တိရတန
 မတ္တာပဂတံ။ လေးမွှာသုံးတောင် အတိုင်းအရှည်အရပ်ကင်းလွတ်ရုံ။ ဂဏ္ဍိ။
 သိမ်းယူမိ၏။ စတုတ္ထံ။ လေးခုမြောက်သောမြွှားကို။ ဘူမိံ။ မြေသို့။ အပ္ပတ္တ
 မေဝ။ မကျမီသာလျှင်။ ဂဏ္ဍိ။ သိမ်းယူမိ၏။ အထ။ ထိုသို့သိမ်းယူသော
 ကာလ၌။ ဝတ္ထုရိကဏ္ဍာနိ။ လေးစင်းသော မြွှားတို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။
 တောရဏေ။ တုရိဏ်တိုင်ဖျား၌။ နိသိန္နကာလေယေဝ။ နားသောအခါ၌သာ
 လျှင်နံ။ ထိုဘုရားလောင်း ဟင်္သာမင်းကို။ အဒ္ဓသံသု။ မြင်ကုန်၏။ သော။
 ထိုဘုရားလောင်း ဟင်္သာမင်းသည်။ ရာဇာနံ။ မင်းကြီးကို။ မဟာရာဇ။
 မင်းမြတ်။ ဧဝံသီ။ စသော။ ဤသို့လျှင်မြန်သော။ အဋ္ဌာကံ။ ငါတို့၏။ ဧဝေ။ ပြေး
 သွားခြင်းကို။ ပဿ။ ရှုတော့သော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ မိန့်ဆို၍။ ဧဝံ။
 ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဗေမိသတ္တနေဝ။ ဘုရားလောင်းသည်သာ
 လျှင်။ ဧဝနဟံသကာလေ။ ဧဝနဟင်္သာမင်းတော်ဖြစ်တော်မူသောကာလ
 က။ တာနိကဏ္ဍာနံ။ ထိုမြွှားတို့ကို။ အာဟရိတာနိ။ ဆောင်ဘူးကုန်၏။ ဣလိး
 ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။ သိအပ်ကုန်၏။ ပုရတော ဓာဝန္တိတိ။ ပုရတော
 ဓာဝန္တိ ဟူသည်ကား။ အဂ္ဂတော။ အဦးရှေ့ဖျားမှ။ ဧဝန္တိ။ ပြေးကုန်နိုး။
 တောပန။ ဤလနေတို့၏ အဦးရှေ့ဖျားပြေးသွားသော နတ်တို့ကလေးသဗ္ဗ
 ကာလံ။ အခါခပ်သိမ်း။ ပုရတောဝ။ ရှေ့မှသာလျှင်။ နဟောန္တိ။ ပြေးသည်တ
 စေ့မဖြစ်လေကုန်။ ကဒါမိရံခါ။ ပုရတော။ ရှေ့မှ။ ကဒါမိရံခါ။ ပစ္စင်တော။
 နောက်က။ ဟောန္တိ။ လိုက်သည်ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ။ ဆိုသင့်စွ။ အာက။ သဇ္ဇက
 ဝိမာနေသု။ ကောင်းကင်မှာတည်သောဗိမာန်တို့၌။ ဥယျာနာနိဝံ။ ဥယျာဉ်
 တို့သည် လည်းကောင်း။ ပေါက္ခရေဏိ ဟောပိ။ ရေကန်တို့သည် လည်း
 ကောင်း။ ဟောန္တိ။ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ တာ။ ထိုနတ်တို့သည်။ ကန္တု။ ထို

၂၂၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဥယျာဉ်၊ ရေကန်တို့၌၊ နဟာယန္တိ။ ရေချိုးကုန်လျက်၊ ဥဒကကိဋ္ဌံ၊ ရေကစားခြင်းကို၊ ကိဋ္ဌမာနာ၊ ကစားကုန်လျက်၊ ပစ္ဆိတောပိ၊ နောက်မှလည်း၊ ဟောန္တိ၊ လိုက်သည်ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေဂေနပန၊ လျှင်သော အဟုန်ဖြင့်ကား၊ ဂစ္ဆံ၊ လိုက်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပုရတောဝ၊ ရှေ့မှသာလျှင်၊ ဝေဂန္တိ၊ ပြေးကုန်၏။ အာယုသင်္ခါရာတိ၊ အာယုသင်္ခါရာ ဟူသည်ကား၊ ရူပဇိဝိ တိဗြုံယံ၊ ရုပ်ဇိဝိတိန္ဒြေကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုဇိဝိတိန္ဒြေသည်၊ တတော၊ ထိုနေလတို့၏ရှေ့မှ၊ ပြေးသွားသောနတ်တို့၏လျှင်မြန်ခြင်းထက်၊ သိဗာတရံ၊ အလွန်လျှင်မြန်စွာ၊ ဝိယတိ၊ ကုန်ခန်းတတ်၏။ အရူပဓမ္မာနံ၊ နာမ်တရားတို့၏။ ဘေဒေါပန၊ ပျက်ခြင်းကိုကား၊ ပညာပေတု၊ အပြားအားဖြင့်သိစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်စကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဒဿာရဟာနန္တိ။ ဒဿာရဟာနံဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကာနံ၊ ဤသို့ဒဿာရဟာနံဟူသော အမည်ရှိကုန်သော၊ ခတ္တိယာနံ၊ ဒဿဘာတိကမင်းတို့၏၊ တေ၊ ထိုဘာတိကမင်းတို့သည်၊ သတတောပြည်သူ့ဥစ္စာတရားအတို့မှ၊ ဒဿဘာဝံ၊ ဆယ်တို့ကို၊ ဂဏှိံ၊ သုကိရ၊ ယူကုန်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒဿာရဟာတိ၊ ဒဿာရဟမင်းတို့ဟူ၍၊ ပညာယိံ၊ သု၊ ထင်ရှားကုန်၏။ အာနကောတိ၊ အာနကောဟူသည်ကား၊ ဇေလန္တနာမော၊ ဤသို့အာနကဟုရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ မုဒိဂေ၊ မုဒိန်းစည်တည်း။ ကိရ၊ ဖြစ်ဦးကာလမှစ၍ပြဆိုလိုက်အံ့။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ မဟာကုဋ္ဌိရဒဟော၊ မဟာကုဋ္ဌိရအိုင်ကြီးသည်။ အဟောယိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမဟာကုဋ္ဌိရမည်သောထုံးအိုင်ကြီး၌၊ မဟာန္တောကုဋ္ဌိရောဗုဇ္ဇနဂဏန်းကြီးသည်။ ဩသိဇ္ဈောတိဏ္ဍံ၊ ရေသို့ သက်လာသက်လာသမျှသော၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်တို့၊ ခါဒတိ၊ စား၏။ အယ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင် အပေါင်းတို့သည်၊ ဥပဒ္ဓုတ၊ နှိပ်စက်ကုန်သည်ဖြစ်ရကား၊ ဧကံ၊ တစ်သော၊ ကရေဏံ၊ ကရေဏမည်သောဆင်မကို၊ ဣမိဿာ၊ ဤဆင်မ၏၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ နိဿာယ၊ အဖို့ပြု၍၊ အဓာကံ၊ ငါတို့၏၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာပွားစီးခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်ရအံ့ သတည်းဟု နှလုံးငွေ့၍၊ သက္ကရိံ၊ သု၊ အရိုအသေပူဇော်ကုန်၏။ သာပိ၊ ထိုဆင်မသည်လည်း၊ မဟေသက္ကံ၊ တန်ဖိုးကြီးသော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဝိဇာယိ၊ မွေး၏။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်အပေါင်းတို့သည်၊ တေသံပိ၊ ထိုဆင်မမိသားတို့အားလည်း၊ သက္ကရိံ၊ သု၊ အရိုအသေပူဇော်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဆင်မသည်၊ ဗုဒ္ဓိပ္ပတ္တော၊ ကြီးပြောင်စင်မြောက်

ရောက်လတ်သော်။ သော၊ ထိုဆင်သည်။ မာတရံ။ အမိကို။ အပ္ပ၊ မိခင်။
ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်၊ ဇေတ။ ဤဆင်အပေါင်းတို့သည်။ နော၊ ငါတို့ကို။
သက္ကံ၊ ရာန္တိ။ အရိအသေပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုန္တိ၊ မေး၏။ သာ၊
ထိုဆင်မက။ တံပဝတ္တိ။ ထိုအကြောင်းကို။ အာစိက္ခ၊ ကြားပေ၏။ သော၊
ထိုမာတင်ပြောင်မွန်သည်။ မယံ၊ ငါ့ကို။ ကုဇ္ဇိရော၊ ဗုဒ္ဓန်မျှသူသည်။ ကိံပ
ဟောတိ၊ ပစာစွမ်းနိုင်မည်နည်း။ ဇေတကန္တာမ၊ လာသွားကြကုန်ပို့အံ့။ ဣတိ
ဤသို့ကြိုင်းဝါးသံပ၍။ မဟာဟတ္ထိပရိဝါရော၊ ဆင်များအပေါင်းခြံရံလျက်
တတ္ထ၊ ထိုကုဇ္ဇိရထုံးအိုင်သို့။ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍။ ပဌမမေဝ၊ ဆင်တို့၏ရှေးဦး
အလျှင်ပင်လျှင်။ ဩတရိ၊ ရေသို့သက်ဆင်း၏။ ကုဇ္ဇိရော၊ ဗုဒ္ဓန်ဂဏန်းကြီး
သည်။ ဥဒကသဒ္ဓေနေဝ၊ ရေသံဖြင့်သာလျှင်။ ဂစ္ဆာ၊ လိုက်ရှောက်၍။ တံ၊
ထိုဆင်မင်းကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ဖမ်းယူ၏။ ကုဇ္ဇိရဿ၊ ဗုဒ္ဓန်ဂဏန်းကြီး၏။
အဇ္ဈော၊ လက်မကား။ မဟာန္တာ၊ ကြီးမားထွချေ၏။ သော၊ ထိုဆင်မင်းသည်။
တံ၊ ထိုဗုဒ္ဓန်ဂဏန်းကြီးကို။ ဣတောဝါ၊ ဤမှလည်းကောင်း။ ဧတ္ထောဝါ၊ ထို
မှလည်းကောင်း။ စာလေတုံ၊ လှုပ်ရှားစေခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်
စွမ်းနိုင်ရကား။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ သောဏ္ဏံ၊ နှာမောင်းကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ သွင်း၍
ပိရိ၊ မြည်၏။ ဟတ္ထိနေ၊ ဆင်တို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့ကား။ ယံ၊ အကြင်ဆင်
မင်းကို။ နိဿာယ၊ ဖြို၍။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာပွားစီးခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမညိမှ၊ မှတ်ထင်ပါကုန်၏။ သော၊ ထိုဆင်မင်း
ကို။ ပဌမတရံ၊ လက်ဦးစွာ။ ဂဟိတောပိ၊ ဖမ်းယူချေပြီဟူ၍။ တတောတ
တော၊ ထိုထိုအရပ်မှ။ ပဏာယိံ၊ သု၊ ပြေးကြလေကုန်၏။ အထ၊ ထိုရောအခါ၌
အဿ၊ ထိုဆင်မင်း၏။ မာတာ၊ မယံတော်သည်။ အဝိဒ္ဓရေ၊ အနီး၌။ ဌတွာ၊
တည်ရပ်၍။ သာမိ၊ သခင်ဗုဒ္ဓန်မင်း။ မယံ၊ ကျွန်မတို့သည်။ ထလနာဂါ၊
ကြည်း၌ဖြစ်သော နာဂဖြစ်ပါကုန်၏။ တုဋ္ဌေ၊ သခင်တို့သည်။ ဥဒကနာဂါ
နာမ၊ ရေ၌ဖြစ်သော နာဂဖြစ်ပါကုန်၏။ နာဂေဟိ၊ သခင်ရေဆင်မင်းတို့
သည်။ နာဂေ၊ ကြည်းဆင်းမင်းကို။ နဝိဟေဋ္ဌတဗ္ဗေ၊ မညည်းဆဲကောင်း
ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကုဇ္ဇိရံ၊ ဗုဒ္ဓန်ဂဏန်းကြီးကို။ ဝိယဝစနေန၊ ချစ်ခင်ဘွယ်သော
စကားဖြင့်။ ဝတွာ၊ ပန်ထွာဆို၍။ ယေကုဇ္ဇိရာသမုဒ္ဒတ္တိံ၊ ဂင်္ဂါယ ယမုနာယ
စ၊ တေသံ၊ တွံဝါရိဇော သေဇ္ဈော၊ မုဇ္ဈရောဒန္တိ ယာပဇန္တိ၊ ယေကုဇ္ဇိရာ
သမုဒ္ဒတ္တိံ၊ ဂင်္ဂါယယမုနာယစ၊ တေသံတွံဝါရိဇောသေဇ္ဈောမုဇ္ဈရောဒန္တိ
ယာပဇံဟူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ သခင်ရေ
ဆင်မင်း။ ယေကုဇ္ဇိရာ၊ အကြင် ဗုဒ္ဓန်တို့သည်။ သမုဒ္ဒတ္တိံ၊ သမုဒ္ဒရာ၌

လည်းကောင်း၊ ဂင်္ဂါယ ဟမနာယစ၊ ဂင်္ဂါယမနာမြစ်၌လည်းကောင်း၊
ဝဿန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသမုဒ္ဒရာဂင်္ဂါယမနာ၌ နေကြကုန်သော
ဗုဒ္ဓနိဗ္ဗာန်တွင်၊ ဝ၊ ရိဇော၊ ရေမှာ ဖြစ်သော၊ တံ၊ သင်ဗုဒ္ဓနိဗ္ဗာန်သည်၊
သေဋ္ဌော၊ အထူးသဖြင့်မြတ်ပါ၏။ ရောဇန္တိယာ၊ ဝိရိမြည်တမ်းလျက်၊ နိဗ္ဗာန်
နေရသော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါမာတင်ချင်းဆင်မင်းကဲ့ မုဉ္ဇေမျက်ညှိုးမယူလွှတ်
တော်မူပါလော။ မာတုဂါမသဒ္ဓေါနာမ၊ မာတုဂါမတို့အသံမည်သည်
ပုရိသ၊ ယောက်ျားတို့ကို၊ ခေါတေတွာ၊ တပြင်တပါးချောက်ချားစေ
လျက်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သော၊ ထိုဗုဒ္ဓနိဗ္ဗာန်ကြီးရိက်သားသည်မင်းယူကောင်းသော လက်မကို
ထိထိလံ၊ လျော့ညံ့သည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုမိ၏။ ဟတ္ထိပေါတော၊ ဆင်မင်း
လတ်သည်။ ဝေဝေနေ၊ လျင်စွာ၊ ဥဘောပါဒေ၊ ခြေနှစ်ဖက်တို့ကို၊ ဥက္ခိဝိတွာ၊
ကြွေမြှောက်၍၊ တံ၊ ထိုဗုဒ္ဓနိဗ္ဗာန် ကြီးကို၊ ဝိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်း၌၊ အတ္တမိ၊
နင်းကန်ကျောက်၏။ သဟအတ္တမနာ၊ နင်းကန်ကျောက်မိသည်နှင့်တပြိုင်
နက်၊ ဝိဋ္ဌိ၊ ဗုဒ္ဓနိဗ္ဗာန်ကျောက်ရိုးသည်။ မတ္တိကာဘာဇနံဝိယ၊ မြေအိုးမြွက်အ
ယောင်သို့၊ ဘိဇ္ဇိ၊ ဗျဗျကွဲ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌နံ၊ ထိုဗုဒ္ဓနိဗ္ဗာန်ကြီးနေသူ
သားကို၊ ဒန္တိယံ၊ အစွပ်တို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးဖောက်၍၊ ဥက္ခိဝိတွာ၊
ချိုမြှောက်၍၊ သလေ၊ ကြည်းထက်၌ ဆနေတွာ၊ ပစ်ချ၍၊ ဝုဋ္ဌရပ်၊ နှစ်သက်
ဝမ်းမြောက်သော အသံကို၊ ရဝိ၊ ဟည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌နံ၊ ထိုဗုဒ္ဓနိ
ဗ္ဗာန်ကြီးကို၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့သည်။ ဣတောစိကောစ၊ ဤမှလည်းထိုမှ
လည်း၊ အာဂတ္တော၊ ပြေးလာကုန်၍၊ မဇ္ဈိယု၊ နင်းနယ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓနိ
ဗ္ဗာန်ကြီး၏ ကောစဇော၊ တချောင်းသောလက်မသည်။ ပဋိတ္တမိတွာ၊
အပေါင်း ဆင်များယူ၍ ထားသော အစွမ်းဖြင့်စင်၍၊ ပတိ၊ ကျ၏။ ကော၊
တချောင်းသောလက်မကို၊ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။
ဂဟေတွာ၊ သိမ်းယူ၍၊ ဂတော၊ သွား၏။ ဣတရော၊ သိကြားမင်း သိမ်းယူ
သည့်လက်မမှ တပါးသော၊ အဇ္ဇောပန၊ လက်မ သည်မူကား၊ ဝါတာ
တပေန၊ သေနေပူဖြင့်၊ သုက္ခိတွာ၊ သွေ့ချောက်၍၊ ပတ္တလာခါရသဝဇ္ဈော၊
ကျက်သော ချိပ်ရည်နှင့် တူသော အဆင်းရှိသည်။ အဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သော၊ ထိုတချောင်းသော လက်မသည်။ ဒေဝဝုဋ္ဌေ၊ ရိဗန်းရွာလတ်
သော်၊ ဥဒကောစောန၊ ရေအလျှင်ဖြင့်၊ ဝုဗ္ဘန္တော၊ မျောလတ်သော်၊ ဒသ
ဘာတိကာနံ၊ ညှိနောင်တကျိပ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဇူနံ၊ မင်းတို့၏။ ဥပရိ
သောတေ၊ အထက်အညာ၌၊ စာလံ၊ ပိုက်ကွန်ကို၊ ပဿာရေတွာ၊ ခင်း

ဖြန့်စေ၍၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါသဘင်၌၊ ကိဇ္ဇန္တာနံ၊ ကစားကုန်စဉ်၊ အာဂတိံ၊
 ပြေးလာ၍၊ ဇာလေ၊ ပိုက်ကွန်၌၊ လဂ္ဂိ၊ ပြု၏။ တေ၊ ထိုဘာဝ်ကမင်းတို့သည်
 ကိဇ္ဇာပရိယာသာန၊ ကစားပြီးအဆုံး၌၊ ဇာလေ၊ ပိုက်ကွန်ကို၊ ဥက္ခိဝိယ
 ယမာနေ၊ မြှောက်ချစေသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုဗုဒ္ဓန်လက်မကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ဇေတံ၊ ဤဝတ္ထုတဏှာသည်၊ ကိ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ သု၊ မေး
 ကုန်၏။ သာမိ၊ အရှင်၊ ကုဇ္ဇိရ၊ အဋ္ဌော၊ ဗုဒ္ဓန်လက်မရိုးတည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့တင်
 လျှောက်လတ်သော်၊ ဘဏေ၊ အချင်းတို့၊ ဇေသ၊ ဤဗုဒ္ဓန်လက်မရိုးကို၊ အာ
 ဘရဏတ္ထာယ၊ တန်ဖာအကျိုးငှါ၊ ဥပနေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊
 မတတ်စကောင်း၊ ပရိယောနန္ဒါပေတွာ၊ သားမြေဖြင့်ကျက်စေ၍၊ ဘေရိ၊
 စည်ကို၊ ကရိသာမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟု၊ ပရိယောနန္ဒါပေတွာ၊ သားမြေဖြင့်
 ကျက်စေ၍၊ ပဟရိ၊ သု၊ တီးကုန်၏။ သန္ဓေ၊ စည်သံသည်၊ န္ဒါဒသယော
 ဇနံ၊ တဆဲ့နှစ်ယူစနာရှိသော၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ အဇပ္ပရိ၊ လွှမ်းမိုး၏။ တတော၊
 ထိုနောက်မှ၊ ရာဇာနေ၊ မင်းတို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဘဏေ၊ အချင်း
 တို့၊ ဣဒံ၊ ဤဗုဒ္ဓန်လက်မစည်ကို၊ ဗိဝသေဗိဝသေ၊ နေတိုင်းနေတိုင်း၊ ဝါဒေ
 တုံ၊ တီးစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်စကောင်း၊ ခဏဗိဝသတ္ထာယ၊ သဘင်
 နေအကျိုးငှါ၊ မင်္ဂလဘေရိ၊ မင်္ဂလာစည်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဣတံ၊ ဤ
 သို့အမိန့်တော်ပြန်၍၊ မင်္ဂလဘေရိ၊ မင်္ဂလာစည်တော်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်
 ၏။ တသ္မိ၊ ထိုမင်္ဂလာစည်ကို၊ ဝါဒိတေ၊ တီးသည်ရှိသော်၊ မဟာဇနံ၊ လူ
 များတို့သည်၊ အန္တာယိတွာ၊ ရေကိုမျှမချိုးမူ၍၊ အဝိဇ္ဇန္တိတွာ၊ ပန်းကိုမျှ မပန်
 မူ၍၊ ဟတ္ထိယာနာဒိနံ၊ ဆင်ယင်ခြင်းယင်စသည်တို့သို့၊ အာရုယျ၊ တက်၍၊
 သိဃံ၊ လျှင်စွာ၊ သန္တိပတန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဇနံ၊ လူ
 များကို၊ ပဏ္ဏာ သိတွာဝိယ၊ ခေါ်သကဲ့သို့၊ အာနေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။
 ဣတိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုမင်္ဂလာစည်၏၊ အာနကော၊ တွေဝံနာ
 မံ၊ အာနကဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ ။

☞ အညံအာဏိ၊ ဩဒဟိ၊ သူတို့၊ အညံအာဏိ၊ ဩဒဟိ၊ သုဟူသည်ကား၊
 အညံ၊ တပါးသော၊ သုဝဏ္ဏရတတာဒိမယံ၊ ရွှေငွေ အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြီး
 သော၊ အာဏိ၊ မယ်နကို၊ ဗာဠုယိ၊ သု၊ ဖွဲ့စပ်ကုန်၏။ အာဏိသဃံ၊ တောဝ
 အဝသိသဟိတိ၊ အာဏိသဃံ၊ တောဝအဝသိသဟိ ဟူသည်ကား၊ သုဇ္ဈော
 ဒိမယာနံ၊ ရွှေစသည်ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ အာဏိနံ၊ မယ်နတို့၏၊ အာဏိသဃံ၊
 တမတ္တမေဝ၊ မယ်န အပေါင်း အရမျှသည်သာလျှင်၊ သေသံ၊ အကြွင်း
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အတံ၊ ထိုရောအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအာနကမည်

၂၃၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ဒုတိယတွဲ၊

သောမင်္ဂလသစည်၏။ နှိုဒသယောဇနပွမာဏော၊ တဆဲနှစ်ယူဇနာတိုင်ဖြင့်
 နှိုသော၊ သန္ဓေ၊ အသံသည်။ အန္တောသာလာယမ္ပိ၊ စည်တော်ရုံအတွင်း၌
 လည်း။ ဒုက္ခနု၊ ပြုပြင်သဖြင့်၊ သုယျိတ္တ၊ ကြားရသတည်း။ ဂန္တိရာတိ၊ ဂန္တိ
 ရာဟူသည်ကား။ သလ္လသုတ္တသဒိသာ၊ သလ္လသုတ်တို့နှင့်အတူ၊ ပါဠိဝသေန
 ပါဠိ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဂန္တိရာ၊ နက်နဲကုန်သော။ ဂန္တိရတ္တာတိ၊ ဂန္တိရတ္တာဟူ
 သည်ကား။ မဟာဝေဒလ္လသုတ္တသဒိသာ၊ မဟာဝေဒလ္လသုတ်တို့နှင့်အတူ၊
 အတ္ထဝသေန၊ အနက်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဂန္တိရာ၊ နက်နဲကုန်သော။ လောကုတ္တ
 ရာတိ၊ လောကုတ္တရာ ဟူသည်ကား။ လောကုတ္တရ အတ္ထဒီပကာ၊ ကိုးပါး
 အပြားရှိသောလောကုတ္တရာဟူသောအနက်ကို ပြတတ်ကုန်သော၊ သုည
 တပဋိသညတ္တာတိ၊ သုညတပဋိသညတ္တာဟူသည်ကား။ သတ္တသုညတ
 ဓမ္မမတ္တမေဝ၊ သတ္တမှတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘာဝဓမ္မမျှကိုသာ
 လျှင်၊ ပကာသကာ၊ ပြတတ်ကုန်သော။ သံဝိတ္တသံယုတ္တသဒိသာ၊ သံဝိတ္တ
 သံယုတ်တို့နှင့် တူကုန်သော။ ယေတေသုတ္တန္တာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိ
 ကုန်သော သုတ္တန်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ ပရိယာသုဏီ
 တဗ္ဗန္တိ၊ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ ပရိယာသုဏီတဗ္ဗံ ဟူသည်ကား။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗေဝ၊
 သင်အပ်ကောင်းသည်တို့ကိုလည်း။ ပရိယာသုဏေ တဗ္ဗေဝ၊ အဘန်ဘန်
 လေ့သာအပ်ကောင်းသည်တို့ကိုလည်း။ နဝမညိဿန္တိ၊ မအောက်မေ့ကုန်
 လတ္တံ့။ ကဝိတာတိ၊ ကဝိတာဟူသည်ကား။ ကဝိဟိ၊ ကဗျာဗန္ဓုဓမ္မကထိက
 ဝိနုဇ်ဆောင်သောရဟန်းဖော်တို့သည်။ ကထိတာ၊ တရားဟူ၍ ဟောပြော
 ကုန်သော၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသောကာပေယျဟူသောပုဒ်သည်။ တဿေ
 ဝ၊ ထိုကဝိတာပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝုဇ်သဒ္ဓါတည်း။ ဝိတ္တက္ခရာတိ၊
 ဝိတ္တက္ခရာ ဟူသည်ကား။ ဝိဝိဋ္ဌိအက္ခရာ၊ ဆန်းကြယ်သော အက္ခရာပုဒ်
 ဝါကျရှိကုန်သော၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသောဝိတ္တဗျူဟပုဒ်သည်။ တဿေဝ၊
 ထိုဝိတ္တက္ခရာပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝုဇ်သဒ္ဓါတည်း။ ဗာဟိရုကာတိ၊
 ဗာဟိရုကာဟူသည်ကား။ သာသနတော၊ သုရားအဆုံးအမတော်မှ၊ ဗဟိ
 ဘူတာ၊ အပဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သာဝကဘာသိတာတိ၊ သာဝကဘာသိ
 တာဟူသည်ကား။ တေသံ၊ ထိုအမှတ်မရှိကုန်သောဆရာတို့၏။ သာဝကော
 ဟိ၊ သာဝကတို့သည်။ ဘာသိတာ၊ ပြောဟော အပ်ကုန်သော၊ သုဿူ
 သိဿန္တိတိ၊ သုဿူသိဿန္တိ ဟူသည်ကား။ အက္ခရဝိတ္တတာယစေဝ၊
 အက္ခရာပုဒ်ဝါကျ၏ ဆန်းကြယ်သည်၏ အဖြစ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 သဝနသမ္ပတ္တိယာစ၊ ကြားနာခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။

အတ္တမနာ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သာမဏေရ၊
 ဒဟရသိက္ခ၊ မာတုဂါမ မဟာဂဟပတိကာဒယော။ သာမဏေပဉ္စင်းငယ်
 မာတုဂါမအိမ်ရှင် အဒေါ်ကြီးစသော သူတို့သည်။ ဧသ၊ ဤရဟန်းကား။
 ဓမ္မကထိကောတိ၊ တရားတတ်တရားပြကောင်းပေတည်းဟု။ သန္တိပတိတွာ
 ရဝေး၍။ သောတုကာမာ၊ နာလိုကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။
 တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တထာဂတဘာ
 သိတာ၊ တထာဂတဘာသိတဖြစ်ကုန်သော။ သုတ္တန္တ၊ သုတ္တန်တို့သည်။
 အနုဂ္ဂယမာနာ၊ သင်ခြင်း နာခြင်းဆောင်ရွက်လေ့လာခြင်း အစရှိသည်၏
 အစွမ်းဖြင့် မပြီးမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အန္တရဓာယန္တိ၊ တွယ်ပျောက်
 ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်
 ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ သင်အပ်ကျင့်အပ်၏။ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်
 တည်း။ ။

ဂ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌။ ကလိင်္ဂရူပဓာနာတိ၊ ကဋိင်္ဂ ရူပဓာနာ
 ဟူသည်ကား။ ကလိင်္ဂရူပဋိကံ၊ သစ်သားငယ်ပိုင်းကိုးသိသူပဓာနဓမ္မဝ၊
 ခေါင်းအုံးကိုလည်းကောင်း၊ ပါဒုပဓါနဉ္စ၊ ခြေအုံးကိုလည်းကောင်း၊ ကတွာ
 ပြု၍၊ အပ္ပမတ္တာတိ၊ အပ္ပမတ္တာဟူသည်ကား။ သိပ္ပုပ္ပဟဏေ၊ အတတ်ပညာ
 ကိုသင်ယူခြင်း၌။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်လျက်။ အာတာဝိနောတိ၊
 အာတာဝိနောဟူသည်ကား။ ဥဋ္ဌာနဝိရိဟာတာပနယုတ္တာ၊ ထကြွလှံလှံ၌
 အေးသစ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပါသနသိန္တိ၊ ဥပါသနသို့ ဟူသည်
 ကား။ သိပ္ပါနံ၊ အတတ်ပညာသင်ခြင်းအမှုတို့ကို။ အဘိယောဂေ၊ အလွန်
 အေးထုတ်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ အာစရိယာနံ၊ ဆရာတို့ကို၊ ပယိရူပါသနေ
 စ၊ ဆည်းကပ်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ ကိရု၊ ထင်စွာပြဦးအံ့။ တေ၊ ထိုလိန္ဒဝိ
 မင်းတို့သည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်၊ ဥဋ္ဌာယ၊
 ထ၍။ သိပ္ပသာလံ၊ အတတ်ပညာသင်ရာ တဲကွန်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုပညာသင်ရာရုံ၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်၍၊
 သဏ္ဌာယာဒိတိ၊ သရဏ္ဌာယ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အဘိယောဂံ၊ အလွန်
 အေးထုတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဓောဝိတွာ၊ သန့်စင်၍၊
 ယာဂုပါနာယ၊ ယာဂုသောက်ခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ယာဂုံပိဝိတွာ၊
 ယာဂုသောက်ပြီး၍။ ပုန၊ တဖန်။ သိပ္ပသာလံ၊ အတတ်ပညာသင်ရာ ရုံသို့။
 ဂစ္ဆန္တိ၊ သွား၍။ သိပ္ပံ ဂဏ္ဍိတွာ၊ အတတ်ပညာသင်၍၊ သဏ္ဌာယံ၊ သရဏ္ဌာယ်
 ခြင်းကို။ ကရာဇ္ဇော၊ ပြုလျက်။ ပါတရာသာယ၊ နံနက်စားတော်ခေါ်ခြင်းငှါ

၂၃၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ကတပါတရာသာ၊ နံနက်စားတော်မော်ကုန်ပြီးသည်၊
သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ပမာဓေန၊ နေလျော့သဖြင့်၊ စိရုံ၊ မြင့်ညောင်း
စွာ၊ နိဒ္ဒေါက္ကမနံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည်။ မာဟောသိတိ၊ မဖြစ်
စေလင့်ဟူ၍၊ ခဒိရဗာဓိကာသု၊ ရှားသားနှစ်ပိုင်းငယ်တို့၌၊ ဝိသေစ၊ ဦး
ခေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပါဒေစ၊ ခြေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဒဟိတွာ၊
ထား၍၊ ထောက်၊ အတန်ငယ်၊ နိပဇ္ဇိတွာ၊ အိပ်စက်၍၊ ပုန၊ နောက်ပြီးတဖန်
သိပ္ပသာလံ၊ ပညာသင်ရာရုံသို့၊ ဂစ္ဆိသွား၍၊ သိပ္ပံဂဟေတွာ အတတ်
ပညာသင်၍၊ သဏ္ဌာယန္တိ၊ သရဏ္ဌာယကုန်၏။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊
သဏ္ဌာယံ၊ သရဏ္ဌာယခြင်းကို၊ ကရောန္တောစ၊ ပြုကုန်၍လည်း၊ ဂေဟံဂစ္ဆိသွာ၊
အိပ်သို့ပြန်၍၊ ဘုတ္တသာယမာသာ၊ ညစာစားတော်မော်ပြီးသည်မှ၊ ပဌမ
ယာမံ၊ ပဌမယာဝ်ပတ်လုံး၊ သဏ္ဌာယံကတွာ၊ သရဏ္ဌာယခြင်းကိုပြု၍၊
သယနကာလေယေဝ၊ အိပ်စက်သောကာလ၌သာလျှင်၊ တထေဝ၊ နေ့က
အတူသာလျှင်၊ ကလိကံရံ၊ ရှားတုံးငယ်ပိုင်းကို၊ ဥပသာနံကတွာ၊ ခြေအုံး
ခေါင်းအုံးပြု၍၊ သယန္တိ၊ အိပ်စက်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ တေ၊ ထိုလိန္တဝီမင်းတို့သည်၊ အက္ခဏာဝေဒိနာစ၊ လျှပ်စစ်ရောင်ဖြင့်
မှန်အောင်ပစ်နှိုက်ကုန်သည်လည်း၊ ဝါဠဝေဒိနာစ၊ များစွာခွဲပြီးသောသား
ခြူးအစိတ်ကိုမှန်အောင်ပစ်နှိုက်ကုန်သည်လည်း၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊
ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤက
လိကံ၊ နှုပခါနာဘိက္ခု၊ ဝေသာစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဘုရားဟောတော်မူအပ်၏။
ဩဘာရန္တိ၊ ဩတ၊ ရံဟူသည်ကား၊ ပိဝရံ၊ အကြားကို၊ အာရမ္မဏန္တိ၊ အာ
ရမ္မဏံဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗယံ၊ အကြောင်းကို၊ ပခါနသိန္တိ၊ ပခါနသိဟူသည်
ကား၊ ပခါနဘူမိယံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြီးသောအရာ၌၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ ကုရူ
မာနာ၊ ပြုကုန်လျက်၊ ကိရ၊ ထင်အောင်ပြုဦးအံ့၊ ပဌမဗောဓိယံ၊ ပဌမဗောဓိ၌၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းကိစ္စကို၊ ကတွာဝ၊ ပြုပြီး၍သာ
လျှင်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘုံ၊ မနသိကရောန္တိ၊ နှလုံးသွင်းကုန်၏။ တေသံ၊
ထိုရဟန်းတို့၏၊ မနသိကရောန္တနံယေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှလုံးသွင်းကုန်စဉ်
လျှင်၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ အတ္ထံ၊ ဝင်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တေ၊
ထိုရဟန်းတို့သည်၊ နှလုံးသွင်းကုန်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ စက်မံ၊ စကြိုသို့၊ ဩတ
ရိတွာ၊ သက်၍၊ ပဌမယာမံ၊ ပဌမယာဝ်ပတ်လုံး၊ စက်မန္တိ၊ စကြိုသွားကုန်
၏။ တေတာ၊ ထိုပြီးနောက်မှ စိရုံ၊ မြင့်ညောင်းစွာ၊ မာနိဒ္ဓါယိဋ္ဌာတိ၊ အိပ်မ
ပျော်စေကုန်သတည်း၊ သရိမေ၊ ထမီနောဒနတ္ထံ၊ ကိုယ်၏ ပင်ပန်းခြင်းကို

ဈေးကွက်ခြင်းငှါ၊ နိပဇ္ဇန္တော၊ ဈေးဝင်း စက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကဋ္ဌခဏ္ဍံ၊
 သစ်သားပိုင်းကို ဥပဗဟိတွာ၊ ဦးခေါင်းအောက်ထား၍၊ နိပဇ္ဇန္တိ၊ အိပ်မွေ
 ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝုန်းတဖန်၊ ပစ္ဆိမယာဓမ၊ သောက်လင်း
 ချိန်တန်ပစ္ဆိမယာဝံ၌၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ စက်မံ၊ စင်္ကြံသို့၊ ဩတရန္တိ၊ သက်
 ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပဓာနကမ္ဘိကရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့၊ သော၊ အနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ရှေးအဋ္ဌ
 ကထာ၌ဆိုအပ်၏၊ အပံ၊ ပိဒိဝေါ၊ တမ္ပပဏ္ဍိအမည်ရှိသော ဤသိန်းဃိကျွန်း
 သည်လည်း၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ရာဇုနံ၊ မင်းတို့၏၊ ကာလေ၊
 လက်ထက်၌၊ ကေဃဏ္ဍိနိဋ္ဌေသော၊ တပြိုင်နက်သော ခေါင်းလောင်း
 ကျောက်စည်သံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေပဓာနဘူမိ၊ တပြိုင်နက်တူ
 မှသော ကဋ္ဌဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းရာမြေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ ဌာနမုခေန၊
 ရာဇဌာနိဖြစ်သော အနုရုဒ္ဓပြည်၏အနောက်မျက်နှာ၌ တခုသော ကျောင်း
 အရပ်မှ၊ ပဟဋ္ဌဃဏ္ဍိ၊ ထိုးအပ်သော ခေါင်းလောင်းကျောက်စည်သံ
 သည်၊ ဝိလန္တိကောလိယံ၊ ဝိလန္တိကောလမြို့၏ အရှေ့အရပ် မျက်နှာ၌၊
 ဩသရတိ၊ စုဝေး၏၊ ကလျာဏိယံ၊ ကလျာဏိကျောင်း၌၊ ပဟဋ္ဌဃဏ္ဍိ၊
 ထိုးအပ်သော ခေါင်းလောင်းကျောက်စည်သံသည်၊ နာဂဒိပေ၊ နာဂဒိပ
 ကျွန်း၌၊ ဩသရတိ၊ စုဝေး၏၊ အယံသိက္ခ၊ ဤရဟန်းသည်ကား၊ ဝုထုဇဉ်နော
 ဝုထုဇဉ်တည်း၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်ကား၊ ဝုထုဇဉ်နော၊ ဝုထုဇဉ်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အင်္ဂုလိံ၊ လက်ညှိုးကို၊ မသာရေတွာ၊ ဆန့်၍၊ ဒေသတဗ္ဗော၊
 ပြအပ်ကောင်းသောရဟန်းသည်၊ နာဟောသိ၊ မဖြစ်လေ၊ ဣဒံသံ၊ တနေ့
 တည်းခြင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ကုန်အောင်စုံသော ရဟန်းတို့သည်၊ အရဟန္တာဝ၊
 ရဟန္တာတို့ ချည်းသာလျှင်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာယိ၊ တသ္မာယူ
 သည်ကား၊ ဟသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကလိကံ၊ ရူပဓာနာနံ၊ သစ်သားပိုင်း
 ငယ်တုံးခေါင်းဆုံးရှိကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ မာဂရာ၊ မာန်သည်၊ အာရမ္မ
 ဏံ၊ အကြောင်းကို၊ နလဘာတိ၊ မရ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့
 ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတမ္ပ၊ သင်အပ်ကုန်၍အပ်၏။
 အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်တည်း။ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ အတိဝေလန္တိ၊ အတိဝေလံဟူသည်ကား၊
 အတိက္ကန္တဝေလံ၊ အပိုင်းအခြားကိုလွန်၍၊ ကာလံ၊ ဘတ္တဝနုမောဒနာဥပနိ
 သိန္နတ္တာဟူသော ကာလကို၊ အတိက္ကန္တ ပမေဏကာလံ၊ ပမေဏနှင့်ယှဉ်
 သောကာလကိုလွန်၍၊ ကိံ၊ မင်္ဂံ၊ ပနာဟန္တိ၊ ကိံ၊ မင်္ဂံ၊ ပနာဟံဟူသည်ကား၊

၂၃၄ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အဟံပန၊ ငါသညတမူကား၊ ကိံကရဏာ၊ အဘဟံအကြောင်းကြောင့်၊
 နဥပသကံမိဿာမိ၊ မကပ်ရတုံအံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဘိသမုဇ္ဇာလန္တိ
 ဘိသမုဇ္ဇာလံ ဟူသည်ကား၊ ဘိသမ္ဘေဝ၊ ကြာစွယ်ကို လည်းကောင်း၊
 မုဇ္ဇာလန္တိ၊ ကြာရင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တုဟေတွာတိ၊ အတ္တုဟေတွာ
 ဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ နှုတ်၍၊ ဘိံကန္တုပါတိ၊ ဘိံကန္တုပါဟူသည်
 ကား၊ ဟတ္ထိပေါထကာ၊ ဆင်ရွှေဆင်ငယ်တို့သည်၊ တေ၊ ထိုဆင်ရွှေဆင်ငယ်
 တို့ကို၊ အဘိဏ္ဍာ၊ မပြတ်၊ ဘိကံသရသန္တံ၊ ဘိကံသရဟူသော အသံကို၊ က
 ရောန္တိ ကိရ၊ ပြုကုန်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘိကံန္တုပါတိ၊ ဘိကံန္တု
 ပတိဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပသန္နာကာရံကရောန္တိတိ၊ ပသန္နာကာရံ
 ကရောန္တိဟူသည်ကား၊ ပသန္နာဟိ၊ ကြည်ညိုကုန်သော၊ သူတို့သည်၊
 ကတ္တဗ္ဗာကာရံ၊ ပြုအပ်သင့်သောအခြင်းအရာကို၊ ကရောန္တိတိ၊ ပြုကုန်အံ့
 ဟူ၍၊ စတ္တာရောပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏၊ ဓမ္မ
 ဘာသေန္တိတိ၊ ဓမ္မဘာသေန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဧကံဇ္ဇေဇာတကာနိဝါ၊ တ
 စောင်နှစ်စောင်သော ဇာတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဧကံဇ္ဇေသုတ္တန္တေဝါ၊
 တသုတ်နှစ်သုတ်သော သုတ္တန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတွာ၊ သင်၍၊
 အသန္တိန္နန၊ မကွဲမပြားသော၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တိ
 ဟောကုန်၏၊ ပသန္နာကာရံကရောန္တိတိ၊ ပသန္နာကာရံကရောန္တိ ဟူသည်
 ကား၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ တာယဒေသနာယ၊ ထိုသို့ဟောပြောခြင်း၌၊
 ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်သော၊ ဂိတိ၊ လူတို့သည်၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ ဒေန္တိ
 ပေးလှူကုန်၏၊ နေဝဝဏ္ဏာယဟောတိနဗလာယာတိ၊ နေဝဝဏ္ဏာယဟော
 တိနဗလာယ ဟူသည်ကား၊ ဂုဏဝဏ္ဏာယ၊ ကျေးဇူးဟူသော အရောင်
 အဆင်းဖြစ်ခြင်း၌၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း၊ ဥာဏဝဏ္ဏာယ၊
 ဥာဏ်ဟူသော အရောင်အဆင်းဖြစ်ခြင်း၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာ
 တည်း၊ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဂုဏေ၊ ကျေးဇူးသည်၊ ပရိဟာယန္တေ၊ ယုတ်သည်
 ရှိသော်၊ သရိရဝဏ္ဏာပိ၊ ကိုယ်အဆင်းသည်လည်း၊ သရိရဗလံပိ၊ ကိုယ်
 အားသည်လည်း၊ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သရိရဿ၊
 ကိုယ်၏၊ ဝဏ္ဏာယ၊ အရောင်အဆင်းဖြစ်ခြင်း၌၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည်
 သာတည်း၊ ဗလာယ၊ ခွန်အားဖြစ်ခြင်း၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာ
 တည်း။ နဝမံ၊ နဝမသုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ သန္တိသမလသကံဋီရေတိဇ္ဇေ၊ သန္တိသမ
 လသကံဋီရေဟူသောဤပါဠိ၌၊ သန္တိတိ၊ သန္တိဟူသည်ကား၊ ဘိန္ဒုဇာရာနံ၊

ပြားသော အိမ်တို့၏၊ သန္တိ၊ စပ်ရာအရပ်တည်း။ သမလောတိ၊ သမလော
ဟူသည်ကား။ ဂါမတော၊ ရွာမှ၊ ဂူထနိက္ခမနမဂ္ဂေါ၊ မစင်တန်စီး ယိုစီး
ရာအရပ်တည်း။ သင်္ကဋီရန္တိ၊ သင်္ကဋီရံဟူသည်ကား။ သင်္ကာရဋ္ဌာနံ၊ တ
မြက်ချေးရရာအရပ်တည်း။ မုဒုမူသိန္တိ၊ မုဒုမူသိ ဟူသည်ကား။ မုဒုကံ၊
အသားနူးညံ့သော၊ မူသိကံ၊ ကြွက်ကို၊ ဂုဋ္ဌာနံပညာယတိတိ၊ ဂုဋ္ဌာနံပညာ
ယတိဟူသည်ကား။ ဒေသနာ၊ အာပတ်ကိုဒေသနာကြားခြင်းသည်၊ ပညာ
ယတိ၊ ထင်၏။ ဒေသမံ၊ ဒေသမသုတ်တည်း။ ၊

၁၁ ကောဒသမေ၊ ကောဒသမသုတ်၌၊ ယေနယေနဣန္ဒြိယတိတိ၊ ယေန
ယေနဣန္ဒြိယတိဟူသောပါဌ၌၊ သောဇရသိင်္ဂံ ၊ လော၊ ထိုမြေခွေးသည်၊ ဣန္ဒြိ
ယတိန္ဒြိတဋ္ဌာနေ၊ လိုရာလိုရာအရပ်၌၊ ဣရိယာပထကပ္ပနေနစ၊ အရိယာပုထ
ကိုပြုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သီတဝါတုပဝါယနေနစ၊ ချမ်းသောလေ၏
ခတ်ဟုတ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ ဗိတ္တ
ဿာဒံ၊ ဗိတ်၏သက်သာခြင်းမျှကိုလည်း။ လဘတိ၊ ရသေးရာ၏၊ ဣတိ၊
ဤအနက်သဘောကို။ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ သက္ခယုတ္တိယပဒိုညန္တိ၊
သက္ခယုတ္တိယပဒိုညံ့ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ရှင်ဒေဝဒတ်
ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ သော၊ ထိုရှင်ဒေဝဒတ်သည်၊ ဧတ္တကမ္ပိ၊ ဤမြေခွေး
သည်ရအပ်သော ဗိတ္တဿာဒမျှလောက်ရုံကိုလည်း။ ဗိတ္တဿာဒံ၊ ဗိတ်၏
သက်သာခြင်းကို၊ အနာဂတေ၊ လာလတ္တံ့သော၊ အတ္တဘာဝေ၊ ကိုယ်အ
ဖြစ်၌၊ နလဘိသတိ၊ မရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ ကောဒသမံ၊
ကောဒသမသုတ်တည်း။ ၊

၁၂ န္ဒါဒသမေ၊ န္ဒါဒသမသုတ်၌၊ ကတညုတာတိ၊ ကတညုတာ ဟူ
သည်ကား။ ကတဇာနံ၊ ပြုတူးသောကျေးဇူးကိုသိခြင်းတည်း။ ကတဝေဒိ
တာတိ၊ ကတဝေဒိတာဟူသည်ကား။ ကတပိသေသဇာနံ၊ ပြုအပ်တူး
သောကျေးဇူးကို အထူးသဖြင့် သိခြင်းတည်း။ တတြ၊ ထိုစကား၌၊ ဣဒံ၊
ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား။ ဇရသိင်္ဂံ ၊ လသ၊ မြေးခွေး၏။ ကတညုတာယ
ပြုတူးသောကျေးဇူးကိုသိသည်၏အဖြစ်၌၊ ဝတ္ထု၊ သက်သေတည်း။ ကိရ
ထင်စွာပြပြီးအံ့၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဘာတရော၊ ညီအစ်ကိုတို့
သည်။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကသန္တိ၊ ထွန်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုညီအစ်ကိုတို့
တွင်၊ သဗ္ဗကနိဋ္ဌော၊ ခြောက်ယောက်လုံးတို့၏ ညီအငယ်သည်။ ခေတ္တပရိ
ယန္တေ၊ လယ်အဆုံး၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်

၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေဓရသိင်္ဂါလံ၊ မြေခွေးတကောင်ကို၊ အဇကရော၊
 စပါးကြီးမြွေသည်။ ဂဏ္ဍိ၊ ဖမ်းယူ၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်၊ တံ၊ ထိုစပါး
 ကြီးမြွေကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ယဋ္ဌိယာ၊ လှံတံဖြင့်၊ ပေါထေတွာ၊ ဝုတ်ခတ်၍၊
 ဝိဿန္ဓာပေထိ၊ လွှတ်စေ၏။ အဇကရော၊ စပါးကြီးမြွေသည်၊ သိင်္ဂါလံ၊
 မြေခွေးကို၊ ဝိဿန္ဓိတွာ၊ လွှတ်၍၊ တမေဝ၊ ထိုသူငယ်ကိုပင်လျှင်၊ ဂဏ္ဍိ၊
 ဖမ်းယူပြန်၏။ သိင်္ဂါလော၊ မြေခွေးသည်၊ ဗိန္ဓေသိ၊ ကြံ၏။ မဟ္တံ၊ ငါ၏။
 ဣမိနာ၊ ဤသူငယ်သည်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဒိန္နံ၊ ချမ်းသာပေးပေပြီ။ အဟန္တိ
 ငါသည်လည်း၊ ဣမဿ၊ ဤသူငယ်အား၊ ဒဿာမိ၊ အသက်ကိုပေးတုံ၊ ပေး
 အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ယာဂုဗာဓုဿ၊ ယာဂုဗိုလ်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဌပိတံ၊
 ထားအပ်သော၊ ဝါသိ၊ ဝဲခွပ်ကို၊ ရုခေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်၊ ဝုသိတွာ၊ ကုန်၍၊
 တဿ၊ ထိုသူငယ်၏၊ သန္တိကံ၊ အနီးသို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဣတရေ၊
 ညီငယ်ငှာတပါးကုန်သော၊ ဘာတရာ၊ အစ်ကိုတို့သည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍၊
 သိင်္ဂါလော၊ မြေခွေးသည်၊ ဝါသိ၊ ဝဲခွပ်ကို၊ ဟရုတိတိ၊ ဆောင်၏ဟု၊ အနု
 ဗန္ဓိံသု၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်၊ တေဟိ၊ ထိုအစ်ကိုတို့
 သည်၊ ဒိဋ္ဌတာဝံ၊ မြင်သောအဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဝါသိ၊ ဝဲခွပ်ကို၊ တဿ၊
 ထိုသူငယ်၏၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌၊ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊ ပဿာယိ၊ ပြေးလေ၏။
 ဣတရေ၊ အစ်ကိုတို့သည်၊ အာဂတိံ၊ လာကုန်၍၊ ကန္နိဋ္ဌံ၊ ညီငယ်ကို၊ အဇက
 ရေန၊ စပါးကြီးမြွေသည်၊ ဂဟိတံ၊ ဖမ်းသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝါသိယာ၊
 ဝဲခွပ်ဖြင့်၊ အဇကရံ၊ စပါးကြီးမြွေကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ တံ၊ ထိုညီငယ်ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာဂမံသု၊ လာကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဓရသိင်္ဂါလောဝိ၊
 မြေခွေးစဉ်လျက်သည်၊ ယာကာမိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ၊ တမိုးတမိအခါ၌၊
 ကတညာတာ၊ ပြုဘူးသည့်ကျေးဇူးကိုသိသောအဖြစ်သည်၊ ကတဝေဒိ
 တာ၊ ပြုအပ်ဘူးသည့်ကျေးဇူးကိုအထူးသိသည်၏အဖြစ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်
 ရာသေးသည်သာလျှင်တည်း၊ သက္ခယုတ္တိယပမ္ဘိညာတိဣဒံ၊ သက္ခယုတ္တိ
 ယပမ္ဘိညာဟူသောဤစကားကိုလည်း၊ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ရှင်ဒေဝဒတ်၏၊ အာ
 စာရမေဝ၊ အကျင့်ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ ဧဒဿ
 မံ၊ ဧဒဿမသုတ်တည်း၊ ဩပဗ္ဗသံယုတ္တံ၊ ဩပဗ္ဗသံယုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၀-ဘိက္ခုသံယုတ်-၂၆-ပဌမဝဂ်၊

၁ ဘိက္ခုသံယုတ္တဿ၊ဘိက္ခုသံယုတ်၏၊ပဌမေ၊ပဌမသုတ်၌၊အတ္ထော
အနက်ကို၊ဝေ၊ဤသို့ဆိုအပ်လတ္တံ့၊သောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအင်၏၊
အာရုသောတိ၊အာရုသောဟူသောဝုဒ်သည်၊သာဝကောနံ၊သာဝကတို့၏၊
အာလာပေါ၊ရှေးရှုခေါ်ကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ဟိ၊ထိုစကားသင့်စွ
ဘဂဝန္တော၊ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော၊ဗုဒ္ဓါ၊ဘုရားသခင်တို့သည်၊သာဝ
ကော၊သာဝကတို့ကို၊အာလပန္နော၊ခေါ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ဘိက္ခဝေတိ၊ဘိက္ခ
ဝေဟူ၍၊အာလပန္တိ၊ခေါ်ကုန်၏၊သာဝကောပန၊သာဝကတို့သည်ကား၊
ဗုဒ္ဓေဟိ၊ဘုရားသခင်တို့နှင့်၊သဒိဿ၊တူကုန်သည်၊မာဟောမာတိ၊မဖြစ်
ကုန်အံ့ဟူ၍၊အာရုသောတိ၊အာရုသောဟူ၍၊ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ဝတွာ၊ဆို
ပြီး၍၊ပစ္ဆာ၊နောက်မှ၊ဘိက္ခဝေတိ၊ဘိက္ခဝေဟူသောစကားဖြင့်၊ဘဏန္တိ၊
ဆိုကြကုန်၏၊စ၊ဆက်ဦးအံ့၊ဗုဒ္ဓေဟိ၊မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊အာလပိတေ
ခေါ်တော် မူအပ်သည်ရှိသော်၊ဘိက္ခုသံဗော၊ရဟန်းတော် အပေါင်း
သည်၊ဘန္တေတိ၊ဘန္တေဟူ၍၊ပဋိဝစနံ၊စကားတုံ့ကို၊ဒေတိ၊ပေးလျှောက်
၏၊သာဝကေဟိ၊သာဝကတို့သည်၊အာလပိတေ၊ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်
ရှိသော်၊ဘိက္ခုသံဗော၊ရဟန်းအပေါင်းသည်၊အာရုသောတိ၊အာရုသော
ဟူ၍၊ပဋိဝစနံ၊စကားတုံ့ကို၊ဒေတိ၊ပေး၏၊အယံဝုဇ္ဈတိတိ၊အယံဝုဇ္ဈတိ
ဟူသည်ကား၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဒုတိယဣာနေ၊ဒုတိယဈာန်၌၊
ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ဝိတက်ဝိစာရတို့သည်၊နိရုဏန္တိ၊ချုပ်ကုန်၏၊ယေသံ၊အ
ကြင်ဝစိသင်္ခါရဟု ဆိုအပ်သောဝိတက်ဝိစာရတို့၏၊နိရောဓေ၊ချုပ်ခြင်း
ကြောင့်၊သဒ္ဓါယတနံ၊သဒ္ဓါယတနသည်၊အပ္ပဝတ္တိံ၊မဖြစ်ခြင်းသို့၊ဂစ္ဆတိ၊
ရောက်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ယဒေတံ ဒုတိယံ ဈာန်နာမ၊အကြင်သို့
သဘောရှိသောဒုတိယဈာန်မည်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊အယံ၊ဤဒုတိယဈာန်
ကို၊အရိယာနံ၊အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊တုဏှိဘာဝေါတိ၊ဆိတ်ဆိတ်နေ
သောအဖြစ်ဟူ၍၊ဝုဇ္ဈတိ၊ဆိုအပ်၏၊အယံ၊ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ဇ္ဈေ၊
ဤပါဠိ၌၊ယောဇနာ၊အတ္ထယောဇနာတည်း၊ပန၊အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ဓမ္မဝါ
ကဏာ အရိယောဝါ တုဏှိဘာဝေါတိဇ္ဈေ၊ဓမ္မဝါကဏာ အရိယောဝါ
တုဏှိ ဘာဝေါဟူသောဤပါဠိအရာ၌၊ကမ္မဋ္ဌာနမနသိကာရောပိ၊ကမ္မဋ္ဌာန
ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ပဌမဣာနာဒိနိပိ၊ပဌမဈာန် အစ
ရှိသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊အရိယော၊အပြစ်ကင်းသော၊တုဏှိဘာ

၂၃၀ နိဒါန်းဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ဒုတိယတွဲ၊

ဝေါဝေဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသောအဖြစ်ဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခါဝေါဝေါခြင်း
သို့၊ ဂတာနိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဝိတက္ကသဟဂတာတိ၊ ဝိတက္ကသဟဂတာ
ဟူသည်ကား၊ ဝိတက္ကသရမ္ပဏာ၊ ဝိတက်လျှင်အာရုံရှိကုန်သော၊ သညာမန
သိကာရာတိ၊ သညာမနသိကာရာဟူသည်ကား၊ သညာစ၊ သညာသည်
လည်းကောင်း၊ မနသိကာရာစ၊ မနသိကာရသည် လည်းကောင်း၊ သမုဒါ
စရန္တိတိ၊ သမုဒါစရန္တိဟူသည်ကား၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိရ၊ ထင်စွာ
ပြဦးအံ့။ ထေရဿ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ထေရ်အား၊ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်
ကို၊ နပဂုဏံ၊ ကောင်းစွာမလေ့လာနိုင်။ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ ဣတော၊ ထို
ဒုတိယဈာန်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတဿ၊ ထသော။ အဿ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ထေရ်အား။
ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ သန္တတော၊ သန္တအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌ
တိ သု၊ ထင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ထေရ်အား။ ဒုတိ
ယဇ္ဈာနံပိ၊ ဒုတိယဈာန်သည် လည်းကောင်း၊ သညာမနသိကာရာပိ၊ သညာ
မနသိကာရ တို့သည်၎င်း။ ဟာနဘာဂိယာဝ၊ ယုတ်သော အဘို့ရှိကုန်
သည်သာလျှင်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော အကြောင်းကို၊
အဿန္တော၊ ပြုလိုသောကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တဿမဟံ အာရသော၊ အစရှိ
သောစကားကို၊ အာဟ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မိန့်ဆို၏။ သဗ္ဗပေဟိတိ၊ သဗ္ဗ
ပေဟိဟူသည်ကား၊ သမ္မာဌပေဟိ၊ အတ္တန္တံသ၊ စိတ်ကိုကောင်းစွာ ထား
လော၊ ဧကောဒိဘာဝံကရေဟိတိ၊ ဧကောဒိဘာဝံကရေဟိဟူသည်ကား၊
ဧကဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသည်အဖြစ်ကို၊ ကရေဟိ၊ ပြုလော၊ သမ္မာ
ဒဟာတိ၊ သမ္မာဒဟဟူသည်ကား၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာဒဟအာရော
ပေဟိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသောအာရုံ၌တင်လော၊ မဟာဘိညတန္တိ၊ မဟာဘိည
တံဟူသည်ကား၊ ဆဋ္ဌာဘိညတံ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ရှိသည်၏
အဖြစ်သို့၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမိနာဥပါယေ
န၊ အထခေါမံအာရသော အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဆိုအပ်သော ဤအကြောင်း
ဖြင့်၊ သတ္တဒိဝဿ၊ ခုနစ်ခုကိုပတ်လုံး။ ထေရဿ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ထေရ်
အား၊ ဟာနဘာဂိယံ၊ ယုတ်သော အဘို့ရှိသော၊ သမာမိံ၊ သမာမိကို၊
ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ထေရံ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ထေရ်ကို၊ ဆဋ္ဌာဘိညတံ၊ ခြောက်
ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေတော်မူ၏။
ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အတ္ထိနုခေါတံကိပ္ပိလောကသ္မိန္တိ၊ အတ္ထိ
နုခေါတံကိပ္ပိလောကသ္မိံဟူသော၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ အဘိဥဋ္ဌာမေဓိ၊ အလွန်

၁၀

အကဲမြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါကို လည်းကောင်း၊
သင်္ခါရံဝါ၊ သင်္ခါရံကိုလည်းကောင်း၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာမိန့်သတည်း။ သတ္ထုပိခေါတိဣန္ဒ၊ သတ္ထုပိခေါဟူသော ဤစကား
ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ ရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်အား၊
သတ္ထုရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ အဓိမတ္တော၊ အတိုင်းထက်လွန်ကဲသော၊ ဆန္ဒော
စ၊ ချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပေမံစ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ရာသနည်း၊
ဣမဿထေရဿ၊ ဤရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အား၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ပိပရိတာမေနပိ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသောအားဖြင့်လည်း၊ သေကာဒယော
သောက အစရှိသည်တို့သည်၊ နုပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ အံ့လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဇာနုနတ္ထံ၊ ထိုခြင်း၌၊ ဝုတ္တံ၊ တိ၊ မေး၏၊ ဒိဃာရတ္တန္တိ၊ ဒိဃာရတ္တံဟူသည်
ကား၊ သူကရခဟလေဏာဒွါရေ၊ သူကရခဟမည်သော လိုဏ်ဝဋ်၊ ဒိဃာနခ
ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ဒိဃာနခမည်သောပရိဗိုဇ်အား၊ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟသုတ္တန္တံ၊
ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟသုတ္တန်ကို၊ ဒေသိတဒိဝသတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော
နေဌ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ အတိက္ကန္တကာလံ၊ လွန်သောကာလရှိသည်ကို၊ သန္ဓာယ
ရည်၍၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ တသ္မိဒိဝသေ၊ ထိုဝေဒနာ
ပရိဂ္ဂဟသုတ္တန်ကို ဟောတော်မူသောနေ့၌၊ ထေရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ
ထေရ်အား၊ ဣမေဝဇ္ဇာနုဂတကိလေသော၊ ဤသို့ဝဋ်အစဉ်လိုက်သောကိလေ
သတို့ကို၊ သမ္မဟတာ၊ ကောင်းစွာ အကြွင်းမဲ့ ပျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ ခုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်
တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဧကပိဟာရေတိ၊ ဧကပိဟာရေဟူသည်
ကား၊ ဧကသ္မိဝဇ္ဇော၊ တခုတည်းသော တိုက်ခန်း၌၊ ကိရေ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ အာဂန္တု၊ ကဘိက္ခု၊ အာဂန္တု၊ က
ရဟန်းတို့သည်၊ သန္နိပတိံသု၊ စည်းဝေးရောက်လာကုန်၏၊ တသ္မိ၊ ထိုအာ
ဂန္တု၊ ကရဟန်းများစွာ စုဝေးလာရောက် လတ်သော်၊ ပရိဝေဏာဂ္ဂေနဝါ၊
ပရိဝုဏ်အဘို့အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရဂ္ဂေနဝါ၊ ကျောင်း အဘို့အား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သေနာသနေသု၊ အိပ်ရာနေရာတို့သည်၊ အပါပုဏ္ဏန္တေ
သု၊ မရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ခွိန္နံ၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ ထေရာနံ၊ အဂ္ဂသာဝက
ထေရ်တို့အား၊ ဧကောဂန္တော၊ တခုသော တိုက်ခန်းသည်၊ သမ္ပတ္တော၊
ရောက်၏၊ တေ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့သည်၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ

၂၄၀ နိဂါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

၌ပါမိတ္တေသု၊ အသိးအခြားဖြစ်ကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အပေါ်တို့၌၊ နိသိ
 ဒန္တိ၊ နေသန်ကြကုန်၏၊ ရတ္တိံ ပန၊ ညဉ့်အခါ၌မူကား၊ နေသံ၊ ထိုမဟာထေရ်
 နှစ်ဦးတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ စိဝရဿဏိံ၊ သင်္ကန်းအရံကို၊ ပဿာမေ၊ ခြံ
 ဖြန့်ကာရံကုန်၏၊ တေ၊ ထိုမဟာထေရ်နှစ်ဦးတို့သည်၊ အတ္တနေ၊ အတ္တနေ၊
 မိမိမိအား၊ ပတ္တပတ္တဌာနေယေဝ၊ ရောက်သည် ရောက်သည့်နေရာ၌သာ
 လျှင်၊ နိသိဒန္တိ၊ နေကြကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကပိဟာရေတိ၊ ဧက
 ပိဟာရေဟူ၍၊ ရတ္တိံ၊ ပါဠိ၌ဆိုအပ်၏၊ ဩဇ္ဇာရိကေနာတိဣဒံ၊ ဩဇ္ဇာရိကေန
 ဟူသောဤစကားကို၊ ဩဇ္ဇာရိကာရမ္မဏတံ၊ ပရိတ္တဓမ္မဟူသော၊ ဩဇ္ဇာရိက
 လျှင်အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ရတ္တိံ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ထေရ်
 ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗသောတဓာတု၊ ပိဟာရေန၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု
 ဒိဗ္ဗသောတဓာတ်ဟူသောပိဟာရ်ဖြင့်၊ သော၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊
 ပိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေသန္တံ၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ်တို့၏လည်း
 ရူပါယတန သဒ္ဓါယတနသင်္ခါတံ၊ ရူပါယတန သဒ္ဓါယတနဟု ဆိုအပ်
 သော၊ ဩဇ္ဇာရိကံ၊ ဩဇ္ဇာရိကဖြစ်သော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုန၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအတိညာဉ်ဖြင့်၊ ရူပဿ၊ ရူပါရုံ၏၊
 ဒိဋ္ဌတ္တာစ၊ မြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗာယသောတ
 ဓာတုယာ၊ ဒိဗ္ဗသောတအတိညာဉ်ဖြင့်၊ သဒ္ဓဿ၊ သဒ္ဓါရုံ၏၊ သုတတ္တာစ၊
 ကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သောပိဟာရော၊ ထို
 ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗသောတ ပိဟာရ်သည်၊ ဩဇ္ဇာရိကေနာမ၊ ဩဇ္ဇာရိကမည်
 သည်၊ ဓာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ပိသုဇ္ဈတိတိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ပိသုဇ္ဈတိဟူ
 သည်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ရူပဒဿနတ္ထာယ၊ အဆင်း
 သဏ္ဌာန်တော်ကိုမြင်ခြင်းငှါ၊ ပိသုဇ္ဈံ၊ စင်ကြယ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဒိဗ္ဗာစသောတဓာတုတိ၊ ဒိဗ္ဗာစသောတဓာတုဟူသည်ကား၊ သာပိ၊ ထိုဒိဗ္ဗ
 သောတဓာတ်သည်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားမြတ်၏၊ သဒ္ဓသုဏနတ္ထံ၊
 အသံတော်ကိုကြားခြင်းငှါ၊ ပိသုဇ္ဈံ၊ စင်ကြယ်၏၊ ဘဂဝတောပိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏လည်း၊ ထေရဿ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ထေရ်၏၊ ရူပဒဿနတ္ထေဝ၊
 အဆင်းသဏ္ဌာန်ကိုမြင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓသုဏနတ္ထေ၊ အသံကို
 ကြားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ တဒုဘယံ၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗသောတ ဓာတ်
 နှစ်ပါးအပေါင်းသည်၊ ပိသုဇ္ဈံ၊ အထူးစင်ကြယ်တော်မူ၏၊ ကိရ၊ ထင်စွာပြ
 ဦးအံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရော၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊
 ကဏံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ သတ္ထာ၊

ငါတို့ဆရာတရားမြတ်သည်။ ဝိဟရတိနုခေါ။ နေတော်မူသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့လုံးဝိုက်ခြင်းဖြင့်။ အာလောကံ။ အာလောက ကသိုဏ်းကို။ ဝဇေတွာ။ ပွားစေ၍။ ဒိဗ္ဗနဝက္ခန္ဓနာ။ ဒိဗ္ဗနဝက္ခန္ဓဖြင့်။ သတ္ထာရံ။ တရားသခင်ကို။ ဇေတဝနေဝိဟာရေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဂန္ဓကုဋိယံ။ ဂန္ဓကုဋိ၌။ နိယိန္တံ။ နေတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်၍။ ဒိဗ္ဗသောတဓာတုယာ။ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ဖြင့်။ တဿ။ ထိုတရားမြတ်၏။ သဒ္ဓံ။ အသံတော်ကို။ သုဏိ။ ကြား၏။ သတ္ထာပိ။ တရားသခင်ကလည်း။ တထေဝ။ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်အတူသာလျှင်။ အကာသိ။ ပြုတော်မူ၏။ ဧဝံ။ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ တေ။ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန် တရားသခင်အရှင်နှစ်ဦးတို့သည်။ အညမညံ။ အချင်းချင်း။ ရူပံ။ အဆင်းသဏ္ဌာန်ကို။ ပဿိ။ သုစေ။ မြင်လည်းမြင်ကုန်၏။ သဒ္ဓဉ္စ။ အသံကိုလည်း။ အသောသံ။ ကြားကုန်၏။ ။

အာရုဇ္ဈင်္ဂိရိယောတိ။ အာရုဇ္ဈင်္ဂိရိယောဟူသည်ကား။ ပရိပုဏ္ဏင်္ဂိရိယော ကိစ္စလေးပါးကိုပြီးစေသော အားဖြင့်ပြည့်စုံသောငိရိယရှိ၏။ ပဂ္ဂဟိတင်္ဂိရိယော။ မိုးစဉ်းမျှမတွမတွန်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့် ခြီးဖြင့်သောငိရိယရှိ၏။ ယာဝဇေဝဉ္စပနိက္ခေပနမတ္တာယောတိ။ ယာဝဇေဝဉ္စပနိက္ခေပနမတ္တာယဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ဟိယောဇနသဟဿဝိတ္တာရဿ။ သုံးထောင်ယူဇနသပြောကျပ်သွာသော။ ဟိမဝတော။ ဟိမဝန္တာတောင်၏။ သန္တိကမအနီး၌။ ဌဝိတာ။ ထားအပ်သော။ သာသပမတ္တာ။ မုန်ညှင်းဝှီးမျှမသောရှိသော။ ပါသာဏသက္ခရာ။ ကျောက်စရစ်ခဲကို။ အယံ။ ဤဝတ္ထုသည်။ မဟာ။ ကြီးကျယ်စွာ၏။ ဟိမဝါနုခေါ။ ဟိမဝန္တာတောင်စင်စစ်တည်း။ အယံ။ ဤဝတ္ထုကား။ ပါသာဏသက္ခရာနုခေါ။ စင်စစ် ကျောက်စရစ်ခဲတည်း။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့။ ယာဝဉ္စပနိက္ခေပနမတ္တာသေဝ။ အနီး၌ထားကာရုံမျှ၏သာလျှင်။ အတ္ထာယအကျိုးငှါ။ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ပေလရာ၏။ ဣတိ။ ဤအနက်သဘောကို။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပရေတာဝိ။ နောက်ဖြစ်သောယာဝဇေဝဉ္စပနိက္ခေပနမတ္တာယဟူသော ပုဒ်၌လည်း။ ဧသေဝ။ ဤအစီအရင်သည်သာလျှင်။ နယော။ နည်းတည်း။ ကပ္ပန္တိ။ ကပ္ပံဟူသည်ကား။ အေယုကပ္ပံ။ အေယုကပ်ပတ်လုံး။ လောဏာသဇ္ဈဿာတိ။ လောဏာသဇ္ဈဿဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ စက္ကဝါဠမုနဝဋ္ဋိယာ။ စကြာဝဠာတောင်အနားရေးကို။ အာဝေယုဏ်ကတ္တာ။ တည်ရာကရုတ်ပြု၍။ မုနဝဋ္ဋိယာ။ မုက်နှာဝအနားရေးသည်။ ဗြဟ္မလောကံ။ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်။ အာပာပွ။ ဝိ၍။ ဌိတာယ။ တည်သော။ လောဏာဝာနိယာ။ ထားအိုးစရည်းကြံ၏။ ဣတိ။ ဤအနက်သဘောကို။ အသေလိ။

၂၄၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ပြတော်မူ၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဣမေဝေရာ၊ ဤမဟာထေရ်မြတ်နှစ်ဦးတို့သည်၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ အာဟာရန္တာ၊ ဆောင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သရိက္ခကေနဝစ၊ တူကြသဖြင့် သာလျှင်၎င်း။ ဝိဇ္ဇမာနဂုဏေနစ၊ ထင်ရှားရှိသောကျေးဇူးဖြင့်လည်းကောင်း။ အာဟာရိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏ကယ်၊ အဘယ်သို့တူကြသနည်းဟိ။ ထင်စွာပြဦးအံ့။ အယံဣဒ္ဓိနာမ၊ ဤဣဒ္ဓိမည်သည်။ အစ္စုပ္ပတဋ္ဌေနစေတ၊ အလွန်မြင့်သော အနက်သဘောဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိပုလဋ္ဌေနစ၊ ကျယ်ပြန့်သော အနက်သဘောဖြင့် လည်းကောင်း။ ဟိမဝန္တာသဒိသာ၊ ဟိမဝန္တာတောင်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာ၊ ပညာသည်။ စတုဘူမကဓမ္မေ၊ စတုဘူမကတရားတို့သို့။ အနုပရိသိတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ ဌိတဋ္ဌေန၊ တည်သော အနက်သဘောဖြင့်။ သဗ္ဗဗျဉ္ဇနေသု၊ ခပ်သိမ်းသောဟင်းလျာတို့၌၊ အနုပရိဋ္ဌလောကာရသသဒိသာ၊ သက်ဆင်း၍တည်သောဆားအရသာနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တာဝရှေးဦးစွာ၊ သရိက္ခကဋ္ဌေန၊ ထိုဆားအရသာနှင့် တူသော အနက်သဘောဖြင့်။ အာဟာရိံသု၊ ဆောင်တော်မူကုန်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ သာသမိလက္ခဏံ၊ သမာဓိဟူသောလက္ခဏာသည်။ မဟာမောဂ္ဂလာနဋ္ဌေရဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်အား။ ဝိဘူတံပါကဋ္ဌံ၊ အလွန်ထင်ရှား၏။ သာရိပုတ္တဋ္ဌေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အား။ အဝိဇ္ဇမာနဣဒ္ဓိနာမ၊ ထင်ရှားမရှိသောတန်ခိုး ဣဒ္ဓိမည်သည်။ ကိဉ္စာပိနတ္ထိ၊ စင်စစ်မရှိသည်ဖြစ်၏ရှင်။ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော်လည်း။ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေမမသာဝကာနံ ဘိက္ခုနံဣဒ္ဓိမန္တာနံ ယဒိဒံမဟာမောဂ္ဂလာနောတိ၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေမမသာဝကာနံ ဘိက္ခုနံဣဒ္ဓိမန္တာနံ ယဒိဒံမဟာမောဂ္ဂလာနောဟူ၍။ အယမေဝ၊ ဤအရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို သာလျှင်။ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌။ ဌပိတော၊ ထားတော်မူအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဝိပဿနာလက္ခဏံ၊ ဝိပဿနာဟူသောလက္ခဏာသည်။ သာရိပုတ္တဋ္ဌေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အား။ ဝိဘူတံပါကဋ္ဌံ၊ အလွန်ထင်ရှား၏။ မဟာမောဂ္ဂလာနဋ္ဌေရဿပိ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်အားလည်း။ ပညာ၊ ဝိပဿနာပညာသည်။ ကိဉ္စာပိနတ္ထိ၊ စင်စစ်ရှိသည်ဖြစ်၏ရှင်။ ပန၊ ယင်းသို့ပင်ရှိသော်လည်း။ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေမမသာဝကာနံ ဘိက္ခုနံမဟာပညာနံ ယဒိဒံ သာရိပုတ္တောတိ၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေမမသာဝကာနံ ဘိက္ခုနံမဟာပညာနံ ယဒိဒံ သာရိပုတ္တောဟူ၍။ အယမေဝ၊ ဤအရှင်သာရိပုတ္တရာကိုသာလျှင်။ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌။ ဌပိတော၊ ထားတော်မူ

အပ်၏။ တသွာ။ ထိုကြောင့်။ ဇေတ။ ထိုမဟာထေရ်နှစ်ဦးတို့သည်။ အည
မညဿ။ တယောက်သည်တယောက်၏။ ခူရုံ။ ရွက်ဆောင်အပ်သည့်ဝန်သို့။
နပါဝုဏန္တိ။ မရောက်ကုန်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝိဇ္ဇမာနဂုဏေန။ ထင်ရှားရှိသော
ကျေးဇူးဖြင့်။ အာဟရိံသု။ ဆောင်တော်မူကြကုန်၏။ ဟိ။ ဆိုသင့်၏။ သမာဓိ
လက္ခဏာသို့။ သမာဓိဟူသော လက္ခဏာ၌။ မဟာမောဂ္ဂလာနေဒ။ အရှင်
မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိံ။ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ ဂတော။ ရောက်၏။ ဝိပဿ
နာလက္ခဏေ။ ဝိပဿနာဟူသောလက္ခဏာ၌။ သာရိပုတ္တဗ္ဗေရော။ အရှင်
သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိံ။ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ ဂတော။ ရောက်၏။ နိဗ္ဗာန်
နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဇေတသု။ ထိုသမာဓိလက္ခဏာဝိပဿနာလက္ခ
ဏာတို့၌။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဗ္ဗတ္တိံ။ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။
ဂတော။ ရောက်၏။ ဣတိ။ ဤသို့သိအပ်၏။ တတိယံ။ တတိယသုတ်
တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ။ စတုတ္ထသုတ်၌။ အပ္ပေါသုက္ကောတိ။ အပ္ပေါသုက္ကောဟူ
သည်ကား။ နိရုဿုက္ကော။ ကြောင့်ကြမဲ့။ သံကဿယတိတိ။ သံကဿယ
တိဟူသည်ကား။ ဝိဟရတိ။ နေ၏။ ဝေယျာဝစ္စန္တိ။ ဝေယျာဝစ္စဟူသည်
ကား။ ဝိဝရေသင်္ကန်း၌။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ။ ပြုအပ်သင့်သောကိစ္စတည်း။ အဘိ
စေတသိကာနန္တိ။ အဘိစေတသိကာနံ ဟူသည်ကား။ အဘိစိတ္တဥတ္တမ
စိတ္တနံသိဟာနံ။ ထူးသောစိတ်မြတ်သောစိတ်ကိုမှီကုန်သော။ နိကာမလာ
ဘိဘိ။ နိကာမလာဘိဟူသည်ကား။ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယာက္ခဏေ။ အလိုရှိတိုင်း
အလိုရှိတိုင်းသောခဏ၌။ သမာပဇ္ဇနသမတ္တတာယ။ ဝင်စားခြင်းငှါစွမ်း
နိုင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ နိကာမလာဘိ။ အလိုရှိတိုင်းရ၏။ အကိစ္ဆလာဘိတိ
အကိစ္ဆလာဘိဟူသည်ကား။ ဈာနပရိဗန္ဓိကေ။ ဈာန်၏တေးနေ့ဖြစ်သော
နိဝရဏာဘို့ကို။ သုခေန။ လွယ်သဖြင့်။ ဝိက္ခန္တိတွာ။ ခွါ၍။ သမာပဇ္ဇနသမတ္တ
တာယ။ ဝင်စားခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အနုက္ခလာဘိ။ မဆင်းရဲ
သဖြင့်ရ၏။ အကသိရလာဘိတိ။ အကသိရလာဘိဟူသည်ကား။ ယထာ
ပရိစ္ဆေဒေန။ ပိုင်းခြားတိုင်းသောကာလအားဖြင့်။ ဝုဠာနသမတ္တတာယ။
ထခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိပုလလာဘိ။ ပြန့်ပြောရ၏။ ပရ
ဏတ္ထာနေဒ။ ငဲ့လှသောသောဈာန်ရှိ၏။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။
သိသိလမာရတ္တာတိ။ သိထိလမာရတ္တဟူသည်ကား။ သိထိလ ဝိရိယံ။
လျော့ညံ့သော ဝိရိယကို။ ပဝတ္တေတွာ။ ဖြစ်စေ၏။ စတုတ္ထံ။ စတုတ္ထ
သုတ်တည်း။ ။

၂၄၄ နိဗ္ဗာန်ပစ္စသီယုတ်ခေတ္တကထာနိဿယ-ဗုဒ္ဓယထွေး

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ အဘိဈ္ဇပေါတိ၊ အဘိဈ္ဇပေါဟူသည်ကား၊ အညာနိ၊ တပါးကုန်သော၊ ဈပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို၊ အတိဏ္ဏန္တဈပါ၊ လွန်၍ တည်သောသဘောရှိ၏။ ဒဿနိယောတိ၊ ဒဿနိယောဟူသည်ကား၊ ခဋ္ဌဗ္ဗ ယုတ္တော။ ရှုအပ်သည်အဖြစ်နှင့်ယှဉ်၏။ ပါသာဒိကောတိ၊ ပါသာဒိကော ဟူသည်ကား၊ ဒဿနေန၊ မြင်သဖြင့်၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပသာဒေတုံ၊ ကြည် စေခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယာတိ၊ ဝဏ္ဏပေါက္ခရ တာယဟူသည်ကား၊ ဆဝိဝဏ္ဏသုန္ဓရတာယ၊ အရေအဆင်း၏တင့်တယ် သည်၏ အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ် တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏန္တိ၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏံဟူသည်ကား၊ ဝိရူပသရိရ ဝဏ္ဏံ၊ မတင့်တယ်သော အရေအဆင်းမတင့်တယ်သော ကိုယ်သဏ္ဌာန် ရှိ၏။ ဩကောဓိမကန္တိ၊ ဩကောဓိမကံဟူသည်ကား၊ ရသံ၊ ပုက္ကနိဋ်တို့ သော၊ ပရိဘူတရူပန္တိ၊ ပရိဘူတရူပံဟူသည်ကား၊ ပမာဏပဝသေန၊ ကိုယ် ပမာဏ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိဘူတဇာတိကံ၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချအပ်သောသဘောရှိ ၏၊ တံ၊ ထိုလက္ခဏာကတန္တိယကို၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာတိက္ခ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ အာရသောဘန္တိယအာရသောဘန္တိယာတိ၊ ငါ့ရှင်ဘန္တိယငါ့ရှင်ဘန္တိယဟူ၍ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဦးခေါင်းပခုံးစသည်အင်္ဂါ၌၊ ပရာမသိတွာ၊ သုံးသပ်၍ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားကို၊ ကိဇ္ဇန္တိ ကိရ၊ ကစားကုန်သတတ်၊ အာဘဗုန္တိ ကိရ၊ ရှေ့ရှင်ကုန်သတတ်၊ ပရိကဗုန္တိ ကိရ၊ ထက်ဝန်းကျင်ငင် ကုန်သတတ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိဘူတရူပန္တိ၊ ပရိဘူတရူပံဟူ၍၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အ ဘတ်ကြောင့်၊ ဧသ၊ ဤလက္ခဏာကတန္တိယသည်၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့ဒုဗ္ဗဏ္ဏ စသောသဘောရှိသည်၊ ဇာတောပန၊ မြစ်သနည်း၊ ကိရ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤလက္ခဏာကတန္တိယသည်၊ အတိတေ၊ လွန်ပြီးသောကာလ၌၊ မဟာ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ တဿ၊ ထိုမင်းအား၊ မဟလ္လ ကာစ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကာလကုဋ္ဌိနောစ၊ နှမည်းနာ ရှိသောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိကူလံ၊ ရွာ့ရှာစက်ဆုပ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏၊ ဧသ၊ ထိုမင်းသည်၊ မဟလ္လကော၊ သက်ကြီးရွယ်အို သူတို့ကို၊ သစေပသာတိ၊ အကယ်၍ တွေ့မြင်အံ့၊ တေသံ၊ ထိုသက်ကြီး ရွယ်အိုသူတို့ကို၊ ဗုဇ္ဇံဌပါပေတွာ၊ ဦးစွန်းနုပန်းဆံထားစေ၍၊ ကန္တပန္နာ ပေတွာ၊ အောက်ပိုးကျိုက်စေ၍၊ ယထာရူပိ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ကိဇ္ဇာပေတိ၊

ကစားစေ၏။ မဟာလ္လကိတ္တိယောဝိ။ မိန်းမအိုတို့ကိုလည်း၊ ဒိသွာ။ တွေမြင်
သည့်ရှိသော်၊ တာသမ္ဘိ။ ထိုမိန်းမအိုတို့ကိုလည်း။ ဣန္ဒြိတိန္ဒြိတံ၊ မိမိပြုလို
တိုင်းပြုလိုတိုင်းသော၊ ဝိပဉ္စကာရံ။ ဖေါက်ပြန်သောအခြင်းအရာကို၊ ကတွာ။
ပြု၍၊ ယထာရူပိ။ အလိုရှိတိုင်း၊ ကိဇ္ဇာပေတိ၊ ကစားစေ၏။ တေသံ၊ ထိုလူအို
တို့အား။ ဝုတ္တမိတာဒိနံ။ သားသမီးအစရှိသော ဆွေမျိုးတို့၏။ သန္တိကေ။
အထံ၌။ မဟာသုဓမ္မန္တံ၊ ကြီးသောအရှက်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တာသ။
မင်း၏။ ပါပကိရိယာ။ မကောင်းသောအမှုအရာသည်။ ပထဝီတော၊ မြေအ
ပြင်မှ။ ပဠာယ၊ စ၍။ ခာဒေဝလောကေ။ ခြောက်တင်သောနတ်ပြည်တိုင်
အောင်၊ ဧကကောလဟလံ။ တပြိုင်နက်အုပ်အုပ်ကျက်ကျက်ကဲ့၊ အကာ
သိ၊ ပြု၏။ အထ။ ထိုရောအခါ၌။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ စိန္တေသိ၊
ဆင်ခြင်၏။ အယံဗာလော၊ ဤမင်းမိုက်သည်။ မဟာဇနံ။ လူများကို၊ ဝိဟေ
ဌေတိ၊ ညှဉ်းစဲ၏။ အထ။ ထိုမင်းမိုက်အား။ နိဂ္ဂဟံ၊ နှိပ်နှိပ်ခြင်းကို၊ က
ရိသာမိ၊ ငါပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ သော။ ထိုသိကြားမင်းသည်၊ မဟာလ္လ
ကဂါမိယဝဏ္ဏံ၊ ရှာ၌နေသူလူအိုအသွင်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍။ ယာနကေ၊ လှည်း
ယာဉ်ငယ်၌။ ဧကံ တက္ကစာဒ္ဓိံ။ ရက်တက်ပအုံးရည်အိုးကြီးတလုံးကို၊
အာရောပေတွာ။ တင်၍။ ယာနံပေသေန္တော၊ ယာဉ်ကိုနှင်လျက်။ နဂရံ၊
မြို့တွင်းသို့၊ ပရိသတိ၊ ဝင်၏။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊
အာရူပ္ပ၊ စီး၍။ နဂရတော၊ မြို့မှ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်လတ်သော်၊ တံ၊ ထိုသူအို
ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တဏှေ၊ အချင်းတို့။ အယံမဟာလ္လကော၊ ဤသူအိုသည်။
တက္ကယာနကေန၊ ရက်တက်ပအုံးရည်လှည်းငယ်၌။ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့သို့။
အဘိမုခေါ၊ ရှေးရှု။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဝါရေထဝါရေထာတိ၊ မြစ်ကုန်
လောမြစ်ကုန်လောဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ မနုဿာ၊ မင်းချင်းတို့သည်။ ဣတောပိ
တောစ။ ဤမှထိုမှလည်း။ ပက္ခန္တန္တာပိ၊ ပြေးသွား ဖွေရှာကုန်သော်လည်း။
နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ ဟိယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
သည်။ ရာဇာစ။ မင်းသည်သာလျှင်၊ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဿတု၊ မြစ်စေ့သည်။
အညေ၊ မင်းမှတပါးသောသူတို့သည်။ မာပဿတု၊ မမြင်စေသည်။
ဣတိဧဝံ။ ဤသို့။ အဓိဋ္ဌတိ၊ ဆောက်တည်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌၊ တေသုမ
နုဿသု၊ ထိုမင်းချင်းတို့သည်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ကဟံ၊ လူအိုအ
ဘယ်မှာနည်း။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကဟံ၊ လူအိုအဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝဒန္တေသုဧဝ၊ ဆိုကြကုန်စဉ်ပင်လျှင်၊ ဓေနုယာ၊ နွားမ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်သို့၊ ပရိဋ္ဌော၊ ဝင်သော။ ဝန္တောပိယ၊ နွားငယ်ကဲ့သို့။ ရာဇာ၊ မင်း

၂၄၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

သည့်၊ သဟဟတ္ထိနာ၊ စီးတော်ဆင်နှင့်တကွ၊ ယာနုဿ၊ လှည်းယာဉ်၏၊
 ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်မိလေ၏၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊
 တက္ကစာဒို့၊ ပအုံးရည်အိုးကြီးကို၊ သိန္ဓုရိုက်ခွဲ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သိသ
 တော၊ ဦးခေါင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တက္ကော၊ ရက်တက်ပအုံးရည်ဖြင့် ကိလိန္ဒ
 သရီ၊ ရာ၊ လိမ်းကျံသောကိုယ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမင်း
 သည်၊ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥဗ္ဗတ္တာပေတွါ၊ ပွတ်သပ်စေ၍၊ ဥယျာနုပေါက္ခဏိယံ
 ဥယျာဉ်တော်ရေကန်၌၊ နှုတွာ၊ ရေချိုး၍၊ အလက်တသရီရော၊ ကိုယ်ကိုတန်
 ဆာဆင်လျက်၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပဝိသန္တော၊ ဝင်လတ်သော်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ တံ၊ ထို
 လူအိုကို၊ အဒ္ဓသ၊ တွေ့မြင်ပြန်၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤသူအိုသည်၊ အေဟိ
 ငါတို့သည်၊ သောဒိဗ္ဗမဟလ္လကော၊ ထိုအလျှင်တွေ့မြင်သည့်သူအိုပင်တည်း
 ဝုန၊ တဖန်၊ ဒိဿတိ၊ တွေ့မြင်ပြန်၏၊ နံ၊ ထိုသူအိုကို၊ ဝါရေထ၊ မြစ်ကြကုန်သော
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မနုဿာ၊ မင်းချင်းတို့သည်၊ ကဟံဒေဝ ကဟံဒေ
 ဝါတိ၊ အရှင်မင်းကြီးလူအိုဘယ်မှာနည်း၊ အရှင်မင်းကြီးလူအိုဘယ်မှာနည်း
 ဟု၊ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဝိခာဝိံသု၊ ပြေးသွားရှာဖွေကုန်၏၊
 သော၊ ထိုမင်းသည်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝိပ္ပကာရမေဝ၊ ပေါက်ပြန်သောအခြင်း
 အရာသို့သာလျှင်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ပါဝုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ တသ္မိံ၊ ခဏ၊ ထိုခဏ
 ၌၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဂေါဏေစန္ဒာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ယာ
 နုဋ္ဌ၊ ယာဉ်ကို လည်းကောင်း၊ အန္တရဓာပေတွာ၊ ကွပ်စေ၍၊ အာကာသေ၊
 ကောင်းကင်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အန္တဗာလ၊ ဟယ်မိုက်သည့်
 မင်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဒေသော၊ ဤသူကား၊ တက္က ဝါဏိဇကော၊
 ရက်တက် ပအုံးရည်ကုန်သည်တည်း၊ ဣတိသညံ၊ ဤသို့သောအမှတ်ကို၊
 ကရောသိ၊ ပြု၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကော
 သိကြားမင်းတည်း၊ တဝံ၊ သင်၏၊ ဧတံပါပကိရိယံ၊ ဤမကောင်းစွာသော
 အမှုအရာကို၊ နိဝါရေသာသိတိ၊ မြစ်အံ့ဟူ၍၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဝုန၊ နေဝံ
 ပြီးတဖန်၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကို၊ မာအကာသိတိ၊ သင်မပြု
 နှင့်ဟု၊ သန္တဇ္ဇေတွာ၊ မြင်းမောင်း၍၊ အဂမာသိ၊ သွား၏၊ ဣမိနာကဓမ္မေန၊
 ဤမကောင်းမှုကံကြောင့်၊ သော၊ ထိုလက္ခဏာက ဘန္တိယသည်၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊
 အဆင်းမဟုသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုန၊ ထိုမှတပါး၊ ဝိပဿိသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ
 ကာလေ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားဖြစ်သောကာလ၌၊ သေ၊ ဤလက္ခဏာဘန္တိ
 ဟသည်၊ ဝိတ္တပတ္တကောကိလောနာမ၊ ဆန်းကြယ်သော အတောင်ရှိသော
 ဥဩဌာန်မည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခေမမိဂဒါယေ၊ ခေမမည်သောမိဂဒါ

ဝုန်တော၌၊ ဝသန္တော၊နေလတ်သော်၊ ဧကဒိဝသံ၊တနေသ၌၊ဟိမဝန္တံ၊
 ဟိမဝန္တာသို့၊ ဂတိံ၊သွား၍၊ မရံ၊ချိုမြိန်စွာသော၊ အမ္မပလံ၊သရက်သီး
 မှည့်ကို၊တုဗ္ဗေန၊နှုတ်သီးဖြင့်၊ဂဟေတွာ၊ဆောင်ယူခဲ့၍၊ အာဂန္တန္တော၊
 လာလတ်သော်၊ ဘိက္ခုသံဃာ ပရိဝါရံ၊ ရဟန်း အပေါင်းသည် ခြံရံအပ်
 သော၊ သတ္တဝရံ၊တရားသခင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ ဝိန္တေသိ၊ကြံ၏၊အဟံ၊ငါ
 သည်၊ အညေသုဒ္ဓိဝသေသု၊ တပါးသောနေ့တို့၌၊ ရိတ္တကော၊အချည်းနှီး
 လက်မဲ့၊ တထာဂတံ၊တရားရှင်ကို၊ ပဿတိ၊ဖူးမြင်၏၊ အဗ္ဗပန၊ယနေ့မှာ
 မူကား၊မေးငါ့အား၊ ဣမံအဗ္ဗပက္ကံ၊ ဤသရက်သီးမှည့်သည်၊အတ္တိ၊ရှိ၏၊ဒ
 သဗလဿ၊မြတ်စွာတရားအားတံ၊ထိုသရက်သီးမှည့်ကို၊ဒဿာမိတိ၊လူ
 အံ့ဟူ၍၊ဩတရိတွာ၊သက်၍၊အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊စရတိ၊သွား၏၊
 သတ္တဝ၊မြတ်စွာတရားသည်၊တဿ၊ထိုဥဩဌကံ၏၊မိတ္တံ၊မိတ်ကို၊ဥတွာ၊
 သိတော်မူ၍၊ဥပဋ္ဌာကံ၊အလုပ်အကျွေးရဟန်းကို၊ ဩလောကေသိ၊ကြည့်
 တော်မူ၏၊ သော၊ထိုအလုပ်အကျွေး ရဟန်းသည်၊ ပက္ကံ၊သမိတ်ကို၊နိဟ
 ရိတွာ၊ထုတ်၍၊ ဒသဗလံ၊မြတ်စွာတရားကို၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ရှိခိုး၍၊သတ္တု၊မြတ်
 စွာတရား၏၊ ဟဗ္ဗေ၊လက်တော်၌၊ ဌပသိ၊ထားပေ၏၊ ကောကိလော၊
 ဥဩသည်၊ဒသဗလဿ၊တရားသခင်၏၊ပတ္တေ၊သမိတ်တော်၌၊အဗ္ဗပက္ကံ၊
 သရက်သီးမှည့်ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊တည်စေ၏၊ သတ္တဝ၊တရားမြတ်သည်၊
 တတ္ထေဝ၊ ထိုသရက်သီးကို ခံတော်မူရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊နိသိဒ္ဓိသွာ၊ထိုင်
 နေတော်မူ၍၊တံ၊ထိုသရက်သီးကို၊ပရိဘုဉ္ဇိ၊တည်းပေးတော်မူ၏၊ကောကိ
 လော၊ဥဩသည်၊ပဿန္တိတ္တော၊ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ပုနပုနံ
 အဖန်ဖန်၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာတရား၏၊ ဂုဏေ၊ ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊
 အာဝဇ္ဇိတွာ၊ဆင်ခြင်၍၊ဒသဗလံ၊မြတ်စွာတရားကို၊ဝဋ္ဌိတွာ၊ရှိခိုး၍၊အတ္တ
 နော၊မိမိ၏၊ ကုလ္လာဝကံ၊အသိုက်သို့၊ ဂတိံ၊သွား၍၊သတ္တဝဟံ၊ချစ်ရက်
 ပတ်လုံး၊ ဝီတိသုခေနော၊ဝီတိသုခဖြင့်သာလျှင်၊ ဝီတိနာမေတိ၊လွန်စေ၏၊
 ဣမိနာဝကဓမ္မေန၊ဤသို့ဝိပဿိ တရားသခင်အားသရက်သီးမှည့်ကိုလှူဘူး
 သောကောင်းမှုကြောင့်သာလျှင်၊ သရော၊အသံသည်၊ မရရော၊သာယာ
 သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ပန၊ထိုပြီးနောက်မှ၊ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
 ကဿပတရားသခင်၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ စေတိယေ၊ စေတီ
 ကို၊ အာရေဇ္ဈေ၊ အားထုတ် အပ်သည်ရှိသော်၊ ကိံပမာဏံ၊ အတည်မျှ
 အတိုင်းအရှည်ကို၊ ကရောမ၊ပြုကုန်အံ့နည်း၊ သတ္တယောဇနပုမာဏံ၊ချစ်
 ယူစနာပမာဏကို၊ကရောမ၊ပြုကုန်အံ့၊ဧတံ၊ဤချစ်ယူစနာပမာဏသည်၊

၂၄၈ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယတွဲ။

အတိမဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်လွန်း၏။ ဆယောဇနပဿာဏံ၊ ခြောက်ယူဇနာ
 ပမာဏကို။ ကရောမပြုကုန်အံ့။ ဣဒ္ဓိ၊ ဤခြောက်ယူဇနာ ပမာဏသည်
 လည်း။ အတိမဟန္တံ၊ အလွန်ကြီးကျယ်လွန်းသေး၏။ ပဉ္စယောဇနံ၊ ငါးယူ
 ဇနာကို။ ကရောမပြုကုန်အံ့။ စတုယောဇနံ၊ လေးယူဇနာကို။ တိယောဇနံ၊
 သုံးယူဇနာကို။ ဒွိယောဇနံ၊ နှစ်ယူဇနာကို။ ကရောမပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 တိုင်ပင်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤလက္ခဏာကတိရှိသည်။ တဒါ၊ ထိုစည်းဝေးတိုင်
 ပင်သောအခါ၌။ ဇေဋ္ဌကဝေဇကိ၊ လက်သွားကြီးသည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ တော၊
 အရှင်တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ အနာဂတေ၊ နောင်ကာလ၌၊ သုခံ၊ ငွေ
 ဇွဲတံ၊ ပြုပြင် သုတ်သင် လွယ်သည်ကို။ ကာဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်
 လျော်၏။ ဣတိဝတွား၊ ဤသို့ဆို၍၊ ရဇ္ဇံ၊ တမျဉ်းကြိုးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍၊
 ပရိက္ခိပန္တော၊ ခင်းဖြန့်ချလျက်၊ ဂါဝတမတ္တကေ၊ တဂါဝတ်မျှသောအရပ်
 ၌၊ ဌတွား၊ တည်၍၊ ဧကေကံ၊ မျခံ၊ တမျက်နှာတမျက်နှာသည်။ ဂါဝတံ၊ တဂါ
 ဝတ်သည်။ ဟောဝု၊ ဖြစ်စေလော၊ စေတိယံ၊ စေတိသည်။ ယောဇနာဝဇ္ဇံ၊
 အဝန်းတယူဇနာသည်။ ယောဇနုဗ္ဗေဓံ၊ အမြင့်တယူဇနာသည်။ ဘဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်လိမ့်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာသိ၊ အစားထိုးပြည်သူလူအများ
 တို့သည်။ တဿ၊ ထိုလက်သွားကြီး၏။ ဝစနေ၊ စကား၌။ အဋ္ဌံ၊ သူတည်
 ကုန်၏။ စေတိယံ၊ စေတိသည်။ သတ္တဒီဝသံ၊ သတ္တသာမာမိကေဟံ၊ ခုနစ်
 ရက်ခုနစ်လ အလွန်ရှိကုန်သော။ သတ္တဟိသံ၊ ဝန္တရေဟိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ဖြင့်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အပ္ပမာဏသမ၊ မနှိုင်းယှဉ်ကောင်း
 သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သုရားသခင်အား။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည် ပမာဏကို၊
 အကာသိ၊ ပြုသိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေနကဋ္ဌေန၊ ထိုပမာဏကို ပြုသောကံ
 ကြောင့်၊ ဩကောဒိမကော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဇာလော၊ ဖြစ်၏။ ဟတ္ထိယော
 ပသဒါမိဂါတိ၊ ဟတ္ထိယောပသဒါမိဂါဟူသည်ကား။ ဟတ္ထိနောစ၊ ဆင်တို့
 သည်လည်းကောင်း။ ပသဒါမိဂါစ၊ ချေမည်သော သားတို့သည် လည်း
 ကောင်း။ နတ္ထိကာယသ္မိ၊ ဘုရားတော်၊ နတ္ထိကာယသ္မိ၊ ဘုရားတော်ဟူ
 သည်ကား။ ကာယသ္မိ၊ ကိုယ်၌။ ပမာဏံ၊ နာမ၊ ပမာဏမည်သည်။ နတ္ထိ၊ တူ
 ကြသည်မရှိ။ ကာယပ္ပမာဏံ၊ ကိုယ်ပမာဏသည်။ အကာရဏံ၊ အကြောင်း
 မဟုတ်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားဘုရား အလိုတော်တည်း။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌ
 သုတ်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ပေါရိယာဝါစာယာတိ၊ ပေါရိယာဝါစာ
 ယဟူသည်ကား။ ပုရဝါသိနံ၊ နဂရမနုဿာနံ၊ ပြည်ကြီးသူတို့၏၊ ဝါစာသဒိ

သယံ၊ စကားအဆို အမိန့်နှင့်တူသော၊ အပရိဟိနက္ခရပဒါယ၊ မယုတ်
သောအက္ခရာဝုဒ် ဝါကျရှိသော၊ မရုဂါစာယ၊ ချိုသောစကားဖြင့်၊ ဝိဿ
ဋ္ဌာယာသိ၊ ဝိဿဋ္ဌာယဟူသည်ကား၊ အသန္နိဋ္ဌာယအပလိဗုဒ္ဓါယံ၊ သည်း
ခြေသလိပ်တို့သည်မနှိပ်စက်အပ်သော၊ ဝိတ္တသေဓြေဟိ၊ သည်းခြေသလိပ်
တို့သည်၊ အနုပဟတာယ၊ မနှိပ်စက်အပ်သော၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား
အနက်တည်း၊ အနေဇ္ဇဂဇ္ဇာယာသိ၊ အနေဇ္ဇဂဇ္ဇာယဟူသည်ကား၊ အန္ဓမ
နူဿ၊ နို့နှေးသောသူတို့သည်၊ ရုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ ခေဇ္ဇံ၊ တံတွေးကို၊
ဂဇ္ဇန္တေန၊ ယိုစီးစေသဖြင့်၊ ဝါစံတာသန္တိယာယ၊ စကားဆိုကုန်သကဲ့သို့၊
ဝေဓူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသဖြင့်၊ နာဘာသန္တိ၊ မဆိုကုန်၊ အထခေါ၊
စင်စစ်သော်ကား၊ နိဒ္ဒေါသာယ၊ အပြစ်ကင်းသော၊ ဝိသဒဂါစာယ၊ သန့်
ရှင်းသောစကားဖြင့်၊ ပရိယာပန္နာယာသိ၊ ပရိယာပန္နာယဟူသည်ကား၊
စတုသစ္စပရိယာပန္နာယ၊ သစ္စာလေးပါး၌ အကျုံးဝင်သော၊ စတ္တာရိ၊
လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ အမုဉ္ဇိတွာ၊ မလွတ်မူ၍၊ ပဝတ္တာ
ယ၊ ဖြစ်သော၊ အနိသိတာယာသိ၊ အနိသိတာယဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇနိသိ
တံ၊ ဝဇ္ဇိ၌မည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အကထိတာယ၊ မဟောကြားသည်၏အ
ဖြစ်ဖြင့်၊ ဓမ္မောဟိဣသိနံဓဇောတိ၊ ဓမ္မောဟိဣသိနံဓဇောဟူသည်ကား၊
နဝဝိဓလောကုတ္တရဓမ္မော၊ ကိုးပါး အပြားရှိသော လောကုတ္တရာတရား
သည်၊ ဣသိနံ၊ သိလက္ခန်စသော ကျေးဇူးဂုဏ် အထူးကိုသည်းပူးရှာဦး
တော်မူကုန်သောဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါဣသိတို့၏၊ ဓဇောနာမ၊ တံခွန်မည်၏၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သတ္တမသုတ် အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ။သတ္တမံ၊ သတ္တမ
သုတ်တည်း၊ ။

ဂ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အာကောဓိတပစ္စာကောဓိတာနိတိ၊ အာ
ကောဓိတပစ္စာကောဓိတာနိဟူသည်ကား၊ ကေယျံ၊ တခုသော၊ ပဿေ၊ န
ပါး၌၊ ပါဏိနာဝါ၊ လက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မုဂ္ဂရေနဝါ၊ ဆောက်ပုတ်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အာကောဓုနေန၊ ထုခတ်သဖြင့်၊ အာကောဓိတာနိ၊ ခေါက်
စနစ်အပ်ကုန်သော၊ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်၍၊ အာကောဓုနေန၊ ထုခတ်သဖြင့်၊
ပစ္စာကောဓိတာနိ၊ တဖန်ခေါက်စနစ်အပ်ကုန်သော၊ အဇ္ဈေတွာသိ၊ အဇ္ဈ
တွာဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈနေန၊ မျက်စဉ်းဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ အန္တိ
ပတ္တန္တိ၊ အန္တိပတ္တိဟူသည်ကား၊ ဝိပ္ပသန္တဝဏ္ဏံ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်သော
အဆင်းရှိသော၊ မတ္တိကပတ္တိ၊ မြေသံဝိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကလ္လော၊ အ
ဘယ်ကြောင့်၊ ယေရော၊ ညီတော်နန္ဒမထေရ်သည်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ အကောသိဝန၊

၂၅၀ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယတွဲ။

ပြုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးခြားအံ့။ သတ္တု၊ နောင်တော်ဘုရား၏။ အတ္တ၊
သယဇာနနတ္ထံ၊ အလိုတော်ကိုသိခြင်းငှါ။ အကာသိ၊ ပြုသတည်း။ အဿ၊ ထုံ
ညီတော်နန္ဒ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောမိတ်သည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ သ
စေ။ အကဟိန္တိ၊ သတ္တု၊ နောင်တော်ဘုရားက။ မေ၊ ငါ့အား။ အယံကနိဋ္ဌဘာ
တိကော၊ ဤငါ့ညီတော်ငယ်နန္ဒသည်။ သောဘတိဝတ၊ တင့်တယ်လေစွတ
ကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝက္ခတိ၊ ဆိုတော်မူသည် ဖြစ်အံ့။ ယဝဇီဝံ၊ အသက်
ထက်ဆုံး။ ဣမိနာဝါကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်။ စရိဿာ
မိ၊ ကျင့်အံ့။ သစေ။ အကဟိန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ဤအမှု၌။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒဿတိ၊
ပြတော်မူသည်ဖြစ်အံ့။ ဣမံအာကာရံ၊ ဤအခြင်းအရာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍
သင်္ကာရစောဇ္ဇံ၊ ထမြက်ချေးမြှိုက်ရရာ၌ ကျသောဝုဆိုးကို။ ဝဟေတွာ၊
ယူ၍။ စိဝရံကတွာ၊ သင်္ကန်းပြု၍။ ဓာရေဇန္တော၊ ဆောင်လျက်။ ပရိယန္တသေ
နာသနေ၊ အစွန့်ဖြစ်သော ကျောင်း၌။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။ စရိဿာမိ၊
ကျင့်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်သတတ်။ အဿာတိ၊ အဿဟူသည်ကား။
ဘဝေယျာသိ၊ ဖြစ်လော။ အညာတုဉ္ဇေနာတိ၊ အညာတုဉ္ဇေနဟူသည်ကား
အဘိလက္ခိတေသု၊ အလွန်ဟုန်းကံ ရှိကုန်သော။ ဣဿရဇနဝေဟေသု၊
စိုးမင်းအိမ်တို့၌။ ကဗျကဘဏ္ဍာသမ္ဘာရံ၊ ချင်းစိမ်းငြိတ်ကြက်သွန်ကရဝေး
ဇိယာသမ္ဘာရအဆောက်အဦဖြင့် စီရင်သော၊ သုဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောအနံ့
ရှိသော။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ပရိယေသန္တဿ၊ ရှာသောရဟန်း၏။
ဥဉ္ဇေ၊ ဆွမ်းခံယူည့်ခြင်းသည်။ ဥာတုဉ္ဇေနာမ၊ ကျော်စောထင်ရှား
သောဆွမ်းယူည့်လာခြင်းမည်၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ စာရပဋိပါဒို့ယာ၊ အိမ်
စဉ်အတိုင်း။ ခွါရေ၊ တံခါး၌။ ဌိတေန၊ ရပ်သဖြင့်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ မိဿက
ဘောဇနံ၊ မိဿကဘောဇဉ်ကို။ ပရိယေသန္တဿ၊ ရှာသောရဟန်း၏။
ဥဉ္ဇေ၊ ဆွမ်းခံယူည့်ခြင်းတည်း။ အညာတုဉ္ဇေနာမ၊ မကျော်စောမထင်
ရှားသောဆွမ်းယူည့်လာခြင်းမည်၏။ အယံ၊ ဤအညာတုဉ္ဇေကို။ ဣ၊ ဤအ
ရာ၌။ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ကာမေသုအနုပေက္ခိနန္တိ၊ ကာမေသု
အနုပေက္ခိနံ ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထု၊ ကာမကိလေသကာမေသု၊ ဝတ္ထု၊ ကာမ
ကိလေသကာမတို့၌။ နိရပေက္ခံ၊ ငဲ့ခြင်းကင်းသောမိတ်ရှိသောနန္ဒကို။ ကဒါ
ဘယံနံရောအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဿေယျံ၊ မြင်ရအံ့နည်း။ အရညကော
စာတိအာဒိ၊ အရညကောစ ဤသို့အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကား
ကို။ သမာဒါနဝသေနဝ၊ ရတင်ကိုဆောက်တည်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာ
လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကာမေသုစ အနုပေက္ခောတိဣဒံသုတ္တံ။

ကာမေသုစအနပေက္ခာဟူသောဤသုတ်ကို၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ အတ္တရာယော၊ နတ်သမီးတို့ကို၊ ဒသေတော၊ ပြု၍၊ အာဂတေန၊ လာသော၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အပို၌၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣမဿ၊ ဤသုတ်ကို၊ ကထိတဒိဝသတော၊ ဟောတော်မူအပ်သောနေ့မှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ ထေရော၊ ညီတော်နန္ဒထေရ်သည်၊ စာနေန္ဒော၊ စေ့ဆော်လျက်၊ ဝါယမေနော၊ လုံ့လအားသစ်သည်ဖြစ်၍၊ ကထိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်ပင်လျှင်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ သဒေဝလောကေ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူ၌၊ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သော အဗျူဟ်ခံတော်မူထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်တည်း။ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဒုမ္မနောတိ၊ ဒုမ္မနော ဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပန္နဒေါမနသော၊ ဖြစ်သော နှလုံးမသာ ခြင်းရှိလျက်ကသွား၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အယံ၊ ဤညီတော်တိဿသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခိ၊ နှလုံးဆင်းရဲခြင်းရှိသည်၊ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသက်သာ ခြင်းရှိသည်၊ ဇာတောပန၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧသ၊ ဤအရှင်တိဿသည်၊ ခတ္တိယပဗ္ဗဇိတော၊ မင်းမျိုးမှရဟန်းပြုသူဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နံ၊ ထိုရှင်တိဿကို၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဒုပဇ္ဇဿာဓူကံ၊ ဒုပဇ္ဇသင်းပိုင်ကို၊ နိဝါသာပေတွာ၊ ဝတ်စေ၍၊ ဝရစိဝရံ၊ မြတ်သောသင်္ကန်းကို၊ ပါရုပေတွာ၊ ရုံစေ၍၊ အက္ခိနံ၊ မျက်စိတို့ကို၊ အဇ္ဇေတွာ၊ မျက်ရေးသား၍၊ မနောသိလာတေလေန ဆေးဒန်းခြင်းသိလာဆီဖြင့်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ မက္ခေသုံ၊ လိမ်းသုတ်ကုန်၏ သော၊ ထိုရှင်တိဿသည်၊ သိက္ခာ၊ သု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနံ၊ ညဉ့်သန့်ရာနေသန့်ရာသို့၊ ဂတေသု၊ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သိက္ခာနာနာမ၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူမည်သည်၊ ဝိဝိတ္တောကာသေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ နိသိဒိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇာနန္တော၊ မသိရကား၊ ဘောဇနဿာလံ၊ ဆွမ်းစားရာရပ်သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ မဟာပိဋံ၊ အင်းပျဉ်ကြီးထက်သို့၊ အာဇ္ဈဟိတွာ၊ တက်၍၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဒိဿာဝစရာ၊ အရပ်တပါးမှသည်လောကုန်သော၊ အာဂန္တုကပံသုကူလိကာသိက္ခာ၊ အာဂန္တုကပံသုကူဆောင်ရဟန်းတို့သည်၊ အာဂစ္ဆံ၊ ရောက်လာကုန်၍၊ ဣဒိနာဝနိဟာရေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ရဇောဂဏိဇ္ဈေဟိ၊ မြို့ကြေးတို့ဖြင့်ဖြှမ်းကုန်သော၊ ဂတ္တေဟိ၊ ကိုယ်တို့ဖြင့်၊ ဒသဗလံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ပဿိတုံ၊ မှူးမြင်မြင်၍၊ နသက္ကာ၊ မတတ်စကောင်း၊ ဘဏ္ဍကံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊

တာဝဋ္ဌပေသာမိ၊ ကားချေဦးအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်သဖြင့်၊ ဘောဇန
သာလံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်သို့၊ အကံမံသု၊ သွားကုန်၏၊ သော၊ ထိုရှင်တိဿ
သည်၊ တေသုမဟာထေရေသု၊ ထိုမဟာထေရ်တို့သည်၊ အာဂုစ္ဆန္တေသု၊
ရောက်လာကုန်သည်ရှိသော်၊ နိစ္စလောဝ၊ မတုန်မယှုပ်သာလျှင်၊ နိဝိဇ္ဇိ
ယေဝ၊ နေသည်သာလျှင်တည်း၊ အညေဘိက္ခု၊ တပါးသောရဟန်းတို့သည်
ပါဒဝတ္ထံ၊ ခြံဆေးဝတ်ကို၊ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ၊ တာလပဇ္ဇောနံ၊ ထန်းရွက်
ယပ်ဖြင့်၊ ဖိစာမ၊ ယပ်ကုန်အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဂုစ္ဆန္တေ၊ ပန်ကုန်၏၊ အပပ်ပန၊
ဤရှင်တိဿသည်ကား၊ နိသိန္နကောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်၊ ကတိဝသော
ဝါအတည်မျှရသည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး
သောကြောင့်၊ မယံအဝသိကာ၊ ငါတို့ဝါမရသေးကုန်၊ တုဋ္ဌေပန၊ ငါ့ရှင်တို့
သည်ကား၊ ကတိဝသော၊ ဝါအတိမျှရသည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ
ပုစ္ဆေ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်၊ မယံ၊ ငါတို့ကား၊ အဇ္ဇပဗ္ဗဇိတော၊ ယနေ့သာ
ရဟန်းပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ သိရှင်တိဿကို၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာပုသော၊ ငါ့ရှင်၊ တံ၊ အရှင်သည်၊ အရုနာ၊
ယခုသာ၊ ဆိန္ဒုဂ္ဂဇ္ဇာ၊ ရိတ်အပ်သောဦးခေါင်းရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဇာပိ၊
ယနေ့ပင်လည်း၊ တေ၊ ငါ့ရှင်၏၊ သိသမူလေ၊ ဦးခေါင်းရင်း၌၊ ဦကာဂန္ဓော၊
သန်းအနံသည်၊ ဝါယတိယေဝ၊ ထိုင်သလျှင်ကတည်း၊ တံနာမ၊ ငါ့ရှင်သို့
သောသုမည်သည်၊ ဧတ္ထကေသု၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော၊ ဝုဇုတေရေသု၊
ဘိတင်းကြီးကုန်သောသူတို့သည်၊ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို၊ အာဂုစ္ဆန္တေသု၊ ပန်ကုန်
လျက်၊ နိဿဒ္ဓေါ၊ အသံမရှိ၊ နိစ္စလော၊ မတုန်မယှုပ်၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊
အပစိဘိမတ္တံပိ၊ အရိုအသေပြုခြင်းမျှသည်လည်း၊ နုတ္ထိ၊ မရှိတကား၊ ကဿ
အာဟံသု၏၊ သာသနေ၊ သာသနာ၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အထိ၊
ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ တံ၊ ထိုရှင်တိဿကို၊
ဝါစာသတ္တိဟိ၊ နှုတ်ထွ်တို့ဖြင့်၊ ပဟရန္တော၊ ပုတ်ခတ်ကုန်လျက်၊ တံ၊ ငါ့ရှင်
သည်၊ ဣဏန္ဒောဝါ၊ ကြွေးမြီနှိုင်းစက်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ တယန္ဒော
ဝါ၊ တေးဘျမ်းနှိုင်းစက်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဇီဝိဝံ၊ အသက်ရှင်ခြင်း
၌၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နှိုင်းသောကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိတောကိံ၊ ရဟန်းပြု
သည်ထင်ပါတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ သော၊ ထိုရှင်
တိဿသည်၊ ဧကံပိထေရံ၊ တဦးသောမထေရ်ကိုလည်း၊ ဩလောကေသိ၊
ကြည့်၏၊ မဟာလ္လက၊ သက်ကြီး၊ ကိံ၊ ပစာကိုကြည့်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုစ္ဆေ၊ ဆိုလတ်သော်၊ အညံ၊ တဦးသော မထေရ်ကို၊ ဩလောကေသိ၊

တြညံပြန်၏။တေနဝိ၊ ထိုမသေရ်ကလည်း။ တတ္ထေဝ။ထိုအတူသာလျှင်။
 ဂုတ္တေ။ ဆိုပြန်လတ်သော်။အထ၊ ထိုရောအခါ၌။အသ၊ ထိုရှင်တိဿ၏။
 ဣမေ။ဤရဟန်းတို့သည်။မံ၊ငါ့ကို။ပရိဝါရေတွာ။ဝန်းရံ၍။ဝါစာသတ္တိဟိ။
 နှုတ်ထွ်တို့ဖြင့်။ဝိဇ္ဇန္တိ။ထိုးကုန်၏။ ဣတိ။ဤသို့။ ခတ္တိယမာနော။ မင်းမာန်
 သည်။ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ဖြစ်၏။အက္ခိယ၊မျက်စိတို့၌။မဏိဝဏ္ဏာနိ၊ပတ္တမြားအဆင်းရှိ
 ကုန်သော။အသုနိ၊မျက်ရည်တို့ကို။သဗ္ဗရိ၊သုယိုစေကုန်၏။တတော၊ထို
 နောက်မှ။နေ၊ထိုအာဂန္တုကရဟန်းတို့ကို။ တုဌေ၊ သင်တို့သည်။ကဿ၊
 အဘယ်သူ၏။သန္တိကံ၊အထံသို့။ အာဂတတ္ထ၊ လာကြကုန်သနည်း။ဣတိ၊
 ဤသို့။အာဟ၊ဆို၏။တေ၊ထိုအာဂန္တုကရဟန်းတို့က။ ဂိဟိဗျဉ္ဇနတဋ္ဌက၊
 လူတို့သွင်ပြင်အင်္ဂါကိုဖျက်သည်သူ။ထံ။ သင်သည်။မယံသန္တိကံ၊ငါ့အ
 ထံသို့။ အာဂတာတိ၊ ဤသူများလာကုန်သည်တမ့်ဟု။ အဌေ၊ငါတို့ကို။
 မညသိကိံပန၊မှတ်ထင်ရှာသလော။ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။အဌေ၊ငါတို့
 သည်။သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ လောက၌။ အဂ္ဂပုဂ္ဂ
 လဿ၊ မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 သန္တိကံ၊အထံသို့။အာဂတာ၊လာကုန်သည်။အဌ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။
 အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။သော၊ ထိုရှင်တိဿသည်။မယံ၊ငါ၏။ ဘာတုသန္တိ
 ကေ၊နေဝင်တော်အထံ၌။တုဌေ၊သင်တို့သည်။ယဒိအာဂတာ၊ အကယ်၍
 လာကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ဤသို့လာသည်ရှိသော်။ ဣဒါနိ၊ယခုပင်။ ဝေါ၊
 သင်ရဟန်းတို့ကို။အာဂတမဂ္ဂေနေဝ။ လာသော ခရီးဖြင့်သာလျှင်။ငမနံ၊
 ပြန်ခြင်းကို။ကရိဿာမိ၊ငါပြုအံ့။ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍။ ကုဇ္ဈိတွာ၊အမျက်လို၍။
 နိက္ခန္တော၊ဆွမ်းစားစရပ်မှထွက်ခဲ့သော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။
 စိန္တေယိ၊အကြံဖြစ်၏။မယိ၊ငါသည်။တာဝ၊ရှေးဦးစွာ။ ဣမိနာနိဟာဂေနေ၊
 ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ဂတေ၊ သွားသည်ရှိသော်။သတ္ထာ၊နေဝင်တော်
 ဘုရားသည်။ဧတေ၊ဤရဟန်းတို့ကို။နိဟရာပေဿတိ၊ နှင်ထုတ်စေလတ္တံ့။
 ဣတိ၊ဤသို့ကြံသဖြင့်။ဒုက္ခိ၊နှလုံးဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍။ဒုဗ္ဗနော၊ နှလုံးမသက်
 မသာဖြစ်၍။အသုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ ပဝတ္တယမာနော၊ ဖြစ်စေလျက်။
 အဂမာသိ၊သွား၏။ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။သေ၊
 ဤအရှင်တိဿသည်။ဧဝံ၊ဤသို့ နှလုံးမသာသည်။ ဇေတော၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊
 ဤသို့ဖြေအပ်၏။ ။

☞ ဝါစာယသန္တိတောဒကေနာတိ၊ ဝါစာယ သန္တိတောဒကေန ဟူသည်
 ကား။ဝစနပတောဒေန၊ စကားဟုဆိုအပ်သောထွ်ဖြင့်။သဗ္ဗန္တရိ၊အကံသု

တိ။သဗ္ဗန္တရိံ အကံသုဟူသည်ကား။သဗ္ဗန္တရိတံနိရုတ္တရံဗျဉ်။ မပြတ်ထိပါးသည်ကို။အကံသု။ပြုကုန်၏။ဥပရိ။အထက်၌။ဝိဇ္ဈိံသု။ ထိုးထွက်ကုန်၏။ဣတိ။ဤသို့။ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်သည်။ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ဝတ္ထာတိ။ဝတ္ထာဟူသည်ကား။ပရေ။သူတပါးတို့သည်။ ယဒိန္ဒကံ။အကြင်အကြင် အလိုရှိသောစကားကို။ဝဒတိယေဝ။ဆိုသလျှင်ကတည်း။နောစဝစနက္ခမောတိ။နောစဝစနက္ခမောဟူသည်ကား။ ပရေသံ။ သူတပါးတို့၏။ဝစနံ။ စကားကို။ ခမိတု။ သည်းခံခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ။ မတတ်နိုင်။ဣဒါနိ။ ယခုဘဝ၌။ တံ။သင်သည်။ဣမိနာကောပေန။ဤအမျက်ဒေါသဖြင့်။ ဣမိနာဝုတ္တဝါစာသန္နိတောဒကေန။ဤသို့ဆိုအပ်သော စကားတည်းဟူသောလှုံဖြင့်။ ဝိဇ္ဈိံ။ထိုးပစ်အပ်၏။အတိတေပန။ လွန်ပြီးသောဘဝ၌ကား။ ရဋ္ဌတောစ။တိုင်းနိုင်ငံမှလည်း။ ပဗ္ဗာဇိတော။ နှင်ထုတ်အပ်ဘူးပြီး ဣတိ။ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ဧဝံဝုတ္တေ။ ဤသို့မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ဘဂဝါ။ ဘုရားမြတ်။ကတရေသိကံလေ။ အတယ်ကာလ၌။ ပဗ္ဗာဇိတော။ နှင်ထုတ်အပ်ဘူးသနည်း။ ဣတိ။ဤသို့။တိက္ခ။ရဟန်းတို့သည်။ဘဂဝန္တိ။ ဘုရားသခင်ကို။ ယာပိံသု။တောင်းပန်ကုန်၏။သတ္ထာ။နတ်လူဆရာစောမြတ်စွာသည်။အာဟ။အတိတ်အကြောင်းကိုမိန့်ဆိုတော်မူ၏။ဘိက္ခဝေ။ရဟန်းတို့။အတိတေ။ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ဗာရာဏသိယံ။ ဗာရာဏသိပြည်၌။ ဗာရာဏသိရာဇာ။ဗာရာဏသိမင်းသည်။ရဇ္ဇံ။မင်းအဖြစ်ကို။ကောရေသိ။ပြီးစေ၏။အထ။ထိုအခါ၌။ဇာတိမာ။ မြတ်သောဇာတ်ရှိသော။ဧကော။ ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သော ရသေ့တယောက်။မာတင်္ဂါ။မာတင်္ဂမည်သော။ ဧကော။ခွန်းစဏ္ဍားမျိုး ဖြစ်သော ရသေ့တယောက်။ဣတိ။ဤသို့။ဧ။နှစ်ဦးကုန်သော။ ဣသယော။ရသေ့တို့သည်။ဗာရာဏသိ။ဗာရာဏသိပြည်သို့။ အာဂမံသု။ လာကုန်၏။တေသု။ထိုနှစ်ဦးသောရသေ့တို့တွင်။ဇာတိမာ။ဇာတိမန္တရသေ့သည်။ ပုရေတရံ။ရှေးဦးစွာ။ဂတိံ။ရောက်၍။ကုမ္ဘ ကာရဿ။ အိုးထိန်းသည်၏။သာယာယံ။စရပ်၌။နိဝီဒိ။နေ၏။မာတင်္ဂါ။တာပသော။မာတင်္ဂရှင်ရသေ့သည်။ပစ္ဆာဂတိံ။နောက်မှရောက်၍။တတ္ထ။ထိုအိုးထိန်းစရပ်၌။ ဩကာသံ။အခွင့်ကိုယာပိံ။တောင်း၏။ကုမ္ဘ ကာရော။ အိုးထိန်းသည်က။ ဘန္တေ။သခင်။ဧတ္ထ။ဤစရပ်၌။ပဋ္ဌမတရံ။ရှေးဦးစွာ။ပဗိဋ္ဌော။ ဝင်နေသော။ပဗ္ဗာဇိတော။ ရဟန်းသည်။အတ္ထိ။ရှိပေသေး၏။တံ။ထိုရဟန်းကို။ပုစ္ဆ။ပန်ပါလေဦး။ဣတိ။ဤသို့။အာဟ။ဆို၏။သော။ထိုမာတင်္ဂရှင်ရသေ့သည်။အတ္တနော။ မိမိ၏။ပရိက္ခာရံ။ပရိက္ခရာကို။ဂဟေတွာ။ပူ၍။သာယာယ။စရပ်၏။ဒွါရုမူလေ။တံခါး၏။အ

နိုး၍၊ ဌတွာ၊ တည၍၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ အဟံ၊ ငါတို့အားလည်း၊ ဧက
 ရတ္တိဝါသာယ၊ တည၍၊ နေခြင်းငှါ၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ဒေသာတိ၊ ပေး
 ပါကုန်လောဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘော၊ ရှင်ရသေ့၊ ပရိသ၊ ဝင်ကာသာမူ၊ ဣတိ
 ဤသို့ခွင့်ပြုလတ်သော်၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ နေသောမာတင်္ဂရှင်ရသေ့
 ကို၊ ဘော၊ ရှင်ရသေ့တို့၊ ရှင်ရသေ့သည်၊ ကိံ၊ ဂေါတ္တော၊ အဘယ်အမျိုးအ
 နွယ်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ အာစရိယ၊ ဆရာ
 အဟံ၊ ငါကား၊ စဏ္ဍာလဂေါတ္တော၊ စဏ္ဍာလ အမျိုးအနွယ်ရှိသည်၊ အဓိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုလတ်သော်၊ တယာ၊ ခွန်းစဏ္ဍားမျိုးဖြစ်သော
 သင်္နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ဧကဌာနေ၊ တရသောနေရာ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ နေ
 ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဧကမန္တိ၊ လျောက်ပတ်ရာသို့၊ ဂစ္ဆ၊
 သင်သွားပါလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏၊ သောစ၊ ထိုမတင်္ဂရှင်ရသေ့သည်
 လည်း၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအိုးထိန်းစရပ်၌ပင်လျှင်၊ တိဏသန္တာရကံ၊ မြက်အခင်း
 ကို၊ ပတ္တရိတွာ၊ ဖြန့်၍၊ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏၊ ဇာတိမာ၊ ဇာတိမန္တရသေ့သည်၊ ခွါရံ၊
 တံခါးကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏၊ ဣတရော၊ မာတင်္ဂရှင်ရသေ့သည်၊
 ပသာဝတ္ထာယ၊ ကျင်လပ်ကိစ္စအလိုငှါ၊ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်၊
 တံ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့ကို၊ ဥရသ္မိံ၊ ရင်၌၊ အတ္တမိ၊ နင်းမိ၏၊ ဧသော၊ ဤငါ့ရင်
 ဘတ်ကိုနင်းသည်သူကား၊ ကော၊ ဘယ်သူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တော
 ဆိုလတ်သော်၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ အဟံ၊ ငါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏
 ရေစဏ္ဍလ၊ ဟယ်ခွန်းစဏ္ဍားယုတ်၊ အညတော၊ တပါးမှ၊ မဂ္ဂံ၊ သွားစရာခရီး
 ကို၊ နပဿသိကိံ၊ သင်မမြင်သလော၊ အထ၊ ထိုသို့သွားရာခရီးရှိလျက်၊ အာ
 ဂစ္ဆာ၊ လာ၍၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အတ္တမသိ၊ နင်းဘိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆဲရေးမောင်းမဲ့၏
 အာစရိယ၊ ဆရာ၊ အဓိသွာ၊ မမြင်သောကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ အတ္တန္တော၊
 နင်းမိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ ခမေ၊ သည်းခံပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 တောင်းပန်ကန်တော့၏၊ သော၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့သည်၊ မဟာပုရိသေ၊
 ဘုရားလောင်းသည်၊ ဗဟိ၊ ပြင်ပသို့၊ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်လတ်သော်၊ ဗိန္တယိ၊
 ကြံ့ပြန်၏၊ အယံ၊ ဤခွန်းစဏ္ဍားယုတ်သည်၊ ပစ္စာဂစ္ဆန္တောမိ၊ တဖန်လာပြန်
 သော်လည်း၊ ဣတောဝ၊ ဤအရပ်မှသာလျှင်၊ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ့အောက်မေ့သဖြင့်၊ ဗရိဝုတ္တတွာ၊ ခြေရင်းခေါင်းရင်းလှယ်
 ၍၊ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်ပြန်၏၊ မဟာပုရိသောမိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း၊ အာစရိ
 ယော၊ ဆရာသည်၊ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ၊ ဝိသံကတွာ၊ ပြီးခေါင်းပြု၍၊
 နိပန္နော၊ အိပ်၏၊ ပါဒသဒိပေန၊ ခြေ၏အနီးဖြင့်၊ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားအံ့ဟူ၍၊

ပဝိသန္တော၊ ဝင်လတ်သော်၊ ပုန၊ နောက်ပြီးတဖန်၊ ဥရသ္မိံ၊ ယေဝ၊ ရင်ဘတ်
 နှိပ်လျှင်၊ အက္ကမိ၊ နင်းမိပြန်၏။ ဒေသော၊ ဤငါ့ရင်ဘတ်ကို နင်းသည့်သူ
 သည်၊ ကော၊ ထယ်သူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်၊ အာ
 စရိယ၊ ဆရာ၊ အဟံ၊ ငါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေ၊ သင်သည်။
 ပဋ္ဌမံတာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဇာနန္တေန၊ မသိသောကြောင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်မိ
 သည်ဟုဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ စာဓုန္တောဝ၊ ချုတ်ချယ်လျက်
 သာလျှင်၊ အကာသိ၊ ပြုဘိ၏။ သူရိယေ၊ နေသည်။ ဥဂ္ဂန္တန္တေ၊ ထွက်လတ်
 သော်၊ တေ၊ သင်၏။ မုဒ္ဒါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်စိတ်၊ ဗလတု၊
 ကွဲစေသား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သပိ၊ ကျိန်ခဲ၏။ မဟာပုရိသော၊ ဘုရားလောင်း
 သည်။ ကိဗ္ဗိ၊ စကားတခွန်းကိုမျှ၊ အဝတွာ၊ ခွန်းတုံ့ပြန်ဖွန်မဆိုမူ၍၊ ပုရေ
 အရုဏေယေဝ၊ အရုဏ်မတက်မီကသာလျှင်၊ သူရိယံ၊ နေကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ချုပ်
 ကိုင်၏။ အာသ၊ ထိုနေ၏၊ ဥဂ္ဂန္တံ၊ တက်ခြင်းငှါ၊ နအဒါသိ၊ မပေး၊ မနုဿာဝ၊
 လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိအဿာဒယောစ၊ ဆင်ခြင်းအစရှိသော
 သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဗုဇ္ဈိံ၊ သု၊ နိုးကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။
 ရာဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ သကလနဂ
 ရေ၊ တပြည်လုံး၌၊ အပ္ပဗုဒ္ဓေါနာမ၊ အိမ်ပျော်ခြင်းမှမနိုးသောသူမည်သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အရုဏုတ္တံ၊ နေအရုဏ် တက်ခြင်းသည်။ နဝပညာယတိ၊ ထင်
 လည်းမထင်ပါ၊ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိံ၊ နုခေါ၊ ဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်လတ်သော်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ နဂရံ၊
 မြို့ကို၊ ပရိဝိမံသထ၊ လှည့်လည်ရံစမ်းလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့မင်းကဆို၏။
 တေ၊ ထိုပြည်သူတို့သည်။ ပရိဝိမံသန္တာ၊ လှည့်လည် ရံစမ်းကုန်သည်
 ရှိသော်၊ ကုမ္ဘကာရသာယာယံ၊ အိုးဝိန်းစရပ်၌၊ ဧတာပဓာ၊ နှစ်ဦး
 သောရသေ့တို့ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ ဣမေသံ၊ ဤရသေ့
 တို့၏။ ကမ္ဘံ၊ အမှုသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ်အံ့သတည်းဟု၊ ဂတိံ၊
 သွား၍၊ ရညော၊ မင်းအား၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ရညာစ၊
 မင်းကလည်း၊ နေ၊ ထိုရသေ့တို့ကို၊ ပုစ္ဆယ၊ မေးလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တော၊ မှာဆိုအပ်သောသူတို့သည်။ အာဂတိံ၊ လာကုန်၍၊ ဇာတိမန္တံ၊ ဇာ
 တိမန္တရသေ့ကို၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ သခင်တို့သည်။ အန္ဓကာရံ၊ အဓိကံအတိအမှု
 ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်မူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံ၊ သု၊ မေးကုန်၏။ မယာ၊
 ငါသည်။ နကတံ၊ အဓိကံအတိကိုမပြု၊ သေပနကုဋေဇဋ္ဌိလော၊ ဤစဉ်းလဲ
 ကောံကျစ်-ရသေ့ညှစ်သည်မူကား၊ ဆာဝေါ၊ ယုတ်မာ၏။ အနန္တမာယော

မဆုံးမသော နှိုင်းသော လှည့်ပတ်ခြင်းရှိ၏။ တံ၊ ထိုရသေ့ ယုတ်ကို၊ ဝုစ္ဆိ
 ထာ၊ မေးကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ တေ၊ ထိုပြည်သူတို့သည်၊ အာ
 ဂန္တိ၊ လာ၍၊ မဟာဝုရိသံ၊ ဘုရားလောင်းကို၊ ဘန္တေ၊ သခင်၊ ဣဌေဟိ၊
 သခင်တို့သည်၊ အန္တက၊ ရံ၊ အဓိကံအတိ၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်ဟူသော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆိ၊ သု၊ မေးလျှောက်ကြကုန်၏၊ အာမ၊ ဩဝံ၊ အဓိကံတိုက်
 ကိုင် ပြုသည်ဟုတ်၏၊ အပံ၊ အာစရိယော၊ ဤဆရာသည်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ အဘိ
 သဝိ၊ ကျင့်စံ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသော၊ တေ၊ ထိုပြည်သူတို့သည်၊ ရညော၊ မင်းအား၊
 အာရေစေသို၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း၊ အာဂန္တိ၊
 လာ၍၊ ဘန္တေ၊ သခင်၊ ဣဌေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ကတံ၊ အဓိကံအတိ၊ ပြုသည်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အာမ၊ ဩဝံ၊ အဓိကံ
 အဘိကို၊ ငါပြုသည်ဟုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော၊ ဘန္တေ၊ သခင်၊ ကသ္မာ၊ အ
 တလံ၊ ကြောင့်၊ ကတံ၊ အဓိကံအတိကို၊ ပြုဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှော
 ၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣမိနာ၊ ဤဆရာသည်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ အဘိသပတေသ
 ကျိနံ၊ အပ်သည်၊ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဧသော၊ ဤ
 ဆရာသည်၊ ခမာပေဿတိ၊ ကန်တော့သည်ဖြစ်အံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သူရိယံ၊
 နေကို၊ ဝိဿန္တေဿာမိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းက၊
 ဘန္တေ၊ သခင်ရသေ့၊ တေ၊ ဤမာတင်္ဂရှင်ရသေ့ကို၊ ခမာပေတေ၊ သည်းခံ
 စေကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣတရော၊ ဇာတိမန္တရသေ့က၊
 မာဒိသော၊ ငါသို့သော၊ ဇာတိမာ၊ မြတ်သော ဇာတိရှိသော သူသည်၊ ဧဝ
 ဂ္ဂပံ၊ ဤသို့ယုတ်နိုင်သော ဇာတိရှိသော၊ စဏ္ဍာလံ၊ ခွန်းဇဏ္ဍာန်ကို၊ ခမာပေဿ
 တိ၊ ကန်တော့နေတွက်ရှိသလော၊ နခမာပေမိ၊ ငါမကန်တော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုသော၊ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့ကို၊ မနုယော၊ လူများ
 တို့သည်၊ ကိံ၊ အသို့နည်းတုံးသင်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ခုမိယာ၊ အလို
 အားဖြင့်၊ ခမာပေဿတိ၊ ကန်တော့မည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထော၊ ဆို၍၊
 ဟတ္ထသုဝ၊ လက်တို့၌ ၎င်း၊ ပါဓေသုစ၊ ခြေတို့၌၎င်း၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊
 ပါဒမူလေ၊ မာတင်္ဂရှင်ရသေ့၏ခြေ၎င်း၌၊ နိပစ္စာပေတွာ၊ ဝပ်လျောင်းစေ၍၊
 ခမာပေဟိ၊ ကန်တော့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သော၊
 ထိုဇာတိမန္တရသေ့သည်၊ နိသဒ္ဓေါ၊ မဖြုတ်သံချေပိတ်ဆိတ်နေ၍၊ နိပဇ္ဇိ၊
 အိပ်၏၊ ဝုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ နံ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့ကို၊ ခမာပေဟိ၊ ကန်တော့
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနှစ်ကြိမ်သို့ပြီး

သောနောကံမှ၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ မေ၊ အပြစ်ကိုသည်းခံပါ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မဟာပုရိသော၊ ဘုရားလောင်းက၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
 စွာ၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ ဟုဟံ၊ သင်အား၊ မိတွံ၊ အပြစ်ကိုသည်းခံ၍၊ သူရိယံ၊
 နေကို၊ ဝိဿန္ဓေဿာမိ၊ လွှတ်အံ့၊ ပန၊ စင်စစ်မှုကား၊ သူရိယေ၊ နေသည်၊
 ဥက္ကဏ၊ တက်သည်ရှိသော်၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ သတ္တဝေ
 ခုနစ်ဖြာ၊ ဗလေဿတိ၊ ကွဲသတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဝိသ
 ပ္ဓမာဏံ၊ ဦးခေါင်းပမာဏရှိသော၊ မတ္တိကာဝိဇ္ဇာ၊ မြေပိုင်ခဲကို၊ ဣမဿ၊
 ဤဆရာရသေ့၏၊ မဗ္ဗကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌၊ ဌပတွာ၊ ထား၍၊ ဧတံ၊ ဤ
 ဆရာရသေ့ကို၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ ဂလပ္ပမာဏေ၊ လည်တင်းအတိုင်းအရှည်ရှိ
 သော၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဌပေထ၊ ထားကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တထာ၊ ထိုဘုရားလောင်းဆိုတိုင်း၊ အကံသု၊ ပြုကုန်
 ၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော ဘုရားလောင်း စကားတော်ဖြင့်၊ သဇ္ဇေကံ၊
 တိုင်းပြည်နှင့်တကွသော၊ ရာဇဗလံ၊ မင်း၏ဗိုလ်စုသည်၊ သန္တိပတိ၊ စည်း
 ဝေး၏၊ မဟာပုရိသော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ သူရိယံ၊ နေကို၊ မုဗ္ဗိ၊ လွှတ်၏၊
 သူရိယသ္မိံ၊ နေ၏ရောင်ခြည်သည်၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ မတ္တိကာဝိဇ္ဇာ၊ မြေ
 ပိုင်ခဲကို၊ ပဟရိ၊ ထိခိုက်၏၊ သော၊ ထိုမြေပိုင်သည်၊ သတ္တဝေ၊ ခုနစ်ဖြာ၊ ဝိဇ္ဇိ
 ကွဲ၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ သော၊ ထိုစာတိမန္တရသေ့သည်၊
 နိဗ္ဗုဇ္ဇိတွာ၊ ဂုတ်၍၊ ဧကေနတိတ္ထေန၊ တခုသောဆိတ်ဖြင့်၊ ဥက္ကရိတွာ၊ တက်
 ၍ ပလာယိ၊ ပြေးလေ၏၊ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ဣမံဝတ္ထု၊ ဤအ
 ကြောင်းကို၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 တံ၊ သင်သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပရိဘာသံ၊ သူတ
 ပါး၏ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ဆိုခြင်းကို၊ လဘိ၊ ရ၏၊ ပုဗ္ဗေဝိ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း၊ ဣမံ
 ကောဓံ၊ ဤအမျက်ဒေါသကို၊ နိဿာယ၊ အဖို့ပြု၍၊ ရဋ္ဌတော၊ တိုင်းနိုင်ငံမှ၊
 ပဗ္ဗာဇိတော၊ နှင်ထုတ်ခံရဘူးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို၊ ဗာ
 ဇေတွာ၊ စပ်၍၊ အထ၊ ထိုပြီးနောက်မှ၊ နံ၊ ထိုရှင်တိဿကို၊ ဩဝဇန္တော၊ ဆုံး
 မတော်မူလိုရကား၊ နခေါတေတံတိဿ ပတိရူပန္တိ အာဒိ၊ နခေါတေတံ
 တိဿပတိရူပံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ နဝဓံ၊
 နဝမသုတ်တည်း။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဝဏ္ဏဝါဒိတိ၊ ဝဏ္ဏဝါဒိ ဟူသည်ကား၊
 အာနိသံသဝါဒိ၊ အကျိုးအာနိသင်ကိုဆိုလေ့ရှိသည်၊ ယံအတိတံတံပဟိ
 နန္တိ၊ ယံအတိတံတံပဟိနံဟူသည်ကား၊ အတိတေ၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊ ခန္ဓ

ပဉ္စက၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌၊ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနေန၊ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်ခြင်း
 ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုအတိတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို၊ ပဟိနံနာမ၊ ပယ်အပ်
 သောမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနာဂတန္တိ၊ အနာဂတံဟူသည်ကား၊
 အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊ ခန္ဓပဉ္စကမ္ပိ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်
 လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအနာဂတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌၊ ဆန္ဒရာဂပဋိ
 နိဿဂ္ဂေန၊ ဆန္ဒရာဂကို စွန့်ခြင်းဖြင့်၊ ပဋိနိဿဋ္ဌိနာမ၊ အကြွင်းမဲ့စွန့်အပ်
 သောမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗာဘိတုန္တိ၊ သဗ္ဗာဘိတုဟူသည်
 ကား၊ သဗ္ဗခန္ဓာယတနဓာတုယောစ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ခန္ဓာအာယတန
 ဓာတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ တယောတဝေစ၊ တဝသုံးပါးတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ သဗ္ဗဝိဒုန္တိ၊
 သဗ္ဗဝိဒုဟူသည်ကား၊ ဂုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊
 တံသဗ္ဗံ၊ ထိုခန္ဓာအာယတနဓာတ်ဘဝသုံးပါး ဟူသောအလုံးစုံကို၊ ဝိနိတံ
 ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည် ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ သဗ္ဗေသုခဓမ္မေသုတိ၊
 သဗ္ဗေသုခဓမ္မေသုဟူသည်ကား၊ တေသွေဝဓမ္မေသု၊ ထိုတေဘူမကတရား
 တို့၌သာလျှင်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိလေပဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်း ဟူသောလိမ်းကျ
 မြင်းတို့ဖြင့်၊ အနုပလိတ္တံ၊ မလိမ်းကျ အပ်သော၊ သဗ္ဗံဇဟန္တိ၊ သဗ္ဗံဇဟံဟူ
 သည်ကား၊ တဒေဝသဗ္ဗံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောတေဘူမကဝဋ်အလုံးကိုပင်
 လျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုတေဘူမကဝဋ်၌၊ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနေန၊ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်
 ခြင်းဖြင့်၊ ဇဟိတွာ၊ စွန့်ပစ်၍၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ တဏှက္ခယေဝိမုတ္တန္တိ၊
 တဏှက္ခယေဝိမုတ္တံ ဟူသည်ကား၊ တဏှက္ခယသင်္ခါတေ၊ တဏှာ၏ကုန်
 ရာဘု ဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ တဒါရမ္မဏာယ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်လျှင်
 အာရုံရှိသော၊ ဝိမုတ္တိယာ၊ ဖလဝိမုတ္တိဖြင့်၊ ဝိမုတ္တံ၊ ကင်းလွတ်သောမြတ်
 သောအဖြစ်သို့ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ် ဘု၊ ကေဝိယာရိတိ၊ တယောဂံလည်း
 သာနေလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒေသမံ၊ ဒေသမ
 သုတ်တည်း။ ။

၁၁ ကောဒသမေ၊ ကောဒသမသုတ်၌၊ မဟာကပ္ပိနောတိ၊ မဟာကပ္ပိ
 နောဟူသည်ကား၊ ဇဝံနာမကော၊ ဤသို့မဟာကပ္ပိန ဟူသော အမည်ရှိ
 သော၊ အဘိညာဗလပ္ပတ္တော၊ အဘိညာဉ်တည်းဟူသော အားအလွှမ်းသို့
 ရောက်သော၊ အဝီတိမဟာသာဝကေန၊ ရှစ်ကျိပ်သောမဟာသာဝကတို့
 ၏၊ အတ္တန္တရော၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော၊ မဟာထေရော၊ မဟာထေရ်တည်း၊
 ကိရ၊ ထင်စွာပြပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုမဟာကပ္ပိနထေရ်သည်၊ ဝိဟိကာလေ၊

လူဖြစ်သောကာလ၌။ ကုက္ကု၊ နှုဝတိနဂရေ။ ကုက္ကု၊ နှုဝတိပြည်၌။ တိယောဇနသတိကံ။ ယူဇနသုံးရာရှိသောနိုင်ငံကို။ မင်းအဖြစ်ကို။ အကဝဘံ။ ပြု၏။ ပဉ္စိမဘဝိကတ္တာပန။ ပဉ္စိမဘဝရှိသည်၏။ အဖြစ်၊ ကြောင့်ကား။ တထာရှုပ်။ ထိုပစ္စိဘုရားတရားသည် ကျေးဇူးအထူးနှင့် စင်သောသဘောရှိသော။ သာသနံ။ ဒေသတပါးမှလာသောသတင်းစကားကို။ သောတုံ။ ကြားခြင်းငှါ။ ဩဟိတသောတော။ ထောင်အပ်သောနားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိစရတိ။ သွားလာ၏။ အထ။ ထိုရောအခါ၌။ ဧကမိဝသံ။ တနေ့သ၌။ အမတ္တသဟဿပရိဝုတော။ အမတ်တထောင်မြီရံလျက်။ ဥယျာနု ကိဋ္ဌိကံ။ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းသို့။ အဂမာသိ။ သွား၏။ တဒါစ။ ထိုဥယျာဉ်သို့ထွက်သောအခါ၌လည်း။ မန္တိမဒေသတော။ မန္တိမဒေသမှ။ ဧဗံဝါဏိဇာ။ ခြေချင်ကုန်သည်တို့သည်။ တံနဂရံ။ ထိုကုက္ကု၊ နှုဝတိမြို့သို့။ ဂန္တိာ။ ရောက်၍။ သဏ္ဌာ။ ရောင်းအပ်သောကုန်စလယ်ကို။ ပဋိသာမေတွာ။ သိမ်းဆည်းသိမ်း၍။ ရာဇာနံ။ မင်းကို။ ပဿိဿာမ။ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဏ္ဍိတကာမဟတ္ထာ။ ဆက်ကပ်ရုံ။ ပဏ္ဍိတလက်ဆောင်လက်စွဲကုန်လျက်။ ရာဇကုလန္ဒါရံ။ မင်းအိမ်တံခါးသို့။ ဂန္တိာ။ ရောက်၍။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ ဥယျာနု။ ဥယျာဉ်သို့။ ဂတောတိ။ ထွက်တော်မူသတ်။ ဟု။ သုတွာ။ ကြား၍။ ဥယျာနံ။ ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္တိာ။ လိုက်သွား၍။ န္ဒါရေ။ ဥယျာဉ်တံခါး၌။ ဌိတာ။ တည်ကုန်လျက်။ ပဋိဟာရသ။ အစောင့်အရှောက်လူများအား။ အာရာစယံ။ သူ။ ပြောကြားကုန်၏။ အထ။ ထိုရောအခါ၌။ ရညော။ မင်းအား။ နိဝေဒိတော။ ကြားလျှောက်သည်ရှိသော်။ ရာဇာ။ မင်းက။ ပက္ခောသာပေတွာ။ ခေါ်စေ၍။ နိဿယတိတပဏ္ဍိတကာရေ။ ဆက်သအပ်သောလက်ဆောင်ပဏ္ဍိတရှိကုန်လျက်။ ဝဋ္ဌိတွာရှိခိုး၍။ ဌိတော။ တည်ကုန်လတ်သော်။ တာတာ။ အမောင်တို့။ ကုတော။ အောင်ပတ်အရပ်မှ။ အာဂတတ္ထ။ လာကြကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုန္တိ။ မေး၏။ ဒေဝ။ အရှင်မင်းကြီး။ သာဝတ္ထိတော။ သာဝတ္ထိပြည်မှ။ အာဂတတ္ထ။ လာပါကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့တင်လျှောက်လေသော်။ ကမ္ဘိ။ အသို့နည်း။ ဝေ။ အမောင်တို့၏။ ရဋ္ဌံ။ ဘိုင်းနိုင်ငံသည်။ သုဘိက္ခံ။ ဝပြောပါစ။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ ဓမ္မိကော။ တရားစောင့်ပါစ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုန္တိ။ မေး၏။ ဒေဝ။ အရှင်မင်းကြီး။ အာမ။ ဪတိုင်းနိုင်ငံလည်း ဝပြောပါ၏။ မင်းလည်း တရားစောင့်ပါ၏။ ဣတိ။ ဤသို့တင်လျှောက်လတ်သော်။ ကုမ္ဘာကံ။ အမောင်တို့၏။ ဒေသေ။ အရပ်၌။ ကိဋ္ဌိ။ တစိုးတစီသော။ သာသနံ။ ကြားအပ်ကောင်းသောသတင်းစကားသည်။ အတ္ထိပန။ ရှိပါသလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုန္တိ။ မေး၏။ ဒေဝ။ အရှင်မင်းကြီး။

အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ ပန၊ စင်စစ်ကား။ ဥန္တိဗ္ဗမုခေဟိ။ ထမင်းကြွင်းရှိသောခံတွင်း
တို့ဖြင့်။ ကာလတုံ။ ပြောဆို တင်လျှောက်ခြင်းငှါ။ နသက္ကာ။ မတတ်စ
ကောင်းပါ။ ဣတိ။ ဤသို့တင်လျှောက်လတ်သော်။ ရ၊ ဇာမင်းသည်။ သုဝဏ္ဏ
ထိင်္ဂါ၊ ရေနံ၊ ရွှေကရားဖြင့်။ ဥဒကံ။ ရေကို။ ဒါ၊ ပဟိ။ ပေး၏။ တေ။
ထိုကုန်သည်တို့သည်။ ရခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိက္ခာလေတွာ။ ဆေး၍၊ ဒသဗလသ
ဘိမုခါ။ သုရားသခင်သို့ရှေးရှုတူပြုကုန်လျက်။ အဉ္ဇေလိ။ လက်အုပ်ကို။
ပပ္ပဏ္ဍိက္ခာ။ ချို၍၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အဗ္ဘကံ၊ ကျွန်တော်တို့၏။ ခေသေ။
အရပ်၌၊ ဗုဒ္ဓရတနံနာမ၊ သုရားရတနာမည်သည်။ ဥပ္ပန္နံ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
အာဟံသု၊ တင်လျှောက်ကုန်၏။ ရာညာ၊ မင်းအား။ ဗုဒ္ဓေါတိဝစနေ၊ သုရား
ဟူသော စကားကို။ သုတမေတ္တ။ ကြားကာမျှတည်း၌။ သကလသင်္ခီရံ။
တစ်ခုပင်လုံးသည်။ ဗရေဏာပိတံ၊ ဗရေဏာပိတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ။
ထိုနောက်မှ။ တာတာ။ အမောင်တို့၊ ဗုဒ္ဓေါတိ။ သုရားဟူ၍၊ ဝေထ၊ ဆိုကုန်
သည်လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟံဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဗုဒ္ဓေါတိ။
သုရားဟူ၍။ ဝဒါမ။ ဆိုပါကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့တင်လျှောက်ကုန်၏။ ဇေ၊
ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ တိက္ခတ္တံ။ သုံးကြိမ်၊ ဝဒါပေတွာ။ ဆိုစေ၍၊ ဗုဒ္ဓေါတိပဒံ။
ဗုဒ္ဓေါဟူသောပုဒ်သည်။ အပရိမာဏံ၊ ဆုံးမမရှိ။ အဟံ၊ ဤဗုဒ္ဓဟူသောပုဒ်
ကို။ ပရိမာဏံ။ အတိုင်းအရှည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကာ။ မတတ်စလေ
ကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့ကြံအောက်မေ့၍၊ တသ္မိံ၊ ယေဝ။ ထိုသုရားဟူသောပုဒ်
၌သာလျှင်။ ပသန္နော။ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍။ သတသဟသံ၊ တသိန်းသော
ဥစ္စာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ အပရံ၊ တပါးသော။ ကိံသာသနံ။ အဘယ်သို့သော
သတင်းစကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေးသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဗုန္တိ၊ မေးပြန်၏။
ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဗုဒ္ဓရတနံနာမ၊ သုရားရတနာမည်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ။ ဤသို့တင်လျှောက်ကုန်၏။ တမ္ပိ။ ထိုသုရားရတနာဖြစ်၍၊ ဟူသော
စကားကိုလည်း။ သုတွာ၊ ကြားရသော်။ တထေဝ။ ဗုဒ္ဓရတနာကို ကြားသည်
အတူသာလျှင်။ တိက္ခတ္တံ။ သုံးကြိမ်၊ ပဋိညံ။ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝဟေတွာ။
ယူ၍၊ အပရံပိ၊ တပါးလည်း။ သဟသဟသံ၊ တသိန်းသောဥစ္စာကို။ ဒတွာ
ပေး၍၊ ပုနံ၊ တဖန်၊ အညံ။ တပါးသော။ ကိံသာသနံ။ အဘယ်သို့သောသ
တင်းစကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေးသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဗုန္တိ၊ မေး၏။ ဒေဝ၊ အ
ရှင်မင်းကြီး။ သံဃာရတနံ၊ သံဃာရတနာသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့
တင်လျှောက်ကုန်၏။ တမ္ပိ။ ထိုသံဃာရတနာဖြစ်၍၊ ဟူသောစကားကိုလည်း။
သုတွာ၊ ကြားရသော်။ တထေဝ။ ထိုဗုဒ္ဓရတနာဗုဒ္ဓရတနာကြားသည်အတူ

၂၆၂ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သယျာဓိ၊ တိက္ခန္တု၊ သုံးကြိမ်၊ ပဋိသန္ဓေ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 အာရမ္ဘိ၊ တပါးလည်း၊ သတသဟသံ၊ တသိန်းသောဥစ္စာကို၊ ဒတွာ၊ လေး၍၊
 ဗိန္ဒာသံ၊ ကုန်သည်တို့အားပေးသနားသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပဏ္ဍေ၊ ထန်၊ ရှက်
 ခွံ၊ လိမ့်တွာ၊ ရေးမှတ်၍၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရား၏၊ သန္တိကံ
 အသံသို့၊ ဂစ္ဆေ၊ သွားကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပေသေဝိ၊ စေ၏၊
 တေသု၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ ဂတေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ အမေတ္တ
 အမတ်တို့ကို၊ တာတာ၊ အမတ်တို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လူ့
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူပြီးတုငှာ၊ သင်အမတ်တို့သည်၊ ကိံ၊ ကရိသေ၊ အသို့
 ပြုကြကုန်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဒေဝိ၊ အရှင်မိဖုရား၊ တေသု၊ အ
 ရှင်မင်းကြီးတို့သည်ကား၊ ကိံ၊ ကတ္တု၊ ကာမ၊ အတယ်သို့ပြုလိုကုန်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့တင်လျှောက်လတ်သော်၊ အဟံ၊ ငါသည်မူကား၊ ပဗ္ဗဇိ၊ သာသမိ၊
 ရဟန်းပြုလေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့မင်းကဆို၏၊ မယဇ္ဇိ၊ ကျွန်တော်တို့သည်လည်း၊
 ပဗ္ဗဇိ၊ သာသမ၊ နောက်တော်ယုယုရဟန်းပြုပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့တင်လျှောက်
 ၍၊ တေသု၊ ထိုမင်းအမတ် အားသုံးတို့သည်လည်း၊ စာရံ၊ အိမ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ကုဋု၊ မြို့ဝါ၊ ဥစ္စာကို လည်းကောင်း၊ အနုပ၊ လောကတွာ၊
 မပန်ခဲ့မူ၍၊ ယေအသေ၊ အကြင်မြင်းတို့ကို၊ အာဇ္ဈယ၊ စီး၍၊ ဂတေ၊ လောကုန်
 ၍၊ တေဟေ၊ ထိုမြင်းတို့ဖြင့်ပင်လျှင်၊ နိက္ခမိံ၊ သုထွက်ခဲ့ကုန်၏။

ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ အနောဇာဒေဝိယာ၊ အနောဇာမိဖုရား
 ၍၊ သန္တိကံ၊ အသံသို့၊ ဂစ္ဆေ၊ သွား၍၊ ပဏ္ဍေ၊ အမှာတော်ကမ္ပည်းကို၊ ဒေသ
 သံ၊ ပြုကုန်၏၊ သာ၊ ထိုအနောဇာမိဖုရားသည်၊ ဝါ၊ စတွာ၊ မှာစာကိုဖတ်၍၊
 ရညာ၊ မင်းသည်၊ တုမှာကံ၊ အမောင်တို့အား၊ ဗဟု၊ ကဟာ၊ ပဏာ၊ များစွာ
 သောအသပြာတို့ကို၊ ဗိန္ဒာ၊ ပေးအပ်ကုန်၏၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ တေသု၊
 အမောင်တို့သည်၊ ကိံ၊ အတယ်အမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဒေဝိ၊ အရှင်မိဖုရား၊ ဝိယ၊ သာသနံ၊ ချစ်နှစ်လိုတော်မူသည့်သ
 တင်းစကားကို၊ အာနိတံ၊ ဆောင်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့တင်လျှောက်လတ်
 သော်၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ အမှော်၊ ငါတို့ကိုလည်း၊ သုဏာ၊ ပေတုံ၊ ကြား
 စေခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းပါသည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိဖုရား
 မြတ်မေးတုံလတ်သော်၊ ဒေဝိ၊ အရှင်မိဖုရား၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းပါ၏၊
 ပန၊ စင်စစ်၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌမု၊ ခေတိ၊ ထမင်းကြွင်းရှိသော ခံတွင်းတို့ဖြင့်၊ ဝတ္တု၊
 တင်လျှောက် ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်လေကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့တင်
 လျှောက်လေသော်၊ သာ၊ ထိုအနောဇာမိဖုရားသည်၊ သုဝဏ္ဏဘိက်၊ ရေနံ၊

ရွှေကရားဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ တေ။ ထိုကုန်သည်တို့
သည်၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ဝိက္ခာလေတွာ၊ ဆေး၍၊ ရှညော၊ မင်းအား။ အာရောမိ
တနယေနဝ။ ကြားလျှောက်အပ်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာရောစေသို၊
ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သာဝိ၊ ထိုအခါနာဇာမိဖုရားသည်လည်း၊ သုတွာ၊
ဘုရားတရားသင်္ဘောဟူသောစကားကိုကြားသိရသော်၊ ဥပ္ပန္န ပါမောဇ္ဇာ၊ နှစ်
သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်၍၊ တေနဝနယေန၊ ထိုမင်းကြီးပေးသည်နည်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ ဧကေကသ္မိံ ပဒေ၊ တပုဒ်တပုဒ်၌၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်စီ၊ ပဋိညံ
ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပဋိညာဂဏနာယ။ ပဋိညာဉ်အရေအ
တွက်အားဖြင့်၊ တိဏံတိဏိ၊ မင်းကြီးပေးသည်ထက် သုံးဆတက်သုံးဆ
တက်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နဝသတသဟဿာနိ၊ ကိုးသိန်းသောအသပြာ
တို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ သဗ္ဗာနုပိ၊ ခေလင်းဥသင်္ဂ
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣဒသသတသဟဿာနိ၊ တသန်းနှစ်သိန်းသောဥစ္စာ
တို့ကို၊ လဘိံ သု၊ ရကုန်၏။ အထ၊ ထိုနေ့မှာ၊ နေ၊ ထိုကုန်သည်တို့ကို၊ တာတာ
အမောင်တို့၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊
မေး၏။ ဒေဝိ၊ အရှင်မိဖုရား။ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟူ၍၊ နန္ဒန္တော၊
ထွက်တော်မူလေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့တင်လျှောက်လတ်သော်၊ တာတာ၊ အ
မောင်တို့၊ တနပိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ တုဌေဝ၊ သင်တို့သည်လျှင်၊ ဂစ္ဆထ
သွားကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ။ ထိုကုန်သည်တို့ကို၊ ဥယျာဇေတွာ၊
လွှတ်လိုက်၍၊ ရှညော၊ မင်းနှင့်၊ သန္တိ၊ အတူတကွ၊ ဂတာနံ၊ နောက်တော်
လိုက်ကုန်သော၊ အမတ္တာနံ၊ အမတ်တို့၏၊ မာတုဂါမေ၊ ကတော်မိုးမင်းတို့
ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ အမ္မ၊ အမယ်တို့၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သာမိကာနံ၊ လင်တို့၏၊ ဂတဋ္ဌာနံ၊ သွားရာအရပ်ကို၊
ဇာနာထ၊ သိကြကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အယျ၊ အရှင်
မိဖုရား၊ ဇာနာမ၊ သိပါကုန်၏၊ ရှညော၊ မင်းနှင့်၊ သန္တိ၊ အတူတကွ၊ ဥယျာန
ကိဋ္ဌိကံ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းကို၊ ဂတာ၊ နောက်တော်လိုက်ပါကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့တင်လျှောက်လတ်သော်၊ အာမဂတာ၊ ဩဌာနောက်တော်လိုက် ကုန်
သည်မှန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့မှန်သော်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်သို့၊ ဂန္တော၊ ရောက်
၍၊ ဗုဒ္ဓေါဥပ္ပန္နာမေဓော ဥပ္ပန္နောသံစော၊ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဗုဒ္ဓေါဥပ္ပန္နော မေဓော
ဥပ္ပန္နောသံစောဥပ္ပန္နော ဟူသော သတင်းသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဒသဗ
လဿ၊ ဘုရားသခင်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမာတိ၊ ရဟန်းပြုကုန်
အံ့ဟူ၍၊ ဂတာ၊ သွားကြလေကုန်ပြီ၊ တုဌေ၊ ရှင်မတို့သည်၊ ကိံ ကရိသထ၊

၂၆၄ နိဒါန်းဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတိယတွဲ၊

အဘယံသို့ပြုကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏။ အယေ၊ အရှင်မိဖုရား၊
 တုဗ္ဗေပန၊ အရှင်မိဖုရားတို့သည်ကား၊ ကိံ၊ အဘယံသို့၊ ကတ္တု၊ ကာမော၊
 ပြုတော်မူလိုကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့တင်လျှောက်သော်၊ အဟံ၊ ငါသည်
 ကား၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့၊ တေဟိ၊ ထိုမင်းတို့သည်၊ ဝန္တိ၊ တွေးအံ့
 လေပြီးသော၊ ဝမနံ၊ ထမင်းဘတ်ကို၊ ဇိဝုဇ္ဇေ၊ လျှာပေါ်၌၊ နဋ္ဌပေယျံ၊ ငါတို့
 မထားလိုပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိဖုရားမြတ်ဆိုသော်၊ ယဒိ၊ အကယ်၍အရှင်မိဖုရား
 ရဟန်းဖြစ်ကုန်တော်မူမည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်၊ မယံပိ၊ ကျွန်ုပ်တို့
 သည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ နေဝံတော်ယုယု ရဟန်းပြုပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကတော်မိုးမင်းဖြစ်ကုန်သော သူတို့သည်၊
 ရထေ၊ ရထားတို့ကို၊ ယောဇာပေတွာ၊ ကစေ၍၊ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်ခဲ့ကုန်၏၊
 ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း၊ အမစ္စသဟသေသန၊ အမတ်တထောင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 တက္က၊ ဝက်၊ ဝယ်၊ ဝက်၊ မြစ်၏၊ တိရံ၊ ကမ်းသို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ တသ္မိံ၊ စ
 သမယေ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဝက်၊ ဝက်၊ မြစ်သည်၊ ပူရာ၊ ရေပြည့်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဝက်၊ မြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 အသံဝက်၊ ဤဝက်၊ မြစ်သည်၊ ပူရာ၊ ရေပြည့်၏၊ စဏ္ဍာမန္တာဝကိဏ္ဍာ၊ ကြမ်း
 သောငါးမကန်းတို့ဖြင့်ပြွင်း၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ နော၊ ငါတို့အေး၊
 အတ္တာယ၊ အလို၊ ဌ၊ နာဝံဝါ၊ တွေတက်ကဲ့လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဈမ္ဘဝါ၊ ပေါင်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဓေယျံ၊ လေးကုန်ရာ၏၊ အဓေဟိ၊ ငါတို့
 နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သော၊ တေဒါသာဝါ၊ ထိုကျွန်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ တေမနုဿာဝါ၊ ထိုလူတို့သည် လည်းကောင်း၊
 နုတ္တိ၊ မရှိချေကုန်၊ ပန၊ စင်စစ်မူကား၊ တေဿ၊ ထိုသူသဘောရှိသော၊
 သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂုဏာနာမ၊ ကျေးဇူးတို့မည်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အော်
 ၌၊ အဝိစိ၊ တားအဝိစိမှ၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ယာဝဘဝဂ္ဂါ၊ ဘဝင်တိုင်အောင်၊
 ပတ္ထဝါ၊ ပြန့်နှံ့ကုန်၏၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ သေသတ္ထာ၊ ဤလူနတ်တို့၏ဆရာ
 ဖြစ်တော်မူသောဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓါ၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓ ဖြစ်တော်မူ
 သည်မှန်အံ့၊ ဣမေသံအသာနံ၊ ဤမြင်းတို့၏၊ ခုရိဋ္ဌာနိ၊ ခွါအိုးတို့သည်၊
 မာတမန္တု၊ မတွတ်စေကုန်သေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့အဓိဋ္ဌာန်သစ္စာပြု၍၊ ဥဒက
 ဝိဋ္ဌေန၊ ရေ၏အပြင်ဖြင့်၊ အယေ၊ မြင်းတို့ကို၊ ပက္ခန္ဓာပေသံ၊ ပိုင်းနှင်ကုန်၏၊
 ဧကအဿဿာပိ၊ တစ်သောင်းမြင်း၏လည်း၊ ခုရိဋ္ဌမတ္တံ၊ ခွါအိုးမျှသည်၊
 နတေမိ၊ မတွတ်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ မဂ္ဂေန၊ ခရီးဖြင့်၊ ဝန္တိန္တာပိယ၊ သွားရ
 သကဲ့သို့၊ ပခုတိရံ၊ ထိုမှဘက်ကမ်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပုရေတော၊ ရွှေမြေ

အညံ၊ တပါးသော၊ မဟာနမိ၊ မြစ်ကြီးသို့၊ ပါဝုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏၊ ကတ္တ
 ထိုမြစ်၌၊ အညာ၊ တပါးသော၊ သစ္စကိရိယာ၊ သစ္စာပြုခြင်းအမှုသည်၊ နတ္ထိ၊ မ
 ရှိပြီ၊ တာယဝေဝသ၊ ကိရိယာယ၊ ထိုလက်ဦးမြစ်၌ပြုခဲ့သော အဓိဋ္ဌာန်သစ္စာ
 ဖြင့်ပင်လျှင်၊ အမ္မုဟေဝနဝိတ္ထာရံ၊ ယူဇနာခွဲ အပြန်ကျယ်သော၊ တမ္ဗိနမိ၊
 ထိုမြစ်ကိုလည်း၊ အကိတ္တမိံ သု၊ လွန်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုပြီးနောက်မှ၊ တုတိ
 ယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၌၊ ဓန္ဒဘာဂံနာမ၊ ဓန္ဒဘာဂမည်သော၊ မဟာနမိ၊ မြစ်
 ကြီးသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ တမ္ဗိ၊ ထိုမြစ်ကြီးကိုလည်း၊ တာယဝေဝသ၊ ကိရိ
 ယာယ၊ ထိုလက်ဦးမြစ်၌ပြုခဲ့သော အဓိဋ္ဌာန်သစ္စာဖြင့်ပင်လျှင်၊ အကိတ္တမိံ
 သု၊ လွန်ကုန်၏။

သတ္ထာဝဂ်၊ မြတ်ဗွာဘုရားသည်လည်း၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌၊ ပဉ္စမံ၊ သမ
 ယေ၊ ရှိခင်းကောင်းကင်ယာဉ်ကာလ၌၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိတော၊ မဟာ
 ကရုဏာသမာပတ်မှ၊ ဂုဠာယ၊ ထတော်မူ၍၊ လောကံ၊ ဝေနေယျဖြစ်သော
 လူကို၊ ဝေါသောကေန္တော၊ ကြည့်ရှုတော်မူလတ်သော်၊ အဇ္ဈယနေ၊ မဟာ
 ကပ္ပိနေ၊ မဟာကပ္ပိနမင်းသည်၊ တိယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသော
 ရစ္ဆံ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ အမတ္တသဟဿပရိဝါရော၊ အမတ်
 တထောင်ခြံရံလျက်၊ မမသန္တိကေ၊ ငါဘုရား အတံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတုံ၊
 ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
 တော်မူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တေသံ၊ ထိုမဟာကပ္ပိနမင်းစသော သူတို့အား၊
 ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊ ကါတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်တော်၏၊ ဣတိ
 ဤသို့လုံးပိုက်တော်မူသဖြင့်၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောက သာလျှင်၊
 သရိရပဋိဇ္ဇနံ၊ ကိုယ်တော်၏သန့်စင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိက္ခုသံ၊ သ
 ပရိဝါရော၊ ရဟန်းတော်အပေါင်းခြံရံလျက်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊
 ဝိဏ္ဏာယစရိတွာ၊ ဆွမ်းခံကြွတော်မူ၍၊ ပစ္ဆိမာတ္တံ၊ ပစ္ဆိမတတ်ကာလ၌၊
 ဝိဏ္ဏပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှဖွဲ့ခဲ့ပြီးသော်၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်
 ထည်းသာလျှင်၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပူ၍၊ အာကာ
 သေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်တော်မူ၍၊ ဓန္ဒဘာဂါယ၊ ဓန္ဒဘာဂ
 အမည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ တေသံ၊ ထိုမဟာကပ္ပိန
 မင်းတို့၏၊ ဥတ္တရဏတိတ္ထဿ၊ တက်အံ့သောဆိပ်၏၊ အသိမုခေ၊ ရှေးရှု
 ဘည်သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ မဟာ နိဂြောဓရက္ခော၊ ပညောင်ပင် ကြီး
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကတ္တ၊ ထိုပညောင်ပင်ကြီး အနီး၌၊ ပလ္လကေနိ၊ လက်
 ဘက်ဖြင့်၊ နိသိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ လာကိံ၊

သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဆဗ္ဗဏ္ဏဗုဒ္ဓရသို့ယော၊ ခြောက်သွယ်
သော အဆင်းရှိသော ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ဝိဿန္တေတိ၊ လွှတ်
တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုမဟာကပ္ပိန မင်းတို့သည်။ တေနတိတ္ထေန၊ ထိုဆိပ်
ဖြင့်၊ ဥတ္တရန္တာစ၊ တက်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍လျှင်။ ဆဗ္ဗဏ္ဏ ရသို့ယော၊
ခြောက်သွယ်သော အဆင်းရှိသော ဘုရားရောင်ခြည်တော် တို့သည်၊
ဣတောစိတောစ၊ ဤအရပ်ထိုအရပ်မှလည်း၊ ဝိဿန္တိယော၊ တလျှပ်လျှပ်
ဖြေးသည်တို့ကို၊ ဩလောကေန္တာ၊ ကြည့်ရှုကြကုန် လတ်သော်၊ ဒသ
ဗလဿ၊ ဘုရားသခင်၏၊ ဗုဒ္ဓစန္ဒသသိရိကံ၊ လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသော အသ
ရေတော်ရှိသော၊ မုခံ၊ မျက်နှာတော်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ယံသတ္ထာရံ၊ အကြင်
ဆရာဖြစ်သော ဘုရားမြတ်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်စူး၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပဗ္ဗ
ဇိတာ၊ ပြည်မှခွါခဲ့ကုန်၏။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ သော၊ ထိုဆရာဖြစ်သော ဘုရား
မြတ်သည်ကား၊ ဧသောတိ၊ ဤရွှေမှောက်ဘုရားပင်တည်းဟူ၍၊ ဒဿနေ
နေဝ၊ မြင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဝတိံ၊ ရောက်၍၊ ဒိဋ္ဌဉ္စာ
နတော၊ မြင်ရာအရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဩနတာ၊ ညွတ်ကင်း ကုန်လျက်၊
ဝန္ဓမာနာ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်၊ အာဂဗ္ဗ၊ ရှေးရှုကပ်လာ၍၊ သတ္ထာရံ၊ ဘုရား
သခင်ကို၊ ဝန္တိံသု၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ရာဇာ၊ မဟာကပ္ပိန မင်းသည်၊ ဂေါဗ္ဗကော
သု၊ ဗမ္မုက်တော် နှစ်ဖက်တို့၌၊ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသ
ခင်ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်သည် အရပ်၌၊ အမဇ္ဈသ
ဟသေန၊ အမတ် တထောင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နိဝိဒိ၊ နေ၏။ သတ္ထာ၊
ဘုရားသခင်သည်၊ တေသံ၊ ထိုမဟာကပ္ပိနမင်းစသေပရိသတ်တို့အား၊
ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဓမ္မ
ဒေသနာ ပြီးဆုံးသောအခါ၌၊ သဗ္ဗေ၊ မင်းမှူးမတ် အလုံးစုံတို့သည်၊ အရ
ဟတ္ထေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊
ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာစိံသု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ရွှေမှောက်
ဘုရားသည်၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေးတဝ၌၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ စိဝရဒါနဿ၊ သင်္ကန်း
ဟူသောအပ္ပကို၊ ဒိန္နတ္တာ၊ ပေးလှူဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနေ၊
မိမိ၏။ စိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို၊ ဝဟေတွာဝ၊ ယူ၍သာလျှင်၊ အာဂတာ၊
လာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကိုသိတော်မူ၍၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်း
နှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ ဟတ္ထံ၊ လက်တော်ကို၊ ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်
တော်မူ၍၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧထေ၊ လာလှည့်ကုန်၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်
ကို၊ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏။ သမ္ဗော၊ မသောကမပြန်

ကောင်းစွာ၊ နေ့သော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရထ၊ ကျင့်ကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေသံ၊ အာဟာသ္မန္တာနံ၊ ထိုမဟာကပ္ပိနအမှူးရှိသော အ
 ရှင်တို့အား၊ သာဝဗဗ္ဗဇ္ဇာစ၊ ထိုဗေတိဘိက္ခုရဟန်းအဖြစ်သည်သာလျှင်၎င်း
 သာဝဥပသမ္ပဒါစ၊ ထိုဗေတိဘိက္ခု ပဉ္စင်းအဖြစ်သည် သာလျှင် လည်း
 ကောင်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝဿသဗ္ဗိကံ၊ ဝေဠုရာဇိယ၊ အဝါခြောက်ဆယ်
 ရံ၊ ပြီးသောမဟာထေရ်တို့ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရ
 ယိံ၊ သု၊ ခြံရံကုန်၏။ ။

အနောဇာပိ၊ အနောဇာမိ၊ နရားသည်လည်း၊ ရထသဟာသာ၊ ပရိဝါရာ
 ရထားတထောင်ခြံရံကုန်လျက်၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါ၊ မြစ်ကမ်းနားသို့၊ ပတွာ
 ရောက်၍၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ နာဝံ
 ဝါ၊ လှေတက်ကို လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဈေ၊ ဝါ၊ ဖေါင်ကို လည်းကောင်း၊
 အဒိသ္မာ၊ မမြင်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗျတ္တတာယ၊ လိမ္မာသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိန္ဒေ၊ ကြံဆင်ခြင်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သစ္စကိရိယံ၊
 သစ္စာမိဋ္ဌာန်မှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂတော၊ သွားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 သောပနသတ္ထာ၊ ထိုဆရာဖြစ်သော ဘုရားမြတ်သည်ကား၊ ကေဝလံ၊
 စင်စစ်၊ တေသံ၊ ယေဝ၊ ထိုမင်းတို့၏ သာလျှင်၊ အတ္ထာယ၊ အလို့ငှါ၊
 နနိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ သောသတ္ထာ၊
 ထိုဆရာဖြစ်သော ဘုရားမြတ်သည်၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဇ္ဈေ၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဇ္ဈဖြစ်
 တော်မူသည် မှန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ရထာ၊ ရထားတို့သည်၊
 ဥဒကော၊ ရေ၌၊ မာနိဗ္ဗုဇ္ဇိံ၊ သု၊ မနစ်စေကုန်သား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစ္စာမိဋ္ဌာန်မှု၍၊
 ဥဒကပိဗ္ဗေ၊ ရေအပြင်၌၊ ရထေ၊ ရထားတို့ကို၊ ပက္ခန္ဓာပေသိ၊ နှင်စေ၏၊ ရထာ
 နံ၊ ရထားတို့၏၊ နေမိဝဋ္ဋိမတ္တမ္ပိ၊ အကွပ်ဝန်းမှသည်လည်း၊ နတေမိ၊ ရေမစွတ်
 ဒုတိယတတိယနဒိမ္ပိ၊ ဒုတိယမြစ်တတိယမြစ်ကိုလည်း၊ တေနေဝသစ္စကာ
 ရေန၊ ထိုသစ္စာမိဋ္ဌာန်မှုဖြင့်သာလျှင်၊ ဥတ္တရမာနာယေဝ၊ ကူးကုန်၍သာလျှင်
 နိဂြောဓရက္ခမူလေ၊ ပညောင်ပင်၏ အနီး၌၊ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ အနု
 သ၊ မြင်လေ၏၊ သတ္ထာ၊ ရွှေငွေကံဘုရားသည်မူကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 သာမိကော၊ လင်တို့ကို၊ ပဿန္တိနံ၊ မြင်ရကုန်သော၊ ဣမာသံ၊ ဤမာတုဂါမတို့
 အား၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ဆန္ဒရာဂသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂပဿာနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့
 ၏၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ သော၊ ထိုဆန္ဒရာဂသည်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာဝံ၊ မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ကိုပြုခြင်း

၂၆၇

၎င်းနုသက္ခိယသတိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့လုံးတော်ပိုက်၍၊ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ကရိယမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အညမညော၊ အချင်းချင်းတဦးသည် တဦးတို့ကို၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ တထာ၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တာသဗ္ဗာဝိ၊ ထိုမာတုဂါမအားလုံးတို့သည်လည်း၊ တိတ္ထတော၊ မြစ်ဆိပ်မှ၊ ဥတ္တရိတွာ၊ တက်၍၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ နိသိဗ္ဗံ၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ သတ္တာ၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ တာသံ၊ ထိုမာတုဂါမတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေသိဟောတော်မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာပြီးဆုံးသောအခါ၌၊ သဗ္ဗာဝိ၊ မာတုဂါမအားလုံးတို့သည်လည်း၊ သောတာပတ္တိဖလော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ အညမညော၊ တဦးသည်တဦးတို့ကို၊ ပဿိံ၊ သု၊ မြင်ကုန်၏၊ သတ္တာ၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏော၊ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီသည်၊ အာဂစ္ဆတူတိ၊ လာစေသတည်းဟု၊ မိန္တေသိ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၏၊ ထေရိ၊ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီသည်၊ အာဂစ္ဆံ၊ ရောက်လာ၍၊ သဗ္ဗာ၊ မာတုဂါမအားလုံးတို့ကို၊ ပဗ္ဗုဒ္ဓိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဘိက္ခုနီနံ ရဟန်းမိန်းမတို့၏၊ ဥပဿယံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂတာ၊ သွားသတည်း၊ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ဘိက္ခုသဟာသံ၊ ရဟန်းထထေဝင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူတော်မူ၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ဣမံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို၊ သန္တာယ၊ ရှောင်၍၊ မဟာကပ္ပိနောတိဇေနာမကောအဘိညာဗလပ္ပတ္တောအဘိတိမဟာသာဝကာနံအတ္တန္တရော မဟာထေရောတိ၊ မဟာကပ္ပိနောတိ ဇေနာမကောအဘိညာဗလပ္ပတ္တောအဘိတိမဟာသာဝကာနံအတ္တန္တရောမဟာထေရောဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ခိုအပ်၏။ ။

ဇနေတသ္မိန္တိ၊ ဇနေတသ္မိံ ဟူသည်ကား၊ ဇနံတေ၊ လူ့တောင်၌၊ ပဇာယ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ယေဂေါတ္တပဋိသာရိနောတိ၊ ယေဂေါတ္တပဋိသာရိနောဟူသည်ကား၊ ယေမယံ၊ အကြင်ငါတို့ကား၊ ဝါသိဋ္ဌာ၊ ဝါသိဋ္ဌအနွယ်တို့တည်း၊ ဂေါတမာ၊ ဂေါတမအနွယ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်ကို၊ ပဋိဇာနန္တိ၊ ပန်ခံကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့တွင်၊ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်၊ သေဠော၊ မြတ်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောတိ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာဟိ၊ ဝိဇ္ဇာတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ပန္နရသဓမ္မဟေဒေန၊ တဆဲ့ငါးပါးတရားအလူးရှိသော၊ စရုဏန၊ စရုဏနှင့်လည်း

ကောင်း။ သမန္နာဂတော။ ပြည့်စုံသော။ သော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒေဝ
မနုဿေ။ နတ်လူအပေါင်း၌။ သေဋ္ဌော။ မြတ်၏။ တပတိတိ။ တပတိဟူသည်
ကား။ ဝိရောစတိ။ တောက်ပ၏။ ဈာပတိတပတိဗြာဟ္မဏောတိ။ ဈာပတိတပ
တိဗြာဟ္မဏောဟူသည်ကား။ နိဏာသဝဗြာဟ္မဏော။ ကုန်ပြီးသော အာသ
ဝေါရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဝိဓေန။ နှစ်ပါးအပြားရှိသော။ ဈာနေန။
အာရမ္မဏူပနိဈာနိလက္ခဏူပနိဈာနိဖြင့်။ ဈာယမာနေဒ။ မကောင်းမှုကိုဗုတ်
ကြည်းလျက်။ တပတိဝိရောစတိ။ တင့်တယ်၏။ တသ္မိပနစဏော။ ထိုခဏ၌
ကာလုဒါယိတ္ထရော။ ကာလုဒါယိထေရ်သည်။ ဒုဝိဓေန။ နှစ်ပါးအပြားရှိ
သော။ ဈာနေန။ ဈာနိဖြင့်။ ဈာယမာနေဒ။ မကောင်းမှုကိုဗုတ်ကြည်းလျက်။
အဝိဒုမေ။ အနီး၌။ နိသိန္နော။ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓေါတပတိတိ
ဗုဒ္ဓေါတပတိ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ။ သဗ္ဗညု ဘုရားမြတ်သည်။
ဝိရောစတိ။ ထွန်းပတင့်တယ်၏။ သော။ ဒိဝါတပတိ အာဒိစ္စောစသော
ဤဂါထာသည်။ သဗ္ဗမင်္ဂလဂါထာကို။ ပုဒ်အလုံးမင်္ဂလာရှိသည်ဂါထာ
ဖြစ်သတတ်။ ကိဗျသုဟောင်းလူတို့မိန့်ဘူးစကားအဆင့်ကြားရသည်ကား
ဘာတိကရာဇာ။ ဘာတိကမင်းသည်။ ဇေကံပူဇံ။ တခုသောပူဇော်ခြင်းကို။
ကာရေတွာ။ ပြီးစေ၍။ အာစရိယကံ။ ဆရာဖြစ်သောဓမ္မိကဥပါသကာကို။
တိဟိရတနေဟိ။ ရတနာသုံးပါးတို့မှ။ အမုတ္တံ။ မကင်းလွတ်သော။ ဇေကံ။
တခုသော။ ဇယမင်္ဂလံ။ အောင်ဆုမင်္ဂလာကို။ ဝဒထာတိ။ ဆိုကုန်သောဟု။
အာဟာ။ ဆို၍။ သော။ ထိုဓမ္မိကဥပါသကာသည်။ တေဝိဒူကံ။ ဝိဒူကတ်သုံးပုံ
ဟုဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ။ ဘုရားစကားတော်ကို။ သဗ္ဗသိတွာ။ သုံးသပ်
ဆင်ခြင်၍။ ဣမံဂါထံ။ ဤဂါထာကို။ ဝဒန္တော။ ဆိုလိုသောကြောင့်။ ဒိဝါတ
ပတိအာဒိစ္စောတိ။ ဒိဝါတပတိအာဒိစ္စောဟူ၍။ ဝတွာ။ ရွတ်ပြီး၍။ အတ္ထင်္ဂ
မေန္တဿ။ ဝင်ခြင်းသို့ရောက်သော။ သူရိယဿ။ နေမင်းအား။ အဉ္ဇလိံ။
လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဏှိ။ ချီ၏။ ရတ္တိံ။ ညဉ့်၌။ စန္ဒိမာ။ လမင်းသည်။ အဘောတိ။
ထွန်းပ၏။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။ ဥဋ္ဌဟန္တဿ။ တက်လတ်သော။ စန္ဒဿ။
လမင်းအား။ အဉ္ဇလိံ။ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဏှိ။ ချီ၏။ သန္တုဇ္ဈေ။ မိန့်ညှိရွှေချပ်
ဆင်ယင်ဝတ်သော။ ခတ္တိယော။ မင်းသည်။ တပတိ။ တင့်တယ်၏။ ဣတိ။
ဤသို့ဆို၍။ ရညော။ မင်းအား။ အဉ္ဇလိံ။ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဏှိ။ ချီ၏။ ဈာပတိ။
မကောင်းမှုကိုဗုတ်ကြည်းတတ်သော။ ဗြာဟ္မဏော။ ရဟန္တာသည်။ တပ
တိ။ တင့်တယ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ။ ရဟန်းအပေါင်းအား။
အဉ္ဇလိံ။ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဏှိ။ ချီ၏။ ဗုဒ္ဓေါ။ ဘုရားသည်။ တေဇဿ။ တန်ခိုး

ရောင်ခြည်တော်ဖြင့်၊ တပတိ၊ သွန်းတောက်ပ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုပန၊ ဆိုပြီး၍ကား၊ မဟာစေတီယသ၊ မဟာစေတီတော်အား၊ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဗျိ၊ ချီ၏။ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဓမ္မက ဥပါသကာကို၊ ရာဇာ၊ ဘာတိကမင်းက၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ မာဩတာရေဟိ၊ မချလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဥက္ခိတ္တသ္မိံ၊ ယေပ၊ ချီအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဟတ္ထလက်၌၊ သဟသံ၊ တထောင်သောဥစ္စာကို၊ ဌပေတိ၊ ထားစေ၏။ ။ ဧကောဒသမံ၊ ဧကောဒသမသုတ်တည်း။ ။

၁၂ ဧဒသမေ၊ ဧဒသမသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်လတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စိရေတ္တံသမေတိကာတိ၊ စိရေတ္တံသမေတိကာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ကာလပတ်လုံး၊ သံသန္တိတွာ၊ နှိုးနှောကုန်၍၊ သမေတွာ၊ ညဉ့်ညွတ်ကုန်၍၊ ဌိတလန္တိနော၊ တည်သောအယူရှိကုန်၏။ ကိရ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ တေ၊ ထိုမဟာကပ္ပိနထေရ်၏ သန္တိပိဟာရိက ဖြစ်ကုန်သော အဆွေခင်ပွန်း ရဟန်းနှစ်ဦးတို့သည်၊ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ ဧကတောဝ၊ အတူတကွသာလျှင်၊ ဝိစရိံသု၊ ကျင်လည်သွားလာဘူးကုန်၏။ သမေတိနေသံသန္တဓမ္မောတိ၊ သမေတိနေသံသန္တဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုဘဝကာလ၌၊ ဣမေသံ၊ ဤသန္တိပိဟာရိကအဆွေခင်ပွန်းရဟန်းနှစ်ယောက်တို့အား၊ အယံသာသနဓမ္မော၊ ဤမြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတော်တည်းဟူသောတရားသည် သံသန္တတိ၊ အဇ္ဈာသယအားဖြင့်၎င်း၊ ပယောဂအားဖြင့်၎င်း၊ ကောင်းစွာနှိုးနှော၏။ သမေတိ၊ တူသောအဖြစ်သို့ရောက်၏။ ဓမ္မဗုဒ္ဓဗ္ဗဝေဒိတေတိ၊ ဓမ္မဗုဒ္ဓဗ္ဗဝေဒိတေ ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝေဒိတေ၊ အပြားအားဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မပိနယဟု ဆိုအပ်သောတရား၌၊ ဧတေသံ၊ ထိုသန္တိပိဟာရိကဖြစ်သောအဆွေခင်ပွန်း ရဟန်းနှစ်ယောက်တို့အား၊ သာသနဓမ္မော၊ ဘုရားသခင် အဆုံး အမတော်တည်းဟူသောသာသနဓမ္မသည်၊ သောဘာတိ၊ တင့်တယ်သွန်းပ၏။ ဣတိအတ္ထော ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သုဝိနိတာကပ္ပိနေနာတိ၊ သုဝိနိတာကပ္ပိနေနဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ် ဖြစ်သောမဟာကပ္ပိန ထေရ်သည်၊ ဓမ္မေ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ကောင်းစွာပြောတော် မူအပ်သော အရိယဓမ္မ၌၊ သုဠ၊ သမုဇ္ဈေဒ ဝိနယ ပမ္ဘိပ္ပသန္တိဝိနယအားဖြင့် ကောင်းစွာ၊ ဝိနိတာ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာ တည်းဟူသောပူပန်ခြင်းတို့၏ ငြိမ်းခြင်းဖြင့် ဆုံးမအပ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။

သဝါဟနံ။ စစ်သည်မိုလ်ရနှင့်တကွဖြစ်သော။ မာရ်၊ မာရ်ကို၊ ဇေတု၊ နှိပ်
 နင်းဖျက်သီးအောင်မြင်ပြီး၍။ အန္တိမံ။ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော။ ဒေဟံ။ ခန္ဓာ
 ကိုယ်ကို။ ဓာရေန္တိ။ ဆောင်ကုန်၍။ သေသံ။ ဖွင့်အပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော
 ဝန်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ။ အလုံးစုံသောပါဠိတို့၌။ ဥတ္တာနမေဝ။ တိမ်သည်ချည်း
 တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့လျှင် နှိဒသမသုတ် အဖွင့်အပြီးတည်း။ နှိဒသမံ။
 နှိဒသမသုတ်တည်း။ ဒသမံ။ ဆယ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခု
 သံယုတ္တံ။ ဘိက္ခုသံယုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ နိဒါနဝဂ္ဂ
 ဝဏ္ဏနာ။ နိဒါနဝဂ်ပါဠိကိုဖွင့်ကြောင်း ဖွင့်ရာသံဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌကထာသည်။
 နိဗ္ဗိတာ။ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲပြီး၏။

